

ພຣະໄຕຣປິດິກພາສາລາວ

ເຫຼ້ມທີ ໒໓

ພຣະສູດຕັນຕະປິດິກ

ເຫຼ້ມທີ ໑໕

ອັງຄຸດຕະຣະນິກາຍ ສັດຕະກະນິບາດ

ສະບັບຄົ້ນຄົ້ວວັດທາດຫຼວງເໜືອ

ພຸດທະສັກກະຣາດ ໒໕໖໕

ຄຳປາຣົບ

ສິບເມືອງ ອາດຕະມາໄດ້ມີໂອກາດມາຊ່ວຍພຣະອາຈານອົງໜຶ່ງເຮັດພຣະໄຕປິດົກສະບັບ ພາສາບາລີລາວ ອອກມາເປັນເຫຼັ້ມ ຢູ່ທີ່ຫໍທຳມະສະພາ ວັດທາດຫຼວງເໜືອ ໃນປີ ພ.ສ ໒໔໕໕-໒໔໕໗ ເປັນຈຳນວນ ໓໔ ຊຸດ ໑,໕໗໔ ຫົວ ໂດຍມີຍາທ່ານໃຫຍ່ ມະຫາເວດ ມະເສໂນ ເປັນປະທານເກັບກຳຄຳໃຊ້ຈ່າຍ ຈົນສຳເລັດລົງດ້ວຍດີ ໂດຍມີແຜນການຈັກສິບຕໍ່ແປພຣະໄຕຣປິດົກສະບັບພາສາໄທ ມ.ຈ.ລ. ມາເປັນພາສາລາວ ອາດຕະມາຄຶດເຫັນວ່າເປັນມະຫາບຸນກຸສົນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແກ່ຕົນທີ່ຈະໄດ້ອ່ານ ແລະແປພຣະໄຕຣປິດົກອອກມາເປັນພາສາລາວທັງໝົດ ອັນເປັນໜັງສືທີ່ຮິບໂຮມຄວາມຮູ້ ຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າທີ່ອາດຕະມາເຄົາລົບ ແລະສັດທາເໜືອສິ່ງອື່ນໃດ ຈຶ່ງໄດ້ຢູ່ສິບຕໍ່ແປໂດຍລຳພັງພຽງອົງດຽວຢູ່ຫໍທຳມະສະພາບ່ອນເກົ່າ ໂດຍມີຄວາມຮູ້ບໍ່ຈົບ ມ ໒ ຄຶດຍ້ານເຮັດຜິດຫຼາຍກວ່າຖືກຢູ່ ແຕ່ອາໄສສັດທາທີ່ມີຢູ່ໃນໂຕ ຈຶ່ງສູ້ຊົນທາຄວາມຮູ້ເອົາເອງ ຜ່ານໄປ ໓ ປີ ກໍໄດ້ແປພຣະວິໄນປິດົກສຳເລັດໄດ້ ໘ ເຫຼັ້ມ

ແຕ່ຕໍ່ມາໄດ້ເກີດປັນຫາຂຶ້ນໃນການແປພຣະໄຕຣປິດົກສະບັບ ມ.ຈ.ລ ຂອງຣາດສະອານາຈັກໄທມາເປັນພາສາລາວ ໃນຄັ້ງນີ້ ກຽວກັບໂປຣແກຣມທີ່ໃຊ້ແປຢູ່ບໍ່ສາມາດແປງເອກກະສານຂອງໂປແກຣມເກົ່າໃຫ້ມາເປັນໂປຣແກຣມໃໝ່ໄດ້ ອາດຕະມາຈຶ່ງຕັດໃຈຖິ້ມວຽກທີ່ໄດ້ແປມາ ໘ ເຫຼັ້ມນັ້ນໄປແລ້ວນັບໜຶ່ງໃໝ່ຈົນຜ່ານມາອີກ ໔ ປີ ກໍໄດ້ສຳເລັດລົງໂດຍມີພຣະອາຈານອົງນັ້ນເປັນຜູ້ແກ້ສຳນວນໃຫ້ອີກປີໜຶ່ງ

ຂໍໃຫ້ບຸກຄົນທີ່ຈະນຳເອົາໄປໃຊ້ຮັບຮູ້ໄວ້ວ່າ ເປັນການແປໂດຍສ່ວນບຸກຄົນມີພຽງແຕ່ຄູບາ ໒ ອົງເທົ່ານັ້ນ ໂດຍມີເຈດຕະນາ ກາຍ ຄັດລອກ ໂຄງສ້າງເກົ່າມາແປທັງໝົດ ທັງຫົວຂໍ້ ແລະ ວັກຄີກັນທັງໝົດ ໔໔ ຫົວ ຕ່າງແຕ່ສາຣະບານ ແລະການຈັດໜ້າ ແລະບໍ່ມີຄຳນຳ

ສະນັ້ນ ອາດຕະມາເອງຜູ້ແປຮູ້ດີວ່າຍັງມີຂໍ້ຜິດພາດຢູ່ຫຼາຍ ບໍ່ວ່າຄຳຜິດ ສຳນວນທີ່ໃຊ້ອ່ອນໄປ ຍ້ອນອາດຕະມາເອງການສຶກສາບໍ່ສູງ ຈຶ່ງຂໍອະໄພໄວ້ໃນທີ່ນີ້ ແລະຂໍແນະນຳໃຫ້ລະມັດລະວັງໃນການນຳໄປໃຊ້ອ້າງອີງ ຫຼື ເຮັດອອກມາເປັນເຫຼັ້ມ ກະລຸນາກວດແກ້ໃໝ່ກ່ອນທັງໝົດ

ສຸດທ້າຍນີ້ ຂໍຂອບໃຈ ລະລຶກຮູ້ບຸນຄຸນຂອງຄະນະຜູ້ແປຕົ້ນສະບັບ ມ.ຈ.ລ ພາສາໄທ ຍາທ່ານໃຫຍ່ ຖາວອນ ຕາພອນປະເສີດ ເຈົ້າອາທິການວັດທາດຫຼວງເໜືອ ທີ່ອ່ານວຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດວຽກ ຄູບາ ບູນ ອົງແນະນຳໃຫ້ໃຊ້ໂປຣແກຣມໃໝ່ເຮັດໃຫ້ແປໄດ້ໄວຂຶ້ນຫຼາຍ ແລະ ພຣະອາຈານຜູ້ຊີ້ນຳເຂົ້າມາເຮັດວຽກແປພຣະໄຕຣປິດົກໃນຄັ້ງນີ້ອີກອົງໜຶ່ງ ເພິ່ນບໍ່ປະລິງອອກນາມຄືອາດຕະມາ ຂໍພຣະສັດທາຂອງອົງສົມເດັດ ພຣະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າຈົງເກື້ອກູນແດ່ ເພື່ອນ ເກີດ ແກ່ ເຈັບ ຕາຍ ທຸກຄົນ ທຸກຊັ້ນ ທຸກວັນນະ ທຸກພົບ ທຸກພູມ ເທີ້ນ.

ສາລະບານ

ປັນນາດ.....	໑
໑. ທະນະວັກ	໑
ໝວດວ່າດ້ວຍອະນິຍະຊັບ.....	໑
໑. ປະຖະມະປິຍະສູດ.....	໑
ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເປັນທີ່ຮັກ ສູດທີ ໑	໑
໒. ທຸຕິຍະປິຍະສູດ.....	໒
ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເປັນທີ່ຮັກ ສູດທີ ໒	໒
໓. ສັງຂິດຕະພະລະສູດ	໓
ວ່າດ້ວຍພະລະໂດຍຫຍໍ້.....	໓
໔. ວິດຖະຕະພະລະສູດ.....	໔
ວ່າດ້ວຍພະລະໂດຍພິດສະດານ	໔
໕. ສັງຂິດຕະທະນະສູດ	໖
ວ່າດ້ວຍອະນິຍະຊັບໂດຍຫຍໍ້	໖
໖. ວິດຖະຕະທະນະສູດ	໗
ວ່າດ້ວຍອະນິຍະຊັບໂດຍພິດສະດານ	໗
໗. ອຸກຄະສູດ	໙
ວ່າດ້ວຍມະຫາອຳມາດຊື່ອຸກຄະ.....	໙
໘. ສັນໂຍຊະນະສູດ.....	໑໐
ວ່າດ້ວຍສັງໂຍດ	໑໐
໙. ປະທານະສູດ	໑໑
ວ່າດ້ວຍການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນເພື່ອລະສັງໂຍດ	໑໑
ວ່າດ້ວຍມັດສະນິຍະ	໑໒
໒. ອນຸສະຍະວັກ	໑໓
ໝວດວ່າດ້ວຍອະນຸໄສ	໑໓
໑. ປະຖະມະອະນຸສະຍະສູດ	໑໓
ວ່າດ້ວຍອະນຸໄສສູດທີ ໑	໑໓
໒. ທຸຕິຍະອະນຸສະຍະສູດ	໑໓
ວ່າດ້ວຍອະນຸໄສ ສູດທີ ໒	໑໓
໓. ກຸລະສູດ.....	໑໔
ວ່າດ້ວຍຕະກູນທີ່ພິກຂຸບໍ່ຄວນເຂົ້າໄປຫາແລະຄວນເຂົ້າໄປຫາ	໑໔

໔. ປຸກຄະລະສູດ	໑໕
ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ	໑໕
໕. ອຸທະກູປະມາສູດ	໑໖
ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ປຸງປັດດ້ວຍຄົນຕົກນ້ຳ	໑໖
໖. ອະນິດຈານຸປັດສີສູດ	໑໘
ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມບໍ່ທ່ຽງ	໑໘
໗. ທຸກຂານຸປັດສີສູດ	໑໙
ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມເປັນທຸກ	໑໙
໘. ອະນັດຕານຸປັດສີສູດ	໒໐
ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມເປັນອະນັດຕາ	໒໐
໙. ນິບພານະສູດ	໒໐
ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມເປັນສຸກໃນນິບພານ	໒໐
໑໐. ນິດທະສະວັດຖຸສູດ	໒໑
ວ່າດ້ວຍນິດທະສະວັດຖຸ	໒໑
໓. ວັດຊີສັດຕະກະວັກ.....	໒໓
ໝວດວ່າດ້ວຍທຳ ກ ປະການຂອງຊາວວັດຊີ	໒໓
໑. ສາຣັນທະສູດ	໒໓
ວ່າດ້ວຍການສະແດງອະປະຣິຫານິຍະທຳທີ່ສາຣັນທະເຈດີ	໒໓
໒. ວັດສະກາຣະສູດ	໒໔
ວ່າດ້ວຍວັດສະກາຣະພາມ	໒໔
໓. ປະຖະມະສັດຕະກະສູດ	໒໘
ວ່າດ້ວຍອະປະຣິຫານິຍະທຳ ກ ປະການ ສູດທີ ໑	໒໘
໔. ທຸຕິຍະສັດຕະກະສູດ	໒໙
ວ່າດ້ວຍອະປະຣິຫານິຍະທຳ ກ ປະການ ສູດທີ ໒	໒໙
໕. ຕະຕິຍະສັດຕະກະສູດ	໓໐
ວ່າດ້ວຍອະປະຣິຫານິຍະທຳ ກ ປະການ ສູດທີ ໓	໓໐
໖. ໂພດຊັງຄະສູດ	໓໑
ວ່າດ້ວຍໂພດຊັງທີ່ເປັນອະປະຣິຫານິຍະທຳ	໓໑
໗. ສັນຍາສູດ	໓໓
ວ່າດ້ວຍສັນຍາທີ່ເປັນອະປະຣິຫານິຍະທຳ	໓໓
໘. ປະຖະມະປະຣິຫານິສູດ	໓໔

ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມເສື່ອມ ສູດທີ ໑	໓໔
໙. ທຸຕິຍະປະຣິທານິສູດ	໓໕
ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມເສື່ອມ ສູດທີ ໒	໓໕
໑໐. ວິປັດຕິສູດ	໓໗
ວ່າດ້ວຍວິປັດແລະສົມບັດຂອງອຸປາສິກ	໓໗
໑໑. ປະຣາພະວະສູດ	໓໗
ວ່າດ້ວຍຄວາມເສື່ອມແລະຄວາມຈະເລີນຂອງອຸປາສິກ	໓໗
໔. ເທວະຕາວັກ	໓໙
ໝວດວ່າດ້ວຍເທວະດາ	໓໙
໑. ອັບປະມາທະຄາຣະວະສູດ	໓໙
ວ່າດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບໃນຄວາມບໍ່ຜະໝາດ	໓໙
໒. ຫິຣິຄາຣະວະສູດ	໔໐
ວ່າດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບໃນຫິຣິ	໔໐
໓. ປະຖະມະໂສວະຈັດສະຕາສູດ	໔໑
ວ່າດ້ວຍຄວາມເປັນຜູ້ວ່າງ່າຍ ສູດທີ ໑	໔໑
໔. ທຸຕິຍະໂສວະຈັດສະຕາສູດ	໔໒
ວ່າດ້ວຍຄວາມເປັນຜູ້ວ່າງ່າຍ ສູດທີ ໒	໔໒
໕. ປະຖະມະມິດຕະສູດ	໔໔
ວ່າດ້ວຍອົງແຫ່ງມິດ ສູດທີ ໑	໔໔
໖. ທຸຕິຍະມິດຕະສູດ	໔໕
ວ່າດ້ວຍອົງແຫ່ງມິດ ສູດທີ ໒	໔໕
໗. ປະຖະມະປະຕິສຳພິທາສູດ	໔໖
ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ບັນລຸປະຕິສຳພິທາ ສູດທີ ໑	໔໖
໘. ທຸຕິຍະປະຕິສຳພິທາສູດ	໔໗
ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ບັນລຸປະຕິສຳພິທາ ສູດທີ ໒	໔໗
໙. ປະຖະມະວະສະສູດ	໔໗
ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ຈິດຕົກຢູ່ໃນອຳນາດ ສູດທີ ໑	໔໗
໑໐. ທຸຕິຍະວະສະສູດ	໔໘
ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ຈິດຕະກຢູ່ໃນອຳນາດ ສູດທີ ໒	໔໘
໑໑. ປະຖະມະນິດທະສະສູດ	໔໙
ວ່າດ້ວຍນິດທະສະວັດຖຸ ສູດທີ ໑	໔໙

໑໒. ທຸຕິຍະນິດທະສະສູດ.....	໔໑
ວ່າດ້ວຍນິດທະສະວັດຖຸ ສູດທີ ໒.....	໔໑
໕. ມະຫາຍັນຍະວັກ.....	໔໓
ໝວດວ່າດ້ວຍມະຫາຍັນ.....	໔໓
໑. ສັດຕະວິນຍານັດຖິຕິສູດ.....	໔໓
ວ່າດ້ວຍວິນຍານຖິຕິ ກ ປະການ.....	໔໓
໒. ສະມາທິປະຣິກຂາຣະສູດ.....	໔໔
ວ່າດ້ວຍບໍຣິຂານແຫ່ງສະມາທິ.....	໔໔
໓. ປະຖະມະອັກຄີສູດ.....	໔໔
ວ່າດ້ວຍໄຟ ສູດທີ ໑.....	໔໔
໔. ທຸຕິຍະອັກຄີສູດ.....	໔໕
ວ່າດ້ວຍໄຟ ສູດທີ ໒.....	໔໕
໕. ປະຖະມະສັນຍາສູດ.....	໔໖
ວ່າດ້ວຍສັນຍາ ສູດທີ ໑.....	໔໖
໖. ທຸຕິຍະສັນຍາສູດ.....	໔໐
ວ່າດ້ວຍສັນຍາ ສູດທີ ໒.....	໔໐
໗. ເມຖຸນສູດ.....	໔໖
ວ່າດ້ວຍເມຖຸນສັງໂຍກ.....	໔໖
໘. ສັງໂຍຄະສູດ.....	໔໘
ວ່າດ້ວຍຄວາມກຸ່ງວຸ້ນຂ້ອງແລະຄວາມບໍ່ກຸ່ງວຸ້ນຂ້ອງ.....	໔໘
໙. ທານມະຫັບຜະລະສູດ.....	໗໑
ວ່າດ້ວຍທານທີ່ມີຜົນຫຼາຍແລະທານທີ່ບໍ່ມີຜົນຫຼາຍ.....	໗໑
໑໐. ນັນທະມາຕາສູດ.....	໗໔
ວ່າດ້ວຍອະຣິຍະທຳຂອງນັນທະມາຕາອຸປາສິກາ.....	໗໔
໖. ອັບພະຍາກະຕະວັກ.....	໗໘
ໝວດວ່າດ້ວຍເລື່ອງທີ່ ບໍ່ພະຍາກອນ.....	໗໘
໑. ອັບພະຍາກະຕະສູດ.....	໗໘
ວ່າດ້ວຍເລື່ອງທີ່ບໍ່ພະຍາກອນ.....	໗໘
໒. ປຸຣິສະຄະຕິສູດ.....	໘໐
ວ່າດ້ວຍຄະຕິຂອງປຸຣຸດ.....	໘໐
໓. ຕິດສະພິມສູດ.....	໘໓

ວ່າດ້ວຍຕິດສະພົມ	໘໓
໔. ສີຫະເສນາປະຕິສູດ	໘໗
ວ່າດ້ວຍສີຫະເສນາບໍດີ	໘໗
໕. ອະຣັກເຂີຍຍະສູດ	໙໐
ວ່າດ້ວຍຖານະທີ່ພຣະຕະຖາຄົດບໍ່ຕ້ອງຮັກສາ	໙໐
໖. ກິມິລະສູດ	໙໑
ວ່າດ້ວຍພຣະກິມິລະ	໙໑
໗. ສັດຕະທຳມະສູດ	໙໓
ວ່າດ້ວຍທຳ ໗ ປະການທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ບັນລຸວິມຸດຕິ	໙໓
໘. ຈະປະລາຍະມານະສູດ	໙໓
ວ່າດ້ວຍອຸປາຍແກ້ຄວາມງ່ວງ	໙໓
໙. ເມດຕະສູດ	໙໗
ວ່າດ້ວຍການຈະເລີນເມດຕາຈິດ	໙໗
໑໐. ພະຣິຍາສູດ	໙໘
ວ່າດ້ວຍພັນລະຍາ	໙໘
໑໑. ໂກທະນະສູດ	໑໐໑
ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ມັກໂກດ	໑໐໑
໑໒. ມະຫາວັກ	໑໐໕
ໝວດວ່າດ້ວຍເລື່ອງໃຫຍ່	໑໐໕
໑. ທິຣິໂອດຕັບປະສູດ	໑໐໕
ວ່າດ້ວຍຜົນແຫ່ງທິຣິແລະໂອດຕັບປະ	໑໐໕
໒. ສັດຕະສຸຣິຍະສູດ	໑໐໖
ວ່າດ້ວຍດວງອາທິດ ໗ ດວງ	໑໐໖
໓. ນະຄະໂຣປະມະສູດ	໑໑໐
ວ່າດ້ວຍທຳປຽບດ້ວຍເຄື່ອງປ້ອງກັນນະຄອນ	໑໑໐
໔. ທຳມັນຍະສູດ	໑໑໕
ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ຮູ້ທຳ	໑໑໕
໕. ປາຣິສັດຕະກະສູດ	໑໑໙
ວ່າດ້ວຍອະຣິຍະສາວົກປຽບໄດ້ກັບຕົນປາຣິສັດ	໑໑໙
໖. ສັກກັດຈະສູດ	໑໒໒
ວ່າດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບ	໑໒໒

໗. ພາວະນາສູດ.....	໑໒໗
ວ່າດ້ວຍພາວະນາ.....	໑໒໗
໘. ອັກຄີກຂັ້ນໂທປະມະສູດ.....	໑໒໙
ວ່າດ້ວຍຂໍ້ອຸປະມາດ້ວຍກອງໄຟ.....	໑໒໙
໙. ສຸເນດຕະສູດ.....	໑໓໕
ວ່າດ້ວຍຄູຊີສຸເນດ.....	໑໓໕
໑໐. ອະຣະກະສູດ.....	໑໓໗
ວ່າດ້ວຍຄູຊີອະຣະກະ.....	໑໓໗
ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື.....	໑໓໙
໘. ວິນະຍະວັກ.....	໑໔໐
ໝວດວ່າດ້ວຍວິໄນ.....	໑໔໐
໑. ປະຖະມະວິນະຍະທະຣະສູດ.....	໑໔໐
ວ່າດ້ວຍຄຸນສົມບັດຂອງພຣະວິໄນທອນ ສູດທີ ໑.....	໑໔໐
໒. ທຸຕິຍະວິນະຍະທະຣະສູດ.....	໑໔໐
ວ່າດ້ວຍຄຸນສົມບັດຂອງພຣະວິໄນທອນ ສູດທີ ໒.....	໑໔໐
໓. ຕະຕິຍະວິນະຍະທະຣະສູດ.....	໑໔໑
ວ່າດ້ວຍຄຸນສົມບັດຂອງພຣະວິໄນທອນ ສູດທີ ໓.....	໑໔໑
໔. ຈະຕຸດຖະວິນະຍະທະຣະສູດ.....	໑໔໒
ວ່າດ້ວຍຄຸນສົມບັດຂອງພຣະວິໄນທອນ ສູດທີ ໔.....	໑໔໒
໕. ປະຖະມະວິນະຍະທະຣະໂສພະນະສູດ.....	໑໔໒
ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ພຣະວິໄນທອນສະງ່າງາມ ສູດທີ ໑.....	໑໔໒
໖. ທຸຕິຍະວິນະຍະທະຣະໂສພະນະສູດ.....	໑໔໓
໗. ຕະຕິຍະວິນະຍະທະຣະໂສພະນະສູດ.....	໑໔໓
ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ພຣະວິໄນທອນສະງ່າງາມ ສູດທີ ໓.....	໑໔໓
໘. ຈະຕຸດຖະວິນະຍະທະຣະໂສພະນະສູດ.....	໑໔໔
ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ພຣະວິໄນທອນສະງ່າງາມ ສູດທີ ໔.....	໑໔໔
໙. ສັດຖຸສາສະນະສູດ.....	໑໔໕
ວ່າດ້ວຍສັດຖຸສາດ.....	໑໔໕
໑໐. ອະທິກະຣະນະສະມະຖະສູດ.....	໑໔໕
ວ່າດ້ວຍອະທິກະຣະນະສະມະຖະທຳ.....	໑໔໕
໙. ສະມະນະວັກ.....	໑໔໖

ໝວດວ່າດ້ວຍສະມະນະ	໑໔໖
໑. ພິກຂຸສູດ	໑໔໖
ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ໄດ້ຊື່ວ່າພິກຂຸ	໑໔໖
໒. ສະມະນະສູດ	໑໔໗
ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ໄດ້ຊື່ວ່າສະມະນະ	໑໔໗
໓. ພາມມະນະສູດ	໑໔໗
ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ໄດ້ຊື່ວ່າພາມ	໑໔໗
໔. ໂສຕະຕິກະສູດ	໑໔໗
ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ໄດ້ຊື່ວ່າໂສຕະຕິກະ	໑໔໗
໕. ນະທາຕະກະສູດ	໑໔໗
ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ໄດ້ຊື່ວ່ານະທາຕະກະ	໑໔໗
໖. ເວທະຄູສູດ	໑໔໘
ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ໄດ້ຊື່ວ່າເວທະຄູ	໑໔໘
໗. ອະຣິໂຍສູດ	໑໔໘
ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ໄດ້ຊື່ວ່າອະຣິຍະ	໑໔໘
໘. ອະຣະຫາສູດ	໑໔໘
ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ໄດ້ຊື່ວ່າອະຣະຫັນ	໑໔໘
໙. ອະສັດທຳມະສູດ	໑໔໙
ວ່າດ້ວຍອະສັດທຳ	໑໔໙
໑໐. ສັດທຳມະສູດ	໑໔໙
ວ່າດ້ວຍສັດທຳ	໑໔໙
໑໐. ອາທຸເນີຍຍະວັກ	໑໕໐
ໝວດວ່າດ້ວຍອາທຸໂນຍະບຸກຄົນ	໑໕໐
ຣາຄະເປີຍຍາລະ	໑໕໓
໑. ປະຖະມະປັນນາດ	໑໕໖
໑. ເມດຕາວັກ	໑໕໖
ໝວດວ່າດ້ວຍເມດຕາ	໑໕໖
໑. ເມດຕາສູດ	໑໕໖
ວ່າດ້ວຍອານິສົງແຫ່ງເມດຕາເຈໂຕວິມຸດຕິ	໑໕໖
໒. ປັນຍາສູດ	໑໕໘
ວ່າດ້ວຍເຫດປັດໄຈທີ່ໃຫ້ໄດ້ປັນຍາ	໑໕໘

໓. ປະຖະມະອັບປິຍະສູດ	໑໖໑
ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເປັນທີ່ຮັກແລະບໍ່ເປັນທີ່ຮັກ ສູດທີ ໑.....	໑໖໑
໔. ທຸຕິຍະອັບປິຍະສູດ	໑໖໒
ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເປັນທີ່ຮັກແລະບໍ່ເປັນທີ່ຮັກ ສູດທີ ໒.....	໑໖໒
໕. ປະຖະມະໂລກະທຳມະສູດ	໑໖໓
ວ່າດ້ວຍໂລກກະທຳ ສູດທີ ໑.....	໑໖໓
໖. ທຸຕິຍະໂລກະທຳມະສູດ	໑໖໔
ວ່າດ້ວຍໂລກກະທຳ ສູດທີ ໒.....	໑໖໔
໗. ເທວະທັດຕະວິປັດຕິສູດ	໑໖໖
ວ່າດ້ວຍວິປັດຂອງພຣະເທວະທັດ	໑໖໖
໘. ອຸດຕະຣະວິປັດຕິສູດ	໑໖໘
ວ່າດ້ວຍພຣະອຸດຕະຣະສະແດງທຳເລື່ອງວິປັດ	໑໖໘
໙. ນັນທະສູດ	໑໗໑
ວ່າດ້ວຍພຣະນັນທະ	໑໗໑
໑໐. ກາຣັນທະວະສູດ	໑໗໓
ວ່າດ້ວຍສະມະນະມູນຝອຍ	໑໗໓
໒. ມະຫາວັກ.....	໑໗໖
ໝວດວ່າດ້ວຍເລື່ອງໃຫຍ່.....	໑໗໖
໑. ເວຣັນຊະສູດ	໑໗໖
ວ່າດ້ວຍພຣະພຸດທະເຈົ້າຊົງແກ້ຂໍ້ສົງໄສຂອງເວຣັນຊະພາມ	໑໗໖
ເວຣັນຊະພາມສະແດງຕົນເປັນອຸປາສົກ	໑໘໑
໒. ສີທະສູດ.....	໑໘໑
ວ່າດ້ວຍສີທະເສນາບໍດີ.....	໑໘໑
໓. ອັດສາຊານິຍະສູດ	໑໘໘
ວ່າດ້ວຍມ້າອາຊາໄນຍ	໑໘໘
໔. ອັດສະຂະລຸງກະສູດ.....	໑໙໐
ວ່າດ້ວຍມ້າກະຈອກແລະຄົນກະຈອກ	໑໙໐
໕. ມະລະສູດ.....	໑໙໓
ວ່າດ້ວຍມົນທິນ	໑໙໓
໗. ປະຖະມະພັນທະນະສູດ.....	໑໙໕
ວ່າດ້ວຍອາການທີ່ເປັນເຄື່ອງຜູກໃຈ ສູດທີ ໑.....	໑໙໕

໘. ທຸຕິຍະພັນທະນະສູດ.....	໑໙໖
ວ່າດ້ວຍອາການທີ່ເປັນເຄື່ອງຜູກໃຈ ສູດທີ ໒.....	໑໙໖
໙. ປະຫາຣາທະສູດ	໑໙໗
ວ່າດ້ວຍທ້າວປະຫາຣາທະຈອມອະສູນ.....	໑໙໗
໑໐. ອຸໂປສິດສູດ	໒໐໑
ວ່າດ້ວຍເຫດທີ່ ພຣະພຸດທະເຈົ້າບໍ່ຊົງສະແດງປາຕິໂມກ	໒໐໑
໓. ຄະຫະປະຕິວັກ	໒໐໕
ໝວດວ່າດ້ວຍຄະຫະບໍດີ.....	໒໐໕
໑. ປະຖະມະອຸກຄະສູດ	໒໐໕
ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນຂອງອຸກຄະຄະຫະບໍດີ ສູດທີ ໑	໒໐໕
໒. ທຸຕິຍະອຸກຄະສູດ	໒໐໘
ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນຂອງອຸກຄະຄະຫະບໍດີ ສູດທີ ໒.....	໒໐໘
໓. ປະຖະມະຫັດຖະກະສູດ	໒໑໑
ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນຂອງຫັດຖະກະອຸປາສິກ ສູດທີ ໑	໒໑໑
໔. ທຸຕິຍະຫັດຖະກະສູດ.....	໒໑໓
ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນຂອງຫັດຖະກະອຸປາສິກ ສູດທີ ໒.....	໒໑໓
໕. ມະຫານາມະສູດ.....	໒໑໔
ວ່າດ້ວຍເຈົ້າສາກະຍະພຣະນາມວ່າມະຫານາມ	໒໑໔
໖. ຊີວະກະສູດ.....	໒໑໖
ວ່າດ້ວຍໝໍຊີວິກໂກມາຣະພັດ	໒໑໖
໗. ປະຖະມະພະລະສູດ.....	໒໑໗
ວ່າດ້ວຍກຳລັງ ສູດທີ ໑.....	໒໑໗
໘. ທຸຕິຍະພະລະສູດ	໒໑໘
ວ່າດ້ວຍກຳລັງ ສູດທີ ໒.....	໒໑໘
໙. ອັກຂະນະສູດ	໒໑໙
ວ່າດ້ວຍຂະນະທີ່ ບໍລິມຄວນຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ	໒໑໙
໑໐. ອະນຸຣຸດທະມະຫາວິຕັກກະສູດ	໒໒໒
ວ່າດ້ວຍມະຫາປຸຣິສະວິຕິກຂອງພຣະອະນຸຣຸດທະ.....	໒໒໒
໔. ທານະວັກ.....	໒໒໙
ໝວດວ່າດ້ວຍທານ	໒໒໙
໑. ປະຖະມະທານະສູດ.....	໒໒໙

ວ່າດ້ວຍທານ ສູດທີ ໑.....	໒໒໙
໒. ທຸຕິຍະທານະສູດ.....	໒໒໙
ວ່າດ້ວຍທານ ສູດທີ ໒.....	໒໒໙
໓. ທານະວັດຖຸສູດ.....	໒໓໐
ວ່າດ້ວຍທານະວັດຖຸ.....	໒໓໐
໔. ເຂດຕະສູດ.....	໒໓໐
ວ່າດ້ວຍນາຕິແລະນາບໍດີ.....	໒໓໐
໕. ທານູປະປັດຕິສູດ.....	໒໓໓
ວ່າດ້ວຍຜົນທີ່ເກີດຈາກການໃຫ້ທານ.....	໒໓໓
໖. ປຸນຍະກິຣິຍາວັດຖຸສູດ.....	໒໓໕
ວ່າດ້ວຍປຸນກິຣິຍາວັດຖຸ.....	໒໓໕
໗. ສັບປຸຣິສະສູດ.....	໒໓໘
ວ່າດ້ວຍຄຸນປະໂຫຍດຂອງສັດຕະບຸຣຸດ.....	໒໓໘
໙. ອະພິສັນທະສູດ.....	໒໓໙
ວ່າດ້ວຍຫ້ວງບຸນກຸສົນ.....	໒໓໙
໑໐. ທຸດຈະຣິຕະວິປາກະສູດ.....	໒໔໑
ວ່າດ້ວຍວິປາກແຫ່ງທຸດຈະຣິດ.....	໒໔໑
໔. ອຸໂປສະຖະວັກ.....	໒໔໓
ໝວດວ່າດ້ວຍອຸໂປສິດ.....	໒໔໓
໑. ສັງຂິດຕຸໂປສະຖະສູດ.....	໒໔໓
ວ່າດ້ວຍອຸໂປສິດໂດຍຫຍໍ້.....	໒໔໓
໒. ວິດຖະຕຸໂປສະຖະສູດ.....	໒໔໕
ວ່າດ້ວຍອຸໂປສິດໂດຍພິດສະດານ.....	໒໔໕
໓. ວິສາຂາສູດ.....	໒໔໘
ວ່າດ້ວຍຊົງສະແດງອຸໂປສິດແກ່ນາງວິສາຂາ.....	໒໔໘
໔. ວາເສດຖະສູດ.....	໒໕໑
ວ່າດ້ວຍອຸປາສິກາຊື່ວ່າວາເສດຖະ.....	໒໕໑
໕. ໂພດຊາສູດ.....	໒໕໒
ວ່າດ້ວຍອຸປາສິກາຊື່ວ່າໂພດຊາ.....	໒໕໒
໖. ອະນຸຣຸດທະສູດ.....	໒໕໕
ວ່າດ້ວຍພຣະອະນຸຣຸດທະ.....	໒໕໕

໗. ທຸຕິຍະວິສາຂາສູດ	໒໕໙
ວ່າດ້ວຍນາງວິສາຂາ ສູດທີ ໒.....	໒໕໙
໘. ນະກຸລະມາຕາສູດ	໒໖໐
ວ່າດ້ວຍນະກຸລະມາຕາຄະຫະປະຕານີ	໒໖໐
໙. ປະຖະມະອິທະໂລກິກະສູດ	໒໖໑
ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ເປັນໄປເພື່ອໄຊຊະນະໃນໂລກນີ້ ສູດທີ ໑.....	໒໖໑
໑໐. ທຸຕິຍະອິທະໂລກິກະສູດ.....	໒໖໔
ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ເປັນໄປເພື່ອໄຊຊະນະໃນໂລກນີ້ ສູດທີ ໒.....	໒໖໔

໒. ທຸຕິຍະປັນນາດ .....

໑. ໂຄຕະມີວັກ.....	໒໖໗
ໝວດວ່າດ້ວຍພຣະນາງປະຊາບໍດີໂຄຕະມີ	໒໖໗
໑. ໂຄຕະມີສູດ.....	໒໖໗
ວ່າດ້ວຍພຣະນາງປະຊາບໍດີໂຄຕະມີທູນຂໍອຸປະສົມບົດ	໒໖໗
໒. ໂອວາທະສູດ.....	໒໗໒
ວ່າດ້ວຍຄຸນສົມບັດຂອງພິກຂຸຜູ້ຈະສອນພິກຂຸນີ້.....	໒໗໒
໓. ສັງຂິດຕະສູດ	໒໗໓
ວ່າດ້ວຍລັກສະນະທຳວິໄນໂດຍຫຍໍ້.....	໒໗໓
໔. ທິຄະຊານຸສູດ	໒໗໔
ວ່າດ້ວຍໂກລິຍະບຸດຊີວ່າທິຄະຊານຸ.....	໒໗໔
໖. ພະຍະສູດ.....	໒໘໒
ວ່າດ້ວຍໄພເປັນຊື່ຂອງກາມ	໒໘໒
໗. ປະຖະມະອາທຸເນີຍະສູດ.....	໒໘໓
ວ່າດ້ວຍອາທຸໄນຍະບຸກຄົນ ສູດທີ ໑.....	໒໘໓
໘. ທຸຕິຍະອາທຸເນີຍະສູດ	໒໘໔
ວ່າດ້ວຍອາທຸໄນຍະບຸກຄົນ ສູດທີ ໒.....	໒໘໔
໙. ປະຖະມະປຸກຄະລະສູດ	໒໘໕
ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ເປັນນາບຸນຂອງໂລກ ສູດທີ ໑	໒໘໕
໑໐. ທຸຕິຍະປຸກຄະລະສູດ	໒໘໖
ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ເປັນນາບຸນຂອງໂລກ ສູດທີ ໒.....	໒໘໖
໒. ພູມິຈາລະວັກ.....	໒໘໗
ໝວດວ່າດ້ວຍເຫດທີ່ ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໄຫວຄັ້ງໃຫຍ່	໒໘໗

໑. ອິດສາສູດ.....	໒໘໗
ວ່າດ້ວຍຄວາມຢາກໄດ້ລາບ	໒໘໗
໒. ອະລັງສູດ.....	໒໘໙
ວ່າດ້ວຍຜູ້ສາມາດເຮັດປະໂຫຍດຕົນແລະຜູ້ອື່ນ	໒໘໙
໓. ສັງຂົດຕະສູດ	໒໙໓
ວ່າດ້ວຍພິກຂຸທູນຂໍໃຫ້ຊົງສະແດງທຳໂດຍຫຍໍ້	໒໙໓
໔. ຄະຍາສີສະສູດ	໒໙໕
ວ່າດ້ວຍພຣະທຳມະເທດສະໜາທີ່ ຄະຍາສີສະ	໒໙໕
໕. ອະພິພາຍະຕະນະສູດ	໒໙໗
ວ່າດ້ວຍອະພິພາຍະຕະນະ	໒໙໗
໖. ວິໂມກຂະສູດ	໒໙໘
ວ່າດ້ວຍວິໂມກ	໒໙໘
໗. ອະນະຣິຍະໂວຫາຣະສູດ.....	໒໙໙
ວ່າດ້ວຍອະນະຣິຍະໂວຫານ	໒໙໙
໘. ອະຣິຍະໂວຫາຣະສູດ	໓໐໐
ວ່າດ້ວຍອະຣິຍະໂວຫານ	໓໐໐
໙. ປະຣິສາສູດ.....	໓໐໐
ວ່າດ້ວຍບໍລິສັດ.....	໓໐໐
໑໐. ພູມຈາລະສູດ	໓໐໒
ວ່າດ້ວຍເຫດທີ່ ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໄຫວຄັ້ງໃຫຍ່.....	໓໐໒
໓. ຍະມະກະວັກ	໓໐໗
ໝວດວ່າດ້ວຍທຳຄູ່ກັນ.....	໓໐໗
໑. ປະຖະມະສັດທາສູດ.....	໓໐໗
ວ່າດ້ວຍສັດທາ ສູດທີ ໑	໓໐໗
໒. ທຸຕິຍະສັດທາສູດ	໓໐໘
ວ່າດ້ວຍສັດທາ ສູດທີ ໒	໓໐໘
໓. ປະຖະມະມະຣະນັດສະຕິສູດ.....	໓໐໙
ວ່າດ້ວຍການຈະເລີນມະຣະນັດສະຕິສູດທີ ໑	໓໐໙
໔. ທຸຕິຍະມະຣະນັດສະຕິສູດ.....	໓໑໓
ວ່າດ້ວຍການຈະເລີນມະຣະນັດສະຕິສູດທີ ໒	໓໑໓
໕. ປະຖະມະສຳປະທາສູດ.....	໓໑໕

ວ່າດ້ວຍສຳປະທາ ສູດທີ ໑	໓໑໕
ຝ. ທຸຕິຍະສຳປະທາສູດ.....	໓໑໖
ວ່າດ້ວຍສຳປະທາ ສູດທີ ໒	໓໑໖
ກ. ອິດສາສູດ.....	໓໑໘
ວ່າດ້ວຍຄວາມຢາກໄດ້ລາບ	໓໑໘
ກຸ. ອະລັງສູດ.....	໓໒໐
ວ່າດ້ວຍຜູ້ສາມາດເຮັດປະໂຫຍດຕົນແລະຜູ້ອື່ນ	໓໒໐
ຄ. ປະຣິຫານະສູດ	໓໒໔
ວ່າດ້ວຍທຳເປັນເຫດໃຫ້ພຣະເສຂະເສື້ອມ	໓໒໔
໑໐. ກຸສິຕາຣຳພະວັດຖຸສູດ	໓໒໕
ວ່າດ້ວຍເຫດແຫ່ງຄວາມຂີ້ຄ້ານແລະເຫດຜາຣົບຄວາມພຽນ	໓໒໕
໔. ສະຕິວັກ.....	໓໒໘
ໝວດວ່າດ້ວຍສະຕິສຳປະຊັນຍະ	໓໒໘
໑. ສະຕິສຳປະຊັນຍະສູດ	໓໒໘
ວ່າດ້ວຍຜົນແຫ່ງສະຕິສຳປະຊັນຍະ.....	໓໒໘
໒. ປຸນນິຍະສູດ	໓໒໙
ວ່າດ້ວຍພຣະປຸນນິຍະ	໓໒໙
໓. ມູລະກະສູດ	໓໓໐
ວ່າດ້ວຍມູນເຫດແຫ່ງທຳທັງປວງ.....	໓໓໐
໔. ໂຈຣະສູດ	໓໓໒
ວ່າດ້ວຍເຫດເສື້ອມຂອງມະຫາໂຈນ	໓໓໒
໕. ສະມະນະສູດ	໓໓໒
ວ່າດ້ວຍພຣະນາມຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າ	໓໓໒
໖. ຍະສະສູດ.....	໓໓໓
ວ່າດ້ວຍຍົດ	໓໓໓
໗. ປັດຕະນິກຸດຊະນະສູດ.....	໓໓໖
ວ່າດ້ວຍເຫດແຫ່ງການຂວ້າບາດແລະຫງາຍບາດ.....	໓໓໖
໘. ອັບປະສາທະປະເວທະນິຍະສູດ.....	໓໓໗
ວ່າດ້ວຍເຫດທີ່ຄວນປະກາດວ່າບໍ່ຄວນເຫຼື້ອມໃສ	໓໓໗
໑໐. ສຳມາວັດຕະນະສູດ	໓໓໙
ວ່າດ້ວຍການປະພຶດຊອບ	໓໓໙

໔. ສາມັນຍະວັກ.....	໓໔໑
ໝວດວ່າດ້ວຍທຳທີ່ຄືກັນ	໓໔໑
ຣາຄະເບີຍຍາລະ	໓໔໑
໑. ປະຖະມະປັນນາດ.....	໓໔໕
໑. ສຳໂພທິວັກ	໓໔໕
ໝວດວ່າດ້ວຍສຳໂພທິ	໓໔໕
໑. ສຳໂພທິສູດ	໓໔໕
ວ່າດ້ວຍສຳໂພທິ	໓໔໕
໒. ນິດສະຍະສູດ	໓໔໗
ວ່າດ້ວຍນິດໄສ	໓໔໗
໓. ເມຄິຍະສູດ	໓໔໘
ວ່າດ້ວຍພຣະເມຄິຍະ	໓໔໘
໔. ນັນທະກະສູດ	໓໔໒
ວ່າດ້ວຍພຣະນັນທະກະສະແດງທຳ.....	໓໔໒
໕. ພະລະສູດ.....	໓໔໕
ວ່າດ້ວຍພະລະ	໓໔໕
໖. ເສວະນາສູດ	໓໔໘
ວ່າດ້ວຍສິ່ງທີ່ ຄວນເສບແລະບໍ່ຄວນເສບ	໓໔໘
໗. ສຸຕະວາສູດ.....	໓໖໑
ວ່າດ້ວຍປະຣິພາຊິກຊີສຸຕະວາ	໓໖໑
໘. ສັດຊະສູດ	໓໖໓
ວ່າດ້ວຍປະຣິພາຊິກຊີສັດຊະ	໓໖໓
໙. ປຸກຄະລະສູດ	໓໖໔
ວ່າດ້ວຍປຸກຄົນ ໙ ຈຳພວກ	໓໖໔
໑໐. ອາຫຸເນີຍະສູດ.....	໓໖໕
ວ່າດ້ວຍປຸກຄົນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ	໓໖໕
໒. ສີຫະນາທະວັກ	໓໖໖
ໝວດວ່າດ້ວຍການບັນລືສີຫະນາດ	໓໖໖
໑. ສີຫະນາທະສູດ	໓໖໖
ວ່າດ້ວຍການບັນລືສີຫະນາດ	໓໖໖
໒. ສະອຸປາທິເສສະສູດ	໓໖໙

ວ່າດ້ວຍສະອຸປາທິເສສະບຸກຄົນ	໓໖໙
໓. ໂກດຖິຕະສູດ	໓໗໒
ວ່າດ້ວຍພຣະມະຫາໂກດຖິຕະ	໓໗໒
໔. ສະມິດທິສູດ	໓໗໕
ວ່າດ້ວຍເລື່ອງວິຕິກ	໓໗໕
໕. ຄັນຖະສູດ	໓໗໗
ວ່າດ້ວຍຝີມີປາກບາດ ລ ແຫ່ງ	໓໗໗
໖. ສັນຍາສູດ	໓໗໘
ວ່າດ້ວຍສັນຍາ	໓໗໘
໗. ກຸລະສູດ	໓໗໘
ວ່າດ້ວຍຕະກູນ	໓໗໘
໘. ນະວັງຄຸໂປສະຖະສູດ	໓໗໙
ວ່າດ້ວຍການຮັກສາອຸໂປສິດທີ່ມີອົງ ລ	໓໗໙
໙. ເທວະຕາສູດ	໓໘໐
ວ່າດ້ວຍຜົນແຫ່ງການຕ້ອນຮັບຂອງເທວະດາ	໓໘໐
໑໐. ເວລາມະສູດ	໓໘໒
ວ່າດ້ວຍເວລາມະພາມ	໓໘໒
໓. ສັດຕາວາສະວັກ	໓໘໕
ໝວດວ່າດ້ວຍສັດຕາວາດ	໓໘໕
໑. ຕິຖານະສູດ	໓໘໕
ວ່າດ້ວຍຖານະ ມ ປະການ	໓໘໕
໒. ອັດສະຂະລຸງກະສູດ	໓໘໖
ວ່າດ້ວຍມ້າກະຈອກແລະຄົນກະຈອກ	໓໘໖
໓. ຕັນຫາມູລະກະສູດ	໓໙໐
ວ່າດ້ວຍຕັນຫາມູລະທຳ	໓໙໐
໔. ສັດຕາວາສະສູດ	໓໙໐
ວ່າດ້ວຍສັດຕາວາດ	໓໙໐
໕. ປັນຍາສູດ	໓໙໒
ວ່າດ້ວຍພິກຂຸຜູ້ອົບຮົມຈິດດີດ້ວຍປັນຍາ	໓໙໒
໖. ສິລາຍູປະສູດ	໓໙໒
ວ່າດ້ວຍຈິດປຽບດ້ວຍເສົາຫີນ	໓໙໒

ກ. ປະຖະມະເວຣະສູດ.....	໓໙໕
ວ່າດ້ວຍໄພເວນ ສູດທີ ໑.....	໓໙໕
ກຸ. ທຸຕິຍະເວຣະສູດ.....	໓໙໗
ວ່າດ້ວຍໄພເວນ ສູດທີ ໒.....	໓໙໗
ຄ. ອາຄາຕະວັດຖຸສູດ.....	໓໙໘
ວ່າດ້ວຍອາຄາຕະວັດຖຸ.....	໓໙໘
໑໐. ອາຄາຕະປະຕິວິນຍະສູດ.....	໓໙໙
ວ່າດ້ວຍອຸບາຍກຳຈັດອາຄາດ.....	໓໙໙
໑໑. ອະນຸປຸບພະນິໂຣທະສູດ.....	໔໐໐
໔. ມະຫາວັກ.....	໔໐໒
ໝວດວ່າດ້ວຍເລື່ອງໃຫຍ່.....	໔໐໒
໑. ອະນຸປຸບພະວິທານະສູດ.....	໔໐໒
ວ່າດ້ວຍອະນຸປຸບພະວິທານທຳ.....	໔໐໒
໒. ອະນຸປຸບພະວິທານສະມາປັດຕິສູດ.....	໔໐໒
ວ່າດ້ວຍອະນຸປຸບພະວິທານສະມາປັດ.....	໔໐໒
໓. ນິບພານະສຸຂະສູດ.....	໔໐໕
ວ່າດ້ວຍນິບພານເປັນສຸກ.....	໔໐໕
໔. ຄາວິອຸປະມາສູດ.....	໔໐໘
ວ່າດ້ວຍການອຸປະມາດ້ວຍແມ່ງົວ.....	໔໐໘
໕. ຊານະສູດ.....	໔໑໒
ວ່າດ້ວຍຊານ.....	໔໑໒
໖. ອານັນທະສູດ.....	໔໑໖
ວ່າດ້ວຍພຣະອານິນ.....	໔໑໖
໗. ໂລກາຍະຕິກະສູດ.....	໔໑໘
ວ່າດ້ວຍພາມຜູ້ຊຳນານຄັມພິໂລກາຍັດ ^໓	໔໑໘
໘. ເທວາສຸຣະສັງຄາມະສູດ.....	໔໒໐
ວ່າດ້ວຍສົງຄາມລະຫວ່າງເທວະດາກັບອະສູນ.....	໔໒໐
໑໐. ຕະປຸດສະສູດ.....	໔໒໔
ວ່າດ້ວຍຕະປຸດສະຄະຫະບໍດີ.....	໔໒໔
໕. ສາມັນຍະວັກ.....	໔໓໒
ໝວດວ່າດ້ວຍສາມັນຍະທຳ.....	໔໓໒

໑. ສຳພາທະສູດ.....	໔໓໒
ວ່າດ້ວຍວິທີປັນລຸຊ່ອງວ່າງໃນທີ່ຄັບແຄບ	໔໓໒
໒. ກາຍະສັກຂີສູດ	໔໓໔
ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ເປັນກາຍະສັກຂີ	໔໓໔
໓. ປັນຍາວິມຸດຕະສູດ.....	໔໓໖
ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ເປັນປັນຍາວິມຸດ	໔໓໖
໔. ອຸພະໂຕພາຄະວິມຸດຕະສູດ.....	໔໓໖
ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ເປັນອຸພະໂຕພາຄະວິມຸດ	໔໓໖
໕. ສັນທິດຖືກະທຳມະສູດ.....	໔໓໗
ວ່າດ້ວຍສັນທິດຖືກະທຳ	໔໓໗
໖. ສັນທິດຖືກະນິບພານະສູດ	໔໓໗
ວ່າດ້ວຍສັນທິດຖືກະນິບພານ.....	໔໓໗
໗. ນິບພານະສູດ	໔໓໘
ວ່າດ້ວຍນິບພານ.....	໔໓໘
໘. ປະຣິນິບພານະສູດ.....	໔໓໘
ວ່າດ້ວຍປະຣິນິບພານ	໔໓໘
໙. ຕະທັງຄະນິບພານະສູດ	໔໓໘
ວ່າດ້ວຍຕະທັງຄະນິບພານ.....	໔໓໘
໑໐ . ທິດຖະທຳມະນິບພານະສູດ.....	໔໓໙
ວ່າດ້ວຍທິດຖະທຳມະນິບພານ	໔໓໙

໒. ທຸຕິຍະປັນນາດ..... ໔໔໐

໑. ເຂມະວັກ	໔໔໐
ໝວດວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ຕັດຮຽກວ່າ ເຂມະ.....	໔໔໐
໑. ເຂມະສູດ.....	໔໔໐
ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ຕັດຮຽກວ່າ ເຂມະ	໔໔໐
໒. ເຂມັບປັດຕະສູດ	໔໔໐
ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ຕັດຮຽກວ່າ ເຂມະປັດຕະ	໔໔໐
໓. ອະມະຕະສູດ	໔໔໑
ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ຕັດຮຽກວ່າ ອຳມະຕະ	໔໔໑
໔. ອະມະຕັບປັດຕະສູດ	໔໔໑
ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ຕັດຮຽກວ່າ ອະມະຕະປັດຕະ	໔໔໑

໕. ອະພະຍະສູດ	໔໔໑
ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ຕັດຮຽກວ່າ ອະພະຍະ	໔໔໑
໖. ອະພະຍັບປັດຕະສູດ	໔໔໑
ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ຕັດຮຽກວ່າ ອະພະຍະປັດຕະ	໔໔໑
໗. ປັດສັດທິສູດ	໔໔໒
ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ຕັດຮຽກວ່າ ປັດສັດທິ	໔໔໒
໘. ອະນຸປຸບພະປັດສັດທິສູດ	໔໔໒
ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ຕັດຮຽກວ່າ ອະນຸປຸບພະປັດສັດທິ	໔໔໒
໙. ນິໂຣທະສູດ	໔໔໒
ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ຕັດຮຽກວ່າ ນິໂຣດ	໔໔໒
໑໐. ອະນຸປຸບພະນິໂຣທະສູດ	໔໔໒
ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ຕັດຮຽກວ່າ ອະນຸປຸບພະນິໂຣດ	໔໔໒
໑໑. ອະພັບພະສູດ	໔໔໓
ວ່າດ້ວຍຜູ້ອາດຈະແລະບໍ່ອາດຈະເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະທັດຕະຜົນ	໔໔໓
໒. ສະຕິປັດຖານະວັກ	໔໔໕
ໝວດວ່າດ້ວຍສະຕິປັດຖານ	໔໔໕
໑. ສິກຂາທຸບພັນລະຍະສູດ	໔໔໕
ວ່າດ້ວຍເຫດທີ່ແທ້ໃນສິກຂາ	໔໔໕
໒. ນິວະຣະນະສູດ	໔໔໖
ວ່າດ້ວຍນິວອນ	໔໔໖
໓. ກາມມະຄຸນສູດ	໔໔໖
ວ່າດ້ວຍກາມມະຄຸນ	໔໔໖
໔. ອຸປາທານິກຂັນທະສູດ	໔໔໗
ວ່າດ້ວຍອຸປາທານຂັນ	໔໔໗
໕. ໂອຣຳພາຄິຍະສູດ	໔໔໘
ວ່າດ້ວຍໂອຣຳພາຄິຍະສັງໂຍດ	໔໔໘
໖. ຄະຕິສູດ	໔໔໘
ວ່າດ້ວຍຄະຕິ	໔໔໘
໗. ມັດສະຣິຍະສູດ	໔໔໙
ວ່າດ້ວຍມັດສະຣິຍະ	໔໔໙
໘. ອຸດທຳພາຄິຍະສູດ	໔໔໙

ວ່າດ້ວຍອຸດທຳພາຄີຍະສັງໂຍດ ໑	໔໔໙
໙. ເຈໂຕຂີລະສູດ	໔໕໐
ວ່າດ້ວຍກິເລດເຄື່ອງຕິງຈິດເໝືອນຕະປູ	໔໕໐
໑໐. ເຈຕະໂສວິນິພັນທະສູດ.....	໔໕໑
ວ່າດ້ວຍກິເລດເຄື່ອງຜູກໃຈ	໔໕໑
໓. ສຳມັບປະທານະວັກ	໔໕໓
ໝວດວ່າດ້ວຍສຳມັບປະທານ	໔໕໓
໑. ສິກຂາສູດ.....	໔໕໓
ວ່າດ້ວຍເຫດທີ່ແທ້ໃນສິກຂາ.....	໔໕໓
໑໐. ເຈຕະໂສວິນິພັນທະສູດ.....	໔໕໔
ວ່າດ້ວຍກິເລດເຄື່ອງຜູກໃຈ	໔໕໔
໔. ອິດທິປາທະວັກ.....	໔໕໕
ໝວດວ່າອິດທິບາດ	໔໕໕
໑. ສິກຂາສູດ.....	໔໕໕
ວ່າດ້ວຍເຫດທີ່ແທ້ໃນສິກຂາ.....	໔໕໕
໑໐. ເຈຕະໂສວິນິພັນທະສູດ.....	໔໕໖
ວ່າດ້ວຍກິເລດເຄື່ອງຜູກໃຈ	໔໕໖
ຣາຄະເປີຍຍາລະ	໔໕໗

ພຣະໄຕຣປິດົກ

ເຫຼັ້ມທີ ໒໓

ພຣະສຸດຕັນຕະປິດົກ

ເຫຼັ້ມທີ ໑໕

ອັງຄຸດຕະຣະນິກາຍ ສັດຕະກະນິບາດ

ຂໍນອບນ້ອມແດ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ພຣະອະຣະຫັນຕະ ສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າ ພຣະອົງນັ້ນ

ປັນນາດ

໑. ທະນະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍອະຣິຍະຊັບ

໑. ປະຖະມະປິຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເປັນທີ່ຮັກ ສູດທີ ໑

[໑] ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ຟັງມາແນວນີ້

ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນ ພຣະເຊຕະວັນ ອາຮາມຂອງອະນາຖະ ບິນທິກະເສດຖີ ເຂດເມືອງສາວັດຖີ ໃນບ່ອນນັ້ນແລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງຮຽກພິກຂຸທັງ ຫຼາຍມາຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ທູນຮັບສະໜອງພຣະດຳຣັດແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະ ພາກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕັດເລື່ອງນີ້ວ່າ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ກຸ ປະການ ຍ່ອມບໍ່ເປັນທີ່ຮັກ ບໍ່ເປັນທີ່ພໍໃຈ ບໍ່ເປັນທີ່ເຄົາລົບ ແລະບໍ່ເປັນທີ່ຍົກຍ້ອງຂອງເພື່ອນພົມມະຈາຣີທັງຫຼາຍ ທຳ ກຸ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ເປັນຜູ້ມັງລາບ	໒. ເປັນຜູ້ມັງສັກກາຣະ
໓. ເປັນຜູ້ມັງຊື່ສຽງ	໔. ເປັນຜູ້ບໍ່ມີທິຣີ (ຄວາມອາຍບາບ)
໕. ເປັນຜູ້ບໍ່ມີໂອດຕັບປະ (ຄວາມຍ້ານບາບ)	
໖. ເປັນຜູ້ມີຄວາມປາຖະໜາຊົ່ວ	໗. ເປັນມິດສາທິດຖີ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ກຸ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມບໍ່ເປັນທີ່ຮັກ ບໍ່ເປັນທີ່ພໍໃຈ ບໍ່ເປັນທີ່ເຄົາລົບ ແລະບໍ່ເປັນທີ່ຍົກຍ້ອງຂອງເພື່ອນພົມມະຈາຣີທັງຫຼາຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ກຸ ປະການ ຍ່ອມເປັນທີ່ຮັກ ເປັນທີ່ພໍໃຈ ເປັນທີ່ເຄົາລົບ ແລະເປັນທີ່ຍົກຍ້ອງຂອງເພື່ອນພົມມະຈາຣີທັງຫຼາຍ ທຳ ກຸ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ເປັນຜູ້ບໍ່ມັງລາບ	໒. ເປັນຜູ້ບໍ່ມັງສັກກາຣະ
໓. ເປັນຜູ້ບໍ່ມັງຊື່ສຽງ	໔. ເປັນຜູ້ມີທິຣີ
໕. ເປັນຜູ້ມີໂອດຕັບປະ	໖. ເປັນຜູ້ມັກໜ້ອຍ
໗. ເປັນສຳມາທິດຖີ	

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ກຸ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມເປັນທີ່ຮັກ ເປັນທີ່ ພໍໃຈ ເປັນທີ່ເຄົາລົບ ແລະເປັນທີ່ຍົກຍ້ອງຂອງເພື່ອນພົມມະຈາຣີທັງຫຼາຍ

ປະຖະມະປິຍະສູດທີ ໑ ຈົບ

໒. ທຸຕິຍະປິຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເປັນທີ່ຮັກ ສູດທີ ໒

[໒] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ກຸ ປະການ ຍ່ອມບໍ່ເປັນທີ່ຮັກ ບໍ່ເປັນທີ່ພໍໃຈ ບໍ່ເປັນທີ່ ເຄົາລົບ ແລະບໍ່ເປັນທີ່ຍົກຍ້ອງຂອງເພື່ອນພົມມະຈາຣີທັງຫຼາຍ ທຳ ກຸ ປະການ ອັນໃດ ແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ເປັນຜູ້ມັງລາບ	໒. ເປັນຜູ້ມັງສັກກາຣະ
໓. ເປັນຜູ້ມັງຊີ້ສຽງ	໔. ເປັນຜູ້ບໍ່ມີທິຣິ
໕. ເປັນຜູ້ບໍ່ມີໂອດຕັບປະ	໖. ເປັນຜູ້ມີຄວາມຮິດສະຫຍາ
໗. ເປັນຜູ້ມີຄວາມຂີ້ຖີ່	

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ກ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມບໍ່ເປັນທີ່ຮັກ ບໍ່ເປັນທີ່ພໍໃຈ ບໍ່ເປັນທີ່ເຄົາລົບ ແລະບໍ່ເປັນທີ່ຍົກຍ້ອງຂອງເພື່ອນພົມມະຈາຣີທັງຫຼາຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ກ ປະການ ຍ່ອມເປັນທີ່ຮັກ ເປັນທີ່ພໍໃຈ ເປັນທີ່ເຄົາລົບ ແລະເປັນທີ່ຍົກຍ້ອງຂອງເພື່ອນພົມມະຈາຣີທັງຫຼາຍ ທຳ ກ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ເປັນຜູ້ບໍ່ມັງລາບ	໒. ເປັນຜູ້ບໍ່ມັງສັກກາຣະ
໓. ເປັນຜູ້ບໍ່ມັງຊີ້ສຽງ	໔. ເປັນຜູ້ມີທິຣິ
໕. ເປັນຜູ້ມີໂອດຕັບປະ	໖. ເປັນຜູ້ບໍ່ມີຄວາມຮິດສະຫຍາ
໗. ເປັນຜູ້ບໍ່ມີຄວາມຂີ້ຖີ່	

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ກ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມເປັນທີ່ຮັກ ເປັນທີ່ພໍໃຈ ເປັນທີ່ເຄົາລົບ ແລະເປັນທີ່ຍົກຍ້ອງຂອງເພື່ອນພົມມະຈາຣີທັງຫຼາຍ

ທຸຕິຍະປິຍະສູດທີ ໒ ຈົບ

໓. ສັງຂິດຕະພະລະສູດ

ວ່າດ້ວຍພະລະໂດຍຫຍໍ້

[໓] ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຟັງມາແນວນີ້

ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນພຣະເຊຕະວັນ ອາຮາມຂອງອະນາຖະ ບິນທິກະເສດຖີ ຯລຯ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພະລະ (ກຳລັງ) ກ ປະການນີ້

ພະລະ ກຸ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສັດທາພະລະ	(ກຳລັງຄືສັດທາ)
໒. ວິຣິຍະພະລະ	(ກຳລັງຄືວິຣິຍະ)
໓. ທິຣິພະລະ	(ກຳລັງຄືທິຣິ)
໔. ໂອດຕັບປະພະລະ	(ກຳລັງຄືໂອດຕັບປະ)
໕. ສະຕິພະລະ	(ກຳລັງຄືສະຕິ)
໖. ສະມາທິພະລະ	(ກຳລັງຄືສະມາທິ)
໗. ປັນຍາພະລະ	(ກຳລັງຄືປັນຍາ)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພະລະ ກຸ ປະການນີ້ແລ

ພິກຂຸຜູ້ເປັນບັນດິດມີພະລະ ກຸ ປະການນີ້ ຄື

ສັດທາພະລະ ວິຣິຍະພະລະ ທິຣິພະລະ ໂອດຕັບປະພະລະ
 ສະຕິພະລະ ສະມາທິພະລະ ແລະປັນຍາພະລະ
 ຍ່ອມຢູ່ຢ່າງເປັນສຸກ
 ເລືອກເຟັ້ນທຳໂດຍແຍບຄາຍ
 ເຫັນແຈ້ງອັດຖະດ້ວຍປັນຍາ
 ຄວາມລຸດພົ້ນແຫ່ງໃຈຍ່ອມມີໄດ້
 ເໝືອນຄວາມດັບໄປແຫ່ງປະທົບ ສະນັ້ນ

ສັງຂິດຕະພະລະສູດທີ ໓ ຈົບ

໔. ວິດຖະຕະພະລະສູດ

ວ່າດ້ວຍພະລະໂດຍພິດສະດານ

[໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພະລະ ກຸ ປະການນີ້

ພະລະ ກຸ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສັດທາພະລະ	໒. ວິຣິຍະພະລະ
໓. ທິຣິພະລະ	໔. ໂອດຕັບປະພະລະ

໕. ສະຕິພະລະ

໖. ສະມາທິພະລະ

໗. ບັນຍາພະລະ

ສັດທາພະລະ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ອະຣິຍະສາວົກໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນຜູ້ມີສັດທາ ເຊື່ອບັນຍາເຄື່ອງຕັດສະຮູ້ຂອງຕະຖາຄົດ ວ່າ “ແມ່ນຍ້ອນເຫດນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ເປັນພຣະອະຣະຫັນ ຕັດສະຮູ້ດ້ວຍ ພຣະອົງເອງ ໂດຍຊອບ ຯລຯ ເປັນສາດສະດາຂອງເທວະດາແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ ເປັນພຣະ ພຸດທະເຈົ້າ^໒ ເປັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ”^໓ ນີ້ຮຽກວ່າ ສັດທາພະລະ

ວິຣິຍະພະລະ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ອະຣິຍະສາວົກໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນຜູ້ຜາຣົບຄວາມພຽນ ເພື່ອລະອະກຸສົນທຳ ເພື່ອໃຫ້ ກຸສົນທຳເກີດ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ມີຄວາມບາກບັນໝັ້ນຄົງ ບໍ່ຖືເປົາໃນກຸສົນທຳ ທັງຫຼາຍຢູ່ ນີ້ ຮຽກວ່າ ວິຣິຍະພະລະ

ທິຣິພະລະ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ອະຣິຍະສາວົກໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນຜູ້ມີທິຣິ ຄື ລະອາຍຕໍ່ກາຍທຸດຈະຣິດ ວະຈິທຸດ ຈະຣິດ ມະໂນທຸດຈະຣິດ ລະອາຍຕໍ່ການປະກອບບາບອະກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ນີ້ຮຽກວ່າ ທິຣິ ພະລະ

ໂອດຕັບປະພະລະ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ອະຣິຍະສາວົກໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນຜູ້ມີໂອດຕັບປະ ຄື ສະດັງຍ້ານຕໍ່ກາຍທຸດຈະຣິດ ວະ ຈິທຸຈະຣິດ ມະໂນທຸດຈະຣິດ ສະດັງຍ້ານຕໍ່ການປະກອບບາບອະກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ນີ້ຮຽກວ່າ ໂອດຕັບປະພະລະ

ສະຕິພະລະ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ອະຣິຍະສາວົກໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນຜູ້ມີສະຕິ ຄື ປະກອບດ້ວຍສະຕິບັນຍາເປັນເຄື່ອງ ຮັກສາຕົນຢ່າງຍິ່ງ ຣະນຶກເຖິງສິ່ງທີ່ເຮັດແລະຄຳທີ່ເວົ້າແມ່ນດົນໄດ້ ນີ້ຮຽກວ່າ ສະຕິພະລະ

ສະມາທິພະລະ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ອະຣິຍະສາວົກໃນທຳວິໄນນີ້ ສະຫງັດຈາກກາມ ຯລຯ ບັນລຸຈະຕຸດຖະຊານທີ່ບໍ່ມີທຸກ ບໍ່ມີສຸກ ມີສະຕິບໍລິສຸດເພາະອຸເປກຂາຢູ່ ນີ້ຮຽກວ່າ ສະມາທິພະລະ

ປັນຍາພະລະ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ອະນິຍະສາວົກໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນຜູ້ມີປັນຍາ ຄື ປະກອບດ້ວຍປັນຍາເປັນເຄື່ອງ
ພິຈາລະນາເຫັນທັງຄວາມເກີດ ແລະຄວາມດັບອັນເປັນອະນິຍະ ທຳລາຍກິເລດໃຫ້ເຖິງຄວາມໝົ
ດສິ້ນທຸກໂດຍຊອບ ນີ້ຮຽກວ່າ ປັນຍາພະລະ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພະລະ ກຸ ປະການນີ້ແລ

ພິກຂຸຜູ້ເປັນບັນດິດມີພະລະ ກຸ ປະການນີ້ ຄື
ສັດທາພະລະ ວິນິຍະພະລະ ທິນິພະລະ ໂອດຕັບປະພະລະ
ສະຕິພະລະ ສະມາທິພະລະ ແລະປັນຍາພະລະ
ຍ່ອມຢູ່ຢ່າງເປັນສຸກ
ເລືອກເຟັ້ນທຳໂດຍແຍບຄາຍ
ເຫັນແຈ້ງອັດຖະດ້ວຍປັນຍາ
ຄວາມລຸດພົ້ນແຫ່ງໃຈຍ່ອມມີໄດ້
ເໝືອນຄວາມດັບໄປແຫ່ງປະທິບ ແນວນັ້ນ

ວິຕະຖະຕະພະລະສູດທີ ໔ ຈົບ

໕. ສັງຂິດຕະທະນະສູດ

ວ່າດ້ວຍອະນິຍະຊັບໂດຍຫຍໍ້

[໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຊັບ ກຸ ປະການນີ້

ຊັບ ກຸ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສັດທາທະນະ	(ຊັບຄືສັດທາ)
໒. ສິລະທະນະ	(ຊັບຄືສິນ)
໓. ທິນິທະນະ	(ຊັບຄືທິນິ)
໔. ໂອດຕັບປະທະນະ	(ຊັບຄືໂອດຕັບປະ)
໕. ສຸຕະທະນະ	(ຊັບຄືສຸຕະ)
໖. ຈາຄະທະນະ	(ຊັບຄືຈາຄະ)
໗. ປັນຍາທະນະ	(ຊັບຄືປັນຍາ)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຊັບ ກຸ ປະການນີ້ແລ

ຜູ້ໃດຈະເປັນສະຕິ ຫຼື ບຸຣຸດກໍຕາມ
ມີຊັບ ກຸ ປະການນີ້ ຄື ສັດທາທະນະ
ສີລະທະນະ ຫິນິທະນະ ໂອດຕັບປະທະນະ
ສຸຕະທະນະ ຈາຄະທະນະ ແລະປັນຍາທະນະ
ປັນດິດທັງຫຼາຍຮຽກຜູ້ນັ້ນວ່າ “ເປັນຄົນບໍ່ຂັດສົນ”
ຊີວິດຂອງເຂົາກໍບໍ່ສູນເປົ່າ
ເພາະສະນັ້ນ ຜູ້ມີປັນຍາ
ເມື່ອຣະນົກເຖິງຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍ
ຄວນໝັ່ນປະກອບສັດທາ ສິນ
ຄວາມເຫຼື້ອມໃສ ແລະການເຫັນທຳໆ

ສັງຂິດຕະທະນະສູດທີ ໔ ຈົບ

໖. ວິດຖະຕະທະນະສູດ

ວ່າດ້ວຍອະຣິຍະຊັບໂດຍພິດສະດານ

[໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຊັບ ກຸ ປະການນີ້

ຊັບ ກຸ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສັດທາທະນະ	໒. ສີລະທະນະ
໓. ຫິນິທະນະ	໔. ໂອດຕັບປະທະນະ
໕. ສຸຕະທະນະ	໖. ຈາຄະທະນະ
໗. ປັນຍາທະນະ	

ສັດທາທະນະ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ອະຣິຍະສາວົກໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນຜູ້ມີສັດທາ ຄື ເຊື່ອປັນຍາເຄື່ອງຕັດສະຮູ້ຂອງ ຕະ
ຖາຄິດວ່າ “ແມ່ນຍ້ອນເຫດນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ເປັນພຣະອະຣະຫັນ ຕັດສະຮູ້
ດ້ວຍພຣະອົງເອງໂດຍຊອບ ຯລຯ ເປັນພຣະພຸດທະເຈົ້າ ເປັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ” ນີ້ຮຽກ
ວ່າ ສັດທາທະນະ

ສິລະທະນະ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ອະນິຍະສາວົກໃນທຳວິໄນນີ້ ເປັນຜູ້ເວັ້ນຂາດຈາກການຂ້າສັດ ຯລຯ ເປັນຜູ້ເວັ້ນຂາດຈາກການເສບຂອງມືນເມົາ ຄື ສຸຣາແລະເມໂຣອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດ ນີ້ຮຽກວ່າ ສິລະທະນະ

ຫິນິທະນະ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ອະນິຍະສາວົກໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນຜູ້ມີຫິນິ ຄື ລະອາຍຕໍ່ກາຍທຸດຈະຣິດ ວະຈິທຸດຈະຣິດ ມະໂນທຸດຈະຣິດ ລະອາຍຕໍ່ການປະກອບບາບອະກຸສິນທຳທັງຫຼາຍ ນີ້ຮຽກວ່າ ຫິນິທະນະ

ໂອດຕັບປະທະນະ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ອະນິຍະສາວົກໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນຜູ້ມີໂອດຕັບປະ ຄື ສະດັງຢ້ານຕໍ່ກາຍທຸດຈະຣິດ ວະຈິທຸດຈະຣິດ ມະໂນທຸດຈະຣິດ ສະດັງຢ້ານຕໍ່ການປະກອບບາບອະກຸສິນທຳທັງຫຼາຍ ນີ້ຮຽກວ່າ ໂອດຕັບປະທະນະ

ສຸຕະທະນະ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ອະນິຍະສາວົກໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນພະຫຼຸສູດ ຊົງສຸຕະ ສັງສົມສຸຕະ ເປັນຜູ້ໄດ້ຟັງຫຼາຍ ເຊິ່ງທຳທັງຫຼາຍທີ່ມີຄວາມງາມໃນເບື້ອງຕົ້ນ ມີຄວາມງາມໃນທ່າມກາງ ແລະມີຄວາມງາມໃນທີ່ສຸດ ປະກາດພົມມະຈັນ ພ້ອມທັງອັດຖະແລະພະຍັນຊະນະ ບໍລິສຸດບໍລິບູນຄົບຖ້ວນ ຊົງຈຳໄວ້ໄດ້ ຄ່ອງປາກ ຂຶ້ນໃຈ ແທງຕະຫຼອດດີດ້ວຍທິດຖິ ນີ້ຮຽກວ່າ ສຸຕະທະນະ

ຈາຄະທະນະ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ອະນິຍະສາວົກໃນທຳວິໄນນີ້ ເປັນຜູ້ມີໃຈປາສະຈາກຄວາມຂີ້ຖີ່ອັນເປັນມົນທົນ ມີຈາຄະອັນສະລະແລ້ວ ມີຝ່າມີຊຸ່ມ ຍິນດີໃນການສະລະ ຄວນແກ່ການຂໍ ຍິນດີໃນການແຈກທານ ຢູ່ຄອງເຮືອນ ນີ້ຮຽກວ່າ ຈາຄະທະນະ

ປັນຍາທະນະ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ອະນິຍະສາວົກໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນຜູ້ມີປັນຍາ ຄື ປະກອບດ້ວຍປັນຍາຯລຯ ໃຫ້ເຖິງຄວາມໝົດສິ້ນທຸກໂດຍຊອບ ນີ້ຮຽກວ່າ ປັນຍາທະນະ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຊັບ ກ ປະການນີ້ແລ

ຜູ້ໃດຈະເປັນສະຕິ ຫຼື ບຸຣຸດກໍຕາມ
 ມີຊັບ ກ ປະການນີ້ ຄື ສັດທາທະນະ
 ສິລະທະນະ ທິຣິທະນະ ໂອດຕັບປະທະນະ
 ສຸຕະທະນະ ຈາຄະທະນະ ແລະປັນຍາທະນະ
 ບັນດິດທັງຫຼາຍຮຽກຜູ້ນັ້ນວ່າ “ເປັນຄົນບໍ່ຂັດສົນ”
 ຊີວິດຂອງເຂົາກໍບໍ່ສູນເປົ່າ
 ເພາະສະນັ້ນ ຜູ້ມີປັນຍາ
 ເມື່ອຣະນິກເຖິງຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍ
 ຄວນໝັ່ນປະກອບສັດທາ ສິນ
 ຄວາມເຫຼື້ອມໃສແລະການເຫັນທຳ

ວິດຖະຕະທະນະສູດທີ ໙ ຈົບ

໗. ອຸກຄະສູດ

ວ່າດ້ວຍມະຫາອຳມາດຊື່ອຸກຄະ

[໗] ຄັ້ງນັ້ນ ຣາດຊະມະຫາອຳມາດ ຊື່ ອຸກຄະເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່
 ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ວ່າ

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຫ້າອັດສະຈັນແທ້ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ທີ່ມີຄາຣະເສດຖີຜູ້ເປັນ
 ຫຼານຂອງໂຣທະນະເສດຖີນີ້ເປັນຜູ້ຮັ່ງມີ ມີຊັບຫຼາຍ ມີໂພຄະຊັບຫຼາຍເຖິງພຽງນີ້”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຖາມວ່າ “ອຸກຄະ ມີຄາຣະເສດຖີຜູ້ເປັນຫຼານຂອງໂຣທະນະ
 ະເສດຖີເປັນຜູ້ຮັ່ງມີພຽງໃດ ມີຊັບຫຼາຍເທົ່າໃດ ມີໂພຄະຊັບຫຼາຍເທົ່າໃດ?”

ອຸກຄະມະຫາອຳມາດຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ເຂົາມີຄຳແສນໜຶ່ງ ບໍ່ຈຳ
 ຕ້ອງກ່າວເຖິງເງິນ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ອຸກຄະ ຊັບນັ້ນມີຢູ່ຈົງ ເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວວ່າ ຊັບນັ້ນບໍ່ມີ ແຕ່
 ຊັບນັ້ນແລ ເປັນຂອງທີ່ໄປແກ່ໄຟ ນ້ຳ ພຣະຣາຊາ ໂຈນ ແລະທາຍາດຜູ້ບໍ່ເປັນທີ່ຮັກ

ອຸກຄະ ຊັບ ກ ປະການນີ້ ເປັນຂອງທີ່ໄປແກ່ໄຟ ນ້ຳ ພຣະຣາຊາ ໂຈນ ແລະ
 ທາຍາດຜູ້ບໍ່ເປັນທີ່ຮັກ

ຊັບ ກ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສັດທາທະນະ	໒. ສິລະທະນະ
໓. ທິນິທະນະ	໔. ໂອດຕັບປະທະນະ
໕. ສຸຕະທະນະ	໖. ຈາຄະທະນະ
໗. ປັນຍາທະນະ	

ອຸກຄະ ຊັບ ກ ປະການນີ້ ເປັນຂອງບໍ່ທົ່ວໄປແກ່ໄຟ ນ້ຳ ພຣະຣາຊາ ໂຈນ ແລະທາຍາດຜູ້ບໍ່ທົ່ວເປັນຮັກ

ຜູ້ໃດຈະເປັນສະຕິ ຫຼືບຸຣຸດກໍຕາມ
 ມີຊັບ ກ ປະການນີ້ ຄື ສັດທາທະນະ
 ສິລະທະນະ ທິນິທະນະ ໂອດຕັບປະທະນະ
 ສຸຕະທະນະ ຈາຄະທະນະ ແລະປັນຍາທະນະ
 ຜູ້ນັ້ນເປັນຄົນມີຊັບຫຼາຍ
 ໃຜ ໆ ບໍ່ເພິ່ງຊະນະໄດ້ທັງໃນເທວະໂລກ ແລະມະນຸດໂລກ
 ເພາະສະນັ້ນ ຜູ້ມີປັນຍາ
 ເມື່ອຣະນິກເຖິງຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍ
 ຄວນໝັ່ນປະກອບສັດທາ ສິນ
 ຄວາມເຫຼື້ອມໃສ ແລະການເຫັນທຳ

ອຸກຄະສູດທິ ກ ຈົບ

໘. ສັນໂຍຊະນະສູດ

ວ່າດ້ວຍສັງໂຍດ

[໘] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັງໂຍດ (ກິເລດເຄື່ອງປະກອບສັດໄວ້ໃນພົບ) ກ ປະການນີ້

ສັງໂຍດ ກ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອະນຸນຍະສັງໂຍດ	(ສັງໂຍດຄືຄວາມຍິນດີ)
໒. ປະຕິຄະສັງໂຍດ	(ສັງໂຍດຄືຄວາມຍິນຮ້າຍ)
໓. ທິດຖິສັງໂຍດ	(ສັງໂຍດຄືຄວາມເຫັນຜິດ)

- ໔. ວິຈິກິດສາສັງໂຍດ (ສັງໂຍດຄືຄວາມລັງເລສົງໄສ)
- ໕. ມານະສັງໂຍດ (ສັງໂຍດຄືຄວາມຖືຕົວ)
- ໖. ພະວະຣາຄະສັງໂຍດ (ສັງໂຍດຄືຄວາມຕິດໃຈໃນພົບ)
- ໗. ອະວິດຊາສັງໂຍດ (ສັງໂຍດຄືຄວາມບໍ່ຮູ້ແຈ້ງ)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັງໂຍດ ໗ ປະການນີ້ແລ

ສັນໂຍຊະນະສູດທີ ໘ ຈົບ

໙. ປະຫານະສູດ

ວ່າດ້ວຍການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນເພື່ອລະສັງໂຍດ

[໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນເພື່ອລະ ເພື່ອຕັດສັງໂຍດ ໗ ປະການ

ພິກຂຸຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນເພື່ອລະ ເພື່ອຕັດສັງໂຍດ ໗ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

- ໑. ພິກຂຸຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນເພື່ອລະ ເພື່ອຕັດອະນຸນຍະສັງໂຍດ
- ໒. ຯລຯ ປະຕິຄະສັງໂຍດ
- ໓. ຯລຯ ທິດຖິສັງໂຍດ
- ໔. ຯລຯ ວິຈິກິດສາສັງໂຍດ
- ໕. ຯລຯ ມານະສັງໂຍດ
- ໖. ຯລຯ ພະວະຣາຄະສັງໂຍດ
- ໗. ພິກຂຸຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນເພື່ອລະ ເພື່ອຕັດອະວິດຊາສັງໂຍດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນເພື່ອລະ ເພື່ອຕັດສັງໂຍດ ໗ ປະການນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອໃດ ພິກຂຸລະອະນຸນຍະສັງໂຍດໄດ້ເດັດຂາດ ຕັດຮາກກົນເຫງົ້າ ຄື ຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກົນເຫງົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ລະປະຕິ ຄະສັງໂຍດໄດ້ເດັດຂາດຯລຯ ທິດຖິສັງໂຍດຯລຯ ວິຈິກິດສາສັງໂຍດຯລຯ ມານະສັງໂຍດ ຯລຯ ພະວະຣາຄະສັງໂຍດ ຯລຯ ລະອະວິດຊາສັງໂຍດໄດ້ເດັດຂາດ ຕັດຮາກ ກົນເຫງົ້າ ຄື ຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກົນເຫງົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ເມື່ອນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຮຽກພິກຂຸນີ້ວ່າ “ຕັດຕັນຫາໄດ້ແລ້ວ ຖອນສັງໂຍດ ໄດ້ແລ້ວ ເຮັດບ່ອນສຸດແຫ່ງທຸກໄດ້ ແລ້ວເພາະລະມານະໄດ້ໂດຍຊອບ”

ປະຫານະສູດທີ ໙ ຈົບ

໑໐. ມັດສະນີຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍມັດສະນີຍະ

[໑໐] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັງໂຍດ ກຸ ປະການນີ້

ສັງໂຍດ ກຸ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອະນຸນຍະສັງໂຍດ	໒. ປະຕິຄະສັງໂຍດ
໓. ທິດຖິສັງໂຍດ	໔. ວິຈິກິດສາສັງໂຍດ
໕. ມານະສັງໂຍດ	
໖. ອິດສາສັງໂຍດ	(ສັງໂຍດຄືຄວາມຮິດສະຫຍາ)
໗. ມັດສະນີຍະສັງໂຍດ	(ສັງໂຍດຄືຄວາມຂີ້ຖີ່)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັງໂຍດ ກຸ ປະການນີ້ແລ

ມັດສະນີຍະສູດທີ ໑໐ ຈົບ

ທະນະວັກທີ ໑ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ປະຖະມະປິຍະສູດ	໒. ທຸຕິຍະປິຍະສູດ
໓. ສັງຂິດຕະພະລະສູດ	໔. ວິດຖະຕະພະລະສູດ
໕. ສັງຂິດຕະທະນະສູດ	໖. ວິດຖະຕະທະນະສູດ
໗. ອຸກຄະສູດ	໘. ສັນໂຍຊະນະສູດ
໙. ປະທານະສູດ	໑໐. ມັດສະນີຍະສູດ

໒. ອນຸສະຍະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍອະນຸໄສ

໑. ປະຖະມະອະນຸສະຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍອະນຸໄສສູດທີ ໑

[໑໑] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະນຸໄສ (ກິເລດທິ ນອນເນື່ອງໃນສັນດານ) ກ ປະການນີ້

ອະນຸໄສ ກ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

- ໑. ກາມະຣາຄານຸໄສ (ອະນຸໄສຄືຄວາມກຳໜົດໃນກາມ)
- ໒. ປະຕິຄານຸໄສ (ອະນຸໄສຄືຄວາມຍືນຮ້າຍ)
- ໓. ທິດຖານຸໄສ (ອະນຸໄສຄືຄວາມເຫັນຜິດ)
- ໔. ວິຈິກິດສານຸໄສ (ອະນຸໄສຄືຄວາມລັງເລສົງໄສ)
- ໕. ມານານຸໄສ (ອະນຸໄສຄືຄວາມຖືຕົວ)
- ໖. ພະວະຣາຄານຸໄສ (ອະນຸໄສຄືຄວາມຕິດໃຈໃນພົບ)
- ໗. ອະວິດຊານຸໄສ (ອະນຸໄສຄືຄວາມບໍ່ຮູ້ແຈ້ງ)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະນຸໄສ ກ ປະການນີ້ແລ

ປະຖະມະອະນຸສະຍະສູດທີ ໑ ຈົບ

໒. ທຸຕິຍະອະນຸສະຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍອະນຸໄສ ສູດທີ ໒

[໑໒] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນເພື່ອລະ ເພື່ອຕັດອະນຸໄສ ກ ປະການ

ພິກຂຸຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນເພື່ອລະ ເພື່ອຕັດອະນຸໄສ ກ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

- ໑. ພິກຂຸຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນເພື່ອລະ ເພື່ອຕັດກາມະຣາຄານຸໄສ

໒. ຯລຯ ປະຕິຄານຸໄສ
໓. ຯລຯ ທິດຖານຸໄສ
໔. ຯລຯ ວິຈິກິດສານຸໄສ
໕. ຯລຯ ມານານຸໄສ
໖. ຯລຯ ພະວະຣາຄານຸໄສ
໗. ພິກຂຸຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນເພື່ອລະ ເພື່ອຕັດອະວິດຊານຸໄສ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນເພື່ອລະ ເພື່ອຕັດອະນຸໄສ ກຸ ປະການນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອໃດ ພິກຂຸລະກາມະຣາຄານຸໄສໄດ້ເດັດຂາດ ຕັດຮາກກິນເຫງົ້າ ຄືຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກິນເຫງົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ລະປະຕິຄານຸໄສໄດ້ເດັດຂາດ ຯລຯ ທິດຖານຸໄສ ຯລຯ ວິຈິກິດສານຸໄສ ຯລຯ ມານານຸໄສ ຯລຯ ພະວະຣາຄານຸໄສ ຯລຯ ລະອະວິດຊານຸໄສໄດ້ເດັດຂາດ ຕັດຮາກກິນເຫງົ້າ ເໝືອນຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກິນເຫງົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ເມື່ອນັ້ນ ພິກຂຸນີ້ເຮົາຈຶ່ງຮຽກວ່າ “ຕັດຕັນຫາໄດ້ແລ້ວ ຖອນສັງໂຍດໄດ້ແລ້ວ ເຮັດທີ່ສຸດແຫ່ງທຸກໄດ້ແລ້ວ ເພາະລະມານະໄດ້ໂດຍຊອບ”

ທຸຕິຍະອະນຸສະຍະສູດທີ ໒ ຈົບ

໓. ກຸລະສູດ

ວ່າດ້ວຍຕະກູນທີ່ພິກຂຸບໍ່ຄວນເຂົ້າໄປຫາແລະຄວນເຂົ້າໄປຫາ

[໑໓] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຕະກູນທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ກຸ ປະການ ພິກຂຸຍັງບໍ່ເຄີຍເຂົ້າໄປຫາ ກໍ່ບໍ່ຄວນເຂົ້າໄປຫາ ຫຼື ເຂົ້າໄປຫາແລ້ວ ກໍ່ບໍ່ຄວນນັ່ງໃກ້

ອົງ ກຸ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື ຕະກູນ

໑. ຕ້ອນຮັບດ້ວຍຄວາມບໍ່ເຕັມໃຈ
໒. ໄຫວ້ດ້ວຍຄວາມບໍ່ເຕັມໃຈ
໓. ໃຫ້ອາສະນະດ້ວຍຄວາມບໍ່ເຕັມໃຈ
໔. ປົກປິດຂອງທີ່ມີຢູ່
໕. ມີຂອງຫຼາຍ ແຕ່ຖວາຍໜ້ອຍ
໖. ມີຂອງປະນີດ ແຕ່ຖວາຍຂອງເສົ້າໝອງ

ກ. ຖວາຍໂດຍບໍ່ເຄົາລົບ ບໍ່ຖວາຍໂດຍເຄົາລົບ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຕະກູນທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ກ ປະການນີ້ແລ ພິກຂຸຍັງບໍ່ເຄີຍເຂົ້າໄປຫາ ກໍ
ບໍ່ຄວນເຂົ້າໄປຫາ ຫຼື ເຂົ້າໄປຫາແລ້ວ ກໍບໍ່ຄວນນັ່ງໃກ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຕະກູນທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ກ ປະການ ພິກຂຸຍັງບໍ່ເຄີຍເຂົ້າໄປຫາ ຄວນ
ເຂົ້າໄປຫາ ຫຼື ເຂົ້າໄປຫາແລ້ວ ຄວນນັ່ງໃກ້

ອົງ ກ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື ຕະກູນ

໑. ຕ້ອນຮັບດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ
໒. ໄຫວ້ດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ
໓. ໃຫ້ອາສະນະດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ
໔. ບໍ່ປົກປິດຂອງທີ່ມີຢູ່
໕. ມີຂອງຫຼາຍ ກໍຖວາຍຫຼາຍ
໖. ມີຂອງປະນີດ ກໍຖວາຍຂອງປະນີດ
- ກ. ຖວາຍໂດຍເຄົາລົບ ບໍ່ຖວາຍໂດຍບໍ່ເຄົາລົບ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຕະກູນທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ກ ປະການນີ້ແລ ພິກຂຸຍັງບໍ່ເຄີຍເຂົ້າໄປຫາ
ຄວນເຂົ້າໄປຫາ ຫຼືເຂົ້າໄປຫາແລ້ວ ຄວນນັ່ງໃກ້

ກຸລະສູດທີ ໓ ຈົບ

໔. ບຸກຄະລະສູດ

ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ

[໑໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ກ ຈຳພວກນີ້ ເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ
ຄວນແກ່ຂອງຕ້ອນຮັບ ຄວນແກ່ທັກຂີນາ ຄວນແກ່ການກະທຳອັນຊະລີ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດ
ຂອງໂລກ

ບຸກຄົນ ກ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ທ່ານຜູ້ເປັນອຸພະໂຕພາຄະວິມຸດ	໒. ທ່ານຜູ້ເປັນປັນຍາວິມຸດ
໓. ທ່ານຜູ້ເປັນກາຍະລັກຂີ	໔. ທ່ານຜູ້ເປັນທິດຖິປັດຕະ

໕. ທ່ານຜູ້ເປັນສັດທາວິມຸດ

໖. ທ່ານຜູ້ເປັນທຳມານຸສາຣີ

໗. ທ່ານຜູ້ເປັນສັດທານຸສາຣີ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ກຸ ຈຳພວກນີ້ແລ ເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຄວນແກ່ຂອງຕ້ອນຮັບ ຄວນແກ່ທັກຂີນາ ຄວນແກ່ການກະທຳອັນຊະລີ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

ບຸກຄະລະສູດທີ ໔ ຈົບ

໕. ອຸທະກູປະມາສູດ

ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ປຸງບົດດ້ວຍຄົນຕົກນ້ຳ

[໑໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຜູ້ປຸງບົດດ້ວຍຄົນຕົກນ້ຳ ກຸ ຈຳພວກ ມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ບຸກຄົນ ກຸ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຈົມແລ້ວເທື່ອດຽວ ກໍຍັງຈົມຢູ່ຄືເກົ່າ
໒. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ໄປໂລ່ຂຶ້ນແລ້ວຈົມລົງອີກ
໓. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ໄປໂລ່ຂຶ້ນແລ້ວຢຸດຢູ່
໔. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ໄປໂລ່ຂຶ້ນແລ້ວຫຼຽວເບິ່ງ
໕. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ໄປໂລ່ຂຶ້ນແລ້ວຂ້າມໄປ
໖. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ໄປໂລ່ຂຶ້ນແລ້ວໄດ້ທີ່ເພິ່ງ
໗. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ໄປໂລ່ຂຶ້ນແລ້ວຂ້າມໄປເຖິງຝັ່ງ ເປັນຜູ້ລອຍບາບຢູ່ເທິງບົກ

ບຸກຄົນຜູ້ຈົມລົງເທື່ອດຽວ ກໍຍັງຈົມຢູ່ຄືເກົ່າ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍອະກຸສົນທຳຝ່າຍດຳໂດຍສ່ວນດຽວ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຜູ້ຈົມລົງເທື່ອດຽວ ກໍຍັງຈົມຢູ່ຄືເກົ່າ ເປັນແນວນີ້ແລ

ບຸກຄົນຜູ້ໄປໂລ່ຂຶ້ນແລ້ວຈົມລົງອີກ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ໄປໂລ່ມາແລ້ວ ໄດ້ແກ່ ມີສັດທາດີໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ມີຫິຣິດີ ຯລຯ ມີໂອດຕັບປະຕິ ຯລຯ ມີວິຣິຍະຕິ ຯລຯ ມີປັນຍາດີໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ແຕ່ສັດທາຂອງເຂົານັ້ນບໍ່ຄົງຢູ່ກັບທີ່ ບໍ່ຈະເລີນ ເສື່ອມໄປຝ່າຍດຽວ ຫິຣິຂອງເຂົານັ້ນ ຯລຯ ໂອດຕັບປະ

ຂອງເຂົານັ້ນ ຯລຯ ວິຣິຍະຂອງເຂົານັ້ນ ຯລຯ ປັນຍາຂອງເຂົານັ້ນ ບໍ່ຄົງຢູ່ກັບທີ່ບໍ່ຈະເລີນ
ເສື່ອມໄປຝ່າຍດຽວ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຜູ້ໄປໄລ່ຂຶ້ນແລ້ວຈົມລົງອີກ ເປັນແນວນີ້ແລ

ບຸກຄົນຜູ້ໄປໄລ່ຂຶ້ນແລ້ວຢຸດຢູ່ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ໄປໄລ່ຂຶ້ນມາແລ້ວ ໄດ້ແກ່ ມີສັດທາດີໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ມີ
ທິຣິດີ ຯລຯ ມີໂອດຕັບປະຕິ ຯລຯ ມີວິຣິຍະດີ ຯລຯ ມີປັນຍາດີໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ແລະ
ສັດທາຂອງເຂົານັ້ນບໍ່ເສື່ອມ ບໍ່ຈະເລີນ ຄົງຢູ່ກັບທີ່ ທິຣິຂອງເຂົານັ້ນ ຯລຯ ໂອດຕັບປະຕິຂອງເຂົາ
ນັ້ນ ຯລຯ ວິຣິຍະຂອງເຂົານັ້ນ ຯລຯ ປັນຍາຂອງເຂົານັ້ນບໍ່ເສື່ອມ ບໍ່ຈະເລີນ ຄົງຢູ່ກັບທີ່ ພິກຂຸ
ທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຜູ້ໄປໄລ່ຂຶ້ນແລ້ວຢຸດຢູ່ ເປັນແນວນີ້ແລ

ບຸກຄົນຜູ້ໄປໄລ່ຂຶ້ນແລ້ວຫຼຽວເບິ່ງ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ໄປໄລ່ຂຶ້ນມາແລ້ວ ໄດ້ແກ່ມີສັດທາດີໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ມີ
ທິຣິດີ ຯລຯ ມີໂອດຕັບປະຕິ ຯລຯ ມີວິຣິຍະດີ ຯລຯ ມີປັນຍາດີໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ແລະ
ເພາະສັງໂຍດ ໓ ປະການສິ້ນໄປ ເຂົາຈຶ່ງເປັນໂສດາບັນ ບໍ່ມີທາງຕົກຕ່ຳ ມີຄວາມແນ່ນອນທີ່
ຈະສຳເລັດສຳໄພທິໃນວັນຂ້າງໜ້າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຜູ້ຜຸດຂຶ້ນແລ້ວຫຼຽວເບິ່ງ ເປັນແນວນີ້ແລ

ບຸກຄົນຜູ້ໄປໄລ່ຂຶ້ນແລ້ວຂ້າມໄປ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ໄປໄລ່ຂຶ້ນມາແລ້ວ ໄດ້ແກ່ມີສັດທາດີໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ມີ
ທິຣິດີ ຯລຯ ມີໂອດຕັບປະຕິ ຯລຯ ມີວິຣິຍະດີ ຯລຯ ມີປັນຍາດີໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ແລະ
ເພາະ ສັງໂຍດ ໓ ປະການສິ້ນໄປ ເພາະຣາຄະ ໂທສະແລະໂມຫະເບົາບາງ ເຂົາຈຶ່ງເປັນສະກະ
ທາຄາມີ ມາສູ່ໂລກນີ້ອີກພຽງເທື່ອດຽວ ກໍຈະເຮັດບ່ອນສຸດແຫ່ງທຸກໄດ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຜູ້
ໄປໄລ່ຂຶ້ນແລ້ວຂ້າມໄປ ເປັນແນວນີ້ແລ

ບຸກຄົນຜູ້ໄປໄລ່ຂຶ້ນແລ້ວໄດ້ທີ່ເພິ່ງ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ໄປໄລ່ຂຶ້ນມາແລ້ວ ໄດ້ແກ່ມີສັດທາດີໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ມີ
ທິຣິດີ ຯລຯ ມີໂອດຕັບປະຕິ ຯລຯ ມີວິຣິຍະດີ ຯລຯ ມີປັນຍາດີໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ແລະ
ເພາະ ສັງໂຍດເບື້ອງຕ່ຳ ໔ ປະການສິ້ນໄປ ເຂົາຈຶ່ງເປັນໂອປະປາຕິກະ ປະຣິນິບພານໃນພົບຊັ້ນ
ສຸດທາວາດນັ້ນ ບໍ່ກັບມາຈາກໂລກນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຜູ້ໄປໄລ່ຂຶ້ນແລ້ວໄດ້ທີ່ ເພິ່ງເປັນ
ແນວນີ້ແລ

ບຸກຄົນຜູ້ໄປໄລ່ຂຶ້ນແລ້ວຂ້າມໄປເຖິງຝັ່ງ ເປັນຜູ້ລອຍບາບຢູ່ເທິງບົກ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ໄປໄລ່ຂຶ້ນມາແລ້ວ ໄດ້ແກ່ມີສັດທາດີໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ມີ ທິຣິດີ ຯລຯ ມີໂອດຕັບປະຕິ ຯລຯ ມີວິຣິຍະດີ ຯລຯ ມີປັນຍາດີໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ແລະເຂົາ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິ ອັນບໍ່ມີອາສະວະ ເພາະອາສະວະໝົດສິ້ນໄປ ດ້ວຍປັນ ຍາອັນຍິ່ງເອງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຜູ້ໄປໄລ່ຂຶ້ນແລ້ວຂ້າມໄປເຖິງຝັ່ງ ເປັນຜູ້ລອຍບາບຢູ່ເທິງປົກ ເປັນແນວນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຜູ້ປຸງບົດດ້ວຍຄົນຕົກນ້ຳ ກໍ ຈຳພວກນີ້ແລ ມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ອຸທະກູປະມາສູດທີ ໕ ຈົບ

໖. ອະນິດຈານຸປັດສີສູດ

ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມບໍ່ທ່ຽງ

[໑໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ກໍ ຈຳພວກນີ້ ເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຄວນແກ່ຂອງຕ້ອນຮັບ ຄວນແກ່ທັກຂີນາ ຄວນແກ່ການກະທຳອັນຊະລີ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດ ຂອງໂລກ

ບຸກຄົນ ກໍ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມບໍ່ທ່ຽງ ມີສັນຍາວ່າ ບໍ່ທ່ຽງ ຮູ້ ວ່າເປັນສະພາວະບໍ່ທ່ຽງໃນສັງຂານທັງປວງຢູ່ ຕັ້ງໃຈໝັ້ນເນືອງ ໆ ສະໝໍ່າສະເໝີ ບໍ່ຂາດຣະຍະ ມີປັນຍາຢັ້ງຮູ້ ເຂົາເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິອັນບໍ່ມີອາສະວະ ເພາະອາສະວະໝົດ ສິ້ນໄປ ດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນີ້ເປັນບຸກຄົນຈຳພວກທີ ໑ ຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຄວນແກ່ຂອງຕ້ອນຮັບ ຄວນແກ່ທັກຂີນາ ຄວນແກ່ການ ກະທຳອັນຊະລີ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

໒. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມບໍ່ທ່ຽງ ມີສັນຍາວ່າບໍ່ທ່ຽງ ຮູ້ ວ່າເປັນສະພາວະບໍ່ທ່ຽງໃນສັງຂານທັງປວງຢູ່ ຕັ້ງໃຈໝັ້ນເນືອງ ໆ ສະໝໍ່າສະເໝີ ບໍ່ຂາດຣະຍະ ມີປັນຍາຢັ້ງຮູ້ ເຂົາມີປັນຍາຢັ້ງຮູ້ຄວາມສິ້ນອາສະວະ ແລະຄວາມສິ້ນຊີວິດ ບໍ່ກ່ອນບໍ່ຫຼັງກັນ ພິກ ຂຸທັງຫຼາຍ ນີ້ເປັນ ບຸກຄົນຈຳພວກທີ ໒ ຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຄວນແກ່ຂອງຕ້ອນ ຮັບ ຄວນແກ່ທັກຂີນາ ຄວນແກ່ການກະທຳອັນຊະລີ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

໓. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມບໍ່ທ່ຽງ ມີສັນຍາວ່າບໍ່ທ່ຽງ ຮູ້ ວ່າເປັນສະພາວະບໍ່ທ່ຽງໃນສັງຂານທັງປວງຢູ່ ຕັ້ງໃຈໝັ້ນເນືອງ ໆ ສະໝໍ່າສະເໝີ ບໍ່ຂາດຣະຍະ

ມີປັນຍາຢັ້ງຮູ້ ເພາະສັງໂຍດເບື້ອງຕ່ຳ ໔ ປະການສິ້ນໄປ ເຂົາຈຶ່ງເປັນອັນຕະຣາປະຣິນິບພາຍີ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນີ້ເປັນບຸກຄົນຈຳພວກທີ ໓ ຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຄວນແກ່ຂອງ ຕ້ອນຮັບ ຄວນແກ່ທັກຂີນາ ຄວນແກ່ການກະທຳອັນຊະລີ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

໔. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຯລຯ ຈຶ່ງເປັນອຸປະຫັດຈະປະຣິນິບພາຍີ ຯລຯ

໕. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຯລຯ ຈຶ່ງເປັນອະສັງຂາຣະປະຣິນິບພາຍີ ຯລຯ

໖. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຯລຯ ຈຶ່ງເປັນສະສັງຂາຣະປະຣິນິບພາຍີ ຯລຯ

໗. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມບໍ່ທ່ຽງ ມີສັນຍາວ່າບໍ່ທ່ຽງ ຮູ້ວ່າ ເປັນສະພາວະບໍ່ທ່ຽງໃນສັງຂານທັງປວງຢູ່ ຕັ້ງໃຈໝັ້ນເນືອງ ໆ ສະໝ່ຳສະເໝີ ບໍ່ຂາດຣະຍະ ມີ ປັນຍາຢັ້ງຮູ້ ເພາະສັງໂຍດເບື້ອງຕ່ຳ ໔ ປະການສິ້ນໄປ ເຂົາຈຶ່ງເປັນອຸດທັງໂສຕະອະກະນິດຖະ ຄາມີ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນີ້ເປັນບຸກຄົນຈຳພວກທີ ໗ ຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຄວນແກ່ ຂອງຕ້ອນຮັບ ຄວນແກ່ທັກຂີນາ ຄວນແກ່ການກະທຳອັນຊະລີ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໗ ຈຳພວກນີ້ແລ ເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຄວນແກ່ ຂອງຕ້ອນຮັບ ຄວນແກ່ທັກຂີນາ ຄວນແກ່ການກະທຳອັນຊະລີ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

ອະນິດຈານຸປັດສີສູດທີ ໖ ຈົບ

໗. ທຸກຂານຸປັດສີສູດ

ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມເປັນທຸກ

[໑໗] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໗ ຈຳພວກນີ້ ເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຯລຯ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

ບຸກຄົນ ໗ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມເປັນທຸກ ມີສັນຍາວ່າເປັນທຸກ ຮູ້ວ່າເປັນທຸກໃນສັງຂານທັງປວງຢູ່

ຯລຯ

ທຸກຂານຸປັດສີສູດທີ ໗ ຈົບ

໘. ອະນັດຕານຸປັດສີສູດ

ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມເປັນອະນັດຕາ

[໑໘] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ກຸ ຈຳພວກນີ້ ເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຯລຯ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

ບຸກຄົນ ກຸ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມເປັນອະນັດຕາ ມີສັນຍາວ່າ ເປັນອະນັດຕາ ຮູ້ວ່າເປັນອະນັດຕາໃນສັງຂານທັງປວງຢູ່ ຯລຯ

ອະນັດຕານຸປັດສີສູດທີ ໘ ຈົບ

໙. ນິບພານະສູດ

ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມເປັນສຸກໃນນິບພານ

[໑໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ກຸ ຈຳພວກນີ້ ເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຯລຯ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

ບຸກຄົນ ກຸ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມເປັນສຸກ ມີສັນຍາວ່າເປັນສຸກ ຮູ້ວ່າເປັນສຸກໃນນິບພານຢູ່ ຕັ້ງໃຈໝັ້ນເນືອງໆ ສະໝໍ່າສະເໝີ ບໍ່ຂາດຣະຍະ ມີປັນຍາຢັ້ງຮູ້ ເຂົາ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິອັນບໍ່ມີອາສະວະ ເພາະອາສະວະໝົດສິ້ນໄປ ດ້ວຍ ປັນຍາອັນຍິ່ງເອງ ເຂົາເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນີ້ເປັນບຸກຄົນຈຳພວກທີ ໑ ຜູ້ຄວນແກ່ ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຯລຯ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

໒. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມເປັນສຸກ ມີສັນຍາວ່າເປັນສຸກ ຮູ້ວ່າເປັນສຸກໃນນິບພານຢູ່ ຕັ້ງໃຈໝັ້ນເນືອງໆ ສະໝໍ່າສະເໝີ ບໍ່ຂາດຣະຍະ ມີປັນຍາຢັ້ງຮູ້ ເຂົາ ມີປັນຍາຢັ້ງຮູ້ຄວາມສິ້ນອາສະວະ ແລະຄວາມສິ້ນຊີວິດ ບໍ່ກ່ອນບໍ່ຫຼັງກັນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນີ້ເປັນ ບຸກຄົນຈຳພວກທີ ໒ ຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຯລຯ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

໓. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມເປັນສຸກ ມີສັນຍາວ່າເປັນສຸກ ຮູ້ວ່າເປັນສຸກໃນນິບພານຢູ່ ຕັ້ງໃຈໝັ້ນເນືອງ ໆ ສະໝໍ່າສະເໝີ ບໍ່ຂາດຣະຍະ ມີປັນຍາຢັ້ງຮູ້ ເພາະສັງໂຍດເບື້ອງຕົ້ນ ໕ ປະການສິ້ນໄປ ເຂົາຈຶ່ງເປັນອັນຕະຣາປະຣິນິບພາຍີ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນີ້ເປັນບຸກຄົນຈຳພວກທີ ໓ ຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຯລຯ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

໔. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຯລຯ ຈຶ່ງເປັນອຸປະທັດຈະປະຣິນິບພາຍີ ຯລຯ

໕. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຯລຯ ຈຶ່ງເປັນອະສັງຂາຣະປະຣິນິບພາຍີ ຯລຯ

໖. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຯລຯ ຈຶ່ງເປັນສະສັງຂານປະຣິນິບພາຍີ໑ ຯລຯ

໗. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມເປັນສຸກ ມີສັນຍາວ່າເປັນສຸກ ຮູ້ວ່າເປັນສຸກໃນນິບພານຢູ່ ຕັ້ງໃຈໝັ້ນເນືອງ ໆ ສະໝໍ່າສະເໝີ ບໍ່ຂາດ ຣະຍະ ມີປັນຍາຢັ້ງຮູ້ ເພາະສັງໂຍດເບື້ອງຕົ້ນ ໕ ປະການສິ້ນໄປ ເຂົາຈຶ່ງເປັນອຸດທັງໂສຕະອະກະນິດຖະຄາມີ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນີ້ເປັນບຸກຄົນຈຳພວກທີ ໗ ຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຯລຯ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໗ ຈຳພວກນີ້ແລ ເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຯລຯ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

ນິບພານະສູດທີ ໙ ຈົບ

໑໐. ນິດທະສະວັດຖຸສູດ

ວ່າດ້ວຍນິດທະສະວັດຖຸ

[໒໐] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນິດທະສະວັດຖຸ (ເຫດໃຫ້ໄດ້ຊື່ວ່າຜູ້ບໍ່ມີອາຍຸ ໑໐ ປີ) ໗ ປະການນີ້ ນິດທະສະວັດຖຸ ໗ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ເປັນຜູ້ມີສັນທະຢ່າງແຮງກ້າໃນການສະມາທານສິກຂາ ແລະໄດ້ຄວາມຮັກໃນການສະມາທານສິກຂາຕໍ່ໄປ

໒. ເປັນຜູ້ມີສັນທະຢ່າງແຮງກ້າໃນການພິຈາຣະນາທຳ ແລະໄດ້ຄວາມຮັກໃນການພິຈາຣະນາທຳຕໍ່ໄປ

໓. ເປັນຜູ້ມີສັນທະຢ່າງແຮງກ້າໃນການກຳຈັດຄວາມຢາກ ແລະໄດ້ຄວາມຮັກໃນການກຳຈັດຄວາມຢາກຕໍ່ໄປ
໔. ເປັນຜູ້ມີສັນທະຢ່າງແຮງກ້າໃນການຫຼົບຫຼີກ ແລະໄດ້ຄວາມຮັກໃນການຫຼົບຫຼີກຕໍ່ໄປ
໕. ເປັນຜູ້ມີສັນທະຢ່າງແຮງກ້າໃນການຜາຣົບຄວາມພຽນ ແລະໄດ້ຄວາມຮັກໃນການຜາຣົບຄວາມພຽນຕໍ່ໄປ
໖. ເປັນຜູ້ມີສັນທະຢ່າງແຮງກ້າໃນສະຕິປັນຍາເປັນເຄື່ອງຮັກສາຕົນ ແລະໄດ້ຄວາມຮັກໃນສະຕິປັນຍາເປັນເຄື່ອງຮັກສາຕົນຕໍ່ໄປ
໗. ເປັນຜູ້ມີສັນທະຢ່າງແຮງກ້າໃນການແທງຕະຫຼອດດ້ວຍທິດຖິ ແລະໄດ້ຄວາມຮັກໃນການແທງຕະຫຼອດດ້ວຍທິດຖິຕໍ່ໄປ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນິດທະສະວັດຖຸ ໗ ປະການນີ້ແລ

ນິດທະສະວັດຖຸສູດທີ ໑໐ ຈົບ

ອະນຸສະຍະວັກທີ ໒ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ປະຖະມະອະນຸສະຍະສູດ	໒. ທຸຕິຍະອະນຸສະຍະສູດ
໓. ກຸລະສູດ	໔. ປຸກຄະລະສູດ
໕. ອຸທະກູປະມາສູດ	໖. ອະນິດຈານຸປັດສີສູດ
໗. ທຸກຂານຸປັດສີສູດ	໘. ອະນັດຕານຸປັດສີສູດ
໙. ນິບພານະສູດ	໑໐. ນິດທະສະວັດຖຸສູດ

໓. ວັດຊີສັດຕະກະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍທຳ ກ ປະການຂອງຊາວວັດຊີ

໑. ສາຮັນທະສູດ

ວ່າດ້ວຍການສະແດງອະປະຣິຫານິຍະທຳທີ່ສາຮັນທະເຈດີ

[໒໑] ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຟັງມາແນວນີ້

ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນສາຮັນທະເຈດີ ເຂດເມືອງເວສາລີ ຄັ້ງນັ້ນ ເຈົ້າລິດສະຫວີທຸກຍອກໄດ້ພາກັນເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວປະທັບນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດກັບເຈົ້າລິດສະຫວີເຫຼົ່ານັ້ນດັ່ງນີ້ວ່າ “ເຈົ້າລິດສະຫວີທຸກຍອກ ເຮົາຈັກສະແດງອະປະຣິຫານິຍະທຳ ກ ປະການແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງຟັງ ຈົ່ງໃສ່ໃຈໃຫ້ດີ ເຮົາຈັກກ່າວ” ເຈົ້າລິດສະຫວີເຫຼົ່ານັ້ນ ທູນຮັບສະໜອງພຣະດຳຮັດແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕັດເລື່ອງນີ້ວ່າ

“ເຈົ້າລິດສະຫວີທຸກຍອກ ອະປະຣິຫານິຍະທຳ ກ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື”

໑. ພວກເຈົ້າວັດຊີເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍຕາບເທົ່າທີ່ພວກເຈົ້າວັດຊີຍັງໝັ້ນປະຊຸມກັນເນືອງນິດ ປະຊຸມກັນຫຼາຍເທື່ອ
໒. ພວກເຈົ້າວັດຊີເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍຕາບເທົ່າທີ່ພວກເຈົ້າວັດຊີຍັງພ້ອມພຽງກັນປະຊຸມ ພ້ອມພຽງກັນເລີກປະຊຸມ ແລະພ້ອມພຽງກັນເຮັດກິດທີ່ພວກເຈົ້າວັດຊີເພິ່ງເຮັດ
໓. ພວກເຈົ້າວັດຊີເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍຕາບເທົ່າທີ່ພວກເຈົ້າວັດຊີຍັງບໍ່ບັນຍັດສິ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ບັນຍັດໄວ້ ບໍ່ລົ້ມລ້າງສິ່ງທີ່ບັນຍັດໄວ້ແລ້ວ ຖືປະຕິບັດໝັ້ນໃນວັດຊີທຳທີ່ວາງໄວ້ເດີມ
໔. ພວກເຈົ້າວັດຊີເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍຕາບເທົ່າທີ່ພວກເຈົ້າວັດຊີຍັງສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ນັບຖື ບູຊາເຈົ້າວັດຊີຜູ້ມີພຣະ

ຊົນມາຍຸຫຼາຍຂອງຊາວວັດຊີ ແລະສຳຄັນຖ້ອຍຄຳຂອງທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນວ່າເປັນສິ່ງ
ຄວນຮັບຟັງ

໕. ພວກເຈົ້າວັດຊີເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ
ຕາບເທົ່າທີ່ພວກເຈົ້າວັດຊີຍັງບໍ່ຂົ່ມເຫັງກຸນລະສະຕິ ຫຼື ກຸນລະກຸມາຣີໃຫ້ຢູ່
ຮ່ວມນຳ

໖. ພວກເຈົ້າວັດຊີເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ
ຕາບເທົ່າທີ່ພວກເຈົ້າວັດຊີຍັງສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ນັບຖື ບູຊາເຈດີໃນແຄວ້ນວັດ
ຊີຂອງຊາວວັດຊີທັງໃນເມືອງແລະນອກເມືອງ ແລະບໍ່ລະເລີຍການບູຊາ ອັນ
ຊອບທຳທີ່ເຄີຍໃຫ້ ເຄີຍກະທຳຕໍ່ເຈດີເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ເສື່ອມສູນໄປ

໗. ພວກເຈົ້າວັດຊີເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ
ຕາບເທົ່າທີ່ພວກເຈົ້າວັດຊີຍັງຈັດການຮັກສາ ຄຸ້ມຄອງ ປ້ອງກັນພຣະອະຣະຫັນ
ທັງຫຼາຍໂດຍຊອບທຳດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ເຮັດແນວໃດ ພຣະອະຣະຫັນທີ່ຍັງບໍ່ມາ
ເພິ່ງມາສູ່ແວ່ນແຄວ້ນຂອງເຮົາ ແລະທ່ານທີ່ມາແລ້ວເພິ່ງຢູ່ຢ່າງຜາສຸກ”

ພວກເຈົ້າວັດຊີເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່
ພວກເຈົ້າວັດຊີຍັງມີອະປະຣິທານິຍະທຳທັງ ໗ ປະການນີ້ຢູ່ ແລະໃສ່ໃຈອະປະຣິທານິຍະທຳທັງ
໗ ປະການນີ້ຢູ່”

ສາຮັນທະສູດທີ ໑ ຈົບ

໒. ວັດສະກາຣະສູດ

ວ່າດ້ວຍວັດສະກາຣະພາມ

[໒໒] ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຟັງມາແນວນີ້

ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ທີ່ ພູຄິດຊະກູດ ເຂດເມືອງຣາດຊະຄຶ ສະໄໝ
ນັ້ນ ພຣະຣາຊາແຫ່ງແຄວ້ນມະຄົດ ພຣະນາມວ່າອະຊາດສັດຕູ ເວເທທິບຸດ ມີພຣະປະສົງຈະ
ສະເດັດໄປປາບແຄວ້ນວັດຊີ ຮັບສັ່ງວ່າ “ເຮົາຈະໂຄ່ນລົ້ມພວກເຈົ້າວັດຊີຜູ້ມີລິດຫຼາຍແນວນີ້ ມີອານຸ
ພາບຫຼາຍແນວນີ້ ໃຫ້ພົນາດຍ່ອຍຍັບໄປ”

ພຣະຣາຊາແຫ່ງແຄວ້ນມະຄົດພຣະນາມວ່າອະຊາດສັດຕູ ເວເທທິບຸດ ຈຶ່ງຮັບສັ່ງຮຽກ ວັດສະກາຣະພາມມະຫາອຳມາດແຄວ້ນມະຄົດມາຕັດວ່າ “ມາເທີ້ນ ພາມ ທ່ານຈຶ່ງໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຂາບພຣະບາດທັງສອງດ້ວຍຂະໝ່ອມ ແລ້ວທູນຖາມເຖິງພຣະ ສຸກຂະພາບ ຄວາມມີພຣະໂຣຄາພາດໜ້ອຍ ແຂງແຮງ ມີພຣະພະລານາໄມສົມບູນ ຢູ່ສຳຮານ ຕາມຄຳຂອງເຮົາວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພຣະຣາຊາແຫ່ງແຄວ້ນມະຄົດ ພຣະນາມວ່າອະ ຊາດສັດຕູ ເວເທທິບຸດ ຂໍຂາບພຣະ ບາດທັງສອງຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດ້ວຍພຣະສູນ ທູນຖາມເຖິງພຣະສຸກຂະພາບ ຄວາມມີພຣະໂຣຄາພາດໜ້ອຍ ແຂງແຮງ ມີພຣະພະລານາໄມ ສົມບູນ ຢູ່ສຳຮານ” ແລະທ່ານຈຶ່ງຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພຣະຣາຊາແຫ່ງແຄວ້ນ ມະຄົດ ພຣະນາມວ່າອະຊາດສັດຕູ ເວເທທິບຸດ ມີພຣະປະສົງຈະສະເດັດໄປປາບແຄວ້ນວັດຊີ ມີ ຮັບສັ່ງຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາຈະໂຄ່ນລົ້ມພວກເຈົ້າວັດຊີຜູ້ມີລິດຫຼາຍແນວນີ້ ມີອານຸພາບຫຼາຍແນວນີ້ ໃຫ້ພົນາດຍ່ອຍຍັບໄປ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງພະຍາກອນແກ່ທ່ານຢ່າງໃດ ທ່ານເພິ່ງຈຳຄຳ ພະຍາກອນນັ້ນໃຫ້ດີແລ້ວມາບອກເຮົາ ເພາະວ່າພຣະຕະຖາຄົດທັງຫຼາຍຍ່ອມບໍ່ຕັດ ຄຳຕົວະ”

ວັດສະກາຣະພາມມະຫາອຳມາດແຄວ້ນມະຄົດ ທູນຮັບສະໜອງພຣະດຳຣັດແລ້ວ ເຂົ້າ ໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ໄດ້ສົນທະນາປາໄສພໍເປັນທີ່ບັນເທີງໃຈ ພໍເປັນທີ່ຣະ ນົກເຖິງກັນແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ

“ຂ້າແດ່ທ່ານພຣະໂຄດົມ ພຣະຣາຊາແຫ່ງແຄວ້ນມະຄົດ ພະນາມວ່າອະຊາດສັດຕູ ເວເທທິ ບຸດ ຂໍຂາບພຣະບາດທັງສອງຂອງພຣະໂຄດົມດ້ວຍພຣະສູນ ທູນຖາມເຖິງພຣະສຸກຂະພາບ ຄວາມ ມີພຣະໂຣຄາພາດໜ້ອຍ ແຂງແຮງ ມີພຣະພະລານາໄມສົມບູນ ຢູ່ສຳຮານ ພຣະຣາຊາແຫ່ງແຄວ້ນ ມະຄົດ ພຣະນາມວ່າອະຊາດສັດຕູ ເວເທທິບຸດ ມີພະປະສົງຈະສະເດັດໄປປາບແຄວ້ນວັດຊີ ມີຮັບ ສັ່ງຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາຈະໂຄ່ນລົ້ມພວກເຈົ້າວັດຊີຜູ້ມີລິດຫຼາຍແນວນີ້ ມີອານຸພາບຫຼາຍແນວນີ້ ໃຫ້ ພົນາດຍ່ອຍຍັບ”

ສະໄໝນັ້ນ ທ່ານພຣະອານົນຍົນຖວາຍງານພັດພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຢູ່ໃນເບື້ອງພຣະ ປິດສະດາງ (ເບື້ອງຫຼັງຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າ) ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງຮຽກທ່ານພຣະ ອານົນມາຕັດຖາມ ວ່າ

“ອານົນ ທ່ານໄດ້ຍິນບໍ່ວ່າ “ພວກເຈົ້າວັດຊີໝັ້ນປະຊຸມກັນເນືອງນິດ ປະຊຸມກັນຫຼາຍຄັ້ງ”

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພຣະອົງໄດ້ຍິນວ່າ “ພວກເຈົ້າວັດຊີໝັ້ນປະຊຸມກັນ ເນືອງນິດ ປະຊຸມກັນຫຼາຍຄັ້ງ”

“ອານົນ ພວກເຈົ້າວັດຊີເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່ພວກເຈົ້າວັດຊີຍັງໝັ້ນປະຊຸມກັນເນືອງນິດ ປະຊຸມກັນຫຼາຍຄັ້ງ”

“ອານົນ ທ່ານໄດ້ຍິນບໍ່ວ່າ “ພວກເຈົ້າວັດຊີພ້ອມພຽງກັນປະຊຸມ ພ້ອມພຽງກັນເລີກປະຊຸມ ແລະພ້ອມພຽງກັນເຮັດກິດທີ່ພວກເຈົ້າວັດຊີເພິ່ງເຮັດ”

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພຣະອົງໄດ້ຍິນວ່າ “ພວກເຈົ້າວັດຊີພ້ອມພຽງກັນປະຊຸມ ພ້ອມພຽງກັນເລີກປະຊຸມ ແລະພ້ອມພຽງກັນເຮັດກິດທີ່ພວກເຈົ້າວັດຊີເພິ່ງເຮັດ”

“ອານົນ ພວກເຈົ້າວັດຊີເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່ພວກເຈົ້າວັດຊີຍັງພ້ອມພຽງກັນປະຊຸມ ພ້ອມພຽງກັນເລີກປະຊຸມ ແລະພ້ອມພຽງກັນ ເຮັດກິດທີ່ພວກເຈົ້າວັດຊີເພິ່ງເຮັດ”

“ອານົນ ທ່ານໄດ້ຍິນບໍ່ວ່າ “ພວກເຈົ້າວັດຊີບໍ່ບັນຍັດສິ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ບັນຍັດໄວ້ ບໍ່ລົ້ມລ້າງ ສິ່ງ ທີ່ບັນຍັດໄວ້ແລ້ວ ຖືປະຕິບັດໝັ້ນໃນວັດຊີທຳທີ່ວາງໄວ້ເດີມ”

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພຣະອົງໄດ້ຍິນວ່າ “ພວກເຈົ້າວັດຊີບໍ່ບັນຍັດສິ່ງທີ່ ບໍ່ໄດ້ ບັນຍັດໄວ້ ບໍ່ລົ້ມລ້າງສິ່ງທີ່ບັນຍັດໄວ້ແລ້ວ ຖືປະຕິບັດໝັ້ນໃນວັດຊີທຳທີ່ວາງໄວ້ເດີມ”

“ອານົນ ພວກເຈົ້າວັດຊີເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່ພວກເຈົ້າວັດຊີຍັງບໍ່ບັນຍັດສິ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ບັນຍັດໄວ້ ບໍ່ລົ້ມລ້າງສິ່ງທີ່ບັນຍັດໄວ້ແລ້ວ ຖືປະ ຕິບັດໝັ້ນໃນວັດຊີທຳທີ່ວາງໄວ້ເດີມ”

“ອານົນ ທ່ານໄດ້ຍິນບໍ່ວ່າ “ພວກເຈົ້າວັດຊີສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ນັບຖື ບູຊາເຈົ້າວັດຊີຜູ້ມີ ພຣະຊົນມາຍຸຫຼາຍຂອງຊາວວັດຊີ ແລະສຳຄັນຖ້ອຍຄຳຂອງທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນວ່າເປັນສິ່ງທີ່ຄວນຮັບຟັງ”

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພຣະອົງໄດ້ຍິນວ່າ “ພວກເຈົ້າວັດຊີສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ນັບຖື ບູຊາເຈົ້າວັດຊີຜູ້ມີພຣະຊົນມາຍຸຫຼາຍຂອງຊາວວັດຊີ ແລະສຳຄັນຖ້ອຍຄຳຂອງທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນ ວ່າເປັນສິ່ງຄວນຮັບຟັງ”

“ອານົນ ພວກເຈົ້າວັດຊີເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່ພວກເຈົ້າວັດຊີຍັງສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ນັບຖື ບູຊາເຈົ້າວັດຊີຜູ້ມີພຣະຊົນມາຍຸຫຼາຍຂອງ ຊາວວັດຊີ ແລະສຳຄັນຖ້ອຍຄຳຂອງທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນວ່າເປັນສິ່ງທີ່ຄວນຮັບຟັງ”

“ອານົນ ທ່ານໄດ້ຍິນບໍ່ວ່າ “ພວກເຈົ້າວັດຊີບໍ່ຂົ່ມເຫັງກຸນລະສະຕິ ຫຼື ກຸນລະກຸມາຣິໃຫ້ຢູ່ ຮ່ວມດ້ວຍ”

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພຣະອົງໄດ້ຍິນວ່າ “ພວກເຈົ້າວັດຊີບໍ່ຂົ່ມເຫັງກຸນລະສະຕິ ຫຼື ກຸນລະກຸມານີໃຫ້ຢູ່ຮ່ວມດ້ວຍ”

“ອານົນ ພວກເຈົ້າວັດຊີເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່ພວກເຈົ້າວັດຊີຍັງບໍ່ຂົ່ມເຫັງກຸນລະສະຕິ ຫຼື ກຸນລະກຸມານີໃຫ້ຢູ່ຮ່ວມດ້ວຍ”

“ອານົນ ທ່ານໄດ້ຍິນບໍ່ວ່າ “ພວກເຈົ້າວັດຊີສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ນັບຖື ບູຊາເຈດີ ໃນແຄວ້ນ ວັດຊີຂອງຊາວວັດຊີທັງໃນເມືອງແລະນອກເມືອງ ແລະບໍ່ລະເລີຍການບູຊາອັນຊອບທຳທີ່ເຄີຍໃຫ້ ເຄີຍກະທຳຕໍ່ເຈດີເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ເສື່ອມສູນໄປ”

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພຣະອົງໄດ້ຍິນວ່າ “ພວກເຈົ້າວັດຊີສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ນັບຖື ບູຊາເຈດີໃນແຄວ້ນວັດຊີຂອງຊາວວັດຊີທັງໃນເມືອງ ແລະນອກເມືອງ ແລະບໍ່ລະເລີຍ ການບູຊາອັນຊອບທຳທີ່ເຄີຍໃຫ້ເຄີຍກະທຳຕໍ່ເຈດີເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ເສື່ອມສູນໄປ”

“ອານົນ ພວກເຈົ້າວັດຊີເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່ພວກເຈົ້າວັດຊີຍັງສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ນັບຖື ບູຊາເຈດີໃນແຄວ້ນວັດຊີຂອງຊາວວັດຊີ ທັງໃນເມືອງແລະນອກເມືອງ ແລະບໍ່ລະເລີຍການບູຊາອັນຊອບທຳທີ່ເຄີຍໃຫ້ ເຄີຍກະທຳຕໍ່ເຈດີ ເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ເສື່ອມສູນໄປ”

“ອານົນ ທ່ານໄດ້ຍິນບໍ່ວ່າ “ພວກເຈົ້າວັດຊີຈັດການຮັກສາ ຄຸ້ມຄອງ ປ້ອງກັນພຣະອະຣະ ຫັນທັງຫຼາຍໂດຍຊອບທຳດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ເຮັດແນວໃດ ພຣະອະຣະຫັນທີ່ຍັງບໍ່ມາ ເພິ່ງມາສູ່ ແວ່ນແຄວ້ນຂອງເຮົາ ທ່ານທີ່ມາແລ້ວເພິ່ງຢູ່ຢ່າງຜາສຸກ”

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພຣະອົງໄດ້ຍິນວ່າ “ພວກເຈົ້າວັດຊີຈັດການຮັກສາ ຄຸ້ມ ຄອງ ປ້ອງກັນພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍໂດຍຊອບທຳ ດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ເຮັດແນວໃດ ພຣະອະຣະ ຫັນທີ່ຍັງບໍ່ມາ ເພິ່ງມາສູ່ແວ່ນແຄວ້ນຂອງເຮົາ ທ່ານທີ່ມາແລ້ວເພິ່ງຢູ່ຢ່າງຜາສຸກ”

“ອານົນ ພວກເຈົ້າວັດຊີເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່ພວກເຈົ້າວັດຊີຍັງຈັດການຮັກສາ ຄຸ້ມຄອງ ປ້ອງກັນພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍໂດຍ ຊອບທຳດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ເຮັດແນວໃດ ພຣະອະຣະຫັນທີ່ຍັງບໍ່ມາ ເພິ່ງມາສູ່ແວ່ນແຄວ້ນຂອງເຮົາ ແລະທ່ານທີ່ມາແລ້ວເພິ່ງຢູ່ຢ່າງຜາສຸກ”

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຮັບສັງວັດສະກາຣະພາມ ມະຫາອຳມາດແຄວ້ນ ມະຄົດວ່າ “ພາມ ສະໄໝໜຶ່ງ ເຮົາຢູ່ທີ່ສາຣັນທະເຈດີ ເຂດເມືອງເວສາລີ ໄດ້ສະແດງ ອະປະຣິ ຫານິຍະທຳ ກຸ ປະການນີ້ແກ່ພວກເຈົ້າວັດຊີ ພວກເຈົ້າວັດຊີເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງ

ດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່ພວກເຈົ້າວັດຊີຍັງມີອະປະຣິຫານິຍະທຳທັງ ໗ ປະການນີ້ຢູ່ ແລະໃສ່ໃຈອະປະຣິຫານິຍະທຳທັງ ໗ ປະການນີ້ຢູ່

ວັດສະກາຣະພາມ ມະຫາອຳມາດແຄວ້ນມະຄົດຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ພວກເຈົ້າວັດຊີມີອະປະຣິຫານິຍະທຳແມ່ນພຽງປະການດຽວ ກໍເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ບໍ່ຈຳຕ້ອງກ່າວວ່າມີຄົບທັງ ໗ ປະການ ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ພຣະຣາຊາແຫ່ງແຄວ້ນມະຄົດ ພຣະນາມວ່າອະຊາດສັດຕູ ເວເທທິບຸດ ບໍ່ຄວນເຮັດສົງຄາມກັບ ພວກເຈົ້າວັດຊີ ນອກຈາກຈະໃຊ້ວິທີປອງດອງທາງການທູດ ຫຼື ບໍ່ກໍເຮັດໃຫ້ແຕກສາມັກຄີກັນ ຂ້າແດ່ທ່ານພຣະໂຄດົມ ຖ້າຢ່າງນັ້ນ ບັດນີ້ ຂ້າພຣະອົງຂໍທູນລາກັບ ເພາະມີກິດຫຼາຍ ມີໜ້າທີ່ທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດອີກຫຼາຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ພາມ ທ່ານຈົ່ງກຳນົດເວລາທີ່ສົມຄວນໃນບັດນີ້ເທົ່ານັ້ນ”

ຈາກນັ້ນ ວັດສະກາຣະພາມ ມະຫາອຳມາດແຄວ້ນມະຄົດມີໃຈຍິນດີ ຊົມຊືມພຣະດຳຣັດຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າລຸກຈາກບ່ອນນັ້ນແລ້ວຈາກໄປ

ວັດສະກາຣະສູດທີ ໒ ຈົບ

໓. ປະຖະມະສັດຕະກະສູດ

ວ່າດ້ວຍອະປະຣິຫານິຍະທຳ ໗ ປະການ ສູດທີ ໑

[໒໓] ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຟັງມາແນວນີ້

ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ທີ່ພູຄົດຊະກູດ ເຂດເມືອງຣາດຊະຄຶ ໃນທີ່ນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງຮຽກພິກຂຸທັງຫຼາຍມາຕັດວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາຈັກສະແດງອະປະຣິຫານິຍະທຳ ໗ ປະການແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງຟັງ ຈົ່ງໃສ່ໃຈໃຫ້ດີ ເຮົາຈັກກ່າວ” ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ທູນຮັບສະໜອງພຣະດຳຣັດແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕັດເລື່ອງນີ້ວ່າ

“ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະປະຣິຫານິຍະທຳ ໗ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່ພິກຂຸຍັງ ໝັ້ນປະຊຸມກັນເນືອງນົດ ປະຊຸມກັນຫຼາຍຄັ້ງ
໒. ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່ພິກຂຸຍັງພ້ອມພຽງກັນປະຊຸມ ພ້ອມພຽງກັນເລີກປະຊຸມ ແລະພ້ອມພຽງກັນເຮັດກິດທີ່ສົງເພິ່ງເຮັດ

໓. ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່ ພິກຂຸຍັງບໍ່ບັນຍັດສິ່ງທີ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ບັນຍັດໄວ້ ບໍ່ລົ້ມລ້າງສິ່ງທີ່ເຮົາບັນຍັດໄວ້ແລ້ວ ຖືປະຕິບັດໝັ້ນໃນສິກຂາບົດທີ່ບັນຍັດໄວ້
໔. ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່ ພິກຂຸຍັງສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ນັບຖື ບູຊາພິກຂຸຜູ້ເປັນເຖຣະ ເປັນຣັດຕັນຍູ ບວດ ມາດົນ ເປັນສັງຄະບິດອນ ເປັນສັງຄະປະຣິຍາຍະກະ ແລະສຳຄັນຖ້ອຍຄຳຂອງ ທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນວ່າເປັນສິ່ງຄວນຮັບຟັງ
໕. ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່ ພິກຂຸຍັງບໍ່ຕົກຢູ່ໃນອຳນາດແຫ່ງຕັນຫາກໍ່ໃຫ້ເກີດພົບໃໝ່ ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ
໖. ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່ ພິກຂຸຍັງເປັນຜູ້ມຸ້ງຫວັງເສນາສະນະປ່າ
໗. ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່ ພິກຂຸຕັ້ງສະຕິໝັ້ນໄວ້ໃນພາຍໃນວ່າ “ເຮັດແນວໃດ ເພື່ອນພົມມະຈາຣີທັງຫຼາຍ ຜູ້ມີສິນງາມທີ່ຍັງບໍ່ມາ ຂໍໃຫ້ມາ ແລະທ່ານທີ່ມາແລ້ວ ເພິ່ງຢູ່ຢ່າງຜາສຸກ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບ ເທົ່າທີ່ພິກຂຸຍັງມີອະປະຣິຫານິຍະທຳທັງ ໗ ປະການນີ້ຢູ່ ແລະໃສ່ໃຈອະປະຣິຫານິຍະທຳ ທັງ ໗ ປະການ ນີ້ຢູ່”

ປະຖະມະສັດຕະກະສູດທີ ໓ ຈົບ

໔. ທຸຕິຍະສັດຕະກະສູດ

ວ່າດ້ວຍອະປະຣິຫານິຍະທຳ ໗ ປະການ ສູດທີ ໒

[໒໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາຈັກສະແດງອະປະຣິຫານິຍະທຳ ໗ ປະການແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ
 ຯລຯ

ອະປະຣິຫານິຍະທຳ ໗ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່ ພິກຂຸຍັງເປັນຜູ້ບໍ່ມັກການງານ ບໍ່ຍິນດີໃນວຽກງານ ບໍ່ໝັ້ນປະກອບຄວາມເປັນຜູ້ ມັກວຽກງານ

໒. ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່ ພິກຂຸຍັງເປັນຜູ້ບໍ່ມັກການ ໂອ້ລົມ ຯລຯ
໓. ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່ ພິກຂຸຍັງເປັນຜູ້ບໍ່ມັກການນອນຫຼັບ ຯລຯ
໔. ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່ ພິກຂຸຍັງເປັນຜູ້ບໍ່ມັກການຄຸກຄືດ້ວຍໝູ່ ຯລຯ
໕. ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່ ພິກຂຸຍັງເປັນຜູ້ບໍ່ມີຄວາມປາຖະໜາຊົ່ວ ບໍ່ຕົກໄປສູ່ອຳນາດຂອງຄວາມ ປາຖະໜາຊົ່ວ
໖. ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່ ພິກຂຸຍັງບໍ່ມີມິດຊົ່ວ ບໍ່ມີສະຫາຍຊົ່ວ ບໍ່ມີເພື່ອນຊົ່ວ
໗. ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່ ພິກຂຸຍັງບໍ່ເຖິງຄວາມຢຸດຊະງັກໃນລະຫວ່າງພຽງເພາະໄດ້ບັນລຸຄຸນວິເສດຊັ້ນຕ່ຳ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບ ເທົ່າທີ່ພິກຂຸຍັງມີອະປະນິທານິຍະທຳທັງ ໗ ປະການນີ້ຢູ່ ແລະໃສ່ໃຈອະປະນິທານິຍະທຳທັງ ໗ ປະການນີ້ຢູ່

ທຸຕິຍະສັດຕະກະສູດທີ ໔ ຈົບ

໕. ຕະຕິຍະສັດຕະກະສູດ

ວ່າດ້ວຍອະປະນິທານິຍະທຳ ໗ ປະການ ສູດທີ ໓

[໒໕] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາຈັກສະແດງອະປະນິທານິຍະທຳ ໗ ປະການແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ຯລຯ

ອະປະນິທານິຍະທຳ ໗ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່ ພິກຂຸຍັງມີສັດທາ

໒. ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົາທີ່
ພິກຂຸຍັງມີຫິວີ
໓. ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົາທີ່
ພິກຂຸຍັງມີໂອດຕັບປະ
໔. ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົາທີ່
ພິກຂຸຍັງເປັນພະຫຼຸສູດ
໕. ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົາທີ່
ພິກຂຸຍັງຜາວິບຄວາມພຽນ
໖. ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົາທີ່
ພິກຂຸຍັງມີສະຕິຕັ້ງໝັ້ນ
໗. ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົາທີ່
ພິກຂຸຍັງມີປັນຍາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍຕາບ
ເທົາທີ່ພິກຂຸຍັງມີອະປະຣິຫານິຍະທຳທັງ ໗ ປະການນີ້ຢູ່ ແລະໃສ່ໃຈອະປະຣິຫານິຍະທຳທັງ ໗
ປະການນີ້ຢູ່

ຕະຕິຍະສັດຕະກະສູດທີ ໔ ຈົບ

໖. ໂພດຊັງຄະສູດ

ວ່າດ້ວຍໂພດຊັງທີ່ເປັນອະປະຣິຫານິຍະທຳ

[໒໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາຈັກສະແດງອະປະຣິຫານິຍະທຳ ໗ ປະການແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ
ຯລຯ

ອະປະຣິຫານິຍະທຳ ໗ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່ພິກຂຸຍັງຈະເລີນສະຕິສຳໂພດຊົງ (ທຳທີ່ເປັນອົງແຫ່ງການຕັດສະຮູ້ຄືຄວາມຮະນຶກໄດ້)
໒. ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່ພິກຂຸຍັງຈະເລີນທຳມະວິຈະຍະສຳໂພດຊົງ (ທຳທີ່ເປັນອົງແຫ່ງການຕັດສະຮູ້ຄືຄວາມເພິ່ນທຳ)
໓. ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່ພິກຂຸຍັງຈະເລີນວິຣິຍະສຳໂພດຊົງ (ທຳທີ່ເປັນອົງແຫ່ງການຕັດສະຮູ້ຄືຄວາມພຽນ)
໔. ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່ພິກຂຸຍັງຈະເລີນປິຕິສຳໂພດຊົງ (ທຳທີ່ເປັນອົງແຫ່ງການຕັດສະຮູ້ຄືຄວາມອົ່ມໃຈ)
໕. ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່ພິກຂຸຍັງຈະເລີນປັດສັດທິສຳໂພດຊົງ (ທຳທີ່ເປັນອົງແຫ່ງການຕັດສະຮູ້ຄືຄວາມສະງົບກາຍສະງົບໃຈ)
໖. ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່ພິກຂຸຍັງຈະເລີນສະມາທິສຳໂພດຊົງ (ທຳທີ່ເປັນອົງແຫ່ງການຕັດສະຮູ້ຄືຄວາມຕັ້ງຈິດໝັ້ນ)
໗. ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່ພິກຂຸຍັງຈະເລີນອຸເປກຂາສຳໂພດຊົງ (ທຳທີ່ເປັນອົງແຫ່ງການຕັດສະຮູ້ຄືຄວາມວາງໃຈເປັນກາງ)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍຕາບເທົ່າທີ່ພິກຂຸຍັງມີອະປະຣິທານິຍະທຳທັງ ໗ ປະການນີ້ຢູ່ ແລະໃສ່ໃຈອະປະຣິທານິຍະທຳທັງ ໗ ປະການນີ້ຢູ່

ໂພດຊັງຄະສູດທິ ໖ ຈົບ

໗. ສັນຍາສູດ

ວ່າດ້ວຍສັນຍາທີ່ເປັນອະປະຣິຫານິຍະທຳ

[໒໗] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາຈັກສະແດງອະປະຣິຫານິຍະທຳ ກ ປະການແກ່ທ່ານ ທັງຫຼາຍ ຯລຯ

ອະປະຣິຫານິຍະທຳ ກ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່ ພິກຂຸຍັງຈະເລີນອະນິດຈະສັນຍາ (ກຳນົດໝາຍຄວາມບໍ່ທຸ່ງແຫ່ງສັງຂານ)
໒. ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່ ພິກຂຸຍັງຈະເລີນອະນິດຕະສັນຍາ (ກຳນົດໝາຍຄວາມເປັນອະນິດຕາແຫ່ງທຳ ທັງປວງ)
໓. ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່ ພິກຂຸຍັງຈະເລີນອະສຸພະສັນຍາ (ກຳນົດໝາຍຄວາມບໍ່ງາມແຫ່ງກາຍ)
໔. ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່ ພິກຂຸຍັງຈະເລີນອາທິນະວະສັນຍາ (ກຳນົດໝາຍໂທດທຸກຂອງກາຍອັນມີ ຄວາມເຈັບໄຂ້ຕ່າງໆ)
໕. ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່ ພິກຂຸຍັງຈະເລີນປະຫານະສັນຍາ (ກຳນົດໝາຍເພື່ອລະອະກຸສິນວິຕິກແລະບາບ ທຳທັງຫຼາຍ)
໖. ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່ ພິກຂຸຍັງຈະເລີນວິຣາຄະສັນຍາ (ກຳນົດໝາຍວິຣາຄະວ່າເປັນທຳລະອງດ ປະນິດ)
໗. ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບເທົ່າທີ່ ພິກຂຸຍັງຈະເລີນນິໂຣທະສັນຍາ (ກຳນົດໝາຍນິໂຣດວ່າເປັນທຳລະອງດປະນິດ)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເພິ່ງຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມຈະເລີນຢ່າງດຽວ ບໍ່ມີຄວາມເສື່ອມເລີຍ ຕາບ
ເທົ່າທີ່ພິກຂຸຍັງມີອະປະນິທານິຍະທຳທັງ ກ ປະການນີ້ຢູ່ ແລະໃສ່ໃຈອະປະນິທານິຍະທຳ ທັງ ກ
ປະການ ນີ້ຢູ່

ສັນຍາສູດທີ ກ ຈົບ

໘. ປະຖະມະປະນິທານິສູດ

ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມເສື່ອມ ສູດທີ ໑

[໒໘] ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຟັງມາແນວນີ້

ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນພຣະເຊຕະວັນ ອາຮາມຂອງອະນາຖະ
ບິນທິກະເສດຖີ ເຂດເມືອງສາວັດຖີ ໃນບ່ອນນັ້ນແລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັງຮຽກພິກຂຸທັງ
ຫຼາຍມາຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳ ກ ປະການນີ້ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມເສື່ອມແກ່ພິກຂຸຜູ້ເປັນ
ເສຂະ

ທຳ ກ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຄວາມເປັນຜູ້ມັກ ວຽກງານ
໒. ຄວາມເປັນຜູ້ມັກການ ໂອ້ລົມ
໓. ຄວາມເປັນຜູ້ມັກການ ນອນຫຼັບ
໔. ຄວາມເປັນຜູ້ມັກການ ຄຸກຄີດ້ວຍໝູ່
໕. ຄວາມເປັນຜູ້ບໍ່ຄຸ້ມຄອງທະວານໃນອິນຊີທັງຫຼາຍ
໖. ຄວາມເປັນຜູ້ບໍ່ຮູ້ຈັກປະມານໃນການບໍລິໂພກ
໗. ກິດທີ່ສົງຈະຕ້ອງເຮັດມີຢູ່ໃນສົງ ພິກຂຸຜູ້ເປັນເສຂະບໍ່ເຫັນປະຈັກໃນກິດນັ້ນ
ຢ່າງນີ້ວ່າ “ພຣະເຖຣະຜູ້ເປັນຣັດຕັນຍູ ບວດມາດົນ ເປັນຜູ້ຮັບພາຣະມີຢູ່ໃນສົງ
ທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນຈັກຜາກິດດ້ວຍກິດນັ້ນ” ຈຶ່ງຕ້ອງຂວນຂວາຍດ້ວຍຕົນເອງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳ ກ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມເສື່ອມແກ່ພິກຂຸຜູ້ເປັນເສ
ຂະ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳ ກ ປະການນີ້ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມບໍ່ເສື່ອມແກ່ພິກຂຸຜູ້ເປັນເສຂະ

ທຳ ກ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຄວາມເປັນຜູ້ບໍ່ມັກ ວຽກງານ
໒. ຄວາມເປັນຜູ້ບໍ່ມັກການ ໂອ້ລົມ
໓. ຄວາມເປັນຜູ້ບໍ່ມັກການ ນອນຫຼັບ
໔. ຄວາມເປັນຜູ້ບໍ່ມັກການ ຄຸກຄີດ້ວຍໝູ່
໕. ຄວາມເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງທະວານໃນອິນຊີທັງຫຼາຍ
໖. ຄວາມເປັນຜູ້ຮູ້ຈັກປະມານໃນການບໍລິໂພກ
໗. ກິດທີ່ສິ່ງຈະຕ້ອງເຮັດມີຢູ່ໃນສິ່ງ ພິກຂຸຜູ້ເປັນເສຂະເທັນປະຈັກໃນກິດນັ້ນຢ່າງນີ້ວ່າ “ພຣະເຖຣະຜູ້ເປັນຮັດຕັນຍູ ບວດມາດົນ ເປັນຜູ້ຮັບພາຣະມີຢູ່ໃນສິ່ງທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນຈັກຜາກິດດ້ວຍກິດນັ້ນ” ຈຶ່ງບໍ່ຕ້ອງຂວນຂວາຍດ້ວຍຕົນເອງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳ ກ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມບໍ່ເສື່ອມແກ່ພິກຂຸຜູ້ເປັນເສຂະ

ປະຖະມະປະຣິທານິສູດທີ ໘ ຈົບ

໙. ທຸຕິຍະປະຣິທານິສູດ

ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມເສື່ອມ ສູດທີ ໒

[໒໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳ ກ ປະການນີ້ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມເສື່ອມແກ່ອຸປາສົກ

ທຳ ກ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ລະເລີຍການຍັງມຢາມພິກຂຸ
໒. ປະຖິ້ມການຟັງສັດທຳ
໓. ບໍ່ສຶກສາໃນອະທິສິນ
໔. ບໍ່ມີຄວາມເຫຼື້ອມໃສ່ຫຼາຍໃນພິກຂຸຜູ້ເປັນເຖຣະ ຜູ້ເປັນນະວະກະ ແລະຜູ້ເປັນມັດຊິມະ
໕. ຟັງທຳຢ່າງຄອຍຖ້າຄິດໂຕ້ແຍ້ງເພ່ງໂທດ
໖. ສະແຫວງຫາຜູ້ຮັບທັກຂີນານອກສາດສະໜານີ້
໗. ທຳອຸປະກາຣະນອກສາດສະໜາກ່ອນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳ ກ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມເສື່ອມແກ່ອຸປາສົກ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳ ກ ປະການນີ້ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມບໍ່ເສື່ອມແກ່ອຸປາສົກ

ທຳ ກ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ບໍ່ລະເລີຍການຢັ້ງຢືນຢາມພິກຂຸ
໒. ບໍ່ລະຖິ້ມການຟັງສັດທາ
໓. ສຶກສາໃນອະທິສິນ
໔. ມີຄວາມເຫຼືອມໃສຫຼາຍໃນພິກຂຸຜູ້ເປັນເຖຣະ ຜູ້ເປັນນະວະກະ ແລະຜູ້ເປັນມັດຊິມະ
໕. ຟັງທຳຢ່າງບໍ່ຄອຍຖ້າຄິດໂຕ້ແຍ້ງເພ່ງໂທດ
໖. ບໍ່ສະແຫວງຫາຜູ້ຮັບທັກຂີນານອກສາດສະໜານີ້
໗. ທຳອຸປະກາຣະໃນສາດສະໜານີ້ກ່ອນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳ ໗ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມບໍ່ເສື່ອມແກ່ອຸປາສົກ
ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຜູ້ສຸຄິດສາດສະດາໄດ້ຕັດໄວຍາກອນພາສີດນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງໄດ້ຕັດ
ຄາຖາປະພັນຕໍ່ໄປອີກວ່າ

ອຸປາສົກໃດລະເລີຍການຢັ້ງຢືນຢາມພິກຂຸຜູ້ອົບຮົມຕົນ
ລະຖິ້ມການຟັງອະຣິຍະທຳ ບໍ່ສຶກສາໃນອະທິສິນ
ບໍ່ມີຄວາມເຫຼືອມໃສຍິ່ງຂຶ້ນໃນພິກຂຸທັງຫຼາຍ
ປາຖະໜາຟັງສັດທຳຢ່າງຄອຍຖ້າຄິດໂຕ້ແຍ້ງ
ສະແຫວງຫາຜູ້ຮັບທັກຂີນານອກສາດສະໜານີ້
ແລະທຳອຸປະກາຣະນອກສາດສະໜາກ່ອນ
ອຸປາສົກນັ້ນຜູ້ເສບທຳ ໗ ປະການ
ອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມເສື່ອມທີ່ເຮົາສະແດງດີແລ້ວນີ້
ຍ່ອມເສື່ອມຈາກສັດທຳ
ສ່ວນອຸປາສົກໃດບໍ່ລະເລີຍການຢັ້ງຢືນຢາມພິກຂຸຜູ້ອົບຮົມຕົນ
ບໍ່ລະຖິ້ມການຟັງອະຣິຍະທຳ ສຶກສາໃນອະທິສິນ
ມີຄວາມເຫຼືອມໃສຍິ່ງຂຶ້ນໃນພິກຂຸທັງຫຼາຍ
ປາຖະໜາຟັງສັດທຳຢ່າງບໍ່ຄອຍຖ້າຄິດໂຕ້ແຍ້ງ
ບໍ່ສະແຫວງຫາຜູ້ຮັບທັກຂີນານອກສາດສະໜານີ້
ແລະທຳອຸປະກາຣະໃນສາດສະໜານີ້ກ່ອນ
ອຸປາສົກນັ້ນຜູ້ເສບທຳ ໗ ປະການ
ອັນບໍ່ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມເສື່ອມທີ່ເຮົາສະແດງດີແລ້ວນີ້
ຍ່ອມບໍ່ເສື່ອມຈາກສັດທຳ

ທຸຕິຍະປະຣິຫານິສູດທີ ໙ ຈົບ

໑໐. ວິປັດຕິສູດ

ວ່າດ້ວຍວິປັດແລະສົມບັດຂອງອຸປາສົກ

[໓໐] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວິປັດຂອງອຸປາສົກ ກໍ ປະການນີ້ ຯລຯ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສົມບັດຂອງອຸປາສົກ ກໍ ປະການນີ້ ຯລຯ

ວິປັດຕິສູດທີ ໑໐ ຈົບ

໑໑. ປະຣາພະວະສູດ

ວ່າດ້ວຍຄວາມເສື່ອມແລະຄວາມຈະເລີນຂອງອຸປາສົກ

[໓໑] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄວາມເສື່ອມຂອງອຸປາສົກ ກໍ ປະການນີ້ ຯລຯ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄວາມຈະເລີນຂອງອຸປາສົກ ກໍ ປະການນີ້

ຄວາມຈະເລີນຂອງອຸປາສົກ ກໍ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ບໍ່ລະເລີຍການຢັ້ງຢືນຢາມພິກຂຸ
໒. ບໍ່ລະຖິ້ມການຟັງສັດທ່າ
໓. ສຶກສາໃນອະທິສິນ
໔. ມີຄວາມເຫຼື້ອມໃສຫຼາຍໃນພິກຂຸຜູ້ເປັນເຖຣະ ຜູ້ເປັນນະວະກະ ແລະຜູ້ເປັນມັດຊິມະ
໕. ຟັງທຳຢ່າງບໍ່ຄອຍຖ້າຄິດໂຕ້ແຍ້ງເພ່ງໂທດ
໖. ບໍ່ສະແຫວງຫາຜູ້ຮັບທັກຂີນານອກສາດສະໜານີ້
໗. ທຳອຸປະກາຣະໃນສາດສະໜານີ້ກ່ອນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄວາມຈະເລີນຂອງອຸປາສົກ ກໍ ປະການນີ້ແລ

ອຸປາສົກໃດລະເລີຍການຢັ້ງຢືນຢາມພິກຂຸຜູ້ອົບຮົມຕົນ
ລະຖິ້ມການຟັງອະຣິຍະທຳ ບໍ່ສຶກສາໃນອະທິສິນ
ບໍ່ມີຄວາມເຫຼື້ອມໃສຢ່າງຂຶ້ນໃນພິກຂຸທັງຫຼາຍ

ປາຖະໜາຟັງສັດທ່າຢ່າງຄອຍຖ້າຄິດໂຕ້ແຍ້ງ
 ສະແຫວງຫາຜູ້ຮັບທັກຂີນານອກສາດສະໜານີ້
 ແລະທຳອຸປະກາຣະນອກສາດສະໜາກ່ອນ
 ອຸປາສິກນັ້ນຜູ້ເສບທຳ ກຸ ປະການ
 ອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມເສື່ອມທີ່ເຮົາສະແດງດີແລ້ວນີ້ແລ
 ຍ່ອມເສື່ອມຈາກສັດທ່າ
 ສ່ວນອຸປາສິກໃດບໍ່ລະເລີຍການຢັ້ງຢາມພິກຂຸຜູ້ອົບຮົມຕົນ
 ບໍ່ລະຖິ້ມການຟັງອະຣິຍະທຳ ສຶກສາໃນອະທິສິນ
 ມີຄວາມເຫຼື້ອມໃສຍິ່ງຂຶ້ນໃນພິກຂຸທັງຫຼາຍ
 ປາຖະໜາຟັງສັດທ່າຢ່າງບໍ່ຄອຍຖ້າຄິດໂຕ້ແຍ້ງ
 ບໍ່ສະແຫວງຫາຜູ້ຮັບທັກຂີນານອກສາດສະໜານີ້
 ແລະທຳອຸປະກາຣະໃນສາດສະໜານີ້ກ່ອນ
 ອຸປາສິກນັ້ນຜູ້ເສບທຳ ກຸ ປະການ
 ອັນບໍ່ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມເສື່ອມທີ່ເຮົາສະແດງດີແລ້ວນີ້ແລ
 ຍ່ອມບໍ່ເສື່ອມຈາກສັດທ່າ

ປະຣາພະວະສູດທີ ໑໑ ຈົບ

ວັດຊິສັດຕະກະວັກທີ ໓ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ສາຣັນທະສູດ	໒. ວັດສະກາຣະສູດ
໓. ປະຖະມະສັດຕະກະສູດ	໔. ທຸຕິຍະສັດຕະກະສູດ
໕. ຕະຕິຍະສັດຕະກະສູດ	໖. ໂພດຊັງຄະສູດ
໗. ສັນຍາສູດ	໘. ປະຖະມະປະຣິທານິສູດ
໙. ທຸຕິຍະປະຣິທານິສູດ	໑໐. ວິປັດຕິສູດ
໑໑. ປະຣາພະວະສູດ	

໔. ເທວະຕາວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍເທວະດາ

໑. ອັບປະມາທະຄາຣະວະສູດ

ວ່າດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບໃນຄວາມບໍ່ຜະໝາດ

[໓໒] ຄັ້ງນັ້ນ ເມື່ອຣາຕິຜ່ານໄປ ເທວະດາອົງໜຶ່ງມີວັນນະງົດງາມຫຼາຍ ເປັງຮັດສະໝີໃຫ້ສະຫວ່າງໄປທົ່ວພຣະເຊຕະວັນ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວຢືນຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ທຳ ກ ປະການນີ້ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມບໍ່ເສື່ອມແກ່ພິກຂຸ ທຳ ກ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

- ໑. ຄວາມເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນ ພຣະສາດສະດາ
- ໒. ຄວາມເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນ ພຣະທຳ
- ໓. ຄວາມເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນ ພຣະສົງ
- ໔. ຄວາມເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນ ສິກຂາ
- ໕. ຄວາມເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນ ສະມາທິ
- ໖. ຄວາມເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນ ຄວາມບໍ່ຜະໝາດ
- ໗. ຄວາມເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນ ປະຕິສັນຖານ

ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ທຳ ກ ປະການນີ້ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມບໍ່ເສື່ອມແກ່ພິກຂຸ”

ເມື່ອເທວະດານັ້ນ ໄດ້ຂາບທູນດັ່ງນີ້ແລ້ວ ພຣະສາດສະດາຊົງພໍພຣະຫະໄທ ເມື່ອເທວະດານັ້ນຮູ້ວ່າ “ພຣະສາດສະດາຊົງພໍພຣະຫະໄທເຮົາ” ຈຶ່ງຖວາຍອະພິວາດພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າກະທຳປະທັກຂົນ ແລ້ວຫາຍໄປໃນທີ່ນັ້ນ

ເມື່ອຄົນນັ້ນຜ່ານໄປ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຮັບສັງຮູກພິກຂຸທັງຫຼາຍມາຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອຄົນນີ້ ເມື່ອຣາຕິຜ່ານໄປ ເທວະດາອົງໜຶ່ງມີວັນນະງົດງາມຫຼາຍ ເປັງຮັດສະໝີໃຫ້ສະຫວ່າງໄປທົ່ວພຣະເຊຕະວັນ ເຂົ້າມາຫາເຮົາເຖິງທີ່ຢູ່ ໄຫວ້ເຮົາແລ້ວຢືນຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ກ່າວກັບເຮົາດັ່ງນີ້ວ່າ

ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ທຳ ກຸ ປະການນີ້ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມບໍ່ເສື່ອມແກ່ພິກຂຸ
ທຳ ກຸ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຄວາມເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນ ພຣະສາດສະດາ
໒. ຄວາມເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນ ພຣະທຳ
໓. ຄວາມເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນ ພຣະສິງ
໔. ຄວາມເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນ ສິກຂາ
໕. ຄວາມເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນ ສະມາທິ
໖. ຄວາມເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນ ຄວາມບໍ່ຜະໝາດ
໗. ຄວາມເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນ ປະຕິສັນຖານ

ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ທຳ ກຸ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມບໍ່ເສື່ອມແກ່
ພິກຂຸ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເທວະດານັ້ນ ເມື່ອກ່າວດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຈິ່ງໄຫວ້ເຮົາ ກະທຳປະທັກຂົນແລ້ວ
ຫາຍໄປໃນບ່ອນນັ້ນແລ

ພິກຂຸມີຄວາມເຄົາລົບໃນສາດສະດາ
ມີຄວາມເຄົາລົບໃນທຳ
ມີຄວາມເຄົາລົບຢ່າງແຮງກ້າໃນສິງ
ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສະມາທິ ມີຄວາມພຽນ
ມີຄວາມເຄົາລົບຢ່າງແຮງກ້າໃນສິກຂາ
ມີຄວາມເຄົາລົບໃນຄວາມບໍ່ຜະໝາດ
ມີຄວາມເຄົາລົບໃນປະຕິສັນຖານ

ເປັນຜູ້ບໍ່ຄວນເສື່ອມ ດຳລົງຢູ່ໃກ້ນິບພານຢ່າງແນ່ນອນ

ອັບປະມາທະຄາຣະວະສູດທີ ໑ ຈົບ

໒. ທິຣິຄາຣະວະສູດ

ວ່າດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບໃນທິຣິ

[໓໓] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອຄືນນີ້ ເມື່ອຣາຕິຜ່ານໄປ ເທວະດາອົງໜຶ່ງມີວັນນະງົດງາມຫຼາຍ
ເບິ່ງຣັດສະໝີໃຫ້ສະຫວ່າງໄປທົ່ວພຣະເຊຕະວັນ ເຂົ້າມາຫາເຮົາເຖິງທີ່ຢູ່ ໄຫວ້ແລ້ວຢືນຢູ່ບ່ອນທີ່
ສົມຄວນ ໄດ້ກ່າວກັບເຮົາດັ່ງນີ້ວ່າ

ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ທຳ ກ ປະການນີ້ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມບໍ່ເສື່ອມແກ່ພິກຂຸ
ທຳ ກ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຄວາມເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນ ພຣະສາດສະດາ
໒. ຄວາມເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນ ພຣະທຳ
໓. ຄວາມເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນ ພຣະສິງ
໔. ຄວາມເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນ ສິກຂາ
໕. ຄວາມເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນ ສະມາທິ
໖. ຄວາມເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນ ທິຣີ (ຄວາມອາຍບາບ)
໗. ຄວາມເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນ ໂອດຕັບປະ (ຄວາມຍ້ານບາບ)

ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ທຳ ກ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມບໍ່ເສື່ອມແກ່
ພິກຂຸ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເທວະດານັ້ນ ເມື່ອກ່າວດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງໄຫວ້ເຮົາກະທຳປະທັກຂຶ້ນແລ້ວຫາຍ
ໄປ ໃນປ່ອນນັ້ນແລ

ພິກຂຸມີຄວາມເຄົາລົບໃນສາດສະດາ
ມີຄວາມເຄົາລົບໃນທຳ
ມີຄວາມເຄົາລົບຢ່າງແຮງກ້າໃນສິງ
ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສະມາທິ ມີຄວາມພຽນ
ມີຄວາມເຄົາລົບຢ່າງແຮງກ້າໃນສິກຂາ
ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິຣີແລະໂອດຕັບປະ
ມີຄວາມຍຳເກງ ມີຄວາມເຄົາລົບ

ເປັນຜູ້ບໍ່ຄວນເສື່ອມ ດຳລົງຢູ່ໃກ້ນິບພານຢ່າງແນ່ນອນ

ທິຣີຄາຣະວະສູດທີ ໒ ຈົບ

໓. ປະຖະມະໂສວະຈັດສະຕາສູດ

ວ່າດ້ວຍຄວາມເປັນຜູ້ວ່າງ່າຍ ສູດທີ ໑

[໓໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອຄືນນີ້ ເມື່ອຣາຕີຜ່ານໄປ ເທວະດາອົງໜຶ່ງໆລໆ ໄດ້ກ່າວກັບ
ເຮົາດັ່ງນີ້ວ່າ ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ທຳ ກ ປະການນີ້ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມບໍ່ເສື່ອມແກ່
ພິກຂຸ

ທຳ ກ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຄວາມເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນ ພຣະສາດສະດາ
໒. ຄວາມເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນ ພຣະທຳ
໓. ຄວາມເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນ ພຣະສິ່ງ
໔. ຄວາມເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນ ສິກຂາ
໕. ຄວາມເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນ ສະມາທິ
໖. ຄວາມເປັນຜູ້ວ່າງ່າຍ
໗. ຄວາມເປັນຜູ້ມີກັນລະຍານະມິດ (ມິດຕິ)

ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ທຳ ກ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມບໍ່ເສື່ອມແກ່ ພິກຂຸ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເທວະດານັ້ນເມື່ອກ່າວດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງໄຫວ້ເຮົາ ກະທຳປະທັກຂຶ້ນແລ້ວຫາຍ ໄປໃນບ່ອນນັ້ນແລ

ພິກຂຸມີຄວາມເຄົາລົບໃນສາດສະດາ
 ມີຄວາມເຄົາລົບໃນທຳ
 ມີຄວາມເຄົາລົບຢ່າງແຮງກ້າໃນສິ່ງ
 ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສະມາທິ ມີຄວາມພຽນ
 ມີຄວາມເຄົາລົບຢ່າງແຮງກ້າໃນສິກຂາ
 ມີກັນລະຍານະມິດ ເປັນຜູ້ວ່າງ່າຍ
 ມີຄວາມຍຳເກງ ມີຄວາມເຄົາລົບ
 ເປັນຜູ້ບໍ່ຄວນເສື່ອມ ດຳລົງຢູ່ໃກ້ນິບພານຢ່າງແນ່ນອນ

ປະຖະມະໂສວະຈັດສະຕາສູດທີ ໓ ຈົບ

໔. ທຸຕິຍະໂສວະຈັດສະຕາສູດ

ວ່າດ້ວຍຄວາມເປັນຜູ້ວ່າງ່າຍ ສູດທີ ໒

[໓໕] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອຄືນນີ້ ເມື່ອຣາຕິຜ່ານໄປ ເທວະດາອົງໜຶ່ງ ຯລຯ ໄດ້ກ່າວ ກັບ ເຮົາດັ່ງນີ້ວ່າ ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ທຳ ກ ປະການນີ້ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມບໍ່ເສື່ອມແກ່ ພິກຂຸ ທຳ ກ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຄວາມເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນ ພຣະສາດສະດາ

໒. ຄວາມເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນ ພຣະທຳ
໓. ຄວາມເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນ ພຣະສົງ
໔. ຄວາມເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນ ສິກຂາ
໕. ຄວາມເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນ ສະມາທິ
໖. ຄວາມເປັນຜູ້ວ່າງ່າຍ
໗. ຄວາມເປັນຜູ້ມີກັນລະຍານະມິດ

ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ທຳ ກ ປະການນີ້ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມບໍ່ເສື່ອມແກ່ພິກຂຸ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເທວະດານັ້ນເມື່ອກ່າວດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງໄຫວ້ເຮົາ ກະທຳປະທັກຂຶ້ນແລ້ວ ຫາຍໄປໃນບ່ອນນັ້ນແລ

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດແນວນີ້ແລ້ວ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພຣະອົງຍ່ອມຮູ້ແຈ້ງເນື້ອຄວາມແຫ່ງພຣະພາສີດ ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ໂດຍຫຍໍ້ນີ້ໄດ້ໂດຍພິດສະດານແນວນີ້ວ່າ

ພິກຂຸໃນພຣະທຳວິໄນນີ້

໑. ຕົນເອງເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະສາດສະດາ ສັນເສີນຄວາມເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະສາດສະດາ ຊັກຊວນພິກຂຸເຫຼົ່າອື່ນຜູ້ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະສາດສະດາໃຫ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະສາດສະດາ ທັງປະກາດຄຸນທີ່ມີຈິງຂອງພິກຂຸເຫຼົ່າອື່ນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະສາດສະດາຕາມການອັນຄວນ

໒. ຕົນເອງເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະທຳ ຯລຯ
໓. ຕົນເອງເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະສົງ ຯລຯ
໔. ຕົນເອງເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສິກຂາ ຯລຯ
໕. ຕົນເອງເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສະມາທິ ຯລຯ
໖. ຕົນເອງເປັນຜູ້ວ່າງ່າຍ ຯລຯ

໗. ຕົນເອງເປັນຜູ້ມີກັນລະຍານະມິດ ສັນເສີນຄວາມເປັນຜູ້ມີກັນລະຍານະມິດ ຊັກຊວນພິກຂຸເຫຼົ່າອື່ນຜູ້ບໍ່ມີກັນລະຍານະມິດໃຫ້ເປັນຜູ້ມີກັນລະຍານະມິດ ທັງປະກາດຄຸນທີ່ມີຈິງຂອງພິກຂຸເຫຼົ່າອື່ນຜູ້ມີກັນລະຍານະມິດຕາມການອັນຄວນ

ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພຣະອົງຍ່ອມຮູ້ແຈ້ງເນື້ອຄວາມແຫ່ງພຣະພາສີດທີ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ໂດຍຫຍໍ້ນີ້ໄດ້ໂດຍພິດສະດານແນວນີ້

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ດີແລ້ວ ດີແລ້ວ ສາຣີບຸດ ດີແທ້ ສາຣີບຸດ ທ່ານຮູ້ແຈ້ງ
ເນື້ອຄວາມແຫ່ງພາສີດທີ່ເຮົາກ່າວໄວ້ໂດຍຫຍໍ້ນີ້ໄດ້ໂດຍພິດສະດານແນວນີ້

ສາຣີບຸດ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ຕົນເອງເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສາດສະດາ ສັນເສີນຄວາມເປັນຜູ້ມີຄວາມ
ເຄົາລົບໃນສາດສະດາ ຊັກຊວນພິກຂຸເຫຼົ່າອື່ນຜູ້ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສາດສະດາ
ໃຫ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສາດສະດາ ທັງປະກາດຄຸນທີ່ມີຈິງຂອງພິກຂຸເຫຼົ່າອື່ນຜູ້ມີ
ຄວາມເຄົາລົບໃນສາດສະດາຕາມການອັນຄວນ

໒. ຕົນເອງເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນທຳ ຯລຯ

໓. ຕົນເອງເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສິ່ງ ຯລຯ

໔. ຕົນເອງເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສິກຂາ ຯລຯ

໕. ຕົນເອງເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສະມາທິ ຯລຯ

໖. ຕົນເອງເປັນຜູ້ວ່າງ່າຍ ຯລຯ

໗. ຕົນເອງເປັນຜູ້ມີກັນລະຍານະມິດ ສັນເສີນຄວາມເປັນຜູ້ມີກັນລະຍານະມິດ ຊັກ
ຊວນພິກຂຸເຫຼົ່າອື່ນຜູ້ບໍ່ມີກັນລະຍານະມິດໃຫ້ເປັນຜູ້ມີກັນລະຍານະມິດ ທັງປະ
ກາດຄຸນທີ່ມີຈິງຂອງພິກຂຸເຫຼົ່າອື່ນຜູ້ມີກັນລະຍານະມິດຕາມການອັນຄວນ

ສາຣີບຸດ ທ່ານເພິ່ງຮູ້ເນື້ອຄວາມແຫ່ງພາສີດທີ່ເຮົາກ່າວໄວ້ໂດຍຫຍໍ້ນີ້ ໄດ້ໂດຍພິດສະ
ດານແນວນີ້ເທີນ

ທຸຕິຍະ ໂສວະຈັດສະຕາສູດທີ ໔ ຈົບ

໕. ປະຖະມະມິດຕະສູດ

ວ່າດ້ວຍອົງແຫ່ງມິດ ສູດທີ ໑

[໓໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມິດປະກອບດ້ວຍອົງ ໗ ປະການ ເປັນຜູ້ຄວນເສບ

ອົງ ໗ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ໃຫ້ສິ່ງທີ່ ໃຫ້ໄດ້ຍາກ

໒. ເຮັດສິ່ງທີ່ ເຮັດໄດ້ຍາກ

໓. ອົດທົນຖ້ອຍຄຳທີ່ອົດທົນໄດ້ຍາກ

໔. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບແກ່ເພື່ອນ
໕. ປິດຄວາມລັບຂອງເພື່ອນ
໖. ບໍ່ລະຖິ້ມໃນຍາມວິບັດ
໗. ເມື່ອເພື່ອນສິ້ນໂພຄະສົມບັດກໍບໍ່ດູໝິ່ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມີດປະກອບດ້ວຍອົງ ໗ ປະການນີ້ແລ ເປັນຜູ້ຄວນເສບ

ມີດຍ່ອມໃຫ້ສິ່ງທີ່ໃຫ້ໄດ້ຍາກ ເຮັດສິ່ງທີ່ເຮັດໄດ້ຍາກ
 ອົດທົນຄໍາຫຍາບແມ່ນທີ່ອົດທົນໄດ້ຍາກ
 ເປີດເຜີຍຄວາມລັບແກ່ເພື່ອນ ປິດຄວາມລັບຂອງເພື່ອນ
 ບໍ່ລະຖິ້ມໃນຍາມວິບັດ
 ເມື່ອເພື່ອນສິ້ນໂພຄະສົມບັດກໍບໍ່ດູໝິ່ນ
 ໃນໂລກນີ້ ຖານະເຫຼົ່ານີ້ມີຢູ່ໃນບຸກຄົນໃດ
 ບຸກຄົນນັ້ນຈັດວ່າເປັນມີດ
 ຜູ້ຕ້ອງການຈະຄົບມີດ ຄວນຄົບມີດເຊັ່ນນັ້ນ

ປະຖະມະມິດຕະສູດທີ ໔ ຈົບ

໖. ທຸຕິຍະມິດຕະສູດ

ວ່າດ້ວຍອົງແຫ່ງມິດ ສູດທີ ໒

[໙໗] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມີດປະກອບດ້ວຍອົງ ໗ ປະການ ເປັນຜູ້ຄວນເສບ ຄວນຄົບ ຄວນເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້ ແມ່ນຈະຖືກຂັບໄລ່ກໍຕາມ

ອົງ ໗ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ເປັນທີ່ຮັກເປັນທີ່ພໍໃຈ ^໑	໒. ເປັນທີ່ເຄົາລົບ
໓. ເປັນທີ່ຍົກຍ້ອງ	໔. ເປັນນັກເວົ້າ ^໒
໕. ເປັນຜູ້ອົດທົນຕໍ່ຖ້ອຍຄໍາ ^໓	໖. ເປັນຜູ້ເວົ້າຖ້ອຍຄໍາເລິກເຊິ່ງໄດ້ ^໔
໗. ບໍ່ຊັກນໍາໃນອະຖານະ ^໕	

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມີດປະກອບດ້ວຍອົງ ໗ ປະການນີ້ ເປັນຜູ້ຄວນເສບ ຄວນຄົບ ຄວນເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້ ແມ່ນຈະຖືກຂັບໄລ່ກໍຕາມ

ມິດເປັນທີ່ຮັກ ເປັນທີ່ເຄົາລົບ ເປັນທີ່ຍົກຍ້ອງ
ເປັນນັກເວົ້າ ເປັນຜູ້ອົດທົນຕໍ່ຖ້ອຍຄໍາ
ເວົ້າຖ້ອຍຄໍາເລິກເຊິ່ງໄດ້ ບໍ່ຊັກນໍາໃນອະຖານະ
ໃນໂລກນີ້ ຖານະເຫຼົ່ານີ້ມີຢູ່ໃນບຸກຄົນໃດ
ບຸກຄົນນັ້ນຈັດວ່າເປັນມິດຜູ້ມັງປະໂຫຍດແລະອະນຸເຄາະ
ຜູ້ຕ້ອງການຈະຄົບມິດ ຄວນຄົບມິດເຊັ່ນນັ້ນ
ແມ່ນຈະຖືກຂັບໄລ່ກໍຕາມ

ທຸຕິຍະມິດຕະສູດທີ ໖ ຈົບ

໗. ປະຖະມະປະຕິສໍາພິທາສູດ

ວ່າດ້ວຍທໍາທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ປັນລຸປະຕິສໍາພິທາ ສູດທີ ໑

[໑໗] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທໍາ ໗ ປະການ ອີກບໍ່ດົນປານໃດ ກໍຈະເຮັດໃຫ້
ແຈ້ງປະຕິສໍາພິທາ^໑ ໔ ດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ ທໍາ ໗ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທໍາວິໄນນີ້

໑. ຮູ້ແຈ້ງຕາມຄວາມເປັນຈິງວ່າ “ຈິດຂອງເຮົານີ້ຫົດຫູ່”
໒. ຮູ້ແຈ້ງຈິດທີ່ແທ້ພາຍໃນ ຕາມຄວາມເປັນຈິງວ່າ “ຈິດຂອງເຮົາທີ່ແທ້ພາຍໃນ”
໓. ຮູ້ແຈ້ງຈິດຟຸ້ງຊ່ານໄປພາຍນອກ ຕາມຄວາມເປັນຈິງວ່າ “ຈິດຂອງເຮົາຟຸ້ງຊ່ານ
ໄປພາຍນອກ”
໔. ຮູ້ແຈ້ງຕາມຄວາມເປັນຈິງວ່າ ເວທະນາຜາກົດເກີດຂຶ້ນ ຜາກົດຕັ້ງຢູ່ ຜາກົດ
ດັບໄປ
໕. ຮູ້ແຈ້ງຕາມຄວາມເປັນຈິງວ່າ ສັນຍາຜາກົດເກີດຂຶ້ນ ຜາກົດຕັ້ງຢູ່ ຜາກົດດັບໄປ
໖. ຮູ້ແຈ້ງຕາມຄວາມເປັນຈິງວ່າ ວິຕົກຜາກົດເກີດຂຶ້ນ ຜາກົດຕັ້ງຢູ່ ຜາກົດດັບໄປ
໗. ກໍານົດດີ ມະນະສຶການດີ ຊົງຈໍາດີ ແທງຕະຫຼອດດີດ້ວຍປັນຍາເຊິ່ງມີມິດໃນທໍາ
ທີ່ເປັນສັບປາຍະ ແລະອະສັບປາຍະ ທີ່ຊົ່ວແລະປະນີດ ທີ່ມີສ່ວນດໍາແລະຂາວ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທໍາ ໗ ປະການນີ້ແລ ອີກບໍ່ດົນປານໃດ ກໍຈະເຮັດໃຫ້
ແຈ້ງປະຕິສໍາພິທາ ໔ ດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່

ປະຖະມະປະຕິສໍາພິທາສູດທີ ໗ ຈົບ

໘. ທຸຕິຍະປະຕິສຳພິທາສູດ

ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ປັນລຸປະຕິສຳພິທາ ສູດທີ ໒

[໓໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສາຣີບຸດປະກອບດ້ວຍທຳ ກຸ ປະການ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ແຈ້ງປະຕິສຳພິທາ ໔ ດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ ທຳ ກຸ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ໃນທຳວິໄນນີ້ ສາຣີບຸດ

໑. ຮູ້ແຈ້ງຕາມຄວາມເປັນຈິງວ່າ “ຈິດຂອງເຮົານີ້ຫົດຫູ່”
໒. ຮູ້ແຈ້ງຈິດທີ່ແທ້ພາຍໃນຕາມຄວາມເປັນຈິງວ່າ “ຈິດຂອງເຮົາທີ່ແທ້ພາຍໃນ”
໓. ຮູ້ແຈ້ງຈິດຟັງຊ່ານໄປພາຍນອກຕາມຄວາມເປັນຈິງວ່າ “ຈິດຂອງເຮົາຟັງຊ່ານໄປພາຍນອກ”
໔. ຮູ້ແຈ້ງຕາມຄວາມເປັນຈິງວ່າ ເວທະນາຜາກົດເກີດຂຶ້ນ ຜາກົດຕັ້ງຢູ່ ຜາກົດດັບໄປ
໕. ຮູ້ແຈ້ງຕາມຄວາມເປັນຈິງວ່າ ສັນຍາຜາກົດເກີດຂຶ້ນ ຜາກົດຕັ້ງຢູ່ ຜາກົດດັບໄປ
໖. ຮູ້ແຈ້ງຕາມຄວາມເປັນຈິງວ່າ ວິຕົກຜາກົດເກີດຂຶ້ນ ຜາກົດຕັ້ງຢູ່ ຜາກົດດັບໄປ
໗. ກຳນົດດີ ມະນະສິການດີ ຊົງຈຳດີ ແທງຕະຫຼອດດີດ້ວຍປັນຍາເຊິ່ງຈິດໃນທຳທີ່ເປັນ ສັບປາຍະແລະອະສັບປາຍະ ທີ່ຊົ່ວແລະປະນີດ ທີ່ມີສ່ວນດຳແລະຂາວ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສາຣີບຸດປະກອບດ້ວຍທຳ ກຸ ປະການນີ້ແລ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ປະຕິສຳພິທາ ໔ ດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່

ທຸຕິຍະປະຕິສຳພິທາສູດທີ ໘ ຈົບ

໙. ປະຖະມະວະສະສູດ

ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ຈິດຕົກຢູ່ໃນອຳນາດ ສູດທີ ໑

[໔໐] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ກຸ ປະການ ຍ່ອມເຮັດຈິດໄວ້ໃນອຳນາດ ແລະບໍ່ເປັນໄປຕາມອຳນາດຂອງຈິດ ທຳ ກຸ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ເປັນຜູ້ສະຫຼາດໃນສະມາທິ
໒. ເປັນຜູ້ສະຫຼາດໃນການເຂົ້າສະມາທິ
໓. ເປັນຜູ້ສະຫຼາດໃນການໃຫ້ສະມາທິຕັ້ງຢູ່ໄດ້
໔. ເປັນຜູ້ສະຫຼາດໃນການອອກຈາກສະມາທິ
໕. ເປັນຜູ້ສະຫຼາດໃນຄວາມພ້ອມແຫ່ງສະມາທິ
໖. ເປັນຜູ້ສະຫຼາດໃນອາລົມແຫ່ງສະມາທິ
໗. ເປັນຜູ້ສະຫຼາດໃນອະພິນິທານແຫ່ງສະມາທິ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ກຸ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມເຮັດຈິດໄວ້ໃນອຳນາດ ແລະບໍ່ເປັນໄປຕາມອຳນາດຂອງຈິດ

ປະຖະມະວະສະສູດທີ ໙ ຈົບ

໑໐. ທຸຕິຍະວະສະສູດ

ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ຈິດຕະກຢູ່ໃນອຳນາດ ສູດທີ ໒

[໔໑] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສາຣີບຸດປະກອບດ້ວຍທຳ ກຸ ປະການ ຍ່ອມເຮັດຈິດ ໄວ້ໃນອຳນາດ ແລະບໍ່ເປັນໄປຕາມອຳນາດຂອງຈິດ ທຳ ກຸ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ໃນທຳວິໄນນີ້ ສາຣີບຸດ

໑. ເປັນຜູ້ສະຫຼາດໃນສະມາທິ
໒. ເປັນຜູ້ສະຫຼາດໃນການເຂົ້າສະມາທິ
໓. ເປັນຜູ້ສະຫຼາດໃນການໃຫ້ສະມາທິຕັ້ງຢູ່ໄດ້
໔. ເປັນຜູ້ສະຫຼາດໃນການອອກຈາກສະມາທິ
໕. ເປັນຜູ້ສະຫຼາດໃນຄວາມພ້ອມແຫ່ງສະມາທິ
໖. ເປັນຜູ້ສະຫຼາດໃນອາລົມແຫ່ງສະມາທິ
໗. ເປັນຜູ້ສະຫຼາດໃນອະພິນິທານແຫ່ງສະມາທິ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສາຣີບຸດປະກອບດ້ວຍທຳ ກຸ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມເຮັດຈິດໄວ້ໃນອຳນາດ ແລະບໍ່ເປັນໄປຕາມອຳນາດຂອງຈິດ

ທຸຕິຍະວະສະສູດທີ ໑໐ ຈົບ

໑໑. ປະຖະມະນິດທະສະສູດ

ວ່າດ້ວຍນິດທະສະວັດຖຸ ສູດທີ ໑

[໔໒] ຄັ້ງນັ້ນແລ ເວລາເຊົ້າ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດຄອງອັນຕະຣາວາສິກ ຖືບາດແລະຈິວອນເຂົ້າໄປໃນເມືອງສາວັດຖືເພື່ອບິນທະບາດ ໄດ້ມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ການທ່ຽວບິນທະບາດໃນເມືອງສາວັດຖືຍັງເຊົ້າໂພດ ທາງທີ່ດີເຮົາຄວນຈະເຂົ້າໄປສູ່ອາຮາມຂອງພວກອັນຍະເດຍຣະຖືປະຣິພາຊົກ” ເມື່ອແລ້ວຈຶ່ງເຂົ້າໄປສູ່ອາຮາມຂອງພວກອັນຍະເດຍຣະຖືປະຣິພາຊົກ ໄດ້ສົນທະນາປາໄສພໍ້ເປັນທີ່ບັນເທີງໃຈ ພໍ້ເປັນທີ່ຣະນຶກເຖິງກັນແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ

ສະໄໝນັ້ນແລ ພວກອັນຍະເດຍຣະຖືປະຣິພາຊົກນັ່ງປະຊຸມກັນ ສົນທະນາກັນໃນລະຫວ່າງ ການປະຊຸມວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ທ່ານຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງປະພຶດພົມມະຈັນບໍລິສຸດບໍລິບູນຄົບ ໑໒ ປີ ຄວນຮຽກທ່ານຜູ້ນັ້ນວ່າ “ນິດທະສະພິກຊຸ”

ທ່ານພຣະສາຣີບຸດບໍ່ຍິນດີ ບໍ່ຄັດຄ້ານພາສີດຂອງອັນຍະເດຍຣະຖືປະຣິພາຊົກເຫຼົ່ານັ້ນ ລຸກຈາກອາສະນະຈາກໄປດ້ວຍຄິດວ່າ “ເຮົາຈັກຮູ້ແຈ້ງເນື້ອຄວາມແຫ່ງພາສີດນີ້ ໃນສຳນັກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ” ທ່ານພຣະສາຣີບຸດເມື່ອທ່ຽວບິນທະບາດໃນເມືອງສາວັດຖື ກັບຈາກບິນທະບາດ ຫຼັງຈາກສັ້ນ ອາຫານສຳເລັດແລ້ວ ຈຶ່ງເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ເມື່ອເຊົ້ານີ້ ຂ້າພຣະອົງຄອງອັນຕະຣາວາສິກ ຖືບາດແລະຈິວອນເຂົ້າໄປໃນເມືອງສາວັດຖືເພື່ອບິນທະບາດ ໄດ້ມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ການທ່ຽວບິນທະບາດໃນເມືອງສາວັດຖືຍັງເຊົ້າໂພດ ທາງທີ່ດີເຮົາຄວນຈະເຂົ້າໄປສູ່ອາຮາມຂອງພວກອັນຍະເດຍຣະຖືປະຣິພາຊົກ” ເມື່ອແລ້ວຈຶ່ງເຂົ້າໄປສູ່ອາຮາມຂອງພວກອັນຍະເດຍຣະຖືປະຣິພາຊົກ ໄດ້ສົນທະນາປາໄສພໍ້ເປັນທີ່ບັນເທີງໃຈ ພໍ້ເປັນທີ່ຣະນຶກເຖິງກັນແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ສະໄໝນັ້ນແລ ພວກອັນຍະເດຍຣະຖື ປະຣິພາຊົກນັ່ງປະຊຸມກັນ ສົນທະນາກັນໃນລະຫວ່າງການປະຊຸມວ່າ ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ທ່ານຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງປະພຶດພົມມະຈັນບໍລິສຸດບໍລິບູນຄົບ ໑໒ ປີ ຄວນຮຽກທ່ານຜູ້ນັ້ນວ່າ “ນິດທະສະພິກຊຸ” ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພຣະອົງບໍ່ຍິນດີ ບໍ່ຄັດຄ້ານພາສີດຂອງອັນຍະເດຍຣະຖືປະຣິພາຊົກເຫຼົ່ານັ້ນ ລຸກຈາກອາສະນະຈາກໄປດ້ວຍຄິດວ່າ “ເຮົາຈັກຮູ້ແຈ້ງເນື້ອຄວາມ ແຫ່ງພາສີດນີ້ໃນສຳນັກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ” ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ເປັນໄປໄດ້ບໍ່? ບັນຍັດນິດທະສະພິກຊຸໄວ້ໃນພຣະທຳວິໄນນີ້ດ້ວຍເຫດພຽງນັບພັນສາຢ່າງດຽວ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ ສາຣີບຸດ ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍທີ່ ຈະບັນຍັດນິດທະສະພິກຂຸໄວ້ໃນທຳວິໄນນີ້ ດ້ວຍເຫດພຽງນັບພັນສາຢ່າງດຽວ ນິດທະສະວັດຖຸ ໗ ປະການນີ້ແລ ເຮົາເຮັດໃຫ້ແຈ້ງດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງແລ້ວຈຶ່ງປະກາດໄວ້ ນິດທະສະວັດຖຸ ໗ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ເປັນຜູ້ມີສັນທະຢ່າງແຮງກ້າໃນການສະມາທານສິກຂາ ແລະໄດ້ຄວາມຮັກໃນການສະມາທານສິກຂາຕໍ່ໄປ
໒. ເປັນຜູ້ມີສັນທະຢ່າງແຮງກ້າໃນການພິຈາຣະນາທຳ ແລະໄດ້ຄວາມຮັກໃນການພິຈາຣະນາທຳຕໍ່ໄປ
໓. ເປັນຜູ້ມີສັນທະຢ່າງແຮງກ້າໃນການກຳຈັດຄວາມຢາກ ແລະໄດ້ຄວາມຮັກໃນການກຳຈັດຄວາມຢາກຕໍ່ໄປ
໔. ເປັນຜູ້ມີສັນທະຢ່າງແຮງກ້າໃນການຫຼົບຫຼີກ ແລະໄດ້ຄວາມຮັກໃນການຫຼົບຫຼີກຕໍ່ໄປ
໕. ເປັນຜູ້ມີສັນທະຢ່າງແຮງກ້າໃນການຜາຣົບຄວາມພຽນ ແລະໄດ້ຄວາມຮັກໃນການຜາຣົບຄວາມພຽນຕໍ່ໄປ
໖. ເປັນຜູ້ມີສັນທະຢ່າງແຮງກ້າໃນສະຕິປັນຍາເປັນເຄື່ອງຮັກສາຕົນ ແລະໄດ້ຄວາມຮັກໃນສະຕິປັນຍາເປັນເຄື່ອງຮັກສາຕົນຕໍ່ໄປ
໗. ເປັນຜູ້ມີສັນທະຢ່າງແຮງກ້າໃນການແທງຕະຫຼອດດ້ວຍທິດຖິ ແລະໄດ້ຄວາມຮັກໃນການແທງຕະຫຼອດດ້ວຍທິດຖິຕໍ່ໄປ

ສາຣີບຸດ ນິດທະສະວັດຖຸ ໗ ປະການນີ້ແລ ເຮົາເຮັດໃຫ້ແຈ້ງດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງແລ້ວຈຶ່ງປະກາດໄວ້

ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍນິດທະສະວັດຖຸ ໗ ປະການນີ້ແລ ຫາກປະພຶດພົມມະຈັນບໍລິສຸດ ບໍລິບູນຄົບ ໑໒ ປີ ຄວນຮຽກພິກຂຸນັ້ນວ່າ “ນິດທະສະພິກຂຸ” ຫາກປະພຶດພົມມະຈັນບໍລິສຸດ ບໍລິບູນຄົບ ໒໔ ປີ ຄວນຮຽກພິກຂຸນັ້ນວ່າ “ນິດທະສະພິກຂຸ” ຫາກປະພຶດພົມມະຈັນບໍລິສຸດ ບໍລິບູນຄົບ ໓໖ ປີ ກໍຄວນຮຽກພິກຂຸນັ້ນວ່າ “ນິດທະສະພິກຂຸ” ຫາກປະພຶດພົມມະຈັນບໍລິສຸດ ບໍລິບູນຄົບ ໔໘ ປີ ກໍຄວນຮຽກພິກຂຸນັ້ນວ່າ “ນິດທະສະພິກຂຸ”

ປະຖະມະນິດທະສະສູດທີ ໑໑ ຈົບ

໑໒. ທຸຕິຍະນິດທະສະສູດ ວ່າດ້ວຍນິດທະສະວັດຖຸ ສູດທີ ໒

[໔໓] ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຟັງມາແນວນີ້

ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນໂຄສິຕາຣາມ ເຂດເມືອງໂກສຳພີ ຄັ້ງນັ້ນ ເອງໃນເວລາເຊົ້າ ທ່ານພຣະອານິນຄອງອັນຕະຣາວາສິກຖິບາດ ແລະຈິວອນເຂົ້າໄປໃນເມືອງໂກສຳພີເພື່ອບິນທະບາດ ໄດ້ມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ການທຸ່ງວບິນທະບາດໃນເມືອງໂກສຳພີຍັງເຊົ້າໂພດທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນຈະເຂົ້າໄປສູ່ອາຣາມຂອງພວກອັນຍະເດຍຣະຖິປະຣິພາຊິກ” ເມື່ອແລ້ວ ຈຶ່ງເຂົ້າໄປສູ່ອາຣາມຂອງພວກອັນຍະເດຍຣະຖິປະຣິພາຊິກ ໄດ້ສົນທະນາປາໄສພໍເປັນທີ່ບັນເທີງໃຈ ພໍເປັນທີ່ຣະນິກເຖິງກັນແລ້ວນັ້ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ

ສະໄໝນັ້ນແລ ພວກອັນຍະເດຍຣະຖິປະຣິພາຊິກນັ້ງປະຊຸມກັນ ສົນທະນາກັນໃນລະຫວ່າງ ການປະຊຸມວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ທ່ານຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງປະພຶດພົມມະຈັນບໍລິສຸດບໍລິບູນ ຄົບ ໑໒ ປີ ຄວນຮຽກທ່ານຜູ້ນັ້ນວ່າ “ນິດທະສະພິກຊຸ”

ທ່ານພຣະອານິນບໍ່ຍິນດີ ບໍ່ຄັດຄ້ານພາສິດຂອງອັນຍະເດຍຣະຖິປະຣິພາຊິກເຫຼົ່ານັ້ນ ລຸກຈາກອາສະນະຈາກໄປດ້ວຍຄິດວ່າ “ເຮົາຈັກຮູ້ແຈ້ງເນື້ອຄວາມແຫ່ງພາສິດນີ້ໃນສຳນັກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະ ພາກເຈົ້າ” ທ່ານພຣະອານິນເມື່ອທຸ່ງວບິນທະບາດໃນເມືອງໂກສຳພີ ກັບຈາກບິນທະບາດ ຫຼັງຈາກສັນອາຫານສຳເລັດແລ້ວ ຈຶ່ງເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດ ແລ້ວນັ້ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ເມື່ອເຊົ້ານີ້ ຂ້າພຣະອົງຄອງອັນຕະຣາວາສິກ ຖິບາດແລະຈິວອນເຂົ້າໄປໃນເມືອງໂກສຳພີເພື່ອບິນທະບາດ ໄດ້ມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ການທຸ່ງວບິນທະບາດໃນເມືອງໂກສຳພີຍັງເຊົ້າໂພດ ທາງທີ່ດີເຮົາຄວນຈະເຂົ້າໄປສູ່ອາຣາມຂອງພວກອັນຍະເດຍຣະຖິປະຣິພາຊິກ” ເມື່ອແລ້ວຈຶ່ງເຂົ້າໄປສູ່ອາຣາມຂອງພວກອັນຍະເດຍຣະຖິປະຣິພາຊິກ ໄດ້ສົນທະນາປາໄສພໍເປັນທີ່ບັນເທີງໃຈ ພໍເປັນທີ່ຣະນິກເຖິງກັນແລ້ວນັ້ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ສະໄໝນັ້ນແລ ພວກອັນຍະເດຍຣະຖິປະຣິພາຊິກນັ້ງປະຊຸມກັນ ສົນທະນາກັນໃນລະຫວ່າງການປະຊຸມວ່າ ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ທ່ານຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງປະພຶດພົມມະຈັນບໍລິສຸດບໍລິບູນຄົບ ໑໒ ປີ ຄວນຮຽກທ່ານຜູ້ນັ້ນວ່າ “ນິດທະສະພິກຊຸ” ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພຣະອົງບໍ່ຍິນດີ ບໍ່ຄັດຄ້ານພາສິດຂອງອັນຍະເດຍຣະຖິປະຣິພາຊິກເຫຼົ່ານັ້ນ ລຸກຈາກອາສະນະຈາກໄປດ້ວຍຄິດວ່າ “ເຮົາຈັກຮູ້ແຈ້ງເນື້ອຄວາມແຫ່ງພາສິດນີ້ ໃນສຳນັກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ” ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ເປັນໄປໄດ້ບໍ່? ທີ່ຈະບັນຍັດນິດທະສະພິກຊຸໄວ້ໃນພຣະທຳວິໄນນີ້ດ້ວຍເຫດພຽງນັບພັນສາຢ່າງດຽວ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ ອານິນ ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ ທີ່ຈະບັນຍັດນິດທະສະພິກ ຊຸໄວ້ໃນທຳວິໄນນີ້ດ້ວຍເຫດພຽງນັບພັນສາຢ່າງດຽວ ນິດທະສະວັດຖຸ ກ ປະການນີ້ແລ ເຮົາເຮັດ ໃຫ້ແຈ້ງດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງແລ້ວຈຶ່ງປະກາດໄວ້ ນິດທະສະວັດຖຸ ກ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ເປັນຜູ້ມີສັດທາ	໒. ເປັນຜູ້ມີຫິຣິ
໓. ເປັນຜູ້ມີໂອດຕັບປະ	໔. ເປັນພະຫຼູສູດ
໕. ເປັນຜູ້ຜາຣົບຄວາມພຽນ	໖. ເປັນຜູ້ມີສະຕິ
໗. ເປັນຜູ້ມີປັນຍາ	

ອານິນ ນິດທະສະວັດຖຸ ກ ປະການນີ້ແລ ເຮົາເຮັດໃຫ້ແຈ້ງດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງແລ້ວ ຈຶ່ງປະກາດໄວ້

ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍນິດທະສະວັດຖຸ ກ ປະການນີ້ແລ ຫາກປະພຶດພົມມະຈັນ ບໍລິສຸດ ບໍລິບູນຄົບ ໑໒ ປີ ກໍຄວນຮຽກພິກຂຸນັ້ນວ່າ “ນິດທະສະພິກຂຸ” ຫາກປະພຶດພົມມະຈັນບໍລິສຸດ ບໍລິບູນຄົບ ໒໔ ປີ ກໍຄວນຮຽກພິກຂຸນັ້ນວ່າ “ນິດທະສະພິກຂຸ” ຫາກປະພຶດພົມມະຈັນບໍລິສຸດ ບໍລິບູນຄົບ ໓໖ ປີ ກໍຄວນຮຽກພິກຂຸນັ້ນວ່າ “ນິດທະສະພິກຂຸ” ຫາກປະພຶດພົມມະຈັນບໍລິສຸດ ບໍລິບູນຄົບ ໔໘ ປີ ກໍຄວນຮຽກ ພິກຂຸນັ້ນວ່າ “ນິດທະສະພິກຂຸ”

ທຸຕິຍະນິດທະສະສູດທີ ໑໑ ຈົບ

ເທວະຕາວັກທີ ໔ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ອັບປະມາທະຄາຣະວະສູດ	໒. ຫິຣິຄາຣະວະສູດ
໓. ປະຖະມະໂສວະຈັດສະຕາສູດ	໔. ທຸຕິຍະໂສວະຈັດສະຕາສູດ
໕. ປະຖະມະມິດຕະສູດ	໖. ທຸຕິຍະມິດຕະສູດ
໗. ປະຖະມະປະຕິສຳພິທາສູດ	໘. ທຸຕິຍະປະຕິສຳພິທາສູດ
໙. ປະຖະມະວະສະສູດ	໑໐. ທຸຕິຍະວະສະສູດ
໑໑. ປະຖະມະນິດທະສະສູດ	໑໒. ທຸຕິຍະນິດທະສະສູດ

໕. ມະຫາຍັນຍະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍມະຫາຍັນ

໑. ສັດຕະວິນຍານັດຖິຕິສູດ

ວ່າດ້ວຍວິນຍານຖິຕິ ໗ ປະການ

[໔໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວິນຍານຖິຕິ (ພູມເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງວິນຍານ) ໗ ປະການນີ້

ວິນຍານຖິຕິ ໗ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ມີສັດຜູ້ມີກາຍຕ່າງກັນ ມີສັນຍາຕ່າງກັນ ຄື ມະນຸດບາງພວກ ເທວະດາບາງພວກ ແລະ ວິນິປາຕິກະບາງພວກ ນີ້ເປັນວິນຍານຖິຕິທີ ໑
໒. ມີສັດຜູ້ມີກາຍຕ່າງກັນ ແຕ່ມີສັນຍາຢ່າງດຽວກັນ ຄື ເທວະດາຊັ້ນພົມກາຍິກາ ເກີດໃນປະຖົມຊານພູມ ນີ້ເປັນວິນຍານຖິຕິທີ ໒
໓. ມີສັດຜູ້ມີກາຍຢ່າງດຽວກັນ ແຕ່ມີສັນຍາຕ່າງກັນ ຄື ເທວະດາຊັ້ນອາພັດສະ ນີ້ເປັນວິນຍານຖິຕິທີ ໓
໔. ມີສັດຜູ້ມີກາຍຢ່າງດຽວກັນ ມີສັນຍາຢ່າງດຽວກັນ ຄື ເທວະດາຊັ້ນສຸພະກິນຫະ (ເທວະດາທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມງາມ) ນີ້ເປັນວິນຍານຖິຕິທີ ໔
໕. ມີສັດຜູ້ບັນລຸອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານ ຢູ່ໂດຍກຳນົດວ່າ “ອາກາດຫາທີ່ສຸດບໍ່ໄດ້” ເພາະລ່ວງຮູບສັນຍາ ດັບປະຕິຄະສັນຍາ ບໍ່ມະນະສິການນານັດຕະສັນຍາໂດຍປະການທັງປວງ ນີ້ເປັນວິນຍານຖິຕິທີ ໕
໖. ມີສັດຜູ້ລ່ວງອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານຢູ່ໂດຍກຳນົດວ່າ “ວິນຍານຫາທີ່ສຸດບໍ່ໄດ້” ນີ້ເປັນວິນຍານຖິຕິທີ ໖
໗. ມີສັດຜູ້ລ່ວງວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານ ຢູ່ໂດຍກຳນົດວ່າ “ບໍ່ມີອັນໃດ” ນີ້ເປັນວິນຍານຖິຕິທີ ໗

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວິນຍານຖິຕິ ກຸ ປະການນີ້ແລ

ສັດຕະວິນຍານັດຖິຕິສູດທີ ໑ ຈົບ

໒. ສະມາທິປະຣິກຂາຣະສູດ

ວ່າດ້ວຍບໍຣິຂານແຫ່ງສະມາທິ

[໔໕] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍຣິຂານແຫ່ງສະມາທິ ກຸ ປະການນີ້

ບໍຣິຂານແຫ່ງສະມາທິ ກຸ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສຳມາທິດຖິ (ເທັນຖິກ)	໒. ສຳມາສັງກັບປະ (ດຳຣິຖິກ)
໓. ສຳມາວາຈາ (ເຈຣະຈາຖິກ)	໔. ສຳມາກຳມັນຕະ (ກະທຳຖິກ)
໕. ສຳມາອາຊິວະ (ລັງງຊິບຖິກ)	໖. ສຳມາວາຍາມະ (ພະຍາຍາມຖິກ)
໗. ສຳມາສະຕິ (ຣະນິກຖິກ)	

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສະພາວະທີ່ຈິດມີອາລົມດຽວເຊິ່ງມີອົງ ກຸ ປະການນີ້ແວດລ້ອມ ຮຽກວ່າ “ອະຣິຍະສຳມາສະມາທິທີ່ມີອຸປະນິສະ” ແດ່ ວ່າ “ອະຣິຍະສຳມາທິດຖິທີ່ມີບໍຣິຂານ” ແດ່

ສະມາທິປະຣິກຂາຣະສູດທີ ໒ ຈົບ

໓. ປະຖະມະອັກຄິສູດ

ວ່າດ້ວຍໄຟ ສູດທີ ໑

[໔໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັກຄິ (ໄຟ) ກຸ ປະການນີ້

ອັກຄິ ກຸ ປະການ໒ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອາຄັກຄິ (ໄຟຄືຣາຄະ)	
໒. ໂທສັກຄິ (ໄຟຄືໂທສະ)	
໓. ໂມທັກຄິ (ໄຟຄືໂມທະ)	
໔. ອາຫຸເນີຍັກຄິ (ໄຟຄືອາຫຸໄນຍະບຸກຄົນ)	

໕. ຄະຫະປະຕັກຄີ (ໄຟຄີຄະຫະບໍດີ)
 ໖. ທັກຂີເນີຍັກຄີ (ໄຟຄີທັກຂີໄນຍະບຸກຄີນ)
 ໗. ກັດຕັກຄີ (ໄຟທີ່ເກີດຈາກໄມ້)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັກຄີ ໗ ປະການນີ້ແລ

ປະຖະມະອັກຄີສູດທີ ໓ ຈົບ

໔. ທຸຕິຍະອັກຄີສູດ

ວ່າດ້ວຍໄຟ ສູດທີ ໒

[໔໗] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນພຣະເຊຕະວັນ ອາຮາມຂອງອະນາ ຖະບິນທິກະເສດຖີ ເຂດເມືອງສາວັດຖີ ສະໄໝນັ້ນ ອຸກຄະຕະສະຣີຣະພາມກະກຽມມະຫາຍັນ ງົວຜູ້ ໕໐໐ ຕົວຖືກນຳເຂົ້າໄປຜູກຕິດໄວ້ກັບຫຼັກ ເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ການບູຊາຍັນ ລູກງົວຜູ້ ໕໐໐ ຕົວຖືກນຳເຂົ້າໄປຜູກຕິດໄວ້ກັບຫຼັກ ເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ການບູຊາຍັນ ລູກງົວຕົວເມຍ ໕໐໐ ຕົວ ຖືກນຳເຂົ້າໄປຜູກຕິດໄວ້ກັບຫຼັກ ເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ການບູຊາຍັນ ແບ້ ໕໐໐ ຕົວ ຖືກນຳເຂົ້າໄປ ຜູກຕິດໄວ້ກັບຫຼັກ ເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ການບູຊາຍັນ ແກະ ໕໐໐ ຕົວຖືກນຳເຂົ້າໄປຜູກຕິດໄວ້ກັບ ຫຼັກ ເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ການບູຊາຍັນ

ຄັງນັ້ນແລ ອຸກຄະຕະສະຣີຣະພາມເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ໄດ້ ສົນທະນາ ປາໄສພໍເປັນທີ່ບັນເທີງໃຈພໍເປັນທີ່ຣະນຶກເຖິງກັນ ແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ທູນ ຖາມພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ທ່ານພຣະໂຄດົມ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສະດັບມາວ່າ “ການກໍ່ໄຟ ການປັກ ຫຼັກບູຊາຍັນ ຍ່ອມມີຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ພາມ ແມ່ນເຮົາກໍໄດ້ສະດັບມາວ່າ “ການກໍ່ໄຟ ການ ປັກຫຼັກບູຊາຍັນ ຍ່ອມມີຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ”

ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ຯລຯ

ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ອຸກຄະຕະສະຣີຣະພາມກໍໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ທ່ານພຣະໂຄດົມ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສະດັບມາວ່າ “ການກໍ່ໄຟ ການປັກຫຼັກບູຊາຍັນ ຍ່ອມມີຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ພາມ ແມ່ນເຮົາກໍໄດ້ສະດັບມາວ່າ “ການກໍ່ໄຟ ການປັກຫຼັກບູຊາຍັນ ຍ່ອມມິຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ”

ພາມຂາບທູນວ່າ “ທ່ານພຣະໂຄດົມ ຂໍ້ຄວາມທັງໝົດຂອງທ່ານພຣະໂຄດົມ ແລະຂອງຂ້າພະເຈົ້າຍ່ອມເໝາະສົມກັນ”

ເມື່ອອຸກຄະຕະສະຣີຣະພາມຂາບທູນຢ່າງນີ້ແລ້ວ ທ່ານພຣະອານົນໄດ້ກ່າວກັບອຸກຄະຕະສະຣີຣະພາມດັ່ງນີ້ວ່າ “ພາມ ທ່ານບໍ່ຄວນຖາມພຣະຕະຖາຄົດຢ່າງນີ້ວ່າ “ທ່ານພຣະໂຄດົມ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສະດັບມາວ່າ “ການກໍ່ໄຟ ການປັກຫຼັກບູຊາຍັນ ຍ່ອມມິຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ” ແຕ່ຄວນຖາມພຣະຕະຖາຄົດຢ່າງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພະເຈົ້າປະສົງຈະກໍ່ໄຟ ປະສົງຈະປັກຫຼັກບູຊາຍັນ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໂຜດຕັກເຕືອນ ໂຜດພໍ່າສອນຂ້າພະເຈົ້າເຖິງຂໍ້ທີ່ຈະເພິ່ງເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ຂ້າພະເຈົ້າຕະຫຼອດການລະນານດ້ວຍເທີ້ນ”

ລຳດັບນັ້ນ ອຸກຄະຕະສະຣີຣະພາມໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພະເຈົ້າປະສົງຈະກໍ່ໄຟ ປະສົງຈະປັກຫຼັກບູຊາຍັນ ຂໍທ່ານພຣະໂຄດົມ ໂຜດຕັກເຕືອນ ໂຜດພໍ່າສອນຂ້າພະເຈົ້າເຖິງຂໍ້ທີ່ຈະເພິ່ງເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ຂ້າພະເຈົ້າຕະຫຼອດການລະນານດ້ວຍເທີ້ນ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ພາມ ບຸກຄົນເມື່ອຈະກໍ່ໄຟ ປັກຫຼັກບູຊາຍັນ ກ່ອນທີ່ຈະບູຊາຍັນ ຍ່ອມຈັບອາວຸດ ໓ ຊະນິດ ທີ່ເປັນອະກຸສິນ ມີທຸກເປັນກຳໄລ ມີທຸກ ເປັນຜົນ

ອາວຸດ ໓ ຊະນິດ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອາວຸດທາງກາຍ
໒. ອາວຸດທາງວາຈາ
໓. ອາວຸດທາງໃຈ

ບຸກຄົນເມື່ອຈະກໍ່ໄຟ ປັກຫຼັກບູຊາຍັນ ກ່ອນທີ່ຈະບູຊາຍັນ ຍ່ອມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ຕ້ອງຂ້າງົວຜູ້ເທົ່ານີ້ຕົວເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ການບູຊາຍັນ ຕ້ອງຂ້າລູກງົວຜູ້ເທົ່ານີ້ຕົວເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ການບູຊາຍັນ ຕ້ອງຂ້າລູກງົວຕົວເມຍເທົ່ານີ້ຕົວ ເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ການບູຊາຍັນ ຕ້ອງຂ້າແບ້ເທົ່ານີ້ຕົວເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ການບູຊາຍັນ ຕ້ອງຂ້າແກະເທົ່ານີ້ຕົວເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ການບູຊາຍັນ” ເຂົາຄິດວ່າ “ຈະເຮັດບຸນ” ແຕ່ກັບເຮັດສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນບຸນ ຄິດວ່າ “ຈະເຮັດກຸສິນ” ແຕ່ກັບເຮັດອະກຸສິນ ຄິດວ່າ “ຈະສະແຫວງຫາທາງສຸກຄະຕິ” ແຕ່ກັບສະແຫວງຫາທາງທຸກຄະຕິ ພາມ ບຸກຄົນເມື່ອຈະກໍ່ໄຟປັກຫຼັກບູຊາຍັນ ກ່ອນທີ່ຈະບູຊາຍັນ ຍ່ອມເງື້ອອາວຸດທາງໃຈຊະນິດທີ ໑ ນີ້ ທີ່ເປັນອະກຸສິນ ມີທຸກເປັນກຳໄລ ມີທຸກເປັນຜົນ

ບຸກຄົນເມື່ອຈະກໍ່ໄຟ ປັກຫຼັກບູຊາຍັນ ກ່ອນທີ່ຈະບູຊາຍັນ ຍ່ອມກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ຕ້ອງຂ້າງົວຜູ້ເທົ່ານີ້ຕົວເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ການບູຊາຍັນ ຕ້ອງຂ້າງົວຜູ້ເທົ່ານີ້ຕົວເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ການບູຊາຍັນ ຕ້ອງຂ້າງົວຕົວເມຍເທົ່ານີ້ຕົວເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ການບູຊາຍັນ ຕ້ອງຂ້າງົວແບ້ເທົ່ານີ້ຕົວເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ການບູຊາຍັນ ຕ້ອງຂ້າງົວແກະເທົ່ານີ້ຕົວເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ການບູຊາຍັນ” ເຂົາຄິດວ່າ “ຈະເຮັດບຸນ” ແຕ່ກັບເຮັດສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນບຸນ ຄິດວ່າ “ຈະເຮັດກຸສົນ” ແຕ່ກັບເຮັດອະກຸສົນ ຄິດວ່າ “ຈະສະແຫວງຫາທາງສຸກຄະຕິ” ແຕ່ກັບສະແຫວງຫາທາງທຸກຄະຕິ ພາມ ບຸກຄົນເມື່ອຈະກໍ່ໄຟປັກຫຼັກບູຊາຍັນ ກ່ອນທີ່ຈະບູຊາຍັນ ຍ່ອມເງື້ອອາວຸດທາງວາຈາຊະນິດທີ ໒ ນີ້ທີ່ເປັນອະກຸສົນ ມີທຸກເປັນກຳໄລ ມີທຸກເປັນຜົນ

ບຸກຄົນເມື່ອຈະກໍ່ໄຟປັກຫຼັກບູຊາຍັນ ກ່ອນທີ່ຈະບູຊາຍັນ ຕົນເອງລົງມືຂ້າງົວຜູ້ ກ່ອນເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ການບູຊາຍັນ ຕົນເອງລົງມືຂ້າງົວຜູ້ກ່ອນເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ການບູຊາຍັນ ຕົນເອງລົງມື ຂ້າງົວກ່ອນເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ການບູຊາຍັນ ຕົນເອງລົງມືຂ້າງົວແກະກ່ອນເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ການບູຊາຍັນ ເຂົາຄິດວ່າ “ຈະເຮັດບຸນ” ແຕ່ກັບເຮັດສິ່ງທີ່ ບໍ່ແມ່ນບຸນ ຄິດວ່າ “ຈະເຮັດກຸສົນ” ແຕ່ກັບເຮັດອະກຸສົນ ຄິດວ່າ “ຈະສະແຫວງຫາທາງສຸກຄະຕິ” ແຕ່ກັບສະແຫວງຫາທາງທຸກຄະຕິ ພາມ ບຸກຄົນເມື່ອຈະກໍ່ໄຟປັກຫຼັກບູຊາຍັນ ກ່ອນທີ່ຈະບູຊາຍັນ ຍ່ອມເງື້ອອາວຸດທາງກາຍຊະນິດທີ ໓ ນີ້ ທີ່ເປັນອະກຸສົນ ມີທຸກເປັນກຳໄລ ມີທຸກເປັນຜົນ

ພາມ ບຸກຄົນເມື່ອຈະກໍ່ໄຟປັກຫຼັກບູຊາຍັນ ກ່ອນທີ່ຈະບູຊາຍັນ ຍ່ອມຈັບອາວຸດ ໓ ຊະນິດນີ້ ທີ່ເປັນອະກຸສົນ ມີທຸກເປັນກຳໄລ ມີທຸກເປັນຜົນ

ພາມ ອັກຄີ (ໄຟ) ໓ ປະການນີ້ ເປັນສິ່ງທີ່ ຄວນລະ ຄວນເວັ້ນ ບໍ່ຄວນເສບ

ອັກຄີ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຣາຄັກຄີ (ໄຟຄືຣາຄະ)

໒. ໂທສັກຄີ (ໄຟຄືໂທສະ)

໓. ໂມຫັກຄີ (ໄຟຄືໂມຫະ)

ເພາະເຫດໃດ? ຣາຄັກຄີນີ້ ຈຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ ຄວນລະ ຄວນເວັ້ນ ບໍ່ຄວນເສບ

ເພາະບຸກຄົນຜູ້ມີຣາຄະ ຖືກຣາຄະຄອບງຳ ມີຈິດຖືກຣາຄະກຸ້ມລຸມ ຍ່ອມປະພຶດທຸດຈະຮີດທາງກາຍ ປະພຶດທຸດຈະຮີດທາງວາຈາ ປະພຶດທຸດຈະຮີດທາງໃຈ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ເຂົາຈຶ່ງໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ ສະນັ້ນ ຣາຄັກຄີນີ້ ຈຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ຄວນລະ ຄວນເວັ້ນ ບໍ່ຄວນເສບ

ເພາະເຫດໃດ? ໂທສັກຄີນີ້ ຈຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ ຄວນລະ ຄວນເວັ້ນ ບໍ່ຄວນເສບ

ເພາະບຸກຄົນຜູ້ມີໂທສະ ຖືກໂທສະຄອບງຳ ມີຈິດຖືກໂທສະກຸ້ມລຸ່ມ ຍ່ອມປະພຶດທຸດ ຈະຮີດທາງກາຍ ປະພຶດທຸດຈະຮີດທາງວາຈາ ປະພຶດທຸດຈະຮີດທາງໃຈ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ເຂົາຈຶ່ງໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ ສະນັ້ນ ໂທສັກຄີນີ້ ຈຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ຄວນລະ ຄວນເວັ້ນ ບໍ່ຄວນເສບ

ເພາະເຫດໃດ? ໂມຫັກຄີນີ້ ຈຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ ຄວນລະ ຄວນເວັ້ນ ບໍ່ຄວນເສບ

ເພາະບຸກຄົນຜູ້ມີໂມຫະ ຖືກໂມຫະຄອບງຳ ມີຈິດຖືກໂມຫະກຸ້ມລຸ່ມ ຍ່ອມປະພຶດທຸດ ຈະຮີດ ທາງກາຍ ປະພຶດທຸດຈະຮີດທາງວາຈາ ປະພຶດທຸດຈະຮີດທາງໃຈ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ເຂົາຈຶ່ງໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ ສະນັ້ນ ໂມຫັກຄີນີ້ ຈຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ຄວນລະ ຄວນເວັ້ນ ບໍ່ຄວນເສບ

ພາມ ອັກຄີ ໓ ປະການນີ້ແລ ເປັນສິ່ງທີ່ ຄວນລະ ຄວນເວັ້ນ ບໍ່ຄວນເສບ

ພາມ ອັກຄີ ໓ ປະການນີ້ ເປັນສິ່ງທີ່ ຄວນສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ນັບຖື ບູຊາ ແລ້ວບໍລິຫານ ໃຫ້ເປັນສຸກໂດຍຊອບ

ອັກຄີ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອາທຸເນີຍຍັກຄີ
໒. ຄະຫະປະຕັກຄີ
໓. ທັກຂີເນີຍຍັກຄີ

ອາທຸເນີຍຍັກຄີ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸດໃນໂລກນີ້ມີມານດາ ຫຼື ບິດາ ນີ້ຮຽກວ່າ ອາທຸເນີຍຍັກຄີ ຂໍ້ນັ້ນ ເພາະເຫດໃດ ເພາະບຸດເກີດມາຈາກມານດາບິດານີ້ ສະນັ້ນ ອາທຸເນີຍຍັກຄີນີ້ ຈຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ຄວນສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ນັບຖື ບູຊາ ບໍລິຫານໃຫ້ເປັນສຸກໂດຍຊອບ

ຄະຫະປະຕັກຄີ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ຄະຫະບໍດີໃນໂລກນີ້ມີບຸດ ພັນລະຍາ ທາດ ຄົນໃຊ້ ຫຼືກຳມະກອນ ນີ້ຮຽກວ່າ ຄະຫະ ປະຕັກຄີ ສະນັ້ນ ຄະຫະປະຕັກຄີນີ້ ຈຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ຄວນສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ນັບຖື ບູຊາ ບໍລິຫານ ໃຫ້ເປັນສຸກໂດຍຊອບ

ທັກຂີເນີຍັກຄີ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ສະມາຊິກພາມຜູ້ເວັ້ນຂາດຈາກຄວາມມົວເມົາ ແລະຜະໝາດ ຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນຂັ້ນຕິແລະ ໂສຣັດຈະ ຝຶກຕົນໄດ້ເປັນໜຶ່ງ ເຮັດຕົນໃຫ້ສະງົບໄດ້ເປັນໜຶ່ງ ເຮັດຕົນໃຫ້ດັບເຢັນໄດ້ເປັນໜຶ່ງ ນີ້ ຮຽກວ່າ ທັກຂີເນີຍັກຄີ ສະນັ້ນ ທັກຂີເນີຍັກຄີນີ້ ຈຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ຄວນສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ນັບຖື ບູຊາ ແລ້ວບໍລິຫານໃຫ້ເປັນສຸກໂດຍຊອບ

ພາມ ອັກຄີ ໓ ປະການນີ້ແລ ເປັນສິ່ງທີ່ ຄວນສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ນັບຖື ບູຊາ ແລ້ວ ບໍລິຫານໃຫ້ເປັນສຸກໂດຍຊອບ

ສ່ວນກັດຖັກຄີນີ້ ຕ້ອງຈຸດຕາມການອັນຄວນ ຕ້ອງຄອຍຖ້າເບິ່ງຕາມການອັນຄວນ ຕ້ອງ ຄອຍຖ້າດັບຕາມການອັນຄວນ ຕ້ອງຄອຍຖ້າເກັບຕາມການອັນຄວນ

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຢ່າງນີ້ແລ້ວ ອຸກຄະຕະສະຣີຣະພາມໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີ ພຣະ ພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ທ່ານພຣະໂຄດົມ ພາສີດຂອງທ່ານພຣະໂຄດົມຊັດເຈນໄພເລາະ ຍິ່ງ ຯລຯ ຂໍທ່ານພຣະໂຄດົມໂຜດຊົງຈຳຂ້າພຣະອົງວ່າເປັນອຸປາສິກຜູ້ເຖິງສະຣະນະ ຕັ້ງແຕ່ວັນ ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ ຂ້າພຣະອົງຈະປ່ອຍງົວຜູ້ ໔໐໐ ຕົວ ໃຫ້ຊີວິດພວກມັນ ຈະປ່ອຍ ລູກງົວຜູ້ ໔໐໐ ຕົວ ໃຫ້ຊີວິດພວກມັນ ຈະປ່ອຍລູກງົວຕົວເມຍ ໔໐໐ ຕົວ ໃຫ້ຊີວິດພວກມັນຈະ ປ່ອຍແບ້ ໔໐໐ ຕົວ ໃຫ້ຊີວິດພວກມັນ ຈະປ່ອຍແກະ ໔໐໐ ຕົວ ໃຫ້ຊີວິດພວກມັນ ພວກມັນຈະ ໄດ້ກິນຫຍ້າສົດ ຕື່ມນ້ຳເຢັນແລະຮັບລົມເຢັນ”

ທຸຕິຍະອັກຄີສູດທີ ໔ ຈົບ

໕. ປະຖະມະສັນຍາສູດ

ວ່າດ້ວຍສັນຍາ ສູດທີ ໑

[໔໘] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັນຍາ ກຸ ປະການນີ້ ທີ່ພິກຂຸຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມມິຜົນ ຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ຍິ່ງລົງສູ່ອຳມະຕະ ມີອຳມະຕະເປັນທີ່ສຸດ

ສັນຍາ ກຸ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອະສຸພະສັນຍາ	(ກຳນົດໝາຍຄວາມບໍ່ງາມແຫ່ງກາຍ)
໒. ມໍຣະນະສັນຍາ	(ຯລຯຄວາມຕາຍທີ່ຈະຕ້ອງມາເຖິງເປັນທຳມະດາ)

- ໓. ອາຫາເຣ ປະຕິກູນສັນຍາ (ຍລະຄວາມປະຕິກູນໃນອາຫານ)
- ໔. ສັບພະໂລເກ ອະນະພິຣະຕະສັນຍາ (ຍລະຄວາມບໍ່ໜ້າເພີດເພີນໃນໂລກທັງປວງ)
- ໕. ອະນິດຈະສັນຍາ (ຍລະຄວາມບໍ່ທຸ່ງແຫ່ງສັງຂານ)
- ໖. ອະນິດເຈ ທຸກຂະສັນຍາ (ຍລະຄວາມເປັນທຸກໃນຄວາມບໍ່ທຸ່ງແຫ່ງສັງຂານ)
- ໗. ທຸກເຂ ອະນັດຕະສັນຍາ (ຍລະຄວາມເປັນອະນັດຕາໃນຄວາມເປັນທຸກ)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັນຍາ ກໍ ປະການນີ້ແລ ທີ່ພິກຂຸຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມມິຜົນ
ຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ຍັງລົງສູ່ອຳມະຕະ ມີອຳມະຕະເປັນທີ່ສຸດ

ປະຖະມະສັນຍາສູດທີ ໔ ຈົບ

໖. ທຸຕິຍະສັນຍາສູດ

ວ່າດ້ວຍສັນຍາ ສູດທີ ໒

[໔໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັນຍາ ກໍ ປະການນີ້ ທີ່ພິກຂຸຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມມິຜົນ
ຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ຍັງລົງສູ່ອຳມະຕະ ມີອຳມະຕະເປັນທີ່ສຸດ

ສັນຍາ ກໍ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

- ໑. ອະສຸພະສັນຍາ
- ໒. ມໍຣະນະສັນຍາ
- ໓. ອາຫາເຣ ປະຕິກູນສັນຍາ
- ໔. ສັບພະໂລເກ ອະນະພິຣະຕະສັນຍາ
- ໕. ອະນິດຈະສັນຍາ
- ໖. ອະນິດເຈ ທຸກຂະສັນຍາ
- ໗. ທຸກເຂ ອະນັດຕະສັນຍາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັນຍາ ກໍ ປະການນີ້ແລ ທີ່ພິກຂຸຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມມິຜົນ
ຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ຍັງລົງສູ່ອຳມະຕະ ມີອຳມະຕະເປັນທີ່ສຸດ

ເຮົາກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນີ້ວ່າ “ອະສຸພະສັນຍາທີ່ພິກຂຸຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມມິຜົນຫຼາຍ
ມີອານິສົງຫຼາຍ ຍັງລົງສູ່ອຳມະຕະ ມີອຳມະຕະເປັນທີ່ສຸດ” ເພາະອາໄສເຫດອັນໃດ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວ
ໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພາະອາໄສເຫດນີ້ວ່າ ພິກຂຸມີໃຈທີ່ອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍອະສຸພະສັນຍາຢູ່ສ່ວນຫຼາຍ ຈິດຍ່ອມຫົດກັບ ງໍກັບ ໝູນກັບ ບໍ່ອອກໄປຮັບການຮ່ວມເມຖຸນທຳ ອຸປະກອນຂອງເຫດເປັນຂອງປະຕິກຸນຍ່ອມຕັ້ງຢູ່ ຂົນໄກ່ ຫຼື ເສັ້ນເອັນທີ່ເຂົາໃສ່ເຂົ້າໄປໃນໄຟ ຍ່ອມຫົດກັບ ງໍກັບ ໝູນກັບ ບໍ່ຄາຍອອກ ສັນໃດ ພິກຂຸມີໃຈທີ່ອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍອະສຸພະສັນຍາຢູ່ໂດຍສ່ວນຫຼາຍ ຈິດຍ່ອມຫົດກັບ ງໍກັບ ໝູນກັບ ບໍ່ອອກໄປຮັບການຮ່ວມເມຖຸນທຳ ສັນນັ້ນຄືກັນ ອຸປະກອນຂອງເຫດເປັນຂອງປະຕິກຸນຍ່ອມຕັ້ງຢູ່

ຖ້າພິກຂຸມີໃຈທີ່ອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍອະສຸພະສັນຍາຢູ່ໂດຍສ່ວນຫຼາຍ ຈິດຍ່ອມໄຫຼໄປຕາມການຮ່ວມເມຖຸນທຳ ຄວາມເປັນຂອງບໍ່ປະຕິກຸນຍ່ອມຕັ້ງຢູ່ ພິກຂຸເພິ່ງຮູ້ຂໍ້ນີ້ວ່າ “ອະສຸພະສັນຍາເຮົາບໍ່ໄດ້ຈະເລີນແລ້ວ ຄຸນວິເສດທັງເບື້ອງຕົ້ນ ແລະເບື້ອງປາຍຈຶ່ງບໍ່ມີແກ່ເຮົາ ພາວະນາພະລະ (ກຳລັງຄືພາວະນາ) ຂອງເຮົາຍັງບໍ່ເຖິງທີ່ ” ເພາະສະນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຈຶ່ງເປັນຜູ້ຮູ້ແຈ້ງ ໃນອະສຸພະສັນຍານັ້ນ

ແຕ່ຖ້າພິກຂຸມີໃຈທີ່ອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍອະສຸພະສັນຍາຢູ່ໂດຍສ່ວນຫຼາຍ ຈິດຍ່ອມຫົດກັບ ງໍກັບ ໝູນກັບ ບໍ່ອອກໄປຮັບການຮ່ວມເມຖຸນທຳ ອຸປະກອນຂອງເຫດເປັນຂອງປະຕິກຸນຍ່ອມຕັ້ງຢູ່ ພິກຂຸເພິ່ງຮູ້ຂໍ້ນີ້ວ່າ “ອະສຸພະສັນຍາ ເຮົາຈະເລີນດີແລ້ວ ຄຸນວິເສດ ທັງເບື້ອງຕົ້ນ ແລະເບື້ອງປາຍຈຶ່ງມີແກ່ເຮົາ ພາວະນາພະລະຂອງເຮົາເຖິງທີ່ແລ້ວ” ເພາະສະນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຈຶ່ງເປັນຜູ້ຮູ້ແຈ້ງ ໃນອະສຸພະສັນຍານັ້ນ

ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນວ່າ “ອະສຸພະສັນຍາທີ່ພິກຂຸຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມມີຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ຢັ່ງລົງສູ່ອຳມະຕະ ມີອຳມະຕະເປັນທີ່ສຸດ” (໑)

ເຮົາກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນີ້ວ່າ “ມໍຣະນະສັນຍາທີ່ພິກຂຸຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມມີຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ຢັ່ງລົງສູ່ອຳມະຕະ ມີອຳມະຕະເປັນທີ່ສຸດ” ເພາະອາໄສເຫດອັນໃດເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພາະອາໄສເຫດນີ້ວ່າ ພິກຂຸມີໃຈທີ່ອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍມໍຣະນະສັນຍາຢູ່ໂດຍສ່ວນຫຼາຍ ຈິດຍ່ອມຫົດກັບ ງໍກັບ ໝູນກັບ ບໍ່ອອກໄປຮັບຄວາມຕິດໃຈໃນຊີວິດ ອຸປະກອນຂອງເຫດເປັນຂອງປະຕິກຸນຍ່ອມຕັ້ງຢູ່ ຂົນໄກ່ຫຼືເສັ້ນເອັນທີ່ເຂົາໃສ່ເຂົ້າໄປໃນໄຟ ຍ່ອມຫົດກັບ ງໍກັບ ໝູນກັບ ບໍ່ຄາຍອອກ ສັນໃດ ພິກຂຸມີໃຈທີ່ອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍມໍຣະນະສັນຍາຢູ່ໂດຍສ່ວນຫຼາຍ ຈິດຍ່ອມຫົດກັບ ງໍກັບ ໝູນກັບ ບໍ່ອອກໄປຮັບຄວາມຕິດໃຈໃນຊີວິດ ສັນນັ້ນຄືກັນ ອຸປະກອນຂອງເຫດເປັນຂອງປະຕິກຸນຍ່ອມຕັ້ງຢູ່

ຖ້າພິກຂຸມີໃຈທີ່ອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍມໍຣະນະສັນຍາຢູ່ໂດຍສ່ວນຫຼາຍ ຈິດຍ່ອມໄຫຼໄປຕາມຄວາມ ຕິດໃຈໃນຊີວິດ ຄວາມເປັນຂອງບໍ່ປະຕິກຸນຍ່ອມຕັ້ງຢູ່ ພິກຂຸເພິ່ງຮູ້ຂໍ້ນີ້ວ່າ “ມໍຣະນະສັນຍາ ເຮົາບໍ່ໄດ້ຈະເລີນແລ້ວ ຄຸນວິເສດທັງເບື້ອງຕົ້ນ ແລະເບື້ອງປາຍຈຶ່ງບໍ່ມີແກ່ເຮົາ ພາວະນາພະລະຂອງເຮົາຍັງບໍ່ເຖິງທີ່ ” ເພາະສະນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຈຶ່ງເປັນຜູ້ຮູ້ແຈ້ງໃນມໍຣະນະສັນຍານັ້ນ

ແຕ່ຖ້າພິກຂຸມີໃຈທີ່ອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍມໍຣະນະສັນຍາຢູ່ໂດຍສ່ວນຫຼາຍ ຈິດຍ່ອມຫົດກັບ ງໍກັບ ໝູນກັບ ບໍ່ອອກໄປຮັບຄວາມຕິດໃຈໃນຊີວິດ ອຸເປກຂາ ຫຼື ຄວາມເປັນຂອງປະຕິກຸນຍ່ອມຕັ້ງຢູ່ ພິກຂຸເພິ່ງຮູ້ຂໍ້ນີ້ວ່າ “ມໍຣະນະສັນຍາ ເຮົາຈະເລີນດີແລ້ວ ຄຸນວິເສດທັງເບື້ອງຕົ້ນ ແລະເບື້ອງປາຍຈຶ່ງມີແກ່ເຮົາ ພາວະນາພະລະຂອງເຮົາເຖິງທີ່ແລ້ວ” ເພາະສະນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຈຶ່ງເປັນຜູ້ຮູ້ແຈ້ງໃນມໍຣະນະສັນຍານັ້ນ

ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນວ່າ “ມໍຣະນະສັນຍາທີ່ພິກຂຸຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມມີຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ຍັງລົງສູ່ອຳມະຕະ ມີອຳມະຕະເປັນທີ່ສຸດ” (໒)

ເຮົາກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນີ້ວ່າ “ອາຫາເຣ ປະຕິກຸນສັນຍາທີ່ພິກຂຸຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມມີຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ຍັງລົງສູ່ອຳມະຕະ ມີອຳມະຕະເປັນທີ່ສຸດ” ເພາະອາໄສ ເຫດອັນໃດ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພາະອາໄສເຫດນີ້ວ່າ ພິກຂຸມີໃຈທີ່ອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍອາຫາເຣ ປະຕິກຸນສັນຍາຢູ່ໂດຍສ່ວນຫຼາຍ ຈິດຍ່ອມຫົດກັບ ງໍກັບ ໝູນກັບ ບໍ່ອອກໄປຮັບຕົນຫາໃນຣົດ ອຸເປກຂາ ຫຼືຄວາມເປັນຂອງປະຕິກຸນຍ່ອມຕັ້ງຢູ່ ຂົນໄກ່ຫຼືເສັ້ນເອັນທີ່ເຂົາໃສ່ເຂົ້າໄປໃນໄຟ ຍ່ອມຫົດກັບ ງໍກັບ ໝູນກັບ ບໍ່ຄາຍອອກສັນໃດ ພິກຂຸມີໃຈທີ່ອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍອາຫາເຣ ປະຕິກຸນສັນຍາຢູ່ໂດຍສ່ວນຫຼາຍ ຈິດຍ່ອມຫົດກັບ ງໍກັບ ໝູນກັບ ບໍ່ອອກໄປຮັບຕົນຫາໃນຣົດ ສັນນັ້ນຄືກັນແລ ອຸເປກຂາຫຼືຄວາມເປັນຂອງປະຕິກຸນຍ່ອມຕັ້ງຢູ່

ຖ້າພິກຂຸມີໃຈທີ່ອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍອາຫາເຣ ປະຕິກຸນສັນຍາຢູ່ໂດຍສ່ວນຫຼາຍ ຈິດຍ່ອມໄຫຼໄປຕາມຕົນຫາໃນຣົດ ຄວາມເປັນຂອງບໍ່ປະຕິກຸນຍ່ອມຕັ້ງຢູ່ ພິກຂຸເພິ່ງຮູ້ຂໍ້ນີ້ວ່າ “ອາຫາເຣ ປະຕິກຸນສັນຍາ ເຮົາບໍ່ໄດ້ຈະເລີນແລ້ວ ຄຸນວິເສດທັງເບື້ອງຕົ້ນແລະເບື້ອງປາຍຈຶ່ງບໍ່ມີແກ່ເຮົາ ພາວະນາພະລະຂອງເຮົາຍັງບໍ່ເຖິງທີ່” ເພາະສະນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຈຶ່ງເປັນຜູ້ຮູ້ແຈ້ງໃນອາຫາເຣ ປະຕິກຸນສັນຍານັ້ນ

ແຕ່ຖ້າພິກຂຸມີໃຈທີ່ອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍອາຫາເຣ ປະຕິກຸນສັນຍາຢູ່ໂດຍສ່ວນຫຼາຍ ຈິດຍ່ອມຫົດກັບ ງໍກັບ ຯລຯ ຕົນຫາໃນຣົດ ອຸເປກຂາຫຼືຄວາມເປັນຂອງປະຕິກຸນຍ່ອມຕັ້ງຢູ່ ພິກຂຸເພິ່ງຮູ້ຂໍ້ນີ້ວ່າ “ອາຫາເຣ ປະຕິກຸນສັນຍາ ເຮົາຈະເລີນດີແລ້ວ ຄຸນວິເສດທັງເບື້ອງຕົ້ນແລະເບື້ອງປາຍ

ຈຶ່ງມີແກ່ເຮົາ ພາວະນາພະລະຂອງເຮົາເຖິງທີ່ແລ້ວ” ເພາະສະນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຈຶ່ງເປັນຜູ້ຮູ້ແຈ້ງໃນ ອາຫາເຣ ປະຕິກູນສັນຍານັ້ນ

ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນວ່າ “ອາຫາເຣ ປະຕິກູນສັນຍາທີ່ພິກຂຸຈະເລີນ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມມິຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ຍັງລົງສູ່ອຳມະຕະ ມີອຳມະຕະເປັນທີ່ສຸດ” (໓)

ເຮົາກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນີ້ແລ້ວວ່າ “ສັບພະໂລເກ ອະນະພິຣະຕະສັນຍາທີ່ພິກຂຸຈະເລີນເຮັດໃຫ້ ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມມິຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ຍັງລົງສູ່ອຳມະຕະ ມີອຳມະຕະເປັນທີ່ສຸດ” ເພາະ ອາໄສເຫດອັນໃດ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພາະອາໄສເຫດນີ້ວ່າ ພິກຂຸມີໃຈທີ່ອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍສັບພະໂລເກ ອະນະ ພິຣະຕະສັນຍາຢູ່ໂດຍສ່ວນຫຼາຍ ຈິດຍ່ອມຫົດກັບ ງໍກັບ ໝູນກັບ ບໍ່ອອກໄປຮັບຄວາມ ວິຈິດ ຂອງໂລກ ອຸເປກຂາຫຼືຄວາມເປັນຂອງປະຕິກູນຍ່ອມຕັ້ງຢູ່ ຂົນໄກ່ຫຼືເສັ້ນເອັນທີ່ເຂົາໃສ່ເຂົ້າໄປໃນ ໄຟ ຍ່ອມຫົດກັບ ງໍກັບ ໝູນກັບ ບໍ່ຄາຍອອກ ສັນໃດ ພິກຂຸມີໃຈທີ່ອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍສັບພະໂລ ເກ ອະນະພິຣະຕະສັນຍາຢູ່ໂດຍສ່ວນຫຼາຍ ຈິດຍ່ອມຫົດກັບ ງໍກັບ ໝູນກັບ ບໍ່ອອກໄປຮັບ ຄວາມວິຈິດຂອງໂລກ ສັນນັ້ນຄືກັນແລ ອຸເປກຂາຫຼືຄວາມເປັນຂອງປະຕິກູນຍ່ອມຕັ້ງຢູ່

ຖ້າພິກຂຸມີໃຈທີ່ອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍສັບພະໂລເກ ອະນະພິຣະຕະສັນຍາຢູ່ໂດຍສ່ວນຫຼາຍ ຈິດຍ່ອມໄຫຼໄປຕາມຄວາມວິຈິດຂອງໂລກ ຄວາມເປັນຂອງບໍ່ປະຕິກູນຍ່ອມຕັ້ງຢູ່ ພິກຂຸເພິ່ງຮູ້ຂໍ້ນີ້ ວ່າ “ສັບພະໂລເກ ອະນະພິຣະຕະສັນຍາ ເຮົາບໍ່ໄດ້ຈະເລີນແລ້ວ ຄຸນວິເສດທັງເບື້ອງຕົ້ນແລະ ເບື້ອງປາຍ ຈຶ່ງບໍ່ມີແກ່ເຮົາ ພາວະນາພະລະຂອງເຮົາຍັງບໍ່ເຖິງທີ່ ” ເພາະສະນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຈຶ່ງ ເປັນຜູ້ຮູ້ແຈ້ງໃນ ສັບພະໂລເກ ອະນະພິຣະຕະສັນຍານັ້ນ

ແຕ່ຖ້າພິກຂຸມີໃຈທີ່ອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍສັບພະໂລເກ ອະນະພິຣະຕະສັນຍາຢູ່ໂດຍສ່ວນ ຫຼາຍ ຈິດຍ່ອມ ຫົດກັບ ງໍກັບ ໝູນກັບ ບໍ່ອອກໄປຮັບຄວາມວິຈິດຂອງໂລກ ອຸເປກຂາຫຼືຄວາມ ເປັນຂອງປະຕິກູນຍ່ອມຕັ້ງຢູ່ ພິກຂຸເພິ່ງຮູ້ຂໍ້ນີ້ວ່າ “ສັບພະໂລເກ ອະນະພິຣະຕະສັນຍາ ເຮົາ ຈະເລີນດີແລ້ວ ຄຸນວິເສດທັງເບື້ອງຕົ້ນແລະເບື້ອງປາຍຈຶ່ງມີແກ່ເຮົາ ພາວະນາພະລະຂອງເຮົາ ເຖິງທີ່ແລ້ວ” ເພາະສະນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຈຶ່ງເປັນຜູ້ຮູ້ແຈ້ງໃນສັບພະໂລເກ ອະນະພິຣະຕະສັນຍານັ້ນ

ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນວ່າ “ສັບພະໂລເກ ອະນະພິຣະຕະສັນຍາທີ່ພິກຂຸຈະເລີນ ເຮັດໃຫ້ ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມມິຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ຍັງລົງສູ່ອຳມະຕະ ມີອຳມະຕະເປັນທີ່ສຸດ” (໔)

ເຮົາກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນີ້ແລ້ວ “ອະນິດຈະສັນຍາທີ່ພິກຂຸຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມມີຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ຍັງລົງສູ່ອຳມະຕະ ມີອຳມະຕະເປັນທີ່ສຸດ” ເພາະອາໄສເຫດອັນໃດ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພາະອາໄສເຫດນີ້ວ່າ ພິກຂຸມີໃຈທີ່ອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍອະນິດຈະສັນຍາຢູ່ ໂດຍສ່ວນຫຼາຍ ຈິດຍ່ອມຫົດກັບ ຈຶ່ງກັບ ໝູນກັບ ບໍ່ອອກໄປຮັບລາບສັກກາຣະແລະຊື່ສຽງ ອຸປະກອນຂອງຄວາມເປັນຂອງປະຕິກຸນຍ່ອມຕັ້ງຢູ່ ຂົນໄກ່ຫຼືເສັ້ນເອັນທີ່ເຂົາໃສ່ເຂົ້າໄປໃນໄຟ ຍ່ອມຫົດກັບ ຈຶ່ງກັບ ໝູນກັບ ບໍ່ມາຍອກ ສັນໃດ ພິກຂຸມີໃຈທີ່ອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍ ອະນິດຈະສັນຍາຢູ່ໂດຍສ່ວນຫຼາຍ ຈິດຍ່ອມຫົດກັບ ຈຶ່ງກັບ ໝູນກັບ ບໍ່ອອກໄປຮັບລາບ ສັກກາຣະແລະຊື່ສຽງ ສັນນັ້ນຄືກັນແລ ອຸປະກອນຂອງຄວາມເປັນຂອງປະຕິກຸນຍ່ອມ ຕັ້ງຢູ່

ຖ້າພິກຂຸມີໃຈທີ່ອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍອະນິດຈະສັນຍາຢູ່ໂດຍສ່ວນຫຼາຍ ຈິດຍ່ອມໄຫຼໄປຕາມລາບສັກກາຣະແລະຊື່ສຽງ ຄວາມເປັນຂອງບໍ່ປະຕິກຸນຍ່ອມຕັ້ງຢູ່ ພິກຂຸເພິ່ງຮູ້ຂໍ້ນີ້ວ່າ “ອະນິດຈະສັນຍາ ເຮົາບໍ່ໄດ້ຈະເລີນແລ້ວ ຄຸນວິເສດທັງເບື້ອງຕົ້ນແລະເບື້ອງປາຍຈຶ່ງບໍ່ມີແກ່ເຮົາ ພາວະນາພະລະຂອງເຮົາຍັງບໍ່ເຖິງທີ່ ” ເພາະສະນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຈຶ່ງເປັນຜູ້ຮູ້ແຈ້ງໃນອະນິດຈະສັນຍານັ້ນ

ແຕ່ຖ້າພິກຂຸມີໃຈທີ່ອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍອະນິດຈະສັນຍາຢູ່ໂດຍສ່ວນຫຼາຍ ຈິດຍ່ອມຫົດກັບ ຈຶ່ງກັບ ໝູນກັບ ບໍ່ອອກໄປຮັບລາບສັກກາຣະແລະຊື່ສຽງ ອຸປະກອນຂອງຄວາມເປັນຂອງປະຕິກຸນຍ່ອມຕັ້ງຢູ່ ພິກຂຸເພິ່ງຮູ້ຂໍ້ນີ້ວ່າ “ອະນິດຈະສັນຍາ ເຮົາຈະເລີນດີແລ້ວ ຄຸນວິເສດທັງເບື້ອງຕົ້ນແລະເບື້ອງປາຍຈຶ່ງມີແກ່ເຮົາ ພາວະນາພະລະຂອງເຮົາເຖິງທີ່ແລ້ວ” ເພາະສະນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຈຶ່ງເປັນຜູ້ຮູ້ແຈ້ງໃນອະນິດຈະສັນຍານັ້ນ

ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນວ່າ “ອະນິດຈະສັນຍາທີ່ພິກຂຸຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມມີຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ຍັງລົງສູ່ອຳມະຕະ ມີອຳມະຕະເປັນທີ່ສຸດ” (໕)

ເຮົາກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນີ້ແລ້ວວ່າ “ອະນິດເຈ ທຸກຂະສັນຍາທີ່ພິກຂຸຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມມີຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ຍັງລົງສູ່ອຳມະຕະ ມີອຳມະຕະເປັນທີ່ສຸດ” ເພາະອາໄສເຫດອັນໃດເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພາະອາໄສເຫດນີ້ວ່າ ພິກຂຸມີໃຈທີ່ອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍອະນິດເຈ ທຸກຂະສັນຍາ ຢູ່ໂດຍສ່ວນຫຼາຍ ສັນຍາໃນຄວາມເສື່ອຍຊາ ໃນຄວາມຂີ້ຄ້ານ ໃນຄວາມທ້ຖອຍ ໃນຄວາມຜະໝາດ ໃນການບໍ່ປະກອບຄວາມພຽນ ແລະໃນການບໍ່ພິຈາລະນາເຫັນວ່າ ເປັນໄພອັນຮ້າຍແຮງເໝືອນເພຊະຄາດຜູ້ເງື່ອນດາບຂຶ້ນ

ຖ້າພິກຂຸມີໃຈທີ່ອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍອະນິດເຈ ທຸກຂະສັນຍາຢູ່ໂດຍສ່ວນຫຼາຍ ສັນຍາໃນຄວາມເສື່ອຍຊາ ໃນຄວາມຂີ້ຄ້ານ ໃນຄວາມທ້ຖອຍ ໃນຄວາມຜະໝາດ ໃນການບໍ່ປະກອບຄວາມພຽນ ແລະໃນການບໍ່ພິຈາລະນາບໍ່ຜາກົດວ່າເປັນໄພອັນຮ້າຍແຮງເໝືອນເພດຊະຄາດຜູ້ເງື່ອນບໍ່ຂຶ້ນ ພິກຂຸເພິ່ງຮູ້ຂໍ້ນີ້ວ່າ “ອະນິດເຈ ທຸກຂະສັນຍາ ເຮົາບໍ່ໄດ້ຈະເລີນແລ້ວ ຄຸນວິເສດທັງເບື້ອງຕົ້ນ ແລະເບື້ອງປາຍຈຶ່ງບໍ່ມີແກ່ເຮົາ ພາວະນາພະລະຂອງເຮົາຍັງບໍ່ເຖິງທີ ” ເພາະສະນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຈຶ່ງເປັນຜູ້ຮູ້ແຈ້ງໃນອະນິດເຈ ທຸກຂະສັນຍານັ້ນ

ແຕ່ຖ້າພິກຂຸມີໃຈທີ່ອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍອະນິດເຈ ທຸກຂະສັນຍາຢູ່ໂດຍສ່ວນຫຼາຍ ສັນຍາໃນຄວາມເສື່ອຍຊາ ໃນຄວາມຂີ້ຄ້ານ ໃນຄວາມທ້ຖອຍ ໃນຄວາມຜະໝາດ ໃນການບໍ່ປະກອບຄວາມພຽນ ແລະໃນການບໍ່ພິຈາລະນາປຣາກຕວ່າເປັນໄພອັນຮ້າຍແຮງ ເໝືອນເພດຊະຄາດຜູ້ເງື່ອນບໍ່ຂຶ້ນ ພິກຂຸເພິ່ງຮູ້ຂໍ້ນີ້ວ່າ ອະນິດເຈ ທຸກຂະສັນຍາ ເຮົາຈະເລີນດີແລ້ວ ຄຸນວິເສດທັງເບື້ອງຕົ້ນແລະເບື້ອງປາຍຈຶ່ງມີແກ່ເຮົາ ພາວະນາພະລະຂອງເຮົາເຖິງທີ່ແລ້ວ” ເພາະສະນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຈຶ່ງເປັນຜູ້ຮູ້ແຈ້ງໃນອະນິດເຈ ທຸກຂະສັນຍານັ້ນ

ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນວ່າ “ອະນິດເຈ ທຸກຂະສັນຍາທີ່ພິກຂຸຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມມີ ຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ຍັງລົງສູ່ອຳມະຕະ ມີອຳມະຕະເປັນທີ່ສຸດ” (໖)

ເຮົາກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນີ້ວ່າ “ທຸກເຂ ອະນັດຕະສັນຍາທີ່ພິກຂຸຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມມີຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ຍັງລົງສູ່ອຳມະຕະ ມີອຳມະຕະເປັນທີ່ສຸດ” ເພາະອາໄສ ເຫດອັນໃດ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພາະອາໄສເຫດນີ້ວ່າ ພິກຂຸມີໃຈທີ່ອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍທຸກເຂ ອະນັດຕະສັນຍາຢູ່ໂດຍສ່ວນຫຼາຍ ມີໃຈປາສະຈາກອະທັງການ ມະມັງການ ແລະມານະໃນຮ່າງກາຍທີ່ມີວິນຍານນີ້ ແລະໃນນິມິດພາຍນອກທັງປວງ ກ້າວລ່ວງມານະ ສະງົບແລ້ວ ລຸດພົ້ນດີແລ້ວ

ຖ້າພິກຂຸມີໃຈທີ່ອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍທຸກເຂ ອະນັດຕະສັນຍາຢູ່ໂດຍສ່ວນຫຼາຍ ມີໃຈບໍ່ປາສະຈາກອະທັງການ ມະມັງການ ແລະມານະໃນຮ່າງກາຍທີ່ມີວິນຍານນີ້ ແລະໃນນິມິດພາຍນອກທັງປວງ ບໍ່ກ້າວລ່ວງມານະ ບໍ່ສະງົບ ບໍ່ລຸດພົ້ນແລ້ວ ພິກຂຸເພິ່ງຮູ້ຂໍ້ນີ້ວ່າ “ທຸກເຂ ອະນັດຕະສັນຍາ ເຮົາບໍ່ໄດ້ຈະເລີນແລ້ວ ຄຸນວິເສດທັງເບື້ອງຕົ້ນແລະເບື້ອງປາຍຈຶ່ງບໍ່ມີແກ່ເຮົາ ພາວະນາພະລະຂອງເຮົາຍັງບໍ່ເຖິງທີ ” ເພາະສະນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຈຶ່ງເປັນຜູ້ຮູ້ແຈ້ງໃນທຸກເຂ ອະນັດຕະສັນຍານັ້ນ

ແຕ່ຖ້າພິກຂຸມີໃຈທີ່ອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍທຸກເຂ ອະນັດຕະສັນຍາຢູ່ໂດຍສ່ວນຫຼາຍ ມີໃຈປາສະຈາກ ອະທັງການ ມະມັງການ ແລະມານະ ໃນຮ່າງກາຍທີ່ມີວິນຍານນີ້ ແລະໃນນິມິດ

ພາຍນອກທັງປວງ ກ້າວລ່ວງມານະ ສະງົບແລ້ວ ລຸດພົ້ນດີແລ້ວ ພິກຂຸເພິ່ງຮູ້ຂໍ້ນີ້ວ່າ “ທຸກເຂ ອະນັດຕະສັນຍາ ເຮົາຈະເລີນດີແລ້ວ ຄຸນວິເສດທັງເບື້ອງຕົ້ນ ແລະເບື້ອງປາຍຈຶ່ງມີແກ່ເຮົາ ພາ ວະນາພະລະຂອງເຮົາ ເຖິງທີ່ແລ້ວ” ເພາະສະນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຈຶ່ງເປັນຜູ້ຮູ້ແຈ້ງໃນທຸກເຂ ອະນັດ ຕະສັນຍານັ້ນ

ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນວ່າ “ທຸກເຂ ອະນັດຕະສັນຍາທີ່ພິກຂຸຈະເລີນ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມມີຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ຍັງລົງສູ່ອຳມະຕະ ມີອຳມະຕະເປັນທີ່ສຸດ” (ກ)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັນຍາ ກ ປະການນີ້ແລ ທີ່ພິກຂຸຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມມີ ຜົນ ຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ຍັງລົງສູ່ອຳມະຕະ ມີອຳມະຕະເປັນທີ່ສຸດ

ທຸຕິຍະສັນຍາສູດທີ ໖ ຈົບ

ກ. ເມຖຸນສູດ

ວ່າດ້ວຍເມຖຸນສັງໂຍກ

[໕໐] ຄັ້ງນັ້ນແລ ຊານຸດໂສນິພາມເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ໄດ້ ສົນທະນາປາໄສພໍເປັນທີ່ບັນເທີງໃຈ ພໍເປັນທີ່ຣະນຶກເຖິງກັນແລ້ວນັ້ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ທູນ ຖາມພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ

“ທ່ານພຣະໂຄດົມ ຍັງປະຕິນຍາວ່າ ຕົນເປັນພົມມະຈາຣີຢູ່ບໍ່?”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ພາມ ບຸກຄົນເມື່ອຈະກ່າວໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ເພິ່ງກ່າວ ເຖິງຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງວ່າ “ເຂົາປະພຶດພົມມະຈັນ ບໍ່ຂາດ ບໍ່ຊອດ ບໍ່ດ່າງ ບໍ່ໝອງ ບໍ່ລິສຸດ ບໍ່ລິບູນ” ບຸກຄົນນັ້ນເມື່ອຈະກ່າວໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ເພິ່ງກ່າວເຖິງເຮົານັ້ນ ເພາະເຮົາປະພຶດພົມມະຈັນ ບໍ່ຂາດ ບໍ່ ຊອດ ບໍ່ດ່າງ ບໍ່ໝອງ ບໍ່ລິສຸດ ບໍ່ລິບູນ”

ພາມທູນຖາມວ່າ “ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ອັນໃດນີ້? ຊື່ວ່າ ເປັນຄວາມຂາດ ຄວາມຊອດ ຄວາມດ່າງ ຄວາມໝອງແຫ່ງພົມມະຈັນ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ

໑. ສະມະນະ ຫຼື ພາມບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ປະຕິນຍາວ່າເປັນພົມມະຈາຣີຢ່າງ ຖືກຕ້ອງ ບໍ່ປະພຶດກົດສອງຕໍ່ສອງກັບມາຕຸຄາມ ແຕ່ຍັງຍືນດີການ ລູບໄລ້ ການຂັດຖູ ການໃຫ້ອາບນ້ຳ

ແລະການບົບນວດຂອງມາຕຸຖາມ ເຂົາພໍໃຈ ຕິດໃຈ ແລະເຖິງຄວາມພໍໃຈກັບການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ ແມ່ນນີ້ກໍຊື່ວ່າ ເປັນຄວາມຂາດ ຄວາມຊອດ ຄວາມດ່າງ ແລະຄວາມໝອງແຫ່ງພົມມະຈັນ ພາມ ຜູ້ນີ້ເຮົາຮຽກວ່າປະພຶດພົມມະຈັນບໍ່ບໍລິສຸດ ປະກອບດ້ວຍເມຖຸນສັງໂຍກ ຍ່ອມບໍ່ລຸດພົ້ນຈາກຊາດ (ຄວາມເກີດ) ຊະຣາ (ຄວາມແກ່) ມໍລະນະ (ຄວາມຕາຍ) ໂສກະ (ຄວາມເສົ້າໂສກ) ປະຣິເທວະ (ຄວາມຮ້າໂຮ) ທຸກ (ຄວາມທຸກກາຍ) ໂທມະນັດ (ຄວາມທຸກໃຈ) ແລະອຸປາຍາດ (ຄວາມຄັບແຄ້ນໃຈ) ເຮົາກ່າວວ່າ ບໍ່ລຸດພົ້ນຈາກທຸກ

໒. ສະມະນະ ຫຼື ພາມບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ປະຕິນຍາວ່າເປັນພົມມະຈາຣີຢ່າງຖືກຕ້ອງ ບໍ່ປະພຶດກົດສອງຕໍ່ສອງກັບມາຕຸຖາມ ທັງບໍ່ຍິນດີການລູບໄລ້ ການຂັດຖູ ການໃຫ້ອາບນ້ຳ ແລະການບົບນວດ ຂອງມາຕຸຖາມ ແຕ່ຍັງ ຢອກ ຍິ້ມແຍ້ມ ຫົວມ່ວນຊື່ນກັບມາຕຸຖາມ ຯລຯ

໓. ສະມະນະ ຫຼື ພາມບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຯລຯ ທັງບໍ່ຢອກ ຍິ້ມແຍ້ມ ຫົວມ່ວນຊື່ນກັບມາຕຸຖາມ ແຕ່ຍັງຈ້ອງແນມຕາມາຕຸຖາມ ຯລຯ

໔. ສະມະນະ ຫຼື ພາມບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຯລຯ ທັງບໍ່ຈ້ອງແນມຕາມາຕຸຖາມ ແຕ່ຍັງຟັງສຽງຂອງມາຕຸຖາມຜູ້ຫົວ ຜູ້ເວົ້າ ຜູ້ຂັບຮ້ອງ ຫຼື ຜູ້ຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ນອກຝາ ຫຼື ນອກກຳແພງ ຯລຯ

໕. ສະມະນະ ຫຼື ພາມບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຯລຯ ທັງບໍ່ຟັງສຽງຂອງມາຕຸຖາມ ຜູ້ຫົວ ຜູ້ເວົ້າ ຜູ້ຂັບຮ້ອງ ຫຼື ຜູ້ຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ນອກຝາ ຫຼື ນອກກຳແພງ ແຕ່ຍັງຄອຍນຶກເຖິງການທີ່ເຄີຍຫົວໂອ້ລົມ ຍິ້ມແຍ້ມກັບມາຕຸຖາມ ຯລຯ

໖. ສະມະນະ ຫຼື ພາມບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຯລຯ ທັງບໍ່ຄອຍນຶກເຖິງການທີ່ເຄີຍຫົວໂອ້ລົມ ຍິ້ມແຍ້ມກັບມາຕຸຖາມ ແຕ່ຍັງເບິ່ງຄະຫະບໍດີ ຫຼື ບຸດຄະຫະບໍດີຜູ້ເອີບອິມພຽບພ້ອມດ້ວຍກາມມະຄຸນ ໕ ບຳເຣີຕົນຢູ່ ຯລຯ

໗. ສະມະນະ ຫຼື ພາມບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຯລຯ ທັງບໍ່ເບິ່ງຄະຫະບໍດີ ຫຼື ບຸດຄະຫະບໍດີຜູ້ເອີບອິມ ພຽບພ້ອມດ້ວຍກາມມະຄຸນ ໕ ບຳເຣີຕົນຢູ່ ແຕ່ຍັງປະພຶດພົມມະຈັນປາຖະໜາເປັນເທບພະເຈົ້າໝູ່ໃດໝູ່ໜຶ່ງວ່າ “ດ້ວຍສິນ ຂໍ້ວັດ ຕະບະ ຫຼື ພົມມະຈັນນີ້ ເຮົາຈັກເປັນເທບ ຫຼື ເທບອົງໃດອົງໜຶ່ງ” ເຂົາພໍໃຈ ຕິດໃຈ ແລະເຖິງຄວາມພໍໃຈກັບການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ ແມ່ນນີ້ກໍຊື່ວ່າ ເປັນຄວາມຂາດ ຄວາມຊອດ ຄວາມດ່າງ ແລະຄວາມໝອງແຫ່ງພົມມະຈັນ ພາມ ຜູ້ນີ້ເຮົາຮຽກວ່າປະພຶດພົມມະຈັນບໍ່ບໍລິສຸດ ປະກອບດ້ວຍເມຖຸນສັງໂຍກ ບໍ່ລຸດພົ້ນຈາກຊາດ ຊະຣາ ມໍລະນະ ໂສກະ ປະຣິເທວະ ທຸກ ໂທມະນັດ ແລະອຸປາຍາດ ເຮົາກ່າວວ່າ ບໍ່ລຸດພົ້ນຈາກທຸກ

ພາມ ຕາບໃດ ເຮົາຍັງເຫັນເມຖຸນສັງໂຍກ ກ ປະການນີ້ ຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ ໃນຕົນທີ່ຍັງ
ລະບໍ່ໄດ້ ຕາບນັ້ນ ເຮົາກໍຍັງບໍ່ຢືນຢັນວ່າ ເປັນຜູ້ຕັດສະຮູ້ສຳມາສຳໂພທິຍານ ອັນປະເສີດໃນໂລກ
ພ້ອມທັງເທວະໂລກ ມານໂລກ ພົມມະໂລກ ໃນໝູ່ສັດພ້ອມທັງ ສະມະນະພາມ ເທວະດາ ແລະ
ມະນຸດ ແຕ່ເມື່ອໃດເຮົາບໍ່ເຫັນເມຖຸນສັງໂຍກ ກ ປະການນີ້ ຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງໃນຕົນທີ່ຍັງລະບໍ່ໄດ້
ເມື່ອນັ້ນເຮົາຈຶ່ງຢືນຢັນໄດ້ວ່າ ເປັນຜູ້ຕັດສະຮູ້ສຳມາສຳໂພທິຍານອັນປະເສີດໃນໂລກພ້ອມທັງ
ເທວະໂລກ ມານໂລກ ພົມມະໂລກ ໃນໝູ່ສັດພ້ອມທັງສະມະນະພາມ ເທວະດາ ແລະມະນຸດ
ຍານທັດສະນະເກີດຂຶ້ນແກ່ເຮົາວ່າ “ວິມຸດຕິ ຂອງເຮົາບໍ່ກຳເນີດ ຊາດນີ້ເປັນຊາດສຸດທ້າຍ ບັດນີ້
ພົບໃໝ່ຍ່ອມບໍ່ມີ”

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຢ່າງນີ້ແລ້ວ ຊານຸດໂສນິພາມໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ທ່ານພຣະໂຄດົມ ພາສີດຂອງທ່ານພຣະໂຄດົມຊັດເຈນໄພເລາະຍິ່ງ
ໆລໆ ຂໍທ່ານພຣະໂຄດົມໂຜດຊົງຈຳຂ້າພຣະອົງວ່າເປັນອຸປາສົກ ຜູ້ເຖິງສະຣະນະຕັ້ງແຕ່ວັນນີ້
ເປັນຕົ້ນໄປຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ”

ເມຖຸນສູດທິ ກ ຈົບ

໘. ສັງໂຍຄະສູດ

ວ່າດ້ວຍຄວາມກ່ຽວຂ້ອງແລະຄວາມບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງ

[໔໑] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາຈັກສະແດງທຳບັນລະຍາຍເລື່ອງຄວາມກ່ຽວຂ້ອງ ແລະຄວາມບໍ່
ກ່ຽວຂ້ອງແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງຟັງ ຈົ່ງໃສ່ໃຈໃຫ້ດີ ເຮົາຈັກກ່າວ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ທູນ
ຮັບສະໜອງພຣະດຳຣັດແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕັດເລື່ອງນີ້ ວ່າ

ທຳບັນລະຍາຍເລື່ອງຄວາມກ່ຽວຂ້ອງ ແລະຄວາມບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ສະຕິຍ່ອມກຳນົດ

໑. ຄວາມເປັນສະຕິພາຍໃນຕົນ	໒. ກິຣິຍາຂອງສະຕິ
໓. ທ່າທາງຂອງສະຕິ	໔. ຄວາມວາງຕົວຂອງສະຕິ
໕. ຄວາມພໍໃຈຂອງສະຕິ	໖. ສຽງຂອງສະຕິ
໗. ເຄື່ອງປະດັບຂອງສະຕິ	

ນາງຍ່ອມຕິດໃຈຍິນດີຍິ່ງໃນຄວາມເປັນສະຕິພາຍໃນຕົນເປັນຕົ້ນນັ້ນ

ນາງຜູ້ຕິດໃຈຍິນດີຍິ່ງໃນຄວາມເປັນສະຕິພາຍໃນຕົນເປັນຕົ້ນນັ້ນ ຍ່ອມກຳນົດ

໑. ຄວາມເປັນບຸຣຸດພາຍນອກ	໒. ກິຣິຍາຂອງບຸຣຸດ
໓. ທ່າທາງຂອງບຸຣຸດ	໔. ຄວາມວາງຕົວຂອງບຸຣຸດ
໕. ຄວາມພໍໃຈຂອງບຸຣຸດ	໖. ສຽງຂອງບຸຣຸດ
໗. ເຄື່ອງປະດັບຂອງບຸຣຸດ	

ນາງຍ່ອມຕິດໃຈຍິນດີຍິ່ງໃນຄວາມເປັນບຸຣຸດພາຍນອກເປັນຕົ້ນນັ້ນ ນາງຜູ້ຕິດໃຈຍິນດີຍິ່ງ ໃນຄວາມເປັນບຸຣຸດພາຍນອກເປັນຕົ້ນນັ້ນ ຍ່ອມມັງຫວັງການກ່ຽວຂ້ອງພາຍນອກ ແລະມັງຫວັງ ສຸກແລະໂສມະນັດທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນເພາະການກ່ຽວຂ້ອງນັ້ນເປັນປັດໄຈ ສັດທັງຫຼາຍຜູ້ຍິນດີຍິ່ງ ໃນຄວາມເປັນສະຕິ ຍ່ອມເປັນຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງກັບບຸຣຸດທັງຫຼາຍ ສະຕິລ່ວງພື້ນຄວາມເປັນສະຕິໄປບໍ່ໄດ້ ຢ່າງນີ້ແລ

ບຸຣຸດຍ່ອມກຳນົດ

໑. ຄວາມເປັນບຸຣຸດພາຍໃນຕົນ	໒. ກິຣິຍາຂອງບຸຣຸດ
໓. ທ່າທາງຂອງບຸຣຸດ	໔. ຄວາມວາງຕົວຂອງບຸຣຸດ
໕. ຄວາມພໍໃຈຂອງບຸຣຸດ	໖. ສຽງຂອງບຸຣຸດ
໗. ເຄື່ອງປະດັບຂອງບຸຣຸດ	

ເຂົາຍ່ອມຕິດໃຈຍິນດີຍິ່ງໃນຄວາມເປັນບຸຣຸດພາຍໃນຕົນເປັນຕົ້ນນັ້ນ

ເຂົາຜູ້ຕິດໃຈຍິນດີຍິ່ງໃນຄວາມເປັນບຸຣຸດພາຍໃນຕົນເປັນຕົ້ນນັ້ນ ຍ່ອມກຳນົດ

໑. ຄວາມເປັນສະຕິພາຍນອກ	໒. ກິຣິຍາຂອງສະຕິ
໓. ທ່າທາງຂອງສະຕິ	໔. ຄວາມວາງຕົວຂອງສະຕິ
໕. ຄວາມພໍໃຈຂອງສະຕິ	໖. ສຽງຂອງສະຕິ
໗. ເຄື່ອງປະດັບຂອງສະຕິ	

ເຂົາຍ່ອມຕິດໃຈຍິນດີຍິ່ງໃນຄວາມເປັນສະຕິພາຍນອກເປັນຕົ້ນນັ້ນ ເຂົາຜູ້ຕິດໃຈຍິນດີຍິ່ງ ໃນຄວາມເປັນສະຕິພາຍນອກເປັນຕົ້ນນັ້ນ ຍ່ອມມັງຫວັງການກ່ຽວຂ້ອງພາຍນອກ ແລະມັງຫວັງ ສຸກແລະໂສມະນັດທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນເພາະການກ່ຽວຂ້ອງນັ້ນ ເປັນປັດໄຈ ສັດທັງຫຼາຍຜູ້ຍິນດີຍິ່ງໃນ ຄວາມເປັນບຸຣຸດ ຍ່ອມເປັນຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງກັບສະຕິທັງຫຼາຍ ບຸຣຸດລ່ວງພື້ນຄວາມເປັນບຸຣຸດໄປບໍ່ໄດ້ ຢ່າງນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄວາມກຽວຂ້ອງເປັນແນວນີ້ແລ

ຄວາມບໍ່ກຽວຂ້ອງ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ສະຕິຍ່ອມບໍ່ກຳນົດ

໑. ຄວາມເປັນສະຕິພາຍໃນຕົນ

໒. ກິຣິຍາຂອງສະຕິ

໓. ທ່າທາງຂອງສະຕິ

໔. ຄວາມວາງຕົວຂອງສະຕິ

໕. ຄວາມພໍໃຈຂອງສະຕິ

໖. ສຽງຂອງສະຕິ

໗. ເຄື່ອງປະດັບຂອງສະຕິ

ນາງຍ່ອມບໍ່ຕິດໃຈ ບໍ່ຍິນດີຍິ່ງໃນຄວາມເປັນສະຕິພາຍໃນຕົນເປັນຕົ້ນນັ້ນ

ນາງຜູ້ບໍ່ຕິດໃຈບໍ່ຍິນດີຍິ່ງໃນຄວາມເປັນສະຕິໃນພາຍໃນຕົນເປັນຕົ້ນນັ້ນ ຍ່ອມບໍ່ກຳນົດ

໑. ຄວາມເປັນບຸຣຸດພາຍນອກ

໒. ກິຣິຍາຂອງບຸຣຸດ

໓. ທ່າທາງຂອງບຸຣຸດ

໔. ຄວາມວາງຕົວຂອງບຸຣຸດ

໕. ຄວາມພໍໃຈຂອງບຸຣຸດ

໖. ສຽງຂອງບຸຣຸດ

໗. ເຄື່ອງປະດັບຂອງບຸຣຸດ

ນາງຍ່ອມບໍ່ຕິດໃຈບໍ່ຍິນດີຍິ່ງໃນຄວາມເປັນບຸຣຸດພາຍນອກເປັນຕົ້ນນັ້ນ ນາງຜູ້ບໍ່ຕິດໃຈ ບໍ່ຍິນດີຍິ່ງໃນຄວາມເປັນບຸຣຸດພາຍນອກເປັນຕົ້ນນັ້ນ ຍ່ອມບໍ່ມຸ້ງຫວັງການກຽວຂ້ອງພາຍນອກ ແລະບໍ່ມຸ້ງຫວັງສຸກ ແລະໂສມະນັດທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນເພາະການກຽວຂ້ອງນັ້ນເປັນປັດໄຈ ສັດທັງຫຼາຍ ຜູ້ບໍ່ຍິນດີຍິ່ງໃນຄວາມເປັນສະຕິ ຍ່ອມເປັນຜູ້ບໍ່ກຽວຂ້ອງກັບບຸຣຸດທັງຫຼາຍ ສະຕິລ່ວງພົ້ນຄວາມ ເປັນສະຕິໄປໄດ້ ຢ່າງນີ້ແລ

ບຸຣຸດຍ່ອມບໍ່ກຳນົດ

໑. ຄວາມເປັນບຸຣຸດພາຍໃນຕົນ

໒. ກິຣິຍາຂອງບຸຣຸດ

໓. ທ່າທາງຂອງບຸຣຸດ

໔. ຄວາມວາງຕົວຂອງບຸຣຸດ

໕. ຄວາມພໍໃຈຂອງບຸຣຸດ

໖. ສຽງຂອງບຸຣຸດ

໗. ເຄື່ອງປະດັບຂອງບຸຣຸດ

ເຂົາຍ່ອມບໍ່ຕິດໃຈບໍ່ຍິນດີຍິ່ງໃນຄວາມເປັນບຸຣຸດພາຍໃນຕົນເປັນຕົ້ນນັ້ນ

ເຂົາຜູ້ບໍ່ຕິດໃຈບໍ່ຍິນດີຍິ່ງໃນຄວາມເປັນບຸຣຸດພາຍໃນຕົນເປັນຕົ້ນນັ້ນ ຍ່ອມບໍ່ກຳນົດ

໑. ຄວາມເປັນສະຕິພາຍນອກ

໒. ກິຣິຍາຂອງສະຕິ

໓. ທ່າທາງຂອງສະຕິ

໔. ຄວາມວາງຕົວຂອງສະຕິ

໕. ຄວາມພໍໃຈຂອງສະຕິ

໖. ສຽງຂອງສະຕິ

໗. ເຄື່ອງປະດັບຂອງສະຕິ

ເຂົາຍ່ອມບໍ່ຕິດໃຈ ບໍ່ຍິນດີຍິ່ງໃນຄວາມເປັນສະຕິພາຍນອກເປັນຕົ້ນນັ້ນ ເຂົາຜູ້ບໍ່ຕິດໃຈ ບໍ່ຍິນດີຍິ່ງໃນຄວາມເປັນສະຕິພາຍນອກເປັນຕົ້ນນັ້ນ ຍ່ອມບໍ່ມຸ້ງຫວັງການກຸ່ວຂ້ອງພາຍນອກ ແລະບໍ່ມຸ້ງຫວັງສຸກ ແລະໂສມະນັດທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນເພາະການກຸ່ວຂ້ອງນັ້ນເປັນປັດໄຈ ສັດທັງຫຼາຍ ຜູ້ ບໍ່ຍິນດີຍິ່ງໃນຄວາມເປັນບຸຣຸດ ຍ່ອມເປັນຜູ້ບໍ່ກຸ່ວຂ້ອງກັບສະຕິທັງຫຼາຍ ບຸຣຸດລ່ວງພົ້ນຄວາມ ເປັນບຸຣຸດໄປໄດ້ ຢ່າງນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄວາມບໍ່ກຸ່ວຂ້ອງ ເປັນແນວນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳບັນລະຍາຍເລື່ອງຄວາມກຸ່ວຂ້ອງ ແລະຄວາມບໍ່ກຸ່ວຂ້ອງ ເປັນແນວ ນີ້ແລ

ສັງໂຍຄະສູດທີ ໘ ຈົບ

໙. ທານມະຫັບຜະລະສູດ

ວ່າດ້ວຍທານທີ່ມີຜົນຫຼາຍແລະທານທີ່ບໍ່ມີຜົນຫຼາຍ

[໔໒] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ແຄມຝັ່ງສະຄັກຄາໂບກຂະຣະນີ ເຂດ ເມືອງຈຳປາ ຄັ້ງນັ້ນແລ ອຸປາສົກຊາວເມືອງຈຳປາຈຳນວນຫຼາຍເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະສາຣີບຸດເຖິງ ທີ່ຢູ່ ອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ກ່າວກັບທ່ານພຣະສາຣີບຸດດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ເຮົາທັງຫຼາຍໄດ້ຟັງທຳມິກະຖາ ຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຜ່ານ ມາດົນແລ້ວ ຂໍໃຫ້ເຮົາທັງຫຼາຍໄດ້ຟັງທຳມິກະຖາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າອີກດ້ວຍເທີ້ນ”

ທ່ານພຣະສາຣີບຸດກ່າວວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ຖ້າເຊັ່ນນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍຄວນມາໃນວັນ ອຸໂປສົດເທີ້ນ ຈະໄດ້ຟັງທຳມິກະຖາໃນສຳນັກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແນ່ນອນ” ອຸປາສົກ ຊາວເມືອງຈຳປາ ຮັບຄຳແລ້ວລຸກຈາກບ່ອນນັ່ງ ອະພິວາດ ທຳປະທັກຂຶ້ນແລ້ວຈາກໄປ

ເມື່ອເຖິງວັນອຸໂປສົດ ອຸປາສົກຊາວເມືອງຈຳປາໄດ້ພາກັນໄປຫາທ່ານພຣະສາຣີບຸດເຖິງ ທີ່ຢູ່ ອະພິວາດແລ້ວ ໄດ້ຍືນຍູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ຕໍ່ຈາກນັ້ນ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດພ້ອມດ້ວຍອຸປາສົກ

ຊາວເມືອງຈຳປາເຫຼົ່ານັ້ນ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວ ນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ມີໄດ້ບໍ່ ທານຊະນິດດຽວກັນທີ່ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຖວາຍແລ້ວບໍ່ມີຜົນຫຼາຍ ບໍ່ມີອານິສົງຫຼາຍ ແຕ່ທີ່ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ຖວາຍແລ້ວກັບມີຜົນ ຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ມີໄດ້ ສາຣີບຸດ ທານຊະນິດດຽວກັນທີ່ບຸກຄົນ ບາງ ຄົນໃນໂລກນີ້ຖວາຍແລ້ວບໍ່ມີຜົນຫຼາຍ ບໍ່ມີອານິສົງຫຼາຍ ແຕ່ທີ່ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຖວາຍ ແລ້ວກັບມີຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ”

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ອັນໃດນໍ? ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈໃຫ້ທານຊະນິດດຽວກັນທີ່ ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ຖວາຍແລ້ວບໍ່ມີຜົນຫຼາຍ ບໍ່ມີອານິສົງຫຼາຍ ອັນໃດນໍ? ເປັນເຫດເປັນປັດ ໄຈໃຫ້ທານຊະນິດດຽວກັນທີ່ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ຖວາຍແລ້ວກັບມີຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ”

“ສາຣີບຸດ ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ໃຫ້ທານຢ່າງມີໃຈເຍື່ອໃຍ ໃຫ້ທານຢ່າງມີຈິດຜູກພັນ ໃຫ້ທານຢ່າງມຸ້ງຫວັງສັງສົມບູນ ໃຫ້ທານດ້ວຍຄິດວ່າ “ເຮົາລະໂລກນີ້ໄປແລ້ວຈັກບໍ່ຮືໂພກຜົນ ທານນີ້” ເຂົາຈຶ່ງໃຫ້ທານນັ້ນ ຄື ເຂົ້າ ນໍ້າ ຜ້າ ຍານ ດອກໄມ້ ຂອງຫອມ ເຄື່ອງລູບໄລ້ ບ່ອນ ນອນ ບ່ອນພັກ ແລະເຄື່ອງປະທັບແກ່ສະມະນະ ຫຼື ພາມ ສາຣີບຸດ ທ່ານເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນ ຢ່າງໃດ ຄື ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ຄວນໃຫ້ທານເຊັ່ນນັ້ນຫຼືບໍ່?”

“ຄວນໃຫ້ ຂ້ານ້ອຍ”

“ສາຣີບຸດ ໃນການໃຫ້ທານເຊັ່ນນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ໃຫ້ທານຢ່າງມີໃຈເຍື່ອໃຍ ໃຫ້ທານຢ່າງມີ ຈິດຜູກພັນ ໃຫ້ທານຢ່າງມຸ້ງຫວັງສັງສົມບູນ ໃຫ້ທານດ້ວຍຄິດວ່າ “ເຮົາລະໂລກນີ້ໄປແລ້ວຈັກບໍ່ຮື ໂພກຜົນທານນີ້” ເຂົາໃຫ້ທານນັ້ນແລ້ວ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຍ່ອມໄປເກີດຮ່ວມກັບພວກເທວະດາ ຊັ້ນຈາຕຸມະທາຣາດ ເຂົາໃຫ້ກໍານັ້ນສິນໄປ ໃຫ້ລິດນັ້ນສິນໄປ ໃຫ້ຍົດນັ້ນສິນໄປ ໃຫ້ຄວາມເປັນ ໃຫຍ່ນັ້ນສິນໄປ ເປັນຜູ້ຍັງຕ້ອງກັບມາສູ່ຄວາມເປັນຢ່າງນີ້ອີກ”

“ສາຣີບຸດ ສ່ວນບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ໃຫ້ທານຢ່າງບໍ່ມີໃຈເຍື່ອໃຍ ໃຫ້ທານຢ່າງບໍ່ມີ ຈິດຜູກພັນ ໃຫ້ທານຢ່າງບໍ່ມຸ້ງຫວັງສັງສົມບູນ ບໍ່ແມ່ນໃຫ້ທານດ້ວຍຄິດວ່າ “ເຮົາລະໂລກນີ້ໄປ ແລ້ວຈັກບໍ່ຮື ໂພກຜົນທານນີ້” ແຕ່ໃຫ້ທານດ້ວຍຄິດວ່າ “ການໃຫ້ທານເປັນການດີ” ຯລຯ”

“ສາຣີບຸດ ສ່ວນບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ໃຫ້ທານຢ່າງບໍ່ມີໃຈເຍື່ອໃຍ ໃຫ້ທານຢ່າງບໍ່ມີ ຈິດຜູກພັນ ໃຫ້ທານຢ່າງບໍ່ມຸ້ງຫວັງສັງສົມບູນ ບໍ່ແມ່ນໃຫ້ທານດ້ວຍຄິດວ່າ “ເຮົາລະໂລກນີ້ໄປ

ແລ້ວຈັກບໍ່ຮູ້ໂພກຜົນທານນີ້” ທັງບໍ່ແມ່ນໃຫ້ທານດ້ວຍຄິດວ່າ “ການໃຫ້ທານເປັນການດີ” ແຕ່ໃຫ້ທານດ້ວຍຄິດວ່າ “ບິດາມານດາ ປູ່ຍາ ຕາຍາຍ ເຄີຍໃຫ້ທານ ເຄີຍເຮັດທານ ເຮົາບໍ່ຄວນໃຫ້ວົງຕະກູນເກົ່າແກ່ເສື່ອມເສຍໄປ” ຯລຯ”

“ສາຣີບຸດ ສ່ວນບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຯລຯ ທັງບໍ່ແມ່ນໃຫ້ທານດ້ວຍຄິດວ່າ “ບິດາມານດາ ປູ່ຍາ ຕາຍາຍ ເຄີຍໃຫ້ທານ ເຄີຍເຮັດທານ ເຮົາບໍ່ຄວນໃຫ້ວົງຕະກູນເກົ່າແກ່ເສື່ອມເສຍໄປ” ແຕ່ໃຫ້ທານດ້ວຍຄິດວ່າ “ເຮົາທຸງຫາກິນເອງໄດ້ ຊົນເຫຼົ່ານີ້ທຸງຫາກິນເອງບໍ່ໄດ້ ການທີ່ເຮົາທຸງຫາກິນເອງໄດ້ ຈະບໍ່ໃຫ້ທານແກ່ຊົນເຫຼົ່ານີ້ຜູ້ທຸງຫາກິນເອງບໍ່ໄດ້ ບໍ່ຄວນ” ຯລຯ”

“ສາຣີບຸດ ສ່ວນບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຯລຯ ທັງບໍ່ແມ່ນໃຫ້ທານດ້ວຍຄິດວ່າ “ເຮົາທຸງຫາກິນເອງໄດ້ ຊົນເຫຼົ່ານີ້ທຸງຫາກິນເອງບໍ່ໄດ້ ການທີ່ເຮົາທຸງຫາກິນເອງໄດ້ ຈະບໍ່ໃຫ້ທານແກ່ຊົນເຫຼົ່ານີ້ຜູ້ທຸງຫາກິນເອງບໍ່ໄດ້ ບໍ່ຄວນ” ແຕ່ໃຫ້ທານດ້ວຍຄິດວ່າ “ເຮົາໃຫ້ທານແລະຈຳແນກທານນີ້ເໝືອນເຫຼົ່າ ລີສີໃນປາງກ່ອນ ຄື ອັດຖະກະລີສີ ວາມະກະລີສີ ວາມະເທວະລີສີ ເວດສາມິດຕະລີສີ ຍະມະຄັກຄີລີສີ ອັງຄິຣະສະລີສີ ພາຣະທະວາຊະລີສີ ວາເສດຖະລີສີ ກັດສະປະລີສີ ແລະພະຄຸລີສີ ໄດ້ບູຊາມະຫາຍັນແລ້ວ ສະນັ້ນ” ຯລຯ”

“ສາຣີບຸດ ສ່ວນບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຯລຯ ທັງບໍ່ແມ່ນໃຫ້ທານດ້ວຍຄິດວ່າ “ເຮົາຈັກໃຫ້ທານ ແລະຈຳແນກທານນີ້ເໝືອນເຫຼົ່າລີສີໃນປາງກ່ອນ ຄື ອັດຖະກະລີສີ ວາມະກະລີສີ ວາມະເທວະລີສີ ເວດສາມິດຕະລີສີ ຍະມະທັກຄີລີສີ ອັງຄິຣະສະລີສີ ພາຣະທະວາຊະລີສີ ວາເສດຖະລີສີ ກັດສະປະລີສີ ແລະພະຄຸລີສີ ໄດ້ບູຊາມະຫາຍັນແລ້ວ ແຕ່ໃຫ້ທານດ້ວຍຄິດວ່າ “ເມື່ອເຮົາໃຫ້ທານນີ້ ຈົດຍ່ອມຜ່ອງໃສ ຈະເກີດຄວາມຊື່ນຊົມ ໂສມະນັດ ຯລຯ”

“ສາຣີບຸດ ສ່ວນບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຯລຯ ທັງບໍ່ແມ່ນໃຫ້ທານດ້ວຍຄິດວ່າ “ເມື່ອເຮົາໃຫ້ທານນີ້ ຈົດຍ່ອມຜ່ອງໃສ ຈະເກີດຄວາມຊື່ນຊົມ ໂສມະນັດ ແຕ່ໃຫ້ທານເປັນເຄື່ອງປະດັບຈິດ ປຸງແຕ່ງຈິດ ເຂົາຈຶ່ງໃຫ້ທານນັ້ນ ຄື ເຂົ້າ ນໍ້າ ຜ້າ ຍານ ດອກໄມ້ ຂອງຫອມ ເຄື່ອງລູບໄລ້ ບ່ອນນອນ ບ່ອນພັກ ແລະເຄື່ອງປະທັບແກ່ສະມະນະຫຼືພາມ ສາຣີບຸດ ທ່ານເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນຢ່າງໃດ ຄື ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ຄວນໃຫ້ທານເຊັ່ນນັ້ນຫຼືບໍ່?”

“ຄວນໃຫ້ ຂ້ານ້ອຍ”

“ສາຣີບຸດ ໃນການໃຫ້ທານເຊັ່ນນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ໃຫ້ທານຢ່າງບໍ່ມີໃຈເຍື່ອໃຍ ໃຫ້ທານຢ່າງບໍ່ມີຈິດຜູກພັນ ໃຫ້ທານຢ່າງບໍ່ມັງຫວັງສິ່ງສົມບູນ ບໍ່ແມ່ນໃຫ້ທານດ້ວຍຄິດວ່າ “ເຮົາລະໂລກນີ້ໄປແລ້ວຈັກບໍ່ຮູ້ໂພກຜົນທານນີ້” ບໍ່ແມ່ນໃຫ້ທານດ້ວຍຄິດວ່າ “ການໃຫ້ທານເປັນການດີ” ບໍ່ແມ່ນໃຫ້ທານດ້ວຍຄິດວ່າ “ບິດາມານດາ ປູ່ຍາ ຕາຍາຍ ເຄີຍໃຫ້ທານ ເຄີຍເຮັດທານ ເຮົາບໍ່ຄວນໃຫ້ວົງ

ຕະກູນເກົ່າແກ່ເສື່ອມເສຍໄປ” ບໍ່ແມ່ນໃຫ້ທານດ້ວຍຄິດວ່າ “ເຮົາທຸງຫາກິນເອງໄດ້ ຊົນເຫຼົ່ານີ້ທຸງຫາກິນເອງບໍ່ໄດ້ ການທີ່ເຮົາທຸງຫາກິນເອງໄດ້ ຈະບໍ່ໃຫ້ທານແກ່ຊົນເຫຼົ່ານີ້ຜູ້ທຸງຫາກິນເອງບໍ່ໄດ້ ບໍ່ຄວນ” ບໍ່ແມ່ນໃຫ້ທານດ້ວຍຄິດວ່າ “ເຮົາຈັກໃຫ້ທານ ແລະຈຳແນກທານນີ້ເໝືອນເຫຼົ່າລືສີໃນປາງກ່ອນ ຄື ອັດຖະກະລືສີ ວາມະກະລືສີ ວາມະເທວະລືສີ ເວດສາມິດຕະລືສີ ຍະມະທັກຄືລືສີ ອັງຄຣະສະລືສີ ພາຣະທະວາຊະລືສີ ວາເສດຖະລືສີ ກັດສະປະລືສີແລະພະຄຸລືສີ ໄດ້ບູຊາມະຫາຍັນແລ້ວ” ທັງບໍ່ແມ່ນໃຫ້ທານດ້ວຍຄິດວ່າ “ເມື່ອເຮົາໃຫ້ທານນີ້ ຈິດຍ່ອມຜ່ອງໃສ ຈະເກີດຄວາມຊົນຊົມ ໂສມະນັດ” ແຕ່ໃຫ້ທານເປັນເຄື່ອງປະດັບຈິດ ປຸງແຕ່ງຈິດ ເຂົາຈຶ່ງໃຫ້ທານນັ້ນ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຍ່ອມໄປເກີດຮ່ວມກັບພວກເທວະດາຊັ້ນ ພົມກາຍິກາ ເຂົາໃຫ້ກຳນັນສິນໄປ ໃຫ້ລິດນັ້ນສິນໄປ ໃຫ້ຍົດນັ້ນສິນໄປ ໃຫ້ຄວາມເປັນໃຫຍ່ນັ້ນ ສິນໄປ ເປັນຜູ້ບໍ່ຕ້ອງກັບມາບໍ່ມາສູ່ຄວາມເປັນຢ່າງນີ້ອີກ”

ສາຣີບຸດ ນີ້ແລ ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈໃຫ້ທານຊະນິດດຽວກັນ ທີ່ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ໃຫ້ແລ້ວບໍ່ມີຜົນຫຼາຍ ບໍ່ມີອານິສົງຫຼາຍ ນີ້ແລ ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈໃຫ້ທານຊະນິດດຽວກັນທີ່ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ຖວາຍແລ້ວກັບມີຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ”

ທານມະຫັບຜະລະສູດທີ ໙ ຈົບ

໑໐. ນັນທະມາຕາສູດ

ວ່າດ້ວຍອະຣິຍະທຳຂອງນັນທະມາຕາອຸປາສິກາ

[໕໖] ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຟັງມາແນວນີ້

ສະໄໝໜຶ່ງ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດ ແລະທ່ານມະຫາໂມກຄັນລານະ ຈາຣິກໄປໃນທັກຂີນາຄິຣີ ຊົນນະບົດ ພ້ອມດ້ວຍພິກຂຸສົງໝູ່ໃຫຍ່ ສະໄໝນັ້ນແລ ໃນເວລາໃກ້ຮຸ່ງ ນັນທະມາຕາອຸປາສິກາຊາວເມືອງເວລຸກັນຕະກະ ລຸກຂຶ້ນສູດປາຣາຍະນະສູດເປັນທຳນອງສໍຣະພັນຍະ

ທ້າວເວດສຸວັນມະຫາຣາດມີວຽກງານບາງຢ່າງ ສະເດັດຈາກທິດເໜືອໄປສູ່ທິດໃຕ້ ໄດ້ສະດັບ ສຽງຂອງນັນທະມາຕາທີ່ກຳລັງສູດປາຣາຍະນະສູດເປັນທຳນອງສໍຣະພັນຍະ ໄດ້ປະທັບຍືນສະດັບຈົນສູດຈົບ ເມື່ອນັນທະມາຕາອຸປາສິກາສູດປາຣາຍະນະ ສູດເປັນທຳນອງສໍຣະພັນຍະຈົບແລ້ວກໍນຶ່ງຢູ່

ທ້າວເວດສຸວັນມະຫາຣາດຊົງຮູ້ວ່ານັນທະມາຕາອຸປາສິກາສູດຈົບ ຈຶ່ງອະນຸໂມທະນາວ່າ “ດີແລ້ວ ນາງ ດີແລ້ວ ນາງ”

“ທ່ານຜູ້ມີພັກຜ່ອງໃສນີ້ຄືໃຜ”

“ເຮົາຄືເວດສຸວັນມະຫາຣາດ ອ້າຍຂອງເຈົ້າ”

“ທ່ານຜູ້ມີພັກຜ່ອງໃສ ດີແລ້ວ ຖ້າເຊັ່ນນັ້ນ ຂໍທຳບັນລະຍາຍທີ່ເຮົາສູດນີ້ຈົ່ງເປັນເຄື່ອງຕ້ອນຮັບທ່ານ”

“ດີແລ້ວ ນາງ ນັ້ນແລ້ວຈົ່ງເປັນເຄື່ອງຕ້ອນຮັບເຮົາ ມື້ອື່ນ ພິກຂຸສົງມີທ່ານພຣະສາຣີບຸດ ແລະທ່ານພຣະໂມກຄັນລານະເປັນປະທານ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ສັນຈັງຫັນ ຈັກມາເຖິງເມືອງເວລຸກັນຕະກະ ເຈົ້າເພິ່ງອັງຄາດພິກຂຸສົງນັ້ນ ອຸທິດທັກຂີນາທານແກ່ເຮົາ ການເຮັດຢ່າງນີ້ຈັກເປັນເຄື່ອງຕ້ອນຮັບເຮົາ”

ເມື່ອຄືນນັ້ນຜ່ານໄປ ນັ້ນທະມາຕາອຸປາສິກາໄດ້ຈັດຂອງຂົບສັນຢ່າງດີໄວ້ໃນນິເວດຂອງຕົນ ລຳດັບນັ້ນແລ ພິກຂຸສົງມີທ່ານພຣະສາຣີບຸດ ແລະທ່ານພຣະໂມກຄັນລານະເປັນປະທານ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ສັນຈັງຫັນ ກໍໄດ້ເດີນທາງມາເຖິງເມືອງເວລຸກັນຕະກະ ນັ້ນທະມາຕາອຸປາສິກາຈຶ່ງຮຽກບຸຣຸດຄົນໜຶ່ງມາສັ່ງວ່າ “ມານີ ທ້າວ ເຈົ້າຈົ່ງໄປສູ່ອາຮາມບອກພັດຕະການ (ເວລາສັນອາຫານ) ແກ່ພິກຂຸສົງວ່າ “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ໄດ້ເວລາແລ້ວ ພັດຕາຫານໃນນິເວດຂອງຍາແມ່ນັ້ນ ທະມາຕາອຸປາສິກາສຳເລັດແລ້ວ”

ບຸຣຸດນັ້ນຮັບຄຳແລ້ວກໍໄປສູ່ອາຮາມບອກພັດຕະການແກ່ພິກຂຸສົງວ່າ “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ໄດ້ເວລາແລ້ວ ພັດຕາຫານໃນນິເວດຂອງຍາແມ່ນັ້ນທະມາຕາອຸປາສິກາສຳເລັດແລ້ວ”

ເມື່ອເວລາເຊົ້າ ພິກຂຸສົງມີທ່ານພຣະສາຣີບຸດ ແລະທ່ານພຣະໂມກຄັນລານະເປັນປະທານ ຄອງອັນຕະຣະວາສິກ ຖືບາດ ແລະຈິວອນ ເຂົ້າໄປສູ່ນິເວດຂອງນັ້ນທະມາຕາອຸປາສິກາແລ້ວນັ່ງເທິງອາສະນະທີ່ປູລາດໄວ້

ລຳດັບນັ້ນແລ ນັ້ນທະມາຕາອຸປາສິກາໄດ້ອັງຄາດພິກຂຸສົງມີທ່ານພຣະສາຣີບຸດ ແລະທ່ານພຣະໂມກຄັນລານະເປັນປະທານໃຫ້ອີ່ມໜ້າສຳຮານດ້ວຍຂອງຫຍ້າຂອງສັນອັນປະນີດດ້ວຍມືຕົນເອງ

ເມື່ອທ່ານພຣະສາຣີບຸດສັນສຳເລັດວາງມືຈາກບາດ ນັ້ນທະມາຕາອຸປາສິກາຈຶ່ງນັ່ງໃນທີ່ສົມຄວນທີ່ ໃດທີ່ໜຶ່ງເຊິ່ງຕຳກວ່າ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດໄດ້ຖາມນັ້ນທະມາຕາອຸປາສິກາ ວ່າ

“ນັ້ນທະມາຕາ ໃຜບອກການມາຂອງພິກຂຸສົງແກ່ທ່ານ”

ນັ້ນທະມາຕາອຸປາສິກາຕອບ ວ່າ

໑. “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍໂອກາດຂ້ານ້ອຍ ໃນເວລາໃກ້ຮຸ່ງ ຂ້ານ້ອຍລຸກຂຶ້ນສູດປາຣາຍະນະສູດ ເປັນທຳນອງສໍຣະພັນຍະຈົບແລ້ວໄດ້ນຶ່ງຢູ່ ຂະນະນັ້ນ ທ້າວເວດສຸວັນມະຫາຣາດຊົງຮູ້ວ່າຂ້ານ້ອຍສູດຈົບແລ້ວ ຈຶ່ງອະນຸໂມທະນາວ່າ “ດີແລ້ວ ນາງ ດີແລ້ວ ນາງ” ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງຖາມວ່າ “ທ່ານຜູ້ມີພັກຜ່ອງໃສນີ້ຄືຜູ້ໃດ” ທ້າວເວດສຸວັນຕອບວ່າ “ເຮົາຄືເວດສຸວັນມະຫາຣາດ ອ້າຍຂອງ

ເຈົ້າ” ຂ້ານ້ອຍກ່າວວ່າ “ທ່ານຜູ້ມີພັກຜ່ອງໃສ ດີແລ້ວ ຖ້າເຊັ່ນນັ້ນ ຂໍທຳບັນລະຍາຍທີ່ຂ້ານ້ອຍ ສູດນີ້ຈຶ່ງເປັນເຄື່ອງຕ້ອນຮັບທ່ານ” ທ້າວເວດສຸວັນຕອບວ່າ “ດີແລ້ວ ນາງ ນັ້ນແລ້ວຈຶ່ງເປັນ ເຄື່ອງ ຕ້ອນຮັບເຮົາ ມື້ອື່ນ ພິກຂຸສົງມີທ່ານພຣະສາຣີບຸດ ແລະທ່ານພຣະໂມກຄັນລານະເປັນປະທານ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ສັນຈັງຫັນ ຈັກມາເຖິງເມືອງເວລຸກັນຕະກະ ທ່ານເພິ່ງອັງຄາດພິກຂຸສົງນັ້ນ ອຸທິດ ທັກຂີນາທານແກ່ເຮົາ ການເຮັດຢ່າງນີ້ຈັກເປັນເຄື່ອງຕ້ອນຮັບເຮົາ” ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍບຸນອັນມີ ຜົນຫຼາຍໃນທານນີ້ຈຶ່ງອ່ານວຍຜົນເພື່ອຄວາມສຸກແດ່ ທ້າວເວດສຸວັນມະຫາຣາດເທີນ”

“ນັ້ນທະມາຕາ ໜ້າອັດສະຈັນແທ້ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ທີ່ທ່ານເຈຣະຈາກັນຕໍ່ໜ້າທ້າວເວດສຸວັນ ມະຫາຣາດຜູ້ເປັນເທບພະບຸດມີລິດຫຼາຍແນວນີ້ ມີສັກຫຼາຍແນວນີ້”

໒. “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດຂອງຂ້ານ້ອຍ ບໍ່ແມ່ນມີເທົ່ານີ້ ທຳ ທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດຂອງຂ້ານ້ອຍ ແມ່ນຢ່າງອື່ນຍັງມີຢູ່ ຂໍໂອກາດຂ້ານ້ອຍ ຂ້ານ້ອຍມີ ບຸດຄົນດຽວຊື່ນັ້ນທະ ເປັນທີ່ຮັກ ເປັນທີ່ພໍໃຈ ພຣະຣາຊາໄດ້ກົດຂີ່ ຂົ່ມເຫັງຂ້າເຂົາເພາະສາເຫດ ພຽງເລັກໜ້ອຍ ເມື່ອເດັກນັ້ນຖືກຈັບແລ້ວກໍຕາມ ກຳລັງຖືກຈັບກໍຕາມ ຖືກຂ້າແລ້ວກໍຕາມ ກຳລັງ ຖືກຂ້າກໍຕາມ ຖືກປະທານແລ້ວກໍຕາມ ກຳລັງຖືກປະທານກໍຕາມ ຂ້ານ້ອຍ ບໍ່ຮູ້ສຶກວ່າຈິດຈະ ຫວັ່ນໄຫວເລີຍ”

“ນັ້ນທະມາຕາ ໜ້າອັດສະຈັນແທ້ແທ້ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ແມ່ນພຽງຈິດຕຸບບາດທ່ານກໍເຮັດໃຫ້ ບໍລິສຸດໄດ້ແລ້ວ”

໓. “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດຂອງຂ້ານ້ອຍ ບໍ່ແມ່ນມີເທົ່ານີ້ ທຳ ທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດຂອງຂ້ານ້ອຍ ແມ່ນຢ່າງອື່ນຍັງມີຢູ່ ຂໍໂອກາດຂ້ານ້ອຍ ສາມີຂອງ ຂ້ານ້ອຍຕາຍແລ້ວໄປເກີດເປັນຍັກຕົນໜຶ່ງ ມາຜາກົດຕົວຄືເກົ່າໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເຫັນ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້ສຶກ ວ່າຈິດຈະຫວັ່ນໄຫວເພາະເຫດນັ້ນເລີຍ”

“ນັ້ນທະມາຕາ ໜ້າອັດສະຈັນແທ້ແທ້ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ແມ່ນພຽງຈິດຕຸບບາດທ່ານກໍເຮັດໃຫ້ ບໍລິສຸດໄດ້ແລ້ວ”

໔. “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດຂອງຂ້ານ້ອຍ ບໍ່ແມ່ນມີເທົ່ານີ້ ທຳ ທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດຂອງຂ້ານ້ອຍ ແມ່ນຢ່າງອື່ນຍັງມີຢູ່ ຂໍໂອກາດຂ້ານ້ອຍ ນັບແຕ່ ເວລາທີ່ສາມີ ໝູ່ ນຳຂ້ານ້ອຍຜູ້ຍັງເປັນສາວມາ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ເຄີຍຄິດທີ່ ຈະປະພຶດນອກໃຈສາມີ ເລີຍ ບໍ່ຕ້ອງເວົ້າຮອດຈະປະພຶດນອກໃຈດ້ວຍກາຍເລີຍ”

“ນັ້ນທະມາຕາ ໜ້າອັດສະຈັນແທ້ແທ້ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ແມ່ນພຽງຈິດຕຸບບາດທ່ານກໍເຮັດໃຫ້ ບໍລິສຸດໄດ້ແລ້ວ”

໕. “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດຂອງຂ້ານ້ອຍ ບໍ່ແມ່ນມີເທົ່ານີ້ ທຳ ທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດຂອງຂ້ານ້ອຍ ແມ່ນຢ່າງອື່ນຍັງມີຢູ່ ຂໍໂອກາດຂ້ານ້ອຍ ເມື່ອຂ້າ ນ້ອຍສະແດງຕົນເປັນອຸປາສິກາແລ້ວ ບໍ່ຮູ້ສຶກວ່າໄດ້ຈົງໃຈລ່ວງລະເມີດສິກຂາບົດເລີຍ”

“ນັ້ນທະມາຕາ ໜ້າອັດສະຈັນແທ້ແທ້ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ແມ່ນພຽງຈິດຕຸບບາດທ່ານກໍເຮັດໃຫ້ ບໍລິສຸດໄດ້ແລ້ວ”

໖. “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດຂອງຂ້ານ້ອຍ ບໍ່ແມ່ນມີເທົ່ານີ້ ທຳ ທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດຂອງຂ້ານ້ອຍ ແມ່ນຢ່າງອື່ນຍັງມີຢູ່ ຂໍໂອກາດຂ້ານ້ອຍ ຂ້ານ້ອຍ ຍັງຫວັງວ່າ ເຮົາຈະຕ້ອງສະຫງົດຈາກກາມ ແລະອະກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ບັນລຸປະຖົມຊານທີ່ມີວິຕົກ ວິຈານ ປິຕິ ແລະສຸກອັນເກີດຈາກວິເວກຢູ່ ເພາະວິຕົກວິຈານສະງົບຣະງັບໄປ ບັນລຸທຸຕິຍະຊານ ມີຄວາມຜ່ອງໃສໃນພາຍໃນ ມີພາວະທີ່ຈິດເປັນໜຶ່ງຜຸດຂຶ້ນ ບໍ່ມີວິຕົກ ບໍ່ມີວິຈານ ມີແຕ່ປິຕິ ແລະ ສຸກອັນເກີດຈາກສະມາທິຢູ່ ເພາະປິຕິຈາກຄາຍອອກ ມີອຸເປກຂາ ມີສະຕິ ສຳປະຊັນຍະ ສະ ເຫວີຍສຸກດ້ວຍນາມກາຍ ບັນລຸຕະຕິຍະຊານທີ່ພຣະອະຣິຍະສັນເສີນວ່າ “ຜູ້ມີອຸເປກຂາ ມີສະຕິຢູ່ ເປັນສຸກ” ເພາະລະສຸກແລະທຸກໄດ້ ເພາະໂສມະນັດແລະໂທມະນັດດັບໄປກ່ອນແລ້ວ ບັນລຸຈະ ຕຸດຖະຊານທີ່ບໍ່ມີທຸກບໍ່ມີສຸກ ມີສະຕິບໍລິສຸດເພາະອຸເປກຂາຢູ່”

“ນັ້ນທະມາຕາ ໜ້າອັດສະຈັນແທ້ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ”

໗. “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດຂອງຂ້ານ້ອຍ ບໍ່ແມ່ນມີເທົ່ານີ້ ທຳ ທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດຂອງຂ້ານ້ອຍ ແມ່ນຢ່າງອື່ນກໍຍັງມີຢູ່ ບັນດາສັງໂຍດເບື້ອງຕ່ຳ ໔ ປະການທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງສະແດງແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ເຫັນສັງໂຍດເຫຼົ່ານັ້ນໃນຕົນເອງທີ່ ຍັງລະບໍ່ໄດ້ເລີຍ”

“ນັ້ນທະມາຕາ ໜ້າອັດສະຈັນແທ້ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ”

ລຳດັບນັ້ນແລ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດໄດ້ຊີ້ແຈ້ງໃຫ້ນັ້ນທະມາຕາອຸປາສິກາເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຈ ໃຫ້ຢາກຮັບເອົາໄປປະຕິບັດ ຊຸກຍູ້ໃຈໃຫ້ອາດຫານແກ່ກ້າ ປອບປະໂລມໃຈໃຫ້ສົດຊື່ນຮ່າເຣິງ ດ້ວຍທຳມິກະຖາ ລຸກຈາກອາສະນະແລ້ວຈາກໄປ

ນັ້ນທະມາຕາສູດທີ ໑໐ ຈົບ

ມະຫາຍັນຍະວັກທີ ໔ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ລັດຕະວິນຍານັດຖິຕິສູດ	໒. ສະມາທິປະນິກຂາຣະສູດ
໓. ປະຖະມະອັກຄິສູດ	໔. ທຸຕິຍະອັກຄິສູດ
໕. ປະຖະມະສັນຍາສູດ	໖. ທຸຕິຍະສັນຍາສູດ
໗. ເມຖຸນສູດ	໘. ສັງໂຍຄະສູດ
໙. ທານະມະຫັບຜະລະສູດ	໑໐. ນັນທະມາຕາສູດ

ປັນນາດ ຈົບ

໖. ອັບພະຍາກະຕະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍເລື່ອງທີ່ ບໍ່ພະຍາກອນ

໑. ອັບພະຍາກະຕະສູດ

ວ່າດ້ວຍເລື່ອງທີ່ບໍ່ພະຍາກອນ

[໔໔] ຄັ້ງນັ້ນແລ ພິກຂຸອົງໜຶ່ງ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍ ອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ອັນໃດນີ້? ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈໃຫ້ພຣະອະຣິຍະສາວົກຜູ້ໄດ້ ສະດັບ ບໍ່ເກີດຄວາມລັງເລສົງໄສໃນເລື່ອງທີ່ ບໍ່ຄວນພະຍາກອນ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ ພິກຂຸ ເພາະທິດຖືກັບໄປ ອະຣິຍະສາວົກຜູ້ໄດ້ ສະດັບຈຶ່ງບໍ່ເກີດຄວາມລັງເລສົງໄສໃນເລື່ອງທີ່ ບໍ່ຄວນພະຍາກອນ ຄື

໑. ທິດຖືວ່າ “ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຕະຖາຄົດເກີດອີກ” ທິດຖືວ່າ “ຫຼັງຈາກ ຕາຍແລ້ວ ຕະຖາຄົດບໍ່ເກີດອີກ” ທິດຖືວ່າ “ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຕະຖາຄົດເກີດອີກແລະບໍ່ເກີດອີກ” ທິດຖືວ່າ “ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຕະຖາຄົດຈະວ່າເກີດອີກກໍບໍ່ແມ່ນ ຈະວ່າບໍ່ເກີດອີກກໍບໍ່ແມ່ນ”

ບຸຣຸຊິນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບຍ່ອມບໍ່ຮູ້ແຈ້ງທິດຖື ບໍ່ຮູ້ແຈ້ງເຫດເກີດທິດຖື ບໍ່ຮູ້ແຈ້ງຄວາມດັບທິດຖື ບໍ່ຮູ້ແຈ້ງຂໍ້ປະຕິບັດໃຫ້ເຖິງຄວາມດັບທິດຖື ທິດຖືນັ້ນຍ່ອມຈະເລີນແກ່ເຂົາ ເຂົາຍ່ອມບໍ່ລຸດພົ້ນຈາກ

ຊາດ(ຄວາມເກີດ) ຊະຣາ (ຄວາມແກ່) ມໍລະນະ (ຄວາມຕາຍ) ໂສກະ (ຄວາມເສົ້າໂສກ) ປະຣິເທວະ (ຄວາມຮູ້ໄຮ) ທຸກ (ຄວາມທຸກກາຍ) ໂທມະນັດ (ຄວາມທຸກໃຈ) ແລະອຸປາຍາດ (ຄວາມຄັບແຄ້ນໃຈ) ເຮົາກ່າວວ່າ ບໍ່ລຸດພົ້ນຈາກທຸກ

ສ່ວນອະຣິຍະສາວົກຜູ້ໄດ້ສະດັບຍ່ອມຮູ້ແຈ້ງທິດຖິ ຮູ້ແຈ້ງເຫດເກີດທິດຖິ ຮູ້ແຈ້ງຄວາມດັບທິດຖິ ຮູ້ແຈ້ງຂໍ້ປະຕິບັດໃຫ້ເຖິງຄວາມດັບທິດຖິ ທິດຖິຂອງອະຣິຍະສາວົກນັ້ນຍ່ອມດັບໄປ ເຂົາຍ່ອມລຸດພົ້ນຈາກຊາດ ຊະຣາ ມໍລະນະ ໂສກະ ປະຣິເທວະ ທຸກ ໂທມະນັດ ແລະອຸປາຍາດ ເຮົາກ່າວວ່າ ຍ່ອມລຸດພົ້ນຈາກທຸກ ອະຣິຍະສາວົກຜູ້ໄດ້ສະດັບ ຮູ້ຢ່າງນີ້ ເຫັນຢ່າງນີ້ ຍ່ອມບໍ່ພະຍາກອນວ່າ “ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຕະຖາຄົດເກີດອີກ” ບໍ່ພະຍາກອນວ່າ “ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຕະຖາຄົດບໍ່ເກີດອີກ” ບໍ່ພະຍາກອນວ່າ “ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຕະຖາຄົດເກີດອີກ ແລະບໍ່ເກີດອີກ” ບໍ່ພະຍາກອນວ່າ “ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຕະຖາຄົດຈະວ່າເກີດອີກກໍບໍ່ແມ່ນ ຈະວ່າບໍ່ເກີດອີກກໍບໍ່ແມ່ນ”

ອະຣິຍະສາວົກຜູ້ໄດ້ສະດັບ ຮູ້ຢ່າງນີ້ ເຫັນຢ່າງນີ້ ເປັນຜູ້ບໍ່ພະຍາກອນ ໃນເລື່ອງທີ່ ບໍ່ຄວນພະຍາກອນເປັນທຳມະດາຢ່າງນີ້ ອະຣິຍະສາວົກຜູ້ໄດ້ສະດັບ ຮູ້ຢ່າງນີ້ ເຫັນຢ່າງນີ້ ຍ່ອມບໍ່ຫວາດຫວັ່ນ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ ບໍ່ສະຫົກສະຫ້ານ ບໍ່ສະດຸ້ງ ໃນເລື່ອງທີ່ບໍ່ຄວນພະຍາກອນ ຄື

໒. ຕັນຫານີ້ວ່າ “ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຕະຖາຄົດເກີດອີກ” ຯລຯ
໓. ສັນຍານີ້ວ່າ “ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຕະຖາຄົດເກີດອີກ” ຯລຯ
໔. ຄວາມເຂົ້າໃຈນີ້ວ່າ “ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຕະຖາຄົດເກີດອີກ” ຯລຯ
໕. ຄວາມປຸງແຕ່ງນີ້ວ່າ “ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຕະຖາຄົດເກີດອີກ” ຯລຯ
໖. ອຸປາຫານນີ້ວ່າ “ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຕະຖາຄົດເກີດອີກ” ຯລຯ

໗. ວິປປະຕິສານ (ຄວາມເດືອດຮ້ອນໃຈ) ນີ້ວ່າ “ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຕະຖາຄົດເກີດອີກ” ວິປປະຕິສານນີ້ວ່າ “ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຕະຖາຄົດບໍ່ເກີດອີກ” ວິປປະຕິສານ ນີ້ວ່າ “ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຕະຖາຄົດເກີດອີກແລະບໍ່ເກີດອີກ” ວິປປະຕິສານນີ້ວ່າ “ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຕະຖາຄົດຈະວ່າເກີດອີກກໍບໍ່ແມ່ນ ຈະວ່າບໍ່ເກີດອີກ ກໍບໍ່ແມ່ນ”

ປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບຍ່ອມບໍ່ຮູ້ແຈ້ງວິປປະຕິສານ ບໍ່ຮູ້ແຈ້ງເຫດເກີດວິປປະຕິສານ ບໍ່ຮູ້ແຈ້ງຄວາມດັບວິປປະຕິສານ ບໍ່ຮູ້ແຈ້ງຂໍ້ປະຕິບັດໃຫ້ເຖິງຄວາມດັບວິປປະຕິສານ ວິປປະຕິສານນັ້ນຍ່ອມຈະເລີນແກ່ເຂົາ ເຂົາຍ່ອມບໍ່ລຸດພົ້ນຈາກຊາດ ຊະຣາ ມໍລະນະ ໂສກະ ປະຣິເທວະ ທຸກ ໂທມະນັດ ແລະອຸປາຍາດ ເຮົາກ່າວວ່າ ບໍ່ລຸດພົ້ນຈາກທຸກ

ສ່ວນອະຣິຍະສາວົກຜູ້ໄດ້ສະດັບຍ່ອມຮູ້ແຈ້ງວິປປະຕິສານ ຮູ້ແຈ້ງເຫດເກີດວິປປະຕິສານ ຮູ້ແຈ້ງຄວາມດັບວິປປະຕິສານ ຮູ້ແຈ້ງຂໍ້ປະຕິບັດໃຫ້ເຖິງຄວາມດັບວິປປະຕິສານ ວິປປະຕິສານ

ຂອງອະນິຍະສາວົກນັ້ນຍ່ອມດັບໄປ ເຂົາຍ່ອມລຸດພົ້ນ ຈາກຊາດ ຯລຯ ເຮົາກ່າວວ່າ ຍ່ອມລຸດພົ້ນຈາກທຸກ ອະນິຍະສາວົກຜູ້ໄດ້ສະດັບຮູ້ຢ່າງນີ້ ເຫັນຢ່າງນີ້ ຍ່ອມບໍ່ພະຍາກອນວ່າ “ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຕະຖາຄົດເກີດອີກ ຯລຯ ບໍ່ພະຍາກອນວ່າ “ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຕະຖາຄົດເກີດອີກກໍບໍ່ແມ່ນ ບໍ່ເກີດອີກກໍບໍ່ແມ່ນ”

ອະນິຍະສາວົກຜູ້ໄດ້ສະດັບ ຮູ້ຢ່າງນີ້ ເຫັນຢ່າງນີ້ ເປັນຜູ້ບໍ່ພະຍາກອນໃນເລື່ອງທີ່ບໍ່ຄວນພະຍາກອນເປັນທຳມະດາຢ່າງນີ້ ອະນິຍະສາວົກຜູ້ໄດ້ສະດັບ ຮູ້ຢ່າງນີ້ ເຫັນຢ່າງນີ້ ຍ່ອມບໍ່ຫວາດຫວັນ ບໍ່ຫວັນໄຫວ ບໍ່ສະຫົກສະຫ້ານ ບໍ່ສະດຸ້ງ ໃນເລື່ອງທີ່ ບໍ່ຄວນພະຍາກອນ

ພິກຂຸ ນີ້ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈໃຫ້ອະນິຍະສາວົກຜູ້ໄດ້ສະດັບ ບໍ່ເກີດຄວາມລັງເລສົງໄສໃນເລື່ອງ ທີ່ບໍ່ຄວນພະຍາກອນ

ອັບພະຍາກະຕະສູດທີ ໑ ຈົບ

໒. ປຸຣິສະຄະຕິສູດ

ວ່າດ້ວຍຄະຕິຂອງບຸຣຸດ

[໔໕] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາຈັກສະແດງຄະຕິຂອງບຸຣຸດ ກຸ ປະການ ແລະອະນຸປາທາປະນິນິບພານ ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງຟັງ ຈົ່ງໃສ່ໃຈໃຫ້ດີ ເຮົາຈັກກ່າວ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ທູນຮັບສະໜອງພຣະດຳຣັດແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈົ່ງໄດ້ຕັດເລື່ອງນີ້ ວ່າ

ຄະຕິຂອງບຸຣຸດ ກຸ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ປະຕິບັດດ້ວຍຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ຖ້າກຳບໍ່ມີແລ້ວ ອັດຕະພາບຂອງເຮົາກໍບໍ່ເພິ່ງມີ ຖ້າກຳຈັກບໍ່ມີ ອັດຕະພາບຂອງເຮົາກໍຈັກບໍ່ມີ ເຮົາຍ່ອມລະປັນຈະຂັນທີ່ມີຢູ່ເປັນຢູ່ໄດ້” ຍ່ອມໄດ້ອຸເປກຂາ ທ່ານບໍ່ຕິດໃຈໃນພົບ ບໍ່ຕິດໃຈໃນສົມພົບ ເຫັນທາງທີ່ສະງົບຢ່າງຍິ່ງດ້ວຍປັນຍາອັນຊອບ ທ່ານຍັງ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທາງທີ່ສະງົບນັ້ນໂດຍປະການທັງປວງ ຍັງບໍ່ໄດ້ລະມານານຸໄສ (ອະນຸໄສຄືຄວາມຖືຕົວ) ໂດຍປະການທັງປວງ ຍັງບໍ່ໄດ້ລະພະວະຣາຄານຸໄສ (ອະນຸໄສຄືຄວາມຕິດໃຈໃນພົບ)ໂດຍປະການທັງປວງ ຍັງບໍ່ໄດ້ລະອະວິດຊານຸໄສ (ອະນຸໄສຄືອະວິດຊາ) ໂດຍປະການທັງປວງ ເພາະສັງໂຍດເບື້ອງຕ່ຳ ໔ ປະການສິ້ນໄປ ທ່ານຈຶ່ງເປັນອັນຕະຣາປະນິນິບພາຍີ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອຊ່າງຕິແຜ່ນເຫຼັກທີ່ຖືກເຜົາຕະຫຼອດວັນ ມີສະເກັດປົວອອກແລ້ວດັບໄປ ແມ່ນສັນໃດ ພິກຂຸ ກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ປະຕິບັດດ້ວຍຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ຖ້າກຳບໍ່ມີແລ້ວ ອັດຕະພາບຂອງເຮົາກໍບໍ່ເພິ່ງມີ ຖ້າກຳຈັກບໍ່ມີ ອັດຕະພາບຂອງເຮົາກໍຈັກບໍ່ມີ ເຮົາຍ່ອມລະ

ປັນຈະຂັນທີ່ມີຢູ່ເປັນຢູ່ໄດ້” ຍ່ອມໄດ້ອຸເປກຂາ ທ່ານບໍ່ຕິດໃຈໃນພົບ ບໍ່ຕິດໃຈໃນສົມພົບ ເຫັນທາງທີ່ສະງົບຢ່າງຍິ່ງດ້ວຍປັນຍາອັນຊອບ ທ່ານຍັງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທາງທີ່ສະງົບນັ້ນໂດຍປະການທັງປວງ ຍັງບໍ່ໄດ້ລະມານານຸໂສໂດຍປະການທັງປວງ ຍັງບໍ່ໄດ້ລະພະວະຣາຄານຸໂສໂດຍປະການທັງປວງ ຍັງບໍ່ໄດ້ລະອະວິດຊານຸໂສໂດຍປະການທັງປວງ ເພາະສັງໂຍດເບື້ອງຕ່ຳ ໔ ປະການສິ້ນໄປ ທ່ານຈຶ່ງເປັນອັນຕະຣາປະຣິນິບພາຍີ

໒. ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ປະຕິບັດດ້ວຍຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ຖ້າກຳບໍ່ມີແລ້ວ ອັດຕະພາບຂອງເຮົາກໍບໍ່ເພິ່ງມີ ຖ້າກຳຈັກບໍ່ມີ ອັດຕະພາບຂອງເຮົາກໍຈັກບໍ່ມີ ເຮົາຍ່ອມລະປັນຈະຂັນທີ່ມີຢູ່ເປັນຢູ່ໄດ້” ຍ່ອມໄດ້ອຸເປກຂາ ທ່ານບໍ່ຕິດໃຈໃນພົບ ບໍ່ຕິດໃຈໃນສົມພົບ ເຫັນທາງທີ່ສະງົບຢ່າງຍິ່ງດ້ວຍປັນຍາ ອັນຊອບ ຍັງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທາງທີ່ສະງົບນັ້ນໂດຍປະການທັງປວງ ຍັງບໍ່ໄດ້ລະມານານຸໂສໂດຍປະການທັງປວງ ຍັງບໍ່ໄດ້ລະພະວະຣາຄານຸໂສໂດຍປະການທັງປວງ ຍັງບໍ່ໄດ້ລະອະວິດຊານຸໂສໂດຍປະການທັງປວງ ເພາະສັງໂຍດ ເບື້ອງຕ່ຳ ໔ ປະການສິ້ນໄປ ທ່ານຈຶ່ງເປັນອັນຕະຣາປະຣິນິບພາຍີ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອຊ່າງຕິແຜ່ນເຫຼັກທີ່ຖືກເຜົາຕະຫຼອດວັນ ມີສະເກັດປົວພິ້ງອອກແລ້ວດັບໄປ ແມ່ນສັນໃດ ພິກຂຸກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ປະຕິບັດດ້ວຍຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ຖ້າກຳບໍ່ມີແລ້ວ ອັດຕະພາບຂອງເຮົາກໍບໍ່ເພິ່ງມີ ຯລຯ ເພາະສັງໂຍດ ເບື້ອງຕ່ຳ ໔ ປະການສິ້ນໄປ ທ່ານຈຶ່ງເປັນອັນຕະຣາປະຣິນິບພາຍີ

໓. ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ປະຕິບັດດ້ວຍຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ຖ້າກຳບໍ່ມີແລ້ວ ອັດຕະພາບ ຂອງເຮົາກໍບໍ່ເພິ່ງມີ ຯລຯ ເພາະສັງໂຍດເບື້ອງຕ່ຳ ໔ ປະການສິ້ນໄປ ທ່ານຈຶ່ງເປັນອັນຕະຣາປະຣິນິບພາຍີ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອຊ່າງຕິແຜ່ນເຫຼັກ ທີ່ຖືກເຜົາຕະຫຼອດວັນ ສະເກັດປົວພິ້ງອອກຕົກລົງບໍ່ເຖິງພື້ນແລ້ວດັບໄປ ແມ່ນສັນໃດ ພິກຂຸກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ປະຕິບັດດ້ວຍຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ຖ້າກຳບໍ່ມີແລ້ວ ອັດຕະພາບຂອງເຮົາກໍບໍ່ເພິ່ງມີ ຯລຯ ເພາະສັງໂຍດເບື້ອງຕ່ຳ ໔ ປະການສິ້ນໄປ ທ່ານຈຶ່ງເປັນອັນຕະຣາປະຣິນິບພາຍີ

໔. ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ປະຕິບັດດ້ວຍຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ຖ້າກຳບໍ່ມີແລ້ວ ອັດຕະພາບຂອງເຮົາກໍບໍ່ເພິ່ງມີ ຯລຯ ເພາະສັງໂຍດເບື້ອງຕ່ຳ ໔ ປະການສິ້ນໄປ ທ່ານຈຶ່ງເປັນອຸປະຫັດຈະປະຣິນິບພາຍີ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອຊ່າງຕິ ແຜ່ນເຫຼັກທີ່ຖືກເຜົາຕະຫຼອດວັນ ມີສະເກັດພິ້ງອອກຕົກລົງເຖິງພື້ນແລ້ວດັບໄປ ແມ່ນສັນໃດ ພິກຂຸກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ປະຕິບັດດ້ວຍຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ຖ້າກຳບໍ່ມີແລ້ວ ອັດຕະພາບຂອງເຮົາກໍບໍ່ເພິ່ງມີ ຯລຯ ເພາະສັງໂຍດເບື້ອງຕ່ຳ ໔ ປະການສິ້ນໄປ ທ່ານຈຶ່ງເປັນອຸປະຫັດຈະປະຣິນິບພາຍີ

໕. ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ປະຕິບັດດ້ວຍຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ຖ້າກຳບໍ່ມີແລ້ວ ອັດຕະພາບ ຂອງເຮົາກໍບໍ່ເພິ່ງມີ ຯລຯ ເພາະສັງໂຍດເບື້ອງຕ່ຳ ໔ ປະການສິ້ນໄປ ທ່ານຈຶ່ງເປັນອະສັງຂາຣະປະຣິນິບ

ພາຍີ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອຊ່າງຕິແຜ່ນເຫຼັກທີ່ຖືກເຜົາຕະຫຼອດວັນ ສະເກັດປົວພິງອອກແລ້ວ ຕົກລົງທີ່ ກອງຫຍ້າ ຫຼື ກອງໄມ້ນ້ອຍ ໆ ເຮັດໃຫ້ເກີດໄຟແດ່ ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວັນແດ່ ໄໝ້ກອງ ຫຍ້າ ຫຼື ກອງໄມ້ນ້ອຍໆ ນັ້ນໃຫ້ໝົດໄປແລ້ວຈຶ່ງດັບໄປເພາະໝົດເຊື້ອ ແມ່ນສັນໃດ ພິກຂຸກໍ ສັນນັ້ນຄືກັນ ປະຕິບັດດ້ວຍຄຶດຢ່າງນີ້ວ່າ ຖ້າກຳບໍ່ມີແລ້ວ ອັດຕະພາບຂອງເຮົາກໍບໍ່ເພິ່ງມີ ຯລຯ ເພາະສັງໂຍດເບື້ອງຕໍ່າ ໔ ປະການ ສິ້ນໄປ ທ່ານຈຶ່ງເປັນອະສັງຂາຣະປະຣິນິບພາຍີ

ຜ. ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ປະຕິບັດດ້ວຍຄຶດຢ່າງນີ້ວ່າ ຖ້າກຳບໍ່ມີແລ້ວ ອັດຕະພາບ ຂອງເຮົາ ກໍບໍ່ເພິ່ງມີ ຯລຯ ເພາະສັງໂຍດເບື້ອງຕໍ່າ ໔ ປະການສິ້ນໄປ ທ່ານຈຶ່ງເປັນສະສັງຂານປະຣິນິບ ພາຍີ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອຊ່າງຕິແຜ່ນເຫຼັກ ທີ່ຖືກເຜົາຕະຫຼອດວັນ ສະເກັດປົວພິງອອກແລ້ວ ຕົກລົງທີ່ກອງຫຍ້າຫຼື ກອງໄມ້ເຂື່ອງໆ ເຮັດໃຫ້ເກີດໄຟແດ່ ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວັນແດ່ ໄໝ້ກອງຫຍ້າ ຫຼືກອງໄມ້ເຂື່ອງໆ ນັ້ນໃຫ້ ໝົດໄປແລ້ວຈຶ່ງດັບໄປເພາະໝົດເຊື້ອ ແມ່ນສັນໃດ ພິກຂຸກໍສັນນັ້ນຄື ກັນ ປະຕິບັດດ້ວຍຄຶດຢ່າງນີ້ວ່າ ຖ້າກຳບໍ່ມີແລ້ວ ອັດຕະພາບຂອງເຮົາກໍບໍ່ເພິ່ງມີ ຯລຯ ເພາະ ສັງໂຍດເບື້ອງຕໍ່າ ໔ ປະການສິ້ນໄປ ທ່ານຈຶ່ງເປັນສະສັງຂາຣະປະຣິນິບພາຍີ

ຖ. ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ປະຕິບັດດ້ວຍຄຶດຢ່າງນີ້ວ່າ “ຖ້າກຳບໍ່ມີແລ້ວ ອັດຕະພາບຂອງເຮົາ ກໍບໍ່ເພິ່ງມີ ຖ້າກຳຈັກບໍ່ມີ ອັດຕະພາບຂອງເຮົາກໍຈັກບໍ່ມີ ເຮົາຍ່ອມລະປັນຈະຂັນທີ່ມີຢູ່ເປັນຢູ່ໄດ້” ຍ່ອມໄດ້ອຸເບກຂາ ທ່ານບໍ່ຕິດໃຈ ໃນພົບ ບໍ່ຕິດໃຈໃນສົມພົບ ເຫັນທາງທີ່ສະງົບຢ່າງຍິ່ງດ້ວຍ ປັນຍາອັນຊອບ ທ່ານຍັງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທາງທີ່ສະງົບນັ້ນໂດຍປະການທັງປວງ ຍັງບໍ່ໄດ້ລະ ມານານຸໂສໂດຍປະການທັງປວງ ຍັງບໍ່ໄດ້ລະພະວະຣາຄານຸໂສໂດຍປະການທັງປວງ ຍັງບໍ່ໄດ້ ລະອະວິດຊານຸໂສໂດຍປະການທັງປວງ ເພາະສັງໂຍດເບື້ອງຕໍ່າ ໔ ປະການສິ້ນໄປ ທ່ານຈຶ່ງ ເປັນອຸດທັງໂສຕະອະກະນິດຖະຄາມີ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອຊ່າງຕິແຜ່ນເຫຼັກທີ່ຖືກເຜົາຕະຫຼອດວັນ ສະເກັດປົວພິງອອກແລ້ວຕົກລົງທີ່ກອງຫຍ້າ ຫຼື ກອງໄມ້ໃຫຍ່ໆ ເຮັດໃຫ້ເກີດໄຟແດ່ ເຮັດໃຫ້ ເກີດຄວັນແດ່ ໄໝ້ກອງຫຍ້າຫຼືກອງໄມ້ນັ້ນໃຫ້ໝົດໄປ ໄໝ້ກໍໄມ້ແດ່ ໄໝ້ປ່າໄມ້ແດ່ ເມື່ອແລ້ວຈຶ່ງ ລາມມາເຖິງຍອດຫຍ້າສົດ ປາຍທາງ ຈອມພູ ແຄມນ້ຳ ຫຼື ພູມີພາກທີ່ໜ້າຮື່ນຮົມແລ້ວຈຶ່ງດັບໄປ ເພາະໝົດເຊື້ອ ແມ່ນສັນໃດ ພິກຂຸ ກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ປະຕິບັດດ້ວຍຄຶດຢ່າງນີ້ວ່າ ຖ້າກຳບໍ່ມີແລ້ວ ອັດຕະພາບຂອງເຮົາກໍບໍ່ເພິ່ງມີ ຯລຯ ເພາະສັງໂຍດ ເບື້ອງຕໍ່າ ໔ ປະການສິ້ນໄປ ທ່ານຈຶ່ງເປັນ ອຸດທັງໂສຕະອະກະນິດຖະຄາມີ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄະຕິຂອງບຸຣຸດ ກ ປະການນີ້ແລ

ອະນຸປາທາປະຣິນິບພານ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ປະຕິບັດດ້ວຍຄຶດຢ່າງນີ້ວ່າ “ຖ້າກຳບໍ່ມີແລ້ວ ອັດຕະພາບຂອງເຮົາ ກໍບໍ່ເພິ່ງມີ ຖ້າກຳຈັກບໍ່ມີ ອັດຕະພາບຂອງເຮົາກໍຈັກບໍ່ມີ ເຮົາຍ່ອມລະປັນຈະຂັນທີ່ມີຢູ່ເປັນຢູ່ໄດ້”

ຍ່ອມໄດ້ອຸປະກອນ ທ່ານບໍ່ຕິດໃຈໃນພົບ ບໍ່ຕິດໃຈໃນສົມພົບ ເຫັນທາງທີ່ສະງົບຢ່າງຍິ່ງດ້ວຍ ປັນຍາອັນຊອບ ທ່ານເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທາງທີ່ສະງົບນັ້ນໂດຍປະການທັງປວງ ລະມານານຸໂສ ໂດຍ ປະການທັງປວງໄດ້ ລະພະວະຣາຄານຸໂສໂດຍປະການທັງປວງໄດ້ ລະອະວິດຊານຸໂສໂດຍປະ ການທັງປວງໄດ້ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິອັນບໍ່ມີອາສະວະ ເພາະອາສະວະໝົດ ສິນໄປດ້ວຍ ປັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ ນີ້ຮຽກວ່າ ອະນຸປາທາປະຣິນິບພານ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄະຕິຂອງບຸຣຸດ ກຸ ປະການ ແລະອະນຸປາທາປະຣິນິບພານເປັນແນວນີ້ແລ

ບຸຣິສະຄະຕິສູດທີ ໒ ຈົບ

໓. ຕິດສະພົມສູດ

ວ່າດ້ວຍຕິດສະພົມ

[໕໖] ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຟັງມາແນວນີ້

ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ທີ່ພູຄິດຊະກູດ ເຂດເມືອງຣາດຊະຄຶ ຄັ້ງນັ້ນ ເມື່ອຣາຕິຜ່ານໄປ ເທວະດາ ໒ ອົງມີວັນນະງົດງາມຫຼາຍ ເບິ່ງຮັດສະໝີໃຫ້ສະຫວ່າງໄປທົ່ວພູຄິດ ຊະກູດ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວຍືນຢູ່ບ່ອນທີ່ ສົມຄວນ

ເທວະດາອົງໜຶ່ງໄດ້ ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພິກຂຸນີເຫຼົ່ານີ້ລຸດພົ້ນແລ້ວ”

ເທວະດາອີກອົງໜຶ່ງຂາບທູນວ່າ “ພິກຂຸນີເຫຼົ່ານີ້ລຸດພົ້ນດີແລ້ວ ເພາະບໍ່ມີອຸປາທານຂັ້ນ ເຫຼືອຢູ່”

ເທວະດາ ໒ ອົງນັ້ນ ໄດ້ຂາບທູນດັ່ງນີ້ແລ້ວ ພຣະສາດສະດາຊົງພໍພຣະຫະໄທ ເມື່ອເທວະ ດາ ໒ ອົງນັ້ນຮູ້ວ່າ ພຣະສາດສະດາຊົງພໍພຣະຫະໄທເຮົາ ຈຶ່ງຖວາຍອະພິວາດພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ເຈົ້າ ທຳປະທັກຂຶ້ນແລ້ວຫາຍໄປໃນທີ່ນັ້ນ

ເມື່ອຄືນນັ້ນຜ່ານໄປ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງຮຽກພິກຂຸທັງຫຼາຍມາຕັດວ່າ “ພິກຂຸທັງ ຫຼາຍ ເມື່ອຄືນນີ້ ເມື່ອຣາຕິຜ່ານໄປ ເທວະດາ ໒ ອົງມີວັນນະງົດງາມຍິ່ງ ເບິ່ງຮັດສະໝີໃຫ້ ສະຫວ່າງໄປທົ່ວພູຄິດຊະກູດ ເຂົ້າມາຫາເຮົາເຖິງທີ່ຢູ່ ໄຫວ້ເຮົາແລ້ວຍືນຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ເທວະດາ

ອົງໜຶ່ງໄດ້ກ່າວກັບເຮົາດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພິກຂຸນີເຫຼົ່ານີ້ ລຸດພົ້ນແລ້ວ” ເທວະດາ ອີກອົງໜຶ່ງກ່າວວ່າ “ພິກຂຸນີເຫຼົ່ານີ້ລຸດພົ້ນດີແລ້ວ ເພາະບໍ່ມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່” ເທວະດາ ໒ ອົງ ນັ້ນ ເມື່ອກ່າວດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງໄຫວ້ເຮົາທຳປະທັກຂົນແລ້ວຫາຍໄປ ໃນທີ່ນັ້ນ”

ສະໄໝນັ້ນ ທ່ານພຣະມະຫາໂມກຄັນລານະນັ່ງຢູ່ບໍ່ໄກຈາກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໄດ້ມີ ຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ເທວະດາເຫຼົ່າໃດ ມີຍານຢ່າງນີ້ໃນບຸກຄົນຜູ້ຍັງມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່ວ່າ “ຍັງມີ ອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່” ຫຼື ໃນບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່ວ່າ “ບໍ່ມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່”

ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸຊື່ຕິດສະມໍຣະນະພາບໄດ້ບໍ່ດົນ ກໍເຂົ້າເຖິງພົມມະໂລກຊັ້ນໃດຊັ້ນໜຶ່ງ ແມ່ນໃນພົມມະໂລກນັ້ນ ພວກພົມກຳຮູ້ຈັກທ່ານຢ່າງນີ້ວ່າ “ຕິດສະພົມ ມີລິດຫຼາຍ ມີອານຸພາບຫຼາຍ”

ລຳດັບນັ້ນ ທ່ານພຣະມະຫາໂມກຄັນລານະໄດ້ຫາຍຈາກພູຄິດຊະກູດໄປຜາກົດທີ່ພົມມະ ໂລກນັ້ນ ເໝືອນບຸຣຸດມີກຳລັງຢຽດແຂນອອກ ຫຼື ຄູ່ແຂນເຂົ້າ ສະນັ້ນ

ຕິດສະພົມໄດ້ເຫັນທ່ານພຣະມະຫາໂມກຄັນລານະກຳລັງມາແຕ່ໄກ ຈຶ່ງກ່າວກັບທ່ານຢ່າງ ນີ້ວ່າ “ນິມົນເຂົ້າມາເທິນ ທ່ານໂມກຄັນລານະຜູ້ນີ້ຣະທຸກ ຂໍຕ້ອນຮັບທ່ານ ດົນ ໆ ທ່ານຈະມີ ເວລາແວ່ມາໃນທີ່ນີ້ ນິມົນນັ່ງເທິງອາສະນະທີ່ປູລາດໄວ້ເທິນ”

ທ່ານພຣະມະຫາໂມກຄັນລານະຈຶ່ງນັ່ງເທິງອາສະນະທີ່ປູລາດໄວ້ ຝ່າຍຕິດສະພົມໄດ້ ອະພິວາດ ທ່ານແລ້ວນັ່ງໃນທີ່ສົມຄວນ ທ່ານພຣະມະຫາໂມກຄັນລານະຈຶ່ງໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ຕິດ ສະ ເທວະດາເຫຼົ່າໃດ ມີຍານຢ່າງນີ້ໃນບຸກຄົນຜູ້ຍັງມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່ວ່າ “ຍັງມີອຸປາທານຂັນ ເຫຼືອຢູ່” ຫຼື ໃນບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່ວ່າ “ບໍ່ມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່”

“ທ່ານໂມກຄັນລານະຜູ້ນີ້ຣະທຸກ ເຫຼົ່າເທວະດາຊັ້ນພົມກາຍິກາ ມີຍານຢ່າງນີ້ໃນບຸກຄົນຜູ້ ຍັງມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່ວ່າ “ຍັງມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່” ຫຼື ໃນບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່ ວ່າ “ບໍ່ມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່”

“ຕິດສະ ເຫຼົ່າເທວະດາຊັ້ນພົມກາຍິກາທັງໝົດເລີຍບໍ່ ທີ່ມີຍານຢ່າງນີ້ໃນບຸກຄົນຜູ້ຍັງມີ ອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່ວ່າ “ຍັງມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່” ຫຼືໃນບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່ວ່າ “ບໍ່ມີ ອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່”

“ບໍ່ແມ່ນເລີຍ ທ່ານໂມກຄັນລານະຜູ້ນີ້ຣະທຸກ ທີ່ເຫຼົ່າເທວະດາຊັ້ນພົມກາຍິກາທັງໝົດ ມີ ຍານຢ່າງນີ້ໃນບຸກຄົນຜູ້ຍັງມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່ວ່າ “ຍັງມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່” ຫຼື ໃນບຸກຄົນຜູ້ ບໍ່ມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່ວ່າ “ບໍ່ມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່”

ທ່ານໂມກຄັນລານະຜູ້ນິຣະທຸກ ເຫຼົ່າເທວະດາຊັ້ນພົມກາຍິກາ ຜູ້ຍິນດີດ້ວຍອາຍຸທີ່ເປັນຂອງພົມ ຍິນດີດ້ວຍວັນນະທີ່ເປັນຂອງພົມ ຍິນດີດ້ວຍສຸກທີ່ເປັນຂອງພົມ ຍິນດີດ້ວຍຍົດທີ່ເປັນຂອງພົມ ຍິນດີດ້ວຍຄວາມເປັນໃຫຍ່ທີ່ເປັນຂອງພົມ ບໍ່ຮູ້ແຈ້ງອຸບາຍເປັນເຄື່ອງສະລັດອອກທີ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄປຕາມຄວາມເປັນຈິງ ເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ມີຍານຢ່າງນີ້ໃນບຸກຄົນ ຜູ້ຍັງມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່ວ່າ “ຍັງມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່” ຫຼືໃນບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່ວ່າ “ບໍ່ມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່”

ທ່ານໂມກຄັນລານະຜູ້ນິຣະທຸກ ສ່ວນເຫຼົ່າເທວະດາຊັ້ນພົມກາຍິກາ ຜູ້ບໍ່ຍິນດີດ້ວຍອາຍຸທີ່ເປັນຂອງພົມ ບໍ່ຍິນດີດ້ວຍວັນນະທີ່ເປັນຂອງພົມ ບໍ່ຍິນດີດ້ວຍສຸກທີ່ເປັນຂອງພົມ ບໍ່ຍິນດີດ້ວຍຍົດທີ່ເປັນຂອງພົມ ບໍ່ຍິນດີດ້ວຍຄວາມເປັນໃຫຍ່ທີ່ເປັນຂອງພົມ ຮູ້ແຈ້ງເຊິ່ງອຸບາຍເປັນເຄື່ອງສະລັດອອກທີ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄປຕາມຄວາມເປັນຈິງ ເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນມີຍານຢ່າງນີ້ ໃນບຸກຄົນຜູ້ຍັງມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່ວ່າ “ຍັງມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່” ຫຼືໃນບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່ວ່າ “ບໍ່ມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່”

ທ່ານໂມກຄັນລານະຜູ້ນິຣະທຸກ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນອຸພະໂຕພາຄະວິມຸດ ເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນຍ່ອມຮູ້ຈັກພິກຂຸນັ້ນຢ່າງນີ້ວ່າ “ທ່ານຜູ້ນີ້ເປັນອຸພະໂຕພາຄະວິມຸດ ກາຍຂອງທ່ານຈັກດຳຣົງຢູ່ພຽງໃດ ເຫຼົ່າເທວະດາ ແລະມະນຸດຈັກເຫັນທ່ານພຽງນັ້ນ ແຕ່ເມື່ອທ່ານມໍຣະນະພາບໄປ ເຫຼົ່າເທວະດາແລະມະນຸດຈັກບໍ່ເຫັນທ່ານ” ເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນມີຍານຢ່າງນີ້ໃນບຸກຄົນຜູ້ຍັງມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່ວ່າ “ຍັງມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່” ຫຼືໃນບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່ວ່າ “ບໍ່ມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່”

ທ່ານໂມກຄັນລານະຜູ້ນິຣະທຸກ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນປັນຍາວິມຸດ ເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນຍ່ອມຮູ້ຈັກພິກຂຸນັ້ນຢ່າງນີ້ວ່າ “ທ່ານຜູ້ນີ້ເປັນປັນຍາວິມຸດ ກາຍຂອງທ່ານຈັກດຳຣົງຢູ່ພຽງໃດ ເຫຼົ່າເທວະດາແລະມະນຸດຈັກເຫັນທ່ານພຽງນັ້ນ ແຕ່ເມື່ອທ່ານມໍຣະນະພາບໄປ ເຫຼົ່າເທວະດາ ແລະມະນຸດຈັກບໍ່ເຫັນທ່ານ” ເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນມີຍານຢ່າງນີ້ ໃນບຸກຄົນຜູ້ຍັງມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່ວ່າ “ຍັງມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່” ຫຼືໃນບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່ວ່າ “ບໍ່ມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່”

ທ່ານໂມກຄັນລານະຜູ້ນິຣະທຸກ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນກາຍະສັກຂີ ເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນຍ່ອມຮູ້ຈັກພິກຂຸນັ້ນຢ່າງນີ້ວ່າ “ທ່ານຜູ້ນີ້ເປັນກາຍະສັກຂີ ເປັນການດີຖ້າທ່ານຜູ້ນີ້ໃຊ້ສອຍ ເສນາສະນະທີ່ ສົມຄວນ ຄົບກັນລະຍານະມິດ ອົບຣົມອິນຊີ ເພິ່ງເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຊິ່ງປະໂຫຍດ ປະເສີດອັນເປັນທີ່ສຸດແຫ່ງພົມມະຈັນທີ່ເຫຼົ່າກຸນລະບຸດອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນປັນພະຊິດ ໂດຍຊອບຕ້ອງການ ດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ ເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນມີຍານຢ່າງນີ້ໃນບຸກ

ຄົນຜູ້ຍັງມີອຸປາທານ ຂັນເຫຼືອຢູ່ວ່າ “ຍັງມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່” ຫຼື ໃນບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່ວ່າ “ບໍ່ມີອຸປາ ທານຂັນເຫຼືອຢູ່”

ທ່ານໂມກຄັນລານະຜູ້ນິຣະທຸກ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ເປັນທິດຖິປັດຕະ ຯລຯ

ທ່ານໂມກຄັນລານະຜູ້ນິຣະທຸກ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ເປັນສັດທາວິມຸດ ຯລຯ

ທ່ານໂມກຄັນລານະຜູ້ນິຣະທຸກ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນທຳມານຸສາຣີ ເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນ ຍ່ອມຮູ້ຈັກພິກຂຸນັ້ນຢ່າງນີ້ວ່າ “ທ່ານຜູ້ນີ້ເປັນທຳມານຸສາຣີ ເປັນການດີ ຖ້າທ່ານຜູ້ນີ້ໃຊ້ສອຍເສນາ ສະນະທີ່ ສົມຄວນ ຄົບຖ້ວນລະຍານະມິດ ອົບຮົມອິນຊີ ເພິ່ງເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຊິ່ງປະໂຫຍດປະເສີດ ອັນເປັນທີ່ສຸດແຫ່ງພົມມະຈັນທີ່ເຫຼົ່າກຸນລະບຸດອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດ ໂດຍຊອບ ຕ້ອງການ ດ້ວຍບັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ ເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນມີຍານຢ່າງນີ້ໃນບຸກ ຄົນຜູ້ຍັງມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່ວ່າ “ຍັງມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່” ຫຼືໃນບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ມີອຸປາທານຂັນ ເຫຼືອຢູ່ວ່າ “ບໍ່ມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່”

ລຳດັບນັ້ນ ທ່ານພຣະມະຫາໂມກຄັນລານະໄດ້ຊີ້ນຊົມ ອະນຸໂມທະນາພາສີດຂອງຕິດສະ ພົມແລ້ວໄດ້ຫາຍຈາກພົມມະໂລກໄປຜາກົດທີ່ພູຄິດຊະກູດ ເໝືອນບຸຣຸດມີກຳລັງຢຽດແຂນອອກ ຫຼື ຄູ່ແຂນເຂົ້າສັນນັ້ນ

ລຳດັບນັ້ນ ທ່ານພຣະມະຫາໂມກຄັນລານະໄດ້ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງຖ້ອຍ ຄຳສົນທະນາປາໄສ ກັບຕິດສະພົມທັງໝົດ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ໂມກຄັນລານະ ຕິດສະພົມບໍ່ໄດ້ສະແດງບຸກຄົນທີ່ ກ ຜູ້ມີ ທຳເປັນເຄື່ອງຢູ່ອັນຫານິມິດບໍ່ໄດ້ແກ່ທ່ານບໍ່?”

ທ່ານພຣະມະຫາໂມກຄັນລານະຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ບັດນີ້ເປັນ ການ ຂ້າແດ່ ພຣະສຸຄິດເຈົ້າ ບັດນີ້ ເປັນການທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈະຊົງສະແດງບຸກຄົນທີ່ ກ ຜູ້ມີທຳເປັນເຄື່ອງຢູ່ອັນຫານິມິດບໍ່ໄດ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຟັງຈາກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແລ້ວຈັກ ຊົງຈຳໄວ້”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ໂມກຄັນລານະ ຖ້າເຊັ່ນນັ້ນ ທ່ານຈົ່ງຟັງ ຈົ່ງໃສ່ໃຈໃຫ້ດີ ເຮົາຈັກກ່າວ”

ທ່ານພຣະມະຫາໂມກຄັນລານະ ທູນຮັບສະໜອງພຣະດໍາຣັດແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕັດເລື່ອງນີ້ວ່າ “ໂມກຄັນລານະ ພິກຂຸໃນທໍາວິໄນນີ້ ບັນລຸເຈໂຕສະມາທິອັນຫານິມິດບໍ່ໄດ້ ເພາະບໍ່ມະນະສິການເຖິງນິມິດທັງປວງຢູ່ ເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນຍ່ອມຮູ້ຈັກພິກຂຸນັ້ນຢ່າງນີ້ວ່າ “ທ່ານຜູ້ນີ້ບັນລຸເຈໂຕສະມາທິອັນຫານິມິດບໍ່ໄດ້ ເພາະບໍ່ມະນະສິການເຖິງນິມິດທັງປວງຢູ່ເປັນການດີ ຖ້າທ່ານຜູ້ນີ້ໃຊ້ສອຍເສນາສະນະທີ່ສົມຄວນ ຄົບກັນລະຍານະມິດ ອົບຮົມອິນຊີ ເພິ່ງເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ເຊິ່ງປະໂຫຍດປະເສີດອັນເປັນທີ່ສຸດແຫ່ງພົມມະຈັນທີ່ເຫຼົ່າກຸນລະບຸດອອກຈາກເຮືອນ ບວດເປັນບັນພະຊົດໂດຍຊອບຕ້ອງການ ດ້ວຍບັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ

ໂມກຄັນລານະ ເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນມີຍານຢ່າງນີ້ແລ ໃນບຸກຄົນຜູ້ຍັງມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່ວ່າ “ຍັງມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່” ຫຼືໃນບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່ວ່າ “ບໍ່ມີອຸປາທານຂັນເຫຼືອຢູ່”

ຕິດສະພົມສູດທີ ໓ ຈົບ

໔. ສີຫະເສນາປະຕິສູດ

ວ່າດ້ວຍສີຫະເສນາບໍດີ

[໔໗] ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຟັງມາແນວນີ້

ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນກູຕາຄານສາລາ ປ່າມະຫາວັນ ເຂດເມືອງເວສາລີ ຄັ້ງນັ້ນ ສີຫະເສນາບໍດີເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງບັນຍັດຜົນແຫ່ງທານທີ່ຈະເພິ່ງເຫັນເອງໄດ້ບໍ່ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ສີຫະ ຖ້າຢ່າງນັ້ນ ເຮົາຈະຍ້ອນຖາມທ່ານໃນບັນຫານັ້ນ ທ່ານເພິ່ງຕອບບັນຫານັ້ນຕາມທີ່ທ່ານພໍໃຈ ສີຫະ ທ່ານເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນຢ່າງໃດ ຄື ໃນເມືອງເວສາລີນີ້ ມີຄົນ ໒ ຄົນ ຄົນໜຶ່ງບໍ່ມີສັດທາ ຂີ້ຖີໜຽວແໜ້ນ ມັກດ່າບໍຣິພາດ ອີກຄົນໜຶ່ງມີສັດທາ ເປັນທານະບໍດີ ຍິນດີໃຫ້ທານສະໝໍ່າສະເໝີ

ສີຫະ ທ່ານເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນຢ່າງໃດ ຄື ພຣະອະຣະຫັນເມື່ອຈະອະນຸເຄາະ ເພິ່ງອະນຸເຄາະໃຜກ່ອນ ລະຫວ່າງຄົນບໍ່ມີສັດທາ ຂີ້ຖີໜຽວແໜ້ນ ມັກດ່າບໍຣິພາດ ກັບຄົນມີສັດທາ ເປັນທານະບໍດີ ຍິນດີໃຫ້ທານສະໝໍ່າສະເໝີ”

“ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພຣະອະຣະຫັນເມື່ອຈະອະນຸເຄາະ ຈັກອະນຸເຄາະຄົນບໍ່ມີສັດທາ ຂີ້ຖີ່ໜຽວແໜ້ນ ມັກດ່າບໍ່ຮູ້ພາດກ່ອນໄດ້ຢ່າງໃດ ພຣະອະຣະຫັນເມື່ອຈະອະນຸເຄາະ ເພິ່ງອະນຸເຄາະຄົນມີສັດທາ ເປັນທານະບໍດີ ຍິນດີໃຫ້ທານສະໝໍ່າສະເໝີກ່ອນຢ່າງແນ່ນອນ”

“ສິຫະ ທ່ານເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນຢ່າງໃດ ຄື ພຣະອະຣະຫັນເມື່ອຈະເຂົ້າໄປຫາ ເພິ່ງເຂົ້າໄປຫາໃຜກ່ອນ ລະຫວ່າງຄົນບໍ່ມີສັດທາ ຂີ້ຖີ່ໜຽວແໜ້ນ ມັກດ່າບໍ່ຮູ້ພາດ ກັບຄົນມີສັດທາ ເປັນທານະບໍດີ ຍິນດີໃຫ້ທານສະໝໍ່າສະເໝີ”

“ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພຣະອະຣະຫັນເມື່ອຈະເຂົ້າໄປຫາ ຈັກເຂົ້າໄປຫາຄົນບໍ່ມີສັດທາ ຂີ້ຖີ່ໜຽວແໜ້ນ ມັກດ່າບໍ່ຮູ້ພາດກ່ອນໄດ້ຢ່າງໃດ ພຣະອະຣະຫັນເມື່ອຈະເຂົ້າໄປຫາ ເພິ່ງເຂົ້າໄປຫາຄົນມີສັດທາ ເປັນທານະບໍດີ ຍິນດີໃຫ້ທານສະໝໍ່າສະເໝີກ່ອນ”

“ສິຫະ ທ່ານເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນຢ່າງໃດ ຄື ພຣະອະຣະຫັນເມື່ອຈະຮັບທານ ເພິ່ງຮັບທານຂອງໃຜກ່ອນ ລະຫວ່າງຄົນບໍ່ມີສັດທາ ຂີ້ຖີ່ໜຽວແໜ້ນ ມັກດ່າບໍ່ຮູ້ພາດ ກັບຄົນມີສັດທາ ເປັນທານະບໍດີ ຍິນດີໃຫ້ທານສະໝໍ່າສະເໝີ”

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພຣະອະຣະຫັນເມື່ອຈະຮັບທານ ຈັກຮັບທານຂອງຄົນບໍ່ມີສັດທາ ຂີ້ຖີ່ໜຽວແໜ້ນ ມັກດ່າບໍ່ຮູ້ພາດກ່ອນໄດ້ຢ່າງໃດ ພຣະອະຣະຫັນເມື່ອຈະຮັບທານ ເພິ່ງຮັບທານຂອງຄົນມີສັດທາ ເປັນທານະບໍດີ ຍິນດີໃຫ້ທານສະໝໍ່າສະເໝີກ່ອນ”

“ສິຫະ ທ່ານເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນຢ່າງໃດ ຄື ພຣະອະຣະຫັນເມື່ອຈະສະແດງທຳ ເພິ່ງສະແດງທຳແກ່ໃຜກ່ອນ ລະຫວ່າງຄົນບໍ່ມີສັດທາ ຂີ້ຖີ່ໜຽວແໜ້ນ ມັກດ່າບໍ່ຮູ້ພາດ ກັບຄົນມີສັດທາ ເປັນທານະບໍດີ ຍິນດີໃຫ້ທານສະໝໍ່າສະເໝີ”

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພຣະອະຣະຫັນເມື່ອຈະສະແດງທຳ ຈັກສະແດງທຳແກ່ຄົນບໍ່ມີສັດທາ ຂີ້ຖີ່ໜຽວແໜ້ນ ມັກດ່າບໍ່ຮູ້ພາດກ່ອນໄດ້ຢ່າງໃດ ພຣະອະຣະຫັນເມື່ອຈະສະແດງທຳ ເພິ່ງສະແດງທຳແກ່ຄົນມີສັດທາ ເປັນທານະບໍດີ ຍິນດີໃຫ້ທານສະໝໍ່າສະເໝີກ່ອນ”

“ສິຫະ ທ່ານເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນຢ່າງໃດ ຄື ກິດຕິສັບອັນງາມຂອງໃຜນໍ້ຄວນຂະຈອນໄປ ລະຫວ່າງຄົນບໍ່ມີສັດທາ ຂີ້ຖີ່ໜຽວແໜ້ນ ມັກດ່າບໍ່ຮູ້ພາດ ກັບຄົນມີສັດທາ ເປັນທານະບໍດີ ຍິນດີໃຫ້ທານສະໝໍ່າສະເໝີ”

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ກິດຕິສັບອັນງາມຂອງຄົນບໍ່ມີສັດທາ ຂີ້ຖີ່ໜຽວແໜ້ນ ມັກດ່າບໍ່ຮູ້ພາດຈັກຂະຈອນໄປໄດ້ຢ່າງໃດ ກິດຕິສັບອັນງາມຂອງຄົນມີສັດທາ ເປັນທານະບໍດີ ຍິນດີໃຫ້ທານສະໝໍ່າສະເໝີເທົ່ານັ້ນເພິ່ງຂະຈອນໄປ”

“ສິຫະ ທ່ານເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນຢ່າງໃດ ຄື ໃຜກັນນໍລະຫວ່າງຄົນບໍ່ມີສັດທາ ຂີ້ຖີ່ໜຽວແໜ້ນ ມັກດ່າບໍ່ຮືພາດ ກັບຄົນມີສັດທາ ເປັນທານະບໍດີ ຍິນດີໃຫ້ທານສະໝໍ່າສະເໝີເຂົ້າໄປສູ່ບໍລິສັດໃດ ໆ ຈະເປັນຂັດຕິຍະບໍລິສັດກໍຕາມ ພາມມະນະບໍລິສັດກໍຕາມ ຄະຫະບໍດີບໍລິສັດກໍຕາມ ສະມະນະບໍລິສັດກໍຕາມ ເພິ່ງເປັນຜູ້ແກ່ກ້າ ບໍ່ເກີ້ເຂີນເຂົ້າໄປສູ່ບໍລິສັດນັ້ນ ໆ”

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຄົນບໍ່ມີສັດທາ ຂີ້ຖີ່ໜຽວແໜ້ນ ມັກດ່າບໍ່ຮືພາດ ເຂົ້າໄປສູ່ບໍລິສັດໃດ ໆ ຈະເປັນຂັດຕິຍະບໍລິສັດກໍຕາມ ພາມມະນະບໍລິສັດກໍຕາມ ຄະຫະບໍດີບໍລິສັດກໍຕາມ ສະມະນະບໍລິສັດກໍຕາມ ຈັກເປັນຜູ້ແກ່ກ້າ ບໍ່ເກີ້ເຂີນ ເຂົ້າໄປສູ່ບໍລິສັດນັ້ນ ໆ ໄດ້ຢ່າງໃດ ຄົນມີສັດທາ ເປັນທານະບໍດີ ຍິນດີໃຫ້ທານສະໝໍ່າສະເໝີ ເຂົ້າໄປສູ່ບໍລິສັດໃດ ໆ ຈະເປັນຂັດຕິຍະບໍລິສັດກໍຕາມ ພາມມະນະບໍລິສັດກໍຕາມ ຄະຫະບໍດີບໍລິສັດກໍຕາມ ສະມະນະບໍລິສັດກໍຕາມ ເພິ່ງເປັນຜູ້ແກ່ກ້າ ບໍ່ເກີ້ເຂີນເຂົ້າໄປສູ່ບໍລິສັດນັ້ນ ໆ”

“ສິຫະ ທ່ານເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນຢ່າງໃດ ຄື ໃຜກັນນໍລະຫວ່າງຄົນບໍ່ມີສັດທາ ຂີ້ຖີ່ໜຽວແໜ້ນ ມັກດ່າບໍ່ຮືພາດ ກັບຄົນມີສັດທາ ເປັນທານະບໍດີ ຍິນດີໃຫ້ທານສະໝໍ່າສະເໝີ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ເພິ່ງໄປເກີດໃນສຸກຄະຕິໂລກສະຫວັນ”

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຄົນບໍ່ມີສັດທາ ຂີ້ຖີ່ໜຽວແໜ້ນ ມັກດ່າບໍ່ຮືພາດ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຈັກໄປເກີດໃນສຸກຄະຕິໂລກສະຫວັນໄດ້ຢ່າງໃດ ຄົນມີສັດທາ ເປັນທານະບໍດີ ຍິນດີໃຫ້ທານສະໝໍ່າສະເໝີ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ເພິ່ງໄປເກີດໃນສຸກຄະຕິໂລກສະຫວັນ”

ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຜົນແຫ່ງທານທີ່ຈະເພິ່ງເຫັນເອງ ໖ ປະການພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດບອກແລ້ວ ໃນຜົນແຫ່ງທານທີ່ຈະເພິ່ງເຫັນເອງ ໖ ປະການນັ້ນ ຂ້າພຣະອົງບໍ່ພຽງແຕ່ເຊື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງຮູ້ອີກດ້ວຍ ຂ້າພຣະອົງເປັນທາຍົກ ເປັນທານະບໍດີ ພຣະອະຣະຫັນເມື່ອຈະອະນຸເຄາະ ຍ່ອມອະນຸເຄາະຂ້າພຣະອົງກ່ອນ ຂ້າພຣະອົງເປັນທາຍົກ ເປັນທານະບໍດີ ພຣະອະຣະຫັນເມື່ອຈະເຂົ້າໄປຫາ ຍ່ອມເຂົ້າໄປຫາຂ້າພຣະອົງກ່ອນ ຂ້າພຣະອົງເປັນທາຍົກ ເປັນທານະບໍດີ ພຣະອະຣະຫັນເມື່ອຈະຮັບທານ ຍ່ອມຮັບທານຂອງຂ້າພຣະອົງກ່ອນ ຂ້າພຣະອົງເປັນທາຍົກ ເປັນທານະບໍດີ ພຣະອະຣະຫັນເມື່ອຈະສະແດງທຳ ຍ່ອມສະແດງທຳແກ່ຂ້າພຣະອົງກ່ອນ ຂ້າພຣະອົງເປັນທາຍົກ ເປັນທານະບໍດີ ກິດຕິສັບອັນງາມຂອງຂ້າພຣະອົງຂະຈອນໄປແລ້ວວ່າ “ສິຫະເສນາບໍດີ ເປັນກາຣະກະບຸກຄົນ ເປັນຜູ້ອຸປັດຖາກພຣະສົງ” ຂ້າພຣະອົງເປັນທາຍົກ ເປັນທານະບໍດີ ເຂົ້າໄປສູ່ບໍລິສັດໃດໆ ຈະເປັນຂັດຕິຍະບໍລິສັດກໍຕາມ ພາມມະນະບໍລິສັດກໍຕາມ ຄະຫະບໍດີບໍລິສັດກໍຕາມ ສະມະນະບໍລິສັດກໍຕາມ ຍ່ອມເປັນຜູ້ແກ່ກ້າ ບໍ່ເກີ້ເຂີນເຂົ້າໄປສູ່ບໍລິສັດນັ້ນໆ

ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຜົນແຫ່ງທານທີ່ຈະເພິ່ງເຫັນເອງ ຜ ປະການພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຕັດບອກແລ້ວ ໃນຜົນແຫ່ງທານທີ່ຈະເພິ່ງເຫັນເອງ ຜ ປະການນັ້ນ ຂ້າພຣະອົງບໍ່ພຽງແຕ່ເຊື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງຮູ້ອີກດ້ວຍ ສ່ວນຜົນແຫ່ງທານທີ່ຈະເພິ່ງເຫັນເອງ ປະການທີ ໗ ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດບອກຂ້າພຣະອົງຢ່າງນີ້ວ່າ “ສີຫະ ທາຍົກ ທານະບໍດີ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຈະໄປເກີດໃນສຸກຄະຕິໂລກສະຫວັນ” ຂ້າພຣະອົງຍັງບໍ່ຮູ້ ແຕ່ໃນຂໍ້ນີ້ ຂ້າພຣະອົງເຊື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ”

“ຂໍ້ນັ້ນ ເປັນຢ່າງນັ້ນ ສີຫະ ຂໍ້ນັ້ນເປັນຢ່າງນັ້ນ ສີຫະ ຄື ທາຍົກ ທານະບໍດີ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຈະໄປເກີດໃນສຸກຄະຕິໂລກສະຫວັນ”

ສີຫະເສນາປະຕິສູດທີ ໔ ຈົບ

໕. ອະຣັກເຂີຍຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍຖານະທີ່ພຣະຕະຖາຄົດບໍ່ຕ້ອງຮັກສາ

[໔໘] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖານະ ໔ ປະການນີ້ ທີ່ຕະຖາຄົດບໍ່ຕ້ອງຮັກສາ ແລະຕະຖາຄົດ ບໍ່ຖືກຕິຕຽນດ້ວຍຖານະ ໓ ປະການ

ຖານະ ໔ ປະການທີ່ຕະຖາຄົດບໍ່ຕ້ອງຮັກສາ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຕະຖາຄົດມີຄວາມປະພຶດທາງກາຍບໍລິສຸດ ບໍ່ມີກາຍທຸດຈະຣິດທີ່ຈະຕ້ອງຮັກສາ ວ່າ “ຄົນອື່ນຢ່າໄດ້ຮູ້ກໍານີ້ຂອງເຮົາ”
໒. ຕະຖາຄົດມີຄວາມປະພຶດທາງວາຈາບໍລິສຸດ ບໍ່ມີວະຈິທຸດຈະຣິດທີ່ຈະຕ້ອງຮັກສາວ່າ “ຄົນອື່ນຢ່າໄດ້ຮູ້ກໍານີ້ຂອງເຮົາ”
໓. ຕະຖາຄົດມີຄວາມປະພຶດທາງໃຈບໍລິສຸດ ບໍ່ມີມະໂນທຸດຈະຣິດທີ່ຈະຕ້ອງຮັກສາ ວ່າ “ຄົນອື່ນຢ່າໄດ້ຮູ້ກໍານີ້ຂອງເຮົາ”
໔. ຕະຖາຄົດມີອາຊີວະບໍລິສຸດ ບໍ່ມີມິດສາອາຊີວະ (ລ້ຽງຊີບຜິດ) ທີ່ຈະຕ້ອງຮັກສາ ວ່າ “ຄົນອື່ນຢ່າໄດ້ຮູ້ກໍານີ້ຂອງເຮົາ”

ນີ້ຄືຖານະ ໔ ປະການທີ່ຕະຖາຄົດບໍ່ຕ້ອງຮັກສາ

ຕະຖາຄົດບໍ່ຖືກຕິຕຽນດ້ວຍຖານະ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຕະຖາຄົດມີທຳທີ່ກ່າວໄວ້ດີແລ້ວ ເຮົາບໍ່ເຫັນນິມິດນີ້ວ່າ “ສະມະນະ ພາມ ເທວະດາ ພົມ ຫຼື ໃຜ ໆ ໃນໂລກ ຈັກທັກທ້ວງເຮົາດ້ວຍຄຳເວົ້າທີ່ມີເຫດຜົນ ໃນທຳນັ້ນວ່າ ແມ່ນຍ້ອນເຫດ ນີ້ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນເປັນຜູ້ມີທຳທີ່ກ່າວໄວ້ດີແລ້ວ” ເຮົາເມື່ອບໍ່ເຫັນນິມິດແມ່ນນັ້ນ ຈຶ່ງເຖິງຄວາມກະ ເສມ ບໍ່ມີຄວາມຍ້ານແກ່ກ້າຢູ່

໒. ເຮົາໄດ້ບັນຍັດໄວ້ດີແລ້ວເຊິ່ງຂໍ້ປະຕິບັດທີ່ໃຫ້ເຖິງນິບພານໂດຍວິທີທີ່ສາວົກທັງຫຼາຍ ຂອງເຮົາປະຕິບັດຕາມແລ້ວ ຍ່ອມເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິອັນບໍ່ມີອາສະວະ ເພາະອາສະວະໝົດສິ້ນໄປ ດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ ເຮົາບໍ່ເຫັນນິມິດນີ້ວ່າ “ສະມະນະ ພາມ ເທວະດາ ພົມ ຫຼື ໃຜ ໆ ໃນໂລກ ຈັກທັກທ້ວງເຮົາດ້ວຍຄຳເວົ້າທີ່ມີເຫດຜົນໃນ ທຳນັ້ນວ່າ ແມ່ນຍ້ອນເຫດນີ້ ທ່ານບໍ່ໄດ້ບັນຍັດໄວ້ດີແລ້ວເຊິ່ງຂໍ້ປະຕິບັດທີ່ໃຫ້ເຖິງນິບພານ ໂດຍ ວິທີທີ່ສາວົກທັງຫຼາຍຂອງທ່ານປະຕິບັດຕາມແລ້ວ ຍ່ອມເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດ ຕິ ຯລຯ” ເຮົາເມື່ອບໍ່ເຫັນນິມິດແມ່ນນັ້ນ ຈຶ່ງເຖິງຄວາມກະເສມ ບໍ່ມີຄວາມຍ້ານແກ່ກ້າຢູ່

໓. ສາວົກບໍລິສັດຂອງເຮົາຫຼາຍຮ້ອຍ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິ ຯລຯ ເຮົາບໍ່ເຫັນນິມິດນີ້ວ່າ “ສະມະນະ ພາມ ເທວະດາ ພົມ ຫຼື ໃຜ ໆ ໃນໂລກ ຈັກທັກທ້ວງເຮົາ ດ້ວຍຄຳເວົ້າທີ່ມີເຫດຜົນໃນທຳນັ້ນວ່າ ແມ່ນຍ້ອນເຫດນີ້ ສາວົກບໍລິສັດຫຼາຍຮ້ອຍຂອງທ່ານ ບໍ່ໄດ້ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິອັນບໍ່ມີອາສະວະ ເພາະອາສະວະໝົດສິ້ນໄປດ້ວຍ ປັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ” ເຮົາເມື່ອບໍ່ເຫັນນິມິດແມ່ນນັ້ນ ຈຶ່ງເຖິງຄວາມກະເສມ ບໍ່ ມີຄວາມຍ້ານແກ່ກ້າຢູ່

ຕະຖາຄົດບໍ່ຖືກຕິຕຽນດ້ວຍຖານະ ໓ ປະການນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖານະ ໔ ປະການທີ່ຕະຖາຄົດບໍ່ຕ້ອງຮັກສາ ແລະ ຕະຖາຄົດບໍ່ຖືກຕິຕຽນ ດ້ວຍຖານະ ໓ ປະການນີ້ແລ

ອະຣັກເຂີຍຍະສູດທີ ໔ ຈົບ

໖. ກິມິລະສູດ

ວ່າດ້ວຍພຣະກິມິລະ

[໔໙] ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຟັງມາແນວນີ້

ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນປ່າໄຜ່ ເຂດເມືອງກິມິລາ ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານ ພຣະກິມິລະເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ ສົມຄວນ ໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ອັນໃດນີ້? ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈໃຫ້ພຣະສັດທ່າບໍ່ດຳລົງຢູ່ໄດ້ ນານ ໃນເມື່ອພຣະຕະຖາຄົດປະຣິນິບພານແລ້ວ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ກິມິລະ ເມື່ອຕະຖາຄົດປະຣິນິບພານແລ້ວ ເຫຼົ່າ ພິກຂຸ ພິກຂຸນີ ອຸປາສິກ ອຸປາສິກາໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ຢູ່ຢ່າງບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບ ບໍ່ມີຄວາມຍຳເກງໃນສາດສະດາ
໒. ຢູ່ຢ່າງບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບ ບໍ່ມີຄວາມຍຳເກງໃນທຳ
໓. ຢູ່ຢ່າງບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບ ບໍ່ມີຄວາມຍຳເກງໃນສົງ
໔. ຢູ່ຢ່າງບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບ ບໍ່ມີຄວາມຍຳເກງໃນສິກຂາ
໕. ຢູ່ຢ່າງບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບ ບໍ່ມີຄວາມຍຳເກງໃນສະມາທິ
໖. ຢູ່ຢ່າງບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບ ບໍ່ມີຄວາມຍຳເກງໃນຄວາມບໍ່ຜະໝາດ
໗. ຢູ່ຢ່າງບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບ ບໍ່ມີຄວາມຍຳເກງໃນປະຕິສັນຖານ

ກິມິລະ ນີ້ແລ ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈໃຫ້ສັດທ່າດຳລົງຢູ່ໄດ້ບໍ່ດົນ ໃນເມື່ອຕະຖາຄົດປະ ຣິນິບພານແລ້ວ”

ທ່ານພຣະກິມິລະທູນຖາມວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ອັນໃດນີ້? ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈ ໃຫ້ພຣະສັດທ່າດຳລົງຢູ່ໄດ້ນານ ໃນເມື່ອພຣະຕະຖາຄົດປະຣິນິບພານແລ້ວ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ກິມິລະ ເມື່ອຕະຖາຄົດປະຣິນິບພານແລ້ວ ເຫຼົ່າ ພິກຂຸ ພິກຂຸນີ ອຸປາສິກ ອຸປາສິກາໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ຢູ່ຢ່າງມີຄວາມເຄົາລົບ ມີຄວາມຍຳເກງໃນສາດສະດາ
໒. ຢູ່ຢ່າງມີຄວາມເຄົາລົບ ມີຄວາມຍຳເກງໃນທຳ
໓. ຢູ່ຢ່າງມີຄວາມເຄົາລົບ ມີຄວາມຍຳເກງໃນສົງ
໔. ຢູ່ຢ່າງມີຄວາມເຄົາລົບ ມີຄວາມຍຳເກງໃນສິກຂາ
໕. ຢູ່ຢ່າງມີຄວາມເຄົາລົບ ມີຄວາມຍຳເກງໃນສະມາທິ
໖. ຢູ່ຢ່າງມີຄວາມເຄົາລົບ ມີຄວາມຍຳເກງໃນຄວາມບໍ່ຜະໝາດ
໗. ຢູ່ຢ່າງມີຄວາມເຄົາລົບ ມີຄວາມຍຳເກງໃນປະຕິສັນຖານ

ກິມິລະ ນີ້ແລ ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈໃຫ້ສັດທຳດຳລົງຢູ່ໄດ້ນານ ໃນເມື່ອຕະຖາຄົດປະຣິນິບພານແລ້ວ”

ກິມິລະສູດທີ ໖ ຈົບ

໗. ສັດຕະທຳມະສູດ

ວ່າດ້ວຍທຳ ໗ ປະການທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ປັນລຸວິມຸດຕິ

[໖໐] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໗ ປະການ ບໍ່ດົນປານໃດ ກໍຈະເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິອັນບໍ່ມີອາສະວະ ເພາະອາສະວະໝົດສິ້ນໄປ ດ້ວຍປັນຍາ ອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ

ທຳ ໗ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ເປັນຜູ້ມີສັດທາ	໒. ເປັນຜູ້ມີສິນ
໓. ເປັນພະຫຼຸສູດ	໔. ເປັນຜູ້ຫຼົບຫຼີກ
໕. ເປັນຜູ້ຜາຣົບຄວາມພຽນ	໖. ເປັນຜູ້ມີສະຕິ
໗. ເປັນຜູ້ມີປັນຍາ	

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໗ ປະການນີ້ ບໍ່ດົນປານໃດ ກໍຈະເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິ ມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິອັນບໍ່ມີອາສະວະ ເພາະອາສະວະໝົດສິ້ນໄປ ດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ

ສັດຕະທຳມະສູດທີ ໗ ຈົບ

໘. ຈະປະລາຍະມານະສູດ

ວ່າດ້ວຍອຸບາຍແກ້ຄວາມງ່ວງ

[໖໑] ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຟັງມາແນວນີ້

ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນ ເພສະກະລາມິຄະທາຍະວັນ ເຂດເມືອງສຸງສຸມາຣະຄິຣະ ແຄວ້ນພັກຄະ ສະໄໝນັ້ນແລ ທ່ານພຣະມະຫາໂມກຄັນລານະ ກຳລັງນັ່ງງ່ວງເທິງານອນຢູ່ທີ່ໝູ່ບ້ານກັນລະວາລະມຸດຕະຄາມ ແຄວ້ນມະຄົດ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າທອດພຣະເນດເຫັນທ່ານ ພຣະມະຫາໂມກຄັນລານະກຳລັງນັ່ງງ່ວງຢູ່ ໃກ້ໝູ່ບ້ານກັນລະວາລະມຸດຕະຄາມ ແຄວ້ນມະຄົດ ດ້ວຍຕາທິບອັນບໍລິສຸດເໝືອມະນຸດ ແລ້ວໄດ້ຊົງຫາຍໄປຈາກປ່າເພສະກະລາມິຄະທາຍະວັນ ເຂດເມືອງສຸງສຸມາຣະຄິຣະ ແຄວ້ນພັກຄະ ໄປຜາກົດຕໍ່ໜ້າທ່ານພຣະມະຫາໂມກຄັນລານະ ໃກ້ໝູ່ບ້ານກັນລະວາລະມຸດຕະຄາມ ແຄວ້ນມະຄົດ ເໝືອນບຸຣຸດມີກຳລັງຢຽດແຂນອອກ ຫຼື ຄູ່ແຂນເຂົ້າສັນນັ້ນ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ປະທັບນັ່ງເທິງພຸດທະອາດທີ່ປູລາດໄວ້ແລ້ວ ໄດ້ຕັດກັບທ່ານພຣະມະຫາໂມກຄັນລານະດັ່ງນີ້ວ່າ “ທ່ານງ່ວງນອນບໍ່? ໂມກຄັນລານະ ທ່ານງ່ວງນອນບໍ່? ໂມກຄັນລານະ”

ທ່ານພຣະມະຫາໂມກຄັນລານະຂາບທູນວ່າ “ເປັນຢ່າງນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດ ວ່າ

໑. ເມື່ອທ່ານມີສັນຍາຢູ່ຢ່າງໃດ ຄວາມງ່ວງນອນນັ້ນ ຍ່ອມຄອບງຳທ່ານໄດ້ ທ່ານຢ່າໄດ້ມະນະສິການເຖິງສັນຍານັ້ນ ຢ່າໄດ້ເຮັດສັນຍານັ້ນໃຫ້ຫຼາຍ ເປັນໄປໄດ້ທີ່ເມື່ອທ່ານຢູ່ຢ່າງນັ້ນ ຈະລະຄວາມງ່ວງນອນນັ້ນໄດ້
໒. ຖ້າເມື່ອທ່ານຢູ່ຢ່າງນັ້ນ ຍັງລະຄວາມງ່ວງນອນນັ້ນບໍ່ໄດ້ ທ່ານເພິ່ງນຶກຕອງພິຈາລະນາທຳຕາມທີ່ໄດ້ສະດັບມາ ໄດ້ຮຳຮຽນມາ ເປັນໄປໄດ້ທີ່ເມື່ອທ່ານຢູ່ຢ່າງນັ້ນ ຈະລະຄວາມງ່ວງນອນນັ້ນໄດ້
໓. ຖ້າເມື່ອທ່ານຢູ່ຢ່າງນັ້ນ ຍັງລະຄວາມງ່ວງນອນນັ້ນບໍ່ໄດ້ ທ່ານເພິ່ງສາທະຍາຍທຳຕາມທີ່ໄດ້ສະດັບມາ ໄດ້ຮຳຮຽນມາໂດຍພິດສະດານ ເປັນໄປໄດ້ທີ່ເມື່ອທ່ານຢູ່ຢ່າງນັ້ນ ຈະລະຄວາມງ່ວງນັ້ນໄດ້
໔. ຖ້າເມື່ອທ່ານຢູ່ຢ່າງນັ້ນ ຍັງລະຄວາມງ່ວງນອນນັ້ນບໍ່ໄດ້ ທ່ານເພິ່ງຍອນຫຼັງທັງ ໒ ຂ້າງ ໃຊ້ມືບິບນວດຕົວ ເປັນໄປໄດ້ທີ່ເມື່ອທ່ານຢູ່ຢ່າງນັ້ນ ຈະລະຄວາມງ່ວງນອນນັ້ນໄດ້

໔. ຖ້າເມື່ອທ່ານຢູ່ຢ່າງນັ້ນ ຍັງລະຄວາມງ່ວງນອນນັ້ນບໍ່ໄດ້ ທ່ານເພິ່ງລຸກຂຶ້ນຍືນ ໃຊ້ນ້ຳລູບຕາ ຫຼຽວເບິ່ງທິດທັງຫຼາຍ ແຫງນເບິ່ງດາວນັກສັດ ເປັນໄປໄດ້ທີ່ເມື່ອ ທ່ານຢູ່ຢ່າງນັ້ນ ຈະລະຄວາມງ່ວງນອນນັ້ນໄດ້

໕. ຖ້າເມື່ອທ່ານຢູ່ຢ່າງນັ້ນ ຍັງລະຄວາມງ່ວງນັ້ນບໍ່ໄດ້ ທ່ານເພິ່ງມະນະສຶການເຖິງ ອາໂລກະ-ສັນຍາ (ຄວາມກຳນົດໝາຍແສງສະຫວ່າງ) ຕັ້ງສັນຍາວ່າເປັນກາງ ເວັນໄວ້ ຄືກາງເວັນ ຢ່າງໃດກາງຄືນກໍຢ່າງນັ້ນ ກາງຄືນຢ່າງໃດ ກາງເວັນກໍ ຢ່າງນັ້ນ ມີໃຈເປີດເຜີຍ ບໍ່ມີອັນໃດທຸ້ມທໍ່ ເຮັດຈິດໃຫ້ໂປ່ງໃສ ເປັນໄປໄດ້ທີ່ເມື່ອ ທ່ານຢູ່ຢ່າງນັ້ນ ຈະລະຄວາມງ່ວງນັ້ນໄດ້

໖. ຖ້າເມື່ອທ່ານຢູ່ຢ່າງນັ້ນ ຍັງລະຄວາມງ່ວງນັ້ນບໍ່ໄດ້ ທ່ານເພິ່ງອະທິຖານຈົງກົມ ກຳນົດໝາຍຢ່າງກັບໄປກັບມາ ສັງລວມອິນຊີພາຍໃນ ມີໃຈບໍ່ຄິດໄປພາຍນອກ ເປັນໄປໄດ້ທີ່ເມື່ອທ່ານຢູ່ຢ່າງນັ້ນ ຈະລະຄວາມງ່ວງນັ້ນໄດ້

ຖ້າເມື່ອທ່ານຢູ່ຢ່າງນັ້ນ ທ່ານຍັງລະຄວາມງ່ວງນັ້ນບໍ່ໄດ້ ກໍເພິ່ງສຳເລັດສີຫະໄສຍາ (ການນອນເໝືອນຣາດຊະສີ) ໂດຍຕະແຄງຂ້າງຂວາ ຊ້ອນຂາເຫຼືອມຂາ ມີສະຕິສຳປະຊັນຍະ ເຮັດອຸດຖານະ-ສັນຍາ (ກຳນົດໝາຍວ່າຈະລຸກຂຶ້ນ) ໄວ້ໃນໃຈ ພໍຕື່ນ ກໍພ້າວລຸກຂຶ້ນດ້ວຍຕັ້ງໃຈ ວ່າ “ເຮົາຈັກບໍ່ປະກອບຄວາມສຸກໃນການນອນ ບໍ່ປະກອບຄວາມສຸກໃນການເອນຫຼັງ ບໍ່ປະກອບ ຄວາມສຸກໃນການຫຼັບ” ໂມກຄັນລານະ ທ່ານເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ຢ່າງນີ້ແລ

ໂມກຄັນລານະ ເພາະເຫດນັ້ນ ທ່ານເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາຈັກບໍ່ຊຽງວງ ເຂົ້າໄປສູ່ ຕະກູນ” ທ່ານເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ຢ່າງນີ້

ໂມກຄັນລານະ ຖ້າພິກຂຸຊຽງວງເຂົ້າໄປສູ່ຕະກູນ ແລະໃນຕະກູນກໍມີກິດທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດ ຫຼາຍຢ່າງ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນບໍ່ໃສ່ໃຈເຖິງພິກຂຸຜູ້ມາເຖິງແລ້ວ ເພາະເຫດນັ້ນ ພິກຂຸຈຶ່ງມີຄວາມຄິດ ຢ່າງນີ້ວ່າ “ດຽວນີ້ ໃຜກັນຍຸຍົງໃຫ້ເຮົາແຕກກັບຕະກູນນີ້ ດຽວນີ້ ຄົນເຫຼົ່ານີ້ ເປື້ອໜ່າຍເຮົາ” ດັ່ງ ນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງມີຄວາມເກີ້ເຂີນເພາະບໍ່ໄດ້ອັນໃດ ເມື່ອເກີ້ເຂີນ ຈຶ່ງມີຄວາມຟຸ້ງຊ່ານ ເມື່ອຟຸ້ງຊ່ານ ຈຶ່ງມີຄວາມບໍ່ສັງລວມ ເມື່ອບໍ່ສັງລວມ ຈິດຈຶ່ງຫ່າງຈາກສະມາທິ

ໂມກຄັນລານະ ເພາະເຫດນັ້ນແລ ທ່ານເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາຈັກບໍ່ກ່າວຖ້ອຍຄຳທີ່ ເປັນເຫດໃຫ້ຖືກຖຽງກັນ” ທ່ານເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ຢ່າງນີ້ແລ

ໂມກຄັນລານະ ເມື່ອມີຖ້ອຍຄຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ຖືກຖຽງກັນ ກໍຈຳຕ້ອງເວົ້າຫຼາຍ ເມື່ອມີການເວົ້າຫຼາຍ ຄວາມຟຸ້ງຊ່ານຈຶ່ງມີ ເມື່ອຟຸ້ງຊ່ານ ຈຶ່ງມີຄວາມບໍ່ສັງລວມ ເມື່ອບໍ່ສັງລວມ ຈິດຈຶ່ງຫ່າງຈາກສະມາທິ

ໂມກຄັນລານະ ເຮົາບໍ່ສັນເສີນການຄຸກຄີກັບຄົນທັງປວງ ເຮົາຈະບໍ່ສັນເສີນການຄຸກຄີໂດຍປະການທັງປວງເລີຍກໍບໍ່ແມ່ນ ຄື ເຮົາບໍ່ສັນເສີນການຄຸກຄີດ້ວຍໝູ່ຊົນ ທັງຄະລິຫັດ ແລະ ບັນພະຊິດ ແຕ່ເຮົາສັນເສີນການຄຸກຄີດ້ວຍເສນາສະນະທີ່ມີສຽງໜ້ອຍ ມີສຽງອີກກະທົກໜ້ອຍ ປາສະຈາກການສັນຈອນໄປມາຂອງຜູ້ຄົນ ຄວນເປັນສະຖານບ່ອນເຮັດວຽກລັບຂອງມະນຸດ ສົມຄວນເປັນທີ່ຫຼົບຫຼີກ

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຢ່າງນັ້ນແລ້ວ ທ່ານພຣະມະຫາໂມກຄັນລານະຈຶ່ງໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້ານ້ອຍ ວ່າໂດຍຫຍໍ້ ດ້ວຍຂໍ້ປະຕິບັດເທົ່າໃດນໍ? ພິກຂຸຈຶ່ງຊື່ວ່າເປັນຜູ້ລຸດພົ້ນເພາະຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງຕັນຫາ ມີຄວາມສຳເລັດສູງສຸດ ມີຄວາມກະເສມຈາກໂຍຄະສູງສຸດ ປະພຶດພົມມະຈັນເຖິງທີ່ສຸດ ມີທີ່ສຸດອັນສູງສຸດ ປະເສີດກວ່າເທວະດາ ແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ໂມກຄັນລານະ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ໄດ້ສະດັບມາວ່າ ທຳທັງປວງບໍ່ຄວນຍຶດໝັ້ນ ພິກຂຸໄດ້ສະດັບມາຢ່າງນັ້ນວ່າ ທຳທັງປວງບໍ່ຄວນຍຶດໝັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຍ່ອມຮູ້ແຈ້ງທຳທັງປວງ ເມື່ອຮູ້ແຈ້ງທຳທັງປວງແລ້ວ ຈຶ່ງກຳນົດຮູ້ທຳທັງປວງ ເມື່ອກຳນົດຮູ້ທຳທັງປວງແລ້ວ ຈຶ່ງສະເຫວີຍເວທະນາຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ ຄື ສຸກຂະເວທະນາ ທຸກຂະເວທະນາ ຫຼື ອະທຸກຂະມະສຸກຂະເວທະນາ ທ່ານພິຈາລະນາເຫັນຄວາມບໍ່ທ່ຽງໃນເວທະນາເຫຼົ່ານັ້ນຢູ່ ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມຄາຍອອກໃນເວທະນາເຫຼົ່ານັ້ນຢູ່ ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມດັບໄປໃນເວທະນາເຫຼົ່ານັ້ນຢູ່ ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມສະລະຄົນໃນເວທະນາເຫຼົ່ານັ້ນຢູ່ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນຄວາມບໍ່ທ່ຽງໃນເວທະນາເຫຼົ່ານັ້ນຢູ່ ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມຄາຍອອກໃນເວທະນາເຫຼົ່ານັ້ນຢູ່ ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມດັບໄປໃນເວທະນາເຫຼົ່ານັ້ນຢູ່ ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມສະລະຄົນໃນເວທະນາເຫຼົ່ານັ້ນຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຍຶດໝັ້ນອັນໃດໃນໂລກ ເມື່ອບໍ່ຍຶດໝັ້ນ ກໍບໍ່ສະດຸ້ງ ເມື່ອບໍ່ສະດຸ້ງ ກໍປະຣິນິບພານສະເພາະຕົນ ທ່ານຍ່ອມຮູ້ແຈ້ງວ່າ “ຊາດສິ້ນແລ້ວ ຢູ່ຈົບພົມມະຈັນແລ້ວ ເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດສຳເລັດແລ້ວ ບໍ່ມີກິດອື່ນເພື່ອຄວາມເປັນຢ່າງນີ້ອີກຕໍ່ໄປ

ໂມກຄັນລານະ ວ່າໂດຍຫຍໍ້ ດ້ວຍຂໍ້ປະຕິບັດເທົ່ານີ້ແລ ພິກຂຸຈຶ່ງຊື່ວ່າເປັນຜູ້ລຸດພົ້ນເພາະຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງຕັນຫາ ມີຄວາມສຳເລັດສູງສຸດ ມີຄວາມກະເສມຈາກໂຍຄະສູງສຸດ ປະພຶດພົມມະຈັນເຖິງທີ່ສຸດ ມີທີ່ສຸດອັນສູງສຸດ ປະເສີດກວ່າເທວະດາ ແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ”

ຈະປະລາຍະມານະສູດທີ ໘ ຈົບ

໙. ເມດຕະສູດ

ວ່າດ້ວຍການຈະເລີນເມດຕາຈິດ

[໖໒] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍຢ່າຢ້ານບຸນເລີຍ ຄຳວ່າ ບຸນນີ້ ເປັນຊື່ຂອງຄວາມສຸກ ເຮົາຍ່ອມຮູ້ແຈ້ງວ່າບຸນທີ່ເຮົາເຮັດແລ້ວຕະຫຼອດການລະນານ ມີຜົນທີ່ໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ ອັນເຮົາສະເຫວີຍມາແລ້ວຕະຫຼອດການລະນານ ເຮົາຈະເລີນເມດຕາຈິດຕະຫຼອດ ກຸ ປີ ບໍ່ໄດ້ກັບມາສູ່ໂລກນີ້ອີກຕະຫຼອດ ກຸ ສັງວັດຕະກັບ ແລະວິວັດຕະກັບ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອໂລກເສື່ອມ ເຮົາເຂົ້າເຖິງພົມມະໂລກຊັ້ນອາພັດສະ ເມື່ອໂລກຈະເລີນ ເຮົາເຂົ້າເຖິງພົມວິມານອັນວ່າງເປົ່າ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນພົມວິມານນັ້ນ ເຮົາເປັນພົມ ເປັນມະຫາພົມ ເປັນຜູ້ຄອບງຳ ບໍ່ຖືກໃຜໆ ຄອບງຳ ເປັນຜູ້ເຫັນແນ່ນອນ ມີອຳນາດ ເຮົາໄດ້ເປັນທ້າວສັກກະ ຜູ້ເປັນຈອມເທບເຖິງ ໓໖ ຄັ້ງ ໄດ້ເປັນພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດຜູ້ຊົງທຳ ເປັນທຳຣາຊາ ມີມະຫາສະມຸດທັງ ໔ ເປັນຂອບເຂດ ເປັນຜູ້ຊະນະສົງຄາມ ມີຊົນນະບົດທີ່ເຖິງຄວາມຫມັ້ນຄົງ ປະກອບດ້ວຍຣັດຕະນະ ກຸ ປະການ ຕັ້ງຫຼາຍ ຮ້ອຍຄັ້ງ ເຮົານັ້ນມີຣັດຕະນະ ກຸ ປະການນີ້ ຄື

໑. ຈັກແກ້ວ

໒. ຊ້າງແກ້ວ

໓. ມ້າແກ້ວ

໔. ມະນີແກ້ວ

໕. ນາງແກ້ວ

໖. ຄະຫະບໍດີແກ້ວ

໗. ຊຸນພົນແກ້ວ

ເຮົາເຄີຍມີບຸດຫຼາຍກວ່າພັນຄົນ ລ້ວນແຕ່ເປັນຄົນກ້າຫານຊານໄຊ ສາມາດຍ່າຍີ່ຂ້າເສິກໄດ້ ເຮົານັ້ນປົກຄອງແຜ່ນດິນນີ້ອັນມີມະຫາສະມຸດເປັນຂອບເຂດໂດຍທຳ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ອາດຍາ ບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ອາວຸດ

ຈົ່ງເບິ່ງວິບາກແຫ່ງບຸນກຸສົນ

ຂອງບຸກຄົນຜູ້ສະແຫວງຫາຄວາມສຸກ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາຈະເລີນເມດຕາຈິດມາ ກຸ ປີ

ບໍ່ມາສູ່ໂລກນີ້ອີກຕະຫຼອດ ກຸ ສັງວັດຕະກັບ ແລະວິວັດຕະກັບ

ເມື່ອໂລກເສື່ອມ ເຮົາເຂົ້າເຖິງພົມມະໂລກຊັ້ນອາພັດສະ

ເມື່ອໂລກຈະເລີນ ເຮົາເຂົ້າເຖິງພົມວິມານອັນວ່າງເປົ່າ

ໃນການນັ້ນ ເຮົາເປັນມະຫາພົມຜູ້ມີອຳນາດເຖິງ ກຸ ຄັ້ງ

ເປັນທ້າວສັກກະຜູ້ເປັນຈອມເທບ ສະເຫວີຍເທບສົມບັດ ໙໖ ຄັ້ງ
ເປັນພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດຜູ້ເປັນໃຫຍ່ແຫ່ງຊົນຊາວຊົມພູທະວີບ
ເປັນກະສັດຕາທິຣາດຜູ້ໄດ້ຮັບມູດທາພິເສກ ເປັນໃຫຍ່ໃນໝູ່ມະນຸດ
ບົກຄອງປະຖະພົມົນທົນນີ້ໂດຍບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ອາດຍາ ບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ອາວຸດ
ສັ່ງສອນຄົນໃນປະຖະພົມົນທົນນັ້ນໂດຍທຳສະໝໍ່າສະເໝີ ບໍ່ຜຸນຜັນ
ເມື່ອໄດ້ຄອງຣາດຊະສົມບັດໃນປະຖະພົມົນທົນນີ້ໂດຍທຳແລ້ວ
ໄດ້ເກີດໃນຕະກູນຮັ່ງມີ ມີຊັບຫຼາຍ ມີໂພຄະສົມບັດຫຼາຍ
ພຽບພ້ອມດ້ວຍຣັດຕະນະ ກຸ ປະການ
ທີ່ອຳນວຍຄວາມປະສົງໄດ້ທຸກຢ່າງ
ຖານະນີ້ ພຣະພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍຜູ້ຊົງສົງເຄາະໂລກ
ຊົງສະແດງໄວ້ດີແລ້ວ
ເຫດທີ່ເຂົາຮຽກວ່າ ເຈົ້າແຜ່ນດິນ ກໍເພາະເປັນໃຫຍ່
ເຮົາເປັນພຣະຣາຊາຜູ້ເຮືອງເດດ
ມີຊັບອັນເປັນອຸປະກອນເຄື່ອງພໍໃຈຫຼວງຫຼາຍ
ມີລິດ ມີຍົດ ເປັນໃຫຍ່ແຫ່ງຊົນຊາວຊົມພູທະວີບ
ໃຜນໍ? ໄດ້ຟັງແລ້ວຈະບໍ່ເຫຼື້ອມໃສ ແມ່ນຊົນຊັ້ນກັນທາພິຊາດ
ເພາະສະນັ້ນແລ ຜູ້ມັງປະໂຫຍດ ມັງຄວາມເປັນໃຫຍ່
ເມື່ອຣະນົກເຖິງຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍ
ເພິ່ງເຄົາລົບສັດທຳເທີນ

ເມດຕະສູດທີ ໙ ຈົບ

໑໐. ພະຣິຍາສູດ

ວ່າດ້ວຍພັນລະຍາ

[໙໖] ຄັ້ງນັ້ນແລ ໃນເວລາເຊົ້າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຄອງອັນຕະຣະວາສົກຖືບາດ
ແລະຈົວອນ ສະເດັດເຂົ້າໄປສູ່ນິເວດຂອງອະນາຖະບິນທິກະຄະຫະບໍດີ ແລ້ວປະທັບນັ່ງເທິງພຸດ
ທະອາດ ທີ່ປູລາດໄວ້ແລ້ວ ສະໄໝນັ້ນແລ ໃນນິເວດຂອງອະນາຖະບິນທິກະຄະຫະບໍດີ ມີເຫຼົ່າ
ມະນຸດສົ່ງສຽງ ດັງພົດພື້ນ ອະນາຖະບິນທິກະຄະຫະບໍດີເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່
ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດຖາມອະນາຖະ
ບິນທິກະຄະຫະບໍດີດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ຄະຫະບໍດີ ເຫດໃດນີ້? ເຫຼົ່າມະນຸດໃນນິເວດຂອງທ່ານຈຶ່ງສົ່ງສຽງດັງພົດພື້ນ ເໝືອນ ຊາວປະມົງຍາດປາກັນ”

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ນາງສຸຊາດານີ ຂ້າພຣະອົງພາມາຈາກຕະກູນຮັ່ງມີ ເປັນສະ ໄພໃນເຮືອນ ນາງບໍ່ເຊື່ອຟັງແມ່ຜົວ ບໍ່ເຊື່ອຟັງພໍ່ຜົວ ບໍ່ເຊື່ອຟັງສາມີ ແມ່ນແຕ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ເຈົ້າ ນາງກໍບໍ່ສັກກາຣະ ບໍ່ເຄົາລົບ ບໍ່ນັບຖື ບໍ່ບູຊາ”

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຮັບສົ່ງຮຽກນາງສຸຊາດາຍິງສະໄພໃນເຮືອນມາ ຕັດ ວ່າ “ມານີ ສຸຊາດາ” ນາງສຸຊາດາຍິງສະໄພໃນເຮືອນທູນຮັບສະໜອງພຣະດຳຣັດແລ້ວ ເຂົ້າໄປ ເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ພຣະຜູ້ ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕັດກັບນາງສຸຊາດາຍິງສະໄພໃນເຮືອນດັ່ງນີ້ວ່າ

ສຸຊາດາ ພັນລະຍາ ກຸ ຈຳພວກນີ້

ພັນລະຍາ ກຸ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ພັນລະຍາເໝືອນເພດຊະຄາດ	໒. ພັນລະຍາເໝືອນນາງໂຈນ
໓. ພັນລະຍາເໝືອນນາຍຍິງ	໔. ພັນລະຍາເໝືອນມານດາ
໕. ພັນລະຍາເໝືອນເອື້ອຍສາວນ້ອງສາວ	໖. ພັນລະຍາເໝືອນເພື່ອນ
໗. ພັນລະຍາເໝືອນທາສີ	

ສຸຊາດາ ພັນລະຍາ ກຸ ຈຳພວກນີ້ແລ

ບັນດາພັນລະຍາ ກຸ ຈຳພວກນັ້ນ ທ່ານເປັນພັນລະຍາຈຳພວກໃດ

ນາງສຸຊາດາຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍແຫ່ງ ພຣະພາສີດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ໂດຍຫຍໍ້ນີ້ຢ່າງພົດສະດານ ຂໍປະທານວະໂຣກາດ ຂໍ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໂຜດຊົງສະແດງທຳແກ່ຂ້ານ້ອຍ ໂດຍວິທີທີ່ຂ້ານ້ອຍຈະເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍ ແຫ່ງພຣະພາສີດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ໂດຍຫຍໍ້ນີ້ໄດ້ຢ່າງພົດສະດານ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ສຸຊາດາ ຖ້າເຊັ່ນນັ້ນ ທ່ານຈົ່ງຟັງ ຈົ່ງໃສ່ໃຈໃຫ້ດີ ເຮົາ ຈັກກ່າວ” ເມື່ອນາງສຸຊາດາຍິງສະໄພໃນເຮືອນທູນຮັບສະໜອງພຣະດຳຣັດແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະ ພາກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕັດດັ່ງນີ້ ວ່າ

ພັນລະຍາໃດຄິດປະທຸດສະຮ້າຍ ບໍ່ເກື້ອກູນອະນຸເຄາະ
ຍິນດີຕໍ່ຊາຍເຫຼົ່າອື່ນ ດູໝັ່ນສາມີ

ເປັນຍິງທີ່ເຂົາຊື້ມາດ້ວຍຊັບ ພະຍາຍາມຂ້າສາມີ
 ພັນລະຍາເຊັ່ນນີ້ ຮຽກວ່າ ພັນລະຍາເໝືອນເພດຊະຄາດ
 ພັນລະຍາໃດມັ່ງຈະຍັກຍອກຊັບແມ່ນມີຈຳນວນໜ້ອຍ
 ທີ່ສາມີປະກອບສິລະປະກຳ ພານິດຊະກຳ ແລະກະສິກຳໄດ້ມາ
 ພັນລະຍາເຊັ່ນນີ້ ຮຽກວ່າ ພັນລະຍາເໝືອນນາງໂຈນ
 ພັນລະຍາໃດບໍ່ສົນໃຈວຽກງານ ຂີ້ຄ້ານ ກິນຫຼາຍ
 ຫຍາບຄາຍ ດຸຮ້າຍ ມັກເວົ້າຄຳຊົ່ວຫຍາບ
 ຂົ່ມຂີ້ສາມີຜູ້ຂະຫຍັນໝັ້ນພຽນ
 ພັນລະຍາເຊັ່ນນີ້ ຮຽກວ່າ ພັນລະຍາເໝືອນນາຍຍິງ
 ພັນລະຍາໃດເປັນຜູ້ເກື້ອກູນອະນຸເຄາະທຸກເມື່ອ
 ຄອຍຖ້າຖະນຸຖະໜອມສາມີ ເໝືອນມານດາຄອຍຖ້າຖະນຸຖະໜອມບຸດ
 ຮັກສາຊັບທີ່ສາມີຫາມາໄດ້ໄວ້
 ພັນລະຍາເຊັ່ນນີ້ ຮຽກວ່າ ພັນລະຍາເໝືອນມານດາ
 ພັນລະຍາໃດເປັນເໝືອນເອື້ອຍສາວນ້ອງສາວ
 ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສາມີຂອງຕົນ
 ມີໃຈລະອາຍຕໍ່ບາບ ປະພຶດໄປຕາມອຳນາດສາມີ
 ພັນລະຍາເຊັ່ນນີ້ ຮຽກວ່າ ພັນລະຍາເໝືອນເອື້ອຍສາວນ້ອງສາວ
 ພັນລະຍາໃດເຫັນສາມີແລ້ວຊິນຊົມຍິນດີ
 ເໝືອນເພື່ອນເຫັນເພື່ອນຜູ້ຈາກໄປນານແລ້ວກັບມາ
 ເປັນຍິງມີຕະກູນ ມີສິນ ມີຂໍ້ວັດປະຕິບັດຕໍ່ສາມີ
 ພັນລະຍາເຊັ່ນນີ້ ຮຽກວ່າ ພັນລະຍາເໝືອນເພື່ອນ
 ພັນລະຍາໃດຖືກສາມີຊູ່ຈະຂ້າຈະຄັງນຕີ ກໍບໍ່ໂກດ ສະງົບສະງຽມ
 ບໍ່ຄິດຊຸ່ນເຄືອງສາມີ ອົດທົນໄດ້
 ບໍ່ໂກດ ປະພຶດໄປຕາມອຳນາດສາມີ
 ພັນລະຍາເຊັ່ນນີ້ ຮຽກວ່າ ພັນລະຍາເໝືອນທາສີ
 ພັນລະຍາໃດໃນໂລກນີ້ ທີ່ຮຽກວ່າ ພັນລະຍາເໝືອນເພດຊະຄາດ
 ພັນລະຍາເໝືອນນາງໂຈນ ແລະພັນລະຍາເໝືອນນາຍຍິງ
 ພັນລະຍານັ້ນ ເປັນຜູ້ທຸສິນ ຫຍາບຄາຍ ບໍ່ເອື້ອເພື່ອ
 ເມື່ອຕາຍໄປ ຍ່ອມໄປສູ່ນະຣົກ
 ສ່ວນພັນລະຍາໃດໃນໂລກນີ້ ທີ່ຮຽກວ່າ ພັນລະຍາເໝືອນມານດາ
 ພັນລະຍາເໝືອນເອື້ອຍສາວນ້ອງສາວ

ພັນລະຍາເໝືອນເໝືອນ ພັນລະຍາເໝືອນທາສີ
ພັນລະຍານັ້ນ ເພາະເປັນຜູ້ຕັ້ງຢູ່ໃນສິນ
ຍິນດີແລະສັງລວມມາດົນ
ເມື່ອຕາຍໄປ ຍ່ອມໄປສູ່ສຸກຄະຕິໂລກສະຫວັນ

ສຸຊາດາ ພັນລະຍາ ກຸ ຈຳພວກນີ້ແລ
ບັນດາພັນລະຍາ ກຸ ຈຳພວກນັ້ນ ທ່ານຈັກເປັນພັນລະຍາຈຳພວກໃດ?

ນາງສຸຊາດາຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຕັ້ງແຕ່ວັນນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ຂໍພຣະຜູ້ມີ
ພຣະພາກເຈົ້າໂຜດຊົງຈື່ຂ້ານ້ອຍໄວ້ວ່າ ເປັນພັນລະຍາເໝືອນທາສີ”

ພະຣິຍາສູດທິ ໑໐ ຈົບ

໑໑. ໂກທະນະສູດ

ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ມັກໂກດ

[໖໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳ ກຸ ປະການນີ້ ທີ່ສັດຕູມັງໝາຍ ທີ່ສັດຕູເພິ່ງເຮັດ ຍ່ອມມາເຖິງ
ບຸກຄົນຜູ້ມັກໂກດ ຈະເປັນສະຕິ ຫຼື ບຸຣຸດກຳຕາມ

ທຳ ກຸ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສັດຕູໃນໂລກນີ້ຍ່ອມປາຖະໜາຕໍ່ສັດຕູຢ່າງນີ້ວ່າ “ຂໍໃຫ້ເຈົ້າຄົນນີ້ມີຜົວພັນຊາມເທີນ”
ຂໍນັ້ນເພາະເຫດໃດ ເພາະສັດຕູຍ່ອມບໍ່ຍິນດີໃຫ້ສັດຕູມີຜົວພັນງາມ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຜູ້ມັກ
ໂກດ ຖືກຄວາມໂກດ ຄອບງຳ ໂກດຈັດນີ້ ແມ່ນອາບນ້ຳດີແລ້ວ ທາດີແລ້ວ ຕັດຜົມ ແຖໜວດ
ແລ້ວນຸ່ງຜ້າຂາວກຳຕາມ ແຕ່ບຸກຄົນຜູ້ຖືກຄວາມໂກດຄອບງຳນັ້ນ ກໍເປັນຄົນມີຜົວພັນຊາມຢູ່ນັ້ນ
ເອງ ນີ້ເປັນທຳປະການທີ ໑ ທີ່ສັດຕູມັງໝາຍ ທີ່ສັດຕູເພິ່ງເຮັດ

໒. ສັດຕູໃນໂລກນີ້ຍ່ອມປາຖະໜາຕໍ່ສັດຕູຢ່າງນີ້ວ່າ “ຂໍໃຫ້ເຈົ້າຄົນນີ້ນອນເປັນທຸກເທີນ”
ຂໍນັ້ນເພາະເຫດໃດ ເພາະສັດຕູຍ່ອມບໍ່ຍິນດີໃຫ້ສັດຕູນອນສະບາຍ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຜູ້ມັກ
ໂກດ ຖືກຄວາມໂກດຄອບງຳ ໂກດຈັດນີ້ ແມ່ນນອນຢູ່ເທິງຕຽງມີຂາເປັນຮູບສັດຮ້າຍ ປູລາດ
ດ້ວຍພົມຂົນສັດ ປູລາດດ້ວຍເຄື່ອງລາດມີລາຍຮູບດອກໄມ້ ມີເຄື່ອງປູລາດໜັງຊະມົດ ເຄື່ອງ
ລາດມີເພດານ ເຄື່ອງລາດມີໝອນ ໒ ຂ້າງກຳຈົງ ແຕ່ບຸກຄົນຜູ້ຖືກຄວາມໂກດຄອບງຳນັ້ນ ກໍນອນ
ເປັນທຸກ ຢູ່ນັ້ນເອງ ນີ້ເປັນທຳ ປະການທີ ໒ ທີ່ສັດຕູມັງໝາຍ ທີ່ສັດຕູເພິ່ງເຮັດ

໓. ສັດຕູໃນໂລກນີ້ຍ່ອມປາຖະໜາຕໍ່ສັດຕູຢ່າງນີ້ວ່າ “ຂໍໃຫ້ເຈົ້າຄົນນີ້ ຢ່າໄດ້ ມີຄວາມຈະເລີນເລີຍ” ຂໍນັ້ນ ເພາະເຫດໃດ ເພາະສັດຕູຍ່ອມບໍ່ຍິນດີໃຫ້ສັດຕູມີຄວາມຈະເລີນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຜູ້ມັກໂກດ ຖືກຄວາມໂກດຄອບງໍາ ໂກດຈັດນີ້ ແມ່ນໄດ້ຄວາມເສື່ອມກໍເຂົ້າໃຈວ່າ “ຕົນໄດ້ຄວາມຈະເລີນ” ແມ່ນໄດ້ຄວາມຈະເລີນກໍເຂົ້າໃຈວ່າ “ຕົນໄດ້ຄວາມເສື່ອມ” ທໍາເຫຼົ່ານີ້ເປັນຂ້າເສິກຕໍ່ກັນແລະກັນ ທີ່ບຸກຄົນຜູ້ຖືກຄວາມໂກດຄອບງໍານັ້ນຢຶດຖືແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກສິນການລະນານ ນີ້ເປັນທໍາປະການທີ ໓ ທີ່ສັດຕູມຸ້ງໝາຍ ທີ່ສັດຕູເພິ່ງເຮັດ

໔. ສັດຕູໃນໂລກນີ້ຍ່ອມປາຖະໜາຕໍ່ສັດຕູຢ່າງນີ້ວ່າ “ຂໍໃຫ້ເຈົ້າຄົນນີ້ເປັນຄົນບໍ່ມີໂພຄະຊັບເທີນ” ຂໍນັ້ນເພາະເຫດໃດ ເພາະສັດຕູຍ່ອມບໍ່ຍິນດີໃຫ້ສັດຕູມີໂພຄະຊັບ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຜູ້ມັກໂກດ ຖືກຄວາມໂກດ ຄອບງໍາ ໂກດຈັດນີ້ ແມ່ນມີໂພຄະຊັບທີ່ຫມາໄດ້ດ້ວຍຄວາມຂະຫຍັນໝັ່ນພຽນ ເກັບລວບລວມດ້ວຍເທື່ອແຮງ ອາບເທື່ອຕາງນ້ຳ ປະກອບດ້ວຍທໍາ ໄດ້ມາໂດຍທໍາກໍຕາມ ແຕ່ພຣະຣາຊາກໍຮັບສັ່ງໃຫ້ຢຶດໂພຄະຊັບຂອງບຸກຄົນ ຜູ້ຖືກຄວາມໂກດຄອບງໍານີ້ເປັນທໍາປະການທີ ໔ ທີ່ສັດຕູມຸ້ງໝາຍ ທີ່ສັດຕູເພິ່ງເຮັດ

໕. ສັດຕູໃນໂລກນີ້ຍ່ອມປາຖະໜາຕໍ່ສັດຕູຢ່າງນີ້ວ່າ “ຂໍໃຫ້ເຈົ້າຄົນນີ້ເປັນຄົນບໍ່ມີຍົດເທີນ” ຂໍນັ້ນເພາະເຫດໃດ ເພາະສັດຕູຍ່ອມບໍ່ຍິນດີໃຫ້ສັດຕູ ມີຍົດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຜູ້ມັກໂກດ ຖືກຄວາມໂກດຄອບງໍາ ໂກດຈັດນີ້ ແມ່ນມີຍົດທີ່ໄດ້ມາດ້ວຍຄວາມບໍ່ຜະໝາດກໍຈິງ ແຕ່ບຸກຄົນຜູ້ຖືກຄວາມໂກດຄອບງໍາກໍເສື່ອມຈາກຍົດນັ້ນ ນີ້ເປັນທໍາປະການທີ ໕ ທີ່ສັດຕູມຸ້ງໝາຍ ທີ່ສັດຕູເພິ່ງເຮັດ

໖. ສັດຕູໃນໂລກນີ້ຍ່ອມປາຖະໜາຕໍ່ສັດຕູຢ່າງນີ້ວ່າ “ຂໍໃຫ້ເຈົ້າຄົນນີ້ເປັນຄົນບໍ່ມີມິດເທີນ” ຂໍນັ້ນເພາະເຫດໃດ ເພາະສັດຕູຍ່ອມບໍ່ຍິນດີໃຫ້ສັດຕູມີມິດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຜູ້ມັກໂກດ ຖືກຄວາມໂກດຄອບງໍາ ໂກດຈັດນີ້ ແມ່ນມີມິດ ອໍາມາດ ຍາດ ສາໂລຫິດກໍຈິງ ແຕ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນກໍພາກັນຫຼີກລ້ຽງບຸກຄົນຜູ້ຖືກຄວາມໂກດຄອບງໍານັ້ນໄປຫ່າງໄກ ນີ້ເປັນທໍາປະການທີ ໖ ທີ່ສັດຕູມຸ້ງໝາຍ ທີ່ສັດຕູເພິ່ງເຮັດ

໗. ສັດຕູໃນໂລກນີ້ຍ່ອມປາຖະໜາຕໍ່ສັດຕູຢ່າງນີ້ວ່າ “ຂໍໃຫ້ເຈົ້າຄົນນີ້ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກເທີນ” ຂໍນັ້ນເພາະເຫດໃດ ເພາະສັດຕູຍ່ອມບໍ່ຍິນດີໃຫ້ສັດຕູໄປສູ່ສຸກຄະຕິ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຜູ້ມັກໂກດ ຖືກຄວາມໂກດຄອບງໍາ ໂກດຈັດນີ້ ປະພຶດທຸດຈະຣິດທາງກາຍ ປະພຶດທຸດຈະຣິດທາງວາຈາ ປະພຶດທຸດຈະຣິດທາງໃຈ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຍ່ອມໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ ນີ້ເປັນທໍາປະການທີ ໗ ທີ່ສັດຕູມຸ້ງໝາຍ ທີ່ສັດຕູເພິ່ງເຮັດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳ ກ ປະການນີ້ແລ ທີ່ສັດຕູມຸ້ງໝາຍ ທີ່ສັດຕູເພິ່ງເຮັດ ຍ່ອມມາເຖິງບຸກ
ຄົນຜູ້ມັກໂກດ ຈະເປັນສະຕິ ຫຼື ບຸຣຸດກໍຕາມ

ບຸກຄົນຜູ້ມັກໂກດນັ້ນ
ມີຜົວພັນຊາມ ນອນເປັນທຸກ
ໄດ້ຄວາມຈະເລີນແລ້ວ ກໍເຮັດໃຫ້ເຖິງຄວາມເສື່ອມ
ບຸກຄົນຜູ້ມັກໂກດ ຖືກຄວາມໂກດຄອບງຳ
ທຳການເຂັ້ນຂ້າທາງກາຍ ວາຈາ
ຍ່ອມປະສົບຄວາມເສື່ອມຊັບ
ບຸກຄົນຜູ້ມີວເມົາດ້ວຍຄວາມມີວເມົາເພາະໂກດ
ຍ່ອມເຖິງຄວາມເສື່ອມຍົດ
ຍາດມິດແລະສະຫາຍ ຍ່ອມຫຼີກເວັ້ນບຸກຄົນຜູ້ມັກໂກດ
ຄວາມໂກດກໍຄວາມເສຍຫາຍ
ຄວາມໂກດເຮັດຈິດໃຫ້ກຳເນີບ
ບຸກຄົນຜູ້ມັກໂກດຍ່ອມບໍ່ຮູ້ໄພທີ່ເກີດຈາກພາຍໃນ
ບຸກຄົນຜູ້ໂກດຍ່ອມບໍ່ຮູ້ອັດຖະ
ບຸກຄົນຜູ້ໂກດຍ່ອມບໍ່ເຫັນທຳ
ຄວາມໂກດຄອບງຳນໍຣະຊົນໃນການໃດ
ຄວາມມືດຍ່ອມມີໃນການນັ້ນ
ບຸກຄົນຜູ້ໂກດຍ່ອມກໍກຳທີ່ເຮັດໄດ້ຍາກເໝືອນເຮັດໄດ້ງ່າຍ
ພາຍຫຼັງເມື່ອຫາຍໂກດແລ້ວ
ເຂົາຍ່ອມເດືອດຮ້ອນເໝືອນຖືກໄຟໄໝ້
ບຸກຄົນຜູ້ໂກດຍ່ອມສະແດງຄວາມດີດ້ານກ່ອນ
ເໝືອນໄຟສະແດງຄວັນກ່ອນ
ຄວາມໂກດເກີດຂຶ້ນໃນການໃດ
ຄົນທັງຫຼາຍຍ່ອມໂກດໃນການນັ້ນ
ບຸກຄົນຜູ້ໂກດບໍ່ມີຫິຣິ ບໍ່ມີໂອດຕັບປະ
ບໍ່ມີຄຳເວົ້າທີ່ໜ້າເຄົາລົບ
ບຸກຄົນຜູ້ຖືກຄວາມໂກດຄອບງຳບໍ່ມີຄວາມສະຫວ່າງແມ່ນແຕ່ໜ້ອຍ
ກຳເຫຼົ່າໃດຫ່າງໄກຈາກທຳ ເປັນເຫດໃຫ້ເດືອດຮ້ອນ
ເຮົາຈັກບອກກຳເຫຼົ່ານັ້ນ
ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງຟັງທຳນັ້ນໄປຕາມລຳດັບ

ບຸກຄົນຜູ້ໂກດ ຂ້າບິດາກໍໄດ້
 ບຸກຄົນຜູ້ໂກດ ຂ້າມານດາກໍໄດ້
 ບຸກຄົນຜູ້ໂກດ ຂ້າພາມກໍໄດ້
 ບຸກຄົນຜູ້ໂກດ ຂ້າປຸຖຸຊົນກໍໄດ້
 ລູກທີ່ມານດາລ້ຽງໄວ້ຈົນໄດ້ມືນຕາແນມເບິ່ງໂລກນີ້
 ເປັນຜູ້ມີກິເລດໜ້າ ໂກດຂຶ້ນມາ
 ຍ່ອມຂ້າແມ່ນມານດາຜູ້ໃຫ້ຊີວິດນັ້ນໄດ້
 ສັດເຫຼົ່ານັ້ນມີຕົນເປັນເຄື່ອງປຽບທຽບ
 ເພາະຕົນເປັນທີ່ຮັກຢ່າງຍິ່ງ
 ຜູ້ໂກດມີກຸ່ມໃນຮູບຕ່າງໆ ຍ່ອມຂ້າຕົນເອງເພາະເຫດຕ່າງໆ
 ຄືຂ້າຕົນເອງດ້ວຍດາບແດ່ ກິນຍາພິດຕາຍແດ່
 ໃຊ້ເຊືອກຜູກຄໍຕາຍແດ່ ໂດດລົງໃນຮ່ອມພູຕາຍແດ່
 ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນເມື່ອເຮັດກໍາ
 ອັນມີແຕ່ຄວາມເສື່ອມແລະທຳລາຍຕົນ ກໍບໍ່ຮູ້ສຶກ
 ຄວາມເສື່ອມເກີດຈາກຄວາມໂກດ
 ຕາມທີ່ກ່າວມາ ຄວາມໂກດນີ້ ເປັນບ້ວງແຫ່ງມັດຈຸ
 ມີຖ້ຳເປັນທີ່ຢູ່ອາໄສ ໂດຍຮູບຂອງຄວາມໂກດ
 ເພິ່ງຕັດຄວາມໂກດນັ້ນດ້ວຍທະມະ (ຄວາມຂົ່ມໃຈ)
 ຄືປັນຍາ ຄວາມພຽນ ແລະທິດຖິ
 ບັນດິດເພິ່ງຕັດອະກຸສິນທຳແຕ່ລະຢ່າງ
 ເພິ່ງສຶກສາໃນທຳເໝືອນຢ່າງນັ້ນ
 ທ່ານທັງຫຼາຍປາຖະໜາຢູ່ວ່າ
 “ຂໍຄວາມເປັນຜູ້ດີດ້ານຢ່າໄດ້ມີແກ່ເຮົາທັງຫຼາຍ”
 ບຸກຄົນຜູ້ປາສະຈາກຄວາມໂກດ ບໍ່ມີຄວາມຄັບແຄ້ນໃຈ
 ປາສະຈາກຄວາມໂລບ ບໍ່ມີຄວາມຮິດສະຫຍາ
 ເຝິກຝົນຕົນແລ້ວ ລະຄວາມໂກດໄດ້ແລ້ວ
 ເປັນຜູ້ບໍ່ມີອາສະວະ ປະຣິນິບພານ

ໂກທະນະສູດທີ ໑໑ ຈົບ

ອັບພະຍາກະຕະວັກທີ ໙ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ອັບພະຍາກະຕະສູດ	໒. ປຸຣິສະຄະຕິສູດ
໓. ຕິດສະພິມສູດ	໔. ສີທະເສນາປະຕິສູດ
໕. ອະຣັກເຂີຍຍະສູດ	໖. ກິມິລະສູດ
໗. ສັດຕະທຳມະສູດ	໘. ຈະປະລາຍະມານະສູດ
໙. ເມດຕະສູດ	໑໐. ພະຣິຍາສູດ
໑໑. ໂກທະນະສູດ	

໗. ມະຫາວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍເລື່ອງໃຫຍ່

໑. ທິຣິໂອດຕັບປະສູດ

ວ່າດ້ວຍຜົນແຫ່ງທິຣິແລະໂອດຕັບປະສູດ

[໙໕] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອທິຣິແລະໂອດຕັບປະສູດບໍ່ມີ ອິນຊີສັງວອນຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີທິຣິ ແລະໂອດຕັບປະສູດວິບັດ ຊື່ວ່າ ມີເຫດຖືກກຳຈັດແລ້ວ ເມື່ອອິນຊີສັງວອນບໍ່ມີ ສິນຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີອິນຊີສັງວອນວິບັດ ຊື່ວ່າ ມີເຫດຖືກກຳຈັດແລ້ວ ເມື່ອສິນບໍ່ມີ ສຳມາສະມາທິຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີສິນວິບັດ ຊື່ວ່າ ມີເຫດຖືກກຳຈັດແລ້ວ ເມື່ອສຳມາສະມາທິບໍ່ມີ ຍະຖາພູຕະຍານທັດສະນະຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີສຳມາສະມາທິວິບັດ ຊື່ວ່າ ມີເຫດຖືກກຳຈັດແລ້ວ ເມື່ອຍະຖາພູຕະຍານທັດສະນະບໍ່ມີ ນິບພິທາ ແລະວິຣາຄະຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີຍະຖາພູຕະຍານທັດສະນະວິບັດ ຊື່ວ່າ ມີເຫດຖືກກຳຈັດແລ້ວ ເມື່ອນິບພິທາ ແລະວິຣາຄະບໍ່ມີ ວິມຸດຕິຍານທັດສະນະຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີນິບພິທາ ແລະວິຣາຄະວິບັດ ຊື່ວ່າ ມີເຫດຖືກກຳຈັດແລ້ວ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີງ່າ ແລະໃບວິບັດແລ້ວ ສະເກັດ ເປືອກ ມອກ ແມ່ນແກ່ນຂອງຕົ້ນໄມ້ນັ້ນ ຢ່ອມບໍ່ເຖິງຄວາມບໍລິບູນ ແມ່ນສັນໃດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອທິຣິ ແລະໂອດຕັບປະສູດ ບໍ່ມີອິນຊີສັງວອນຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີທິຣິ ແລະໂອດຕັບປະສູດວິບັດ ຊື່ວ່າ ມີເຫດຖືກກຳຈັດແລ້ວ ຯລຯ ວິມຸດຕິຍານທັດສະນະຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີນິບພິທາ ແລະວິຣາຄະວິບັດ ຊື່ວ່າ ມີເຫດຖືກກຳຈັດແລ້ວ ສັນນັ້ນຄືກັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອທິຣິ ແລະໂອດຕັບປະມີ ອິນຊີສັງວອນຂອງບຸກຄົນຜູ້ສົມບູນດ້ວຍທິຣິ ແລະໂອດຕັບປະ ຊື່ວ່າ ມີເຫດສົມບູນ ເມື່ອອິນຊີສັງວອນມີ ສິນຂອງບຸກຄົນຜູ້ສົມບູນດ້ວຍອິນຊີ ສັງວອນ ຊື່ວ່າ ມີເຫດສົມບູນ ເມື່ອສິນມີ ສຳມາສະມາທິຂອງບຸກຄົນສົມບູນດ້ວຍສິນ ຊື່ວ່າ ມີ ເຫດສົມບູນ ເມື່ອສຳມາສະມາທິມີ ຍະຖາພູຕະຍານທັດສະນະຂອງບຸກຄົນຜູ້ສົມບູນດ້ວຍສຳມາ ສະມາທິ ຊື່ວ່າ ມີເຫດສົມບູນ ເມື່ອຍະຖາພູຕະຍານທັດສະນະມີ ນິບພິທາ ແລະວິຣາຄະຂອງບຸກ ຄົນຜູ້ສົມບູນດ້ວຍຍະຖາພູຕະຍານທັດສະນະ ຊື່ວ່າມີເຫດສົມບູນ ເມື່ອນິບພິທາແລະວິຣາຄະມີ ວິມຸດຕິຍານທັດສະນະຂອງບຸກຄົນຜູ້ສົມບູນດ້ວຍນິບພິທາ ແລະວິຣາຄະ ຊື່ວ່າ ມີເຫດສົມບູນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີງ່າ ແລະໃບສົມບູນ ສະເກັດ ເປືອກ ມອກ ແມ່ນແກ່ນຂອງຕົ້ນ ໄມ້ນັ້ນ ຍ່ອມເຖິງຄວາມບໍລິບູນ ແມ່ນສັນໃດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອທິຣິ ແລະໂອດຕັບປະມີ ອິນຊີສັງ ວອນຂອງບຸກຄົນຜູ້ສົມບູນດ້ວຍທິຣິ ແລະໂອດຕັບປະ ຊື່ວ່າ ມີເຫດສົມບູນ ຯລຯ ວິມຸດຕິຍານທັດ ສະນະຂອງບຸກຄົນຜູ້ສົມບູນດ້ວຍນິບພິທາ ແລະວິຣາຄະ ຊື່ວ່າ ມີເຫດສົມບູນ ສັນນັ້ນຄືກັນ

ທິຣິໂອດຕັບປະສູດທີ ໑ ຈົບ

໒. ສັດຕະສຸຣິຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍດວງອາທິດ ໗ ດວງ

[໖໖] ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຟັງມາແນວນີ້

ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນ ອັມພະປາລີວັນ ເຂດເມືອງເວສາລີໃນ ບ່ອນນັ້ນແລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງຮຽກພິກຂຸທັງຫຼາຍມາຕັດວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ” ພິກຂຸ ເຫຼົ່ານັ້ນ ທູນຮັບສະໜອງພຣະດຳຣັດແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕັດເລື່ອງນີ້ວ່າ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັງຂານທັງຫຼາຍເປັນສະພາວະບໍ່ທ່ຽງ ບໍ່ຍັງຢືນ ບໍ່ໜ້າຊື່ນຊົມ ນີ້ເປັນຂໍ້ ກຳນົດຄວນເປື້ອໜ່າຍ ຄວນຄາຍກຳໜັດ ຄວນລຸດພົ້ນໃນສັງຂານທັງປວງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຊຸນເຂົາສີເນຣຸ ຍາວ ໘໔,໐໐໐ ໂຍດ ກວ້າງ ໘໔,໐໐໐ ໂຍດ ຢັ່ງລົງໃນ ມະຫາສະມຸດ ໘໔,໐໐໐ ໂຍດ ສູງຈາກມະຫາສະມຸດຂຶ້ນໄປ ໘໔,໐໐໐ ໂຍດ ມີສະໄໝທີ່ເວລາ ຜ່ານໄປຍາວນານ ບາງເທື່ອບາງເວລາ ຝົນບໍ່ຕົກຫຼາຍປີ ຫຼາຍຮ້ອຍປີ ຫຼາຍພັນປີ ຫຼາຍແສນປີ ເມື່ອຝົນບໍ່ຕົກ ພິຊະຄາມ ພູຕະຄາມ ແລະຕີນນະຊາດທີ່ໃຊ້ເຂົ້າຢາ ປ່າໄມ້ໃຫຍ່ ຍ່ອມເລົາ ທ່ຽວ ແຫ້ງ ເປັນຢູ່ບໍ່ໄດ້ ສັນໃດ?

ສັງຂານທັງຫຼາຍກໍສັນນັ້ນ ເປັນສະພາວະບໍ່ທ່ຽງ ບໍ່ຍັງຍືນ ບໍ່ໜ້າຊື່ນຊົມ ນີ້ເປັນຂໍ້ກຳນົດ ຄວນເປື່ອໜ່າຍ ຄວນຄາຍກຳໜັດ ຄວນລຸດພົ້ນໃນສັງຂານທັງປວງ

ມີສະໄໝທີ່ເວລາຜ່ານໄປຍາວນານ ບາງເທື່ອບາງເວລາ ມີດວງອາທິດດວງທີ ໒ ຜາກົດ ເພາະດວງອາທິດດວງທີ ໒ ຜາກົດ ແມ່ນ້ຳນ້ອຍ ໜອງນ້ຳທຸກແຫ່ງ ລະເທີຍ ເຫືອດແຫ້ງ ບໍ່ມີ ນ້ຳ ສັນໃດ?

ສັງຂານທັງຫຼາຍກໍສັນນັ້ນ ເປັນສະພາວະບໍ່ທ່ຽງ ຯລຯ ຄວນລຸດພົ້ນໃນສັງຂານທັງປວງ

ມີສະໄໝທີ່ເວລາຜ່ານໄປຍາວນານ ບາງເທື່ອບາງເວລາ ມີດວງອາທິດດວງທີ ໓ ຜາກົດ ເພາະດວງອາທິດດວງທີ ໓ ຜາກົດ ແມ່ນ້ຳສາຍໃຫຍ່ ຄື ຄົງຄາ ຍະມຸນາ ອະຈິຣະວະດີ ສະຣະ ພູ ມະຣິ ທຸກແຫ່ງ ລະເທີຍ ເຫືອດແຫ້ງ ບໍ່ມີນ້ຳ ສັນໃດ?

ສັງຂານທັງຫຼາຍກໍສັນນັ້ນ ເປັນສະພາວະບໍ່ທ່ຽງ ຯລຯ ຄວນລຸດພົ້ນໃນສັງຂານທັງປວງ

ມີສະໄໝທີ່ເວລາຜ່ານໄປຍາວນານ ບາງເທື່ອບາງເວລາ ມີດວງອາທິດດວງທີ ໔ ຜາກົດ ເພາະດວງອາທິດດວງທີ ໔ ຜາກົດ ແຫຼ່ງນ້ຳໃຫຍ່ ທີ່ເປັນແດນໄຫຼມາລວມກັນຂອງແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ ເຫຼົ່ານີ້ ຄື ສະອະໂນດາດ ສະສິຫະປະປາຕະ ສະຣະຖະກະຣະ ສະກັນນະມຸນທະ ສະກຸນາລາ ສະສັດທັນ ສະມັນທາກິນີ ທຸກແຫ່ງ ລະເທີຍ ເຫືອດແຫ້ງ ບໍ່ມີນ້ຳ ສັນໃດ

ສັງຂານທັງຫຼາຍກໍສັນນັ້ນ ເປັນສະພາວະບໍ່ທ່ຽງ ຯລຯ ຄວນລຸດພົ້ນໃນສັງຂານທັງປວງ

ມີສະໄໝທີ່ເວລາຜ່ານໄປຍາວນານ ບາງເທື່ອບາງເວລາ ມີດວງອາທິດດວງທີ ໕ ຜາກົດ ເພາະດວງອາທິດດວງທີ ໕ ຜາກົດ ນ້ຳໃນມະຫາສະມຸດເລິກ ໑໐໐ ໂຍດກໍດີ ໒໐໐ ໂຍດ ກໍດີ ໓໐໐ ໂຍດກໍດີ ໔໐໐ ໂຍດກໍດີ ໕໐໐ ໂຍດກໍດີ ໖໐໐ ໂຍດກໍດີ ໗໐໐ ໂຍດກໍດີ ລົດລົງເຫຼືອຢູ່ພຽງ ໗ ຊົ່ວຕົ້ນຕານກໍມີ ໖ ຊົ່ວຕົ້ນຕານກໍມີ ໕ ຊົ່ວຕົ້ນຕານກໍມີ ໔ ຊົ່ວຕົ້ນຕານກໍມີ ໓ ຊົ່ວຕົ້ນຕານກໍມີ ໒ ຊົ່ວຕົ້ນຕານກໍມີ ຊົ່ວຕົ້ນຕານດຽວກໍມີ ເຫຼືອຢູ່ພຽງ ໗ ຊົ່ວຄົນ ໖ ຊົ່ວຄົນ ໕ ຊົ່ວຄົນ ໔ ຊົ່ວຄົນ ໓ ຊົ່ວຄົນ ໒ ຊົ່ວຄົນ ຊົ່ວຄົນດຽວ ຊົ່ວຄົນພຽງແອວ ພຽງເຂົ້າ ພຽງແຄ່ຂໍ້ຕົນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນ້ຳໃນມະຫາສະມຸດຍັງເຫຼືອຢູ່ພຽງໃນຮອຍຕີນງົວໃນທີ່ນັ້ນ ໆ ປຽບເໝືອນໃນລະດູແລ້ງ ເມື່ອຝົນ ເຝັດໃຫຍ່ ໆ ຕົກລົງມາ ນ້ຳເຫຼືອຢູ່ໃນຮອຍຕີນງົວໃນທີ່ນັ້ນ ໆ ເພາະດວງອາທິດດວງທີ ໕ ຜາກົດ ນ້ຳໃນ ມະຫາສະມຸດແມ່ນພຽງຂີ້ນ້ຳກໍບໍ່ມີ ສັນໃດ

ສັງຂານທັງຫຼາຍກໍສັນນັ້ນ ເປັນສະພາວະບໍ່ທ່ຽງ ຯລຯ ຄວນລຸດພົ້ນໃນສັງຂານທັງປວງ

ມີສະໄໝທີ່ເວລາຜ່ານໄປຍາວນານ ບາງເທື່ອບາງເວລາ ມີດວງອາທິດດວງທີ ໖ ຜາກົດ ເພາະດວງອາທິດດວງທີ ໖ ຜາກົດ ແຜ່ນດິນໃຫຍ່ນີ້ ແລະຊຸນເຂົາສີເນຣູ ຍ່ອມມີກຸ່ມຄວັນພວຍ ພຸ່ງຂຶ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນາຍຊ່າງໝໍເຜົາໝໍທີ່ເຂົາປັ້ນດີແລ້ວ ຍ່ອມມີຄວັນພວຍພຸ່ງຂຶ້ນ ສັນໃດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພາະດວງອາທິດດວງທີ ໖ ຜາກົດ ແຜ່ນດິນໃຫຍ່ນີ້ ແລະຊຸນເຂົາສີເນຣູ ຍ່ອມມີ ກຸ່ມຄວັນພວຍພຸ່ງຂຶ້ນ ສັນນັ້ນ

ສັງຂານທັງຫຼາຍກໍສັນນັ້ນ ເປັນສະພາວະບໍ່ທ່ຽງ ຯລຯ ຄວນລຸດພົ້ນໃນສັງຂານທັງປວງ

ມີສະໄໝທີ່ເວລາຜ່ານໄປຍາວນານ ບາງເທື່ອບາງເວລາ ມີດວງອາທິດດວງທີ ໗ ຜາກົດ ເພາະດວງອາທິດດວງທີ ໗ ຜາກົດ ແຜ່ນດິນໃຫຍ່ນີ້ ແລະຊຸນເຂົາສີເນຣູ ເກີດໄຟລຸກເປັນແປວ ມີແສງເພີງເປັນອັນດຽວກັນ ເມື່ອແຜ່ນດິນໃຫຍ່ນີ້ ແລະຊຸນເຂົາສີເນຣູຖືກໄຟເຜົາຜານຢູ່ ນ້ຳໄຟ ຖືກລົມພັດຂຶ້ນໄປຈົນເຖິງພົມມະໂລກ ເມື່ອຊຸນເຂົາສີເນຣູຖືກໄຟເຜົາໄໝ້ ກຳລັງພິນາດ ຖືກກອງ ເພີງໃຫຍ່ເຜົາທົ່ວຕະຫຼອດແລ້ວ ຍອດເຂົາແມ່ນຂະໜາດ ໑໐໐ ໂຍດ ໒໐໐ ໂຍດ ໓໐໐ ໂຍດ ໔໐໐ ໂຍດ ໕໐໐ ໂຍດ ຍ່ອມພັງທະລາຍ ເມື່ອແຜ່ນດິນໃຫຍ່ນີ້ ແລະຊຸນເຂົາ ສີເນຣູຖືກໄຟເຜົາ ຜານຢູ່ ຂີ້ເຖົ້າແລະຂະເມົາຄວັນຍ່ອມບໍ່ຜາກົດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອເນີຍໃສ ຫຼື ນ້ຳມັນຖືກໄຟເຜົາ ຜານຢູ່ ຂີ້ເຖົ້າແລະຂະເມົາຄວັນຍ່ອມບໍ່ຜາກົດ ສັນໃດ ເມື່ອແຜ່ນດິນໃຫຍ່ນີ້ ແລະຊຸນເຂົາສີເນຣູ ຖືກໄຟເຜົາຜານຢູ່ ຂີ້ເຖົ້າແລະຂະເມົາຄວັນ ກໍຍ່ອມບໍ່ຜາກົດ ສັນນັ້ນ

ສັງຂານທັງຫຼາຍກໍສັນນັ້ນ ເປັນສະພາວະບໍ່ທ່ຽງ ບໍ່ຍັງຍືນ ບໍ່ໜ້າຊື່ນຊົມ ນີ້ເປັນຂໍ້ກຳນົດ ຄວນເປື້ອໜ່າຍ ຄວນຄາຍກຳໜັດ ຄວນລຸດພົ້ນໃນສັງຂານທັງປວງ

ໃນຂັ້ນນີ້ ໃຜນ? ຊື່ວ່າເປັນຜູ້ຮູ້ ໃຜນ? ຊື່ວ່າເປັນຜູ້ເຊື່ອວ່າ “ແຜ່ນດິນໃຫຍ່ນີ້ ແລະຊຸນ ເຂົາສີເນຣູຖືກໄຟເຜົາຜານ ພິນາດ ບໍ່ເຫຼືອຢູ່” ນອກຈາກອະຣິຍະສາວົກຜູ້ມີບົດອັນເຫັນແລ້ວ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເລື້ອງເຄີຍມີມາແລ້ວ ຄູ່ຊື່ສຸເນດ ເປັນເຈົ້າລັດທິຜູ້ປາສະຈາກຄວາມກຳໜົດ ໃນການທັງຫຼາຍ ມີສາວົກຫຼາຍຮ້ອຍຄົນ ໄດ້ສະແດງທຳແກ່ສາວົກທັງຫຼາຍ ເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ ເກີດຮ່ວມກັບເທວະດາຊັ້ນພົມມະໂລກ ແລະເມື່ອຄູສຸເນດສະແດງທຳເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ເກີດຮ່ວມ ກັບເທວະດາຊັ້ນພົມມະໂລກ ເຫຼົ່າສາວົກຜູ້ຮູ້ແຈ້ງຄຳສອນຢ່າງດີຍິ່ງ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ໄດ້ໄປ ເກີດໃນສຸກຄະຕິພົມມະໂລກ ສ່ວນເຫຼົ່າສາວົກຜູ້ບໍ່ຮູ້ແຈ້ງຄຳສອນ ຢ່າງດີຍິ່ງ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ບາງພວກໄດ້ໄປເກີດຮ່ວມກັບເທວະດາຊັ້ນປະຣະນົມມິຕະວະສະວັດຕິ ບາງພວກໄດ້ໄປເກີດຮ່ວມ ກັບເທວະດາຊັ້ນນົມມານະຣະຕິ ບາງພວກໄດ້ໄປເກີດຮ່ວມກັບເທວະດາຊັ້ນດຸສິດ ບາງພວກໄດ້ ໄປເກີດຮ່ວມກັບເທວະດາຊັ້ນຈາຕຸມະຫາຣາດ ບາງພວກໄດ້ໄປເກີດຮ່ວມກັບຂັດຕິຍະມະຫາສານ ບາງພວກໄດ້ໄປເກີດຮ່ວມກັບພາມມະນະມະຫາສານ ບາງພວກໄດ້ໄປເກີດຮ່ວມກັບຄະຫະບໍດີ ມະຫາສານ

ຄັ້ງນັ້ນແລ ຄູສຸເນດໄດ້ມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ການທີ່ເຮົາມີຄະຕິໃນສຳປະຣາຍະພົບສະເໝີເໝືອນກັບເຫຼົ່າສາວົກ ບໍ່ສົມຄວນເລີຍ ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນຈະເລີນເມດຕາໃຫ້ຍິ່ງຂຶ້ນ”

ຕໍ່ຈາກນັ້ນ ຄູສຸເນດໄດ້ຈະເລີນເມດຕາຈົດຕະຫຼອດ ໗ ປີ ແລ້ວບໍ່ມາສູ່ໂລກນີ້ຕະຫຼອດ ໗ ສັງວັດຕະກັບ ແລະວິວັດຕະກັບ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອໂລກເສື່ອມ ຄູສຸເນດເຂົ້າເຖິງພົມມະໂລກ ຊັ້ນອາພັດສະ ເມື່ອໂລກຈະເລີນຄູສຸເນດເຂົ້າເຖິງພົມວິມານອັນວ່າງເປົ່າ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນພົມວິມານນັ້ນ ຄູສຸເນດເປັນພົມ ເປັນມະຫາພົມ ເປັນຜູ້ຄອບງຳ ບໍ່ແມ່ນຖືກໃຜໆ ຄອບງຳ ເປັນຜູ້ເຫັນແນ່ນອນ ມີອຳນາດ ຄູສຸເນດໄດ້ເປັນທ້າວສັກກະ ຜູ້ເປັນຈອມເທບເຖິງ ໙໖ ຄັ້ງ ໄດ້ເປັນພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດຜູ້ຊົງທຳ ເປັນທຳຣາຊາ ມີມະຫາສະມຸດທັງ ໔ ເປັນຂອບເຂດ ເປັນຜູ້ຊະນະສົງຄາມ ມີຊົນນະບົດທີ່ເຖິງຄວາມຫມັ້ນຄົງ ປະກອບດ້ວຍຣັດຕະນະ ໗ ປະການ ຕັ້ງຫຼາຍຮ້ອຍຄັ້ງ ຄູສຸເນດເຄີຍມີ ບຸດຫຼາຍກວ່າພັນຄົນ ລ້ວນແຕ່ເປັນຄົນກ້າຫານຊານໄຊ ຍ່າຍີຂ້າເສິກໄດ້ ຄູສຸເນດນັ້ນປົກຄອງແຜ່ນດິນນີ້ອັນມີມະຫາສະມຸດເປັນຂອບເຂດ ໂດຍທຳ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ອາດຍາ ບໍ່ຕ້ອງ ໃຊ້ອາວຸດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄູສຸເນດນັ້ນເປັນຜູ້ມີອາຍຸຍືນຍາວຢ່າງນີ້ ເປັນຜູ້ດຳລົງຢູ່ໄດ້ນານຢ່າງນີ້ ແຕ່ກໍບໍ່ພົ້ນຈາກຊາດ ຊະຣາ ມໍລະນະ ໂສກະ ປະຣິເທວະ ທຸກ ໂທມະນັດ ອຸປາຍາດ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວວ່າ ບໍ່ລຸດພົ້ນຈາກທຸກ

ຂໍ້ນັ້ນ ເພາະເຫດໃດ ເພາະບໍ່ຮູ້ແຈ້ງແທງຕະຫຼອດທຳ ໔ ປະການ

ທຳ ໔ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ເພາະບໍ່ຮູ້ແຈ້ງແທງຕະຫຼອດອະຣິຍະສິນ
໒. ເພາະບໍ່ຮູ້ແຈ້ງແທງຕະຫຼອດອະຣິຍະສະມາທິ
໓. ເພາະບໍ່ຮູ້ແຈ້ງແທງຕະຫຼອດອະຣິຍະປັນຍາ
໔. ເພາະບໍ່ຮູ້ແຈ້ງແທງຕະຫຼອດອະຣິຍະວິມຸດຕິ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາໄດ້ຮູ້ແຈ້ງແທງຕະຫຼອດອະຣິຍະສິນ ເຮົາໄດ້ຮູ້ແຈ້ງແທງຕະຫຼອດອະຣິຍະສະມາທິ ເຮົາໄດ້ຮູ້ແຈ້ງແທງຕະຫຼອດອະຣິຍະປັນຍາ ເຮົາໄດ້ຮູ້ແຈ້ງແທງຕະຫຼອດອະຣິຍະວິມຸດຕິ ເຮົາຖອນພະວະຕັນຫາໄດ້ແລ້ວ ພະວະເນດຕິສິນໄປແລ້ວ ບັດນີ້ພົບໃໝ່ບໍ່ມີອີກ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຜູ້ພຣະສຸຄິດສາດສະດາ ໄດ້ຕັດໄວຍາກອນພາສີດນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງໄດ້ຕັດຄາຖາປະພັນຕໍ່ໄປອີກ ວ່າ

ພຣະໂຄດົມຜູ້ມີຍົດຕັດສະຮູ້ທຳເຫຼົ່ານີ້ ຄື
ສິນ ສະມາທິ ປັນຍາ ແລະວິມູດຕິອັນປະເສີດ
ດັ່ງນັ້ນ ພຣະພຸດທະເຈົ້າຈຶ່ງຕັດບອກທຳ
ແກ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍເພື່ອຄວາມຮູ້ຍິ່ງ
ພຣະສາດສະດາຜູ້ມີພຣະຈັກຊຸຊົງເຮັດບ່ອນສູດແຫ່ງທຸກ ປະຣິນິບພານແລ້ວ

ສັດຕະສຸຣິຍະສູດທີ ໒ ຈົບ

໓. ນະຄະໂຣປະມະສູດ

ວ່າດ້ວຍທຳປຽບດ້ວຍເຄື່ອງປ້ອງກັນນະຄອນ

[໖໗] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນການໃດ ປັດຈັນຕະນະຄອນ (ເມືອງຊາຍແດນ) ຂອງພຣະຣາຊາ ເປັນນະຄອນທີ່ປ້ອງກັນໄວ້ດີດ້ວຍເຄື່ອງປ້ອງກັນນະຄອນ ໗ ປະການ ແລະໄດ້ອາຫານ ໔ ຢ່າງ ຕາມຄວາມປາຖະໜາ ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳບາກ ໃນການນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຮຽກປັດຈັນຕະນະຄອນຂອງພຣະຣາຊານີ້ວ່າ ສັດຕູໝູ່ປັດຈາມິດພາຍນອກເຮັດຫຍັງບໍ່ໄດ້ ປັດຈັນຕະນະຄອນຊື່ວ່າ ປ້ອງກັນດີດ້ວຍເຄື່ອງປ້ອງກັນນະຄອນ ໗ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ປັດຈັນຕະນະຄອນຂອງພຣະຣາຊາມີເສົາຣະນຽດຊຸດຊຸມຝັງເລິກໄວ້ເປັນຢ່າງດີ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ ບໍ່ຄອນແຄນ ປັດຈັນຕະນະຄອນຂອງພຣະຣາຊາຊື່ວ່າປ້ອງກັນດີ ເພື່ອຄຸ້ມກັນໄພພາຍໃນແລະປ້ອງກັນອັນຕະລາຍພາຍນອກ ດ້ວຍເຄື່ອງປ້ອງກັນນະຄອນປະການທີ ໑ ນີ້
໒. ປັດຈັນຕະນະຄອນຂອງພຣະຣາຊາມີຄູຄອງເລິກແລະກວ້າງ ປັດຈັນຕະນະຄອນຂອງພຣະຣາຊາ ຊື່ວ່າປ້ອງກັນດີເພື່ອຄຸ້ມກັນໄພພາຍໃນ ແລະປ້ອງກັນອັນຕະລາຍພາຍນອກ ດ້ວຍເຄື່ອງປ້ອງກັນນະຄອນປະການທີ ໒ ນີ້
໓. ປັດຈັນຕະນະຄອນຂອງພຣະຣາຊາມີທາງຢ່າງໄດ້ຮອບ ທັງສູງແລະກວ້າງ ປັດຈັນຕະນະຄອນຂອງພຣະຣາຊາຊື່ວ່າປ້ອງກັນດີ ເພື່ອຄຸ້ມກັນໄພພາຍໃນ ແລະປ້ອງກັນອັນຕະລາຍພາຍນອກ ດ້ວຍເຄື່ອງປ້ອງກັນນະຄອນປະການທີ ໓ ນີ້
໔. ປັດຈັນຕະນະຄອນຂອງພຣະຣາຊາມີການສະສົມອາວຸດໄວ້ຫຼາຍ ທັງທີ່ເປັນອາວຸດແຫຼມຍາວແລະອາວຸດມີຄົມ ປັດຈັນຕະນະຄອນຂອງພຣະຣາຊາຊື່ວ່າປ້ອງ

ກັນດີ ເພື່ອຄຸ້ມກັນໄພພາຍໃນແລະປ້ອງກັນອັນຕະລາຍພາຍນອກ ດ້ວຍເຄື່ອງປ້ອງກັນນະຄອນປະການທີ ໔ ນີ້

໕. ປັດຈັນຕະນະຄອນຂອງພຣະຣາຊາມີກອງພົນຕັ້ງອາໄສຢູ່ຫຼາຍ ຄື ພົນຊ້າງ ພົນມ້າ ພົນລົດ ພົນທະນູ ໜ່ວຍເຊີນທຸງ ໜ່ວຍຈັດກະບວນທັບ ໜ່ວຍພະລາທິການ ໜ່ວຍເສນາທິການ ໜ່ວຍຈູ່ໂຈມ ໜ່ວຍທະຫານກ້າ ໜ່ວຍກ້າຕາຍ ໜ່ວຍທະຫານເກາະໜັງ ໜ່ວຍທະຫານທາດ ປັດຈັນຕະນະຄອນຂອງພຣະຣາຊາຊື່ວ່າປ້ອງກັນດີ ເພື່ອຄຸ້ມກັນໄພພາຍໃນແລະປ້ອງກັນອັນຕະລາຍພາຍນອກ ດ້ວຍເຄື່ອງປ້ອງກັນນະຄອນປະການທີ ໕ ນີ້

໖. ປັດຈັນຕະນະຄອນຂອງພຣະຣາຊາມີທະຫານຍາມສະຫຼາດ ສຽບແຫຼມ ມີປັນຍາຄອຍຖ້າກັນຄົນທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າໄປ ໃຫ້ຄົນທີ່ຮູ້ຈັກເຂົ້າໄປ ປັດຈັນຕະນະຄອນຂອງພຣະຣາຊາຊື່ວ່າປ້ອງກັນດີ ເພື່ອຄຸ້ມກັນໄພພາຍໃນ ແລະປ້ອງກັນອັນຕະລາຍພາຍນອກ ດ້ວຍເຄື່ອງປ້ອງກັນນະຄອນປະການທີ ໖ ນີ້

໗. ປັດຈັນຕະນະຄອນຂອງພຣະຣາຊາມີກຳແພງສູງແລະກວ້າງ ພ້ອມດ້ວຍປ້ອມກໍ່ດິນຈີ່ ໂບກບູນປັດຈັນຕະນະຄອນຂອງພຣະຣາຊາຊື່ວ່າປ້ອງກັນດີ ເພື່ອຄຸ້ມກັນໄພພາຍໃນ ແລະປ້ອງກັນອັນຕະລາຍພາຍນອກ ດ້ວຍເຄື່ອງປ້ອງກັນນະຄອນປະການທີ ໗ ນີ້

ອາຫານ ໔ ຢ່າງທີ່ໄດ້ຕາມຄວາມປາຖະໜາ ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳບາກ ມີອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ປັດຈັນຕະນະຄອນຂອງພຣະຣາຊານີ້ ມີການສະສົມຫຍ້າ ໄມ້ ແລະນ້ຳໄວ້ຫຼາຍ ເພື່ອຄວາມອຸ່ນໃຈ ເພື່ອຄວາມບໍ່ສະດຸ້ງຢ້ານ ເພື່ອຄວາມຢູ່ຜາສຸກຂອງປະຊາຊົນພາຍໃນ ແລະເພື່ອປ້ອງກັນອັນຕະລາຍພາຍນອກ

໒. ປັດຈັນຕະນະຄອນຂອງພຣະຣາຊາ ມີການສະສົມເຂົ້າສາລີ ແລະເຂົ້າໜຽວໄວ້ຫຼາຍ ເພື່ອຄວາມອຸ່ນໃຈ ເພື່ອຄວາມບໍ່ສະດຸ້ງຢ້ານ ເພື່ອຄວາມຢູ່ຜາສຸກ ຂອງປະຊາຊົນພາຍໃນ ແລະເພື່ອປ້ອງກັນອັນຕະລາຍພາຍນອກ

໓. ປັດຈັນຕະນະຄອນຂອງພຣະຣາຊາ ມີການສະສົມປະຣັນນະຊາດ ຄື ງາ ຖົ່ວ ຂຽວ ຖົ່ວເຫຼືອງໄວ້ຫຼາຍ ເພື່ອຄວາມອຸ່ນໃຈ ເພື່ອຄວາມບໍ່ສະດຸ້ງຢ້ານ ເພື່ອຄວາມຢູ່ຜາສຸກຂອງປະຊາຊົນພາຍໃນ ແລະເພື່ອປ້ອງກັນອັນຕະລາຍພາຍນອກ

໔. ປັດຈັນຕະນະຄອນຂອງພຣະຣາຊາ ມີການສະສົມເພສັດ ຄື ເນີຍໃສ ເນີຍຊຸ້ນ ນ້ຳມັນ ນ້ຳເຜິ້ງ ນ້ຳອ້ອຍ ເກືອ ໄວ້ຫຼາຍ ເພື່ອຄວາມອຸ່ນໃຈ ເພື່ອຄວາມບໍ່ສະດູ້ງຢ້ານ ເພື່ອຄວາມຢູ່ຜາສຸກຂອງປະຊາຊົນພາຍໃນ ແລະເພື່ອປ້ອງກັນອັນຕະລາຍພາຍນອກ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອາຫານ ໔ ຢ່າງນີ້ແລ ທີ່ໄດ້ຕາມຄວາມປາຖະໜາ ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳບາກ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນການໃດ ປັດຈັນຕະນະຄອນຂອງພຣະຣາຊາເປັນນະຄອນປ້ອງກັນໄວ້ດີ ດ້ວຍເຄື່ອງປ້ອງກັນນະຄອນ ໗ ປະການນີ້ ແລະໄດ້ອາຫານ ໔ ປະການນີ້ ຕາມຄວາມປາຖະໜາ ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳບາກ ໃນການນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຮຽກປັດຈັນຕະນະຄອນຂອງພຣະຣາຊານີ້ວ່າ ສັດຕູໝູ່ປັດຈາມິດພາຍນອກເຮັດຫຍັງບໍ່ໄດ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນທຳນອງດຽວກັນ ໃນການໃດ ອະຣິຍະສາວົກປະກອບດ້ວຍສັດທຳ ໗ ປະການ ແລະໄດ້ຊານ ໔ ປະການ ອັນມີໃຈດີຍິ່ງເຊິ່ງເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນ ຕາມຄວາມປາຖະໜາ ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳບາກ ໃນການນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຮຽກອະຣິຍະສາວົກນີ້ວ່າ ມານຜູ້ມີບາບກໍເຮັດຫຍັງບໍ່ໄດ້

ອະຣິຍະສາວົກປະກອບດ້ວຍສັດທຳ ໗ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອະຣິຍະສາວົກເປັນຜູ້ມີສັດທາ ຄືເຊື່ອປັນຍາເຄື່ອງຕັດສະຮູ້ຂອງຕະຖາຄົດວ່າ “ແມ່ນຍ້ອນເຫດນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ຯລຯ ເປັນພຣະພຸດທະເຈົ້າ ເປັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ” ປຽບເໝືອນປັດຈັນຕະນະຄອນຂອງພຣະຣາຊາ ມີເສົາຣະນຽດຊຸດຊຸມຝັງເລິກໄວ້ເປັນຢ່າງດີ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ ບໍ່ຄອນແຄນ ເພື່ອຄຸ້ມກັນໄພພາຍໃນ ແລະປ້ອງກັນອັນຕະລາຍພາຍນອກ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະຣິຍະສາວົກເປັນຜູ້ມີສັດທາເໝືອນເສົາຣະນຽດ ຍ່ອມລະອະກຸສົນ ຈະເລີນກຸສົນລະທຳທີ່ມີໂຫດ ຈະເລີນທຳທີ່ບໍ່ມີໂຫດ ບໍລິຫານຕົນໃຫ້ບໍລິສຸດ ອະຣິຍະສາວົກປະກອບດ້ວຍສັດທຳປະການທີ ໑ ນີ້

໒. ອະຣິຍະສາວົກເປັນຜູ້ມີຫິຣິ ຄື ລະອາຍຕໍ່ກາຍທຸດຈະຣິດ ວະຈິທຸດຈະຣິດ ມະໂນທຸດຈະຣິດ ລະອາຍຕໍ່ການປະກອບບາບອະກຸສົນທຳ ປຽບເໝືອນປັດຈັນຕະນະຄອນ ຂອງພຣະຣາຊາ ມີຄູເລິກແລະກວ້າງ ເພື່ອຄຸ້ມກັນໄພພາຍໃນ ແລະປ້ອງກັນອັນຕະລາຍພາຍນອກ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະຣິຍະສາວົກຜູ້ມີຫິຣິເໝືອນຄູຄອງ ຍ່ອມລະອະກຸສົນ ຈະເລີນກຸສົນ ລະທຳທີ່ມີໂຫດ ຈະເລີນທຳທີ່ບໍ່ມີ

ໂທດ ບໍລິຫານຕົນໃຫ້ບໍລິສຸດ ອະນິຍະສາວົກປະກອບດ້ວຍສັດທຳປະການທີ ໒ ນີ້

໓. ອະນິຍະສາວົກເປັນຜູ້ມີໂອດຕັບປະ ຄື ສະດັງຍ້ານຕໍ່ກາຍທຸດຈະຣິດ ວະຈິທຸດ ຈະຣິດ ມະໂນທຸດຈະຣິດ ສະດັງຍ້ານຕໍ່ການປະກອບບາບອະກຸສົນທຳ ປຽບເໝືອນ ປັດຈັນຕະນະຄອນຂອງພຣະຣາຊາ ມີທາງເດີນໄດ້ຮອບ ທັງສູງແລະກວ້າງ ເພື່ອຄຸ້ມກັນໄພພາຍໃນ ແລະປ້ອງກັນອັນຕະລາຍພາຍນອກ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະນິຍະສາວົກຜູ້ມີໂອດຕັບປະເໝືອນທາງເດີນຮອບກຳແພງ ຍ່ອມລະອະກຸສົນ ຈະເລີນກຸສົນ ລະທຳທີ່ມີໂທດ ຈະເລີນທຳທີ່ບໍ່ມີໂທດ ບໍລິຫານຕົນໃຫ້ບໍລິສຸດ ອະນິຍະສາວົກປະກອບດ້ວຍສັດທຳປະການທີ ໓ ນີ້

໔. ອະນິຍະສາວົກເປັນພະຫຼຸສູດ ຯລຯ ແທງຕະຫຼອດດີດ້ວຍທິດຖິ ປຽບເໝືອນ ປັດຈັນຕະ ນະຄອນຂອງພຣະຣາຊາ ມີການສະສົມອາວຸດໄວ້ຫຼາຍ ທັງທີ່ເປັນ ອາວຸດແຫຼມຍາວແລະອາວຸດມີຄົມ ເພື່ອຄຸ້ມກັນໄພພາຍໃນ ແລະປ້ອງກັນ ອັນຕະລາຍພາຍນອກ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະນິຍະສາວົກຜູ້ມີສຸຕະ ເໝືອນອາວຸດ ຍ່ອມລະອະກຸສົນ ຈະເລີນກຸສົນ ລະທຳທີ່ມີໂທດ ຈະເລີນທຳທີ່ບໍ່ມີໂທດ ບໍລິຫານຕົນໃຫ້ບໍລິສຸດ ອະນິຍະສາວົກປະກອບດ້ວຍສັດທຳປະການທີ ໔ ນີ້

໕. ອະນິຍະສາວົກເປັນຜູ້ຜາຣົບຄວາມພຽນ ເພື່ອລະອະກຸສົນທຳ ເພື່ອໃຫ້ກຸສົນທຳ ເກີດ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ມີຄວາມບາກບັນໝັ້ນຄົງ ບໍ່ຖືເປົາໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍຢູ່ ປຽບເໝືອນປັດຈັນຕະນະຄອນຂອງພຣະຣາຊາ ມີກອງພົນຕັ້ງອາໄສຢູ່ຫຼາຍ ຄື ພົນຊ້າງ ພົນມ້າ ພົນລົດ ພົນທະນູ ໜ່ວຍເຊີນທຸງ ໜ່ວຍຈັດກະບວນທັບ ໜ່ວຍພະລາທິການ ໜ່ວຍເສນາທິການ ໜ່ວຍຈູໂຈມ ໜ່ວຍທະຫານກ້າ ໜ່ວຍກ້າ ຕາຍ ໜ່ວຍທະຫານເກາະຫັງ ໜ່ວຍທະຫານທາດ ເພື່ອຄຸ້ມກັນໄພພາຍໃນ ແລະປ້ອງກັນອັນຕະລາຍພາຍນອກ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະນິຍະສາວົກມີຄວາມພຽນ ເໝືອນກອງທັບ ຍ່ອມລະອະກຸສົນ ຈະເລີນກຸສົນ ລະທຳທີ່ມີໂທດ ຈະເລີນທຳທີ່ ບໍ່ມີໂທດ ບໍລິຫານຕົນໃຫ້ບໍລິສຸດ ອະນິຍະສາວົກປະກອບດ້ວຍສັດທຳປະການທີ ໕ ນີ້

໖. ອະນິຍະສາວົກເປັນຜູ້ມີສະຕິ ຄື ປະກອບດ້ວຍສະຕິປັນຍາເຄື່ອງຮັກສາຕົນຢ່າງ ຍິ່ງ ຣະນິກເຖິງສິ່ງທີ່ເຮັດ ຄຳທີ່ເວົ້າແມ່ນຜ່ານໄປດົນແລ້ວໄດ້ ປຽບເໝືອນປັດ ຈັນຕະນະຄອນຂອງພຣະຣາຊາ ມີທະຫານຍາມສະຫຼາດສູບແຫຼມ ມີປັນຍາ ຄອຍຖ້າກັນຄົນທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າໄປ ໃຫ້ຄົນທີ່ຮູ້ຈັກ ເຂົ້າໄປ ເພື່ອຄຸ້ມກັນໄພ

ພາຍໃນ ແລະ ປ້ອງກັນອັນຕະລາຍພາຍນອກ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະນິຍະສາວົກຜູ້ມີ
ສະຕິເໝືອນທະຫານຍາມ ຍ່ອມລະອະກຸສິນ ຈະເລີນກຸສົນ ລະທຳທີ່ມີໂທດ
ຈະເລີນທຳທີ່ບໍ່ມີໂທດ ບໍລິຫານຕົນໃຫ້ບໍລິສຸດ ອະນິຍະສາວົກປະກອບດ້ວຍ
ສັດທຳປະການທີ ໖ ນີ້

໗. ອະນິຍະສາວົກກຳສັນນັ້ນຄືກັນ ເປັນຜູ້ມີປັນຍາ ຄື ປະກອບດ້ວຍປັນຍາເຄື່ອງ
ພິຈາລະນາເຫັນທັງຄວາມເກີດ ແລະ ຄວາມດັບອັນເປັນອະນິຍະ ທຳລາຍກິເລດ
ໃຫ້ເຖິງຄວາມໝົດສິ້ນທຸກໂດຍຊອບ ປຽບເໝືອນປັດຈັນຕະນະຄອນຂອງພຣະ
ຣາຊາ ມີກຳແພງສູງແລະກວ້າງ ພ້ອມດ້ວຍປ້ອມກໍ່ດິນຈີ່ໂບກປູນດີ ເພື່ອຄຸ້ມກັນ
ໄພພາຍໃນ ແລະ ປ້ອງກັນອັນຕະລາຍພາຍນອກ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະນິຍະສາວົກ
ເຖິງພ້ອມດ້ວຍປັນຍາເໝືອນປ້ອມທີ່ກໍ່ດິນຈີ່ໂບກປູນດີ ຍ່ອມລະອະກຸສິນ
ຈະເລີນກຸສົນ ລະທຳທີ່ມີໂທດ ຈະເລີນທຳທີ່ບໍ່ມີໂທດ ບໍລິຫານຕົນໃຫ້ບໍລິສຸດ
ອະນິຍະສາວົກປະກອບດ້ວຍສັດທຳປະການທີ ໗ ນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະນິຍະສາວົກປະກອບດ້ວຍສັດທຳ ໗ ປະການນີ້

ຊານ ໔ ປະການ ອັນມີໃນຈິດຍິ່ງເຊິ່ງເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນ ທີ່ອະນິຍະສາວົກ
ໄດ້ຕາມຄວາມປາຖະໜາ ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳບາກ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອະນິຍະສາວົກສະຫງົດຈາກກາມ ແລະ ອະກຸສິນທຳທັງຫຼາຍແລ້ວບັນລຸປະຖົມ
ຊານ ໑໒໑ ເພື່ອຄວາມອຸ່ນໃຈ ເພື່ອຄວາມບໍ່ສະດັງຍ້ານ ເພື່ອຄວາມຢູ່ຜາສຸກ
ຂອງຕົນ ເພື່ອກ້າວລົງສູ່ນິບພານ ປຽບເໝືອນປັດຈັນຕະນະຄອນຂອງພຣະຣາ
ຊາ ມີການສະສົມຫຍ້າ ໄມ້ ແລະ ນ້ຳໄວ້ຫຼາຍເພື່ອຄວາມອຸ່ນໃຈ ເພື່ອຄວາມບໍ່
ສະດັງຍ້ານ ເພື່ອຄວາມຢູ່ຜາສຸກຂອງປະຊາຊົນພາຍໃນ ແລະ ເພື່ອປ້ອງກັນ
ອັນຕະລາຍພາຍນອກ

໒. ອະນິຍະສາວົກ ເພາະວິຕົກວິຈານສະງົບຣະງັບໄປ ບັນລຸທຸຕິຍະຊານ ໑໒໑
ເພື່ອຄວາມອຸ່ນໃຈ ເພື່ອຄວາມບໍ່ສະດັງຍ້ານ ເພື່ອຄວາມຢູ່ຜາສຸກຂອງຕົນ ເພື່ອ
ກ້າວລົງສູ່ນິບພານ ປຽບເໝືອນ ປັດຈັນຕະ ນະຄອນຂອງພຣະຣາຊາ ມີການ
ສະສົມເຂົ້າສາລີແລະເຂົ້າໜຽວໄວ້ຫຼາຍເພື່ອຄວາມອຸ່ນໃຈ ເພື່ອຄວາມບໍ່ສະດັງ
ຍ້ານ ເພື່ອຄວາມຢູ່ຜາສຸກຂອງປະຊາຊົນພາຍໃນ ແລະ ເພື່ອປ້ອງກັນອັນຕະລາຍ
ພາຍນອກ

໓. ອະຣິຍະສາວົກ ເພາະປິຕິຄາຍອອກ ບັນລຸຕະຕິຍະຊານ ຯລຯ ເພື່ອຄວາມ ອຸ່ນໃຈ ເພື່ອຄວາມບໍ່ສະດັງຍ້ານ ເພື່ອຄວາມຢູ່ຜາສຸກຂອງຕົນ ເພື່ອກ້າວລົງສູ່ ນິບພານ ປຽບເໝືອນປັດຈັນຕະ ນະຄອນຂອງພຣະຣາຊາ ມີການສະສົມປະຣັນ ນະຊາດ ຄື ງາ ຖົ່ວຂຽວ ຖົ່ວເຫຼືອງ ໄວ້ຫຼາຍເພື່ອຄວາມອຸ່ນໃຈ ເພື່ອຄວາມບໍ່ ສະດັງຍ້ານ ເພື່ອຄວາມຢູ່ຜາສຸກຂອງປະຊາຊົນພາຍໃນ ແລະປ້ອງກັນອັນຕະ ລາຍພາຍນອກ

໔. ອະຣິຍະສາວົກ ເພາະລະສຸກແລະທຸກໄດ້ ເພາະໂສມະນັດ ແລະໂທມະນັດດັບ ໄປກ່ອນແລ້ວ ບັນລຸຈະຕຸດຖະຊານ ຯລຯ ເພື່ອຄວາມອຸ່ນໃຈ ເພື່ອຄວາມບໍ່ສະ ດັງຍ້ານ ເພື່ອຄວາມຢູ່ຜາສຸກຂອງຕົນ ເພື່ອກ້າວລົງສູ່ນິບພານ ປຽບເໝືອນປັດ ຈັນຕະນະຄອນຂອງພຣະຣາຊາ ມີການສະສົມເພສັດ ຄື ເນີຍໃສ ເນີຍຊຸ້ນ ນ້ຳ ມັນ ນ້ຳເຜິ້ງ ນ້ຳອ້ອຍ ເກືອ ໄວ້ຫຼາຍ ເພື່ອຄວາມອຸ່ນໃຈ ເພື່ອຄວາມບໍ່ສະດັງ ຍ້ານ ເພື່ອຄວາມຢູ່ຜາສຸກຂອງປະຊາຊົນພາຍໃນ ແລະປ້ອງກັນອັນຕະລາຍ ພາຍນອກ

ຊານ ໔ ປະການນີ້ອັນມີໃຈຈິດຍິ່ງເຊິ່ງເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນ ທີ່ອະຣິຍະສາວົກ ໄດ້ຕາມຄວາມປາຖະໜາ ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳບາກ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນການໃດ ອະຣິຍະສາວົກປະກອບດ້ວຍສັດທຳ ກຸ ປະການນີ້ ແລະໄດ້ ຊານ ໔ ປະການ ອັນມີໃຈຈິດຍິ່ງເຊິ່ງເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນນີ້ຕາມຄວາມປາຖະໜາ ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳບາກ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນການນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຮຽກອະຣິຍະສາວົກນີ້ວ່າ ມານຜູ້ມີບາບກໍເຮັດຫຍັງບໍ່ໄດ້

ນະຄະໂຣປະມະສູດທີ ໓ ຈົບ

໔. ທຳມັນຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ຮູ້ທຳ

[໖໗] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ກຸ ປະການນີ້ ເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳ ມາຖວາຍ ຯລຯ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

ທຳ ກຸ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ເປັນທຳມັນຍູ	໒. ເປັນອັດຖັນຍູ
໓. ເປັນອັດຕັນຍູ	໔. ເປັນມັດຕັນຍູ
໕. ເປັນກາລັນຍູ	໖. ເປັນປະຣິສັນຍູ
໗. ເປັນປຸກຄະລະປະໂຣປະຣັນຍູ	

ພິກຂຸເປັນທຳມັນຍູ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ຮູ້ທຳຄື ສຸດຕະ ເຄີຍຍະ ເວີຍຍາກະຣະນະ ຄາຖາ ອຸທານ ອິຕິ ວຸດຕະກະ ຊາຕະກະ ອັບພູຕະທຳ ເວທັນລະ ຫາກພິກຂຸບໍ່ຮູ້ທຳຄື ສຸດຕະ ຯລຯ ເວທັນລະເລີຍ ເຮົາບໍ່ເພິ່ງຮຽກທ່ານວ່າເປັນທຳມັນຍູໃນທີ່ນີ້ ແຕ່ເພາະພິກຂຸຮູ້ທຳຄື ສຸດຕະ ຯລຯ ເວທັນລະ ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຮຽກທ່ານວ່າເປັນທຳມັນຍູ ພິກຂຸຊື່ວ່າເປັນທຳມັນຍູ ດ້ວຍປະການດັ່ງນີ້

ພິກຂຸເປັນອັດຖັນຍູ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ຮູ້ຄວາມໝາຍແຫ່ງພາສີດນັ້ນ ໆ ນັ້ນແລວ່າ “ນີ້ເປັນຄວາມໝາຍ ແຫ່ງພາສີດນີ້ ນີ້ເປັນຄວາມໝາຍແຫ່ງພາສີດນີ້” ຫາກພິກຂຸບໍ່ຮູ້ເນື້ອຄວາມແຫ່ງພາສີດນັ້ນ ໆ ເລີຍວ່າ “ນີ້ເປັນຄວາມໝາຍແຫ່ງພາສີດນີ້ ນີ້ເປັນຄວາມໝາຍແຫ່ງພາສີດນີ້” ເຮົາບໍ່ເພິ່ງຮຽກ ທ່ານວ່າ “ເປັນອັດຖັນຍູ”ໃນທີ່ນີ້ ແຕ່ເພາະພິກຂຸຮູ້ຄວາມໝາຍແຫ່ງພາສີດນັ້ນ ໆ ວ່າ “ນີ້ເປັນ ຄວາມໝາຍແຫ່ງພາສີດນີ້ ນີ້ເປັນຄວາມໝາຍແຫ່ງພາສີດນີ້” ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຮຽກທ່ານວ່າ ເປັນ ອັດຖັນຍູ ພິກຂຸຊື່ວ່າເປັນທຳມັນຍູ ອັດຖັນຍູ ດ້ວຍປະການດັ່ງນີ້

ພິກຂຸເປັນອັດຕັນຍູ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ຮູ້ຈັກຕົນວ່າ “ໂດຍສັດທາ ສິນ ສຸຕະ ຈາຄະ ປັນຍາ ປະຕິພານ ເຮົາມີຢູ່ປະມານເທົ່ານີ້” ຫາກພິກຂຸບໍ່ຮູ້ຈັກຕົນວ່າ “ໂດຍສັດທາ ສິນ ສຸຕະ ຈາຄະ ປັນຍາ ປະຕິ ພານ ເຮົາມີ ຢູ່ປະມານເທົ່ານີ້” ເຮົາບໍ່ເພິ່ງຮຽກທ່ານວ່າເປັນອັດຕັນຍູ ໃນທີ່ນີ້ ແຕ່ເພາະພິກຂຸຮູ້ ຈັກຕົນວ່າ “ໂດຍສັດທາ ສິນ ສຸຕະ ຈາຄະ ປັນຍາ ປະຕິພານ ເຮົາມີຢູ່ປະມານເທົ່ານີ້” ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຮຽກທ່ານວ່າ ເປັນອັດຕັນຍູ ພິກຂຸ ຊື່ວ່າເປັນທຳມັນຍູ ອັດຕັນຍູ ອັດຕັນຍູ ດ້ວຍປະການ ດັ່ງນີ້

ພິກຂຸເປັນມັດຕັນຍູ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ຮູ້ຈັກປະມານໃນການຮັບຈິວອນ ບິນທະບາດ ເສນາສະນະ ແລະຄື ລານະປັດໄຈເພສັດຊະບໍຣິຂານ ຫາກພິກຂຸບໍ່ຮູ້ຈັກປະມານໃນການຮັບຈິວອນ ບິນທະບາດ ເສນາ

ສະນະ ແລະຄຶດລານະປັດໄຈເພສັດຊະບໍລິຂານ ເຮົາບໍ່ເພິ່ງຮຽກທ່ານວ່າເປັນມັດຕັນຍູໃນທີ່ນີ້ ແຕ່ ເພາະພິກຂຸຮູ້ຈັກປະມານໃນການຮັບຈິວອນ ບິນທະບາດ ເສນາສະນະ ແລະຄຶດລານະປັດໄຈ ເພສັດຊະບໍລິຂານ ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຮຽກທ່ານວ່າເປັນມັດຕັນຍູ ພິກຂຸຊື່ວ່າເປັນທຳມັນຍູ ອັດຖັນຍູ ອັດຕັນຍູ ມັດຕັນຍູ ດ້ວຍປະການດັ່ງນີ້

ພິກຂຸເປັນກາລັນຍູ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ຮູ້ຈັກການວ່າ “ນີ້ເປັນການແຫ່ງອຸດເທດ ນີ້ເປັນການແຫ່ງປະຣິບຸດ ສາ ນີ້ເປັນການພ່ຳເພັງພຽນ ນີ້ເປັນການຫຼົບຫຼີກ” ຫາກພິກຂຸບໍ່ຮູ້ຈັກການວ່າ “ນີ້ເປັນການແຫ່ງ ອຸດເທດ ນີ້ເປັນການແຫ່ງປະຣິບຸດສາ ນີ້ເປັນການພ່ຳເພັງພຽນ ນີ້ເປັນການຫຼົບຫຼີກ” ເຮົາບໍ່ຮຽກ ທ່ານວ່າເປັນກາລັນຍູໃນທີ່ນີ້ ແຕ່ເພາະພິກຂຸຮູ້ຈັກການວ່າ “ນີ້ເປັນການແຫ່ງອຸດເທດ ນີ້ເປັນການ ແຫ່ງປະຣິບຸດສາ ນີ້ເປັນການພ່ຳເພັງພຽນ ນີ້ເປັນການຫຼົບຫຼີກ” ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຮຽກທ່ານວ່າເປັນ ກາລັນຍູ ພິກຂຸຊື່ວ່າເປັນທຳມັນຍູ ອັດຖັນຍູ ອັດຕັນຍູ ມັດຕັນຍູ ກາລັນຍູ ດ້ວຍປະການດັ່ງນີ້

ພິກຂຸເປັນປະຣິສັນຍູ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ຮູ້ຈັກບໍລິສັດວ່າ “ນີ້ຂັດຕິຍະບໍລິສັດ ນີ້ພາມມະນະບໍລິສັດ ນີ້ຄະຫະ ບໍດີບໍລິສັດ ນີ້ສະມະນະບໍລິສັດ ໃນບໍລິສັດນັ້ນເຮົາຄວນເຂົ້າໄປຫາຢ່າງນີ້ ຄວນຍືນຢ່າງນີ້ ຄວນ ເຮັດຢ່າງນີ້ ຄວນນັ່ງຢ່າງນີ້ ຄວນກ່າວຢ່າງນີ້ ຄວນສະງົບນິ່ງຢ່າງນີ້” ຫາກພິກຂຸ ບໍ່ຮູ້ຈັກບໍລິສັດ ວ່າ “ນີ້ຂັດຕິຍະບໍລິສັດ ຯລຯ ຄວນສະງົບນິ່ງຢ່າງນີ້” ເຮົາບໍ່ຮຽກທ່ານວ່າເປັນ ປະຣິສັນຍູໃນທີ່ນີ້ ແຕ່ເພາະພິກຂຸຮູ້ຈັກບໍລິສັດວ່າ “ນີ້ຂັດຕິຍະບໍລິສັດ ຯລຯ ຄວນສະງົບນິ່ງ ຢ່າງນີ້” ສະນັ້ນ ເຮົາ ຈຶ່ງຮຽກທ່ານວ່າເປັນປະຣິສັນຍູ ພິກຂຸຊື່ວ່າ ເປັນທຳມັນຍູ ອັດຖັນຍູ ອັດຕັນຍູ ມັດຕັນຍູ ກາລັນຍູ ປະຣິສັນຍູ ດ້ວຍປະການດັ່ງນີ້

ພິກຂຸເປັນປຸກຄະລະປະໂຣປະຣັນຍູ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ຮູ້ຈັກບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກ ບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກ ຄື ພວກໜຶ່ງ ຕ້ອງການເຫັນພຣະອະຣິຍະ ອີກພວກໜຶ່ງບໍ່ຕ້ອງການເຫັນພຣະອະຣິຍະ ບຸກຄົນພວກທີ່ບໍ່ ຕ້ອງການ ເຫັນພຣະອະຣິຍະ ກໍຖືກຕິຕຽນດ້ວຍເຫດນັ້ນຢ່າງນີ້ ບຸກຄົນພວກທີ່ ຕ້ອງການເຫັນ ພຣະອະຣິຍະ ກໍໄດ້ຮັບການສັນເສີນດ້ວຍເຫດນັ້ນຢ່າງນີ້

ບຸກຄົນຜູ້ຕ້ອງການເຫັນພຣະອະຣິຍະກໍມີ ໒ ຈຳພວກ ຄື ພວກໜຶ່ງຕ້ອງການຟັງສັດທຳ ອີກພວກໜຶ່ງບໍ່ຕ້ອງການຟັງສັດທຳ ບຸກຄົນພວກທີ່ບໍ່ຕ້ອງການຟັງສັດທຳ ກໍຖືກຕິຕຽນ ດ້ວຍເຫດ ນັ້ນ ຢ່າງນີ້ ບຸກຄົນພວກທີ່ຕ້ອງການຟັງສັດທຳ ກໍໄດ້ຮັບການສັນເສີນດ້ວຍເຫດນັ້ນ ຢ່າງນີ້

ບຸກຄົນຜູ້ຕ້ອງການຟັງສັດທຳກຳມີ ໒ ຈຳພວກ ຄື ພວກໜຶ່ງງຸ່ງໂສດຟັງທຳ ອີກພວກໜຶ່ງ ບ່ຽງໂສດຟັງທຳ ບຸກຄົນພວກທີ່ບ່ຽງໂສດຟັງທຳ ກໍຖືກຕິຕຽນດ້ວຍເຫດນັ້ນ ຢ່າງນີ້ ບຸກຄົນ ພວກທີ່ ງຸ່ງໂສດຟັງທຳ ກໍໄດ້ຮັບການສັນເສີນດ້ວຍເຫດນັ້ນ ຢ່າງນີ້

ບຸກຄົນງຸ່ງໂສດຟັງສັດທຳກຳມີ ໒ ຈຳພວກ ຄື ພວກໜຶ່ງຟັງແລ້ວຊົງຈຳທຳໄວ້ໄດ້ ອີກພວກ ໜຶ່ງຟັງແລ້ວຊົງຈຳທຳບໍ່ໄດ້ ບຸກຄົນພວກທີ່ ຟັງແລ້ວຊົງຈຳທຳບໍ່ໄດ້ ກໍຖືກຕິຕຽນດ້ວຍເຫດນັ້ນ ຢ່າງ ນີ້ ບຸກຄົນພວກທີ່ ຟັງແລ້ວຊົງຈຳທຳໄວ້ໄດ້ ກໍໄດ້ຮັບການສັນເສີນ ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ຢ່າງນີ້

ບຸກຄົນຟັງແລ້ວຊົງຈຳທຳໄວ້ໄດ້ກໍມີ ໒ ຈຳພວກ ຄື ພວກໜຶ່ງພິຈາລະນາເນື້ອຄວາມ ແຫ່ງທຳທີ່ຊົງຈຳໄວ້ ອີກພວກໜຶ່ງບໍ່ພິຈາລະນາເນື້ອຄວາມແຫ່ງທຳທີ່ຊົງຈຳໄວ້ ບຸກຄົນພວກທີ່ບໍ່ ພິຈາລະນາເນື້ອຄວາມແຫ່ງທຳທີ່ຊົງຈຳໄວ້ ກໍຖືກຕິຕຽນດ້ວຍເຫດນັ້ນຢ່າງນີ້ ບຸກຄົນ ພວກທີ່ ພິຈາລະນາເນື້ອຄວາມແຫ່ງທຳທີ່ຊົງຈຳໄວ້ ກໍໄດ້ຮັບການສັນເສີນດ້ວຍເຫດນັ້ນ ຢ່າງນີ້

ບຸກຄົນພິຈາລະນາເນື້ອຄວາມແຫ່ງທຳທີ່ຊົງຈຳໄວ້ກໍມີ ໒ ຈຳພວກ ຄື ພວກໜຶ່ງ ຮູ້ອັດຖະ ຮູ້ທຳແລ້ວປະຕິບັດທຳສົມຄວນແກ່ທຳ ອີກພວກໜຶ່ງຮູ້ອັດຖະຮູ້ທຳແລ້ວບໍ່ປະຕິບັດ ທຳສົມຄວນ ແກ່ທຳ ບຸກຄົນພວກທີ່ ຮູ້ອັດຖະຮູ້ທຳແລ້ວບໍ່ປະຕິບັດທຳສົມຄວນແກ່ທຳ ກໍຖືກຕິຕຽນດ້ວຍເຫດ ນັ້ນ ຢ່າງນີ້ ບຸກຄົນພວກທີ່ ຮູ້ອັດຖະຮູ້ທຳແລ້ວປະຕິບັດທຳສົມຄວນ ແກ່ທຳ ກໍໄດ້ຮັບການ ສັນເສີນດ້ວຍເຫດນັ້ນ ຢ່າງນີ້

ບຸກຄົນຮູ້ອັດຖະຮູ້ທຳແລ້ວປະຕິບັດທຳສົມຄວນແກ່ທຳກໍມີ ໒ ຈຳພວກ ຄື ພວກໜຶ່ງ ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງ ແຕ່ບໍ່ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຜູ້ອື່ນ ອີກພວກໜຶ່ງປະຕິບັດ ເພື່ອ ເກື້ອກູນຕົນເອງແລະປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຜູ້ອື່ນ ບຸກຄົນພວກທີ່ ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງ ແຕ່ບໍ່ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອ ກູນຜູ້ອື່ນ ກໍຖືກຕິຕຽນດ້ວຍເຫດນັ້ນ ຢ່າງນີ້ ພວກທີ່ປະຕິບັດເພື່ອ ເກື້ອກູນຕົນເອງ ແລະປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຜູ້ອື່ນ ກໍໄດ້ຮັບການສັນເສີນດ້ວຍເຫດນັ້ນ ຢ່າງນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເປັນຜູ້ຮູ້ຈັກບຸກຄົນ ໒ ຝ່າຍດ້ວຍປະການດັ່ງນີ້ແລ ພິກຂຸຊື່ວ່າເປັນບຸ ກຄະລະປະໂຣປະຣັນຍູ ເປັນຢ່າງນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໗ ປະການນີ້ແລ ຈຶ່ງເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົາ ນຳມາຖວາຍ ຯລຯ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

ທຳມັນຍະສູດທີ ໔ ຈົບ

໕. ປານິສັດຕະກະສູດ

ວ່າດ້ວຍອະນິຍະສາວົກປຽບໄດ້ກັບຕົ້ນປານິສັດ

[໖໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ

໑. ສະໄໝໃດ ຕົ້ນໄມ້ສະຫວັນຊີ່ປານິສັດຂອງເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາມີໃບເຫຼືອງ ສະໄໝນັ້ນ ເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາຕ່າງກໍດີໃຈກັນວ່າ “ບັດນີ້ ຕົ້ນໄມ້ສະຫວັນຊີ່ປານິສັດມີໃບເຫຼືອງ ອີກບໍ່ດົນປານໃດ ດຸ່ງວາມກໍຈັກຮ່ວງຫຼີ້ນ”
໒. ສະໄໝໃດ ຕົ້ນໄມ້ສະຫວັນຊີ່ປານິສັດຂອງເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາຜັດໃບ ສະໄໝນັ້ນ ເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາຕ່າງກໍດີໃຈວ່າ “ບັດນີ້ ຕົ້ນໄມ້ສະຫວັນຊີ່ປານິສັດຜັດໃບແລ້ວ ອີກບໍ່ດົນປານໃດ ດຸ່ງວາມກໍຈັກແຕກດອກອອກໃບ”
໓. ສະໄໝໃດ ຕົ້ນໄມ້ສະຫວັນຊີ່ປານິສັດຂອງເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາແຕກດອກອອກໃບ ສະໄໝນັ້ນ ເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາຕ່າງກໍດີໃຈວ່າ “ບັດນີ້ ຕົ້ນໄມ້ສະຫວັນຊີ່ປານິສັດແຕກດອກອອກໃບແລ້ວ ອີກບໍ່ດົນປານໃດ ດຸ່ງວາມກໍຈັກເປັນຊໍ່ໃບຊໍ່ດອກ”
໔. ສະໄໝໃດ ຕົ້ນໄມ້ສະຫວັນຊີ່ປານິສັດຂອງເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາເປັນຊໍ່ໃບຊໍ່ດອກແລ້ວ ສະໄໝນັ້ນ ເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາຕ່າງກໍດີໃຈວ່າ “ບັດນີ້ ຕົ້ນໄມ້ສະຫວັນຊີ່ປານິສັດເປັນຊໍ່ໃບຊໍ່ດອກແລ້ວ ອີກບໍ່ດົນປານໃດ ດຸ່ງວາມກໍຈັກມີດອກຕູ້ມ”
໕. ສະໄໝໃດ ຕົ້ນໄມ້ສະຫວັນຊີ່ປານິສັດ ຂອງເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາມີດອກຕູ້ມແລ້ວ ສະໄໝນັ້ນ ເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາຕ່າງກໍດີໃຈວ່າ “ບັດນີ້ ຕົ້ນໄມ້ສະຫວັນຊີ່ ປານິສັດມີດອກຕູ້ມແລ້ວ ອີກບໍ່ດົນປານໃດດຸ່ງວາມກໍຈັກແຍ້ມດອກອອກມາ”
໖. ສະໄໝໃດ ຕົ້ນໄມ້ສະຫວັນຊີ່ປານິສັດ ຂອງເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາມີດອກແຍ້ມແລ້ວ ສະໄໝນັ້ນ ເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາຕ່າງກໍດີໃຈວ່າ “ບັດນີ້ ຕົ້ນໄມ້ສະຫວັນຊີ່ ປານິສັດມີດອກແຍ້ມແລ້ວ ອີກບໍ່ດົນປານໃດ ດຸ່ງວາມກໍຈັກບານສະພັງ”

໗. ສະໄໝໃດ ຕົ້ນໄມ້ສະຫວັນຊີ້ປາຣີສັດຂອງເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາອອກດອກ
ບານສະພັງແລ້ວ ສະໄໝນັ້ນ ເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາຕ່າງກໍຕິໃຈ ເອີບອີ່ມ
ພັງພ້ອມດ້ວຍກາມມະຄຸນ ໔ ບຳເຣີຕົນຢູ່ຕະຫຼອດ ໔ ເດືອນທົບ ໃນເຫງົ້າ
ຕົ້ນໄມ້ສະຫວັນຊີ້ປາຣີສັດ

ເມື່ອຕົ້ນໄມ້ສະຫວັນ ຊີ້ ປາຣີສັດອອກດອກບານສະພັງແລ້ວ ແຜ່ຮັດສະໝີໄປໄດ້ ໔໐
ໂຍດໃນບໍລິເວນຮອບ ໆ ສົ່ງກິນໂຊຍໄປຕາມລົມໄດ້ ໑໐໐ ໂຍດ ນີ້ເປັນອານຸພາບຂອງຕົ້ນໄມ້
ສະຫວັນຊີ້ ປາຣີສັດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນທຳນອງດຽວກັນ

໑. ສະໄໝໃດ ອະຣິຍະສາວົກຄິດອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊິດ ສະໄໝນັ້ນ
ອະຣິຍະສາວົກ ຈຶ່ງປຽບເໝືອນຕົ້ນປາຣີສັດຂອງເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາທີ່ມີ
ໃບເຫຼືອງ
໒. ສະໄໝໃດ ອະຣິຍະສາວົກແຖຜົມແລະໜວດ ນຸ່ງຫົ່ມກາສາວະພັດອອກຈາກ
ເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊິດ ສະໄໝນັ້ນ ອະຣິຍະສາວົກຈຶ່ງປຽບເໝືອນຕົ້ນໄມ້
ສະຫວັນຊີ້ປາຣີສັດ ຂອງເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາທີ່ ຜັດໃບແລ້ວ
໓. ສະໄໝໃດ ອະຣິຍະສາວົກສະຫງັດຈາກກາມແລະອະກຸສົນທັງຫຼາຍແລ້ວ ບັນລຸ
ປະຖົມຊານ ຯລຯ ສະໄໝນັ້ນ ອະຣິຍະສາວົກຈຶ່ງປຽບເໝືອນຕົ້ນໄມ້ສະຫວັນຊີ້
ປາຣີສັດ ຂອງເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາ ທີ່ແຕກດອກອອກໃບແລ້ວ
໔. ສະໄໝໃດ ອະຣິຍະສາວົກ ເພາະວິຕົກວິຈານສະງົບຣະງັບໄປ ບັນລຸທຸຕິຍະ
ຊານ ຯລຯ ສະໄໝນັ້ນ ອະຣິຍະສາວົກຈຶ່ງປຽບເໝືອນຕົ້ນໄມ້ສະຫວັນຊີ້ປາຣີ
ສັດຂອງເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາທີ່ເປັນຊໍ່ໃບຊໍ່ດອກແລ້ວ
໕. ສະໄໝໃດ ອະຣິຍະສາວົກ ເພາະປິຕິຈາງຄາຍອອກ ມີອຸເປກຂາ ມີສະຕິ ສຳ
ປະຊັນຍະ ສະເຫວີຍສຸກດ້ວຍນາມກາຍ ບັນລຸຕະຕິຍະຊານ ຯລຯ ສະໄໝນັ້ນ
ອະຣິຍະສາວົກ ຈຶ່ງປຽບເໝືອນຕົ້ນໄມ້ສະຫວັນຊີ້ປາຣີສັດຂອງເທວະດາຊັ້ນຕາ
ວະຕິງສາທີ່ມີດອກຕູ້ມແລ້ວ
໖. ສະໄໝໃດ ອະຣິຍະສາວົກ ເພາະລະສຸກແລະທຸກໄດ້ ເພາະໂສມະນັດແລະໂທ
ມະນັດ ດັບໄປກ່ອນແລ້ວ ບັນລຸຈະຕຸດຖະຊານ ຯລຯ ສະໄໝນັ້ນ ອະຣິຍະ

ສາວົກຈຶ່ງປຽບເໝືອນຕົ້ນປາຣີສັດຂອງເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາທີ່ມີດອກແຍ້ມແລ້ວ

ກ. ສະໄໝໃດ ອະຣິຍະສາວົກເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິ ອັນບໍ່ມີອາສະວະ ເພາະອາສະວະໝົດສິ້ນໄປ ຯລຯ ສະໄໝນັ້ນ ອະຣິຍະສາວົກຈຶ່ງປຽບເໝືອນຕົ້ນໄມ້ ສະຫວັນຊີປາຣີສັດຂອງເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາທີ່ອອກດອກບານສະພັງແລ້ວ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສະໄໝນັ້ນ ພຸມມະເທວະດາກະຈາຍຂ່າວວ່າ “ທ່ານອົງນີ້ມີຊື່ຢ່າງນີ້ ເປັນສັດທິວິຫາຣິກຂອງທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ ໄດ້ອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດ ຈາກບ້ານຫຼີນິຄົມຊື່ນັ້ນ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິອັນບໍ່ມີອາສະວະ ເພາະອາສະວະໝົດສິ້ນໄປ ດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນຢ່າງແນ່ນອນ”

ເທວະດາຊັ້ນຈາຕຸມະຫາຣາດ ສະດັບສຽງຂອງພຸມມະເທວະດາແລ້ວ ໄດ້ກະຈາຍຂ່າວຕໍ່ໄປ ຯລຯ

ເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາ ຯລຯ
 ເທວະດາຊັ້ນຍາມາ ຯລຯ
 ເທວະດາຊັ້ນດຸສິດ ຯລຯ
 ເທວະດາຊັ້ນນິມມານະຣະດີ ຯລຯ
 ເທວະດາຊັ້ນປະຣະນິມມິຕະວະສະວັດຕິ ຯລຯ

ເທວະດາຊັ້ນພົມກາຍິກາ ສະດັບສຽງຂອງເທວະດາຊັ້ນປະຣະນິມມິຕະວະສະວັດຕິແລ້ວ ກໍກະຈາຍ ຂ່າວວ່າ “ທ່ານອົງນີ້ມີຊື່ຢ່າງນີ້ ເປັນສັດທິວິຫາຣິກຂອງທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ ໄດ້ອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດ ຈາກບ້ານຫຼີນິຄົມຊື່ນັ້ນ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິອັນບໍ່ມີອາສະວະ ເພາະອາສະວະໝົດສິ້ນໄປ ດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ”

ພຽງແຕ່ບົດດຽວເທົ່ານັ້ນ ສຽງປ່າວປະກາດໄດ້ກະຈາຍຂຶ້ນໄປເຖິງພົມມະໂລກ ດ້ວຍປະການ ຢ່າງນີ້ ນີ້ເປັນອານຸພາບຂອງພິກຂຸຜູ້ເປັນຂີນາສົບ

ປາຣີສັດຕະກະສູດທີ ໔ ຈົບ

໖. ສັກກັດຈະສູດ

ວ່າດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບ

[໗໐] ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດຫຼົບຫຼີກຢູ່ໃນທີ່ສະຫງົດ ໄດ້ເກີດຄວາມຄິດຄຳນຶງຂຶ້ນຢ່າງນີ້ວ່າ “ພິກຂຸສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ອາໄສອັນໃດນຶ່ງ ຈຶ່ງລະອະກຸສົນ ຈະເລີນກຸສົນໄດ້”

ລຳດັບນັ້ນແລ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດຈຶ່ງມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ ວ່າ

໑. ພິກຂຸສັກກາຣະເຄົາລົບ ອາໄສພຣະສາດສະດາຢູ່ ຈຶ່ງລະອະກຸສົນ ຈະເລີນກຸສົນໄດ້
໒. ພິກຂຸສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ອາໄສພຣະທຳ ຯລຯ
໓. ພິກຂຸສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ອາໄສພຣະສົງ ຯລຯ
໔. ພິກຂຸສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ອາໄສສິກຂາ ຯລຯ
໕. ພິກຂຸສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ອາໄສສະມາທິ ຯລຯ
໖. ພິກຂຸສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ອາໄສຄວາມບໍ່ຜະໝາດ ຯລຯ
໗. ພິກຂຸສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ອາໄສປະຕິສັນຖານຢູ່ ຈຶ່ງລະອະກຸສົນ ຈະເລີນກຸສົນໄດ້

ຕໍ່ມາ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ທຳຂອງເຮົາເຫຼົ່ານີ້ ບໍລິສຸດຜູດຜ່ອງທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນຈະໄປຂາບທູນທຳເຫຼົ່ານີ້ແດ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ທຳຂອງເຮົາ ເຫຼົ່ານີ້ຈັກບໍລິສຸດ ແລະນັບວ່າບໍລິສຸດຢຶ່ງຂຶ້ນ ດ້ວຍອາການຢ່າງນີ້ ປຽບເໝືອນບຸຣຸດໄດ້ຄຳແທ່ງອັນບໍລິສຸດຜູດຜ່ອງ ເຂົາມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ຄຳແທ່ງຂອງເຮົານີ້ບໍລິສຸດຜູດຜ່ອງ ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນຈະໄປສະເໜີຄຳແທ່ງນີ້ແກ່ຊ່າງຄຳ ຄຳແທ່ງຂອງເຮົາ ນີ້ໄປເຖິງຊ່າງຄຳແລ້ວຈັກບໍລິສຸດ ແລະນັບວ່າບໍລິສຸດຢຶ່ງຂຶ້ນດ້ວຍອາການຢ່າງນີ້ ແມ່ນສັນໃດ ທຳຂອງເຮົາເຫຼົ່ານີ້ ກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ຈັກບໍລິສຸດຜູດຜ່ອງ ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນຈະໄປຂາບທູນທຳເຫຼົ່ານີ້ແດ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ທຳຂອງເຮົາເຫຼົ່ານີ້ຈັກບໍລິສຸດ ແລະນັບວ່າ ບໍລິສຸດຢຶ່ງຂຶ້ນ ດ້ວຍອາການຢ່າງນີ້”

ເມື່ອໃນເວລາເຢັນ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດໄດ້ອອກຈາກທີ່ຫຼົບຫຼີກ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂໍປະທານວະໂຣກາດ ຂ້າພຣະອົງຫຼົບຫຼີກຢູ່ໃນທີ່ສະຫງົດ ເກີດຄວາມຄິດຄຳນຶງຂຶ້ນຢ່າງນີ້ວ່າ “ພິກຂຸສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ອາໄສອັນໃດນຶ່ງ ຈຶ່ງລະອະກຸສົນ ຈະເລີນກຸສົນໄດ້” ລຳດັບນັ້ນ ຂ້າພຣະອົງຈຶ່ງເກີດຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ

໑. ພິກຂຸສັກກາຣະເຄົາລົບ ອາໄສພຣະສາດສະດາຢູ່ ຈຶ່ງລະອະກຸສົນ ຈະເລີນກຸສົນໄດ້
໒. ພິກຂຸສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ອາໄສພຣະທຳ ຯລຯ
໓. ພິກຂຸສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ອາໄສພຣະສົງ ຯລຯ
໔. ພິກຂຸສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ອາໄສສິກຂາ ຯລຯ
໕. ພິກຂຸສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ອາໄສສະມາທິ ຯລຯ
໖. ພິກຂຸສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ອາໄສຄວາມບໍ່ຜະໝາດ ຯລຯ
໗. ພິກຂຸສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ອາໄສປະຕິສັນຖານຢູ່ ຈຶ່ງລະອະກຸສົນ ຈະເລີນກຸສົນໄດ້

ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຕໍ່ມາ ຂ້າພຣະອົງໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ທຳຂອງເຮົາເຫຼົ່ານີ້ ບໍລິສຸດຜຸດຜ່ອງ ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນຈະໄປຂາບທູນທຳເຫຼົ່ານີ້ແດ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ທຳຂອງເຮົາເຫຼົ່ານີ້ຈັກບໍລິສຸດ ແລະນັບວ່າບໍລິສຸດຍິ່ງຂຶ້ນດ້ວຍອາການຢ່າງນີ້ ປຸງເໝືອນບຸຣຸດໄດ້ຄຳແຫ່ງທີ່ບໍລິສຸດຜຸດຜ່ອງ ເຂົາມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ຄຳແຫ່ງຂອງເຮົານີ້ບໍລິສຸດຜຸດຜ່ອງ ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນຈະໄປສະເໜີຄຳແຫ່ງນີ້ແກ່ຊ່າງຄຳ ຄຳແຫ່ງຂອງເຮົານີ້ໄປເຖິງຊ່າງຄຳແລ້ວຈັກບໍລິສຸດ ແລະນັບວ່າບໍລິສຸດຍິ່ງຂຶ້ນ ດ້ວຍອາການຢ່າງນີ້ ແມ່ນສັນໃດ ທຳຂອງເຮົາເຫຼົ່ານີ້ ກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ຈັກບໍລິສຸດຜຸດຜ່ອງ ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນຈະໄປຂາບທູນທຳເຫຼົ່ານີ້ແດ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ທຳຂອງເຮົາເຫຼົ່ານີ້ຈັກບໍລິສຸດ ແລະນັບວ່າບໍລິສຸດຍິ່ງຂຶ້ນ ດ້ວຍອາການຢ່າງນີ້”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ດີແລ້ວ ດີແລ້ວ ສາຣີບຸດ ພິກຂຸສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ອາໄສສາດສະດາຢູ່ ຈຶ່ງລະອະກຸສົນ ຈະເລີນກຸສົນໄດ້ ຯລຯ ອາໄສທຳ ຯລຯ ອາໄສສົງ ຯລຯ ອາໄສສິກຂາ ຯລຯ ອາໄສສະມາທິ ຯລຯ ອາໄສຄວາມບໍ່ຜະໝາດ ຯລຯ ສາຣີບຸດ ພິກຂຸ ສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ອາໄສປະຕິສັນຖານຢູ່ ຈຶ່ງລະອະກຸສົນ ຈະເລີນກຸສົນໄດ້

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຢ່າງນີ້ແລ້ວ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພຣະອົງຍ່ອມຮູ້ແຈ້ງເນື້ອຄວາມແຫ່ງພຣະພາສິດ ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ໂດຍຫຍໍ້ນີ້ໄດ້ໂດຍພິດສະດານແນວນີ້ ວ່າ

ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ

໑-໒. ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍທີ່ພິກຂຸຜູ້ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະສາດສະດາ ຈັກມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະທຳ ພິກຂຸຜູ້ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະສາດສະດາ ກໍຊື່ວ່າບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະທຳດ້ວຍ ໂດຍຂ້ານ້ອຍ

໓. ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍທີ່ພິກຂຸຜູ້ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະສາດສະດາ ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະທຳ ຈັກມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະສົງ ພິກຂຸຜູ້ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບ

ໃນພຣະສາດສະດາ ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະທຳ ກໍຊື່ວ່າບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນ
ພຣະສິຳດ້ວຍ ຂ້ານັ້ນ

៤. បើបໍ່ໄດ້ເລີຍທີ່ພິກຂុຜູ້ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະສາດສະດາ ບໍ່ມີຄວາມ
ເຄົາລົບໃນພຣະທຳ ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະສິງ ຈັກມີຄວາມເຄົາລົບໃນ
ສິກຂາ ພິກຂຸຜູ້ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະສາດສະດາ ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະ
ທຳ ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະສິງ ກໍຊື່ວ່າບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສິກຂາດ້ວຍ
ຂ້ານ້ອຍ

៥. ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍທີ່ພິກຂຸຜູ້ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະສາດສະດາ ບໍ່ມີຄວາມ
 ເຄົາລົບໃນພຣະທຳ ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະສິ່ງ ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສິກຂາ
 ຈັກມີຄວາມເຄົາລົບໃນສະມາທິ ພິກຂຸຜູ້ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະສາດສະດາ ບໍ່
 ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະທຳ ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະສິ່ງ ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນ
 ສິກຂາ ກໍຊື່ວ່າບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສະມາທິດ້ວຍ ຂ້ານ້ອຍ

໖. ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍທີ່ພິກຂຸຜູ້ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະສາດສະດາ ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະທຳ ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະສິງ ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສິກຂາ ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສະມາທິ ຈັກມີຄວາມເຄົາລົບໃນຄວາມບໍ່ຜະໝາດ ພິກຂຸຜູ້ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະສາດສະດາ ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບ ໃນພຣະທຳ ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະສິງ ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສິກຂາ ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສະມາທິ ກໍຊື່ວ່າບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນຄວາມບໍ່ຜະໝາດດ້ວຍ ຂ້ານ້ອຍ

៣. បើជាប់ໄດ້ເລີຍທີ່ພິກຂຸຜູ້ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະສາດສະດາ ບໍ່ມີຄວາມ
ເຄົາລົບໃນ ພຣະທຳ ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະສິງ ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສິກຂາ
ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສະມາທິ ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນຄວາມບໍ່ຜະໝາດ ຈັກມີ
ຄວາມເຄົາລົບໃນປະຕິສັນຖານ ພິກຂຸຜູ້ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະສາດສະດາ ບໍ່
ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະທຳ ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບ ໃນພຣະສິງ ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບ
ໃນສິກຂາ ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສະມາທິ ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນຄວາມບໍ່ຜະໝາດ
ກໍຊື່ວ່າບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນ ປະຕິສັນຖານດ້ວຍ ຂ້ານ້ອຍ

ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ

- [illegible]

ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ

໑-ຜ. ເປັນໄປໄດ້ທີ່ພິກຂຸຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະສາດສະດາ ຈັກມີຄວາມເຄົາລົບ
ໃນ ພຣະທຳດ້ວຍ ພິກຂຸຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະສາດສະດາ ກໍຊື່ວ່າມີຄວາມ
ເຄົາລົບໃນພຣະທຳດ້ວຍ ໂດຍຂ້ານ້ອຍ

ຯລຯ

ກ. ເປັນໄປໄດ້ທີ່ພິກຂຸຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະສາດສະດາ ຯລຯ ມີຄວາມເຄົາລົບ
ໃນຄວາມບໍ່ຜະໝາດ ຈັກມີຄວາມເຄົາລົບໃນປະຕິສັນຖານດ້ວຍ ພິກຂຸຜູ້ມີ
ຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະສາດສະດາ ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະທຳ ມີຄວາມເຄົາລົບ
ໃນພຣະສິງ ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສິກຂາ ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສະມາທິ ມີຄວາມ
ເຄົາລົບໃນຄວາມບໍ່ຜະໝາດ ກໍຊື່ວ່າມີຄວາມເຄົາລົບໃນປະຕິສັນຖານດ້ວຍ

ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພຣະອົງຍ່ອມຮູ້ແຈ້ງເນື້ອຄວາມແຫ່ງພຣະພາສີດທີ່ ພຣະຜູ້
ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ໂດຍຫຍໍ້ນີ້ໄດ້ໂດຍພິດສະດານແນວນີ້

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ດີແລ້ວ ດີແລ້ວ ສາຣີບຸດ ດີແທ້ ສາຣີບຸດ ທ່ານຮູ້ແຈ້ງ
ເນື້ອຄວາມແຫ່ງພາສີດທີ່ເຮົາກ່າວໄວ້ໂດຍຫຍໍ້ນີ້ໄດ້ໂດຍພິດສະດານແນວນີ້

ສາຣີບຸດ

໑-ຜ. ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍທີ່ພິກຂຸຜູ້ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສາດສະດາ ຈັກມີຄວາມ
ເຄົາລົບ ໃນທຳ ພິກຂຸຜູ້ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສາດສະດາ ກໍຊື່ວ່າບໍ່ມີຄວາມ
ເຄົາລົບໃນທຳດ້ວຍ ຯລຯ ພິກຂຸຜູ້ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສາດສະດາ ບໍ່ມີຄວາມ
ເຄົາລົບໃນທຳ ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສິງ ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສິກຂາ ບໍ່ມີຄວາມ
ເຄົາລົບໃນສະມາທິ ກໍຊື່ວ່າບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນຄວາມບໍ່ຜະໝາດດ້ວຍ

ກ. ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍທີ່ພິກຂຸຜູ້ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສາດສະດາ ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບ
ໃນທຳ ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສິງ ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສິກຂາ ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບ
ໃນສະມາທິ ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນຄວາມບໍ່ຜະໝາດ ຈັກມີຄວາມເຄົາລົບໃນ
ປະຕິສັນຖານ ພິກຂຸຜູ້ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສາດສະດາ ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນທຳ
ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສິງ ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສິກຂາ ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນ
ສະມາທິ ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນຄວາມບໍ່ຜະໝາດ ກໍຊື່ວ່າບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນ
ປະຕິສັນຖານດ້ວຍ

ສາຣີບຸດ

໑-໖. ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍທີ່ພິກຂຸຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສາດສະດາ ຈັກບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນທຳ ພິກຂຸຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສາດສະດາ ກໍຊື່ວ່າມີຄວາມເຄົາລົບໃນທຳດ້ວຍ ຯລຯ

໗. ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍທີ່ພິກຂຸຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສາດສະດາ ມີຄວາມເຄົາລົບ ໃນທຳ ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສິ່ງ ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສິກຂາ ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສະມາທິ ມີຄວາມເຄົາລົບໃນຄວາມບໍ່ຜະໝາດ ຈັກບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນປະຕິສັນຖານ ພິກຂຸຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສາດສະດາ ມີຄວາມ ເຄົາລົບໃນທຳ ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສິ່ງ ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສິກຂາ ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສະມາທິ ມີຄວາມເຄົາລົບໃນຄວາມບໍ່ຜະໝາດ ກໍຊື່ວ່າມີຄວາມເຄົາລົບໃນປະຕິສັນຖານດ້ວຍ

ສາຣີບຸດ

໑-໖. ເປັນໄປໄດ້ທີ່ພິກຂຸຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສາດສະດາ ຈັກມີຄວາມເຄົາລົບໃນທຳດ້ວຍ ພິກຂຸຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສາດສະດາ ກໍຊື່ວ່າມີຄວາມເຄົາລົບໃນ ທຳດ້ວຍ ຯລຯ

໗. ເປັນໄປໄດ້ທີ່ພິກຂຸຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສາດສະດາ ຯລຯ ມີຄວາມເຄົາລົບໃນຄວາມບໍ່ຜະໝາດ ຈັກມີຄວາມເຄົາລົບໃນປະຕິສັນຖານດ້ວຍ ພິກຂຸຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສາດສະດາ ຯລຯ ມີຄວາມເຄົາລົບໃນຄວາມບໍ່ຜະໝາດ ກໍຊື່ວ່າມີຄວາມເຄົາລົບໃນປະຕິສັນຖານດ້ວຍ

ສາຣີບຸດ ທ່ານເພິ່ງຮູ້ເນື້ອຄວາມແຫ່ງພາສິດທີ່ເຮົາກ່າວໄວ້ໂດຍຫຍໍ້ນີ້ແລ ໂດຍພິດສະດານຢ່າງນີ້

ສັກກັດຈະສູດທີ ໖ ຈົບ

໗. ພາວະນາສູດ

ວ່າດ້ວຍພາວະນາ

[໗໑] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອພິກຂຸບໍ່ໝັ້ນປະກອບພາວະນາຢູ່ ແມ່ນຈະເກີດຄວາມປາຖະໜາຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮັດຢ່າງໃດນໍ? ຈິດຂອງເຮົາຈຶ່ງຈະລຸດພົ້ນຈາກອາສະວະທັງຫຼາຍ ເພາະບໍ່ຖືໝັ້ນ” ແຕ່

ຈິດຂອງພິກຂຸນັ້ນກໍຍັງບໍ່ລຸດພົ້ນຈາກອາສະວະທັງຫຼາຍ ເພາະບໍ່ຖືໝັ້ນໄດ້ເລີຍ ຂໍ້ນັ້ນເພາະເຫດໃດ ຄວນກ່າວວ່າ ເພາະບໍ່ໄດ້ຈະເລີນ ເພາະບໍ່ໄດ້ຈະເລີນ ອັນໃດ ເພາະບໍ່ໄດ້ຈະເລີນສະຕິປັດຖານ ໔ ສຳມັບປະທານ ໔ ອິດທິບາດ ໔ ອິນຊີ ໕ ພະລະ ໕ ໂພດຊົງ ໗ ອະຣິຍະມັກມີອົງ ໘

ປຽບເໝືອນໄຂ່ ໘ ໜ່ວຍ ໑໐ ໜ່ວຍ ຫຼື ໑໒ ໜ່ວຍ ທີ່ແມ່ໄກ່ໝູບບໍ່ດີ ໃຫ້ຄວາມອົບອຸ່ນ ບໍ່ດີ ພັກບໍ່ດີ ແມ່ນແມ່ໄກ່ນັ້ນຈະເກີດຄວາມປາຖະໜາຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮັດຢ່າງໃດນໍ? ລູກຂອງເຮົາ ຈະໃຊ້ປາຍເລັບຕີນ ຫຼື ຈະງອຍປາກຈິກເປືອກໄຂ່ອອກມາໄດ້ໂດຍ ສະຫວັດດີ ຂໍ້ນັ້ນເພາະເຫດ ໃດ ເພາະໄຂ່ເຫຼົ່ານັ້ນ ແມ່ໄກ່ໝູບບໍ່ດີ ໃຫ້ຄວາມອົບອຸ່ນບໍ່ດີ ພັກບໍ່ດີ ແມ່ນສັນໃດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອພິກຂຸບໍ່ໝັ້ນປະກອບພາວະນາຢູ່ ກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ແມ່ນຈະເກີດຄວາມ ປາຖະໜາຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮັດຢ່າງໃດນໍ? ຈິດຂອງເຮົາຈຶ່ງຈະລຸດພົ້ນຈາກ ອາສະວະທັງຫຼາຍ ເພາະບໍ່ຖື ໝັ້ນ” ກໍຈິງ ແຕ່ຈິດຂອງພິກຂຸນັ້ນກໍບໍ່ລຸດພົ້ນຈາກອາສະວະ ທັງຫຼາຍ ເພາະບໍ່ຖືໝັ້ນໄດ້ເລີຍ ຂໍ້ນັ້ນ ເພາະເຫດໃດ ຄວນກ່າວວ່າ ເພາະບໍ່ໄດ້ຈະເລີນ ເພາະບໍ່ໄດ້ຈະເລີນອັນໃດ ເພາະບໍ່ໄດ້ຈະເລີນສະຕິ ປັດຖານ ໔ ສຳມັບປະທານ ໔ ອິດທິບາດ ໔ ອິນຊີ ໕ ພະລະ ໕ ໂພດຊົງ ໗ ອະຣິຍະມັກມີອົງ ໘

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອພິກຂຸໝັ້ນປະກອບພາວະນາຢູ່ ແມ່ນຈະບໍ່ເກີດຄວາມປາຖະໜາຢ່າງນີ້ ວ່າ “ເຮັດຢ່າງໃດນໍ? ຈິດຂອງເຮົາເພິ່ງລຸດພົ້ນຈາກອາສະວະທັງຫຼາຍ ເພາະບໍ່ຖືໝັ້ນ” ແຕ່ຈິດ ຂອງພິກຂຸນັ້ນກໍລຸດພົ້ນຈາກອາສະວະທັງຫຼາຍ ເພາະບໍ່ຖືໝັ້ນໄດ້ ຂໍ້ນັ້ນເພາະເຫດໃດ ຄວນກ່າວ ວ່າ ເພາະໄດ້ຈະເລີນ ເພາະໄດ້ຈະເລີນອັນໃດ ເພາະໄດ້ຈະເລີນສະຕິປັດຖານ ໔ ສຳມັບປະທານ ໔ ອິດທິບາດ ໔ ອິນຊີ ໕ ພະລະ ໕ ໂພດຊົງ ໗ ອະຣິຍະມັກມີອົງ ໘

ປຽບເໝືອນໄຂ່ ໘ ໜ່ວຍ ໑໐ ໜ່ວຍ ຫຼື ໑໒ ໜ່ວຍ ທີ່ແມ່ໄກ່ໝູບດີແລ້ວ ໃຫ້ຄວາມອົບ ອຸ່ນດີແລ້ວ ພັກດີແລ້ວ ແມ່ນແມ່ໄກ່ນັ້ນຈະບໍ່ເກີດຄວາມປາຖະໜາຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮັດຢ່າງໃດນໍ? ລູກຂອງເຮົາຈະໃຊ້ປາຍເລັບຕີນ ຫຼື ຈະງອຍປາກຈິກເປືອກໄຂ່ອອກມາໄດ້ໂດຍສະຫວັດດີ” ແຕ່ ລູກໄກ່ເຫຼົ່ານັ້ນກໍສາມາດໃຊ້ປາຍເລັບຕີນ ຫຼື ຈະງອຍປາກຈິກເປືອກໄຂ່ອອກມາໄດ້ໂດຍ ສະຫວັດດີ ຂໍ້ນັ້ນເພາະເຫດໃດ ເພາະໄຂ່ເຫຼົ່ານັ້ນ ແມ່ໄກ່ໝູບດີແລ້ວ ໃຫ້ຄວາມອົບອຸ່ນດີແລ້ວ ພັກດີແລ້ວ ແມ່ນສັນໃດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອພິກຂຸໝັ້ນປະກອບພາວະນາຢູ່ ກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ແມ່ນຈະບໍ່ເກີດຄວາມ ປາຖະໜາຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮັດຢ່າງໃດນໍ? ຈິດຂອງເຮົາເພິ່ງລຸດພົ້ນຈາກອາສະວະທັງຫຼາຍ ເພາະບໍ່ຖື ໝັ້ນ” ກໍຈິງ ແຕ່ຈິດຂອງພິກຂຸນັ້ນກໍລຸດພົ້ນຈາກອາສະວະທັງຫຼາຍ ເພາະບໍ່ຖືໝັ້ນໄດ້ ຂໍ້ນັ້ນເພາະ ເຫດໃດ ຄວນກ່າວວ່າ ເພາະໄດ້ຈະເລີນ ເພາະໄດ້ຈະເລີນ ອັນໃດ ເພາະໄດ້ຈະເລີນສະຕິປັດຖາ ນ ໔ ຯລຯ ອະຣິຍະມັກມີອົງ ໘

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ປຽບເໝືອນຮອຍນິ້ວມື ຫຼື ຮອຍນິ້ວຫົວແມ່ມືທີ່ດ້າມມິດ ຜາກົດແກ່ຊ່າງໄມ້ ຫຼື ລູກມີຊ່າງໄມ້ ແຕ່ເຂົາບໍ່ຮູ້ຢ່າງນີ້ວ່າ “ວັນນີ້ ດ້າມມິດຂອງເຮົາ ຫຽນໄປເທົ່ານີ້ ເມື່ອວານນີ້ເທົ່ານີ້ ເມື່ອວານຊົນນີ້” ກໍຈິງ ແຕ່ເມື່ອດ້າມມິດຝົນຫຽນໄປ ເຂົາກໍຮູ້ວ່າ ຫຽນໄປແລ້ວນັ້ນເອງ ແມ່ນ ສັນໃດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອພິກຂຸພັນປະກອບພາວະນາຢູ່ກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ແມ່ນຈະບໍ່ຮູ້ຢ່າງນີ້ວ່າ “ວັນນີ້ ອາສະວະຂອງເຮົາສິ້ນໄປແລ້ວເທົ່ານີ້ ເມື່ອວານນີ້ເທົ່ານີ້ ເມື່ອວານຊົນເທົ່ານີ້” ກໍຈິງ ແຕ່ ເມື່ອອາສະວະໝົດສິ້ນໄປແລ້ວ ທ່ານກໍຮູ້ວ່າ “ສິ້ນໄປແລ້ວ” ນັ້ນເອງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ປຽບເໝືອນເຮືອເດີນທະເລທີ່ເຂົ້າຜູກດ້ວຍຫວາຍ ແລະຂັ້ນຊະເນາະແລ້ວ ແລ່ນໄປໃນນ້ຳຕະຫຼອດ ຜ ເດືອນ ພໍເຖິງລະດູໜາວ ກໍຖືກລາກຂຶ້ນບົກ ເຄື່ອງຜູກເຮືອຕາກລົມ ແລະແຕດໄວ້ ເຄື່ອງຜູກເຫຼົ່ານັ້ນຖືກຝົນຕົກຊະ ຍ່ອມຊຳຮຸດເສຍຫາຍໄປໂດຍບໍ່ຍາກ ສັນໃດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອພິກຂຸພັນປະກອບພາວະນາຢູ່ ກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ສັງໂຍດທັງຫຼາຍຍ່ອມ ຣະງັບ ດັບໄປໂດຍບໍ່ຍາກ

ພາວະນາສູດທີ ໗ ຈົບ

໘. ອັກຄີກຂັນໂທປະມະສູດ

ວ່າດ້ວຍຂໍ້ອຸປະມາດ້ວຍກອງໄຟ

[໗໒] ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຟັງມາແນວນີ້

ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າສະເດັດຈາຣິກໄປໃນແຄວ້ນໂກສິນ ພ້ອມດ້ວຍພິກຂຸ ສົງ ໝູ່ໃຫຍ່ສະເດັດດຳເນີນທາງໄກ ໄດ້ທອດພຣະເນດເຫັນກອງໄຟໃຫຍ່ ທີ່ກຳລັງລຸກເປັນແປວ ຢູ່ ໃນ ສະຖານທີ່ແຫ່ງໜຶ່ງ ເມື່ອແລ້ວຈຶ່ງສະເດັດແວ່ລົງຂ້າງທາງ ປະທັບນັ່ງເທິງພຸດທະອາດທີ່ປູ ລາດໄວ້ໃນເທົາໄມ້ຕົ້ນໜຶ່ງ ຈຶ່ງຕັດຖາມພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວ່າ

“ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍເຫັນກອງໄຟໃຫຍ່ນັ້ນທີ່ກຳລັງລຸກເປັນແປວຢູ່ຫຼືບໍ່?”

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນທູນຮັບວ່າ “ເຫັນ ຂ້ານ້ອຍ”

໑. “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນຢ່າງໃດ ລະຫວ່າງການເຂົ້າໄປນັ່ງ ກອດຫຼືນອນກອດກອງໄຟໃຫຍ່ນັ້ນທີ່ກຳລັງລຸກເປັນແປວຢູ່ ກັບການເຂົ້າໄປນັ່ງກອດຫຼືນອນກອດ

ທິດາກະສັດ ລູກສາວພາມ ຫຼື ລູກສາວຄະຫະບໍດີທີ່ມີມີ ແລະຕີນອ່ອນນຸ່ມ ຢ່າງໃດປະເສີດກວ່າກັນ”

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ການທີ່ບຸກຄົນເຂົ້າໄປນັ່ງກອດ ຫຼື ນອນກອດທິດາກະສັດ ລູກສາວພາມ ຫຼື ລູກສາວຄະຫະບໍດີທີ່ມີມີ ແລະຕີນອ່ອນນຸ່ມນີ້ປະເສີດກວ່າ ສ່ວນການທີ່ບຸກຄົນເຂົ້າໄປນັ່ງກອດຫຼືນອນກອດກອງໄຟໃຫຍ່ນັ້ນທີ່ກຳລັງລຸກເປັນແປວຢູ່ນີ້ ເປັນທຸກ ຂ້ານ້ອຍ”

“ພິກຂຸ ທັງຫຼາຍ ເຮົາຂໍບອກທ່ານທັງຫຼາຍ ເຮົາຂໍເຕືອນທ່ານທັງຫຼາຍ ການທີ່ບຸກຄົນຜູ້ທຸສິນ ມີທຳຊົ່ວຊາມ ບໍ່ສະອາດ ມີຄວາມປະພຶດທີ່ໜ້າຮັກງຽດ ມີວຽກງານປົກປິດ ບໍ່ແມ່ນສະມະນະ ແຕ່ປະຕິນຍາວ່າເປັນສະມະນະ ບໍ່ແມ່ນພົມມະຈາຣີແຕ່ປະຕິນຍາວ່າເປັນພົມມະຈາຣີ ເນົ່າພາຍໃນ ຊຸ່ມດ້ວຍຣາຄະ ເປັນເໝືອນມູນຝອຍ ເຂົ້າໄປນັ່ງກອດຫຼືນອນກອດທິດາ ກະສັດ ລູກສາວພາມ ຫຼື ລູກສາວຄະຫະບໍດີ ຈະປະເສີດອັນໃດ ການເຂົ້າໄປນັ່ງກອດ ຫຼື ນອນກອດກອງໄຟໃຫຍ່ນັ້ນທີ່ກຳລັງລຸກເປັນແປວນີ້ປະເສີດກວ່າ ຂໍ້ນັ້ນເພາະ ເຫດໃດ ເພາະເຂົາຈະເພິ່ງເຂົ້າເຖິງຄວາມຕາຍ ຫຼື ທຸກປາງຕາຍ ອັນມີການເຂົ້າໄປນັ່ງກອດ ຫຼື ນອນກອດກອງໄຟໃຫຍ່ນັ້ນເປັນເຫດ ແຕ່ເຂົາຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ກໍຈະບໍ່ໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ ເພາະການເຂົ້າໄປນັ່ງກອດ ຫຼື ນອນກອດກອງໄຟນັ້ນເປັນປັດໄຈ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສ່ວນການທີ່ບຸກຄົນຜູ້ທຸສິນ ມີທຳຊົ່ວຊາມ ບໍ່ສະອາດ ມີຄວາມປະພຶດທີ່ໜ້າຮັກງຽດ ມີວຽກງານປົກປິດ ບໍ່ແມ່ນສະມະນະແຕ່ປະຕິນຍາວ່າເປັນສະມະນະ ບໍ່ແມ່ນພົມມະຈາຣີແຕ່ປະຕິນຍາວ່າເປັນພົມມະຈາຣີ ເນົ່າພາຍໃນ ຊຸ່ມດ້ວຍຣາຄະ ເປັນເໝືອນ ມູນຝອຍ ເຂົ້າໄປນັ່ງກອດຫຼືນອນກອດທິດາກະສັດ ລູກສາວພາມ ຫຼື ລູກສາວຄະຫະບໍດີນັ້ນ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກຕະຫຼອດການລະນານແກ່ບຸກຄົນ ຜູ້ທຸສິນນັ້ນ ແລະຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ເຂົາຍ່ອມໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ

໒. ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນຢ່າງໃດ ລະຫວ່າງການທີ່ບຸຣຸດຜູ້ມີກຳລັງໃຊ້ເຊືອກໜັງທີ່ໜຽວພັນແຂ່ງທັງ ໒ ຂ້າງແລ້ວດຶງຖູໄປມາ ເຊືອກໜັງນັ້ນເພິ່ງບາດຜົວ ເມື່ອບາດຜົວແລ້ວເພິ່ງບາດໜັງ ເມື່ອບາດໜັງແລ້ວເພິ່ງບາດຊີ້ນ ເມື່ອບາດຊີ້ນແລ້ວ ເພິ່ງຕັດເສັ້ນເອ້ນ ເມື່ອຕັດເສັ້ນເອ້ນແລ້ວເພິ່ງຕັດກະດູກ ເມື່ອຕັດກະດູກແລ້ວເພິ່ງຕັດເຍື່ອໃນກະດູກ ກັບການຍິນດີການຂາບໄຫວ້ຂອງຂັດຕິຍະມະຫາສານ ພາມມະນະມະຫາສານ ຫຼື ຄະຫະບໍດີມະຫາສານ ຢ່າງໃດປະເສີດກວ່າກັນ”

“ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ການຍິນດີການຂາບໄຫວ້ຂອງຂັດຕິຍະມະຫາສານ ພາມມະນະມະຫາສານ ຫຼື ຄະຫະບໍດີມະຫາສານນີ້ປະເສີດກວ່າ ການທີ່ບຸຣຸດຜູ້ມີກຳລັງໃຊ້ເຊືອກໜັງທີ່

ໜຽວພັນແຂ່ງທັງ ໒ ຂ້າງແລ້ວດຶງຖູໄປມາ ເຊືອກໜັງນັ້ນເພິ່ງບາດຜົວແລ້ວ ຯລຯ ເພິ່ງຕັດເຍື່ອ
ໃນກະດູກນີ້ ເປັນທຸກ ຂ້ານ້ອຍ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາຂໍບອກທ່ານທັງຫຼາຍ ເຮົາຂໍເຕືອນທ່ານທັງຫຼາຍ ການທີ່ບຸກຄົນ ຜູ້ທຸ
ສິນນັ້ນ ຯລຯ ເປັນເໝືອນມູນຝອຍ ຍິນດີການຂາບໄຫວ້ຂອງຂັດຕິຍະມະຫາສານ ພາມມະນະ
ມະຫາສານ ຫຼື ຄະຫະບໍດີມະຫາສານ ຈະປະເສີດອັນໃດ ການທີ່ບຸກຄົນຜູ້ມີກຳລັງໃຊ້ເຊືອກໜັງທີ່
ໜຽວພັນແຂ່ງທັງ ໒ ຂ້າງແລ້ວດຶງຖູໄປມາ ເຊືອກໜັງນັ້ນເພິ່ງບາດຜົວ ຯລຯ ເພິ່ງຕັດເຍື່ອໃນ
ກະດູກນີ້ເທົ່ານັ້ນປະເສີດກວ່າ ຂໍ້ນັ້ນເພາະເຫດໃດ ເພາະເຂົາເພິ່ງເຂົ້າເຖິງຄວາມຕາຍ ຫຼື ທຸກ
ປາງຕາຍອັນມີການບາດຜົວເປັນຕົ້ນນັ້ນເປັນເຫດ ແຕ່ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ເຂົາຈະບໍ່ໄປເກີດໃນອະ
ບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ ເພາະເຊືອກໜັງ ບາດຜົວເປັນຕົ້ນນັ້ນເປັນປັດໄຈນັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສ່ວນການທີ່ບຸກຄົນຜູ້ທຸສິນ ຯລຯ ເປັນເໝືອນມູນຝອຍ ຍິນດີການ ໄຫວ້
ຂອງຂັດຕິຍະມະຫາສານ ພາມມະນະມະຫາສານ ຫຼື ຄະຫະບໍດີມະຫາສານ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່
ແມ່ນປະໂຫຍດເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກຕະຫຼອດການລະນານແກ່ບຸກຄົນຜູ້ທຸສິນນັ້ນ ແລະຫຼັງຈາກຕາຍ
ແລ້ວ ເຂົາຍ່ອມໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ

໓. ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນຢ່າງໃດ ລະຫວ່າງການທີ່ບຸກຄົນຜູ້ມີ
ກຳລັງໃຊ້ຫອກທີ່ຄົມ ທາຊະໂລມດ້ວຍນ້ຳມັນພຸ່ງໃສ່ກາງເອິກ ກັບການຍິນດີການໄຫວ້ຂອງຂັດຕິ
ຍະມະຫາສານ ພາມມະນະມະຫາສານ ຫຼື ຄະຫະບໍດີມະຫາສານ ຢ່າງໃດປະເສີດກວ່າກັນ”

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ການຍິນດີການໄຫວ້ຂອງຂັດຕິຍະມະຫາສານ ພາມມະນະ
ມະຫາສານ ຫຼື ຄະຫະບໍດີມະຫາສານ ປະເສີດກວ່າ ສ່ວນການທີ່ບຸກຄົນຜູ້ມີກຳລັງໃຊ້ຫອກທີ່ຄົມ
ທາຊະໂລມດ້ວຍນ້ຳມັນ ພຸ່ງໃສ່ກາງເອິກນີ້ເປັນທຸກ ຂ້ານ້ອຍ”

“ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາຂໍບອກທ່ານທັງຫຼາຍ ເຮົາຂໍເຕືອນທ່ານທັງຫຼາຍ ການທີ່ບຸກຄົນ ຜູ້ທຸ
ສິນ ຯລຯ ເປັນເໝືອນມູນຝອຍ ຍິນດີການໄຫວ້ຂອງຂັດຕິຍະມະຫາສານ ພາມມະນະມະຫາ
ສານ ຫຼື ຄະຫະບໍດີມະຫາສານ ຈະປະເສີດອັນໃດ ການທີ່ບຸກຄົນຜູ້ມີກຳລັງໃຊ້ຫອກທີ່ຄົມ ທາຊະ
ໂລມດ້ວຍນ້ຳມັນພຸ່ງໃສ່ກາງເອິກນີ້ເທົ່ານັ້ນ ປະເສີດກວ່າ ຂໍ້ນັ້ນເພາະເຫດໃດ ເພາະເຂົາຈະເພິ່ງ
ເຂົ້າເຖິງຄວາມຕາຍ ຫຼື ທຸກປາງຕາຍອັນມີຫອກທີ່ຄົມ ທາຊະໂລມດ້ວຍນ້ຳມັນພຸ່ງໃສ່ກາງເອິກ
ເປັນເຫດ ແຕ່ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ເຂົາຈະບໍ່ໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ ເພາະ
ການຖືກຫອກແທງນັ້ນເປັນປັດໄຈ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສ່ວນການທີ່ບຸກຄົນຜູ້ທຸສິນ ຯລຯ ເປັນເໝືອນມູນຝອຍ ຍິນດີການໄຫວ້
ຂອງຂັດຕິຍະມະຫາສານ ພາມມະນະມະຫາສານ ຫຼື ຄະຫະບໍດີມະຫາສານ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່

ແມ່ນປະໂຫຍດເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກຕະຫຼອດການລະນານແກ່ບຸກຄົນຜູ້ທຸສິນນັ້ນ ແລະຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ເຂົາຍ່ອມໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ

໔. ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນຢ່າງໃດ ລະຫວ່າງການທີ່ບຸຣຸດຜູ້ມີກຳລັງໃຊ້ແຜ່ນເຫຼັກຮ້ອນທີ່ເຜົາໄຟລຸກເປັນແປວ ນາບກາຍ ກັບການໃຊ້ສອຍຈິວອນທີ່ເຂົາຖວາຍດ້ວຍສັດທາຂອງຂັດຕິຍະມະຫາສານ ພາມມະນະມະຫາສານ ຫຼື ຄະຫະບໍດີມະຫາສານ ຢ່າງໃດຈະປະເສີດກວ່າກັນ”

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ການທີ່ບຸກຄົນຜູ້ທຸສິນໃຊ້ສອຍຈິວອນທີ່ເຂົາຖວາຍດ້ວຍສັດທາ ຂອງຂັດຕິຍະມະຫາສານ ພາມມະນະມະຫາສານ ຫຼື ຄະຫະບໍດີມະຫາສານນີ້ເທົ່ານັ້ນ ປະເສີດກວ່າ ສ່ວນການທີ່ບຸຣຸດຜູ້ມີກຳລັງໃຊ້ແຜ່ນເຫຼັກຮ້ອນທີ່ເຜົາໄຟລຸກເປັນແປວ ນາບກາຍຕົວເອງນີ້ ເປັນທຸກ ຂ້ານ້ອຍ”

“ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາຂໍບອກທ່ານທັງຫຼາຍ ເຮົາຂໍເຕືອນທ່ານທັງຫຼາຍ ການທີ່ບຸກຄົນ ຜູ້ທຸສິນ ຯລຯ ເປັນເໝືອນມູນຝອຍ ໃຊ້ສອຍຈິວອນທີ່ເຂົາຖວາຍດ້ວຍສັດທາ ຂອງຂັດຕິຍະມະຫາສານ ພາມມະນະມະຫາສານ ຫຼື ຄະຫະບໍດີມະຫາສານ ຈະປະເສີດອັນໃດ ການທີ່ບຸຣຸດຜູ້ມີກຳລັງໃຊ້ແຜ່ນເຫຼັກຮ້ອນທີ່ເຜົາໄຟລຸກເປັນແປວ ນາບກາຍນີ້ເທົ່ານັ້ນ ປະເສີດກວ່າ ຂໍ້ນັ້ນເພາະເຫດໃດ ເພາະເຂົາເພິ່ງເຂົ້າເຖິງຄວາມຕາຍ ຫຼື ທຸກປາງຕາຍ ອັນມີການຖືກນາບກາຍດ້ວຍແຜ່ນເຫຼັກຮ້ອນນັ້ນເປັນເຫດ ແຕ່ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ເຂົາຈະບໍ່ໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ ເພາະການຖືກນາບກາຍດ້ວຍແຜ່ນເຫຼັກຮ້ອນນັ້ນເປັນປັດໄຈ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສ່ວນການທີ່ບຸກຄົນຜູ້ທຸສິນ ຯລຯ ເປັນເໝືອນມູນຝອຍ ໃຊ້ສອຍຈິວອນທີ່ເຂົາຖວາຍດ້ວຍສັດທາຂອງຂັດຕິຍະມະຫາສານ ພາມມະນະມະຫາສານ ຫຼື ຄະຫະບໍດີມະຫາສານ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກຕະຫຼອດການລະນານແກ່ບຸກຄົນຜູ້ທຸສິນນັ້ນ ແລະ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ເຂົາຍ່ອມໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ

໕. ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນຢ່າງໃດ ລະຫວ່າງການທີ່ບຸຣຸດ ຜູ້ມີກຳລັງໃຊ້ຕະຂໍເຫຼັກຮ້ອນທີ່ເຜົາໄຟລຸກເປັນແປວ ງ້າງປາກອອກແລ້ວ ຍັດກ້ອນເຫຼັກຮ້ອນທີ່ເຜົາໄຟລຸກເປັນແປວ ເຂົ້າໄປໃນປາກ ກ້ອນເຫຼັກຮ້ອນນັ້ນເພິ່ງໄໝ້ຮິມປາກແດ່ ໄໝ້ປາກແດ່ ໄໝ້ລິ້ນແດ່ ໄໝ້ຄໍແດ່ ໄໝ້ເອິກແດ່ ໄໝ້ໄສ້ໃຫຍ່ແດ່ ໄສ້ນ້ອຍແດ່ ອອກທາງທະວານລຸ່ມຂອງຄົນນັ້ນ ກັບການສັນບິນທະບາດທີ່ເຂົາຖວາຍດ້ວຍສັດທາຂອງຂັດຕິຍະມະຫາສານ ພາມມະນະມະຫາສານ ຫຼື ຄະຫະບໍດີມະຫາສານ ຢ່າງໃດປະເສີດ ກວ່າກັນ”

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ການສັນບິນທະບາດທີ່ເຂົາຖວາຍດ້ວຍສັດທາຂອງຂັດຕິຍະມະຫາສານ ພາມມະນະມະຫາສານ ຫຼື ຄະຫະບໍດີມະຫາສານນີ້ເທົ່ານັ້ນ ປະເສີດກວ່າ ການທີ່ບຸຣຸດຜູ້ມີກຳລັງໃຊ້ຕະຂໍເຫຼັກຮ້ອນ ທີ່ເຜົາໄຟລຸກເປັນແປວ ຈ້າງປາກອອກແລ້ວ ຍັດກ້ອນເຫຼັກຮ້ອນ ທີ່ເຜົາໄຟລຸກເປັນແປວເຂົ້າໄປໃນປາກ ກ້ອນເຫຼັກຮ້ອນນັ້ນເພິ່ງໄໝ້ຮິມປາກແດ່ ໄໝ້ປາກແດ່ ໄໝ້ລິ້ນແດ່ ໄໝ້ຄໍແດ່ ໄໝ້ເອິກແດ່ ໄໝ້ໄສ້ໃຫຍ່ແດ່ ໄສ້ນ້ອຍແດ່ ອອກທາງທະວານລຸ່ມຂອງຄົນນັ້ນ ນີ້ເປັນທຸກ ຂ້ານ້ອຍ”

“ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາຂໍບອກທ່ານທັງຫຼາຍ ເຮົາຂໍເຕືອນທ່ານທັງຫຼາຍ ການທີ່ບຸກຄົນ ຜູ້ທຸສິນ ຯລຯ ເປັນເໝືອນມູນຝອຍ ສັນບິນທະບາດທີ່ເຂົາຖວາຍດ້ວຍສັດທາຂອງຂັດຕິຍະມະຫາສານ ພາມມະນະມະຫາສານ ຫຼື ຄະຫະບໍດີມະຫາສານ ຈະປະເສີດອັນໃດ ການທີ່ບຸຣຸດ ຜູ້ມີກຳລັງໃຊ້ຕະຂໍເຫຼັກຮ້ອນທີ່ເຜົາໄຟລຸກເປັນແປວ ຈ້າງປາກອອກແລ້ວ ຍັດກ້ອນເຫຼັກຮ້ອນທີ່ເຜົາໄຟລຸກເປັນແປວ ເຂົ້າໄປໃນປາກ ກ້ອນເຫຼັກຮ້ອນນັ້ນເພິ່ງໄໝ້ຮິມປາກແດ່ ໄໝ້ປາກແດ່ ໄໝ້ລິ້ນແດ່ ໄໝ້ຄໍແດ່ ໄໝ້ເອິກແດ່ ໄໝ້ໄສ້ໃຫຍ່ແດ່ ໄສ້ນ້ອຍແດ່ ອອກທາງທະວານເບື້ອງລຸ່ມຂອງຄົນນັ້ນນີ້ ເທົ່ານັ້ນ ປະເສີດກວ່າ ຂໍ້ນັ້ນເພາະເຫດໃດ ເພາະເຂົາເພິ່ງເຂົ້າເຖິງຄວາມຕາຍ ຫຼື ທຸກປາງຕາຍ ອັນມີການຍັດກ້ອນເຫຼັກຮ້ອນນັ້ນໃສ່ປາກເປັນເຫດ ແຕ່ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ເຂົາຈະບໍ່ໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ ເພາະການໃສ່ກ້ອນເຫຼັກຮ້ອນນັ້ນເປັນປັດໄຈ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສ່ວນການທີ່ບຸກຄົນຜູ້ທຸສິນ ຯລຯ ເປັນເໝືອນມູນຝອຍ ສັນບິນທະບາດທີ່ເຂົາຖວາຍດ້ວຍສັດທາຂອງຂັດຕິຍະມະຫາສານ ພາມມະນະມະຫາສານ ຫຼື ຄະຫະບໍດີມະຫາສານ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກຕະຫຼອດການລະນານແກ່ບຸກຄົນຜູ້ທຸສິນນັ້ນ ແລະຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ເຂົາຍ່ອມໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ

໖. ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍເຂົ້າໃຈເລື້ອງນັ້ນຢ່າງໃດ ລະຫວ່າງການທີ່ບຸຣຸດຜູ້ມີກຳລັງຈັບຫົວຫຼືຄໍແລ້ວໃຫ້ນັ່ງທັບ ຫຼື ນອນທັບຕຽງເຫຼັກຮ້ອນທີ່ເຜົາໄຟລຸກເປັນແປວ ກັບການໃຊ້ສອຍຕຽງຕັ້ງທີ່ເຂົາຖວາຍດ້ວຍສັດທາຂອງຂັດຕິຍະມະຫາສານ ພາມມະນະມະຫາສານ ຫຼື ຄະຫະບໍດີມະຫາສານ ຢ່າງໃດປະເສີດກວ່າກັນ”

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ການໃຊ້ສອຍຕຽງຕັ້ງທີ່ເຂົາຖວາຍດ້ວຍສັດທາຂອງຂັດຕິຍະມະຫາສານ ພາມມະນະມະຫາສານ ຫຼື ຄະຫະບໍດີມະຫາສານເທົ່ານັ້ນ ປະເສີດກວ່າ ການທີ່ບຸຣຸດ ຜູ້ມີກຳລັງຈັບຫົວ ຫຼື ຄໍແລ້ວໃຫ້ນັ່ງທັບ ຫຼື ນອນທັບຕຽງເຫຼັກຮ້ອນທີ່ເຜົາໄຟລຸກເປັນແປວນີ້ ເປັນທຸກ ຂ້ານ້ອຍ”

“ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາຂໍບອກທ່ານທັງຫຼາຍ ເຮົາຂໍເຕືອນທ່ານທັງຫຼາຍ ການທີ່ບຸກຄົນຜູ້ທຸສິນ ຯລຯ ເປັນເໝືອນມູນຝອຍ ການໃຊ້ສອຍຕຽງຕັ້ງທີ່ເຂົາຖວາຍດ້ວຍສັດທາຂອງຂັດຕິຍະ

ມະຫາສານ ພາມມະນະມະຫາສານ ຫຼື ຄະຫະບໍດີມະຫາສານ ຈະປະເສີດອັນໃດ ການທີ່ບຸຣຸດຜູ້ມີກຳລັງຈັບຫົວ ຫຼື ຄໍແລ້ວ ໃຫ້ນັ່ງທັບຫຼືນອນທັບຕຽງເຫຼັກຮ້ອນ ທີ່ເຜົາໄຟລຸກເປັນແປວນີ້ເທົ່ານັ້ນ ປະເສີດກວ່າ ຂໍ້ນັ້ນເພາະເຫດໃດ ເພາະເຂົາຈະເພິ່ງເຂົ້າເຖິງຄວາມຕາຍ ຫຼື ທຸກປາງຕາຍອັນມີການນັ່ງຫຼືນອນທັບຕຽງຕັ້ງເຫຼັກຮ້ອນນັ້ນເປັນເຫດ ແຕ່ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ເຂົາຈະບໍ່ໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ ເພາະການນັ່ງຫຼືນອນທັບຕຽງຕັ້ງເຫຼັກຮ້ອນນັ້ນເປັນປັດໄຈ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສ່ວນການທີ່ບຸກຄົນຜູ້ທຸສິນ ຯລຯ ເປັນເໝືອນມູນຝອຍ ການໃຊ້ສອຍຕຽງຕັ້ງທີ່ເຂົາຖວາຍດ້ວຍສັດທາຂອງຂັດຕິຍະມະຫາສານ ພາມມະນະມະຫາສານ ຫຼື ຄະຫະບໍດີມະຫາສານ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກຕະຫຼອດການລະນານແກ່ບຸກຄົນຜູ້ທຸສິນນັ້ນ ແລະຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ເຂົາຍ່ອມໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ

ກ. ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນຢ່າງໃດ ລະຫວ່າງການທີ່ບຸຣຸດ ຜູ້ມີກຳລັງຈັບຄົນຍົກຕີນຂຶ້ນ ຫ້ອຍຫົວລົງແລ້ວໂຍນລົງໃນໝໍ້ເຫຼັກຮ້ອນທີ່ເຜົາໄຟລຸກເປັນແປວ ເຂົາຖືກໄຟລວກເດືອດຜຸດຂຶ້ນເປັນຟອງໃນໝໍ້ເຫຼັກຮ້ອນນັ້ນ ບາງເທື່ອກໍລອຍຂຶ້ນ ບາງເທື່ອກໍຈົມລົງ ບາງເທື່ອກໍລອຍຂວາງ ກັບການໃຊ້ສອຍວິຫານທີ່ເຂົາຖວາຍດ້ວຍສັດທາ ຂອງຂັດຕິຍະມະຫາສານ ພາມມະນະມະຫາສານ ຫຼືຄະຫະບໍດີມະຫາສານ ຢ່າງໃດປະເສີດ ກວ່າກັນ”

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ການໃຊ້ສອຍວິຫານທີ່ເຂົາຖວາຍດ້ວຍສັດທາຂອງຂັດຕິຍະມະຫາສານ ພາມມະນະມະຫາສານ ຫຼື ຄະຫະບໍດີມະຫາສານເທົ່ານັ້ນ ປະເສີດກວ່າ ການທີ່ບຸຣຸດຜູ້ມີກຳລັງ ຈັບຄົນຍົກຕີນຂຶ້ນ ຫ້ອຍຫົວລົງແລ້ວໂຍນລົງໃນໝໍ້ເຫຼັກຮ້ອນທີ່ເຜົາໄຟລຸກເປັນແປວ ເຂົາຖືກໄຟລວກເດືອດຜຸດຂຶ້ນເປັນຟອງໃນໝໍ້ເຫຼັກຮ້ອນນັ້ນ ບາງເທື່ອກໍລອຍຂຶ້ນ ບາງເທື່ອກໍຈົມລົງ ບາງເທື່ອກໍລອຍຂວາງນີ້ເປັນທຸກ ຂ້ານ້ອຍ”

“ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາຂໍບອກທ່ານທັງຫຼາຍ ເຮົາຂໍເຕືອນທ່ານທັງຫຼາຍ ການທີ່ບຸກຄົນທຸສິນ ຯລຯ ເປັນເໝືອນມູນຝອຍ ການໃຊ້ສອຍວິຫານທີ່ເຂົາຖວາຍດ້ວຍສັດທາຂອງຂັດຕິຍະມະຫາສານ ພາມມະນະມະຫາສານ ຫຼື ຄະຫະບໍດີມະຫາສານ ຈະປະເສີດອັນໃດ ການທີ່ບຸຣຸດຜູ້ມີກຳລັງຈັບຄົນຍົກຕີນຂຶ້ນ ຫ້ອຍຫົວລົງແລ້ວໂຍນລົງໃນໝໍ້ເຫຼັກຮ້ອນທີ່ເຜົາໄຟລຸກເປັນແປວ ເຂົາຖືກໄຟເດືອດລວກຜຸດຂຶ້ນເປັນຟອງໃນໝໍ້ເຫຼັກຮ້ອນນັ້ນ ບາງເທື່ອກໍລອຍຂຶ້ນ ບາງເທື່ອກໍຈົມລົງ ບາງເທື່ອກໍລອຍຂວາງນີ້ເທົ່ານັ້ນ ປະເສີດກວ່າ ຂໍ້ນັ້ນເພາະເຫດໃດ ເພາະເຂົາເພິ່ງເຂົ້າເຖິງຄວາມຕາຍ ຫຼື ທຸກປາງຕາຍອັນມີການຖືກໂຍນລົງໃນໝໍ້ເຫຼັກຮ້ອນນັ້ນເປັນເຫດ ແຕ່ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ເຂົາຈະບໍ່ໄປເກີດໃນອະບາຍທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ ເພາະການຖືກໂຍນລົງໃນໝໍ້ເຫຼັກຮ້ອນນັ້ນເປັນປັດໄຈ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສ່ວນການທີ່ບຸກຄົນຜູ້ທຸສິນ ຯລຯ ເປັນເໝືອນມູນຝອຍ ການໃຊ້ສອຍ ວິ
ຫານທີ່ເຂົາຖວາຍດ້ວຍສັດທາຂອງຂັດຕິຍະມະຫາສານ ພາມມະນະມະຫາສານ ຫຼື ຄະຫະບໍດີ
ມະຫາສານ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກຕະຫຼອດການລະນານແກ່ບຸກ
ຄົນຜູ້ທຸສິນນັ້ນ ແລະຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ເຂົາຍ່ອມໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພາະສະນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາທັງຫຼາຍ ຈະໃຊ້
ສອຍຈິວອນ ບິນທະບາດ ເສນາສະນະ ແລະຄິລານະປັດໄຈເພສັດຊະບໍຣິຂານຂອງຊົນເຫຼົ່າໃດ
ສັກກາຣະເຫຼົ່ານັ້ນຂອງຊົນເຫຼົ່ານັ້ນຈັກມີຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ແລະການບັນພະຊາຂອງເຮົາ
ທັງຫຼາຍ ຈັກບໍ່ເປັນໝັ້ນ ມີຜົນ ມີກຳໄລ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ຢ່າງນີ້ແລ

ອີກປະການໜຶ່ງ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ຢ່າງນີ້ວ່າ ພິກຂຸເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນ
ປະໂຫຍດຕົນ ກໍຄວນທີ່ຈະເຮັດປະໂຫຍດຕົນນັ້ນໃຫ້ສຳເລັດດ້ວຍຄວາມບໍ່ຜະໝາດຢ່າງແທ້ຈິງ
ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ອື່ນ ກໍຄວນເຮັດປະໂຫຍດຂອງຜູ້ອື່ນນັ້ນໃຫ້ສຳເລັດດ້ວຍ
ຄວາມບໍ່ຜະໝາດຢ່າງແທ້ຈິງ ຫຼືເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນປະໂຫຍດທັງ ໒ ຢ່າງ ກໍຄວນເຮັດ
ປະໂຫຍດທັງ ໒ ຢ່າງນັ້ນໃຫ້ສຳເລັດດ້ວຍຄວາມບໍ່ຜະໝາດ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດໄວຍາກອນພາສີດນີ້ແລ້ວ ແລະເມື່ອພຣະອົງກຳລັງຕັດ
ໄວຍາກອນພາສີດນີ້ຢູ່ ພິກຂຸປະມານ ໖໐ ອົງໄດ້ກະອັກເລືອດອຸ່ນໆ ອອກມາ ພິກຂຸ ປະມານ
໖໐ ອົງ ໄດ້ບອກຄືນສຶກຂາກັບມາເປັນຄະລິຫັດດ້ວຍຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ
ການປະພຶດພົມມະຈັນ ເຮັດໄດ້ຍາກແສນຍາກ ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ການປະພຶດ
ພົມມະຈັນ ເຮັດໄດ້ຍາກແສນຍາກ” ພິກຂຸອີກປະມານ ໖໐ ອົງ ມີຈິດລຸດພົ້ນຈາກອາສະວະທັງ
ຫຼາຍ ເພາະບໍ່ຖືໝັ້ນ ຢ່າງນີ້ແລ

ອັກຄີກຂັນໂທປະມະສູດທີ ໘ ຈົບ

໙. ສຸເນດຕະສູດ

ວ່າດ້ວຍຄູຊື່ສຸເນດ

[໗໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເລື້ອງເຄີຍມີມາແລ້ວ ມີຄູຊື່ສຸເນດ ເປັນເຈົ້າລັດທິຜູ້ປາສະຈາກ
ຄວາມກຳໜົດໃນກາມທັງຫຼາຍ ມີສາວົກຫຼາຍຮ້ອຍຄົນ ໄດ້ສະແດງທຳແກ່ ສາວົກທັງຫຼາຍ ເພື່ອ
ຄວາມເປັນຜູ້ເກີດໃນພົມມະໂລກ ສາວົກເຫຼົ່າໃດ ເມື່ອຄູສຸເນດ ສະແດງທຳເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ເກີດ
ໃນພົມມະໂລກຢູ່ ບໍ່ທຳຈິດໃຫ້ເຫຼື້ອມໃສ ສາວົກເຫຼົ່ານັ້ນຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ໄດ້ໄປເກີດໃນອະບາຍ

ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ ສ່ວນສາວົກເຫຼົ່າໃດ ເມື່ອຄູສຸເນດສະແດງທຳ ເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ເກີດ ໃນພົມມະໂລກຢູ່ ໄດ້ທຳຈິດໃຫ້ເຫຼື້ອມໃສ ສາວົກເຫຼົ່ານັ້ນຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ໄດ້ໄປເກີດໃນ ສຸກຄະຕິໂລກສະຫວັນ

ເລື່ອງເຄີຍມີມາແລ້ວ ມີຄູຊື່ມູຄະປັກຂະ ຯລຯ ເລື່ອງເຄີຍມີມາແລ້ວ ມີຄູຊື່ ອະຣະເນມີ ຯລຯ ເລື່ອງເຄີຍມີມາແລ້ວ ມີຄູຊື່ກຸດທາລະ ຯລຯ ເລື່ອງເຄີຍມີມາແລ້ວ ມີຄູ ຊື່ທັດຖິປາລະ ຯລຯ ເລື່ອງເຄີຍມີມາແລ້ວ ມີຄູຊື່ໂຊຕິປາລະ ຯລຯ ເລື່ອງເຄີຍມີມາແລ້ວ ມີຄູຊື່ອະຣະກະເປັນ ເຈົ້າລັດທິຜູ້ປາສະຈາກຄວາມກຳໜົດໃນກາມທັງຫຼາຍ ມີສາວົກຫຼາຍຮ້ອຍຄົນ ໄດ້ສະແດງທຳແກ່ ສາວົກທັງຫຼາຍເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ເກີດໃນພົມມະໂລກ ສາວົກເຫຼົ່າໃດ ເມື່ອຄູອະຣະກະສະແດງທຳ ເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ເກີດໃນພົມມະໂລກຢູ່ ບໍ່ທຳຈິດໃຫ້ເຫຼື້ອມໃສ ສາວົກເຫຼົ່ານັ້ນຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ໄດ້ໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ ສ່ວນສາວົກເຫຼົ່າໃດ ເມື່ອຄູຊື່ອະຣະກະ ສະແດງທຳເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ເກີດໃນພົມມະໂລກຢູ່ ໄດ້ທຳຈິດໃຫ້ ເຫຼື້ອມໃສ ສາວົກເຫຼົ່ານັ້ນຫຼັງ ຈາກຕາຍແລ້ວ ໄດ້ໄປເກີດໃນສຸກຄະຕິໂລກສະຫວັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນຢ່າງໃດ ຜູ້ໃດຖືກໂທສະປະທຸດສະຮ້າຍ ເພິ່ງດ່າບໍລິພາດຄູທັງ ໗ ນີ້ ຜູ້ເປັນເຈົ້າລັດທິຜູ້ປາສະຈາກຄວາມກຳໜົດໃນກາມທັງຫຼາຍ ມີບໍລິ ວານຫຼາຍຮ້ອຍຄົນ ພ້ອມທັງໝູ່ສາວົກ ຜູ້ນັ້ນຈະເພິ່ງປະສົບສິ່ງທີ່ ບໍ່ແມ່ນບຸນຫຼວງຫຼາຍຫຼືບໍ່?

“ເພິ່ງປະສົບ ຂ້ານ້ອຍ”

“ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຜູ້ໃດມີຈິດຖືກໂທສະປະທຸດສະຮ້າຍ ເພິ່ງດ່າເພິ່ງບໍລິພາດຄູທັງ ໗ ນີ້ ຜູ້ ເປັນເຈົ້າລັດທິ ຜູ້ປາສະຈາກຄວາມກຳໜົດໃນກາມທັງຫຼາຍ ມີບໍລິວານຫຼາຍຮ້ອຍຄົນ ພ້ອມທັງໝູ່ ສາວົກ ຜູ້ນັ້ນເພິ່ງປະສົບສິ່ງທີ່ ບໍ່ແມ່ນບຸນຫຼວງຫຼາຍ ສ່ວນຜູ້ໃດມີຈິດຖືກໂທສະປະທຸດສະຮ້າຍ ເພິ່ງດ່າບໍລິພາດບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິຄົນດຽວ ຜູ້ນັ້ນຍ່ອມປະສົບ ສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນບຸນຫຼາຍ ກວ່າບຸກຄົນຜູ້ດ່າບໍລິພາດຄູທັງ ໗ ນັ້ນ ຂໍ້ນັ້ນເພາະເຫດໃດ ເພາະເຮົາບໍ່ກ່າວວ່າການຂຸດກິນຄຸນ ຄວາມດີຂອງຕົນເຊັ່ນນີ້ ຈະມີພາຍນອກສາດສະໜານີ້ ເໝືອນການ ດ່າການບໍລິພາດເພື່ອນພົມ ມະຈາຣີທັງຫຼາຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພາະເຫດນັ້ນແລ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ຢ່າງນີ້ວ່າ “ຈິດຂອງເຮົາທັງ ຫຼາຍຈັກບໍ່ຄິດປະທຸດສະຮ້າຍໃນເພື່ອນພົມມະຈາຣີທັງຫຼາຍ” ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ ຢ່າງນີ້ແລ”

ສຸເນດຕະສູດທິ ໙ ຈົບ

໑໐. ອະຣະກະສູດ

ວ່າດ້ວຍຄູຊື່ອະຣະກະ

[໗໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເລື້ອງເຄີຍມີມາແລ້ວ ມີຄູຊື່ອະຣະກະ ເປັນເຈົ້າລັດທິຜູ້ປາສະຈາກ ຄວາມກຳໜັດໃນການທັງຫຼາຍ ມີສາວົກຫຼາຍຮ້ອຍຄົນ ໄດ້ສະແດງທຳແກ່ສາວົກຢ່າງນີ້ວ່າ “ພາມ ຊີວິດຂອງມະນຸດທັງຫຼາຍມີປະມານໜ້ອຍ ເລັກໜ້ອຍ ວ່ອງໄວ ມີທຸກຫຼາຍ ມີຄວາມຄັບແຄ້ນ ຫຼາຍ ບຸກຄົນເພິ່ງຮູ້ດ້ວຍປັນຍາ ເພິ່ງເຮັດກຸສົນ ເພິ່ງປະພຶດພົມມະຈັນ ບໍ່ມີດອກ ສັດທີ່ເກີດມາ ແລ້ວຈະບໍ່ຕາຍ

ພາມ ຢາດນ້ຳຄ້າງທີ່ ຍອດຫຍ້າ ເມື່ອດວງອາທິດຂຶ້ນ ກໍເຫືອດແຫ້ງໄປຢ່າງວ່ອງໄວ ຢູ່ ໄດ້ບໍ່ດົນ ແມ່ນສັນໃດ ຊີວິດຂອງມະນຸດທັງຫຼາຍທີ່ປຸງບົດດ້ວຍຢາດນ້ຳຄ້າງ ກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ເປັນ ຂອງເລັກໜ້ອຍ ວ່ອງໄວ ມີທຸກຫຼາຍ ມີຄວາມຄັບແຄ້ນຫຼາຍ ບຸກຄົນເພິ່ງຮູ້ດ້ວຍປັນຍາ ເພິ່ງເຮັດ ກຸສົນ ເພິ່ງປະພຶດພົມມະຈັນ ບໍ່ມີດອກ ສັດທີ່ເກີດມາແລ້ວຈະບໍ່ຕາຍ

ພາມ ເມື່ອຝົນເຝັດໃຫຍ່ຕົກ ຟອງນ້ຳຍ່ອມແຕກຫາຍໄປຢ່າງວ່ອງໄວ ຄົງຢູ່ໄດ້ບໍ່ດົນ ແມ່ນສັນໃດ ຊີວິດຂອງມະນຸດທັງຫຼາຍທີ່ປຸງບົດດ້ວຍຟອງນ້ຳ ກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ເປັນຂອງເລັກໜ້ອຍ ວ່ອງໄວ ມີທຸກຫຼາຍ ມີຄວາມຄັບແຄ້ນຫຼາຍ ບຸກຄົນເພິ່ງຮູ້ດ້ວຍປັນຍາ ເພິ່ງເຮັດກຸສົນ ເພິ່ງ ປະພຶດພົມມະຈັນ ບໍ່ມີດອກ ສັດທີ່ເກີດມາແລ້ວຈະບໍ່ຕາຍ

ພາມ ຮອຍຂີດໃນນ້ຳຍ່ອມຂາດຫາຍໄປຢ່າງວ່ອງໄວ ຄົງຢູ່ໄດ້ບໍ່ດົນ ແມ່ນສັນໃດ ຊີວິດ ຂອງມະນຸດທັງຫຼາຍທີ່ປຸງບົດດ້ວຍຮອຍຂີດໃນນ້ຳ ກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ເປັນຂອງເລັກໜ້ອຍ ວ່ອງໄວ ຯລຯ ບໍ່ມີດອກ ສັດທີ່ເກີດມາແລ້ວຈະບໍ່ຕາຍ

ພາມ ແມ່ນ້ຳທີ່ໄຫຼມາຈາກພູ ມາຈາກທີ່ໄກ ມີກະແສຊ່ວງ ພັດສິ່ງທີ່ພາໄປໄດ້ ບໍ່ມີຂະນະ ເວລາ ຫຼື ຊົ່ວປິດໜຶ່ງທີ່ມັນຈະຢຸດ ໂດຍທີ່ແທ້ ແມ່ນ້ຳນັ້ນຍ່ອມໄຫຼປ່າເລື້ອຍໄປ ແມ່ນສັນໃດ ຊີວິດຂອງມະນຸດທັງຫຼາຍທີ່ປຸງບົດດ້ວຍແມ່ນ້ຳທີ່ໄຫຼມາຈາກພູ ກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ເປັນຂອງເລັກໜ້ອຍ ວ່ອງໄວ ຯລຯ ບໍ່ມີດອກ ສັດທີ່ເກີດມາແລ້ວ ຈະບໍ່ຕາຍ

ພາມ ບຸຣຸດຜູ້ມີກຳລັງອົມກ້ອນນ້ຳລາຍໄວ້ທີ່ປາຍລິ້ນແລ້ວ ເພິ່ງຖິ້ມຖິ້ມໄປໂດຍບໍ່ຍາກ ປານໃດ ແມ່ນສັນໃດ ຊີວິດຂອງມະນຸດທັງຫຼາຍທີ່ ປຸງບົດດ້ວຍກ້ອນນ້ຳລາຍ ກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ເປັນ ຂອງເລັກໜ້ອຍ ວ່ອງໄວ ຯລຯ ບໍ່ມີດອກ ສັດທີ່ເກີດມາແລ້ວຈະບໍ່ຕາຍ

ພາມ ຕອນຊົນທີ່ເຂົາໃສ່ໄວ້ໃນກະທະເຫຼັກທີ່ຖືກເຜົາໄຟຕະຫຼອດທັງວັນ ຍ່ອມທົດຫາຍໄປ ຢ່າງວ່ອງໄວ ຄົງຢູ່ໄດ້ບໍ່ດົນ ແມ່ນສັນໃດ ຊີວິດຂອງມະນຸດທັງຫຼາຍທີ່ປຸງບັດ້ວຍ ຕ່ອນຊົນ ກໍ ສັນນັ້ນຄືກັນ ເປັນຂອງເລັກໜ້ອຍ ວ່ອງໄວ ຯລຯ ບໍ່ມີດອກ ສັດທີ່ເກີດມາແລ້ວຈະບໍ່ຕາຍ

ພາມ ແມ່ງົວທີ່ຈະຖືກຂ້າ ຖືກເຂົານຳໄປສູ່ທີ່ຂ້າ ເມື່ອຍົກຕີນຂຶ້ນຢ່າງເວລາໃດ ກໍຍິ່ງໃກ້ຖືກ ຂ້າ ໃກ້ຕາຍເຂົ້າໄປເວລານັ້ນ ແມ່ນສັນໃດ ຊີວິດຂອງມະນຸດທັງຫຼາຍທີ່ປຸງບັດ້ວຍແມ່ງົວທີ່ຈະຖືກຂ້າ ກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ເປັນຂອງເລັກໜ້ອຍ ວ່ອງໄວ ຯລຯ ບໍ່ມີດອກ ສັດທີ່ເກີດມາແລ້ວຈະບໍ່ຕາຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສະໄໝນັ້ນ ມະນຸດທັງຫຼາຍໄດ້ມີອາຍຸປະມານ ໙໐,໐໐໐ ປີ ເດັກຍິງມີອາ ຍຸ ໕໐໐ ປີ ຈິ່ງມີສາມໄດ້ ສະໄໝນັ້ນ ມະນຸດທັງຫຼາຍມີອາພາດພຽງ ໖ ຢ່າງ ເທົ່ານັ້ນ ຄື ໜາວ ຮ້ອນ ທົ່ວ ກະຫາຍ ປວດອຸດຈາຣະ ປວດປັດສາວະ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອມະນຸດທັງຫຼາຍມີອາຍຸ ຍືນຢ່າງນີ້ ດຳຮົງຢູ່ໄດ້ນານຢ່າງນີ້ ແລະມີອາພາດໜ້ອຍ ຢ່າງນີ້ ເຫດໃດຄູອະຣະກະນັ້ນຍັງ ສະແດງທຳແກ່ສາວິກທັງຫຼາຍແນວນີ້ວ່າ “ພາມ ຊີວິດ ຂອງມະນຸດ ມີປະມານໜ້ອຍ ເລັກໜ້ອຍ ວ່ອງໄວ ມີທຸກຫຼາຍ ມີຄວາມຄັບແຄ້ນຫຼາຍ ບຸກຄົນເພິ່ງຮູ້ດ້ວຍປັນຍາ ເພິ່ງເຮັດກຸສົນ ເພິ່ງ ປະພຶດພົມມະຈັນ ບໍ່ມີດອກ ສັດທີ່ເກີດມາແລ້ວຈະບໍ່ຕາຍ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ປັດຈຸບັນນີ້ ເມື່ອຈະກ່າວເຖິງຊີວິດນັ້ນໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ເພິ່ງກ່າວວ່າ “ຊີວິດ ຂອງມະນຸດທັງຫຼາຍມີປະມານໜ້ອຍ ເລັກໜ້ອຍ ວ່ອງໄວ ມີທຸກຫຼາຍ ມີຄວາມຄັບແຄ້ນຫຼາຍ ບຸກຄົນເພິ່ງຮູ້ດ້ວຍປັນຍາ ເພິ່ງເຮັດກຸສົນ ເພິ່ງປະພຶດພົມມະຈັນ ບໍ່ມີດອກ ສັດທີ່ເກີດມາແລ້ວຈະ ບໍ່ຕາຍ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ປັດຈຸບັນນີ້ ຜູ້ມີອາຍຸຍືນຈະຢູ່ໄດ້ ໑໐໐ ປີ ນ້ອຍກວ່ານັ້ນກໍມີ ຫຼາຍກວ່ານັ້ນ ກໍມີ ສ່ວນຄົນທີ່ຢູ່ໄດ້ເຖິງ ໑໐໐ ປີ ຈະຢູ່ໄດ້ ໓໐໐ ລະດູເທົ່ານັ້ນ ຄື ລະດູໜາວ ໑໐໐ ລະດູຮ້ອນ ໑໐໐ ລະດູຝົນ ໑໐໐ ຄົນທີ່ຢູ່ໄດ້ເຖິງ ໓໐໐ ລະດູ ຈະຢູ່ໄດ້ເຖິງ ໑,໒໐໐ ເດືອນ ຄື ລະດູໜາວ ໔໐໐ ລະດູຮ້ອນ ໔໐໐ ລະດູຝົນ ໔໐໐ ຄົນທີ່ຢູ່ໄດ້ເຖິງ ໑,໒໐໐ ເດືອນ ຈະຢູ່ໄດ້ເຖິງ ໒,໔໐໐ ເຄິ່ງເດືອນ ຄື ລະດູໜາວ ໘໐໐ ເຄິ່ງເດືອນ ລະດູຮ້ອນ ໘໐໐ ເຄິ່ງເດືອນ ລະດູຝົນ ໘໐໐ ເຄິ່ງເດືອນ ຄົນທີ່ຢູ່ ໄດ້ເຖິງ ໒,໔໐໐ ເຄິ່ງເດືອນ ຈະຢູ່ໄດ້ເຖິງ ໓໖,໐໐໐ ຣາຕີ ຄື ລະດູໜາວ ໑໒,໐໐໐ ຣາຕີ ລະດູຮ້ອນ ໑໒,໐໐໐ ຣາຕີ ລະດູຝົນ ໑໒,໐໐໐ ຣາຕີ ຄົນທີ່ຢູ່ໄດ້ເຖິງ ໓໖,໐໐໐ ຣາຕີ ຈະບໍ່ຮູ້ໂພກອາຫານໄດ້ ໗໒,໐໐໐ ຄາບ ຄື ລະດູໜາວ ໒໔,໐໐໐ ຄາບ ລະດູຮ້ອນ ໒໔,໐໐໐ ຄາບ ລະດູຝົນ ໒໔,໐໐໐ ຄາບ ນັບລວມ ເຖິງການດື່ມນົມມານດາ ແລະເຫດທີ່ເຮັດໃຫ້ບໍ່ໄດ້ບໍ່ຮູ້ໂພກອາຫານ

ໃນຂໍ້ນັ້ນ ເຫດທີ່ເຮັດໃຫ້ບໍ່ໄດ້ບໍ່ຮູ້ໂພກອາຫານມີດັ່ງນີ້ ຄົນໂກດກໍບໍ່ຮູ້ໂພກອາຫານ ຄົນ ມີທຸກກໍບໍ່ຮູ້ໂພກອາຫານ ຄົນເຈັບໄຂ້ກໍບໍ່ຮູ້ໂພກອາຫານ ຄົນຮັກສາອຸໂປສິດກໍບໍ່ຮູ້ໂພກ ອາຫານ ແລະຄົນຫາອາຫານບໍ່ໄດ້ກໍບໍ່ຮູ້ໂພກອາຫານ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາໄດ້ກຳນົດອາຍຸ ກຳນົດປະມານອາຍຸ ກຳນົດລະດູ ກຳນົດປີ ກຳນົດເດືອນ ກຳນົດເຄິ່ງເດືອນ ກຳນົດຣາຕິ ກຳນົດວັນ ກຳນົດອາທິດ ແລະ ກຳນົດອັນຕະລາຍແຫ່ງການບໍລິໂພກອາຫານຂອງມະນຸດຜູ້ມີອາຍຸ ໑໐໐ ປີ ດ້ວຍປະການ ຢ່າງນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກິດໃດ ທີ່ສາດສະດາຜູ້ສະແຫວງຫາປະໂຫຍດເກື້ອກູນ ຜູ້ອະນຸເຄາະອາໄສຄວາມອະນຸເຄາະເພິ່ງເຮັດແກ່ສາວົກທັງຫຼາຍ ກິດນັ້ນ ເຮົາໄດ້ເຮັດແລ້ວແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນັ້ນເຫຼົ່າໄມ້ ນັ້ນເຮືອນວ່າງ ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງເພ່ງ ຢ່າຜະໝາດ ຢ່າເປັນຜູ້ມີວິບປະຕິສານ (ຄວາມຮ້ອນໃຈ) ໃນພາຍຫຼັງເລີຍ ນີ້ເປັນອະນຸສາສະນີຂອງເຮົາເພື່ອທ່ານທັງຫຼາຍ

ອະຣະກະສູດທີ ໑໐ ຈົບ

ມະຫາວັກທີ ໑໐ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ທິຣິໂອດຕັບປະສູດ	໒. ສັດຕະສຸຣິຍະສູດ
໓. ນະຄະໂຣປະມະສູດ	໔. ທຳມັນຍະສູດ
໕. ປາຣິສັດຕະກະສູດ	໖. ສັກກັດຈະສູດ
໗. ພາວະນາສູດ	໗. ອັກຄິກຂັນໂທປະມະສູດ
໘. ສຸເນດຕະສູດ	໑໐. ອະຣະກະສູດ

໘. ວິນຍະຍະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍວິໄນ

໑. ປະຖະມະວິນຍະທະຣະສູດ

ວ່າດ້ວຍຄຸນສົມບັດຂອງພຣະວິໄນທອນ ສູດທີ ໑

[໗໕] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ກຸ ປະການ ເປັນພຣະວິໄນທອນໄດ້

ທຳ ກຸ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຮູ້ຈັກອາບັດ
໒. ຮູ້ຈັກອະນາບັດ
໓. ຮູ້ຈັກລະທຸກາບັດ
໔. ຮູ້ຈັກຄະຣຸກາບັດ
໕. ມີສິນ ສັງລວມດ້ວຍການສັງວອນໃນປາຕິໂມກ ພຽບພ້ອມດ້ວຍອາຈາຣະ ແລະ ໂຄຈອນ ມີປົກກະຕິເຫັນໄພໃນໂທດແມ່ນເລັກໜ້ອຍ ສະມາທານສຶກສາຢູ່ໃນສິກຂາບົດທັງຫຼາຍ
໖. ໄດ້ຊານ ໔ ອັນມີໃນຈິດຍິ່ງ ເຊິ່ງເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນຕາມ ຄວາມປາຖະໜາ ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳບາກ
໗. ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິ ອັນບໍ່ມີອາສະວະ ເພາະອາສະວະສິ້ນໄປ ດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ກຸ ປະການນີ້ແລ ເປັນພຣະວິໄນທອນໄດ້

ປະຖະມະວິນຍະທະຣະສູດທີ ໑ ຈົບ

໒. ທຸຕິຍະວິນຍະທະຣະສູດ

ວ່າດ້ວຍຄຸນສົມບັດຂອງພຣະວິໄນທອນ ສູດທີ ໒

[໗໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ກຸ ປະການ ເປັນພຣະວິໄນທອນໄດ້

ທຳ ກຸ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຮູ້ຈັກອາບັດ
໒. ຮູ້ຈັກອະນາບັດ
໓. ຮູ້ຈັກລະທຸກາບັດ
໔. ຮູ້ຈັກຄະຣຸກາບັດ
໕. ຊົງຈຳປາຕິໂມກທັງສອງໆໄດ້ດີ ຈຳແນກໄດ້ດີ ໃຫ້ເປັນໄປໄດ້ດີໂດຍພຶດສະດານ ພິຈາລະນາໄດ້ດີໂດຍສູດ ໂດຍອະນຸພະຍັນຊະນະ
໖. ໄດ້ຊານ ໔ ອັນມີໃຈຈິດຍິ່ງເຊິ່ງເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນ ຕາມຄວາມປາຖະ ໜາ ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳບາກ
໗. ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິອັນບໍ່ມີອາສະວະ ເພາະອາສະວະໝົດສິ້ນໄປ ດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ກຸ ປະການນີ້ແລ ເປັນພຣະວິໄນທອນໄດ້

ທຸຕິຍະວິນຍະທະຣະສູດທີ ໒ ຈົບ

໓. ຕະຕິຍະວິນຍະທະຣະສູດ

ວ່າດ້ວຍຄຸນສົມບັດຂອງພຣະວິໄນທອນ ສູດທີ ໓

[ກຸກ] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ກຸ ປະການ ເປັນພຣະວິໄນທອນໄດ້ ທຳ ກຸ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຮູ້ຈັກອາບັດ
໒. ຮູ້ຈັກອະນາບັດ
໓. ຮູ້ຈັກລະທຸກາບັດ
໔. ຮູ້ຈັກຄະຣຸກາບັດ
໕. ເປັນຜູ້ຕັ້ງໝັ້ນ ບໍ່ງ່ອນແງ່ນໃນວິໄນ
໖. ໄດ້ຊານ ໔ ອັນມີໃຈຈິດຍິ່ງເຊິ່ງເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນ ຕາມຄວາມປາຖະໜາ ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳບາກ
໗. ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິ ອັນບໍ່ມີອາສະວະ ເພາະອາສະວະສິ້ນໄປ ດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ກຸ ປະການນີ້ແລ ເປັນພຣະວິໄນທອນໄດ້

ຕະຕິຍະວິນຍະທະຣະສູດທີ ໓ ຈົບ

໔. ຈະຕຸດຖະວິນຍະທະຣະສູດ

ວ່າດ້ວຍຄຸນສົມບັດຂອງພຣະວິໄນທອນ ສູດທີ ໔

[ກຸ] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ກ ປະການ ເປັນພຣະວິໄນທອນໄດ້

ທຳ ກ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຮູ້ຈັກອາບັດ
໒. ຮູ້ຈັກອະນາບັດ
໓. ຮູ້ຈັກລະທຸກາບັດ
໔. ຮູ້ຈັກຄະຣຸກາບັດ
໕. ຣະນິກຊາດກ່ອນໄດ້ຫຼາຍຊາດ ຄື ໑ ຊາດແດ່ ໒ ຊາດແດ່ ຯລຯ ຣະນິກຊາດກ່ອນໄດ້ຫຼາຍຊາດ ພ້ອມທັງລັກສະນະທົ່ວໄປແລະຊີວະປະຫວັດ ຢ່າງນີ້
໖. ເຫັນໝູ່ສັດຜູ້ກຳລັງຈຸຕິ ກຳລັງເກີດ ທັງຊັ້ນຕ່ຳແລະຊັ້ນສູງ ງາມແລະບໍ່ງາມ ເກີດດີແລະເກີດບໍ່ດີ ດ້ວຍຕາທິບອັນບໍລິສຸດເໜືອມະນຸດ ຯລຯ ຮູ້ແຈ້ງເຖິງໝູ່ສັດຜູ້ເປັນໄປຕາມກຳຢ່າງນີ້
໗. ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິອັນບໍ່ມີອາສະວະ ເພາະອາສະວະໝົດສິ້ນໄປ ດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ກ ປະການນີ້ແລ ເປັນພຣະວິໄນທອນໄດ້

ຈະຕຸດຖະວິນຍະທະຣະສູດທີ ໔ ຈົບ

໕. ປະຖະມະວິນຍະທະຣະໂສພະນະສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ພຣະວິໄນທອນສະງ່າງາມ ສູດທີ ໑

[ກຸ] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ກ ປະການ ເປັນພຣະວິໄນທອນ ຍ່ອມສະງ່າງາມ ທຳ ກ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຮູ້ຈັກອາບັດ
໒. ຮູ້ຈັກອະນາບັດ

໓. ຮູ້ຈັກລະຫຼາກາບັດ
໔. ຮູ້ຈັກຄະຣຸກາບັດ
໕. ມີສິນ ຯລຯ ສະມາທານສຶກສາຢູ່ໃນສຶກຂາບົດທັງຫຼາຍ
໖. ໄດ້ຊານ ໔ ຯລຯ ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳບາກ
໗. ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ຯລຯ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ກ ປະການນີ້ແລ ເປັນພຣະວິໄນທອນ ຍ່ອມສະງ່າງາມ

ປະຖະມະວິນຍະທະຣະໂສພະນະສູດທີ ໕ ຈົບ

໖. ທຸຕິຍະວິນຍະທະຣະໂສພະນະສູດ ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ພຣະວິໄນທອນສະງ່າງາມ ສູດທີ ໒

[໘໐] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ກ ປະການ ເປັນພຣະວິໄນທອນຍ່ອມສະງ່າງາມ ທຳ ກ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຮູ້ຈັກອາບັດ
໒. ຮູ້ຈັກອະນາບັດ
໓. ຮູ້ຈັກລະຫຼາກາບັດ
໔. ຮູ້ຈັກຄະຣຸກາບັດ
໕. ຊົງຈຳປາຕິໂມກທັງສອງໄດ້ດີ ຈຳແນກໄດ້ດີ ໃຫ້ເປັນໄປໄດ້ດີໂດຍພິດສະດານ ພິຈາລະນາໄດ້ດີໂດຍສູດ ໂດຍອະນຸພະຍັນຊະນະ
໖. ໄດ້ຊານ ໔ ຯລຯ ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳບາກ
໗. ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ຯລຯ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ກ ປະການນີ້ແລ ເປັນພຣະວິໄນທອນ ຍ່ອມສະງ່າງາມ

ທຸຕິຍະວິນຍະທະຣະໂສພະນະສູດທີ ໖ ຈົບ

໗. ຕະຕິຍະວິນຍະທະຣະໂສພະນະສູດ ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ພຣະວິໄນທອນສະງ່າງາມ ສູດທີ ໓

[໘໑] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ກ ປະການ ເປັນພຣະວິໄນທອນຍ່ອມສະງ່າງາມ ທຳ ກ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຮູ້ຈັກອາບັດ
໒. ຮູ້ຈັກອະນາບັດ
໓. ຮູ້ຈັກລະທຸກາບັດ
໔. ຮູ້ຈັກຄະຣຸກາບັດ
໕. ເປັນຜູ້ຕັ້ງໝັ້ນ ບໍ່ງ່ອນແງ່ນໃນວິໄນ
໖. ໄດ້ຊານ ໔ ຯລຯ ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳບາກ
໗. ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ຯລຯ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ກ ປະການນີ້ແລ ເປັນພຣະວິໄນທອນ ຍ່ອມສະ
ງ່າງາມ

ຕະຕິຍະວິນຍະທະຣະໂສພະນະສູດທີ ໗ ຈົບ

໘. ຈະຕູດຖະວິນຍະທະຣະໂສພະນະສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ພຣະວິໄນທອນສະງ່າງາມ ສູດທີ ໔

[໘໒] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ກ ປະການ ເປັນພຣະວິໄນທອນຍ່ອມສະງ່າ
ງາມ ທຳ ກ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຮູ້ຈັກອາບັດ
໒. ຮູ້ຈັກອະນາບັດ
໓. ຮູ້ຈັກລະທຸກາບັດ
໔. ຮູ້ຈັກຄະຣຸກາບັດ
໕. ຣະນິກຊາດກ່ອນໄດ້ຫຼາຍຊາດ ຄື ໑ ຊາດແດ່ ໒ ຊາດແດ່ ຯລຯ ຣະນິກຊາດ
ກ່ອນໄດ້ຫຼາຍຊາດ ພ້ອມທັງລັກສະນະທົ່ວໄປ ແລະຊີວະປະຫວັດຢ່າງນີ້
໖. ເຫັນໝູ່ສັດຜູ້ກຳລັງຈຸຕິ ກຳລັງເກີດ ທັງຊັ້ນຕ່ຳແລະຊັ້ນສູງ ງາມແລະບໍ່ງາມ
ເກີດດີແລະເກີດບໍ່ດີ ດ້ວຍຕາທິບອັນບໍລິສຸດເໝືອມະນຸດ ຯລຯ ຮູ້ແຈ້ງເຖິງໝູ່
ສັດຜູ້ເປັນໄປຕາມກຳຢ່າງນີ້
໗. ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ຯລຯ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ກ ປະການນີ້ແລ ເປັນພຣະວິໄນທອນ ຍ່ອມສະ
ງ່າງາມ

ຈະຕູດຖະວິນຍະທະຣະໂສພະນະສູດທີ ໘ ຈົບ

໙. ສັດກຸສາສະນະສູດ

ວ່າດ້ວຍສັດກຸສາດ

[໘໙] ຄັ້ງນັ້ນແລ ທ່ານພຣະອຸບາລີເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂໍປະທານວະໂຣກາດ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໂຜດສະແດງ ທຳໂດຍຫຍໍ້ແກ່ຂ້າພຣະອົງ ເຊິ່ງຂ້າພຣະອົງ ເມື່ອໄດ້ຟັງແລ້ວຈະເພິ່ງຫຼີກອອກໄປຢູ່ຜູ້ດຽວ ບໍ່ຜະ ໝາດ ມີຄວາມພຽນ ອຸທິດກາຍແລະໃຈຢູ່ດ້ວຍເທີ້ນ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ອຸບາລີ ທ່ານຮູ້ທຳເຫຼົ່າໃດວ່າ “ທຳເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ເປັນໄປເພື່ອ ຄວາມເປື້ອນຫ່າຍຢ່າງທີ່ສຸດ ເພື່ອຄາຍກຳໜັດ ເພື່ອຄວາມດັບ ເພື່ອສະຖິບຣະງັບ ເພື່ອຮູ້ຍິ່ງ ເພື່ອ ຕັດສະຮູ້ ເພື່ອນິບພານ” ທ່ານເພິ່ງຊົງຈຳທຳເຫຼົ່ານັ້ນໄວ້ໃຫ້ດີວ່າ “ນີ້ບໍ່ແມ່ນທຳ ນີ້ບໍ່ແມ່ນວິໄນ ນີ້ ບໍ່ແມ່ນສັດກຸສາດ (ຄຳສອນຂອງພຣະສາດສະດາ)” ແຕ່ທ່ານຮູ້ທຳເຫຼົ່າໃດວ່າ “ທຳເຫຼົ່ານີ້ເປັນໄປ ເພື່ອຄວາມເປື້ອນຫ່າຍຢ່າງທີ່ສຸດ ເພື່ອຄາຍກຳໜັດ ເພື່ອຄວາມດັບ ເພື່ອສະຖິບຣະງັບ ເພື່ອຮູ້ຍິ່ງ ເພື່ອຕັດສະຮູ້ ເພື່ອນິບພານ” ທ່ານເພິ່ງຊົງຈຳທຳເຫຼົ່ານັ້ນໄວ້ໃຫ້ດີວ່າ “ນີ້ເປັນທຳ ນີ້ເປັນວິໄນ ນີ້ ເປັນສັດກຸສາດ”

ສັດກຸສາສະນະສູດທີ ໙ ຈົບ

໑໐. ອະທິກະຣະນະສະມະຖະສູດ

ວ່າດ້ວຍອະທິກະຣະນະສະມະຖະທຳ

[໘໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະທິກະຣະນະສະມະຖະທຳ (ທຳເຄື່ອງຮະງັບອະທິກອນ) ກ ປະການນີ້ ເພື່ອຮະງັບ ເພື່ອດັບອະທິກອນທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ໆ

ທຳ ກ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສົງເພິ່ງໃຫ້ສຳມຸຂາວິໄນ	໒. ສົງເພິ່ງໃຫ້ສະຕິວິໄນ
໓. ສົງເພິ່ງໃຫ້ອະມູລະຫະວິໄນ	໔. ສົງເພິ່ງໃຫ້ປະຕິນຍາຕະກະຣະນະ
໕. ສົງເພິ່ງໃຫ້ເຢພຸຍະສິກາ	໖. ສົງເພິ່ງໃຫ້ຕັດສະປາປິຍະສິກາ

ກ. ສົງເພິ່ງໃຫ້ຕົນະວັດຖາຣະກະ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະທິກະຣະນະສະມະຖະທຳ ກ ປະການນີ້ແລ ເພື່ອຣະງັບເພື່ອດັບອະທິ
ກອນທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ໆ

ອະທິກະຣະນະສະມະຖະສູດທີ ໑໐ ຈົບ

ວິນະຍະວັກທີ ໘ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ປະຖະມະວິນະຍະທະຣະສູດ	໒. ທຸຕິຍະວິນະຍະທະຣະສູດ
໓. ຕະຕິຍະວິນະຍະທະຣະສູດ	໔. ຈະຕຸດຖະວິນະຍະທະຣະສູດ
໕. ປະຖະມະວິນະຍະທະຣະໂສພະນະສູດ	໖. ທຸຕິຍະວິນະຍະທະຣະໂສພະນະສູດ
໗. ຕະຕິຍະວິນະຍະທະຣະໂສພະນະສູດ	໘. ຈະຕຸດຖະວິນະຍະທະຣະໂສພະນະສູດ
໙. ສັດຖຸສາສະນະສູດ	໑໐. ອະທິກະຣະນະສະມະຖະສູດ

໙. ສະມະນະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍສະມະນະ

໑. ພິກຂຸສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ໄດ້ຊື່ວ່າພິກຂຸ

[໘໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຊື່ວ່າພິກຂຸ ເພາະທຳລາຍທຳ ກ ປະການໄດ້
ທຳ ກ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສັກກາຍະທິດຖິ	໒. ວິຈິກິດສາ
໓. ສິລັບພະຕະປະຣາມາດ	໔. ຣາຄະ
໕. ໂທສະ	໖. ໂມຫະ
໗. ມານະ	

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຊື່ວ່າພິກຂຸ ເພາະທຳລາຍທຳ ກ ປະການນີ້ແລໄດ້

ພິກຂຸສູດທີ ໑ ຈົບ

໒. ສະມະນະສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ໄດ້ຊື່ວ່າສະມະນະ

[໘໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຊື່ວ່າສະມະນະ ເພາະຣະງັບທຳ ກ ປະການໄດ້

ຯລຯ

ສະມະນະສູດທີ ໒ ຈົບ

໓. ພາມມະນະສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ໄດ້ຊື່ວ່າພາມ

[໘໗] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຊື່ວ່າພາມ ເພາະລອຍທຳ ກ ປະການໄດ້

ຯລຯ

ພາມມະນະສູດທີ ໓ ຈົບ

໔. ໂສຕະຕິກະສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ໄດ້ຊື່ວ່າໂສຕະຕິກະ

[໘໘] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຊື່ວ່າໂສຕະຕິກະ ເພາະທຳ ກ ປະການຮ້ອຍຮັດບໍ່ໄດ້

ຯລຯ

ໂສຕະຕິກະສູດທີ ໔ ຈົບ

໕. ນະຫາຕະກະສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ໄດ້ຊື່ວ່ານະຫາຕະກະ

[໘໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຊື່ວ່ານະຫາຕະກະ ເພາະລ້າງທຳ ກ ປະການໄດ້

ຯລຯ

ນະຫາຕະກະສູດທີ ໕ ຈົບ

ຜ. ເວທະຄູສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ໄດ້ຊື່ວ່າເວທະຄູ

[໙໐] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຊື່ວ່າເວທະຄູ ເພາະຮູ້ທຳ ກຸ ປະການ

໑໙໑

ເວທະຄູສູດທີ ໖ ຈົບ

ກ. ອະຣິໂຍສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ໄດ້ຊື່ວ່າອະຣິຍະ

[໙໑] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຊື່ວ່າອະຣິຍະ ເພາະກຳຈັດທຳ ກຸ ປະການໄດ້

໑໙໑

ອະຣິໂຍສູດທີ ໗ ຈົບ

ກຸ. ອະຣະທາສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ໄດ້ຊື່ວ່າອະຣະທັນ

[໙໒] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຊື່ວ່າອະຣະທັນ ເພາະເປັນຜູ້ຫ່າງໄກຈາກທຳ ກຸ ປະການໄດ້

ທຳ ກຸ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສັກກາຍະທິດຖິ

໒. ວິຈິກິດສາ

໓. ສີລັບພະຕະປະຣາມາດ

໔. ຣາຄະ

໕. ໂທສະ

໖. ໂມຫະ

໗. ມານະ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຊື່ວ່າອະຣະທັນ ເພາະເປັນຜູ້ຫ່າງໄກຈາກທຳ ກຸ ປະການນີ້ແລ

ອະຣະທາສູດທີ ໘ ຈົບ

໙. ອະສັດທຳມະສູດ

ວ່າດ້ວຍອະສັດທຳ

[໙໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະສັດທຳ ກຸ ປະການນີ້

ອະສັດທຳ ກຸ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ເປັນຜູ້ບໍ່ມີສັດທາ	໒. ເປັນຜູ້ບໍ່ມີທິຣິ
໓. ເປັນຜູ້ບໍ່ມີໂອດຕັບປະ	໔. ເປັນຜູ້ມີສຸຕະຫ້ອຍ
໕. ເປັນຜູ້ຂີ້ຄ້ານ	໖. ເປັນຜູ້ຫຼົງລົມສະຕິ
໗. ເປັນຜູ້ມີປັນຍາຊາມ	

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະສັດທຳ ກຸ ປະການນີ້ແລ

ອະສັດທຳມະສູດທີ ໙ ຈົບ

໑໐. ສັດທຳມະສູດ

ວ່າດ້ວຍສັດທຳ

[໙໘] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັດທຳ ກຸ ປະການນີ້

ສັດທຳ ກຸ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ເປັນຜູ້ມີສັດທາ	໒. ເປັນຜູ້ມີທິຣິ
໓. ເປັນຜູ້ມີໂອດຕັບປະ	໔. ເປັນພະຫຼຸສູດ
໕. ເປັນຜູ້ຜາຣົບຄວາມພຽນ	໖. ເປັນຜູ້ມີສະຕິ
໗. ເປັນຜູ້ມີປັນຍາ	

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັດທຳ ກຸ ປະການນີ້ແລ

ສັດທຳມະສູດທີ ໑໐ ຈົບ

ສະມະນະວັກທີ ໙ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ພິກຂຸສູດ	໒. ສະມະນະສູດ
໓. ພາມມະນະສູດ	໔. ໂສຕະຕິກະສູດ
໕. ນະຫາຕະກະສູດ	໖. ເວທະຄູສູດ
໗. ອະຣິໂຍສູດ	໘. ອະຣະຫາສູດ
໙. ອະສັດທຳມະສູດ	໑໐. ສັດທຳມະສູດ

໑໐. ອາຫຼເນີຍຍະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍອາຫຼເນີຍຍະບຸກຄົນ

[໙໕] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໗ ຈຳພວກນີ້ ເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍຄວນແກ່ຂອງຕ້ອນຮັບ ຄວນແກ່ທັກຂີນາ ຄວນແກ່ການກະທຳອັນຊະລີ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

ບຸກຄົນ ໗ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມບໍ່ທ່ຽງ ມີສັນຍາວ່າບໍ່ທ່ຽງ ຮູ້ວ່າເປັນສະພາວະບໍ່ທ່ຽງໃນຈັກຊູຢູ່ ຕັ້ງໃຈໝັ້ນເນືອງ ໆ ສະໝໍ່າສະເໝີບໍ່ຂາດຣະຍະ ມີປັນຍາຢັ້ງຮູ້ເຂົາເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິອັນບໍ່ມີອາສະວະ ເພາະອາສະວະໝົດສິ້ນໄປ ດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງ ເຂົາເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນີ້ເປັນບຸກຄົນຈຳພວກທີ ໑ ຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຄວນແກ່ຂອງຕ້ອນຮັບ ຄວນແກ່ທັກຂີນາ ຄວນແກ່ການກະທຳອັນຊະລີ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

໒. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມບໍ່ທ່ຽງ ມີສັນຍາວ່າບໍ່ທ່ຽງ ຮູ້ວ່າເປັນສະພາວະບໍ່ທ່ຽງໃນຈັກຊູຢູ່ ຕັ້ງໃຈໝັ້ນເນືອງໆ ສະໝໍ່າສະເໝີບໍ່ຂາດຣະຍະ ມີປັນຍາຢັ້ງຮູ້ເຂົາມີປັນຍາຢັ້ງຮູ້ຄວາມສິ້ນອາສະວະແລະຄວາມສິ້ນຊີວິດ ບໍ່ກ່ອນບໍ່ຫຼັງກັນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນີ້ເປັນບຸກຄົນຈຳພວກທີ ໒ ຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຄວນແກ່ຂອງຕ້ອນຮັບ ຄວນແກ່ທັກຂີນາ ຄວນແກ່ການກະທຳອັນຊະລີ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

໓. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມບໍ່ທ່ຽງ ມີສັນຍາວ່າບໍ່ທ່ຽງ ຮູ້ວ່າເປັນສະພາວະບໍ່ທ່ຽງໃນຈັກຊູຢູ່ ຕັ້ງໃຈໝັ້ນເນືອງໆ ສະໝໍ່າສະເໝີບໍ່ຂາດຣະຍະ ມີປັນຍາຫຍິບຢັ້ງຮູ້ເພາະສັງໂຍດເບື້ອງຕ່ຳ ໔ ປະການສິ້ນໄປເຂົາຈຶ່ງເປັນອັນຕະຣາປະຣິນິບພາຍີ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນີ້

ເປັນບຸກຄົນຈຳພວກທີ ໓ ຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຄວນແກ່ຂອງຕ້ອນຮັບ ຄວນແກ່
ທັກຂີນາຄວນແກ່ການກະທຳອັນຊະລີ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ ຯລຯ

໔. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຯລຯ ເປັນອຸປະທັດຈະປະຣິນິບພາຍີ ຯລຯ

໕. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຯລຯ ເປັນອະສັງຂາຣະປະຣິນິບພາຍີ ຯລຯ

໖. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຯລຯ ເປັນສະສັງຂາຣະປະຣິນິບພາຍີ ຯລຯ

໗. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມບໍ່ທ່ຽງ ມີສັນຍາວ່າບໍ່ທ່ຽງ ຮູ້ວ່າ
ເປັນສະພາວະບໍ່ທ່ຽງໃນຈັກຊູຢູ່ ຕັ້ງໃຈໝັ້ນເນືອງໆ ສະໝໍ່າສະເໝີບໍ່ຂາດຣະຍະ ມີປັນຍາຫຍິບຮູ້
ເພາະສັງໂຍດເບື້ອງຕ່ຳ ໔ ປະການສິ້ນໄປເຂົາຈຶ່ງເປັນອຸດທັງໂສຕະອະກະນິດຖະຄາມີ ພິກຂຸທັງ
ຫຼາຍ ນີ້ເປັນບຸກຄົນຈຳພວກທີ ໗ ຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຄວນແກ່ຂອງຕ້ອນຮັບ
ຄວນແກ່ທັກຂີນາ ຄວນແກ່ການກະທຳອັນຊະລີ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໗ ຈຳພວກນີ້ແລ ເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍຄວນ
ແກ່ຂອງຕ້ອນຮັບ ຄວນແກ່ທັກຂີນາ ຄວນແກ່ການກະທຳອັນຊະລີ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງ
ໂລກ (໑)

[໙໖-໙໒໒] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໗ ຈຳພວກນີ້ ເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ
ຯລຯ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

ບຸກຄົນ ໗ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມເປັນທຸກ ຯລຯ ໃນຈັກຊູຢູ່

ຯລຯ ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມເປັນອະນັດຕາ ຯລຯ ໃນຈັກຊູຢູ່

ຯລຯ ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມສິ້ນໄປ ຯລຯ ໃນຈັກຊູຢູ່

ຯລຯ ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມເສື່ອມໄປ ຯລຯ ໃນຈັກຊູຢູ່

ຯລຯ ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມຄາຍອອກ ຯລຯ ໃນຈັກຊູຢູ່

ຯລຯ ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມດັບໄປ ຯລຯ ໃນຈັກຊູຢູ່

ຯລຯ ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມສະລະຄືນ ຯລຯ ໃນຈັກຊູຢູ່ ຯລຯ (໒-໗)

ໃນໂສຕະຢູ່ ຯລຯ ໃນຄານະຢູ່ ຯລຯ ໃນຊົວຫາຢູ່ ຯລຯ ໃນກາຍຢູ່ ຯລຯ ໃນໃຈຢູ່
ຯລຯ

(໙-໔໗)

ໃນຮູບຢູ່ ຯລຯ ໃນສຽງຢູ່ ຯລຯ ໃນກິ່ນຢູ່ ຯລຯ ໃນຣົດຢູ່ ຯລຯ ໃນໂຜດຖັບພະຢູ່ ຯລຯໃນທຳມາຣົມຢູ່ ຯລຯ (໔໙-໙໖)

ໃນຈັກຊວິນຍານຢູ່ ຯລຯ ໃນໂສຕະວິນຍານຢູ່ ຯລຯ ໃນຄານະວິນຍານຢູ່ ຯລຯໃນຊິວຫາວິນຍານຢູ່ ຯລຯ ໃນກາຍວິນຍານຢູ່ ຯລຯ ໃນມະໂນວິນຍານຢູ່ ຯລຯ (໙໗-໑໔໔)

ໃນຈັກຊສຳຜັດຢູ່ ຯລຯ ໃນໂສຕະສຳຜັດຢູ່ ຯລຯ ໃນຄານະສຳຜັດຢູ່ ຯລຯ ໃນຊິວຫາສຳຜັດຢູ່ ຯລຯ ໃນກາຍສຳຜັດຢູ່ ຯລຯ ໃນມະໂນສຳຜັດຢູ່ ຯລຯ (໑໔໕-໑໙໒)

ໃນເວທະນາທີ່ເກີດຈາກຈັກຊສຳຜັດຢູ່ ຯລຯ ໃນເວທະນາທີ່ເກີດຈາກໂສຕະສຳຜັດຢູ່ ຯລຯໃນເວທະນາທີ່ເກີດຈາກຄານະສຳຜັດຢູ່ ຯລຯ ໃນເວທະນາທີ່ເກີດຈາກຊິວຫາສຳຜັດຢູ່ ຯລຯ ໃນເວທະນາທີ່ເກີດຈາກກາຍສຳຜັດຢູ່ ຯລຯ ໃນເວທະນາທີ່ເກີດຈາກມະໂນສຳຜັດຢູ່ ຯລຯ (໑໙໓-໒໔໐)

ໃນຮູບສັນຍາຢູ່ ຯລຯ ໃນສັດທະສັນຍາຢູ່ ຯລຯ ໃນຄັນທະສັນຍາຢູ່ ຯລຯ ໃນຣະສະສັນຍາຢູ່ ຯລຯ ໃນໂຜດຖັບພະສັນຍາຢູ່ ຯລຯ ໃນທຳມະສັນຍາຢູ່ ຯລຯ (໒໔໑-໒໘໘)

ໃນຮູບສັນເຈຕະນາຢູ່ ຯລຯ ໃນສັດທະສັນເຈຕະນາຢູ່ ຯລຯໃນຄັນທະສັນເຈຕະນາຢູ່ ຯລຯ ໃນຣະສະສັນເຈຕະນາຢູ່ ຯລຯ ໃນໂຜດຖັບພະສັນເຈຕະນາຢູ່ ຯລຯ ໃນທຳມະສັນເຈຕະນາຢູ່ ຯລຯ (໒໘໙໓໖໖)

ໃນຮູບຕັນຫາຢູ່ ຯລຯ ໃນສັດທະຕັນຫາຢູ່ ຯລຯ ໃນຄັນທະຕັນຫາຢູ່ ຯລຯ ໃນຣະສະຕັນຫາຢູ່ ຯລຯ ໃນໂຜດຖັບພະຕັນຫາຢູ່ ຯລຯ ໃນທຳມະຕັນຫາຢູ່ ຯລຯ (໓໓໗-໓໘໔)

ໃນຮູບວິຕົກຢູ່ ຯລຯ ໃນສັດທະວິຕົກຢູ່ ຯລຯ ໃນຄັນທະວິຕົກຢູ່ ຯລຯ ໃນຣະສະວິຕົກຢູ່ ຯລຯ ໃນໂຜດຖັບພະວິຕົກຢູ່ ຯລຯ ໃນທຳມະວິຕົກຢູ່ ຯລຯ (໓໘໕-໔໓໒)

ໃນຮູບວິຈານຢູ່ ຯລຯ ໃນສັດທະວິຈານຢູ່ ຯລຯ ໃນຄັນທະວິຈານຢູ່ ຯລຯ ໃນຣະສະວິຈານຢູ່ ໃນໂຜດຖັບພະວິຈານຢູ່ ຯລຯ ໃນທຳມະວິຈານຢູ່ ຯລຯ (໔໓໓-໔໘໐)

ຯລຯ ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມ	ບໍ່ທ່ຽງ	ຯລຯ ໃນຮູບຂັນຢູ່
ຯລຯ ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມ	ເປັນທຸກ	ຯລຯ
ຯລຯ ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມ	ເປັນອະນັດຕາ	ຯລຯ
ຯລຯ ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມ	ສິ້ນໄປ	ຯລຯ
ຯລຯ ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມ	ເສື່ອມໄປ	ຯລຯ

ຍລຍ ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມ ຄາຍອອກ ຍລຍ

ຍລຍ ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມ ດັບໄປ ຍລຍ

ຍລຍ ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມ ສະລະຄືນ ຍລຍ

ໃນເວທະນາຂັນຢູ່ ຍລຍ ໃນສັນຍາຂັນຢູ່ ຍລຍ ໃນສັງຂານຂັນຢູ່ ຍລຍ ໃນວິນຍານຂັນຢູ່ ຍລຍ (໔໘໑-໔໘໐)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ກໍ ຈຳພວກນີ້ແລ ເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຍລຍ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

ໃນອາຫຸເນີຍຍະວັກນີ້ ມີໝວດທຳດັ່ງນີ້ ຄື

ທະວານ ຜ ອາລົມ ຜ ວິນຍານ ຜ ຜັດສະ ຜ ເວທະນາ ຜ

ສັນຍາ ຜ ສັນເຈຕະນາ ຜ ຕັນຫາ ຜ ວິຕິກ ຜ ວິຈານ ຜ ແລະຂັນ ໕

ແຕ່ລະປະການໃນທຳແຕ່ລະໝວດມີພຣະສູດ ໘ ສູດ

ມີສະພາວະທຳ ໘ ປະການ ຄື

ຄວາມບໍ່ທຸ່ງ ຄວາມເປັນທຸກ ຄວາມເປັນອະນັດຕາ

ຄວາມສິ້ນໄປ ຄວາມເສື່ອມໄປ ຄວາມຄາຍກຳໜົດ

ຄວາມດັບ ແລະຄວາມສະລະຄືນ

ຈັດເປັນພຣະສູດເບື້ອງຕົ້ນ ໑໖ ສູດ

ໂດຍປະກອບການພິຈາລະນາໄປຕາມລຳດັບ ປະການລະ ໘ ສູດ

ເມື່ອລວມກັນທັງໝົດ ໄດ້ພຣະສູດ ໔໘ ສູດ

ອາຫຸເນີຍຍະວັກທີ ໑໐ ຈົບ

ຣາຄະເບີຍຍາລະ

[໔໘໓] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຄວນຈະເລີນທຳ ກ ປະການ ເພື່ອຮູ້ຍິ່ງຣາຄະ (ຄວາມກຳໜົດ) ທຳ ກ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສະຕິສຳໂພດຊົງ (ທຳທີ່ເປັນອົງແຫ່ງການຕັດສະຮູ້ຄືຄວາມຣະນຶກໄດ້)

ຍລຍ

ກ. ອຸປະກອນສຳໂພດຊົງ (ທຳທີ່ເປັນອົງແຫ່ງການຕັດສະຮູ້ຄືຄວາມວາງໃຈເປັນກາງ)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຄວນຈະເລີນທຳ ກ ປະການນີ້ ເພື່ອຮູ້ຍິ່ງຣາຄະ (໑)

[໖໒໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຄວນຈະເລີນທຳ ກ ປະການ ເພື່ອຮູ້ຍິ່ງຣາຄະ

ທຳ ກ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອະນິດຈະສັນຍາ (ກຳນົດໝາຍຄວາມບໍ່ທຸ່ງແຫ່ງສັງຂານ)
໒. ອະນັດຕະສັນຍາ (ກຳນົດໝາຍຄວາມເປັນອະນັດຕາແຫ່ງທຳທັງປວງ)
໓. ອະສຸພະສັນຍາ (ກຳນົດໝາຍຄວາມບໍ່ງາມແຫ່ງກາຍ)
໔. ອາທິນະວະສັນຍາ (ກຳນົດໝາຍໂທດທຸກຂອງກາຍອັນມີຄວາມເຈັບໄຂ້ຕ່າງໆ)
໕. ປະຫານະສັນຍາ (ກຳນົດໝາຍເພື່ອລະອະກຸສົນວິຕົກແລະບາບທຳທັງຫຼາຍ)
໖. ວິຣາຄະສັນຍາ (ກຳນົດໝາຍວິຣາຄະວ່າເປັນທຳລະອຽດປະນີດ)
໗. ນິໂຣທະສັນຍາ (ກຳນົດໝາຍນິໂຣດວ່າເປັນທຳລະອຽດປະນີດ)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຄວນຈະເລີນທຳ ກ ປະການນີ້ ເພື່ອຮູ້ຍິ່ງຣາຄະ (໒)

[໖໒໕] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຄວນຈະເລີນທຳ ກ ປະການ ເພື່ອຮູ້ຍິ່ງຣາຄະ

ທຳ ກ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອະສຸພະສັນຍາ (ກຳນົດໝາຍຄວາມບໍ່ງາມແຫ່ງກາຍ)
໒. ມໍຣະນະສັນຍາ (ຍຸລະຄວາມຕາຍທີ່ຈະຕ້ອງມາເຖິງເປັນທຳມະດາ)
໓. ອາຫາເຣ ປະຕິກູນສັນຍາ (ຍຸລະຄວາມປະຕິກູນໃນອາຫານ)
໔. ສັບພະໂລເກອະນະພິຣະຕະສັນຍາ (ຍຸລະຄວາມບໍ່ໜ້າເພີດເພີນໃນໂລກທັງປວງ)
໕. ອະນິດຈະສັນຍາ (ຍຸລະຄວາມບໍ່ທຸ່ງແຫ່ງສັງຂານ)
໖. ອະນິດເຈ ທຸກຂະສັນຍາ (ຍຸລະຄວາມເປັນທຸກໃນຄວາມບໍ່ທຸ່ງແຫ່ງສັງຂານ)
໗. ທຸກເຂ ອະນັດຕະສັນຍາ (ຍຸລະຄວາມເປັນອະນັດຕາໃນຄວາມເປັນທຸກ)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຄວນຈະເລີນທຳ ກ ປະການນີ້ ເພື່ອຮູ້ຍິ່ງຣາຄະ (໓)

[໖໒໖-໖໔໒] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຄວນຈະເລີນທຳ ກ ປະການ ເພື່ອກຳນົດຮູ້ຣາຄະ

ຍຸລະ ເພື່ອຄວາມສິ້ນຣາຄະ

ຍຸລະ ເພື່ອລະຣາຄະ

ຍຸລະ ເພື່ອຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງຣາຄະ

ຍຸລະ ເພື່ອຄວາມເສື່ອມໄປແຫ່ງຣາຄະ

ຍລຍ ເພື່ອຄວາມຄາຍອອກແຫ່ງຣາຄະ

ຍລຍ ເພື່ອຄວາມດັບໄປແຫ່ງຣາຄະ

ຍລຍ ເພື່ອຄວາມສະລະຣາຄະ

ຍລຍ ເພື່ອຄວາມສະລະຄົນຣາຄະຍລຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຄວນຈະເລີນທຳ ໗ ປະການນີ້ ເພື່ອຄວາມສະລະຄົນຣາຄະ (໔-໓໐)

[໖໕໓-໑໑໓໒] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຄວນຈະເລີນທຳ ໔ ປະການ ເພື່ອຮູ້ຍິ່ງ

ໂທສະ (ຄວາມຄິດປະທຸດສະຮ້າຍ)

ຍລຍ ເພື່ອກຳນົດຮູ້ໂທສະ

ຍລຍ ເພື່ອຄວາມສິ້ນໂທສະ

ຍລຍ ເພື່ອລະໂທສະ

ຍລຍ ເພື່ອຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງໂທສະ

ຍລຍ ເພື່ອຄວາມເສື່ອມໄປແຫ່ງໂທສະ

ຍລຍ ເພື່ອຄວາມຄາຍອອກແຫ່ງໂທສະ

ຍລຍ ເພື່ອຄວາມດັບໄປແຫ່ງໂທສະ

ຍລຍ ເພື່ອຄວາມສະລະໂທສະ

ຍລຍ ເພື່ອຄວາມສະລະຄົນໂທສະ ຍລຍ ໂມຫະ (ຄວາມຫຼົງ) ຍລຍ ໂກຫະ (ຄວາມ
ໂກດ) ຍລຍ ອຸປະນາຫະ (ຄວາມຜູກໂກດ) ຍລຍ ມັກຂະ (ຄວາມລົບຫຼຸ່ມທ່ານ) ຍລຍ ປະ
ລາສະ (ຄວາມຕື່ສະເໝີ) ຍລຍ ອິດສາ (ຄວາມຮິສະຍາ) ຍລຍ ມັດສະຣິຍະ (ຄວາມຂີ້ຖີ່)
ຍລຍ ມາຍາ (ມານຍາ) ຍລຍ ສາເຖຍຍະ (ຄວາມໂອ້ອວດ) ຍລຍ ຖຳພະ (ຄວາມຫົວດີ້)
ຍລຍ ສາຣຳພະ (ຄວາມແຂ່ງດີ) ຍລຍ ມານະ (ຄວາມຖືຕົວ) ຍລຍ ອະຕິມານະ (ຄວາມດູໝິ່ນ
ເຂົ້າ) ຍລຍ ມະຫະ (ຄວາມມົວເມົາ) ຍລຍ ປະມາຫະ (ຄວາມຜະໝາດ) ຍລຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຄວນຈະເລີນທຳ ໖ ປະການນີ້ແລ ເພື່ອຄວາມສະລະຄົນປະມາຫະ
(໓໑-໕໑໐)

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຢ່າງນີ້ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນມີໃຈຍິນດີຕ່າງຊື່ນຊົມພຣະພາສິດ
ຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແລ

ຣາຄະເບີຍຍາລະ ຈົບ

ສັດຕະກະນິບາດ ຈົບບໍລິບູນ

ພຣະສຸດຕັນຕະປິດົກ

ອັງຄຸດຕະຣະນິກາຍ ອັດຖະກະນິບາດ

ຂໍນອບນ້ອມແດ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ອະຣະທັມຕະ ສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ

໑. ປະຖະມະປັນນາດ

໑. ເມດຕາວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍເມດຕາ

໑. ເມດຕາສູດ

ວ່າດ້ວຍອານິສົງແຫ່ງເມດຕາເຈໂຕວິມຸດຕິ

[໑] ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຟັງມາແນວນີ້

ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນພຣະເຊຕະວັນ ອາຮາມຂອງອະນາຖະ ບິນທິກະເສດຖີ ເຂດເມືອງສາວັດຖີ ໃນທີ່ນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັງຮຽກພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມາຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ທູນຮັບສະໜອງພຣະດຳຣັດແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕັດດັ່ງນີ້ວ່າ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມດຕາເຈໂຕວິມຸດຕິທີ່ບຸກຄົນເສບ ຈະເລີນ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ເຮັດໃຫ້ ເປັນເໝືອນຍານແລ້ວ ເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຕັ້ງແລ້ວ ໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນແລ້ວ ສັງສົມແລ້ວ ຜາຣົບດີແລ້ວ ເພິ່ງ ຫວັງໄດ້ ອານິສົງ ຕູ ປະການ

ອານິສົງ ຕູ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຫຼັບເປັນສຸກ

໒. ຕື່ນເປັນສຸກ

໓. ບໍ່ຜັນຮ້າຍ

໔. ເປັນທີ່ຮັກຂອງມະນຸດທັງຫຼາຍ
໕. ເປັນທີ່ຮັກຂອງອະມະນຸດທັງຫຼາຍ
໖. ເທວະດາທັງຫຼາຍຮັກສາ
໗. ໄຟ ຢາພິດ ຫຼື ອາວຸດເຮັດຫຍັງບໍ່ໄດ້
໘. ເມື່ອຍັງບໍ່ແທງຕະຫຼອດຄຸນວິເສດ ຍ່ອມເຂົ້າເຖິງພົມມະໂລກ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມດຕາເຈໂຕວິມຸດຕິທີ່ບຸກຄົນເສບ ຈະເລີນ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ເຮັດໃຫ້ເປັນ ເໝືອນຍານແລ້ວ ເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຕັ້ງແລ້ວ ໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນແລ້ວ ສັງສົມແລ້ວ ຜາຣົບດີແລ້ວ ເພິ່ງຫວັງໄດ້ ອານິສົງ ຕູ ປະການນີ້

ຜູ້ມີສະຕິຕັ້ງໝັ້ນ ຈະເລີນເມດຕາແຜ່ໄປບໍ່ມີປະມານ
ພິຈາລະນາເຫັນທຳເປັນທີ່ສິ້ນອຸປະທິ
ຍ່ອມມີສັງໂຍດເປົາບາງ
ຫາກບຸກຄົນມີຈິດບໍ່ຄິດປະທຸດສະຮ້າຍສັດແມ່ນຊີວິດດຽວ
ຈະເລີນເມດຕາເປັນປະຈຳຢູ່
ກໍເປັນຜູ້ຊື່ວ່າສະຫຼາດເພາະການຈະເລີນເມດຕານັ້ນ
ພຣະອະຣິຍະບຸກຄົນຜູ້ມີໃຈອະນຸເຄາະໝູ່ສັດທຸກໝູ່ເຫຼົ່າ
ຊື່ວ່າສັງສົມບຸນໄວ້ຫຼວງຫຼາຍ
ພຣະຣາຊາຜູ້ຊົງທຳເຊັ່ນກັບລືສີ
ຊົງຊະນະໃຈໝູ່ສັດທົ່ວແຜ່ນດິນດ້ວຍຣາດຊະທຳ
ຊົງບູຊາຍັນ ຄື ສັດສະເມທະ ປຸຣິສະເມທະ
ສຳມາປາສະ ວາຊະເປີຍຍະ ແລະນິຣັກຄະລະ ສະເດັດທ່ຽວໄປ
ຍັນເຫຼົ່ານັ້ນ ຍັງບໍ່ເຖິງສັງວທີ ໑໖
ແຫ່ງເມດຕາເຈໂຕວິມຸດຕິທີ່ບຸກຄົນຈະເລີນດີແລ້ວ
ເໝືອນແສງຂອງໝູ່ດວງດາວບໍ່ເຖິງສັງວທີ ໑໖ ແຫ່ງແສງຈັນນັນ
ຜູ້ມີເມດຕາໃນສັດທຸກໝູ່ເຫຼົ່າ
ຈະບໍ່ຂ້າເອງ ບໍ່ໃຊ້ໃຫ້ຜູ້ອື່ນຂ້າ ບໍ່ຊະນະເອງ ບໍ່ໃຊ້ໃຫ້ຜູ້ອື່ນຊະນະ
ຍ່ອມເປັນຜູ້ບໍ່ມີເວນກັບຜູ້ໃດ

ເມດຕາສູດທີ ໑ ຈົບ

໒. ປັນຍາສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດປັດໄຈທີ່ໃຫ້ໄດ້ປັນຍາ

[໒] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຫດປັດໄຈ ຕ ປະການນີ້ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອໄດ້ປັນຍາ ອັນເປັນເບື້ອງຕົ້ນແຫ່ງພົມມະຈັນທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ ເພື່ອຄວາມຮູ້ຍິ່ງຂຶ້ນໄປ ໄພບູນ ຈະເລີນເຕັມທີ່ ແຫ່ງປັນຍາທີ່ໄດ້ແລ້ວ ເຫດປັດໄຈ ຕ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ອາໄສພຣະສາດສະດາ ຫຼື ເພື່ອນພົມມະຈາຣີອົງໃດອົງໜຶ່ງ ຜູ້ຕັ້ງຢູ່ໃນຖານະເປັນຄູເປັນທີ່ເຂົ້າໄປຕັ້ງຫິຣິໂອດຕັບປະ ຄວາມຮັກ ແລະຄວາມເຄົາລົບຢ່າງແຮງກ້າ ນີ້ເປັນເຫດປັດໄຈທີ່ ໑ ທີ່ເປັນໄປເພື່ອໄດ້ປັນຍາອັນເປັນເບື້ອງຕົ້ນແຫ່ງພົມມະຈັນທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ ເພື່ອຄວາມຮູ້ຍິ່ງຂຶ້ນໄປ ໄພບູນ ຈະເລີນເຕັມທີ່ແຫ່ງປັນຍາທີ່ໄດ້ແລ້ວ

໒. ອາໄສພຣະສາດສະດາ ຫຼື ເພື່ອນພົມມະຈາຣີອົງໃດອົງໜຶ່ງ ຜູ້ຕັ້ງຢູ່ໃນຖານະເປັນຄູເປັນທີ່ ເຂົ້າໄປຕັ້ງຫິຣິໂອດຕັບປະ ຄວາມຮັກແລະຄວາມເຄົາລົບ ຢ່າງແຮງກ້າ ທ່ານເຂົ້າໄປຫາແລ້ວສອບສວນ ໄຕ່ຖາມທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນ ຕາມເວລາອັນສົມຄວນວ່າ “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ພຣະພຸດທະພົດນີ້ເປັນແນວໃດ? ເນື້ອຄວາມແຫ່ງພຣະພຸດທະພົດນີ້ເປັນແນວໃດ?” ທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນຍ່ອມເປີດເຜີຍທຳທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ເປີດເຜີຍ ເຮັດໃຫ້ງ່າຍເຊິ່ງທຳທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ງ່າຍ ແລະບັນເທົາຄວາມສົງໄສໃນທຳທີ່ໜ້າສົງໄສຫຼາຍຢ່າງ ນີ້ເປັນເຫດປັດໄຈທີ່ ໒ ທີ່ເປັນໄປເພື່ອໄດ້ປັນຍາອັນເປັນເບື້ອງຕົ້ນແຫ່ງພົມມະຈັນທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ ເພື່ອຄວາມຮູ້ຍິ່ງຂຶ້ນໄປ ໄພບູນ ຈະເລີນເຕັມທີ່ ແຫ່ງປັນຍາທີ່ໄດ້ແລ້ວ

໓. ໄດ້ຟັງທຳນັ້ນແລ້ວ ຍ່ອມທຳຄວາມສະງົບ ໒ ຢ່າງ ຄື ຄວາມສະງົບກາຍ ແລະຄວາມສະງົບໃຈໃຫ້ເຖິງພ້ອມ ນີ້ເປັນເຫດປັດໄຈທີ່ ໓ ທີ່ເປັນໄປເພື່ອໄດ້ປັນຍາອັນເປັນເບື້ອງຕົ້ນແຫ່ງພົມມະຈັນ ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ ເພື່ອຄວາມຮູ້ຍິ່ງຂຶ້ນໄປ ໄພບູນ ຈະເລີນເຕັມທີ່ແຫ່ງປັນຍາທີ່ໄດ້ແລ້ວ

໔. ເປັນຜູ້ມີສິນ ສັງລວມດ້ວຍການສັງວອນໃນປາຕິໂມກ ພຽບພ້ອມດ້ວຍອາຈາຣະ ແລະໂຄຈອນ ມີປົກກະຕິເຫັນໄພໃນໂທດແມ່ນເລັກໜ້ອຍ ສະມາທານສຶກສາຢູ່ໃນສຶກຂາບົດທັງຫຼາຍ ນີ້ເປັນເຫດປັດໄຈທີ່ ໔ ທີ່ເປັນໄປເພື່ອໄດ້ປັນຍາອັນເປັນເບື້ອງຕົ້ນແຫ່ງພົມມະຈັນທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ ເພື່ອຄວາມຮູ້ຍິ່ງຂຶ້ນໄປ ໄພບູນ ຈະເລີນເຕັມທີ່ ແຫ່ງປັນຍາທີ່ໄດ້ແລ້ວ

໕. ເປັນພະຫຼຸສູດ ຂົງສຸຕະ ສັງສົມສຸຕະ ເປັນຜູ້ໄດ້ຟັງຫຼາຍເຊິ່ງທຳທັງຫຼາຍ ທີ່ມີຄວາມງາມໃນເບື້ອງຕົ້ນ ມີຄວາມງາມໃນທຳມາກາງ ແລະມີຄວາມງາມໃນທີ່ສຸດ ປະກາດພົມມະຈັນພ້ອມທັງອັດ

ຖະແລະພະຍັນຊະນະ ບໍລິສຸດ ບໍລິບູນຄົບຖ້ວນ ຊົງຈຳໄວ້ໄດ້ຄ່ອງປາກ ຂຶ້ນໃຈ ແທງຕະຫຼອດດີ ດ້ວຍທິດຖິ ນີ້ເປັນເຫດປັດໄຈທີ ໕ ທີ່ເປັນໄປເພື່ອໄດ້ປັນຍາອັນເປັນເບື້ອງຕົ້ນແຫ່ງພົມມະຈັນທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ ເພື່ອຄວາມຮູ້ຍິ່ງຂຶ້ນໄປ ໄພບູນ ຈະເລີນເຕັມທີ່ແຫ່ງປັນຍາທີ່ໄດ້ແລ້ວ

໖. ເປັນຜູ້ຜາຣົບຄວາມພຽນເພື່ອລະອະກຸສົນທຳ ເພື່ອໃຫ້ກຸສົນທຳເກີດ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ມີຄວາມບາກບັນໝັ້ນຄົງ ບໍ່ຖືເບົາໃນກຸສົນທຳ ທັງຫຼາຍຢູ່ ນີ້ເປັນເຫດປັດໄຈທີ ໖ ທີ່ເປັນໄປເພື່ອໄດ້ ປັນຍາອັນເປັນເບື້ອງຕົ້ນແຫ່ງພົມມະຈັນທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ ເພື່ອຄວາມຮູ້ຍິ່ງຂຶ້ນໄປ ໄພບູນ ຈະເລີນເຕັມທີ່ ແຫ່ງປັນຍາທີ່ໄດ້ແລ້ວ

໗. ຢູ່ໃນທີ່ ປະຊຸມສົງ ບໍ່ເວົ້າເລື່ອງລາວຕ່າງໆ ບໍ່ເວົ້າເດຍຣັດສານກະຖາ ກ່າວທຳເອງ ເຊື້ອເຊີນຜູ້ອື່ນໃຫ້ກ່າວ ແລະບໍ່ດູໝິ່ນການນຶ່ງຢ່າງພຣະອະຣິຍະ ນີ້ເປັນເຫດປັດໄຈທີ ໗ ທີ່ເປັນໄປ ເພື່ອໄດ້ປັນຍາອັນເປັນເບື້ອງຕົ້ນແຫ່ງພົມມະຈັນທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ ເພື່ອຄວາມຮູ້ຍິ່ງຂຶ້ນໄປໄພບູນ ຈະເລີນ ເຕັມທີ່ແຫ່ງປັນຍາທີ່ໄດ້ແລ້ວ

໘. ເປັນຜູ້ມີປົກກະຕິເຫັນຄວາມເກີດຂຶ້ນ ແລະຄວາມເສື່ອມໄປໃນອຸປາທານຂັ້ນ ໕ ຢູ່ວ່າ “ຮູບເປັນຢ່າງນີ້ ຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງຮູບເປັນຢ່າງນີ້ ຄວາມດັບແຫ່ງຮູບເປັນຢ່າງນີ້ ເວທະນາເປັນ ຢ່າງນີ້ ຯລຯ ສັນຍາເປັນຢ່າງນີ້ ຯລຯ ສັງຂານເປັນຢ່າງນີ້ ຯລຯ ວິນຍານເປັນຢ່າງນີ້ ຄວາມເກີດ ຂຶ້ນແຫ່ງວິນຍານເປັນຢ່າງນີ້ ຄວາມດັບແຫ່ງວິນຍານເປັນຢ່າງນີ້” ນີ້ເປັນເຫດປັດໄຈທີ ໘ ທີ່ເປັນໄປ ເພື່ອໄດ້ປັນຍາອັນເປັນເບື້ອງຕົ້ນແຫ່ງພົມມະຈັນທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ ເພື່ອຄວາມຮູ້ຍິ່ງຂຶ້ນໄປ ໄພບູນ ຈະເລີນ ເຕັມທີ່ແຫ່ງປັນຍາທີ່ໄດ້ແລ້ວ

ເພື່ອນພົມມະຈາຣິຍ໌ອມສັນເສີນພິກຂຸນັ້ນຢ່າງນີ້ວ່າ

໑. ທ່ານຜູ້ມີອາຍຸນີ້ອາໄສພຣະສາດສະດາ ຫຼື ເພື່ອນພົມມະຈາຣິຍ໌ອົງໃດອົງໜຶ່ງ ຜູ້ຕັ້ງຢູ່ ໃນຖານະເປັນຄູ ເປັນທີ່ເຂົ້າໄປຕັ້ງທິຣິໂອດຕັບປະ ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມເຄົາລົບຢ່າງແຮງກ້າ ທ່ານຜູ້ນີ້ຍ່ອມຮູ້ສິ່ງທີ່ຄວນຮູ້ ເຫັນສິ່ງທີ່ຄວນເຫັນເປັນແນ່ແທ້ ນີ້ເປັນທຳທີ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມເປັນ ທີ່ຮັກ ເພື່ອຄວາມເປັນທີ່ເຄົາລົບ ເພື່ອຄວາມຍົກຍ້ອງ ເພື່ອຄວາມເປັນສະມະນະ ເພື່ອຄວາມ ເປັນອັນດຽວກັນ

໒. ທ່ານຜູ້ມີອາໄສພຣະສາດສະດາ ຫຼື ເພື່ອນພົມມະຈາຣິຍ໌ອົງໃດອົງໜຶ່ງ ຜູ້ຕັ້ງຢູ່ໃນ ຖານະເປັນຄູ ເປັນທີ່ເຂົ້າໄປຕັ້ງທິຣິໂອດຕັບປະ ຄວາມຮັກ ແລະຄວາມເຄົາລົບຢ່າງແຮງກ້າ ເຂົ້າ ໄປຫາແລ້ວສອບສວນ ໄຕ່ຖາມທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນ ຕາມເວລາອັນສົມຄວນວ່າ “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ພຣະ ພຸດທະພົດນີ້ເປັນແນວໃດ? ເນື້ອຄວາມແຫ່ງພຣະພຸດທະພົດນີ້ເປັນແນວໃດ?” ທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນຍ່ອມ ເປີດເຜີຍທຳທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ເປີດເຜີຍ ເຮັດໃຫ້ງ່າຍເຊິ່ງທຳທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ງ່າຍ ແລະ ບັນເທົາຄວາມ

ສິ່ງໃດໃນທຳທີ່ທຳສິ່ງໃດຫຼາຍຢ່າງ ທ່ານຜູ້ນີ້ຍ່ອມຮູ້ ສິ່ງທີ່ຄວນຮູ້ ເຫັນສິ່ງທີ່ຄວນເຫັນເປັນແນ່ແທ້ ນີ້ເປັນທຳທີ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມເປັນທີ່ຮັກ ເພື່ອຄວາມເປັນທີ່ເຄົາລົບ ເພື່ອຄວາມຍົກຍ້ອງ ເພື່ອຄວາມເປັນສະມະນະ ເພື່ອຄວາມເປັນອັນດຽວກັນ

໓. ທ່ານຜູ້ນີ້ໄດ້ຟັງທຳນັ້ນແລ້ວ ຍ່ອມທຳຄວາມສະງົບ ໒ ຢ່າງ ຄື ຄວາມສະງົບກາຍ ແລະຄວາມສະງົບໃຈໃຫ້ເຖິງພ້ອມ ທ່ານຜູ້ນີ້ຍ່ອມຮູ້ສິ່ງທີ່ຄວນຮູ້ ເຫັນສິ່ງທີ່ຄວນເຫັນເປັນແນ່ແທ້ ນີ້ເປັນທຳທີ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມເປັນທີ່ຮັກ ເພື່ອຄວາມເປັນທີ່ເຄົາລົບ ເພື່ອຄວາມຍົກຍ້ອງ ເພື່ອຄວາມເປັນສະມະນະ ເພື່ອຄວາມເປັນອັນດຽວກັນ

໔. ທ່ານຜູ້ນີ້ເປັນຜູ້ມີສິນ ສັງລວມດ້ວຍການສັງວອນໃນປາຕິໂມກ ພຽບພ້ອມດ້ວຍ ອາຈາ ຣະແລະໂຄຈອນ ມີປົກກະຕິເຫັນໄພໃນໂທດແມ່ນເລັກໜ້ອຍ ສະມາທານສິກສາ ຢູ່ໃນສິກຂາບົດທັງຫຼາຍ ທ່ານຜູ້ນີ້ຍ່ອມຮູ້ສິ່ງທີ່ຄວນຮູ້ ເຫັນສິ່ງທີ່ຄວນເຫັນເປັນແນ່ແທ້ ນີ້ເປັນທຳທີ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມເປັນ ທີ່ຮັກ ເພື່ອຄວາມເປັນທີ່ເຄົາລົບ ເພື່ອຄວາມຍົກຍ້ອງ ເພື່ອຄວາມເປັນສະມະນະ ເພື່ອຄວາມເປັນອັນດຽວກັນ

໕. ທ່ານຜູ້ນີ້ເປັນພະຫຼຸສູດ ຊົງສຸຕະ ສັງສົມສຸຕະ ເປັນຜູ້ໄດ້ຟັງຫຼາຍເຊິ່ງທຳ ທັງຫຼາຍທີ່ມີຄວາມງາມໃນເບື້ອງຕົ້ນ ມີຄວາມງາມໃນທ່າມກາງ ແລະມີຄວາມງາມໃນທີ່ສຸດ ປະກາດພົມມະຈັນ ພ້ອມທັງອັດຖະ ແລະພະຍັນຊະນະ ບໍລິສຸດ ບໍລິບູນຄົບຖ້ວນ ຊົງຈຳໄວ້ໄດ້ ຄ່ອງປາກ ຂຶ້ນໃຈ ແທງຕະຫຼອດດີ ດ້ວຍທິດຖິ ທ່ານຜູ້ນີ້ຍ່ອມຮູ້ສິ່ງທີ່ຄວນຮູ້ ເຫັນສິ່ງທີ່ຄວນເຫັນເປັນແນ່ແທ້ ນີ້ເປັນທຳທີ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມເປັນທີ່ຮັກ ເພື່ອຄວາມເປັນທີ່ເຄົາລົບ ເພື່ອຄວາມຍົກຍ້ອງ ເພື່ອຄວາມເປັນສະມະນະ ເພື່ອຄວາມເປັນອັນດຽວກັນ

໖. ທ່ານຜູ້ນີ້ເປັນຜູ້ຜາຣິບຄວາມພຽນ ເພື່ອລະອະກຸສົນທຳ ເພື່ອໃຫ້ກຸສົນທຳເກີດ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ມີຄວາມບາກບັນໝັ້ນຄົງ ບໍ່ຖືເປົາໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍຢູ່ ທ່ານຜູ້ນີ້ຍ່ອມຮູ້ສິ່ງທີ່ຄວນຮູ້ ເຫັນສິ່ງທີ່ຄວນເຫັນເປັນແນ່ແທ້ ນີ້ເປັນທຳທີ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມເປັນທີ່ຮັກ ເພື່ອຄວາມເປັນທີ່ເຄົາລົບ ເພື່ອຄວາມຍົກຍ້ອງ ເພື່ອຄວາມເປັນສະມະນະ ເພື່ອຄວາມເປັນອັນດຽວກັນ

໗. ທ່ານຜູ້ນີ້ຢູ່ໃນທີ່ປະຊຸມສົງ ບໍ່ເວົ້າເລື່ອງລາວຕ່າງ ໆ ບໍ່ເວົ້າເດຍຣັດສານກະຖາ ກ່າວທຳເອງ ເຊື້ອເຊີນຜູ້ອື່ນໃຫ້ກ່າວ ແລະບໍ່ດູໝິ່ນການນຶ່ງຢ່າງພຣະອະຣິຍະ ທ່ານຜູ້ນີ້ຍ່ອມຮູ້ສິ່ງທີ່ຄວນຮູ້ ເຫັນສິ່ງທີ່ຄວນເຫັນເປັນແນ່ແທ້ ນີ້ເປັນທຳທີ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມເປັນທີ່ຮັກ ເພື່ອຄວາມເປັນທີ່ເຄົາລົບ ເພື່ອຄວາມຍົກຍ້ອງ ເພື່ອຄວາມເປັນສະມະນະ ເພື່ອຄວາມເປັນອັນດຽວກັນ

໘. ທ່ານຜູ້ນີ້ເປັນຜູ້ມີປົກກະຕິເຫັນຄວາມເກີດຂຶ້ນ ແລະຄວາມເສື່ອມໄປໃນອຸປາທານຂັ້ນ ໔ ຢູ່ວ່າ “ຮູບເປັນຢ່າງນີ້ ຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງຮູບເປັນຢ່າງນີ້ ຄວາມດັບແຫ່ງຮູບເປັນຢ່າງນີ້ ເວທະນາ

ເປັນຢ່າງນີ້ ຯລຯ ສັນຍາເປັນຢ່າງນີ້ ຯລຯ ສັງຂານເປັນຢ່າງນີ້ ຯລຯ ວິນຍານເປັນຢ່າງນີ້ ຄວາມ
ເກີດຂຶ້ນແຫ່ງວິນຍານເປັນຢ່າງນີ້ ຄວາມດັບແຫ່ງວິນຍານເປັນຢ່າງນີ້” ທ່ານຜູ້ນີ້ຍ່ອມຮູ້ສິ່ງທີ່ຄວນຮູ້
ເຫັນສິ່ງທີ່ ຄວນເຫັນເປັນແນ່ແທ້ ນີ້ເປັນທຳທີ່ເປັນໄປ ເພື່ອຄວາມເປັນທີ່ຮັກ ເພື່ອຄວາມເປັນທີ່
ເຄົາລົບ ເພື່ອຄວາມຍົກຍ້ອງ ເພື່ອຄວາມເປັນສະມະນະ ເພື່ອຄວາມເປັນອັນດຽວກັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຫດປັດໄຈ ຕູ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອໄດ້ປັນຍາອັນເປັນເບື້ອງຕົ້ນ
ແຫ່ງພົມມະຈັນທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ ເພື່ອຄວາມຮູ້ຢູ່ງຊື່ນໄປ ໄພບູນ ຈະເລີນເຕັມທີ່ ແຫ່ງປັນຍາທີ່ໄດ້ແລ້ວ

ປັນຍາສູດທີ ໒ ຈົບ

໓. ປະຖະມະອັບປິຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເປັນທີ່ຮັກແລະບໍ່ເປັນທີ່ຮັກ ສູດທີ ໑

[໓] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ຕູ ປະການ ຍ່ອມບໍ່ເປັນທີ່ຮັກ ບໍ່ເປັນທີ່ພໍໃຈ
ບໍ່ເປັນທີ່ເຄົາລົບ ແລະບໍ່ເປັນທີ່ຍົກຍ້ອງຂອງເພື່ອນພົມມະຈາຣີທັງຫຼາຍ ທຳ ຕູ ປະການ ອັນໃດ
ແດ່ ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ສັນເສີນຜູ້ບໍ່ເປັນທີ່ຮັກ	໒. ຕິຕຽນຜູ້ເປັນທີ່ຮັກ
໓. ມຸ້ງລາບ	໔. ມຸ້ງສັກກາຣະ
໕. ບໍ່ມີຫິຣິ	໖. ບໍ່ມີໂອດຕັບປະ
໗. ມີຄວາມປາຖະໜາຊົ່ວ	໘. ເປັນມິດສາທິດຖີ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ຕູ ປະການນີ້ ຍ່ອມບໍ່ເປັນທີ່ຮັກ ບໍ່ເປັນທີ່ພໍໃຈ ບໍ່
ເປັນທີ່ເຄົາລົບ ແລະບໍ່ເປັນທີ່ຍົກຍ້ອງຂອງເພື່ອນພົມມະຈາຣີທັງຫຼາຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ຕູ ປະການ ຍ່ອມເປັນທີ່ຮັກ ເປັນທີ່ພໍໃຈ ເປັນທີ່
ເຄົາລົບ ແລະເປັນທີ່ຍົກຍ້ອງຂອງເພື່ອນພົມມະຈາຣີທັງຫຼາຍ ທຳ ຕູ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ບໍ່ສັນເສີນຜູ້ບໍ່ເປັນທີ່ຮັກ	໒. ບໍ່ຕິຕຽນຜູ້ເປັນທີ່ຮັກ
໓. ບໍ່ມຸ້ງລາບ	໔. ບໍ່ມຸ້ງສັກກາຣະ
໕. ມີຫິຣິ	໖. ມີໂອດຕັບປະ
໗. ມີຄວາມມັກໜ້ອຍ	໘. ເປັນສຳມາທິດຖີ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ຕູ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມເປັນທີ່ຮັກ ເປັນທີ່ພໍໃຈ ເປັນທີ່ເຄົາລົບ ແລະເປັນທີ່ຍົກຍ້ອງຂອງເພື່ອນພົມມະຈາຣີທັງຫຼາຍ

ປະຖະມະອັບປິຍະສູດທີ ໓ ຈົບ

໔. ທຸຕິຍະອັບປິຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເປັນທີ່ຮັກແລະບໍ່ເປັນທີ່ຮັກ ສູດທີ ໒

[໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ຕູ ປະການ ຍ່ອມບໍ່ເປັນທີ່ຮັກ ບໍ່ເປັນທີ່ພໍໃຈ ບໍ່ເປັນທີ່ເຄົາລົບ ແລະບໍ່ເປັນທີ່ຍົກຍ້ອງຂອງເພື່ອນພົມມະຈາຣີທັງຫຼາຍ ທຳ ຕູ ປະການ ອັນໃດ ແດ່ ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ມັງລາບ

໒. ມັງສັກກາຣະ

໓. ມັງຊີສຸງ

໔. ບໍ່ຮູ້ຈັກການ

໕. ບໍ່ຮູ້ຈັກປະມານ

໖. ບໍ່ສະອາດ

໗. ເວົ້າຫຼາຍ

໘. ດຳບໍ່ຮູ້ພາດເພື່ອນພົມມະຈາຣີ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ຕູ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມບໍ່ເປັນທີ່ຮັກ ບໍ່ເປັນທີ່ພໍໃຈ ບໍ່ເປັນທີ່ເຄົາລົບ ແລະບໍ່ເປັນທີ່ຍົກຍ້ອງຂອງເພື່ອນພົມມະຈາຣີທັງຫຼາຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ຕູ ປະການ ຍ່ອມເປັນທີ່ຮັກ ເປັນທີ່ພໍໃຈ ເປັນທີ່ເຄົາລົບ ແລະເປັນທີ່ຍົກຍ້ອງຂອງເພື່ອນພົມມະຈາຣີທັງຫຼາຍ ທຳ ຕູ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ບໍ່ມັງລາບ

໒. ບໍ່ມັງສັກກາຣະ

໓. ບໍ່ມັງຊີສຸງ

໔. ຮູ້ຈັກການ

໕. ຮູ້ຈັກປະມານ

໖. ສະອາດ

໗. ບໍ່ເວົ້າຫຼາຍ

໘. ເປັນຜູ້ບໍ່ດຳບໍ່ຮູ້ພາດເພື່ອນພົມມະຈາຣີ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ຕູ ປະການນີ້ ຍ່ອມເປັນທີ່ຮັກ ເປັນທີ່ພໍໃຈ ເປັນທີ່ເຄົາລົບ ແລະເປັນທີ່ຍົກຍ້ອງຂອງເພື່ອນພົມມະຈາຣີທັງຫຼາຍ

ທຸຕິຍະອັບປິຍະສູດທີ ໔ ຈົບ

໕. ປະຖະມະໂລກະທຳມະສູດ

ວ່າດ້ວຍໂລກະທຳ ສູດທີ ໑

[໕] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໂລກະທຳ ຕູ ປະການນີ້ ຍ່ອມໝຸນໄປຕາມໂລກ ແລະໂລກກຳໝຸນ
ໄປຕາມໂລກະທຳ ຕູ ປະການ

ໂລກະທຳ ຕູ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ລາບ	໒. ເສື່ອມລາບ
໓. ຍົດ	໔. ເສື່ອມຍົດ
໕. ນິນທາ	໖. ສັນເສີນ
໗. ສຸກ	໘. ທຸກ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໂລກະທຳ ຕູ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມໝຸນໄປຕາມໂລກ ແລະໂລກກຳໝຸນ
ໄປຕາມໂລກະທຳ ຕູ ປະການນີ້

ມີລາບ ເສື່ອມລາບ ມີຍົດ ເສື່ອມຍົດ
ນິນທາ ສັນເສີນ ສຸກ ແລະທຸກ
ທຳເຫຼົ່ານີ້ໃນໝູ່ມະນຸດ ລ້ວນບໍ່ທ່ຽງ
ບໍ່ໝັ້ນຄົງ ມີຄວາມແປຜັນເປັນທຳມະດາ
ແຕ່ທ່ານຜູ້ມີປັນຍາດີ ມີສະຕິ ຮູ້ທຳເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ
ຍ່ອມພິຈາລະນາເຫັນວ່າ ມີຄວາມແປຜັນເປັນທຳມະດາ
ອິດຖາຣົມ (ອາລົມທີ່ໜ້າປາຖະໜາ) ຈຶ່ງຍ່າຍິຈິດຂອງທ່ານບໍ່ໄດ້
ທ່ານຍ່ອມບໍ່ຍິນຮ້າຍຕໍ່ອະນິດຖາຣົມ (ອາລົມທີ່ບໍ່ໜ້າປາຖະໜາ)
ຄວາມຍິນດີຫຼືຄວາມຍິນຮ້າຍ
ທ່ານກຳຈັດປັດເປົ່າ ຈົນບໍ່ມີຢູ່
ທ່ານຮູ້ທາງທີ່ປາສະຈາກທຸລີ ບໍ່ມີຄວາມເລົ້າໂສກ
ເປັນຜູ້ເຖິງຝັ່ງແຫ່ງພົບ ຍ່ອມຮູ້ແຈ້ງໂດຍຊອບ

ປະຖະມະໂລກະທຳມະສູດທີ ໕ ຈົບ

໖. ທຸຕິຍະໂລກະທຳມະສູດ

ວ່າດ້ວຍໂລກະທຳ ສູດທີ ໒

[໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໂລກະທຳ ຕູ ປະການນີ້ ຍ່ອມໝຸນໄປຕາມໂລກ ແລະໂລກກຳໝຸນໄປຕາມໂລກະທຳ ຕູ ປະການ

ໂລກະທຳ ຕູ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ລາບ	໒. ເສື່ອມລາບ
໓. ຍົດ	໔. ເສື່ອມຍົດ
໕. ນົນທາ	໖. ສັນເສີນ
໗. ສຸກ	໘. ທຸກ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໂລກະທຳ ຕູ ປະການນີ້ ຍ່ອມໝຸນໄປຕາມໂລກ ແລະໂລກກຳໝຸນໄປຕາມໂລກະທຳ ຕູ ປະການນີ້

ລາບ ເສື່ອມລາບ ຍົດ ເສື່ອມຍົດ ນົນທາ ສັນເສີນ ສຸກ ແລະທຸກຍ່ອມເກີດຂຶ້ນ ແກ່ປຸຖຸຊົນຜູ້ຍັງບໍ່ໄດ້ສະດັບ

ລາບ ເສື່ອມລາບ ຍົດ ເສື່ອມຍົດ ນົນທາ ສັນເສີນ ສຸກ ແລະທຸກຍ່ອມເກີດຂຶ້ນ ແກ່ອະຣິຍະສາວົກຜູ້ໄດ້ສະດັບ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນຂໍ້ນັ້ນມີຄວາມແປກກັນຢ່າງໃດ ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຢ່າງໃດ ມີເຫດເຮັດໃຫ້ຕ່າງກັນຢ່າງໃດ ລະຫວ່າງອະຣິຍະສາວົກຜູ້ໄດ້ສະດັບກັບປຸຖຸຊົນຜູ້ຍັງບໍ່ໄດ້ສະດັບ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ທຳຂອງຂ້າພຣະອົງທັງຫຼາຍ ມີພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເປັນຫຼັກ ມີພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເປັນຜູ້ນຳ ມີພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເປັນທີ່ເພິ່ງ ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂໍປະທານວະໂຣກາດ ສະເພາະພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ ທີ່ຈະຊົງອະທິບາຍເນື້ອຄວາມແຫ່ງພຣະພາສີດນັ້ນ ໃຫ້ແຈ້ງຊັດໄດ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອຟັງຕໍ່ຈາກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແລ້ວ ຈັກຊົງຈຳໄວ້”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າເຊັ່ນນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງຟັງ ຈົ່ງໃສ່ໃຈໃຫ້ດີ ເຮົາຈັກກ່າວ” ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ທູນຮັບສະໜອງພຣະດຳຣັດແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈົ່ງໄດ້ຕັດເລື່ອງນີ້ ວ່າ

“ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ລາບເກີດຂຶ້ນແກ່ປຸຖຸຊົນຜູ້ຍັງບໍ່ໄດ້ສະດັບ ແຕ່ເຂົາບໍ່ເຫັນປະຈັກ ບໍ່ຮູ້ແຈ້ງຕາມຄວາມເປັນຈິງດັ່ງນີ້ວ່າ “ລາບນີ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ເຮົາແລ້ວ ແຕ່ລາບນັ້ນ ເປັນຂອງບໍ່ທຸ່ງ ເປັນທຸກ ມີຄວາມແປຜັນເປັນທຳມະດາ” ຄວາມເສື່ອມລາບ ຯລຯ ຍົດ ຯລຯ ຄວາມເສື່ອມຍົດ ຯລຯ ນິນທາ ຯລຯ ສັນເສີນ ຯລຯ ສຸກ ຯລຯ ທຸກເກີດຂຶ້ນແກ່ປຸຖຸຊົນ ຜູ້ຍັງບໍ່ໄດ້ສະດັບ ແຕ່ເຂົາບໍ່ເຫັນປະຈັກ ບໍ່ຮູ້ແຈ້ງຕາມຄວາມເປັນຈິງດັ່ງນີ້ວ່າ “ທຸກນີ້ເກີດຂຶ້ນ ແກ່ເຮົາແລ້ວ ແຕ່ທຸກນັ້ນ ເປັນຂອງບໍ່ທຸ່ງ ເປັນທຸກ ມີຄວາມແປຜັນເປັນທຳມະດາ” ລາບຍ່ອມຄອບງຳຈິດຂອງເຂົາໄດ້ ຄວາມເສື່ອມລາບຍ່ອມຄອບງຳຈິດຂອງເຂົາໄດ້ ຍົດຍ່ອມຄອບງຳຈິດຂອງເຂົາໄດ້ ຄວາມເສື່ອມຍົດຍ່ອມຄອບງຳຈິດຂອງເຂົາໄດ້ ນິນທາຍ່ອມຄອບງຳຈິດຂອງເຂົາໄດ້ ສັນເສີນຍ່ອມຄອບງຳຈິດຂອງເຂົາໄດ້ ສຸກຍ່ອມຄອບງຳຈິດຂອງເຂົາໄດ້ ທຸກຍ່ອມຄອບງຳຈິດຂອງເຂົາໄດ້ ເຂົາຍ່ອມຍິນຮ້າຍໃນຄວາມເສື່ອມລາບ ຍິນດີໃນຍົດທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຍິນຮ້າຍໃນຄວາມເສື່ອມຍົດ ຍິນດີໃນຄວາມສັນເສີນທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຍິນຮ້າຍໃນນິນທາ ຍິນດີໃນສຸກທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຍິນຮ້າຍໃນທຸກ ເຂົາປະກອບດ້ວຍຄວາມຍິນດີແລະຄວາມຍິນຮ້າຍຢ່າງນີ້ ຍ່ອມບໍ່ພົ້ນຈາກຊາດ (ຄວາມເກີດ) ຊະຣາ (ຄວາມແກ່) ມໍລະນະ (ຄວາມຕາຍ) ໂສກະ (ຄວາມໂສກ) ປະຣິເທວະ (ຄວາມຮ້າໄຮ) ທຸກ (ຄວາມທຸກກາຍ) ໂທມະນັດ (ຄວາມທຸກໃຈ) ອຸປາຍາດ (ຄວາມຄັບແຄ້ນໃຈ) ເຮົາກ່າວວ່າ ບໍ່ລຸດພົ້ນຈາກທຸກ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ລາບເກີດຂຶ້ນແກ່ອະຣິຍະສາວົກຜູ້ໄດ້ສະດັບ ເຂົາເຫັນປະຈັກ ຮູ້ແຈ້ງຕາມຄວາມເປັນຈິງດັ່ງນີ້ວ່າ “ລາບນີ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ເຮົາແລ້ວ ແຕ່ລາບນັ້ນ ເປັນຂອງບໍ່ທຸ່ງ ເປັນທຸກ ມີຄວາມແປຜັນເປັນທຳມະດາ” ຄວາມເສື່ອມລາບ ຯລຯ ຍົດ ຯລຯ ຄວາມເສື່ອມຍົດ ຯລຯ ນິນທາ ຯລຯ ສັນເສີນ ຯລຯ ສຸກ ຯລຯ ທຸກເກີດຂຶ້ນແກ່ອະຣິຍະສາວົກ ຜູ້ໄດ້ສະດັບ ແຕ່ເຂົາເຫັນປະຈັກ ຮູ້ແຈ້ງຕາມຄວາມເປັນຈິງດັ່ງນີ້ວ່າ “ທຸກນີ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ເຮົາແລ້ວ ແຕ່ທຸກນັ້ນ ເປັນຂອງບໍ່ທຸ່ງ ເປັນທຸກ ມີຄວາມແປຜັນເປັນທຳມະດາ” ລາບຍ່ອມຄອບງຳຈິດຂອງເຂົາບໍ່ໄດ້ ຄວາມເສື່ອມລາບຍ່ອມຄອບງຳຈິດຂອງເຂົາບໍ່ໄດ້ ຍົດຍ່ອມຄອບງຳຈິດຂອງເຂົາບໍ່ໄດ້ ຄວາມເສື່ອມຍົດຍ່ອມຄອບງຳຈິດຂອງເຂົາບໍ່ໄດ້ ນິນທາຍ່ອມຄອບງຳຈິດຂອງເຂົາບໍ່ໄດ້ ສັນເສີນຍ່ອມຄອບງຳຈິດຂອງເຂົາບໍ່ໄດ້ ສຸກຍ່ອມຄອບງຳຈິດຂອງເຂົາບໍ່ໄດ້ ທຸກຍ່ອມຄອບງຳຈິດຂອງເຂົາບໍ່ໄດ້ ເຂົາບໍ່ຍິນດີໃນລາບທີ່ເກີດຂຶ້ນ ບໍ່ຍິນຮ້າຍໃນຄວາມເສື່ອມລາບ ບໍ່ຍິນດີໃນຍົດທີ່ເກີດຂຶ້ນ ບໍ່ຍິນຮ້າຍໃນຄວາມເສື່ອມຍົດ ບໍ່ຍິນດີໃນສັນເສີນທີ່ເກີດຂຶ້ນ ບໍ່ຍິນຮ້າຍໃນນິນທາ ບໍ່ຍິນດີໃນສຸກທີ່ເກີດຂຶ້ນ ບໍ່ຍິນຮ້າຍໃນທຸກ ເຂົາລະຄວາມຍິນດີ ແລະຄວາມຍິນຮ້າຍໄດ້ຢ່າງນີ້ ຈຶ່ງພົ້ນຈາກຊາດ ຊະຣາ ມໍລະນະ ໂສກະ ປະຣິເທວະ ທຸກ ໂທມະນັດ ອຸປາຍາດ ເຮົາກ່າວວ່າ ລຸດພົ້ນຈາກທຸກໄດ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນີ້ແລ ຄື ຄວາມແປກກັນ ນີ້ຄືຄວາມແຕກຕ່າງກັນ ນີ້ຄືເຫດ ເຮັດໃຫ້ຕ່າງກັນ ລະຫວ່າງອະຣິຍະສາວົກຜູ້ໄດ້ສະດັບກັບປຸຖຸຊົນຜູ້ຍັງບໍ່ໄດ້ສະດັບ”

ມີລາບ ເສື່ອມລາບ ມີຍົດ ເສື່ອມຍົດ

ນິນທາ ສັນເສີນ ສຸກ ແລະທຸກ
ທຳເຫຼົ່ານີ້ໃນໝູ່ມະນຸດ ລ້ວນບໍ່ທ່ຽງ
ບໍ່ໝັ້ນຄົງ ມີຄວາມແປຜັນເປັນທຳມະດາ
ແຕ່ທ່ານຜູ້ມີປັນຍາດີ ມີສະຕິ ຮູ້ທຳເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ
ຍ່ອມພິຈາລະນາເຫັນວ່າ ມີຄວາມແປຜັນເປັນທຳມະດາ
ອິດຖາຣົມຈຶ່ງຍ່າຍິຈິດຂອງທ່ານບໍ່ໄດ້
ທ່ານຍ່ອມບໍ່ຍິນຮ້າຍຕໍ່ອະນິດຖາຣົມ
ຄວາມຍິນດີຫຼືຄວາມຍິນຮ້າຍ
ທ່ານກຳຈັດປັດເປົ່າ ຈົນບໍ່ມີຢູ່
ທ່ານຮູ້ທາງທີ່ປາສະຈາກທຸລີ ບໍ່ມີຄວາມເລົ້າໂສກ
ເປັນຜູ້ເຖິງຝັ່ງແຫ່ງພົບ ຍ່ອມຮູ້ແຈ້ງໂດຍຊອບ

ທຸຕິຍະໂລກະທຳມະສູດທີ ໖ ຈົບ

໗. ເທວະທັດຕະວິປັດຕິສູດ

ວ່າດ້ວຍວິປັດຂອງພຣະເທວະທັດ

[໗] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນພູຄິດຊະກູດ ເຂດເມືອງຣາດຊະຄຶ
ເມື່ອພຣະເທວະທັດຈາກໄປບໍ່ດົນໃນບ່ອນນັ້ນແລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຜາຣົບພຣະເທວະທັດ
ຮັບສັ່ງຮຽກພິກຂຸທັງຫຼາຍມາຕັດວ່າ

“ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທາງທີ່ດີ ພິກຂຸເພິ່ງພິຈາລະນາເຫັນວິປັດຂອງຕົນຕາມການອັນຄວນ
ທາງທີ່ດີ ພິກຂຸເພິ່ງພິຈາລະນາເຫັນວິປັດຂອງຜູ້ອື່ນຕາມການອັນຄວນ ທາງທີ່ດີພິກຂຸເພິ່ງ
ພິຈາລະນາເຫັນສົມບັດຂອງຕົນຕາມການອັນຄວນທາງທີ່ດີ ພິກຂຸເພິ່ງພິຈາລະນາເຫັນສົມບັດ
ຂອງຜູ້ອື່ນຕາມການອັນຄວນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເທວະທັດຖືກອະສັດທຳ ຕູ ປະການຄອບງຳຍ່າຍິຈິດ ຕ້ອງໄປເກີດໃນ
ອະບາຍ ຕ້ອງໄປເກີດໃນນະຣົກ ດຳຣົງຢູ່ຊົ່ວກັບ ແກ້ໄຂຫຍັງບໍ່ໄດ້

ອະສັດທຳ ຕູ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ເທວະທັດຖືກລາບຄອບງຳຍ່າຍິຈິດ ຕ້ອງໄປເກີດໃນອະບາຍ ຕ້ອງໄປເກີດ ໃນ
ນະຣົກ ດຳຣົງຢູ່ຊົ່ວກັບ ແກ້ໄຂບໍ່ໄດ້

໒. ເທວະທັດຖືກຄວາມເສື່ອມລາບຄອບງ່າຍ່າຍິຈິດ ຯລຯ
໓. ເທວະທັດຖືກຍົດຄອບງ່າຍ່າຍິຈິດ ຯລຯ
໔. ເທວະທັດຖືກຄວາມເສື່ອມຍົດຄອບງ່າຍ່າຍິຈິດ ຯລຯ
໕. ເທວະທັດຖືກສັກກາຣະຄອບງ່າຍ່າຍິຈິດ ຯລຯ
໖. ເທວະທັດຖືກຄວາມເສື່ອມສັກກາຣະຄອບງ່າຍ່າຍິຈິດ ຯລຯ
໗. ເທວະທັດຖືກຄວາມປາຖະໜາຊົ່ວຄອບງ່າຍ່າຍິຈິດ ຯລຯ
໘. ເທວະທັດຖືກຄວາມມີມິດຊົ່ວຄອບງ່າຍ່າຍິຈິດ ຕ້ອງໄປເກີດໃນອະບາຍ ຕ້ອງໄປເກີດໃນ ນະຣົກ ດຳລົງຢູ່ຊົ່ວກັບ ແກ້ໄຂບໍ່ໄດ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເທວະທັດຖືກອະສັດທຳ ຕູ ປະການນີ້ ຄອບງ່າຍ່າຍິຈິດ ຕ້ອງໄປເກີດໃນອະບາຍ ຕ້ອງໄປເກີດໃນນະຣົກ ດຳລົງຢູ່ຊົ່ວກັບ ແກ້ໄຂບໍ່ໄດ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທາງທີ່ດີ ພິກຂຸເພິ່ງຄອບງ່າລາບທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ ເພິ່ງຄອບງ່າຄວາມເສື່ອມລາບທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ ຯລຯ ຍົດທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ຄວາມເສື່ອມຍົດທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ສັກກາຣະທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ຄວາມເສື່ອມສັກກາຣະທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ຄວາມປາຖະໜາຊົ່ວທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ຄວາມມີມິດຊົ່ວທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸອາໄສອຳນາດປະໂຫຍດອັນໃດ ຈຶ່ງເພິ່ງຄອບງ່າລາບທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ ຯລຯ ເພິ່ງຄອບງ່າຄວາມມີມິດຊົ່ວທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພາະເມື່ອພິກຂຸບໍ່ຄອບງ່າລາບທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ ອາສະວະ ແລະຄວາມຮ້ອນຮົນທີ່ກໍ່ຄວາມຄັບແຄ້ນ ເພິ່ງເກີດຂຶ້ນ ແຕ່ເມື່ອທ່ານຄອບງ່າລາບທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ ອາສະວະ ແລະຄວາມຮ້ອນຮົນທີ່ກໍ່ຄວາມຄັບແຄ້ນຍ່ອມບໍ່ມີແກ່ທ່ານ

ເພາະເມື່ອພິກຂຸບໍ່ຄອບງ່າຄວາມເສື່ອມລາບທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ ຯລຯ ຍົດທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ຄວາມເສື່ອມຍົດທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ສັກກາຣະທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ຄວາມເສື່ອມສັກກາຣະທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ຄວາມປາຖະໜາຊົ່ວທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ຄວາມມີມິດຊົ່ວທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ ອາສະວະແລະຄວາມຮ້ອນຮົນທີ່ກໍ່ຄວາມຄັບແຄ້ນເພິ່ງ ເກີດຂຶ້ນ ແຕ່ເມື່ອທ່ານຄອບງ່າຄວາມມີມິດຊົ່ວທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ ອາສະວະ ແລະຄວາມຮ້ອນຮົນທີ່ກໍ່ຄວາມຄັບແຄ້ນຍ່ອມບໍ່ມີແກ່ທ່ານ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸອາໄສອຳນາດປະໂຫຍດນີ້ ຈຶ່ງເພິ່ງຄອບງ່າລາບທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ ຯລຯ ຄວາມເສື່ອມລາບທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ຍົດທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ຄວາມເສື່ອມຍົດທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ສັກກາຣະທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ຄວາມເສື່ອມສັກກາຣະທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ຄວາມປາຖະໜາຊົ່ວທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ຄວາມມີມິດຊົ່ວທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພາະເຫດນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາທັງຫຼາຍ ຈັກຄອບ
ງຳລາບທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ ຯລຯ ຄວາມເສື່ອມລາບທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ຍົດທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ຄວາມເສື່ອມ
ຍົດທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ສັກກາຣະທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ຄວາມເສື່ອມສັກກາຣະທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ຄວາມ
ປາຖະໜາຊົ່ວທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ຄວາມມີມິດຊົ່ວທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍ ເພິ່ງຕັ້ງ
ໃຈຮູ້ຢ່າງນີ້”

ເທວະທັດຕະວິປັດຕິສູດທີ ໗ ຈົບ

໘. ອຸດຕະຣະວິປັດຕິສູດ

ວ່າດ້ວຍພຣະອຸດຕະຣະສະແດງທຳເລື່ອງວິປັດ

[໘] ສະໄໝໜຶ່ງ ທ່ານພຣະອຸດຕະຣະຢູ່ທີ່ ວະຕະຊາລິກາວິຫານ ໃກ້ພູສັງເຂີຍຍະກະ
ມະຫິສະວັດຖຸຊົນນະບົດ ໃນບ່ອນນັ້ນແລ ທ່ານພຣະອຸດຕະຣະຮຽກພິກຂຸທັງຫຼາຍມາກ່າວ ວ່າ

“ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ທາງທີ່ດີ ພິກຂຸເພິ່ງພິຈາລະນາເຫັນວິປັດຂອງຕົນຕາມການອັນຄວນ
ທາງ ທີ່ດີ ພິກຂຸເພິ່ງພິຈາລະນາເຫັນວິປັດຂອງຜູ້ອື່ນຕາມການອັນຄວນ ທາງທີ່ດີ ພິກຂຸເພິ່ງ
ພິຈາລະນາເຫັນສົມບັດຂອງຕົນຕາມການອັນຄວນ ທາງທີ່ດີ ພິກຂຸເພິ່ງພິຈາລະນາເຫັນສົມບັດ
ຂອງຜູ້ອື່ນຕາມການອັນຄວນ”

ສະໄໝນັ້ນ ທ້າວເວດສຸວັນມະຫາຣາດມີວຽກງານບາງຢ່າງສະເດັດຈາກທິດເໜືອໄປສູ່
ທິດໃຕ້ ໄດ້ສະດັບສຽງຂອງທ່ານພຣະອຸດຕະຣະ ຜູ້ກຳລັງສະແດງທຳແກ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຢ່າງນີ້ວ່າ
“ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ທາງທີ່ດີ ພິກຂຸເພິ່ງພິຈາລະນາເຫັນວິປັດຂອງຕົນຕາມການອັນຄວນ ທາງທີ່ດີ
ພິກຂຸເພິ່ງພິຈາລະນາເຫັນວິປັດຂອງຜູ້ອື່ນຕາມການອັນຄວນ ທາງທີ່ດີ ພິກຂຸເພິ່ງພິຈາລະນາເຫັນ
ສົມບັດຂອງຕົນຕາມການອັນຄວນ ທາງທີ່ດີ ພິກຂຸເພິ່ງພິຈາລະນາເຫັນສົມບັດ ຂອງຜູ້ອື່ນຕາມ
ການອັນຄວນ”

ຄັ້ງນັ້ນແລ ທ້າວເວດສຸວັນມະຫາຣາດໄດ້ຫາຍຈາກວະຕະຊາລິກາວິຫານ ໃກ້ພູສັງເຂີຍ
ຍະກະ ມະຫິສະວັດຖຸຊົນນະບົດ ໄປຜາກົດໃນເທວະໂລກຊັ້ນຕາວະຕິງສາ ເໝືອນບຸຣຸດມີກຳລັງ
ຢຽດແຂນອອກ ຫຼື ຄູ່ແຂນເຂົ້າສະນັ້ນ ລຳດັບນັ້ນ ທ້າວເວດສຸວັນມະຫາຣາດເຂົ້າໄປເຝົ້າທ້າວສັກ
ກະຈອມເທບເຖິງທີ່ ປະທັບ ແລ້ວໄດ້ຂາບທູນທ້າວສັກກະຈອມເທບດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂໍເດຊະທ່ານຜູ້ມີ
ຣະທຸກພຣະອົງ ໂຜດຊົງຮູ້ວ່າ “ທ່ານອຸດຕະຣະນີສະແດງທຳແກ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນວະຕະຊາລິກາ
ວິຫານ ໃກ້ພູສັງເຂີຍຍະກະ ມະຫິສະວັດຖຸຊົນນະບົດ ຢ່າງນີ້ວ່າ ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ທາງທີ່ດີ ພິກ
ຂຸເພິ່ງພິຈາລະນາເຫັນຄວາມວິປັດຂອງຕົນຕາມການອັນຄວນ ຯລຯ ທາງທີ່ດີ ພິກຂຸເພິ່ງ
ພິຈາລະນາ ເຫັນສົມບັດຂອງຜູ້ອື່ນຕາມການອັນຄວນ”

ຄັ້ງນັ້ນແລ ທ້າວສັກກະຈອມເທບໄດ້ຊົງຫາຍຈາກເທວະໂລກຊັ້ນຕາວະຕິງສາ ໄປຜາກົດຕໍ່
ໜ້າທ່ານພຣະອຸຕະຣະ ທີ່ວະຕະຊາລິກາວິຫານ ໃກ້ພູສັງເຂີຍຍະກະ ມະຫິສະວັດຖຸຊົນນະບົດເໝີ
ອນ ບຸຣຸດມີກຳລັງຢຽດແຂນອອກຫຼືຄູ່ແຂນເຂົ້າ ສະນັ້ນ ເມື່ອແລ້ວຈຶ່ງສະເດັດເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະ
ອຸຕະຣະເຖິງທີ່ຢູ່ ຊົງໄຫວ້ແລ້ວປະທັບຍືນ ໃນທີ່ສົມຄວນ ຕັດຖາມທ່ານພຣະອຸຕະຣະດັ່ງນີ້ວ່າ
“ຈົ່ງບໍ່ ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ໄດ້ຂ້າວວ່າ ທ່ານພຣະອຸຕະຣະສະແດງທຳແກ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍແນວນີ້ວ່າ “ຜູ້
ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ທາງທີ່ດີ ພິກຂຸເພິ່ງພິຈາລະນາເຫັນຄວາມວິບັດຂອງຕົນຕາມການອັນຄວນ ຯລຯ
ທາງທີ່ດີ ພິກຂຸເພິ່ງພິຈາລະນາເຫັນສົມບັດຂອງຜູ້ອື່ນຕາມການ ອັນຄວນ”

ທ່ານພຣະອຸຕະຣະໄດ້ຖວາຍພຣະພອນວ່າ “ເປັນຢ່າງນັ້ນ ທ່ານຈອມເທບ”

“ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍຄວາມນີ້ເປັນປະຕິພາບສ່ວນຕົວຂອງທ່ານພຣະອຸຕະຣະເອງ ຫຼື ວ່າ
ເປັນພຣະດຳຣັດຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ອະຣະຫັນຕະ ສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ”

“ທ່ານຈອມເທບ ຖ້າເຊັ່ນນັ້ນ ອາຕະມາພາບຈັກຍົກຂໍອຸປະມາໃຫ້ພຣະອົງສະດັບ ວິນຍູຊົນ
ບາງພວກໃນໂລກນີ້ຈະຮູ້ອັດຖະແຫ່ງພາສິດໄດ້ ທ່ານຈອມເທບ ມີເຂົ້າເປືອກກອງໃຫຍ່ຢູ່ໃນທີ່ ບໍ່ໄກ
ຈາກບ້ານ ຫຼື ນິຄົມ ພູຊົນເປັນຈຳນວນຫຼາຍເພິ່ງຂົນເຂົ້າເປືອກ ຈາກເຂົ້າເປືອກກອງໃຫຍ່ນັ້ນດ້ວຍ
ຫາບແດ່ ດ້ວຍກະຕ່າແດ່ ດ້ວຍຖົງແດ່ ຫອບດ້ວຍມືແດ່ ທ່ານຈອມເທບ ຫາກມີບຸກຄົນເຂົ້າໄປຖາມ
ພູຊົນເປັນຈຳນວນຫຼາຍນັ້ນຢ່າງນີ້ວ່າ “ພວກທ່ານຂົນເຂົ້າເປືອກນີ້ມາຈາກໃສ” ທ່ານຈອມເທບພູຊົນ
ເປັນຈຳນວນຫຼາຍນັ້ນ ຈະຕອບຢ່າງໃດ ຈຶ່ງຈະຊື່ວ່າຕອບໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ”

“ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ພູຊົນເປັນຈຳນວນຫຼາຍນັ້ນ ເມື່ອຈະຕອບໃຫ້ຖືກຕ້ອງຄວນຕອບວ່າ
“ພວກເຮົາ ຂົນມາຈາກເຂົ້າເປືອກກອງໃຫຍ່ນັ້ນ”

“ທ່ານຈອມເທບ ທຳນອງດຽວກັນນັ້ນແລ ພຣະດຳຣັດທີ່ເປັນສຸພາສິດທັງໝົດ ເປັນພຣະ
ດຳຣັດຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ອະຣະຫັນຕະ ສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ອາຕະມາພາບ
ແລະສາວົກເຫຼົ່າອື່ນ ຍ່ອມກ່າວໂດຍຖືເອົາຈາກສຸພາສິດທັງໝົດນັ້ນ”

“ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ໜ້າອັດສະຈັນແທ້ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ທ່ານພຣະອຸຕະຣະກ່າວເລື່ອງນີ້ໄວ້ດີ
ແທ້ ວ່າ “ພຣະດຳຣັດທີ່ເປັນສຸພາສິດທັງໝົດ ເປັນພຣະດຳຣັດຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ອະຣະ
ຫັນຕະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ອາຕະມາພາບ ແລະສາວົກເຫຼົ່າອື່ນຍ່ອມກ່າວໂດຍຖື
ເອົາຈາກສຸພາສິດທັງ ໝົດນັ້ນ”

ທ່ານອຸຕະຣະຜູ້ຈະເລີນ ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນ ພູຄິດຊະກູດ
ເຂດເມືອງຣາດຊະຄຶ ເມື່ອພຣະເທວະທັດຈາກໄປບໍ່ດົນ ໃນບ່ອນນັ້ນແລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ
ຊົງຜາຣົບພຣະເທວະທັດ ຮັບສັ່ງຮຽກພິກຂຸທັງຫຼາຍມາຕັດວ່າ

“ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທາງທີ່ດີ ພິກຂຸເພິ່ງພິຈາລະນາເຫັນວິປັດຂອງຕົນຕາມການອັນຄວນ ທາງທີ່ດີ ພິກຂຸເພິ່ງພິຈາລະນາເຫັນວິປັດຂອງຜູ້ອື່ນຕາມການອັນຄວນ ທາງທີ່ດີ ພິກຂຸເພິ່ງພິຈາລະນາເຫັນສົມບັດຂອງຕົນຕາມການອັນຄວນ ທາງທີ່ດີ ພິກຂຸເພິ່ງພິຈາລະນາເຫັນສົມບັດຂອງຜູ້ອື່ນຕາມການ ອັນຄວນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເທວະທັດຖືກອະສັດທຳ ຕູ ປະການຄອບງຳຍ່າຍິຈິດ ຕ້ອງໄປເກີດ ໃນອະບາຍ ຕ້ອງໄປເກີດໃນນະຣົກ ດຳຣົງຢູ່ຊົ່ວກັບ ແກ້ໄຂບໍ່ໄດ້ ອະສັດທຳ ຕູ ປະການ ອັນໃດ ແດ່ ຄື

໑. ເທວະທັດຖືກລາບຄອບງຳຍ່າຍິຈິດ ຕ້ອງໄປເກີດໃນອະບາຍ ຕ້ອງໄປເກີດໃນນະຣົກ ດຳຣົງຢູ່ຊົ່ວກັບ ແກ້ໄຂບໍ່ໄດ້
໒. ເທວະທັດຖືກຄວາມເສື່ອມລາບຄອບງຳຍ່າຍິຈິດ ຯລຯ
໓. ເທວະທັດຖືກຍົດຄອບງຳຍ່າຍິຈິດ ຯລຯ
໔. ເທວະທັດຖືກຄວາມເສື່ອມຍົດຄອບງຳຍ່າຍິຈິດ ຯລຯ
໕. ເທວະທັດຖືກສັກກາຣະຄອບງຳຍ່າຍິຈິດ ຯລຯ
໖. ເທວະທັດຖືກຄວາມເສື່ອມສັກກາຣະຄອບງຳຍ່າຍິຈິດ ຯລຯ
໗. ເທວະທັດຖືກຄວາມປາຖະໜາຊົ່ວຄອບງຳຍ່າຍິຈິດ ຯລຯ
໘. ເທວະທັດຖືກຄວາມມີມິດຊົ່ວຄອບງຳຍ່າຍິຈິດ ຕ້ອງໄປເກີດໃນອະບາຍ ຕ້ອງໄປເກີດໃນນະຣົກ ດຳຣົງຢູ່ຊົ່ວກັບ ແກ້ໄຂບໍ່ໄດ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເທວະທັດຖືກອະສັດທຳ ຕູ ປະການນີ້ແລ ຄອບງຳຍ່າຍິຈິດ ຕ້ອງໄປເກີດ ໃນອະບາຍ ຕ້ອງໄປເກີດໃນນະຣົກ ດຳຣົງຢູ່ຊົ່ວກັບ ແກ້ໄຂບໍ່ໄດ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທາງທີ່ດີ ພິກຂຸເພິ່ງຄອບງຳລາບທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ ທາງທີ່ດີ ພິກຂຸເພິ່ງຄອບງຳຄວາມເສື່ອມລາບທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ ຯລຯ ຍົດທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ຄວາມເສື່ອມຍົດທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ສັກກາຣະທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ຄວາມເສື່ອມສັກກາຣະທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ຄວາມປາຖະໜາຊົ່ວທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ຄວາມມີມິດຊົ່ວທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸອາໄສອຳນາດປະໂຫຍດອັນໃດ ຈຶ່ງເພິ່ງຄອບງຳລາບທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ ຯລຯ ເພິ່ງຄອບງຳຄວາມມີມິດຊົ່ວທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພາະເມື່ອພິກຂຸບໍ່ຄອບງຳລາບທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ ອາສະວະ ແລະຄວາມຮ້ອນ ຮົນທີ່ກໍ່ຄວາມຄັບແຄ້ນເພິ່ງເກີດຂຶ້ນ ແຕ່ເມື່ອທ່ານຄອບງຳລາບທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ ອາສະວະ ແລະຄວາມຮ້ອນຮົນທີ່ກໍ່ຄວາມຄັບແຄ້ນຍ່ອມບໍ່ມີແກ່ທ່ານ

ເພາະເມື່ອພິກຂຸບໍ່ຄອບງໍາຄວາມເສື່ອມລາບທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ ຯລຯ ຍົດທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ຄວາມເສື່ອມຍົດທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ສັກກາຣະທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ຄວາມເສື່ອມສັກກາຣະທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ຄວາມປາຖະໜາຊົ່ວທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ຄວາມມີມິດຊົ່ວທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ ອາສະວະແລະຄວມຮ້ອນຮົນທີ່ກໍ່ຄວາມຄັບແຄ້ນເພິ່ງເກີດຂຶ້ນ ແຕ່ເມື່ອທ່ານຄອບງໍາຄວາມມີມິດຊົ່ວທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ ອາສະວະແລະຄວມຮ້ອນຮົນທີ່ກໍ່ຄວາມຄັບແຄ້ນຍ່ອມບໍ່ມີແກ່ທ່ານ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸອາໄສອຳນາດປະໂຫຍດນີ້ ຈຶ່ງເພິ່ງຄອບງໍາລາບທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ ຯລຯ ຄວາມເສື່ອມລາບທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ຍົດທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ຄວາມເສື່ອມຍົດທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ສັກກາຣະທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ຄວາມເສື່ອມສັກກາຣະທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ຄວາມປາຖະໜາຊົ່ວທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ຄວາມມີມິດຊົ່ວທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພາະເຫດນັ້ນແລ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາທັງຫຼາຍ ຈັກຄອບງໍາລາບທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ ຯລຯ ຄວາມເສື່ອມລາບທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ຍົດທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ຄວາມເສື່ອມຍົດທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ສັກກາຣະທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ຄວາມເສື່ອມສັກກາຣະທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ຄວາມປາຖະໜາຊົ່ວທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ຄວາມມີມິດຊົ່ວທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ ຢ່າງນີ້ແລ”

ທ່ານອຸດຕະຣະຜູ້ຈະເລີນ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່ານີ້ ໃນໝູ່ມະນຸດ ບໍລິສັດ ໔ ຄົ ພິກຂຸພິກຂຸນີ ອຸປາສິກ ອຸປາສິກາ ທຳບັນລະຍາຍນີ້ບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນບໍລິສັດໝູ່ໃດ ຂໍທ່ານອຸດຕະຣະໂຜດຮຽນທຳບັນລະຍາຍນີ້ ໂຜດຈົດຈຳທຳບັນລະຍາຍນີ້ ໂຜດຊົງຈຳທຳບັນລະຍາຍນີ້ໄວ້ເທີ້ນ ເພາະທຳບັນລະຍາຍນີ້ປະກອບດ້ວຍປະໂຫຍດ ເປັນເບື້ອງຕົ້ນ ແຫ່ງພິມມະຈັນ”

ອຸດຕະຣະວິປັດຕິສູດທີ ໘ ຈົບ

໙. ນັນທະສູດ

ວ່າດ້ວຍພຣະນັນທະ

[໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເມື່ອຈະຮຽກນັນທະໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຄວນຮຽກວ່າ “ກຸນລະບຸດ” ເມື່ອຈະຮຽກນັນທະໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຄວນຮຽກວ່າ “ຜູ້ມີກຳລັງ” ເມື່ອຈະຮຽກນັນທະໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຄວນຮຽກວ່າ “ຜູ້ໜ້າຮັກ”^໑ ເມື່ອຈະຮຽກນັນທະໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຄວນຮຽກວ່າ “ຜູ້ມີຣາຄະຈັດ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເວັ້ນແຕ່ວ່າ ນັນທະຈະເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງທະວານໃນອິນຊີທັງຫຼາຍ ຮູ້ຈັກປະມານໃນການບໍລິໂພກ ປະກອບຄວາມພຽນເຄື່ອງຕື່ນຢູ່ເນືອງ ໆ ປະກອບດ້ວຍສະຕິ ແລະສຳປະຊັນຍະ ນັນທະຈຶ່ງຈະສາມາດປະພຶດພິມມະຈັນໃຫ້ບໍລິສຸດບໍລິບູນໄດ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນຂໍ້ນັ້ນ ວິທີຄຸ້ມຄອງທະວານໃນອິນຊີທັງຫຼາຍສຳລັບນັນທະ ດັ່ງນີ້ ຄື ຫາກນັນທະຈຳເປັນຕ້ອງເບິ່ງທິດຕາເວັນອອກ ນັນທະຕ້ອງສັງລວມຈິດທັງໝົດ ເບິ່ງທິດຕາເວັນອອກດ້ວຍຄິດວ່າ “ເມື່ອເຮົາເບິ່ງທິດຕາເວັນອອກຢູ່ຢ່າງນີ້ ບາບອະກຸສິນທຳ ຄື ອະພິດຊາ ແລະ ໂທມະນັດຈັກຄອບງຳຈິດຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້” ນັນທະຕ້ອງເປັນຜູ້ມີສຳປະຊັນຍະໃນການເບິ່ງນັ້ນຢ່າງນີ້

ຫາກນັນທະຈຳເປັນຕ້ອງເບິ່ງທິດຕາເວັນຕົກ ຯລຯ ຈຳເປັນຕ້ອງເບິ່ງທິດເໜືອ ຯລຯ ຈຳເປັນຕ້ອງເບິ່ງທິດໃຕ້ ຯລຯ ຈຳເປັນຕ້ອງເບິ່ງທິດເບື້ອງເທິງ ຯລຯ ຈຳເປັນຕ້ອງເບິ່ງທິດເບື້ອງລຸ່ມ ຯລຯ ຈຳເປັນຕ້ອງເບິ່ງທິດສຽງ ນັນທະຕ້ອງສັງລວມຈິດທັງໝົດເບິ່ງ ທິດສຽງ ດ້ວຍຄິດວ່າ “ເມື່ອເຮົາເບິ່ງທິດສຽງຢູ່ຢ່າງນີ້ ບາບອະກຸສິນທຳ ຄື ອະພິດຊາແລະໂທມະນັດຈັກຄອບງຳຈິດຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້” ນັນທະຕ້ອງເປັນຜູ້ມີສຳປະຊັນຍະໃນການເບິ່ງນັ້ນ ຢ່າງນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນີ້ແລ ຄື ວິທີຄຸ້ມຄອງທະວານໃນອິນຊີທັງຫຼາຍສຳລັບນັນທະ

ວິທີຮູ້ຈັກປະມານໃນການບໍລິໂພກສຳລັບນັນທະ ດັ່ງນີ້ ຄື ນັນທະຕ້ອງພິຈາລະນາໂດຍ ແຍບຄາຍແລ້ວສັນອາຫານ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຫຼິ້ນ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຄວາມມົວເມົາ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອປະດັບ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຕົກແຕ່ງ ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ກາຍນີ້ດຳຣົງຢູ່ໄດ້ ເພື່ອໃຫ້ຊີວິອິນຊີເປັນໄປ ເພື່ອບຳບັດຄວາມ ຫິວ ເພື່ອ ອະນຸເຄາະພົມມະຈັນ ດ້ວຍຄິດເຫັນວ່າ “ໂດຍອຸບາຍນີ້ເຮົາຈັກກຳຈັດເວທະນາເກົ່າໄດ້ ແລະຈັກບໍ່ໃຫ້ເວທະນາໃໝ່ເກີດຂຶ້ນ ຄວາມດຳຣົງຢູ່ແຫ່ງຊີວິດ ຄວາມບໍ່ມີໂທດ ແລະການຢູ່ໂດຍ ຜາສຸກຈັກມີແກ່ເຮົາ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນີ້ແລ ຄືວິທີຮູ້ຈັກປະມານໃນການບໍລິໂພກສຳລັບນັນທະ

ວິທີປະກອບຄວາມພຽນເຄື່ອງຕື່ນຢູ່ເນືອງ ໆ ສຳລັບນັນທະ ດັ່ງນີ້ ຄື ນັນທະ ຕ້ອງຊຳຮະ ຈິດໃຫ້ບໍລິສຸດຈາກທຳເຄື່ອງກາງກັນດ້ວຍການຈົງກົມ ດ້ວຍການນັ່ງຕະຫຼອດວັນ ຊຳຮະຈິດໃຫ້ ບໍລິສຸດຈາກທຳເຄື່ອງກາງກັນດ້ວຍການຈົງກົມ ດ້ວຍການນັ່ງຕະຫຼອດ ປະຖົມຍາມແຫ່ງຣາຕິ ສຳ ເລັດສີຫະໄສຍາໂດຍຕະແຄງຂ້າງຂວາ ຊ້ອນຕີນເຫຼື່ອມຕີນ ມີສະຕິສຳປະຊັນຍະ ເຮັດອຸດຖານະ ສັນຍາ (ຄວາມໝາຍໃຈວ່າຈະລຸກຂຶ້ນ) ໄວ້ໃນໃຈໃນມັດຊິມະຍາມແຫ່ງຣາຕິ ລຸກຂຶ້ນຊຳຮະຈິດໃຫ້ ບໍລິສຸດຈາກທຳເຄື່ອງກາງກັນດ້ວຍການຈົງກົມ ດ້ວຍການນັ່ງ ຕະຫຼອດປັດສິມຍາມແຫ່ງຣາຕິ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນີ້ແລ ຄື ວິທີປະກອບຄວາມພຽນເຄື່ອງຕື່ນຢູ່ເນືອງ ໆ ສຳລັບນັນທະ

ວິທີມີສະຕິສຳປະຊັນຍະສຳລັບນັນທະ ດັ່ງນີ້ ຄື ເວທະນາຜາກົດເກີດຂຶ້ນ ຜາກົດຕັ້ງຢູ່ ແລະຜາກົດດັບໄປແກ່ນັນທະ ສັນຍາຜາກົດເກີດຂຶ້ນ ຜາກົດຕັ້ງຢູ່ ແລະຜາກົດດັບໄປແກ່ນັນທະ ວິຕົກຜາກົດເກີດຂຶ້ນ ຜາກົດຕັ້ງຢູ່ ແລະຜາກົດດັບໄປແກ່ນັນທະ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນີ້ແລ ຄື ວິທີມີສະຕິສຳປະຊັນຍະສຳລັບນັນທະ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເວັ້ນແຕ່ວ່າ ນັນທະຈະເປັນຜູ້ຖືກຄອງທະວານໃນອິນຊີທັງຫຼາຍ ຮູ້ຈັກປະມານໃນການບໍລິໂພກ ປະກອບຄວາມພຽນເຄື່ອງຕົນຢູ່ເນື່ອງໆ ປະກອບດ້ວຍສະຕິ ແລະສຳປະຊັນຍະ ນັນທະຈຶ່ງຈະສາມາດປະພຶດພົມມະຈັນໃຫ້ບໍລິສຸດບໍລິບູນໄດ້ ເປັນຢ່າງນີ້ແລ

ນັນທະສູດທີ ໙ ຈົບ

໑໐. ກາຣັນທະວະສູດ

ວ່າດ້ວຍສະມະນະມູນຝອຍ

[໑໐] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນ ແຄມຝັ່ງສະຄັກຄະຣາໂບກຂະຣະນີ ເຂດເມືອງຈຳປາ ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍໂຈດພິກຂຸດ້ວຍອາບັດ ພິກຂຸອົງທີ່ຖືກພວກພິກຂຸໂຈດດ້ວຍອາບັດນັ້ນ ເວົ້າປົກປິດ ເວົ້ານອກເລື້ອງ ສະແດງອາການໂກດ ຂັດເຄືອງ ແລະບໍ່ພໍໃຈ

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍ ຈົ່ງກຳຈັດບຸກຄົນນີ້ອອກໄປ ຈົ່ງກຳຈັດບຸກຄົນນີ້ອອກໄປ ຄົນຊະນິດນີ້ຕ້ອງຂັບອອກ ເປັນບຸດນອກຄອກ ກວນໃຈແທ້ນໍ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນບາງຄົນໃນທຳວິໄນນີ້ ມີການກ້າວໄປ ການຖອຍກັບ ການແລເບິ່ງ ການຫຼົງເບິ່ງ ການຄູ່ເຂົ້າ ການຢຽດອອກ ການຄອງສັງຄາຕິ ບາດແລະຈິວອນເໝືອນພິກຂຸຜູ້ຈະເລີນອື່ນ ໆ ຕາບເທົ່າທີ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍຍັງບໍ່ເຫັນອາບັດຂອງເຂົາ ແຕ່ເມື່ອໃດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍເຫັນອາບັດຂອງເຂົາ ເມື່ອນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຍ່ອມຮູ້ຈັກເຂົາຢ່າງນີ້ວ່າ “ຜູ້ນີ້ເປັນຜູ້ປະທຸດສະຮ້າຍສະມະນະ ເປັນສະມະນະແກບ ເປັນສະມະນະມູນຝອຍ” ເມື່ອຮູ້ຈັກເຂົາຢ່າງນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງນາສະນະເຂົາອອກໄປ ຂໍ້ນັ້ນເພາະເຫດໃດ ເພາະຄິດວ່າ “ພິກຂຸນີ້ຢ່າໄດ້ປະທຸດສະຮ້າຍພິກຂຸທີ່ດີອື່ນ ໆ ເລີຍ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຫຍ້າທີ່ທຳລາຍຕົນເຂົ້າ ມີເມັດເໝືອນເຂົ້າລືບ ມີເມັດເໝືອນເຂົ້າຕາຍໜຶ່ງ ເພິ່ງເກີດຂຶ້ນໃນນາເຂົ້າທີ່ສົມບູນ ຮາກຂອງມັນກໍເປັນເຊັ່ນດຽວກັບເຂົ້າທີ່ດີອື່ນໆ ກ້ານຂອງມັນກໍເປັນເຊັ່ນດຽວກັບເຂົ້າທີ່ດີອື່ນໆ ໃບຂອງມັນກໍເປັນເຊັ່ນດຽວກັບເຂົ້າທີ່ດີອື່ນໆ ຕາບເທົ່າທີ່ມັນຍັງບໍ່ອອກຮວງ ແຕ່ເມື່ອໃດ ມັນອອກຮວງ ເມື່ອນັ້ນ ຊາວນາຍ່ອມຮູ້ຈັກມັນຢ່າງນີ້ວ່າ “ຫຍ້ານີ້ທຳລາຍຕົນເຂົ້າ ມີເມັດ ເໝືອນເຂົ້າລືບ ມີເມັດເໝືອນເຂົ້າຕາຍ” ເມື່ອຮູ້ຈັກມັນຢ່າງນີ້ແລ້ວ ຊາວນາຈຶ່ງຖອນມັນຂຶ້ນພ້ອມທັງຮາກ ແລ້ວຖິ້ມໃຫ້ພົ້ນຈາກທີ່ນາ ຂໍ້ນັ້ນເພາະເຫດໃດ ເພາະຄິດວ່າ “ຫຍ້າຊະນິດນີ້ຢ່າໄດ້ທຳລາຍເຂົ້າທີ່ດີອື່ນ ໆ ເລີຍ” ແມ່ນສັ້ນໃດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນບາງຄົນໃນທຳວິໄນນີ້ ກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ມີການກ້າວໄປ ການຖອຍ ກັບ ການແລເບິ່ງ ການຫຼຽວເບິ່ງ ການຄູ່ເຂົ້າ ການຢຽດອອກ ການຄອງສັງຄາຕິ ບາດແລະຈິ ວອນເໝືອນພິກຂຸຜູ້ຈະເລີນອື່ນ ໆ ຕາບເທົ່າທີ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍຍັງບໍ່ເຫັນອາບັດຂອງເຂົາ ແຕ່ເມື່ອ ໃດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍເຫັນອາບັດຂອງເຂົາ ເມື່ອນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຍ່ອມຮູ້ຈັກເຂົາຢ່າງນີ້ວ່າ “ຜູ້ນີ້ ເປັນຜູ້ປະທຸດສະຮ້າຍສະ ມະນະ ເປັນສະມະນະແກບ ເປັນສະມະນະມູນຝອຍ” ເມື່ອຮູ້ຈັກເຂົາ ຢ່າງນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງນາສະນະເຂົາອອກໄປ ຂໍ້ນັ້ນເພາະເຫດໃດ ເພາະຄິດວ່າ “ພິກຂຸນີ້ຢ່າໄດ້ປະທຸດ ສະຮ້າຍພິກຂຸທີ່ດີອື່ນ ໆ ເລີຍ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອບຸກຄົນຝັດເຂົ້າເປືອກກອງໃຫຍ່ ເຂົ້າເປືອກທີ່ເປັນຕົວແຂ້ງໃນ ເຂົ້າເປືອກກອງໃຫຍ່ນັ້ນ ກໍເປັນກອງຢູ່ສ່ວນໜຶ່ງ ສ່ວນເຂົ້າເປືອກທີ່ລົບ ກໍຖືກລົມພັດໄປ ຢູ່ອີກ ສ່ວນໜຶ່ງ ເຈົ້າຂອງໃຊ້ໄມ້ກວາດເຂົ້າທີ່ລົບນັ້ນອອກໄປໂດຍສ່ວນຫຼາຍ ຂໍ້ນັ້ນເພາະເຫດໃດ ເພາະ ຄິດວ່າ “ມັນຢ່າໄດ້ທຳລາຍເຂົ້າເປືອກທີ່ດີອື່ນ ໆ ເລີຍ” ແມ່ນສັນໃດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນບາງຄົນໃນທຳວິໄນນີ້ ກໍສັນນັ້ນຄືກັນແລ ມີການກ້າວໄປ ການ ຖອຍກັບ ການແລເບິ່ງ ການຫຼຽວເບິ່ງ ການຄູ່ເຂົ້າ ການຢຽດອອກ ການຄອງສັງຄາຕິ ບາດແລະ ຈິວອນ ເໝືອນພິກຂຸຜູ້ຈະເລີນອື່ນ ໆ ຕາບເທົ່າທີ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍຍັງບໍ່ເຫັນອາບັດຂອງເຂົາ ແຕ່ ເມື່ອໃດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍເຫັນອາບັດຂອງເຂົາ ເມື່ອນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຍ່ອມຮູ້ຈັກ ເຂົາຢ່າງນີ້ວ່າ “ຜູ້ ນີ້ເປັນຜູ້ປະທຸດສະຮ້າຍສະມະນະ ເປັນສະມະນະແກບ ເປັນສະມະນະມູນຝອຍ” ເມື່ອຮູ້ຈັກເຂົາ ຢ່າງນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງນາສະນະເຂົາອອກໄປ ຂໍ້ນັ້ນເພາະເຫດໃດ ເພາະຄິດວ່າ “ພິກຂຸນີ້ຢ່າໄດ້ປະທຸດ ສະຮ້າຍພິກຂຸທີ່ດີອື່ນ ໆ ເລີຍ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸຣຸດຜູ້ຕ້ອງການກະບອກຕັກນ້ຳດື່ມ ຖືຂວານອັນຄົມເຂົ້າໄປໃນປ່າ ເຂົາ ໃຊ້ສັນຂວານເຄາະຕົ້ນໄມ້ໃດ ໆ ບັນດາຕົ້ນໄມ້ນັ້ນ ໆ ຕົ້ນໄມ້ທີ່ແຂງມີແກ່ນ ເຊິ່ງຖືກເຄາະດ້ວຍ ສັນຂວານ ມີສຽງແພ້ນ ສ່ວນຕົ້ນໄມ້ທີ່ເສຍ ຂ້າງໃນປຽກຊື້ນ ເກີດໂດກຜຸ່ຍ ຖືກເຄາະດ້ວຍສັນ ຂວານ ມີສຽງກ້ອງ ເຂົາຈຶ່ງຕັດຕົ້ນໄມ້ທີ່ເສຍຂ້າງໃນນັ້ນທີ່ເຫງົ້າ ເມື່ອຕັດເຫງົ້າແລ້ວ ຈຶ່ງຕັດປາຍ ເມື່ອຕັດປາຍແລ້ວ ຈຶ່ງຄວ້ານຂ້າງໃນໃຫ້ສະອາດດີ ເມື່ອຄວ້ານຂ້າງໃນໃຫ້ສະອາດດີແລ້ວ ຈຶ່ງ ເຮັດເປັນກະບອກຕັກນ້ຳດື່ມ ແມ່ນສັນໃດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນບາງຄົນໃນທຳວິໄນນີ້ ກໍສັນນັ້ນຄືກັນແລ ມີການກ້າວໄປ ການ ຖອຍກັບ ການແລເບິ່ງ ການຫຼຽວເບິ່ງ ການຄູ່ເຂົ້າ ການຢຽດອອກ ການຄອງສັງຄາຕິ ບາດແລະ ຈິວອນ ເໝືອນພິກຂຸຜູ້ຈະເລີນອື່ນ ໆ ຕາບເທົ່າທີ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍຍັງບໍ່ເຫັນອາບັດຂອງເຂົາ ແຕ່ ເມື່ອໃດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍເຫັນອາບັດຂອງເຂົາ ເມື່ອນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຍ່ອມຮູ້ຈັກເຂົາຢ່າງນີ້ວ່າ “ຜູ້ ນີ້ເປັນຜູ້ປະທຸດສະຮ້າຍສະມະນະ ເປັນສະມະນະແກບ ເປັນສະມະນະມູນຝອຍ” ເມື່ອຮູ້ຈັກເຂົາ

ຢ່າງນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງນາສະນະເຂົາອອກໄປ ຂໍ້ນັ້ນເພາະເຫດໃດ ເພາະຄິດວ່າ “ພິກຂຸນີ້ຢ່າໄດ້ປະທຸດ
ສະຮ້າຍພິກຂຸທີ່ດີອື່ນ ໆ ເລີຍ”

ເພາະການຢູ່ຮ່ວມກັນ ບຸກຄົນຈຶ່ງຮູ້ໄດ້ວ່າ
ຜູ້ນີ້ເປັນຜູ້ມີຄວາມປາຖະໜາຊົ່ວ ມັກໂກດ
ລົບຫຼຸ່ມທ່ານ ຫົວດີ ຕິສະເໝີ ຣິດສະຫຍາ ຂີ້ຖີ່ ໂອ້ອວດ
ບຸກຄົນບາງຄົນຢູ່ໃນຊຸມຊົນ ເວົ້າມ່ວນ ເວົ້າດັ່ງສະມະນະ
ປົດປັງກຳຊົ່ວ ມີຄວາມເຫັນຊົ່ວ ບໍ່ເອື້ອເພື່ອ
ເວົ້າເລີຍເທີ ເວົ້າຕົວະ
ທ່ານທັງຫຼາຍຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນວ່າ ເປັນແນວໃດແລ້ວ
ຈຶ່ງພ້ອມພຽງກັນຂັບບຸກຄົນນັ້ນສາ
ຈຶ່ງກຳຈັດບຸກຄົນຜູ້ເປັນດັ່ງແກບ
ຈຶ່ງຖອນບຸກຄົນຜູ້ເປັນດັ່ງມູນຝອຍອອກໄປ
ຈຶ່ງນຳບຸກຄົນຜູ້ເປັນດັ່ງແກບ
ຜູ້ບໍ່ແມ່ນສະມະນະ ແຕ່ຍັງຖືຕົວວ່າເປັນສະມະນະອອກໄປສາ
ເມື່ອກຳຈັດບຸກຄົນຜູ້ປາຖະໜາຊົ່ວ
ມີອາຈາຣະແລະໂຄຈອນຊົ່ວອອກແລ້ວ
ຈຶ່ງເປັນຜູ້ມີສະຕິຢູ່ຮ່ວມກັບບຸກຄົນຜູ້ບໍລິສຸດແລະບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ບໍລິສຸດ
ຈາກນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງກັນ
ມີປັນຍາເປັນເຄື່ອງຮັກສາຕົນ
ຈັກເຮັດບ່ອນສຸດແຫ່ງທຸກໄດ້

ກາຣັນທະວະສູດທີ ໑໐ ຈົບ

ເມດຕາວັກທີ ໑ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ເມດຕາສູດ	໒. ປັນຍາສູດ
໓. ປະຖະມະອັບປິຍະສູດ	໔. ທຸຕິຍະອັບປິຍະສູດ
໕. ປະຖະມະໂລກະທຳມະສູດ	໖. ທຸຕິຍະໂລກະທຳມະສູດ
໗. ເທວະທັດຕະວິປັດຕິສູດ	໘. ອຸດຕະຣະວິປັດຕິສູດ
໙. ນັນທະສູດ	໑໐. ກາຣັນທະວະສູດ

໒. ມະຫາວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍເລື່ອງໃຫຍ່

໑. ເວຣັນຊະສູດ

ວ່າດ້ວຍພຣະພຸດທະເຈົ້າຊົງແກ້ຂໍ້ສົງໄສຂອງເວຣັນຊະພາມ

[໑໑] ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຟັງມາແນວນີ້

ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນ ຄວງດິນກະເດົາອັນເປັນທີ່ຢູ່ຂອງນະເລ ຮຸຍັກ ເຂດເມືອງເວຣັນຊາ ຄັ້ງນັ້ນ ເວຣັນຊະພາມເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະ ທັບ ໄດ້ສົນທະນາປາໄສພໍເປັນທີ່ບັນເທີງໃຈ ພໍເປັນທີ່ຣະນົກເຖິງກັນແລ້ວນັ້ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ທ່ານພຣະໂຄດົມ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮູ້ມາວ່າ ພຣະສະມະນະໂຄດົມບໍ່ໄຫວ້ ບໍ່ລຸກຮັບພວກ ພາມຜູ້ແກ່ ຜູ້ເຖົ້າ ຜູ້ໃຫຍ່ ຜູ້ລ່ວງການຜ່ານໄວມາໂດຍລຳດັບ ຫຼື ບໍ່ເຊື້ອເຊີນໃຫ້ນັ່ງ ເລື່ອງທີ່ຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ຮູ້ມານັ້ນຈິງຢ່າງແນ່ນອນ ເພາະທ່ານພຣະໂຄດົມບໍ່ໄຫວ້ ບໍ່ລຸກຮັບ ພາມຜູ້ແກ່ ຜູ້ເຖົ້າ ຜູ້ໃຫຍ່ ຜູ້ລ່ວງການຜ່ານໄວມາໂດຍລຳດັບ ຫຼື ບໍ່ເຊື້ອເຊີນໃຫ້ນັ່ງ ການທີ່ທ່ານພຣະໂຄດົມ ເຮັດ ເຊັ່ນນັ້ນບໍ່ສົມຄວນເລີຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ພາມ ໃນໂລກພ້ອມທັງເທວະໂລກ ມານໂລກ ພົມ ມະໂລກ ໃນໝູ່ສັດພ້ອມທັງສະມະນະພາມ ເທວະດາ ແລະມະນຸດ ເຮົາຍັງບໍ່ເຫັນຜູ້ທີ່ເຮົາຄວນ ຈະໄຫວ້ ລຸກຮັບ ຫຼື ເຊື້ອເຊີນໃຫ້ນັ່ງ ເພາະຕະຖາຄົດໄຫວ້ ລຸກຮັບ ຫຼື ເຊື້ອເຊີນຜູ້ໃດໃຫ້ນັ່ງ ຫົວຂອງຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງຂາດຕົກໄປ”

໑. ພາມຂາບທູນຕໍ່ໄປວ່າ “ທ່ານພຣະໂຄດົມເປັນຄົນບໍ່ມີຣົດ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ພາມ ຂໍທີ່ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະ ໂຄດົມເປັນຄົນບໍ່ມີຣົດ” ນັ້ນມີມູນຢູ່ ເພາະຕະຖາຄົດລະຣົດຄືຮູບ ສຽງ ກິ່ນ ຣົດແລະໂຜດຖັບພະ ໄດ້ໝົດສິ້ນ ຕັດຮາກກິ່ນເຫຼົ້າ ຄືຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກິ່ນເຫຼົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ເຮັດໃຫ້ ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ຂໍທີ່ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນຄົນບໍ່ມີຣົດ” ນີ້ແລ ມີມູນຢູ່ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນທີ່ທ່ານໝາຍເຖິງ”

໒. ພາມຂາບທູນຕໍ່ໄປວ່າ “ທ່ານພຣະໂຄດົມເປັນຄົນບໍ່ມີສົມບັດ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ພາມ ຂໍທີ່ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນຄົນບໍ່ມີສົມບັດ” ນັ້ນມີມູນຢູ່ ເພາະຕະຖາຄົດລະສົມບັດ ຄື ຮູບ ສຽງ ກິ່ນ ຣົດແລະ ໂຜດຖັບພະໄດ້ໝົດສິ້ນ ຕັດຮາກກິ່ນເຫງົ້າ ຄືຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກິ່ນເຫງົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ຂໍທີ່ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນຄົນບໍ່ມີສົມບັດ” ນີ້ແລມີມູນຢູ່ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນທີ່ທ່ານໝາຍເຖິງ”

໓. ພາມຂາບທູນຕໍ່ໄປວ່າ “ທ່ານພຣະໂຄດົມສອນບໍ່ໃຫ້ເຮັດ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ພາມ ຂໍທີ່ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມສອນບໍ່ໃຫ້ເຮັດ” ນັ້ນມີມູນຢູ່ ເພາະເຮົາສອນບໍ່ໃຫ້ເຮັດກາຍທຸດຈະຣິດ ວະຈິທຸດຈະຣິດ ແລະມະໂນທຸດຈະຣິດ ຕະຫຼອດເຖິງການບໍ່ໃຫ້ເຮັດບາບອະກຸສົນທຳຕ່າງ ໆ ຂໍທີ່ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມສອນບໍ່ໃຫ້ເຮັດ” ນີ້ມີມູນຢູ່ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນທີ່ທ່ານໝາຍເຖິງ”

໔. ພາມຂາບທູນຕໍ່ໄປວ່າ “ທ່ານພຣະໂຄດົມສອນໃຫ້ທຳລາຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ພາມ ຂໍທີ່ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມສອນໃຫ້ທຳລາຍ” ນັ້ນມີມູນຢູ່ ເພາະເຮົາສອນໃຫ້ທຳລາຍຣາຄະ ໂທສະແລະໂມຫະ ຕະຫຼອດເຖິງໃຫ້ທຳລາຍບາບອະກຸສົນທຳຕ່າງໆ ຂໍທີ່ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມສອນໃຫ້ທຳລາຍ” ນີ້ມີມູນຢູ່ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນທີ່ທ່ານໝາຍເຖິງ”

໕. ພາມຂາບທູນຕໍ່ໄປວ່າ “ທ່ານພຣະໂຄດົມເປັນຄົນຊ່າງຮັງກຽດ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ພາມ ຂໍທີ່ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນຄົນຊ່າງຮັງກຽດ” ນັ້ນມີມູນຢູ່ ເພາະເຮົາຊ່າງຮັງກຽດກາຍທຸດຈະຣິດ ວະຈິທຸດຈະຣິດ ແລະມະໂນທຸດຈະຣິດ ຕະຫຼອດເຖິງຮັງກຽດບາບອະກຸສົນທຳຕ່າງ ໆ ຂໍທີ່ບຸກຄົນ ກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນຄົນຊ່າງຮັງກຽດ” ນີ້ມີມູນຢູ່ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນທີ່ທ່ານໝາຍເຖິງ”

໖. ພາມຂາບທູນຕໍ່ໄປວ່າ “ທ່ານພຣະໂຄດົມເປັນຄົນຊ່າງກຳຈັດ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ພາມ ຂໍທີ່ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນຄົນຊ່າງກຳຈັດ” ນັ້ນມີມູນຢູ່ ເພາະເຮົາສະແດງທຳເພື່ອກຳຈັດຣາຄະ ໂທສະແລະໂມຫະ ຕະຫຼອດເຖິງສະແດງທຳເພື່ອກຳຈັດບາບອະກຸສົນທຳຕ່າງ ໆ ຂໍທີ່ບຸກຄົນ ກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນຄົນຊ່າງກຳຈັດ” ນີ້ມີມູນຢູ່ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນທີ່ທ່ານກ່າວເຖິງ”

໗. ພາມຂາບທູນຕໍ່ໄປວ່າ “ທ່ານພຣະໂຄດົມເປັນຄົນຊ່າງເຜົາຜານ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ພາມ ຂໍທີ່ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນຄົນຊ່າງເຜົາຜານ” ນັ້ນມີມູນຢູ່ ເພາະເຮົາກ່າວເຖິງບາບອະກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ຄື ກາຍທຸດຈະຮິດ ວະຈິທຸດຈະຮິດ ແລະມະໂນທຸດຈະຮິດວ່າເປັນສິ່ງທີ່ ຄວນເຜົາຜານ ເຮົາຮຽກຄົນທີ່ລະບາບອະກຸສົນທຳທັງຫຼາຍທີ່ຄວນເຜົາຜານໄດ້ໝົດສິ້ນ ຕັດຮາກກິນເຫງົ້າ ເໝືອນຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກິນເຫງົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ວ່າ “ເປັນຄົນຊ່າງເຜົາຜານ” ຕະຖາຄົດລະບາບອະກຸສົນທຳທີ່ຄວນເຜົາຜານໄດ້ໝົດສິ້ນ ຕັດຮາກກິນເຫງົ້າ ຄືຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກິນເຫງົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ຂໍທີ່ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນຄົນຊ່າງເຜົາຜານ” ນີ້ແລ ມີມູນຢູ່ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນທີ່ທ່ານໝາຍເຖິງ”

໘. ພາມຂາບທູນຕໍ່ໄປວ່າ “ທ່ານພຣະໂຄດົມເປັນຄົນບໍ່ຜຸດບໍ່ເກີດ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ພາມ ຂໍທີ່ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນຄົນບໍ່ຜຸດບໍ່ເກີດ” ນັ້ນມີມູນຢູ່ ເພາະເຮົາຮຽກຄົນທີ່ລະການຢູ່ໃນທ້ອງ ແລະການເກີດໃໝ່ໄດ້ໝົດສິ້ນ ຕັດຮາກກິນເຫງົ້າ ຄືຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກິນເຫງົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ວ່າ “ເປັນຄົນບໍ່ຜຸດບໍ່ເກີດ” ຕະຖາຄົດລະການຢູ່ໃນທ້ອງແລະການເກີດໃໝ່ໄດ້ໝົດສິ້ນ ຕັດຮາກກິນເຫງົ້າ ຄືຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກິນເຫງົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ຂໍທີ່ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນຄົນບໍ່ຜຸດບໍ່ເກີດ” ນີ້ມີມູນຢູ່ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນທີ່ທ່ານໝາຍເຖິງ

ພາມ ໄຂ່ ຕູ ໜ່ວຍ ໑໐ ໜ່ວຍ ຫຼື ໑໒ ໜ່ວຍ ທີ່ແມ່ໄກ່ໝູບຕີແລ້ວ ໃຫ້ຄວາມອົບອຸ່ນດີແລ້ວ ພັກດີແລ້ວ ບັນດາລູກໄກ່ເຫຼົ່ານັ້ນ ລູກໄກ່ຕົວທີ່ໃຊ້ເລັບ ຫຼື ຈະງອຍປາກຈິກເປືອກໄຂ່ອອກມາໄດ້ໂດຍສະຫວັດດີກ່ອນ ຄວນຮຽກມັນວ່າ “ເປັນຕົວອ້າຍ ຫຼື ຕົວນ້ອງ”

ພາມຂາບທູນວ່າ “ທ່ານພຣະໂຄດົມ ຄວນຮຽກວ່າ “ອ້າຍ” ເພາະມັນແກ່ກວ່າເຂົາ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ເຊັ່ນດຽວກັນນັ້ນແລພາມ ໃນຂະນະທີ່ໝູ່ສັດຖືກເປືອກໄຂ່ຄືອະວິດຊາຫໍ່ຫຸ່ມຢູ່ ເຮົາໄດ້ທຳລາຍເປືອກໄຂ່ ຄື ອະວິດຊາ ຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນສຳເລັດອະນຸດຕະຣະສຳມາສຳໄພທິຍານອັນປະເສີດ ຈຶ່ງເປັນອ້າຍໃຫຍ່ຜູ້ປະເສີດທີ່ສຸດຂອງໂລກ

ພາມ ເຮົາຜາຣົບຄວາມພຽນ ບໍ່ຫຍໍ້ຫໍ້ ມີສະຕິຕັ້ງໝັ້ນ ບໍ່ຫຼົງລືມ ມີກາຍສະງົບ ບໍ່ກະສັບກະສ່າຍ ມີຈິດແນ່ວແນ່ເປັນສະມາທິ

ພາມ ເຮົານັ້ນສະຫງົດຈາກກາມ ແລະອະກຸສິນທຳທັງຫຼາຍແລ້ວ ບັນລຸປະຖົມຊານ ທີ່ມີ ວິຕົກ ວິຈານ ປິຕິ ແລະສຸກອັນເກີດຈາກວິເວກຢູ່

ເພາະວິຕົກວິຈານສະງົບຮະງົບໄປ ເຮົາບັນລຸທຸຕິຍະຊານທີ່ມີຄວາມຜ່ອງໃສພາຍໃນ ມີ ພາວະ ທີ່ຈິດເປັນໜຶ່ງຜຸດຂຶ້ນ ບໍ່ມີວິຕົກ ບໍ່ມີວິຈານ ມີແຕ່ປິຕິ ແລະສຸກອັນເກີດຈາກສະມາທິຢູ່

ເພາະປິຕິຈາກຄາຍອອກ ເຮົາມີອຸເປກຂາ ມີສະຕິສຳປະຊັນຍະ ສະເຫວີຍສຸກດ້ວຍນາມ ກາຍ ບັນລຸຕະຕິຍະຊານທີ່ພຣະອະຣິຍະທັງຫຼາຍສັນເສີນວ່າ “ຜູ້ມີອຸເປກຂາ ມີສະຕິ ຢູ່ເປັນສຸກ”

ເພາະລະສຸກແລະທຸກໄດ້ ເພາະໂສມະນັດ ແລະໂທມະນັດດັບໄປກ່ອນແລ້ວ ເຮົາບັນລຸ ຈະຕຸດຖະຊານທີ່ບໍ່ມີທຸກ ບໍ່ມີສຸກ ມີສະຕິບໍລິສຸດເພາະອຸເປກຂາຢູ່

ເມື່ອຈິດເປັນສະມາທິ ບໍລິສຸດຜຸດຜ່ອງ ບໍ່ມີກິເລດພຽງດັ່ງເນີນ ປາສະຈາກຄວາມເສົ້າໝອງ ອ່ອນ ເໝາະແກ່ການໃຊ້ງານ ຕັ້ງໝັ້ນ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວຢ່າງນີ້ ເຮົານັ້ນໄດ້ນັ່ງອົມຈິດໄປເພື່ອປຸບ ເພນີວາສາ ນຸດສະຕິຍານ ຣະນິກຊາດກ່ອນໄດ້ຫຼາຍຊາດ ຄື ໑ ຊາດແດ່ ໒ ຊາດແດ່ ໓ ຊາດແດ່ ໔ ຊາດແດ່ ໕ ຊາດແດ່ ໑໐ ຊາດແດ່ ໒໐ ຊາດແດ່ ໓໐ ຊາດແດ່ ໔໐ ຊາດແດ່ ໕໐ ຊາດແດ່ ໑໐໐ ຊາດແດ່ ໑,໐໐໐ ຊາດແດ່ ໑໐໐,໐໐໐ ຊາດແດ່ ຕະຫຼອດສັງວັດຕະກັບເປັນຈຳນວນ ຫຼາຍແດ່ ຕະຫຼອດວິວັດຕະກັບເປັນຈຳນວນຫຼາຍແດ່ ຕະຫຼອດສັງວັດຕະກັບ ແລະວິວັດຕະກັບ ເປັນຈຳນວນຫຼາຍແດ່ວ່າ “ໃນພົບນັ້ນ ເຮົາມີຊື່ ຢ່າງນັ້ນ ມີຕະກູນ ມີວັນນະ ມີອາຫານ ສະເຫວີຍສຸກທຸກ ແລະມີອາຍຸຢ່າງນັ້ນໆ ຈຸຕິຈາກພົບນັ້ນກໍໄປເກີດໃນພົບນັ້ນ ແມ່ນໃນພົບນັ້ນ ເຮົາກໍມີຊື່ຢ່າງນັ້ນ ມີຕະກູນ ມີວັນນະ ມີອາຫານ ສະເຫວີຍສຸກທຸກ ແລະມີອາຍຸຢ່າງນັ້ນ ໆ ຈຸຕິ ຈາກພົບນັ້ນແລ້ວ ຈຶ່ງມາເກີດໃນພົບນີ້ ເຮົາຣະນິກຊາດກ່ອນໄດ້ຫຼາຍຊາດພ້ອມທັງລັກສະນະທົ່ວ ໄປ ແລະຊົ່ວປະຫວັດຢ່າງນີ້

ພາມ ເຮົາໄດ້ບັນລຸວິດຊາທິ ໑ ນີ້ແລ ໃນຍາມທິ ໑ ແຫ່ງຣາຕິ ຄວາມມືດມືດ ຄື ອະວິດ ຊາເຮົາກຳຈັດໄດ້ແລ້ວ ແສງສະຫວ່າງ ຄື ວິດຊາໄດ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ເຮົາ ປຽບເໝືອນ ແສງສະຫວ່າງ ເກີດຂຶ້ນແກ່ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ຜະໝາດ ມີຄວາມພຽນ ອຸທິດກາຍແລະໃຈ

ພາມ ນີ້ຄືການເຈາະເປືອກໄຂ່ ຄື ອະວິດຊາອອກມາຄັ້ງທີ ໑ ຂອງເຮົາ ເໝືອນການ ເຈາະເປືອກໄຂ່ອອກມາຂອງລູກໄກ່

ເມື່ອຈິດເປັນສະມາທິ ບໍລິສຸດ ຜຸດຜ່ອງ ບໍ່ມີກິເລດພຽງດັ່ງເນີນ ປາສະຈາກຄວາມເສົ້າໝອງ ອ່ອນ ເໝາະແກ່ການໃຊ້ງານ ຕັ້ງໝັ້ນ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວຢ່າງນີ້ ເຮົານັ້ນໄດ້ນັ່ງອົມຈິດໄປເພື່ອຈຸຕູປະປາຕະ ຍານ ເຫັນໝູ່ສັດຜູ້ກຳລັງຈຸຕິແລະກຳລັງເກີດ ທັງຊັ້ນຕ່ຳແລະຊັ້ນສູງ ງາມແລະບ່ຽງາມ ເກີດດີແລະ

ເກີດບໍ່ດີດ້ວຍຕາທິບອັນບໍລິສຸດເໝືອມະນຸດ ຮູ້ແຈ້ງເຖິງໝູ່ສັດຜູ້ເປັນໄປຕາມກຳວ່າ “ໝູ່ສັດທີ່ປະກອບກາຍທຸດຈະຮິດ ວະຈິທຸດຈະຮິດ ແລະມະໂນທຸດຈະຮິດ ກ່າວຮ້າຍພຣະອະຣິຍະ ມີຄວາມເຫັນຜິດ ແລະຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ເຮັດກຳຕາມຄວາມເຫັນຜິດ ພວກເຂົາຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຈະໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ ແຕ່ໝູ່ສັດທີ່ປະກອບກາຍສຸດຈະຮິດ ວະຈິສຸດຈະຮິດ ແລະມະໂນສຸດຈະຮິດ ບໍ່ກ່າວຮ້າຍພຣະອະຣິຍະ ມີຄວາມເຫັນຊອບ ແລະຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ເຮັດກຳຕາມຄວາມເຫັນຊອບ ພວກເຂົາຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຈະໄປເກີດໃນສຸກຄະຕິໂລກສະຫວັນ”

ເຮົາເຫັນໝູ່ສັດຜູ້ກຳລັງຈຸຕິ ແລະກຳລັງເກີດ ທັງຊັ້ນຕ່ຳແລະຊັ້ນສູງ ງາມແລະບໍ່ງາມ ເກີດດີແລະເກີດບໍ່ດີດ້ວຍຕາທິບອັນບໍລິສຸດເໝືອມະນຸດ ເຮົາຮູ້ແຈ້ງເຖິງໝູ່ສັດຜູ້ເປັນໄປຕາມກຳດ້ວຍປະການດັ່ງນີ້

ພາມ ເຮົາໄດ້ບັນລຸວິດຊາທິ ໒ ນີ້ແລ ໃນຍາມທີ ໒ ແຫ່ງຣາຕິ ຄວາມມືດມົດຄືອະວິດຊາ ເຮົາກຳຈັດໄດ້ແລ້ວ ແສງສະຫວ່າງຄືວິດຊາໄດ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ເຮົາ ປຽບເໝືອນແສງສະຫວ່າງ ເກີດຂຶ້ນແກ່ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ຜະໝາດ ມີຄວາມພຽນ ອຸທິດກາຍແລະໃຈ

ພາມ ນີ້ຄືການເຈາະເປືອກໄຂ່ຄືອະວິດຊາອອກມາຄັ້ງທີ ໒ ຂອງເຮົາ ເໝືອນການເຈາະເປືອກໄຂ່ອອກມາຂອງລູກໄກ່

ເມື່ອຈິດເປັນສະມາທິ ບໍລິສຸດ ຜູ້ຜ່ອງ ບໍ່ມີກິເລດພຽງດັ່ງເນີນ ປາສະຈາກຄວາມເສົ້າໝອງ ອ່ອນ ເໝາະແກ່ການໃຊ້ງານ ຕັ້ງໝັ້ນ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວຢ່າງນີ້ ເຮົານັ້ນໄດ້ນ້ອມຈິດໄປເພື່ອອາສະວັກຂະຍະຍານ ຮູ້ແຈ້ງຕາມຄວາມເປັນຈິງວ່າ “ນີ້ທຸກ ນີ້ທຸກຂະສະມຸໄທ ນີ້ທຸກຂະນິໂຣທະ ນີ້ທຸກຂະນິໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາ ນີ້ອາສະວະ ນີ້ອາສະວະສະມຸໄທ ນີ້ອາສະວະນິໂຣທະ ນີ້ອາສະວະນິໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາ” ເມື່ອເຮົາຮູ້ເຫັນຢູ່ຢ່າງນີ້ ຈິດຍ່ອມລຸດພົ້ນຈາກກາມາສະວະພະວາສະວະ ອະວິດຊາ ສະວະ ເມື່ອຈິດລຸດພົ້ນແລ້ວກໍຮູ້ວ່າ “ລຸດພົ້ນແລ້ວ” ຮູ້ແຈ້ງວ່າ “ຊາດສິ້ນແລ້ວ ຢູ່ຈົບພົມມະຈັນແລ້ວ ເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດສຳເລັດແລ້ວ ບໍ່ມີກິດອື່ນເພື່ອຄວາມເປັນຢ່າງນີ້ ອີກຕໍ່ໄປ”

ພາມ ເຮົາໄດ້ບັນລຸວິດຊາທິ ໓ ນີ້ແລ ໃນຍາມທີ ໓ ແຫ່ງຣາຕິ ຄວາມມືດມົດ ຄື ອະວິດຊາເຮົາກຳຈັດໄດ້ແລ້ວ ແສງສະຫວ່າງ ຄື ວິດຊາໄດ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ເຮົາ ປຽບເໝືອນແສງສະຫວ່າງ ເກີດຂຶ້ນແກ່ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ຜະໝາດ ມີຄວາມພຽນ ອຸທິດກາຍແລະໃຈ

ພາມ ນີ້ຄືການເຈາະເປືອກໄຂ່ຄືອະວິດຊາອອກມາຄັ້ງທີ ໓ ຂອງເຮົາ ເໝືອນການເຈາະເປືອກໄຂ່ອອກມາຂອງລູກໄກ່

ເວຣັນຊະພາມສະແດງຕົນເປັນອຸປາສິກ

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຢ່າງນີ້ແລ້ວ ເວຣັນຊະພາມໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ ທ່ານພຣະໂຄດົມເປັນອ້າຍໃຫຍ່ ເປັນຜູ້ປະເສີດທີ່ສຸດ ຂ້າແຕ່ທ່ານພຣະໂຄດົມ ພາສິດຂອງທ່ານພຣະໂຄດົມຊັດເຈນໄພເລາະຍິ່ງ ຂ້າແຕ່ທ່ານພຣະໂຄດົມ ພາສິດຂອງທ່ານພຣະໂຄດົມຊັດເຈນໄພເລາະຍິ່ງ ທ່ານພຣະໂຄດົມຊົງປະກາດທຳແຈ້ງຊັດໂດຍປະການຕ່າງໆ ປຽບເໝືອນບຸກຄົນຫງາຍຂອງທີ່ຂວ້າ ເປີດຂອງທີ່ປິດ ບອກທາງແກ່ຜູ້ຫຼົງທາງ ຫຼື ໄຕ້ປະທັບໃນທີ່ມືດດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ຄົນມີຕາດີຈັກເຫັນຮູບໄດ້” ຂ້າພຣະອົງນີ້ຂໍເຖິງທ່ານພຣະໂຄດົມພ້ອມທັງພຣະທຳແລະພຣະສົງເປັນສະຣະນະ ຂໍທ່ານພຣະໂຄດົມໂຜດຊົງຈຳຂ້າພຣະອົງວ່າເປັນອຸປາສິກ ຜູ້ເຖິງສະຣະນະຕັ້ງແຕ່ວັນນີ້ເປັນຕົ້ນໄປຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ

ເວຣັນຊະສູດທີ ໑ ຈົບ

໒. ສີຫະສູດ

ວ່າດ້ວຍສີຫະເສນາບໍດີ

[໑໒] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນ ກູຕາຄານສາລາ ປ່າມະຫາວັນເຂດເມືອງເວສາລີ ສະໄໝນັ້ນແລ ເຈົ້າລິດສະຫວີຜູ້ມີຊື່ສຽງເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ນັ່ງປະຊຸມກັນໃນສັນຖາຄານ ກ່າວສັນເສີນພຣະພຸດທະເຈົ້າ ກ່າວສັນເສີນພຣະທຳ ກ່າວສັນເສີນພຣະສົງໂດຍປະການຕ່າງ ໆ

ສະໄໝນັ້ນ ສີຫະເສນາບໍດີສາວົກຂອງນິຄົມ ນັ່ງຢູ່ໃນທີ່ປະຊຸມນັ້ນດ້ວຍ ລຳດັບນັ້ນ ສີຫະເສນາບໍດີໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ຕ້ອງເປັນພຣະອະຣະຫັນຕະ ສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າແນ່ນອນ ເພາະເຈົ້າລິດສະຫວີຜູ້ມີຊື່ສຽງຈຳນວນຫຼາຍເຫຼົ່ານີ້ ນັ່ງປະຊຸມກັນໃນສັນຖາຄານ ຕ່າງກໍກ່າວສັນເສີນພຣະພຸດທະເຈົ້າ ກ່າວສັນເສີນພຣະທຳ ກ່າວສັນເສີນພຣະສົງໂດຍປະການຕ່າງ ໆ ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນຈະເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ອະຣະຫັນຕະ ສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ”

ຕໍ່ມາ ສີຫະເສນາບໍດີໄດ້ເຂົ້າໄປຫານິຄົມນາດຕະບຸດເຖິງທີ່ຢູ່ ໄດ້ກ່າວກັບນິຄົມ ນາດຕະບຸດດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າປາຖະໜາຈະໄປເຝົ້າພຣະສະມະນະໂຄດົມ ຂ້ານ້ອຍ”

ນິຄົນ ນາດຕະບຸດກ່າວວ່າ “ສີຫະ ທ່ານເປັນຜູ້ສອນໃຫ້ເຮັດ ເຫດໃດຈຶ່ງຈະໄປເຝົ້າພຣະສະມະນະໂຄດົມຜູ້ສອນບໍ່ໃຫ້ເຮັດນໍ? ເພາະພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນຜູ້ສອນບໍ່ໃຫ້ເຮັດ ຍ່ອມສະແດງທຳເພື່ອການບໍ່ໃຫ້ເຮັດ ທັງແນະນຳສາວົກຕາມແນວນັ້ນ”

ຄັ້ງນັ້ນແລ ສີຫະເສນາບໍ່ດີໄດ້ລົ້ມເລີກຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ

ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ເຈົ້າລິດສະຫວີຜູ້ມີຊື່ສຽງເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ກໍໄດ້ນັ່ງປະຊຸມກັນໃນສັນຖາຄານ ກ່າວສັນເສີນພຣະພຸດທະເຈົ້າ ກ່າວສັນເສີນພຣະທຳ ກ່າວສັນເສີນພຣະສົງໂດຍປະການຕ່າງ ໆ

ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ສີຫະເສນາບໍ່ດີກໍມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ພຣະອົງນັ້ນ ຕ້ອງເປັນພຣະອະຣະຫັນຕະ ສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າແນ່ນອນ ເພາະເຈົ້າລິດສະຫວີຜູ້ມີຊື່ສຽງຈຳນວນຫຼາຍເຫຼົ່ານີ້ນັ່ງປະຊຸມກັນໃນສັນຖາຄານ ຕ່າງກໍກ່າວສັນເສີນພຣະພຸດທະເຈົ້າ ກ່າວສັນເສີນພຣະທຳ ກ່າວສັນເສີນພຣະສົງໂດຍປະການຕ່າງ ໆ ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນຈະເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ອະຣະຫັນຕະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ”

ຕໍ່ມາ ສີຫະເສນາບໍ່ດີໄດ້ເຂົ້າໄປຫານິຄົນ ນາດຕະບຸດເຖິງທີ່ຢູ່ ໄດ້ກ່າວກັບນິຄົນ ນາດຕະບຸດ ວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າປາຖະໜາຈະໄປເຝົ້າພຣະສະມະນະໂຄດົມ ຂ້ານ້ອຍ”

ນິຄົນ ນາດຕະບຸດກ່າວວ່າ “ສີຫະ ທ່ານເປັນຜູ້ສອນໃຫ້ເຮັດ ເຫດໃດຈຶ່ງຈະໄປເຝົ້າພຣະສະມະນະໂຄດົມຜູ້ສອນບໍ່ໃຫ້ເຮັດນໍ ເພາະພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນຜູ້ສອນບໍ່ໃຫ້ເຮັດ ຍ່ອມສະແດງທຳເພື່ອການບໍ່ໃຫ້ເຮັດ ທັງແນະນຳພວກສາວົກຕາມແນວນັ້ນ”

ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ສີຫະເສນາບໍ່ດີກໍລົ້ມເລີກຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ

ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ເຈົ້າລິດສະຫວີຜູ້ມີຊື່ສຽງເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ກໍໄດ້ນັ່ງປະຊຸມກັນໃນສັນຖາຄານ ກ່າວສັນເສີນພຣະພຸດທະເຈົ້າ ກ່າວສັນເສີນພຣະທຳ ກ່າວສັນເສີນພຣະສົງໂດຍປະການຕ່າງ ໆ

ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ສີຫະເສນາບໍ່ດີກໍມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ຕ້ອງເປັນພຣະອະຣະຫັນຕະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າແນ່ນອນ ເພາະເຈົ້າລິດສະຫວີຜູ້ມີຊື່ສຽງຈຳນວນຫຼາຍ ເຫຼົ່ານີ້ ນັ່ງປະຊຸມກັນໃນສັນຖາຄານ ຕ່າງກໍກ່າວສັນເສີນພຣະພຸດທະເຈົ້າ ກ່າວສັນເສີນພຣະທຳ ກ່າວສັນເສີນພຣະສົງໂດຍປະການຕ່າງໆ ກໍພວກນິຄົນເຫຼົ່ານີ້ ເຮົາຈະບອກຫຼືບໍ່ກໍບໍ່ມີປະໂຫຍດອັນໃດ ທາງທີ່ດີ ເຮົາຈະບໍ່ບອກພວກນິຄົນ ແລ້ວເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກອະຣະຫັນຕະສຳມາສຳ ພຸດທະເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ”

ຄັ້ງນັ້ນ ສີຫະເສນາບໍ່ດີເດີນທາງອອກຈາກເມືອງເວສາລີແຕ່ຍັງເວັນ ພ້ອມດ້ວຍລົດ ໕໐໐ ຄັນ ເດີນທາງໄປດ້ວຍຍານພາຫະນະ ຕະຫຼອດພື້ນທີ່ ທີ່ຍານພາຫະນະຈະໄປໄດ້ ແລ້ວລົງຢ່າງ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ ຂາບທູນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ

“ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພຣະອົງໄດ້ຟັງມາດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນຜູ້ສອນບໍ່ ໃຫ້ເຮັດ ສະແດງທຳເພື່ອການບໍ່ໃຫ້ເຮັດ ທັງແນະນຳພວກສາວົກຕາມແນວນັ້ນ” ຄົນເຫຼົ່າໃດກ່າວ ຢ່າງນີ້ວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນຜູ້ສອນບໍ່ໃຫ້ເຮັດ ສະແດງທຳເພື່ອການບໍ່ໃຫ້ເຮັດທັງ ແນະນຳພວກສາວົກຕາມແນວນັ້ນ” ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຈະຊື່ວ່າ ເວົ້າກົງຕາມທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດ ໄວ້ ບໍ່ຊື່ວ່າກ່າວຕູ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດ້ວຍຄຳຕົວະບໍ່ ຊື່ວ່າກ່າວແກ້ຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນບໍ່ ບໍ່ມີ ແດ່ບໍ່ ທີ່ຄຳກ່າວເຊັ່ນນັ້ນແລະຄຳທີ່ ກ່າວຕໍ່ ໆ ກັນມາ ຈະເປັນເຫດໃຫ້ຖືກຕຳໜິໄດ້ ເພາະຂ້າພ ຣະອົງບໍ່ປະສົງຈະກ່າວຕູ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເລີຍ”

ຂໍ້ກ່າວຫາ ໘ ປະການ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ສີຫະ

໑. ຂໍ້ທີ່ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນຜູ້ສອນບໍ່ໃຫ້ເຮັດສະ ແດງທຳເພື່ອການບໍ່ໃຫ້ເຮັດ ທັງແນະນຳພວກສາວົກຕາມແນວນັ້ນ” ນັ້ນມີມູນຢູ່
໒. ຂໍ້ທີ່ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນຜູ້ສອນໃຫ້ເຮັດ ສະແດງ ທຳເພື່ອການໃຫ້ເຮັດ ທັງແນະນຳສາວົກຕາມແນວນັ້ນ” ນັ້ນມີມູນຢູ່
໓. ຂໍ້ທີ່ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນຜູ້ສອນໃຫ້ທຳລາຍ ສະແດງທຳ ເພື່ອຄວາມໃຫ້ທຳລາຍ ທັງແນະນຳພວກສາວົກຕາມແນວນັ້ນ” ນັ້ນ ມີມູນຢູ່
໔. ຂໍ້ທີ່ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນຄົນຊ່າງຮັງກຽດ ສະແດງ ທຳເພື່ອຄວາມຮັງກຽດ ທັງແນະນຳພວກສາວົກຕາມແນວນັ້ນ” ມີມູນຢູ່
໕. ຂໍ້ທີ່ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນຄົນຊ່າງກຳຈັດ ສະແດງ ທຳເພື່ອການກຳຈັດ ທັງແນະນຳພວກສາວົກຕາມແນວນັ້ນ” ນັ້ນມີມູນຢູ່
໖. ຂໍ້ທີ່ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນຄົນຊ່າງເຜົາຜານສະ ແດງທຳເພື່ອຄວາມເຜົາຜານ ທັງແນະນຳພວກສາວົກຕາມແນວນັ້ນ” ນັ້ນມີມູນຢູ່

໗. ຂໍ້ທີ່ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນຄົນບໍ່ຜຸດບໍ່ເກີດ ສະແດງທຳເພື່ອຄວາມບໍ່ຜຸດບໍ່ເກີດ ທັງແນະນຳພວກສາວົກຕາມແນວນັ້ນ” ນັ້ນມີມູນຢູ່

໘. ຂໍ້ທີ່ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນຄົນເບົາໃຈ ສະແດງທຳເພື່ອຄວາມເບົາໃຈ ທັງແນະນຳພວກສາວົກຕາມແນວນັ້ນ” ນັ້ນມີມູນຢູ່

ພຣະດຳຮັດແກ້ຂໍ້ກ່າວຫາ

ຂໍ້ທີ່ ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນຜູ້ສອນບໍ່ໃຫ້ເຮັດ ສະແດງທຳເພື່ອການບໍ່ໃຫ້ເຮັດ ທັງແນະນຳພວກສາວົກຕາມແນວນັ້ນ” ນັ້ນມີມູນຢູ່ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ເພາະເຮົາສອນບໍ່ໃຫ້ທຳກາຍທຸດຈະຣິດ ວະຈິທຸດຈະຣິດ ແລະມະໂນທຸດຈະຣິດ ຕະຫຼອດເຖິງການບໍ່ໃຫ້ເຮັດບາບອະກຸສົນທຳຕ່າງ ໆ ຂໍ້ທີ່ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນຜູ້ສອນບໍ່ໃຫ້ເຮັດ ສະແດງທຳເພື່ອການບໍ່ໃຫ້ເຮັດ ທັງແນະນຳພວກສາວົກຕາມແນວນັ້ນ” ນີ້ແລ ມີມູນຢູ່

ຂໍ້ທີ່ ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນຜູ້ສອນໃຫ້ເຮັດ ສະແດງທຳເພື່ອການໃຫ້ເຮັດ ທັງແນະນຳພວກສາວົກຕາມແນວນັ້ນ” ນັ້ນມີມູນຢູ່ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ເພາະເຮົາສອນໃຫ້ເຮັດກາຍສຸດຈະຣິດ ວະຈິສຸດຈະຣິດ ແລະມະໂນສຸດຈະຣິດ ຕະຫຼອດເຖິງການໃຫ້ເຮັດກຸສົນທຳຕ່າງໆ ຂໍ້ທີ່ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນຜູ້ສອນໃຫ້ເຮັດ ສະແດງທຳເພື່ອການໃຫ້ເຮັດ ທັງແນະນຳພວກສາວົກຕາມແນວນັ້ນ” ນີ້ແລມີມູນຢູ່

ຂໍ້ທີ່ ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນຜູ້ສອນໃຫ້ທຳລາຍ ສະແດງທຳເພື່ອຄວາມໃຫ້ທຳລາຍ ທັງແນະນຳພວກສາວົກຕາມແນວນັ້ນ” ນັ້ນມີມູນຢູ່ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ເພາະເຮົາສອນໃຫ້ທຳລາຍຣາຄະ ໂທສະ ແລະໂມຫະ ຕະຫຼອດເຖິງໃຫ້ທຳລາຍບາບອະກຸສົນທຳຕ່າງ ໆ ຂໍ້ທີ່ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນຜູ້ສອນໃຫ້ທຳລາຍ ສະແດງທຳເພື່ອການໃຫ້ທຳລາຍ ທັງແນະນຳພວກສາວົກຕາມແນວນັ້ນ” ນີ້ແລມີມູນຢູ່

ຂໍ້ທີ່ ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນຄົນຊ່າງຮັງກຽດ ສະແດງທຳເພື່ອຄວາມຮັງກຽດ ທັງແນະນຳພວກສາວົກຕາມແນວນັ້ນ” ນັ້ນມີມູນຢູ່ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ເພາະເຮົາຊ່າງຮັງກຽດກາຍທຸດຈະຣິດ ວະຈິທຸດຈະຣິດ ແລະມະໂນທຸດຈະຣິດ ຕະຫຼອດເຖິງຮັງກຽດ ການປະກອບບາບອະກຸສົນທຳຕ່າງ ໆ ຂໍ້ທີ່ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນຄົນຊ່າງຮັງກຽດ ສະແດງທຳເພື່ອຄວາມຮັງກຽດ ທັງແນະນຳພວກສາວົກຕາມແນວນັ້ນ” ນີ້ ມີມູນຢູ່

ຂໍ້ທີ່ ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນຄົນຊ່າງກຳຈັດ ສະແດງທຳເພື່ອຄວາມກຳຈັດ ທັງແນະນຳພວກສາວົກຕາມແນວນັ້ນ” ນັ້ນມີມູນຢູ່ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ເພາະເຮົາສະແດງທຳເພື່ອກຳຈັດຣາຄະ ໂທສະ ແລະໂມຫະ ຕະຫຼອດເຖິງສະແດງທຳ ເພື່ອກຳຈັດບາບອະກຸສົນທຳຕ່າງ ໆ ຂໍ້ທີ່ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນຄົນຊ່າງກຳຈັດ ສະແດງທຳເພື່ອການກຳຈັດ ທັງແນະນຳພວກສາວົກຕາມແນວນັ້ນ” ນີ້ແລມີມູນຢູ່

ຂໍ້ທີ່ ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນຄົນຊ່າງເຜົາຜານ ສະແດງທຳເພື່ອຄວາມເຜົາຜານ ທັງແນະນຳພວກສາວົກຕາມແນວນັ້ນ” ນັ້ນມີມູນຢູ່ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ເພາະເຮົາກ່າວເຖິງບາບອະກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ຄື ກາຍທຸດຈະຮິດ ວະຈິທຸດຈະຮິດ ແລະມະໂນທຸດຈະຮິດວ່າເປັນສິ່ງທີ່ຄວນເຜົາຜານ ເຮົາຮຽກຄົນທີ່ລະບາບອະກຸສົນທຳທີ່ຄວນເຜົາຜານ ໄດ້ ໝົດສິ້ນ ຕັດຮາກກິນເຫງົ້າຄືຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກິນເຫງົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ວ່າ “ເປັນຄົນຊ່າງເຜົາຜານ” ຕະຖາຄົດລະບາບອະກຸສົນທຳທີ່ຄວນເຜົາຜານໄດ້ໝົດສິ້ນ ຕັດຮາກກິນເຫງົ້າຄືຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກິນເຫງົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ຂໍ້ທີ່ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນຄົນຊ່າງເຜົາຜານ ສະແດງທຳເພື່ອການເຜົາຜານ ທັງແນະນຳພວກສາວົກຕາມແນວນັ້ນ” ນີ້ແລມີມູນຢູ່

ຂໍ້ທີ່ ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນຄົນບໍ່ຜຸດບໍ່ເກີດ ສະແດງທຳເພື່ອຄວາມບໍ່ຜຸດບໍ່ເກີດ ທັງແນະນຳພວກສາວົກຕາມແນວນັ້ນ” ນັ້ນມີມູນຢູ່ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ເພາະເຮົາຮຽກຄົນທີ່ລະການຢູ່ໃນທ້ອງ ແລະການເກີດໃໝ່ໄດ້ໝົດສິ້ນ ຕັດຮາກ ກິນເຫງົ້າ ຄືຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກິນເຫງົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ວ່າ “ເປັນຄົນບໍ່ຜຸດບໍ່ເກີດ” ຕະຖາຄົດລະການຢູ່ໃນທ້ອງ ແລະການເກີດໃໝ່ໄດ້ໝົດສິ້ນ ຕັດຮາກກິນເຫງົ້າ ຄືຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກິນເຫງົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ຂໍ້ທີ່ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນ ຄົນບໍ່ຜຸດບໍ່ເກີດ ສະແດງທຳເພື່ອການບໍ່ຜຸດບໍ່ເກີດ ທັງແນະນຳພວກສາວົກຕາມແນວນັ້ນ” ນີ້ມີມູນຢູ່

ຂໍ້ທີ່ ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນຄົນເປົາໃຈ ສະແດງທຳເພື່ອຄວາມ ເປົາໃຈ ທັງແນະນຳພວກສາວົກຕາມແນວນັ້ນ” ນັ້ນມີມູນຢູ່ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ເພາະເຮົາເປັນຄົນເປົາໃຈດ້ວຍຄວາມເປົາໃຈຢ່າງຍິ່ງ ສະແດງທຳເພື່ອຄວາມເປົາໃຈ ແລະແນະນຳເຫຼົ່າສາວົກຕາມແນວນັ້ນ ຂໍ້ທີ່ບຸກຄົນກ່າວຫາເຮົາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມ ເປັນຄົນເປົາໃຈ ສະແດງທຳເພື່ອຄວາມເປົາໃຈ ທັງແນະນຳພວກສາວົກຕາມແນວນັ້ນ” ນີ້ແລມີມູນຢູ່

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບຢ່າງນີ້ແລ້ວ ສີຫະເສນາບໍ່ດີໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພາສິດຂອງພຣະອົງຊັດເຈນໄພເລາະຍິ່ງ ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພາສິດຂອງພຣະອົງຊັດເຈນໄພເລາະຍິ່ງ ຯລຯ ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໂຜດຊົງຈຳຂ້າພຣະອົງວ່າເປັນອຸປາສົກ ຜູ້ເຖິງສະຣະນະຕັ້ງແຕ່ວັນນີ້ເປັນຕົ້ນໄປຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ສີຫະ ທ່ານຈົງພິຈາລະນາກ່ອນແລ້ວຈົ່ງຕັດສິນໃຈເທີ້ນຄົນທີ່ມີຊື່ສຽງເຊັ່ນທ່ານ ຕ້ອງພິຈາລະນາໃຫ້ຮອບຄອບກ່ອນຈົ່ງເປັນການດີ”

ສີຫະເສນາບໍ່ດີຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພຣະອົງຍິນດີຊື່ນໃຈຢ່າງຍິ່ງ ເພາະພຣະດຳຣັດທີ່ພຣະອົງຕັດວ່າ “ສີຫະ ທ່ານຈົງພິຈາລະນາກ່ອນແລ້ວຈົ່ງຕັດສິນໃຈເທີ້ນຄົນທີ່ມີຊື່ສຽງເຊັ່ນທ່ານ ຕ້ອງພິຈາລະນາໃຫ້ຮອບຄອບກ່ອນຈົ່ງເປັນການດີ” ເພາະພວກ ອັນຍະເດຍ ຣະຖິໄດ້ ຂ້າພຣະອົງເປັນສາວົກແລ້ວ ກໍ່ບ່າວປະກາດໄປທົ່ວເມືອງເວສາລີວ່າ “ສີຫະເສນາບໍ່ດີເປັນສາວົກຂອງພວກເຮົາ” ແຕ່ພຣະອົງກັບຕັດວ່າ “ທ່ານຈົງພິຈາລະນາກ່ອນແລ້ວຈົ່ງຕັດສິນໃຈເທີ້ນຄົນທີ່ມີຊື່ສຽງເຊັ່ນທ່ານ ຕ້ອງພິຈາລະນາໃຫ້ຮອບຄອບກ່ອນຈົ່ງເປັນການດີ” ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ຂ້າພຣະອົງນີ້ຂໍເຖິງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພ້ອມທັງພຣະທຳ ແລະພຣະສົງເປັນສະຣະນະ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໂຜດຊົງຈຳຂ້າພຣະອົງວ່າເປັນອຸປາສົກ ຜູ້ເຖິງສະຣະນະຕັ້ງແຕ່ວັນນີ້ເປັນຕົ້ນໄປຈົນຕະຫຼອດຊີວິດເທີ້ນ”

ຊົງສະໜັບສະໜູນໃຫ້ອຸປະຖຳລັດທິທີ່ເຄີຍນັບຖືມາກ່ອນ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ສີຫະ ຕະກູນຂອງທ່ານເຄີຍເປັນທີ່ຕ້ອນຮັບພວກນິຄົນມາດົນ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານເພິ່ງໃສ່ໃຈວ່າຄວນໃຫ້ບິນທະບາດແກ່ພວກນິຄົນຜູ້ເຂົ້າໄປຕະກູນ ຕໍ່ໄປເທີ້ນ”

ສີຫະເສນາບໍ່ດີຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພຣະອົງຍິນດີຊື່ນໃຈຢ່າງຍິ່ງ ເພາະພຣະດຳຣັດທີ່ພຣະອົງຕັດວ່າ “ສີຫະ ຕະກູນຂອງທ່ານເຄີຍເປັນທີ່ຕ້ອນຮັບ ພວກນິຄົນມາດົນ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານເພິ່ງໃສ່ໃຈວ່າຄວນໃຫ້ບິນທະບາດແກ່ພວກນິຄົນຜູ້ເຂົ້າໄປຕະກູນຕໍ່ໄປເທີ້ນ” ຂ້າພຣະອົງໄດ້ຟັງມາດັ່ງນີ້ວ່າ ພຣະສະມະນະໂຄດົມຕັດຢ່າງນີ້ວ່າ “ຄວນໃຫ້ທານແກ່ເຮົາເທົ່ານັ້ນ ບໍ່ຄວນໃຫ້ທານແກ່ສາດສະດາອື່ນ ຄວນໃຫ້ທານແກ່ສາວົກຂອງເຮົາເທົ່ານັ້ນ ບໍ່ຄວນໃຫ້ທານແກ່ສາວົກຂອງສາດສະດາອື່ນ ທານທີ່ໃຫ້ແກ່ເຮົາເທົ່ານັ້ນມີຜົນຫຼາຍ ທານທີ່ໃຫ້ແກ່ສາດສະດາອື່ນບໍ່ມີຜົນຫຼາຍ ທານທີ່ໃຫ້ແກ່ສາວົກຂອງເຮົາເທົ່ານັ້ນມີຜົນຫຼາຍ ທານທີ່ໃຫ້ແກ່ສາວົກຂອງສາດສະດາອື່ນບໍ່ມີຜົນຫຼາຍ” ແຕ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າກັບຊົງຊັກຊວນໃຫ້ຂ້າພຣະອົງໃຫ້ທານ ແກ່ພວກນິຄົນ ຂ້າພຣະອົງຈະຮູ້ເວລາໃນເລື່ອງນີ້ເອງ ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ຂ້າພຣະ

ອົງນີ້ຂໍເຖິງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພ້ອມທັງພຣະທຳ ແລະພຣະສົງເປັນສະຣະນະ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໂຜດຊົງຈຳຂ້າພຣະອົງວ່າ ເປັນອຸປາສົກ ຜູ້ເຖິງສະຣະນະຕັ້ງແຕ່ວັນນີ້ເປັນຕົ້ນໄປຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ”

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດອະນຸປຸບພິກະຖາແກ່ສີຫະເສນາບໍດີ ຄື ຊົງປະກາດ

໑. ທານະກະຖາ (ເລື່ອງທານ)
໒. ສິລະກະຖາ (ເລື່ອງສິນ)
໓. ສັກຄະກະຖາ (ເລື່ອງສະຫວັນ)
໔. ກາມາທິນະວະກະຖາ (ເລື່ອງໂທດ ຄວາມຕໍ່າຊາມ ຄວາມເສົ້າໝອງແຫ່ງກາມ)
໕. ເນກຂຳມານິສັງສະກະຖາ (ເລື່ອງອານິສົງແຫ່ງການອອກຈາກກາມ)

ເມື່ອຊົງຮູ້ວ່າ ສີຫະເສນາບໍດີມີຈິດຄວນບັນລຸທຳສະງົບ ອ່ອນ ປາສະຈາກນິວອນ ເບີກບານ ຜ່ອງໃສ ຈຶ່ງຊົງປະກາດສາມຸກກັງສິກະເທດສະໜາຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍ ຄື ທຸກ ສະມຸໄທ ນິໂຣດ ມັກ ທຳຈັກຊອອັນປາສະຈາກທຸລີ ປາສະຈາກມົນທົນ ໄດ້ເກີດແກ່ສີຫະເສນາບໍດີນັ້ນເທິງທີ່ນັ້ນເອງວ່າ “ສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງມີຄວາມເກີດຂຶ້ນເປັນທຳມະດາ ສິ່ງນັ້ນທັງປວງມີຄວາມດັບໄປເປັນທຳມະດາ” ປຸງເໝືອນຜ້າຂາວສະອາດ ປາສະຈາກມົນທົນ ຄວນຮັບນ້ຳຢ້ອມໄດ້ເປັນຢ່າງດີ

ຄັ້ງນັ້ນແລ ສີຫະເສນາບໍດີໄດ້ເຫັນທຳ ບັນລຸທຳ ຮູ້ທຳ ຍັງລົງສູ່ທຳ ຂ້າມພົ້ນຄວາມສົງໄສ ປາສະຈາກຄວາມເຄືອບແຄງ ເຖິງຄວາມແກ່ກ້າ ປາສະຈາກຄວາມມືຜູ້ອື່ນເປັນປັດໄຈໃນສາດສະໜາຂອງພຣະສາດສະດາ ຈຶ່ງຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ພ້ອມດ້ວຍພຣະພິກຂຸສົງໂຜດຮັບພັດຕາຫານໃນມື້ອື່ນນີ້ດ້ວຍເທົ່ນ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຮັບນິມົນໂດຍດູດສະນິພາບ

ສີຫະເສນາບໍດີນັ້ນ ຮູ້ອາການທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຮັບນິມົນແລ້ວ ຈຶ່ງລຸກຈາກອາສະນະ ຖວາຍອະພິວາດພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ທຳປະທັກຂົນແລ້ວຈາກໄປ

ລຳດັບນັ້ນ ສີຫະເສນາບໍດີໃຊ້ມະຫາດນ້ອຍຜູ້ໜຶ່ງວ່າ “ທ່ານໄປຫາຊື້ຂຶ້ນສົດທີ່ມີຂາຍມາ” ເມື່ອຄືນນັ້ນຜ່ານໄປ ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຈັດກຸມຂອງຫຍ້າຂອງສັນອັນປະນີດໄວ້ໃນນິເວດຂອງຕົນແລ້ວ ຈຶ່ງໃຫ້ໄປຂາບທູນພັດຕະການວ່າ “ເຖິງເວລາແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍ ພັດຕາຫານ ສຳເລັດແລ້ວ”

ເມື່ອເວລາເຊົ້າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຄອງອັນຕະຣະວາສິກ ຊົງຖືບາດ ແລະຈົວອນ ສະເດັດເຂົ້າໄປສູ່ນິເວດຂອງສີຫະເສນາບໍດີພ້ອມດ້ວຍພິກຂຸສົງ ປະທັບນັ່ງເທິງພຸດທະອາດທີ່ປູ ລາດໄວ້

ສະໄໝນັ້ນ ພວກນິຄົມຈຳນວນຫຼາຍພາກັນກອດແຂນຄຳຄວນໄປຕາມຖະໜົນສີ່ແຍກ ສາມແຍກ ທົ່ວເມືອງເວສາລີວ່າ “ວັນນີ້ ສີຫະເສນາບໍດີຂ້າສັດລ້ຽງຕົວຕຸ້ຍໆ ເຮັດອາຫານລ້ຽງ ພຣະສະມະນະໂຄດົມ ພຣະສະມະນະໂຄດົມທັງທີ່ຮູ້ຢູ່ກໍຍັງສັນຊີນທີ່ເຂົາເຮັດເຈາະຈົງຕົນເອງ”

ຄັ້ງນັ້ນແລ ມະຫາດນ້ອຍຜູ້ໜຶ່ງເຂົ້າໄປຫາສີຫະເສນາບໍດີແລ້ວຊົມບອກວ່າ “ທ່ານ ຂ້ານ້ອຍ ໄດ້ໄຜດຮູ້ ພວກນິຄົມຈຳນວນຫຼາຍພາກັນກອດແຂນຄຳຄວນໄປຕາມຖະໜົນສີ່ແຍກ ສາມແຍກ ທົ່ວເມືອງເວສາລີວ່າ “ວັນນີ້ ສີຫະເສນາບໍດີຂ້າສັດລ້ຽງຕົວຕຸ້ຍໆ ເຮັດອາຫານ ລ້ຽງ ພຣະສະມະນະໂຄດົມ ພຣະສະມະນະໂຄດົມທັງທີ່ຮູ້ຢູ່ ກໍຍັງສັນຊີນທີ່ເຂົາເຮັດເຈາະຈົງຕົນເອງ”

ສີຫະເສນາບໍດີຕອບວ່າ “ຊ່າງເທີນ ທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນປະສົງຈະຕຳໜີພຣະພຸດທະເຈົ້າ ປະສົງ ຈະຕຳໜີພຣະທຳ ປະສົງຈະຕຳໜີພຣະສົງມາດົນແລ້ວ ແລະທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນກໍກ່າວຕູ້ພຣະຜູ້ມີພຣະ ພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນດ້ວຍເລື່ອງທີ່ບໍ່ມີຢູ່ ເປົ່າປະໂຫຍດ ເປັນເລື່ອງຕົວະ ບໍ່ເປັນຈິງ ສ່ວນພວກ ເຮົາບໍ່ຈົງໃຈຂ້າສັດແມ່ນເພາະເຫດແຫ່ງຊີວິດ”

ຈາກນັ້ນ ສີຫະເສນາບໍດີໄດ້ນຳຂອງຂົບສັນ ອັນປະນີດປະເຄນພິກຂຸສົງມີພຣະພຸດທະ ເຈົ້າ ເປັນປະທານໃຫ້ຊົງອົ່ມໜຳດ້ວຍຕົນເອງ ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າສະເຫວີຍສຳເລັດ ຊົງ ວາງພຣະຫັດຈາກບາດ ສີຫະເສນາບໍດີຈຶ່ງເລືອກທີ່ນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນທີ່ໃດທີ່ໜຶ່ງເຊິ່ງຕຳກວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊີ້ແຈ້ງໃຫ້ສີຫະເສນາບໍດີເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຈໃຫ້ຢາກຮັບເອົາໄປປະຕິບັດ ຊຸກຍູ້ໃຈ ໃຫ້ອາດຫານແກ່ກ້າ ປອບປະໂລມໃຈໃຫ້ສົດຊື່ນຮ່າເຮືງດ້ວຍທຳມິກະຖາ ແລ້ວຊົງລຸກ ຈາກອາສະນະສະເດັດຈາກໄປ

ສີຫະສູດທີ ໒ ຈົບ

໓. ອັດສາຊານິຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍມ້າອາຊາໄນຍ

[໑໓] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມ້າອາຊາໄນຍພັນດີຂອງພຣະຣາຊາ ປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ປະການ ຍ່ອມເປັນມ້າຄວນແກ່ພຣະຣາຊາ ຄວນເປັນມ້າຕົ້ນ ນັບວ່າເປັນຣາດຊະພາຫະນະ ໂດຍແທ້ ອົງ ໘ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື ມ້າອາຊາໄນຍພັນດີຂອງພຣະຣາຊາໃນໂລກນີ້

໑. ເປັນສັດມີກຳເນີດດີທັງຝ່າຍແມ່ມ້າ ແລະພໍ່ມ້າ ເກີດໃນທິດທີ່ມ້າອາຊາໄນພັນດີອື່ນ ໆ ພາກັນເກີດ
໒. ກິນຫຍ້າສົດ ຫຼື ຫຍ້າແຫ້ງທີ່ເຂົາໃຫ້ຢ່າງຮຽບຮ້ອຍບໍ່ກະຈາຍຮົກໄປທົ່ວ
໓. ຮັ່ງກຽດທີ່ຈະໝອບທັບ ຫຼື ນອນທັບອຸດຈາຣະ ຫຼື ປັດສາວະ
໔. ເປັນສັດສະງົບສະງຽມ ຢູ່ຮ່ວມກັນເປັນສຸກ ບໍ່ລົບກວນມ້າອື່ນ ໆ
໕. ເປັນສັດເປີດເຜີຍ ຄວາມໂອ້ອວດ ຄວາມພະຍົດ ແກ່ນາຍສາຣະຖືຕາມຄວາມເປັນຈິງ
໖. ນາຍສາຣະຖືພະຍາຍາມປາບຄວາມໂອ້ອວດ ຄວາມພະຍົດ ເຫຼົ່ານັ້ນຂອງມັນໄດ້
໗. ເປັນສັດແກ່ຂອງໜັກໄປໄດ້ ຄື ມີຄວາມຄິດວ່າ “ມ້າອື່ນ ໆ ຈະແກ່ຂອງໜັກໄປໄດ້ຫຼືບໍ່ກໍຕາມ ເຮົາຈັກແກ່ຂອງໜັກນີ້ໄປໃຫ້ໄດ້” ແລະເມື່ອຢ່າງໄປກໍຢ່າງໄປຕາມທາງກົງເທົ່ານັ້ນ
໘. ເປັນສັດມີກຳລັງ ຄື ຊົງກຳລັງໄວ້ໄດ້ຈົນເຖິງວາຣະສຸດທ້າຍແຫ່ງຊີວິດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມ້າອາຊາໄນພັນດີຂອງພຣະຣາຊາ ປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມເປັນມ້າຄວນແກ່ພຣະຣາຊາ ຄວນເປັນມ້າຕົ້ນ ນັບວ່າເປັນຣາດຊະພາຫະນະໂດຍແທ້ ສັນໃດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍທຳ ໘ ປະການ ກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ຍ່ອມເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຯລຯ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ ທຳ ໘ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ເປັນຜູ້ມີສິນ ສັງລວມດ້ວຍການສັງວອນໃນປາຕິໂມກ ພຽບພ້ອມດ້ວຍ ອາຈາຣະແລະໂຄຈອນ ມີປົກກະຕິເຫັນໄພໃນໂທດແມ່ນເລັກໜ້ອຍ ສະມາທານສຶກສາຢູ່ໃນສຶກຂາບົດທັງຫຼາຍ
໒. ສັນໂພຊະນະທີ່ເຂົາຖວາຍຈະເລົ່າໝອງ ຫຼື ປະນີດກໍຕາມ ໂດຍເຄົາລົບ ບໍ່ຮັ່ງກຽດ
໓. ຮັ່ງກຽດກາຍທຸດຈະຣິດ ວະຈິທຸດຈະຣິດ ແລະມະໂນທຸດຈະຣິດ ຕະຫຼອດເຖິງຮັ່ງກຽດການປະກອບບາບອະກຸສິນທຳຕ່າງ ໆ
໔. ເປັນຜູ້ສະງົບສະງຽມ ຢູ່ຮ່ວມກັນເປັນສຸກ ບໍ່ລົບກວນພິກຂຸອື່ນ ໆ
໕. ເປັນຜູ້ເປີດເຜີຍຄວາມໂອ້ອວດ ຄວາມພະຍົດຄົດໂກງ ແກ່ພຣະສາດສະດາ ຫຼື ເພື່ອນພົມມະຈາຣີທັງຫຼາຍຜູ້ເປັນວິນຍູຊົນ ຕາມຄວາມເປັນຈິງ

ຜ. ພຣະສາດສະດາ ຫຼື ເພື່ອນພົມມະຈາຣິທັງຫຼາຍຜູ້ເປັນວິນຍູຊົນ ພະຍາຍາມ
ຊ່ວຍກັນກຳຈັດຄວາມໂອ້ອວດ ຄວາມພະຍົດຄົດໂກງເຫຼົ່ານັ້ນຂອງທ່ານໄດ້

ກ. ເປັນຜູ້ສຶກສາ ຄື ໃຝ່ໃຈຢູ່ວ່າ “ພິກຂຸອື່ນ ໆ ຈະສຶກສາ ຫຼື ບໍ່ກໍຕາມ ສະເພາະຂໍ້
ນີ້ເຮົາຈັກສຶກສາໄດ້” ເມື່ອດຳເນີນໄປກໍດຳເນີນໄປຕາມທາງກົງເທົ່ານັ້ນ ຄື ສຳ
ມາທິດຖິ ຯລຯ ສຳມາສະມາທິ

ຄ. ເປັນຜູ້ຜາຣົບຄວາມພຽນຢູ່ວ່າ ຈະເຫຼືອຢູ່ແຕ່ໜັງ ເອ້ນ ກະດູກ ກໍຕາມທີ່ ຊື່ນ
ແລະເລືອດໃນສະຣີຣະຈົງເກືອດແຫ້ງໄປເທົ່ານັ້ນ ເຮົາຍັງບໍ່ບັນລຸຜົນ ທີ່ຈະເພິ່ງບັນ
ລຸ ດ້ວຍເທື່ອແຮງຂອງບຸຣຸດ ດ້ວຍຄວາມພຽນຂອງບຸຣຸດ ດ້ວຍຄວາມບາກບັນ
ຂອງບຸຣຸດແລ້ວ ຈັກບໍ່ຢຸດຄວາມພຽນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍທຳ ຕ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່
ເຂົານຳມາຖວາຍ ຯລຯ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

ອັດສາຊານິຍະສູດທີ ໓ ຈົບ

໔. ອັດສະຂະລຸງກະສູດ

ວ່າດ້ວຍມ້າກະຈອກແລະຄົນກະຈອກ

[໑໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາຈັກສະແດງມ້າກະຈອກ ຕ ຈຳພວກ ແລະໂທດຂອງມ້າກະ
ຈອກ ຕ ປະການ ຄົນກະຈອກ ຕ ຈຳພວກ ແລະໂທດຂອງຄົນກະຈອກ ຕ ປະການ ທ່ານ
ທັງຫຼາຍຈົ່ງຟັງ ຈົ່ງໃສ່ໃຈໃຫ້ດີ ເຮົາຈັກກ່າວ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນທູນຮັບສະໜອງພຣະດຳຣັດແລ້ວ
ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈົ່ງໄດ້ຕັດເລື່ອງນີ້ວ່າ

ມ້າກະຈອກ ຕ ຈຳພວກ ແລະໂທດຂອງມ້າກະຈອກ ຕ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ມ້າກະຈອກບາງຕົວໃນໂລກນີ້ທີ່ນາຍສາຣະຖືສັ່ງວ່າ “ຢ່າງໄປ” ຖືກແທງດ້ວຍ
ປະຕັກເຕືອນຢູ່ກໍຖອຍຫຼັງ ດັນລົດໃຫ້ກັບຫຼັງ ມ້າກະຈອກ ບາງຕົວໃນໂລກນີ້
ເປັນຢ່າງນີ້ກໍມີ ນີ້ເປັນໂທດຂອງມ້າກະຈອກປະການທີ ໑

໒. ມ້າກະຈອກບາງຕົວໃນໂລກນີ້ທີ່ນາຍສາຣະຖືສັ່ງວ່າ “ຢ່າງໄປ” ຖືກແທງດ້ວຍ
ປະຕັກເຕືອນຢູ່ ລົ້ມລົງ ດັດທູບໃຫ້ຫັກ ມ້າກະຈອກບາງຕົວໃນໂລກນີ້ເປັນຢ່າງ
ນີ້ກໍມີ ນີ້ເປັນໂທດຂອງມ້າກະຈອກປະການທີ ໒

໓. ມ້າກະຈອກບາງຕົວໃນໂລກນີ້ທີ່ນາຍສາຣະຖືສັ່ງວ່າ “ຍ່າງໄປ” ຖືກແທງດ້ວຍປະຕັກເຕືອນຢູ່ຍົກຂາຂຶ້ນເຂ່ຍງອນລົດ ຖືບງອນລົດ ມ້າກະຈອກ ບາງຕົວໃນໂລກນີ້ ເປັນເຊັ່ນນີ້ກໍມີ ນີ້ເປັນໂທດຂອງມ້າກະຈອກປະການທີ ໓
໔. ມ້າກະຈອກບາງຕົວໃນໂລກນີ້ ທີ່ນາຍສາຣະຖືສັ່ງວ່າ “ຍ່າງໄປ” ຖືກແທງດ້ວຍປະຕັກເຕືອນຢູ່ ກໍຍ່າງຜິດທາງ ເຮັດໃຫ້ລົດໄປຜິດທາງ ມ້າກະຈອກບາງຕົວໃນໂລກນີ້ເປັນຢ່າງນີ້ກໍມີ ນີ້ເປັນໂທດຂອງມ້າກະຈອກປະການທີ ໔
໕. ມ້າກະຈອກບາງຕົວໃນໂລກນີ້ທີ່ນາຍສາຣະຖືສັ່ງວ່າ “ຍ່າງໄປ” ຖືກແທງດ້ວຍປະຕັກ ເຕືອນຢູ່ ເຊິດກາຍສ່ວນໜ້າຂຶ້ນແລ່ນຂຶ້ນໄປ ມ້າກະຈອກບາງຕົວໃນໂລກນີ້ເປັນຢ່າງນີ້ກໍມີ ນີ້ເປັນໂທດຂອງມ້າກະຈອກປະການທີ ໕
໖. ມ້າກະຈອກບາງຕົວໃນໂລກນີ້ທີ່ນາຍສາຣະຖືສັ່ງວ່າ “ຍ່າງໄປ” ຖືກແທງດ້ວຍປະຕັກເຕືອນຢູ່ (ບໍ່ຄໍານຶງເຖິງນາຍສາຣະຖື) ບໍ່ຄໍານຶງເຖິງປະຕັກ ກັດບັງຫຼຽນ ຫຼີກໄປຕາມຄວາມປະສົງ ມ້າກະຈອກບາງຕົວໃນໂລກນີ້ເປັນຢ່າງນີ້ກໍມີ ນີ້ເປັນໂທດຂອງມ້າກະຈອກປະການທີ ໖
໗. ມ້າກະຈອກບາງຕົວໃນໂລກນີ້ທີ່ນາຍສາຣະຖືສັ່ງວ່າ “ຍ່າງໄປ” ຖືກແທງດ້ວຍປະຕັກເຕືອນຢູ່ ບໍ່ກ້າວໄປ ບໍ່ຖອຍຫຼັງ ຍືນທີ່ຢູ່ເໝືອນເສົາເຂື່ອນໃນທີ່ກົງນັ້ນເອງ ມ້າກະຈອກບາງຕົວໃນໂລກນີ້ເປັນຢ່າງນີ້ກໍມີ ນີ້ເປັນໂທດຂອງມ້າກະຈອກປະການທີ ໗
໘. ມ້າກະຈອກບາງຕົວໃນໂລກນີ້ທີ່ນາຍສາຣະຖືສັ່ງວ່າ “ຍ່າງໄປ” ຖືກແທງດ້ວຍປະຕັກເຕືອນຢູ່ ຄຸກຂາໜ້າ ແລະຂາຫຼັງລົງໝອບທັບຂາທັງ ໔ ຢູ່ທີ່ກົງນັ້ນເອງ ມ້າກະຈອກບາງຕົວໃນໂລກນີ້ເປັນຢ່າງນີ້ກໍມີ ນີ້ເປັນໂທດຂອງມ້າກະຈອກປະການທີ ໘

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມ້າກະຈອກ ໘ ຈຳພວກ ແລະໂທດຂອງມ້າກະຈອກ ໘ ປະການນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄົນກະຈອກ ໘ ຈຳພວກ ແລະໂທດຂອງຄົນກະຈອກ ໘ ປະການອັນໃດ

ແດ່ ຄື

໑. ພິກຂຸທັງຫຼາຍໃນທຳວິໄນນີ້ໂຈດພິກຂຸດ້ວຍອາບັດ ພິກຂຸອົງທີ່ຖືກພວກພິກຂຸໂຈດດ້ວຍອາ ບັດນັ້ນ ຍ່ອມອຳພາງອາບັດໄວ້ ເພາະຣະນຶກບໍ່ໄດ້ວ່າ “ເຮົາຣະນຶກບໍ່ໄດ້ ເຮົາຣະນຶກບໍ່ໄດ້” ເຮົາກ່າວປຽບບຸກຄົນປະເພດນີ້ວ່າ ເໝືອນມ້າກະ

- ຈອກທຶນາຍສາຣະຖືສັ່ງວ່າ “ຍ່າງໄປ” ຖືກແທງດ້ວຍປະຕັກເຕືອນຢູ່ ກໍຖອຍຫຼັງ ດັນລົດໃຫ້ກັບຫຼັງ ສະນັ້ນ ຄົນກະຈອກບາງຄົນໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນຢ່າງນີ້ກໍມີ ນີ້ ເປັນໂທດຂອງຄົນກະຈອກປະການທີ ໑
໒. ພິກຂຸທັງຫຼາຍໂຈດພິກຂຸດ້ວຍອາບັດ ພິກຂຸອົງທີ່ຖືກພວກພິກຂຸໂຈດດ້ວຍອາບັດ ນັ້ນ ໂຕ້ຕອບພິກຂຸຜູ້ເປັນໂຈດວ່າ “ການກ່າວຂອງທ່ານຜູ້ເປັນ ຄົນພານ ບໍ່ສຽບ ແຫຼມ ຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດນໍ? ທ່ານເອງຍ່ອມເຂົ້າໃຈ ສິ່ງທີ່ຄວນເວົ້າ” ເຮົາ ກ່າວປຽບບຸກຄົນປະເພດນີ້ວ່າ ເໝືອນມ້າກະຈອກທຶນາຍສາຣະຖືສັ່ງວ່າ “ຍ່າງ ໄປ” ຖືກແທງດ້ວຍປະຕັກເຕືອນຢູ່ ກໍລົ້ມລົງ ດັດຫູບໃຫ້ຫັກ ສະນັ້ນ ຄົນກະ ຈອກບາງຄົນໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນຢ່າງນີ້ກໍມີ ນີ້ເປັນໂທດຂອງຄົນກະຈອກປະການ ທີ ໒
໓. ພິກຂຸທັງຫຼາຍໂຈດພິກຂຸດ້ວຍອາບັດ ພິກຂຸອົງທີ່ຖືກພວກພິກຂຸໂຈດດ້ວຍອາບັດ ນັ້ນ ກັບຍົກອາບັດຂຶ້ນປັບພິກຂຸຜູ້ເປັນໂຈດວ່າ “ທ່ານເອງກໍຕ້ອງອາບັດຊື່ນີ້ ທ່ານຈົ່ງເຮັດຄືນເສຍກ່ອນ” ເຮົາກ່າວປຽບບຸກຄົນປະເພດນີ້ ວ່າເໝືອນມ້າກະ ຈອກທຶນາຍສາຣະຖືສັ່ງວ່າ “ຍ່າງໄປ” ຖືກແທງດ້ວຍປະຕັກ ເຕືອນຢູ່ ກໍຍົກຂາ ຂຶ້ນເຂ່ຍງອນລົດ ຖືບງອນລົດ ສະນັ້ນ ຄົນກະຈອກບາງຄົນໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນ ຢ່າງນີ້ກໍມີ ນີ້ເປັນໂທດຂອງຄົນກະຈອກປະການທີ ໓
໔. ພິກຂຸທັງຫຼາຍໂຈດພິກຂຸດ້ວຍອາບັດ ພິກຂຸອົງທີ່ຖືກພວກພິກຂຸໂຈດດ້ວຍອາບັດ ນັ້ນ ເວົ້າບົກປິດ ເວົ້ານອກເລື້ອງ ສະແດງອາການໂກດ ຂັດເຄືອງ ແລະບໍ່ພໍໃຈ ເຮົາກ່າວປຽບບຸກຄົນປະເພດນີ້ວ່າເໝືອນມ້າກະຈອກ ທຶນາຍສາຣະຖືສັ່ງວ່າ “ຍ່າງໄປ” ຖືກແທງດ້ວຍປະຕັກເຕືອນຢູ່ ກໍຍ່າງ ຜິດທາງ ເຮັດໃຫ້ລົດໄປຜິດ ທາງ ສະນັ້ນ ຄົນກະຈອກບາງຄົນໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນຢ່າງນີ້ກໍມີ ນີ້ເປັນໂທດຂອງ ຄົນກະຈອກປະການທີ ໔
໕. ພິກຂຸທັງຫຼາຍໂຈດພິກຂຸດ້ວຍອາບັດ ພິກຂຸອົງທີ່ຖືກພວກພິກຂຸໂຈດດ້ວຍອາບັດ ນັ້ນ ກັບແກວ່ງແຂນໃນທ່າມກາງສົງ ເຮົາກ່າວປຽບບຸກຄົນປະເພດນີ້ວ່າເໝືອນ ມ້າກະຈອກທຶນາຍສາຣະຖືສັ່ງວ່າ “ຍ່າງໄປ” ຖືກແທງດ້ວຍປະຕັກເຕືອນຢູ່ ເຊິດ ກາຍດ້ານໜ້າ ແລ່ນຂຶ້ນໄປ ສະນັ້ນ ຄົນກະຈອກ ບາງຄົນໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນ ຢ່າງນີ້ກໍມີ ນີ້ເປັນໂທດຂອງຄົນກະຈອກປະການທີ ໕
໖. ພິກຂຸທັງຫຼາຍໂຈດພິກຂຸດ້ວຍອາບັດ ພິກຂຸອົງທີ່ຖືກພວກພິກຂຸໂຈດ ດ້ວຍ ອາບັດນັ້ນ ບໍ່ເອື້ອເພື່ອລົງ ບໍ່ເອື້ອເພື່ອພິກຂຸຜູ້ເປັນໂຈດ ທັງທີ່ມີອາບັດຕິດຕົວຢູ່

ກໍຫຼີກໄປຕາມຄວາມປະສົງ ເຮົາກ່າວປຽບບຸກຄົນ ປະເພດນີ້ວ່າ ເໝືອນມ້າກະຈອກທີ່ນາຍສາຣະຖືສັ່ງວ່າ “ຍ່າງໄປ” ຖືກແທງດ້ວຍປະຕັກເຕືອນຢູ່ ກໍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງນາຍສາຣະຖື ບໍ່ຄຳນຶງເຖິງປະຕັກ ກັດບັງຫຼຽນ ຫຼີກໄປຕາມປະສົງ ສະນັ້ນ ຄົນກະຈອກບາງຄົນໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນຢ່າງນີ້ກໍມີ ນີ້ເປັນໂທດຂອງຄົນກະຈອກປະການທີ ໖

໗. ພິກຂຸທັງຫຼາຍໂຈດພິກຂຸດ້ວຍອາບັດ ພິກຂຸອົງທີ່ຖືກພວກພິກຂຸໂຈດດ້ວຍອາບັດນັ້ນ ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາບໍ່ໄດ້ຕ້ອງອາບັດເລີຍ ເຮົາບໍ່ໄດ້ຕ້ອງອາບັດເລີຍ” ທ່ານໃຊ້ຄວາມນຶ່ງເຮັດໃຫ້ສົງລຳບາກ ເຮົາກ່າວປຽບບຸກຄົນ ປະເພດນີ້ວ່າເໝືອນມ້າກະຈອກທີ່ນາຍສາຣະຖືສັ່ງວ່າ “ຍ່າງໄປ” ຖືກແທງດ້ວຍປະຕັກເຕືອນຢູ່ ກໍບໍ່ກ່າວໄປ ບໍ່ຖອຍກັບ ຍືນທີ່ຢູ່ເໝືອນເສົາເຂື່ອນ ໃນທີ່ກົງນັ້ນນັ້ນເອງ ສະນັ້ນ ຄົນກະຈອກບາງຄົນໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນຢ່າງນີ້ກໍມີ ນີ້ເປັນໂທດຂອງຄົນກະຈອກປະການທີ ໗

໘. ພິກຂຸທັງຫຼາຍໂຈດພິກຂຸດ້ວຍອາບັດ ພິກຂຸອົງທີ່ຖືກພວກພິກຂຸໂຈດດ້ວຍອາບັດນັ້ນ ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ເປັນຫຍັງນໍ ທ່ານຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງພະຍາຍາມກ່າວຫາເຮົາແທ້ ເອົາລະ ເຮົາຈັກບອກຄືນສຶກຂາກັບມາເປັນຄະລິທັດ” ທ່ານບອກຄືນສຶກຂາກັບມາເປັນຄະລິທັດແລ້ວຈຶ່ງກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ບັດນີ້ ຂໍທ່ານຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍໂຜດເບົາໃຈເທີ້ນ” ເຮົາກ່າວປຽບບຸກຄົນປະເພດນີ້ວ່າເໝືອນມ້າກະຈອກທີ່ນາຍສາຣະຖືສັ່ງວ່າ “ຍ່າງໄປ” ຖືກແທງດ້ວຍປະຕັກເຕືອນຢູ່ ຄຸກຂ້າໜ້າແລະຂາຫຼັງລົງ ໝອບທັບຂາ ທັງ ໔ ຢູ່ທີ່ກົງນັ້ນນັ້ນເອງ ສະນັ້ນ ຄົນກະຈອກບາງຄົນໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນຢ່າງນີ້ກໍມີນີ້ເປັນໂທດຂອງຄົນກະຈອກປະການທີ ໘

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄົນກະຈອກ ໘ ຈຳພວກ ແລະໂທດຂອງຄົນກະຈອກ ໘ ປະການນີ້ແລ

ອັດສະຂະລຸງກະສູດທີ ໔ ຈົບ

໕. ມະລະສູດ

ວ່າດ້ວຍມົນທົນ

[໑໕] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມົນທົນ (ຄວາມມົວໝອງ) ໘ ປະການນີ້

ມົນທົນ ໘ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ມົນມີການບໍ່ທ່ອງຈົມເປັນມົນທົນ
໒. ເຮືອນມີຄວາມບໍ່ຂະຫຍັນໝັ້ນພຽນເປັນມົນທົນ
໓. ຜົວພັນມີຄວາມຂີ້ຄ້ານເປັນມົນທົນ
໔. ຜູ້ຮັກສາມີຄວາມຜະໝາດເປັນມົນທົນ
໕. ສະຕິມີຄວາມປະພຶດຊົ່ວເປັນມົນທົນ
໖. ຜູ້ໃຫ້ມີຄວາມຂີ້ຖີ່ເປັນມົນທົນ
໗. ບາບອະກຸສົນທຳເປັນມົນທົນທັງໃນໂລກນີ້ແລະໂລກໜ້າ
໘. ມົນທົນທີ່ຍິ່ງກວ່າມົນທົນນັ້ນຄືອະວິດຊາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມົນທົນ ໘ ປະການນີ້ແລ

ມົນມີການບໍ່ທ່ອງຈົມເປັນມົນທົນ
 ເຮືອນມີຄວາມບໍ່ຂະຫຍັນໝັ້ນພຽນເປັນມົນທົນ
 ຜົວພັນມີຄວາມຂີ້ຄ້ານເປັນມົນທົນ
 ຜູ້ຮັກສາມີຄວາມຜະໝາດເປັນມົນທົນ
 ສະຕິມີຄວາມປະພຶດຊົ່ວເປັນມົນທົນ
 ຜູ້ໃຫ້ມີຄວາມຂີ້ຖີ່ເປັນມົນທົນ
 ບາບທຳເປັນມົນທົນທັງໃນໂລກນີ້ແລະໂລກໜ້າ
 ມົນທົນທີ່ຍິ່ງກວ່າມົນທົນນັ້ນຄືອະວິດຊາ

ມະລະສູດທີ ໔ ຈົບ

໖. ທູເຕີຍຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍຄຸນສົມບັດຂອງທູດ

[໑໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໘ ປະການ ຄວນເຮັດໜ້າທີ່ທູດໄດ້ ທຳ ໘ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ຮູ້ຈັກຟັງ
໒. ສາມາດເວົ້າໃຫ້ຜູ້ອື່ນຟັງໄດ້
໓. ໃຝ່ສຶກສາ
໔. ຊົງຈຳໄດ້ດີ
໕. ເປັນຜູ້ຮູ້ໄດ້ເຂົ້າໃຈແຈ້ງ

- ຜ. ສາມາດເວົ້າໃຫ້ຜູ້ອື່ນເຂົ້າໃຈໄດ້
- ກ. ສະຫຼາດໃນສິ່ງທີ່ເປັນປະໂຫຍດແລະບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ
- ຝ. ບໍ່ກໍ່ຄວາມຜິດຖຽງກັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ຝ ປະການນີ້ແລ ຄວນເຮັດໜ້າທີ່ທູດໄດ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສາຣີບຸດປະກອບດ້ວຍທຳ ຝ ປະການ ຄວນເຮັດໜ້າທີ່ທູດໄດ້ ທຳ ຝ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື ໃນທຳວິໄນນີ້ ສາຣີບຸດ

- ໑. ຮູ້ຈັກຟັງ
- ໒. ສາມາດເວົ້າໃຫ້ຜູ້ອື່ນຟັງໄດ້
- ໓. ໄຜ່ສຶກສາ
- ໔. ຊົງຈຳໄດ້ດີ
- ໕. ເປັນຜູ້ຮູ້ໄດ້ເຂົ້າໃຈແຈ້ງ
- ຜ. ສາມາດເວົ້າໃຫ້ຜູ້ອື່ນເຂົ້າໃຈໄດ້
- ກ. ສະຫຼາດໃນສິ່ງທີ່ເປັນປະໂຫຍດແລະບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ
- ຝ. ບໍ່ກໍ່ຄວາມຜິດຖຽງກັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສາຣີບຸດປະກອບດ້ວຍທຳ ຝ ປະການນີ້ແລ ຄວນເຮັດໜ້າທີ່ທູດໄດ້

ພິກຂຸຜູ້ເຂົ້າສູ່ຊຸມຊົນທີ່ໂຕ້ຖຽງກັນຢ່າງຮຸນແຮງ
 ກໍບໍ່ສະຫງົບສະຫງ່າ ບໍ່ເຮັດຄຳເວົ້າໃຫ້ເສຍ
 ບໍ່ປົກປັດຂ່າວສານ ຊື່ແຈ້ງຢ່າງບໍ່ມີຂໍ້ສົງໄສ
 ຖືກຍ້ອນຖາມ ກໍບໍ່ໂກດ
 ພິກຂຸຜູ້ມີລັກສະນະເຊັ່ນນັ້ນ ຄວນເຮັດໜ້າທີ່ທູດໄດ້

ທູເຕີຍຍະສູດທີ ໖ ຈົບ

ກ. ປະຖະມະພັນທະນະສູດ

ວ່າດ້ວຍອາການທີ່ເປັນເຄື່ອງຜູກໃຈ ສູດທີ ໑

[໑໗] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສະຕິຍ່ອມຜູກບຸຣຸດໄວ້ໄດ້ດ້ວຍອາການ ຝ ຢ່າງ

ອາການ ຝ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສະຕີຍ່ອມຜູກບຸຣຸດໄວ້ໄດ້ດ້ວຍ ຮູບ
໒. ສະຕີຍ່ອມຜູກບຸຣຸດໄວ້ໄດ້ດ້ວຍ ຮອຍຍິ້ມ
໓. ສະຕີຍ່ອມຜູກບຸຣຸດໄວ້ໄດ້ດ້ວຍ ວາຈາ
໔. ສະຕີຍ່ອມຜູກບຸຣຸດໄວ້ໄດ້ດ້ວຍ ມາຣະຍາດ
໕. ສະຕີຍ່ອມຜູກບຸຣຸດໄວ້ໄດ້ດ້ວຍ ດອກໄມ້ ຫຼື ໝາກໄມ້ທີ່ຫັກມາຈາກປ່າ
໖. ສະຕີຍ່ອມຜູກບຸຣຸດໄວ້ໄດ້ດ້ວຍ ກິ່ນ
໗. ສະຕີຍ່ອມຜູກບຸຣຸດໄວ້ໄດ້ດ້ວຍ ຣົດ
໘. ສະຕີຍ່ອມຜູກບຸຣຸດໄວ້ໄດ້ດ້ວຍ ຜັດສະ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສະຕີຍ່ອມຜູກບຸຣຸດໄວ້ໄດ້ດ້ວຍອາການ ຕູ ຢ່າງນີ້ແລ ສັດທີ່ຖືກຜັດສະ ຜູກໄວ້ ຊື່ວ່າຖືກຜູກໄວ້ດ້ວຍດີ

ປະຖະມະພັນທະນະສູດທີ ໗ ຈົບ

໘. ທຸຕິຍະພັນທະນະສູດ

ວ່າດ້ວຍອາການທີ່ເປັນເຄື່ອງຜູກໃຈ ສູດທີ ໒

[໑໘] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸຣຸດຍ່ອມຜູກສະຕີໄວ້ໄດ້ດ້ວຍອາການ ຕູ ຢ່າງ

ອາການ ຕູ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ບຸຣຸດຍ່ອມຜູກສະຕີໄວ້ໄດ້ດ້ວຍ ຮູບ
໒. ບຸຣຸດຍ່ອມຜູກສະຕີໄວ້ໄດ້ດ້ວຍ ຮອຍຍິ້ມ
໓. ບຸຣຸດຍ່ອມຜູກສະຕີໄວ້ໄດ້ດ້ວຍ ວາຈາ
໔. ບຸຣຸດຍ່ອມຜູກສະຕີໄວ້ໄດ້ດ້ວຍ ມາຣະຍາດ
໕. ບຸຣຸດຍ່ອມຜູກສະຕີໄວ້ໄດ້ດ້ວຍ ດອກໄມ້ ຫຼື ໝາກໄມ້ທີ່ຫັກມາຈາກປ່າ
໖. ບຸຣຸດຍ່ອມຜູກສະຕີໄວ້ໄດ້ດ້ວຍ ກິ່ນ
໗. ບຸຣຸດຍ່ອມຜູກສະຕີໄວ້ໄດ້ດ້ວຍ ຣົດ
໘. ບຸຣຸດຍ່ອມຜູກສະຕີໄວ້ໄດ້ດ້ວຍ ຜັດສະ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸຣຸດຍ່ອມຜູກສະຕີໄວ້ໄດ້ດ້ວຍອາການ ຕູ ຢ່າງນີ້ແລ ສັດທີ່ຖືກຜັດສະ ຜູກໄວ້ ຊື່ວ່າຖືກຜູກໄວ້ດ້ວຍດີ

ທຸຕິຍະພັນທະນະສູດທີ ໘ ຈົບ

໙. ປະຫາຣາທະສູດ

ວ່າດ້ວຍທ້າວປະຫາຣາທະຈອມອະສູນ

[໑໙] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນຄວງຕົ້ນກະເດົາ ອັນເປັນທີ່ຢູ່ຂອງ ນະເລຣຸຍັກ ເຂດເມືອງເວຣັນຊາ ຄັ້ງນັ້ນ ທ້າວປະຫາຣາທະຈອມອະສູນ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວ ຍືນຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ເຈົ້າໄດ້ຕັດກັບທ້າວປະຫາຣາທະຈອມອະສູນດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ປະຫາຣາທະ ພວກອະສູນຕ່າງພາກັນຍິນດີໃນມະຫາສະມຸດແດ່ບໍ່?”

ທ້າວປະຫາຣາທະຈອມອະສູນຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພວກອະສູນຕ່າງ ພາກັນ ຍິນດີໃນມະຫາສະມຸດ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຖາມວ່າ “ປະຫາຣາທະ ໃນມະຫາສະມຸດ ມີສິ່ງທີ່ໜ້າອັດສະ ຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດເທົ່າໃດ ທີ່ພວກອະສູນພົບເຫັນແລ້ວຕ່າງພາກັນຍິນດີໃນມະຫາສະມຸດ”

ທ້າວປະຫາຣາທະຈອມອະສູນຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ໃນມະຫາສະມຸດ ມີສິ່ງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ຕູ ປະການ ທີ່ພວກອະສູນພົບເຫັນແລ້ວຕ່າງພາກັນຍິນດີ”

ສິ່ງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ຕູ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ມະຫາສະມຸດຕ່ຳໄປໂດຍລຳດັບ ລາດໄປໂດຍລຳດັບ ເລິກລົງໄປໂດຍລຳດັບ ບໍ່ເລິກ ຊັນດົງໄປທັນທີ ການທີ່ມະຫາສະມຸດຕ່ຳໄປໂດຍລຳດັບ ລາດໄປໂດຍລຳດັບ ເລິກລົງໄປໂດຍລຳ ດັບ ບໍ່ເລິກຊັນດົງໄປທັນທີ ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດປະການທີ ໑ ໃນມະຫາສະ ມຸດທີ່ພວກອະສູນພົບເຫັນແລ້ວຕ່າງພາກັນຍິນດີໃນມະຫາສະມຸດ

໒. ມະຫາສະມຸດມີປົກກະຕິຄົງທີ່ ບໍ່ລົ້ນຝັ່ງ ການທີ່ມະຫາສະມຸດມີປົກກະຕິຄົງທີ່ ບໍ່ລົ້ນ ຝັ່ງ ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດປະການທີ ໒ ໃນມະຫາສະມຸດທີ່ພວກອະສູນພົບ ເຫັນແລ້ວຕ່າງພາກັນຍິນດີໃນມະຫາສະມຸດ

໓. ມະຫາສະມຸດບໍ່ຢູ່ຮ່ວມກັບຊາກສົບ ຍ່ອມຊັດຊາກສົບຂຶ້ນຝັ່ງຈົນເຖິງເທິງບົກທັນທີ ການທີ່ມະຫາສະມຸດບໍ່ຢູ່ຮ່ວມກັບຊາກສົບ ຍ່ອມຊັດຊາກສົບຂຶ້ນຝັ່ງຈົນເຖິງເທິງບົກທັນທີ ນີ້ເປັນ

ສິ່ງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດປະການທີ ໓ ໃນມະຫາສະມຸດ ທີ່ພວກອະສູນພົບເຫັນແລ້ວ ຕ່າງພາກັນຍິນດີໃນມະຫາສະມຸດ

໔. ມະຫານະທິທຸກສາຍ ຄື ຄົງຄາ ຍະມຸນາ ອະຈິຣະວະດີ ສະຣະພູ ມະຣີ ເມື່ອໄຫຼລົງ ສູ່ມະຫາສະມຸດແລ້ວ ຍ່ອມລະຊື່ແລະໂຄດເດີມຂອງຕົນ ລວມຮຽກວ່າ “ມະຫາສະມຸດ” ທັງໝົດ ການທີ່ມະຫານະທິທຸກສາຍ ຄື ຄົງຄາ ຍະມຸນາ ອະຈິຣະວະດີ ສະຣະພູ ມະຣີ ໄຫຼລົງສູ່ມະຫາສະມຸດແລ້ວຍ່ອມລະຊື່ແລະໂຄດເດີມຂອງຕົນ ລວມຮຽກວ່າ “ມະຫາສະມຸດ” ທັງໝົດ ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດປະການທີ ໔ ໃນມະຫາສະມຸດທີ່ພວກອະສູນພົບເຫັນແລ້ວຕ່າງພາກັນຍິນດີໃນມະຫາສະມຸດ

໕. ແມ່ນ້ຳສາຍໃດສາຍໜຶ່ງໃນໂລກ ທີ່ໄຫຼອອກໄປຈາກມະຫາສະມຸດ ແລະສາຍຝົນຕົກລົງຈາກຟາກຟ້າ ກໍບໍ່ເຮັດໃຫ້ມະຫາສະມຸດຂາດ ຫຼື ເຕັມໄດ້ ການທີ່ແມ່ນ້ຳສາຍໃດສາຍໜຶ່ງໃນໂລກ ທີ່ໄຫຼອອກໄປຈາກມະຫາສະມຸດ ແລະສາຍຝົນ ຕົກລົງຈາກຟາກຟ້າ ກໍບໍ່ເຮັດໃຫ້ມະຫາສະມຸດຂາດຫຼືເຕັມໄດ້ ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດປະການທີ ໕ ໃນມະຫາສະມຸດທີ່ພວກອະສູນພົບ ເຫັນແລ້ວຕ່າງພາກັນຍິນດີໃນມະຫາສະມຸດ

໖. ມະຫາສະມຸດມີຣົດດຽວ ຄື ຣົດເຄັມ ການທີ່ມະຫາສະມຸດມີຣົດດຽວ ຄື ຣົດເຄັມ ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດປະການທີ ໖ ໃນ ມະຫາສະມຸດທີ່ພວກອະສູນພົບເຫັນ ແລ້ວຕ່າງພາກັນຍິນດີໃນມະຫາສະມຸດ

໗. ມະຫາສະມຸດມີຣັດຕະນະຫຼາຍ ມີຣັດຕະນະຫຼາຍຊະນິດ ຄື ແກ້ວມຸກດາ ແກ້ວມະນີ ແກ້ວໄພທູນ ຫອຍສັງ ສິລາ ແກ້ວປະພານ ເງິນ ຄຳ ທັບທິມ ແກ້ວຕາແມວ ການທີ່ມະຫາສະມຸດມີຣັດຕະນະຫຼາຍ ມີຣັດຕະນະຫຼາຍຊະນິດ ຄື ແກ້ວມຸກດາ ແກ້ວມະນີ ແກ້ວໄພທູນ ຫອຍສັງ ສິລາ ແກ້ວປະພານ ເງິນ ຄຳ ທັບທິມ ແກ້ວຕາແມວ ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດປະການທີ ໗ ໃນມະຫາສະມຸດທີ່ພວກອະສູນພົບເຫັນແລ້ວຕ່າງພາກັນຍິນດີໃນມະຫາສະມຸດ

໘. ມະຫາສະມຸດເປັນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງສັດຂະໜາດໃຫຍ່ ຄື ປາຕິມິຕິມົງຄະລະ ປາຕິມິຣະມົງຄະລະ ອະສູນ ນາກ ຄົນທັນ ມີລຳຕົວ ໑໐໐ ໂຍດກຳມີ ມີລຳຕົວ ໒໐໐ ໂຍດກຳມີ ມີລຳຕົວ ໓໐໐ ໂຍດກຳມີ ມີລຳຕົວ ໔໐໐ ໂຍດກຳມີ ມີລຳຕົວ ໕໐໐ ໂຍດກຳມີ ການທີ່ມະຫາສະມຸດເປັນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງສັດຂະໜາດໃຫຍ່ ຄື ປາຕິມິຕິມົງຄະລະ ປາຕິມິຣະມົງຄະລະ ອະສູນ ນາກ ຄົນທັນ ມີລຳຕົວ ໑໐໐ ໂຍດກຳມີ ຯລຯ ມີລຳຕົວ ໓໐໐ ໂຍດກຳມີ ມີລຳຕົວ ໔໐໐ ໂຍດກຳມີ ມີລຳຕົວ ໕໐໐ ໂຍດກຳມີ ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດປະການທີ ໘ ໃນມະຫາສະມຸດທີ່ພວກອະສູນພົບເຫັນແລ້ວຕ່າງພາກັນ ຍິນດີໃນມະຫາສະມຸດ

ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ໃນມະຫາສະໝຸດມີສິ່ງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ຕູ
ປະການນີ້ແລ ທີ່ພວກອະສູນພົບເຫັນແລ້ວຕ່າງພາກັນຍິນດີໃນມະຫາສະໝຸດ

ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຕ່າງພາກັນຍິນດີໃນທຳວິໄນນີ້ແດ່ບໍ່”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ປະທາຣາທະ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຕ່າງພາກັນຍິນດີໃນ
ທຳວິໄນນີ້”

ທ້າວປະທາຣາທະຈອມອະສູນທູນຖາມວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ໃນທຳວິໄນນີ້ມີທຳ
ທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດເທົ່າໃດ ທີ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍພົບເຫັນແລ້ວຕ່າງພາກັນຍິນດີໃນທຳວິໄນ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ປະທາຣາທະ ໃນທຳວິໄນນີ້ ມີທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ
ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ຕູ ປະການ ທີ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍພົບເຫັນແລ້ວຕ່າງພາກັນຍິນດີໃນທຳວິໄນ

ທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ຕູ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ທຳວິໄນນີ້ມີການສຶກສາໄປຕາມລຳດັບ ມີການພ່ຳເພັງໄປຕາມລຳດັບ ມີການປະຕິບັດ
ໄປຕາມລຳດັບ ບໍ່ແມ່ນມີການບັນລຸອະຣະຫັດຕະຜົນໂດຍທັນທີ ເໝືອນມະຫາສະໝຸດຕ່ຳໄປໂດຍ
ລຳດັບ ລາດໄປໂດຍລຳດັບ ເລິກລົງໄປໂດຍລຳດັບ ບໍ່ເລິກຊັນດັ່ງໄປທັນທີ ການທີ່ທຳວິໄນນີ້ມີ
ການສຶກສາໄປຕາມລຳດັບ ມີການພ່ຳເພັງໄປຕາມລຳດັບ ມີການປະຕິບັດໄປຕາມລຳດັບ ບໍ່ແມ່ນ
ມີການບັນລຸອະຣະ ຫັດຕະຜົນໂດຍທັນທີ ນີ້ເປັນທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດປະການທີ ໑
ໃນທຳວິໄນນີ້ທີ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍພົບເຫັນແລ້ວຕ່າງພາກັນຍິນດີໃນທຳວິໄນນີ້

໒. ສາວົກທັງຫຼາຍຂອງເຮົາຍ່ອມບໍ່ລະເມີດສຶກຂາບົດທີ່ເຮົາບັນຍັດໄວ້ ແມ່ນເພາະເຫດ
ແຫ່ງຊີວິດ ເໝືອນມະຫາສະໝຸດທີ່ມີປົກກະຕິຄົງທີ່ ບໍ່ລົ້ນຝັ່ງ ການທີ່ສາວົກທັງຫຼາຍຂອງເຮົາບໍ່ລະ
ເມີດສຶກຂາບົດທີ່ເຮົາບັນຍັດໄວ້ ແມ່ນເພາະເຫດແຫ່ງຊີວິດ ນີ້ເປັນທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍ
ຜາກົດປະການທີ ໒ ໃນ ທຳວິໄນນີ້ທີ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍພົບເຫັນແລ້ວຕ່າງພາກັນຍິນດີໃນທຳວິໄນນີ້

໓. ບຸກຄົນໃດຜູ້ທຸສິນ ມີທຳຊົ່ວຊາມ ບໍ່ສະອາດ ມີຄວາມປະພຶດທີ່ໜ້າຮັງກຽດ ມີວຽກ
ງານປົກປິດ ບໍ່ແມ່ນສະມະນະ ແຕ່ປະຕິນຍາວ່າເປັນສະມະນະ ບໍ່ແມ່ນພົມມະຈາຣີ ແຕ່ປະຕິນ
ຍາວ່າເປັນພົມມະຈາຣີ ເນົ່າພາຍໃນ ຊຸ່ມດ້ວຍຣາຄະ ເປັນເໝືອນມູນຝອຍ ສົງກໍບໍ່ຢູ່ຮ່ວມກັບບຸກ
ຄົນນັ້ນ ຍ່ອມປະຊຸມກັນນຳທ່ານອອກໄປທັນທີ ແມ່ນທ່ານຈະນັ່ງຢູ່ໃນທ່ານກາງພິກຂຸສົງ ກໍຍັງ
ທ່າງໄກຈາກສົງ ແລະສົງກໍທ່າງໄກຈາກທ່ານ ເໝືອນມະຫາສະໝຸດບໍ່ຢູ່ຮ່ວມກັບຊາກສົບ ຍ່ອມ
ຊັດຊາກສົບຂຶ້ນຝັ່ງຈົນເຖິງເທິງບົກທັນທີ ການທີ່ບຸກຄົນໃດຜູ້ທຸສິນ ມີທຳຊົ່ວຊາມ ບໍ່ສະອາດ ມີ
ຄວາມປະພຶດທີ່ໜ້າຮັງກຽດ ມີວຽກງານປົກປິດ ບໍ່ແມ່ນສະມະນະ ແຕ່ປະຕິນຍາວ່າເປັນສະມະນະ

ບໍ່ແມ່ນພົມມະຈາຣີ ແຕ່ປະຕິນຍາວ່າເປັນພົມມະຈາຣີ ເນົ່າພາຍໃນ ຊຸ່ມດ້ວຍຣາຄະ ເປັນເໝືອນ ມູນຝອຍ ສົງບໍ່ຢູ່ຮ່ວມກັບບຸກຄົນນັ້ນ ຍ່ອມປະຊຸມກັນນຳທ່ານອອກໄປທັນທີ ແມ່ນທ່ານຈະນັ່ງຢູ່ ໃນທ່າມກາງພິກຂຸສົງ ກໍຍັງຫ່າງໄກຈາກສົງ ແລະສົງກໍຫ່າງໄກຈາກທ່ານ ນີ້ເປັນທຳທີ່ໜ້າອັດ ສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດປະການທີ ໓ ໃນທຳວິໄນນີ້ທີ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍພົບເຫັນແລ້ວຕ່າງພາກັນຍິນດີ ໃນທຳວິໄນນີ້

໔. ວັນນະ ໔ ເຫຼົ່ານີ້ ຄື ກະສັດ ພາມ ແພດ ສູດ ອອກຈາກ ເຮືອນບວດເປັນບັນພະ ຊິດໃນທຳວິໄນທີ່ຕະຖາຄົດປະກາດແລ້ວ ຍ່ອມລະຊື່ແລະໂຄດເດີມຂອງຕົນ ລວມຮຽກວ່າ “ສະ ມະນະສາກະຍະບຸດ” ທັງໝົດ ເໝືອນມະຫານະທິທຸກສາຍ ຄື ຄົງຄາ ຍະມຸນາ ອະຈິຣະວະດີ ສະຣະພູ ມະຣີ ໄຫຼລົງສູ່ມະຫາສະມຸດແລ້ວ ຍ່ອມລະຊື່ແລະໂຄດເດີມຂອງຕົນ ລວມຮຽກວ່າ “ມະຫາສະມຸດ” ທັງໝົດ ການທີ່ ວັນນະ ໔ ເຫຼົ່ານີ້ ຄື ກະສັດ ພາມ ແພດ ສູດ ອອກຈາກ ເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊິດໃນທຳວິໄນ ທີ່ຕະຖາຄົດປະກາດແລ້ວ ຍ່ອມລະຊື່ແລະໂຄດເດີມຂອງ ຕົນ ລວມຮຽກວ່າ “ສະມະນະສາກະຍະບຸດ” ທັງໝົດ ນີ້ເປັນທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ປະການທີ ໔ ໃນທຳວິໄນນີ້ທີ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍພົບເຫັນແລ້ວຕ່າງພາກັນຍິນດີໃນທຳວິໄນນີ້

໕. ແມ່ນທາກພິກຂຸຈຳນວນຫຼາຍປະຣິນິບພານດ້ວຍອະນຸປາທິເສສະນິບພານທາດ ກໍບໍ່ ເຮັດໃຫ້ ນິບພານຂາດຫຼືເຕັມໄດ້ ເໝືອນແມ່ນ້ຳສາຍໃດສາຍໜຶ່ງໃນໂລກ ທີ່ໄຫຼອອກໄປຈາກມະ ຫາສະມຸດ ແລະສາຍຝົນຕົກລົງຈາກພາກພ້ຳ ກໍບໍ່ເຮັດໃຫ້ມະຫາສະມຸດຂາດຫຼືເຕັມໄດ້ ການທີ່ ແມ່ນທາກພິກຂຸຈຳນວນຫຼາຍປະຣິນິບພານດ້ວຍອະນຸປາທິເສສະນິບພານທາດ ກໍບໍ່ເຮັດໃຫ້ນິບ ພານຂາດ ຫຼື ເຕັມໄດ້ ນີ້ເປັນທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດປະການທີ ໕ ໃນທຳວິໄນນີ້ທີ່ ພິກຂຸທັງຫຼາຍເຫັນແລ້ວຕ່າງພາກັນຍິນດີໃນທຳວິໄນນີ້

໖. ທຳວິໄນນີ້ມີຣົດດຽວ ຄື ວິມຸດຕິຣົດ ເໝືອນມະຫາສະມຸດມີຣົດດຽວຄື ຣົດເຄັມ ການທີ່ ທຳວິໄນນີ້ມີຣົດດຽວ ຄື ວິມຸດຕິຣົດ ນີ້ເປັນທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດປະການທີ ໖ ໃນທຳ ວິໄນນີ້ທີ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍພົບເຫັນແລ້ວຕ່າງພາກັນຍິນດີໃນທຳວິໄນນີ້

໗. ທຳວິໄນນີ້ມີຣັດຕະນະຫຼາຍ ມີຣັດຕະນະຫຼາຍຊະນິດ ຄື ສະຕິປັດຖານ ໔ ສຳມັບປະ ທານ ໔ ອິດທິບາດ ໔ ອິນຊີ ໔ ພະລະ ໔ ໂພດຊົງ ໗ ອະຣິຍະມັກມີອົງ ໘ ເໝືອນມະຫາສະ ມຸດທີ່ມີຣັດຕະນະຫຼາຍ ມີຣັດຕະນະຫຼາຍຊະນິດ ຄື ແກ້ວມຸກດາ ແກ້ວມະນີ ແກ້ວໄພທູນ ຫອຍສັງ ສິລາ ແກ້ວປະພານ ເງິນ ຄຳ ທັບທິມ ແກ້ວຕາແມວ ການທີ່ທຳວິໄນນີ້ ມີຣັດຕະນະ ຫຼາຍ ມີຣັດຕະນະຫຼາຍ ຊະນິດ ຄື ສະຕິປັດຖານ ໔ ສຳມັບປະທານ ໔ ອິດທິບາດ ໔ ອິນຊີ ໔ ພະລະ ໔ ໂພດຊົງ ໗ ອະຣິຍະມັກມີອົງ ໘ ນີ້ເປັນທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດປະການທີ ໗ ໃນທຳວິໄນນີ້ ທີ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍພົບເຫັນແລ້ວຕ່າງພາກັນຍິນດີໃນທຳວິໄນນີ້

໘. ທຳວິໄນນີ້ເປັນທີ່ຢູ່ຂອງຜູ້ໃຫຍ່ ຄື ພຣະໂສດາບັນ ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາບັດຕິຜົນ ພຣະສະກະທາຄາມີ ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມີຜົນ ພຣະອະນາຄາມີ ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ອະນາຄາມີຜົນ ພຣະອະຣະຫັນ ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອອະຣະຫັດຕະຜົນ ເໝືອນມະຫາສະມຸດເປັນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງສັດຂະໜາດໃຫຍ່ ຄື ປະລາຕິມິຕິມິງຄະລະ ປະລາຕິມິຣະມິງຄະລະ ອະສູນ ນາກ ຄົນທັນ ມີລຳຕົວ ໑໐໐ ໂຍດກຳມີ ມີລຳຕົວ ໒໐໐ ໂຍດກຳມີ ມີລຳຕົວ ໓໐໐ ໂຍດກຳມີ ມີລຳຕົວ ໔໐໐ ໂຍດກຳມີ ມີລຳຕົວ ໕໐໐ ໂຍດກຳມີ ການທີ່ທຳວິໄນນີ້ເປັນ ທີ່ຢູ່ຂອງຜູ້ໃຫຍ່ ຄື ພຣະໂສດາບັນ ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ໂສດາບັດຕິຜົນ ພຣະສະກະທາຄາມີ ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ສະກະທາຄາມີຜົນ ພຣະອະນາຄາມີ ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ອະນາຄາມີຜົນ ພຣະອະຣະຫັນ ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອອະຣະຫັດຕະຜົນ ນີ້ເປັນທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ປະການທີ ໘ ໃນທຳວິໄນນີ້ ທີ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍພົບເຫັນແລ້ວຕ່າງພາກັນຍິນດີໃນທຳວິໄນນີ້

ປະທາຣາທະ ໃນທຳວິໄນນີ້ ມີທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ໘ ປະການນີ້ ທີ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍພົບເຫັນແລ້ວຕ່າງພາກັນຍິນດີໃນທຳວິໄນນີ້

ປະທາຣາທະສູດທີ ໙ ຈົບ

໑໐. ອຸໂປສິດສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດທີ່ ພຣະພຸດທະເຈົ້າບໍ່ຊົງສະແດງປາຕິໂມກ

[໒໐] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນ ບຸບພາຣາມ ຜາສາດຂອງ ນາງວິສາຂາມິຄາຣະມາຕາ ເຂດເມືອງສາວັດຖິ ສະໄໝນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າມີພິກຂຸສົງແວດລ້ອມ ປະທັບນັ່ງ ໃນວັນອຸໂປສິດ ເມື່ອຮາຕິຜ່ານໄປແລ້ວ ປະຖົມຍາມຜ່ານໄປແລ້ວ ທ່ານພຣະອານົນລຸກຈາກອາ ສະນະ ທີ່ມອຸດຕະຣາສົງບ່ຽງບ່າ ປະນົມມີໄປທາງທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ ໄດ້ຂາບທູນດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຮາຕິຜ່ານໄປແລ້ວ ປະຖົມຍາມຜ່ານໄປແລ້ວ ພິກຂຸສົງ ນັ່ງຖ້າຢູ່ດົນແລ້ວ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງໂພດຍົກພຣະປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງແກ່ພິກຂຸ ທັງຫຼາຍເທື່ອ ຂ້ານ້ອຍ” ເມື່ອທ່ານພຣະອານົນຂາບທູນຢ່າງນີ້ແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງນຶ່ງ

ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ເມື່ອຮາຕິຜ່ານໄປແລ້ວ ມັດຊົມຍາມຜ່ານໄປແລ້ວ ທ່ານພຣະອານົນ ລຸກຈາກອາສະນະ ທີ່ມອຸດຕະຣາສົງບ່ຽງບ່າ ປະນົມມີໄປທາງທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ ໄດ້ຂາບທູນດັ່ງ ນີ້ ວ່າ

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຣາຕິຜ່ານໄປແລ້ວ ມັດຊົມຍາມຜ່ານໄປແລ້ວ ພິກຂຸສົງ ນັ່ງຖ້າຢູ່ດົນແລ້ວ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງໂຜດຍົກພຣະປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງແກ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍເທິນ ຂ້ານ້ອຍ”

ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າກໍຊົງນຶ່ງ

ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ເມື່ອຣາຕິຜ່ານໄປແລ້ວ ປັດສິມຍາມຜ່ານໄປແລ້ວ ຍາມຮຸ່ງອະຣຸນເຣີມສະຫວ່າງ ທ່ານພຣະອານົນລຸກຈາກອາສະນະ ທີ່ມອຸດຕະຣາສົງບ່ຽງບ່າ ປະນົມມີໄປທາງທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄປະທັບຢູ່ ໄດ້ຂາບທູນດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຣາຕິຜ່ານໄປແລ້ວ ປັດສິມຍາມຜ່ານໄປແລ້ວ ຍາມຮຸ່ງອະຣຸນເຣີມສະຫວ່າງ ພິກຂຸສົງນັ່ງຖ້າຢູ່ດົນແລ້ວ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງໂຜດຍົກພຣະປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງແກ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍດ້ວຍເທິນ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ອານົນ ບໍລິສັດບໍ່ບໍລິສຸດ”

ລຳດັບນັ້ນ ທ່ານພຣະມະຫາໂມກຄັນລານະໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຢ່າງນີ້ວ່າ “ອານົນ ບໍລິສັດບໍ່ບໍລິສຸດ” ຊົງໝາຍເຖິງໃຜກັນ ແລ້ວຈຶ່ງກຳນົດຈິດ (ຂອງພິກຂຸ) ດ້ວຍຈິດ(ຂອງຕົນ) ແລ້ວກວດເບິ່ງພິກຂຸສົງທຸກອົງ ຈຶ່ງໄດ້ເຫັນບຸກຄົນຜູ້ທຸສິນ ມີທຳຊົ່ວຊາມບໍ່ສະອາດ ມີຄວາມປະພຶດທີ່ໜ້າຮັງກຽດ ມີວຽກງານປົກປິດ ບໍ່ແມ່ນສະມະນະແຕ່ປະຕິນຍາວ່າເປັນສະມະນະ ບໍ່ແມ່ນພົມມະຈາຣີ ແຕ່ປະຕິນຍາວ່າເປັນພົມມະຈາຣີ ເນົ່າພາຍໃນ ຊຸ່ມດ້ວຍຣາຄະ ເປັນເໝືອນມູນຝອຍ ນັ່ງຢູ່ໃນທ່າມກາງສົງນັ້ນ ເມື່ອເຫັນແລ້ວ ຈຶ່ງລຸກຈາກອາສະນະເຂົ້າໄປຫາບຸກຄົນນັ້ນ ໄດ້ກ່າວກັບບຸກຄົນນັ້ນວ່າ “ທ່ານຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງເຫັນທ່ານແລ້ວ ທ່ານບໍ່ມີສັງວາດກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍ” ເມື່ອພຣະມະຫາໂມກຄັນລານະກ່າວຢ່າງນີ້ແລ້ວ ບຸກຄົນນັ້ນກໍຍັງນຶ່ງຢູ່

ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ທ່ານພຣະມະຫາໂມກຄັນລານະ ກໍໄດ້ກ່າວກັບບຸກຄົນນັ້ນວ່າ “ທ່ານຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງເຫັນທ່ານແລ້ວ ທ່ານບໍ່ມີສັງວາດກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍ”

ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ບຸກຄົນນັ້ນກໍຍັງນຶ່ງຢູ່

ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ທ່ານພຣະມະຫາໂມກຄັນລານະກໍໄດ້ກ່າວກັບບຸກຄົນນັ້ນວ່າ “ທ່ານຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງເຫັນທ່ານແລ້ວ ທ່ານບໍ່ມີສັງວາດກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍ”

ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ບຸກຄົນນັ້ນກໍຍັງນຶ່ງຢູ່

ເມື່ອແລ້ວ ທ່ານພຣະມະຫາໂມກຄັນລານະ ຈຶ່ງຈັບແຂນດຶງໃຫ້ລູກຂຶ້ນແລ້ວໄລ່ໃຫ້ອອກໄປນອກ ຊັມປະຕູໃສ່ກອນແລ້ວ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພຣະອົງໃຫ້ບຸກຄົນນັ້ນອອກໄປພົ້ນແລ້ວ ບໍລິສັດບໍລິສຸດ ແລ້ວ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງໂຜດຍົກພຣະປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງແກ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍເທິນ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ໜ້າອັດສະຈັນແທ້ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ໂມກຄັນລານະ ໂມຄະບຸຣຸດນີ້ດີຈົນຕ້ອງໄດ້ຈັບແຂນດຶງໃຫ້ລູກຂຶ້ນ”

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງຮຽກພິກຂຸທັງຫຼາຍມາຕັດວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຕັ້ງແຕ່ບັດນີ້ໄປ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງເຮັດອຸໂປສົດ ເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຕັ້ງແຕ່ວັນນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ເຮົາຈັກບໍ່ສະແດງອຸໂປສົດ ຈັກບໍ່ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຕະຖາຄົດຈະຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃນເມື່ອບໍລິສັດບໍ່ບໍລິສຸດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນມະຫາສະມຸດມີສິ່ງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ຕູ ປະການທີ່ພວກອະສູນພົບເຫັນແລ້ວຕ່າງພາກັນຍິນດີໃນມະຫາສະມຸດ

ສິ່ງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ຕູ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ມະຫາສະມຸດຕ່ຳໄປໂດຍລຳດັບ ລາດໄປໂດຍລຳດັບ ເລິກລົງໄປໂດຍລຳດັບ ບໍ່ເລິກຊັນດັ່ງໄປທັນທີ ການທີ່ມະຫາສະມຸດຕ່ຳໄປໂດຍລຳດັບ ລາດໄປໂດຍລຳດັບ ເລິກລົງໄປໂດຍລຳດັບ ບໍ່ເລິກຊັນດັ່ງໄປທັນທີ ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ປະການທີ ໑ ໃນມະຫາສະມຸດທີ່ພວກອະສູນພົບເຫັນແລ້ວຕ່າງພາກັນຍິນດີໃນມະຫາສະມຸດ ຯລຯ

ຕູ. ມະຫາສະມຸດເປັນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງສັດຂະໜາດໃຫຍ່ ຄື ປາຕິມິຕິມົງຄະລະ ປາຕິມິຣະມົງຄະລະ ອະສູນ ນາກ ຄົນທັນ ມີລຳຕົວ ໑໐໐ ໂຍດກຳມີ ຯລຯ ມີລຳຕົວ ໔໐໐ ໂຍດກຳມີ ການທີ່ມະຫາສະມຸດເປັນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງສັດຂະໜາດໃຫຍ່ ຄື ປາຕິມິຕິມົງຄະລະ ປາຕິມິຣະມົງຄະລະ ອະສູນ ນາກ ຄົນທັນ ມີລຳຕົວ ໑໐໐ ໂຍດກຳມີ ຯລຯ ມີລຳຕົວ ໔໐໐ ໂຍດກຳມີ ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດປະການທີ ໒ ໃນມະຫາສະມຸດທີ່ພວກອະສູນພົບເຫັນແລ້ວຕ່າງພາກັນຍິນດີໃນມະຫາສະມຸດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນມະຫາສະມຸດມີສິ່ງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ຕູ ປະການນີ້ແລ້ວທີ່ພວກອະສູນພົບເຫັນແລ້ວຕ່າງພາກັນຍິນດີໃນມະຫາສະມຸດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນທຳວິໄນນີ້ ມີທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ຕູ
ປະການ ທີ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍພົບເຫັນແລ້ວຕ່າງພາກັນຍິນດີໃນທຳວິໄນນີ້

ທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ຕູ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ທຳວິໄນນີ້ມີການສຶກສາໄປຕາມລຳດັບ ມີການພ່ຳເພັງໄປຕາມລຳດັບ ມີການປະຕິບັດ
ໄປຕາມລຳດັບ ບໍ່ແມ່ນມີການບັນລຸອະຣະຫັດຕະຜົນໂດຍທັນທີ ເໝືອນມະຫາສະມຸດທີ່ຕ່ຳໄປ
ໂດຍລຳດັບ ລາດໄປໂດຍລຳດັບ ເລິກລົງໄປໂດຍລຳດັບ ບໍ່ເລິກຊັນດັ່ງໄປທັນທີ ການທີ່ທຳວິໄນ
ນີ້ມີການສຶກສາໄປຕາມລຳດັບ ມີການພ່ຳເພັງໄປຕາມລຳດັບ ມີການປະຕິບັດໄປຕາມລຳດັບ ບໍ່
ແມ່ນມີການບັນລຸອະຣະຫັດຕະຜົນໂດຍທັນທີ ນີ້ເປັນທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດປະການທີ
໑ ໃນທຳວິໄນນີ້ທີ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍພົບເຫັນແລ້ວຕ່າງພາກັນຍິນດີໃນທຳວິໄນນີ້ ຯລຯ

ຕູ. ທຳວິໄນນີ້ເປັນທີ່ຢູ່ຂອງຜູ້ໃຫຍ່ ຄື ພຣະໂສດາບັນ ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້
ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນ ຯລຯ ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອອະຣະຫັດຕະຜົນ ເໝືອນມະຫາສະມຸດເປັນ
ທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງສັດຂະໜາດໃຫຍ່ ຄື ປາຕິມິຕິມົງຄະລະ ປາຕິມິຣະມົງຄະລະ ອະສູນ ນາກ ຄົນ
ທັນ ມີລຳຕົວ ໑໐໐ ໂຍດກຳມີ ຯລຯ ມີລຳຕົວ ໕໐໐ ໂຍດກຳມີ ການທີ່ທຳວິໄນນີ້ເປັນທີ່ຢູ່ຂອງຜູ້
ໃຫຍ່ ຄື ພຣະໂສດາບັນ ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ໂສດາປັດຕິຜົນ ຯລຯ ບຸກຄົນຜູ້
ປະຕິບັດເພື່ອອະຣະຫັດຕະຜົນນີ້ເປັນທຳ ທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດປະການທີ ຕູ ໃນທຳ
ວິໄນນີ້ທີ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພົບເຫັນແລ້ວຕ່າງພາກັນຍິນດີໃນທຳວິໄນນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນທຳວິໄນນີ້ມີທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ຕູ ປະການ ທີ່ພິກຂຸ
ທັງຫຼາຍພົບເຫັນແລ້ວຕ່າງພາກັນຍິນດີໃນທຳວິໄນນີ້

ອຸໂປສົດສູດທີ ໑໐ ຈົບ

ມະຫາວັກທີ ໒ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ເວຣັນຊະສູດ	໒. ສີຫະສູດ
໓. ອັດສາຊານິຍະສູດ	໔. ອັດສະຂະລຸງກະສູດ
໕. ມະລະສູດ	໖. ທູເຕີຍຍະສູດ
໗. ປະຖະມະພັນທະນະສູດ	໘. ທູຕິຍະພັນທະນະສູດ
໙. ປະຫາຣາທະສູດ	໑໐. ອຸໂປສົດສູດ

໓. ຄະຫະປະຕິວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍຄະຫະບໍດີ

໑. ປະຖະມະອຸກຄະສູດ

ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນຂອງອຸກຄະຄະຫະບໍດີ ສູດທີ ໑

[໒໑] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນກຸຕາຄານສາລາ ປາມະຫາວັນ ເຂດເມືອງເວສາລີ ໃນບ່ອນນັ້ນແລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຮັບສັງຮຽກພິກຂຸທັງຫຼາຍມາຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງຊົງຈຳອຸກຄະຄະຫະບໍດີຊາວເມືອງເວສາລີວ່າ ເປັນຜູ້ປະກອບ ດ້ວຍທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ຕູ ປະການ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຜູ້ສຸຄົດໄດ້ຕັດ ໄວຍາກອນພາສີດນີ້ແລ້ວ ສະເດັດລຸກຈາກພຸດທະອາດເຂົ້າໄປສູ່ພຣະວິຫານ

ເມື່ອໃນເວລາເຊົ້າ ພິກຂຸອົງໜຶ່ງຄອງອັນຕະຣະວາລິກ ຖືບາດແລະຈິວອນເຂົ້າໄປສູ່ນິເວດ ຂອງອຸກຄະຄະຫະບໍດີຊາວເມືອງເວສາລີ ແລ້ວນັ່ງເທິງອາສະນະທີ່ປູລາດໄວ້ ລຳດັບນັ້ນ ອຸກຄະ ຄະຫະບໍດີຊາວເມືອງເວສາລີເຂົ້າໄປຫາພິກຂຸນັ້ນເຖິງທີ່ຢູ່ ອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ພິກຂຸນັ້ນໄດ້ຖາມອຸກຄະຄະຫະບໍດີນັ້ນດັ່ງນີ້ວ່າ

“ທ່ານອຸກຄະຄະຫະບໍດີ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງພະຍາກອນວ່າ ທ່ານເປັນຜູ້ປະກອບ ດ້ວຍທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ຕູ ປະການ ທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ຕູ ປະການ ທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ທ່ານໄດ້ຮັບພະຍາກອນຈາກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ເປັນແນວໃດ?”

ອຸກຄະຄະຫະບໍດີກ່າວວ່າ “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້ເລີຍວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງພະຍາກອນວ່າ ຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ຕູ ປະການ ເຫຼົ່າໃດ ແຕ່ຂໍທ່ານໂຜດຟັງທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ຕູ ປະການທີ່ຂ້ານ້ອຍມີຢູ່ເທິງ ໂຜດໃສ່ໃຈໃຫ້ດີ ຂ້ານ້ອຍຈັກກ່າວ ພິກຂຸນັ້ນຮັບຄຳແລ້ວ ອຸກຄະຄະຫະບໍດີຊາວເມືອງເວສາລີ ຈົ່ງໄດ້ກ່າວເລື່ອງນີ້ວ່າ

໑. “ເມື່ອຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ແຕ່ທີ່ໄກເປັນຄັ້ງທຳອິດ ພ້ອມກັບການ ເຫັນນັ້ນເອງ ຂ້ານ້ອຍກໍມີຈິດເຫຼື່ອມໃສຕໍ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ນີ້ແລ ເປັນທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດປະການທີ ໑ ທີ່ຂ້ານ້ອຍມີຢູ່

໒. ຂ້ານ້ອຍມີຈິດເຫຼື້ອມໃສແລ້ວ ເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ພຣະອົງໄດ້ຊົງສະແດງອະນຸປຸບພິກະຖາແກ່ຂ້ານ້ອຍ ຄື ຊົງປະກາດທານະກະຖາ (ເລື່ອງທານ) ສີລະກະຖາ (ເລື່ອງສິນ) ສັກຄະກະຖາ (ເລື່ອງສະຫວັນ) ກາມາທິນະວະກະຖາ (ເລື່ອງໂທດ ຄວາມຕໍ່າຊາມ ຄວາມເສົ້າໝອງແຫ່ງກາມ) ເນກຂໍາມານິສັງສະກະຖາ (ເລື່ອງອານິສັງແຫ່ງການອອກຈາກກາມ)

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຮູ້ວ່າ ຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ມີຈິດຄວນອ່ອນ ປາສະຈາກນິວອນ ເບີກບານ ຜ່ອງໃສ ຈຶ່ງຊົງປະກາດສາມຸກກັງສີກະເທດສະໜາ ຄື ທຸກ ສະມຸໄທ ນິໂຣດ ມັກ ທໍາ ຈັກຊອນປາສະຈາກທຸລີ ປາສະຈາກມົນທົນ ໄດ້ເກີດແກ່ຂ້ານ້ອຍເທິງທີ່ນັ່ງນັ້ນເອງວ່າ “ສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງມີຄວາມເກີດຂຶ້ນເປັນທໍາມະດາ ສິ່ງນັ້ນທັງປວງມີຄວາມດັບໄປເປັນທໍາມະດາ” ປຽບເໝືອນຜ້າຂາວສະອາດ ປາສະຈາກມົນທົນ ຄວນຮັບນໍ້າຢ້ອມໄດ້ເປັນຢ່າງດີ ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂ້ານ້ອຍນັ້ນໄດ້ເຫັນທໍາ ບັນລຸທໍາ ຮູ້ທໍາ ຍັງລົງສູ່ທໍາ ຂ້າມພັນຄວາມສົງໄສ ປາສະຈາກຄວາມເຄືອບແຄງ ເຖິງຄວາມແກ່ກ້າ ປາສະຈາກຄວາມມືຜູ້ອື່ນເປັນປັດໄຈໃນສາດສະໜາຂອງພຣະສາດສະດາ ໄດ້ເຖິງພຣະພຸດທະເຈົ້າ ພຣະທໍາ ແລະພຣະສົງເປັນສະຣະນະແລ້ວ ແລະໄດ້ສະມາທານສຶກຂາບົດທີ່ມີພົມມະຈັນເປັນທີ ໕ ເທິງທີ່ນັ່ງນັ້ນເອງ ນີ້ແລເປັນທໍາ ທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດປະການທີ ໒ ທີ່ຂ້ານ້ອຍມີຢູ່

໓. ຂ້ານ້ອຍນັ້ນ ມີພັນລະຍາທີ່ເປັນສາວລຸ້ນ ໔ ຄົນ ຂ້ານ້ອຍເຂົ້າໄປຫາພັນລະຍາເຫຼົ່ານັ້ນເຖິງທີ່ຢູ່ແລ້ວກ່າວກັບພວກນາງວ່າ “ນາງທັງຫຼາຍ ເຮົາໄດ້ສະມາທານ ສຶກຂາບົດທີ່ມີພົມມະຈັນເປັນທີ ໕ ແລ້ວ ຍິງໃດປາຖະໜາ ຍິງນັ້ນ ຈຶ່ງໃຊ້ຈ່າຍໂພຄະຊັບເຫຼົ່ານີ້ ແລະຈຶ່ງເຮັດບຸນ ຫຼື ກັບໄປສູ່ຕະກູນຍາດຂອງຕົນເທີ້ນ ຫຼື ມີຄວາມປະສົງຊາຍ ເຮົາກໍຈະມອບພວກເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຂົາ” ເມື່ອຂ້ານ້ອຍກ່າວຢ່າງນີ້ແລ້ວ ພັນລະຍາຫຼວງໄດ້ກ່າວກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ “ຂໍທ່ານໂຜດມອບຂ້ານ້ອຍໃຫ້ແກ່ຊາຍຜູ້ມີຊື່ນີ້ເທີ້ນ” ລໍາດັບນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮຽກຊາຍ ຄົນນັ້ນມາ ໃຊ້ມີຊາຍຈັບພັນລະຍາ ມີຂວາຈັບເຕົ້ານໍ້າຢາດນໍ້າມອບໃຫ້ຊາຍຄົນນັ້ນໄປ ເມື່ອບໍລິຈາກພັນລະຍາສາວລຸ້ນໃຫ້ເປັນທານ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້ສຶກ ວ່າຈິດປ່ຽນໄປ ນີ້ແລ ເປັນທໍາທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດປະການທີ ໓ ທີ່ຂ້ານ້ອຍມີຢູ່

໔. ຕະກູນຂອງຂ້ານ້ອຍມີໂພຄະຊັບຢູ່ພ້ອມ ແລະໂພຄະຊັບເຫຼົ່ານັ້ນ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ແຈກຈ່າຍໃຫ້ກັບຜູ້ມີສິນ ມີກັນລະຍານະທໍາ ນີ້ແລ ເປັນທໍາທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດປະການທີ ໔ ທີ່ຂ້ານ້ອຍມີຢູ່

໕. ຂ້ານ້ອຍເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້ພິກຂຸໃດ ກໍເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້ໂດຍເຄົາລົບເທົ່ານັ້ນ ບໍ່ແມ່ນເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້ໂດຍບໍ່ເຄົາລົບ ນີ້ແລ ເປັນທໍາທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ປະການທີ ໕ ທີ່ຂ້ານ້ອຍມີຢູ່

ຝ. ຫາກທ່ານຜູ້ມີອາຍຸນັ້ນ ຈະສະແດງທຳແກ່ຂ້ານ້ອຍ ຂ້ານ້ອຍຈະຟັງໂດຍເຄົາລົບເທົ່ານັ້ນ ບໍ່ແມ່ນຟັງໂດຍບໍ່ເຄົາລົບ ຫາກທ່ານຜູ້ມີອາຍຸນັ້ນ ຈະບໍ່ສະແດງທຳແກ່ຂ້ານ້ອຍ ຂ້ານ້ອຍກໍຈະສະແດງທຳແກ່ທ່ານ ນີ້ແລ ເປັນທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດປະການທີ ໖ ທີ່ຂ້ານ້ອຍມີຢູ່

ຖ. ບໍ່ໜ້າອັດສະຈັນເລີຍ ທີ່ພວກເທວະດາເຂົ້າມາຫາຂ້ານ້ອຍແລ້ວບອກວ່າ “ທ່ານ ຄະຫະບໍດີ ທຳອັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ດີແລ້ວ” ເມື່ອພວກເທວະດາກ່າວຢ່າງນີ້ແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ກ່າວກັບເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນຢ່າງນີ້ວ່າ “ເທວະດາ ພວກທ່ານຈະບອກຢ່າງນີ້ຫຼືບໍ່ບອກຢ່າງນີ້ກໍຕາມ ທຳກໍເປັນທຳອັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ດີແລ້ວ” ຂ້ານ້ອຍ ບໍ່ຮູ້ສຶກໃຈຟູເພາະເຫດນັ້ນເລີຍວ່າ “ພວກເທວະດາເຂົ້າມາຫາຂ້ານ້ອຍຫຼືຂ້ານ້ອຍສົນທະນາກັບພວກເທວະດາ” ນີ້ແລ ປັນທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດປະການທີ ໗ ທີ່ຂ້ານ້ອຍມີຢູ່

ຝ. ສັງໂຍດເບື້ອງຕົ້າ ໕ ປະການ ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຊົງສະແດງໄວ້ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ເຫັນສັງໂຍດອັນໃດໃນຕົນທີ່ຍັງລະບໍ່ໄດ້ ນີ້ແລ ປັນທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດປະການທີ ໘ ທີ່ຂ້ານ້ອຍມີຢູ່

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ໘ ປະການນີ້ແລ ທີ່ຂ້ານ້ອຍມີຢູ່ ແຕ່ຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້ເລີຍວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຊົງພະຍາກອນວ່າ ຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍທຳ ທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ໘ ປະການເຫຼົ່າໃດ”

ລຳດັບນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນ ຮັບບິນທະບາດໃນນິເວດຂອງອຸກຄະຄະຫະບໍດີຊາວເມືອງເວສາລີ ແລ້ວ ລຸກຈາກອາສະນະຈາກໄປ ທ່ານກັບຈາກບິນທະບາດ ຫຼັງຈາກສັນອາຫານສຳເລັດແລ້ວ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນເລື່ອງທີ່ສົນທະນາປາໄສກັບອຸກຄະຄະຫະບໍດີ ຊາວເມືອງເວສາລີທັງໝົດໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຮັບຮູ້

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ດີແລ້ວ ດີແລ້ວ ພິກຂຸ ອຸກຄະຄະຫະບໍດີຊາວເມືອງເວສາລີ ເມື່ອຈະພະຍາກອນໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ເພິ່ງພະຍາກອນໄປຕາມນັ້ນ ພິກຂຸ ເຮົາພະຍາກອນວ່າ ອຸກຄະຄະຫະບໍດີຊາວເມືອງເວສາລີເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ໘ ປະການນີ້ ແລະທ່ານຈົ່ງຊົງຈຳອຸກຄະຄະຫະບໍດີຊາວເມືອງເວສາລີວ່າ ເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ໘ ປະການນີ້”

ປະຖະມະອຸກຄະສູດທີ ໑ ຈົບ

໒. ທຸຕິຍະອຸກຄະສູດ

ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນຂອງອຸກຄະຄະຫະບໍດີ ສູດທີ ໒

[໒໒] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນ ບ້ານຫັດຖິຄາມ ແຄວ້ນວັດຊີ ໃນ ບ່ອນນັ້ນແລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງຮຽກພິກຂຸທັງຫຼາຍມາຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງ ຫຼາຍຈົ່ງຊົງຈຳອຸກຄະຄະຫະບໍດີຊາວບ້ານຫັດຖິຄາມວ່າ ເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ຕູ ປະການ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຜູ້ສຸຄົດໄດ້ຕັດໄວຍາກອນພາສີດນີ້ແລ້ວ ສະ ເດັດລຸກຈາກພຸດທະອາດເຂົ້າໄປສູ່ພຣະວິຫານ

ເມື່ອເວລາເຊົ້າ ພິກຂຸອົງໜຶ່ງຄອງອັນຕະຣະວາສົກ ຖືບາດ ແລະຈິວອນເຂົ້າໄປສູ່ນິເວດ ຂອງອຸກຄະຄະຫະບໍດີຊາວບ້ານຫັດຖິຄາມ ແລ້ວນັ່ງເທິງອາສະນະທີ່ປູລາດໄວ້ ຕໍ່ມາ ອຸກຄະຄະ ຫະບໍດີຊາວບ້ານຫັດຖິຄາມເຂົ້າໄປຫາພິກຂຸນັ້ນເຖິງທີ່ຢູ່ ອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ພິກຂຸນັ້ນໄດ້ກ່າວກັບອຸກຄະຄະຫະບໍດີຊາວບ້ານຫັດຖິຄາມດັ່ງນີ້ວ່າ

“ທ່ານອຸກຄະຄະຫະບໍດີ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງພະຍາກອນວ່າ ທ່ານເປັນຜູ້ປະກອບ ດ້ວຍທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ຕູ ປະການ ທ່ານອຸກຄະຄະຫະບໍດີ ທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ຕູ ປະການ ອັນໃດແດ່”

ອຸກຄະຄະຫະບໍດີກ່າວວ່າ “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້ເລີຍວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໄດ້ຊົງ ພະຍາກອນວ່າຂ້ານ້ອຍ ເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ຕູ ປະການເຫຼົ່າໃດ ແຕ່ຂໍທ່ານໂຜດຟັງທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ຕູ ປະການທີ່ຂ້ານ້ອຍ ມີຢູ່ ເທີນ ໂຜດໃສ່ໃຈໃຫ້ດີ ຂ້ານ້ອຍຈັກກ່າວ ພິກຂຸນັ້ນຮັບຄຳແລ້ວ ອຸກຄະຄະຫະບໍດີຊາວບ້ານ ຫັດ ຖິຄາມຈຶ່ງໄດ້ກ່າວເລື່ອງນີ້ວ່າ

໑. ເມື່ອຂ້ານ້ອຍກຳລັງທຽວຊົມຢູ່ໃນສວນນາຄະວັນ ໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແຕ່ທີ່ໄກ ເປັນຄັ້ງທຳອິດ ພ້ອມກັບການເຫັນນັ້ນເອງ ຂ້ານ້ອຍກໍມີຈິດເຫຼື້ອມໃສຕໍ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ແລະ ສ່າງຈາກເມົາສຸຣາ ນີ້ແລ ເປັນທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດປະການທີ ໑ ທີ່ຂ້ານ້ອຍມີຢູ່

໒. ຂ້ານ້ອຍ ມີຈິດເຫຼື້ອມໃສແລ້ວ ເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ພຣະຜູ້ມີພຣະ ພາກເຈົ້າຊົງສະແດງອະນຸປຸບພິກະຖາແກ່ຂ້ານ້ອຍ ຄື ຊົງປະກາດທານະກະຖາ ສີລະກະຖາ ສັກ ຄະກະຖາ ກາມາທິນະວະກະຖາ ເນກຂຳມານິສັງສະກະຖາ

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຮູ້ວ່າ ຂ້ານ້ອຍມີຈິດຄວນ ອ່ອນນຸ້ມ ປາສະຈາກນິວອນ

ເບີກບານ ຜ່ອງໃສ ຈຶ່ງຊົງປະກາດສາມຸກກັງສິກະເທດສະໜາ ຄື ທຸກ ສະມຸໄທ ນິໂຣດ ມັກ ທຳ ຈັກຊອ້ນປາສະຈາກທຸລີ ປາສະຈາກມົນທົນ ໄດ້ເກີດແກ່ຂ້ານ້ອຍເທິງທີ່ນັ້ນເອງວ່າ “ສິ່ງໃດສິ່ງ ໜຶ່ງມີຄວາມເກີດຂຶ້ນເປັນທຳມະດາ ສິ່ງນັ້ນທັງປວງມີຄວາມດັບໄປເປັນທຳມະດາ” ປຽບເໝືອນຜ້າ ຂາວສະອາດ ປາສະຈາກມົນທົນ ຄວນຮັບນ້ຳຢ້ອມໄດ້ເປັນຢ່າງດີ ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂ້ານ້ອຍນັ້ນ ໄດ້ເຫັນທຳ ບັນລຸທຳ ຮູ້ທຳ ຍັງລົງສູ່ທຳ ຂ້າມພື້ນຄວາມສົງໄສ ປາສະຈາກຄວາມເຄືອບແຄງ ເຖິງຄວາມແກ່ກ້າ ປາສະຈາກຄວາມມືຜູ້ອື່ນ ເປັນປັດໄຈໃນສາດສະໜາຂອງພຣະສາດສະດາ ໄດ້ເຖິງ ພຣະພຸດທະເຈົ້າ ພຣະທຳ ແລະພຣະສົງເປັນສະຣະນະແລ້ວ ແລະໄດ້ສະມາທານ ສິກຂາບົດທີ່ມີພົມມະຈັນເປັນທີ ໔ ເທິງທີ່ນັ້ນເອງ ນີ້ແລ ເປັນທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍ ຜາກົດປະການທີ ໒ ທີ່ຂ້ານ້ອຍມີຢູ່

໓. ຂ້ານ້ອຍນັ້ນມີພັນລະຍາທີ່ເປັນສາວລຸ້ນ ໔ ຄົນ ຂ້ານ້ອຍເຂົ້າໄປຫາພັນລະຍາເຫຼົ່ານັ້ນ ເຖິງທີ່ຢູ່ແລ້ວກ່າວກັບພວກນາງວ່າ “ນາງທັງຫຼາຍ ເຮົາໄດ້ສະມາທານ ສິກຂາບົດທີ່ມີພົມມະຈັນ ເປັນທີ ໔ ແລ້ວ ຍິງໃດປາຖະໜາ ຍິງນັ້ນຈຶ່ງໃຊ້ຈ່າຍໂພຄະຊັບເຫຼົ່ານີ້ ແລະຈຶ່ງເຮັດບຸນ ຫຼື ກັບ ໄປສູ່ຕະກູນຍາດຂອງຕົນເທີ້ນ ຫຼື ມີຄວາມປະສົງຊາຍ ເຮົາກໍຈະມອບພວກເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຂົາ” ເມື່ອ ຂ້ານ້ອຍກ່າວຢ່າງນີ້ແລ້ວ ພັນລະຍາຫຼວງໄດ້ກ່າວກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ “ຂໍທ່ານໂຜດມອບຂ້ານ້ອຍໃຫ້ ແກ່ຊາຍຜູ້ມີຊື່ນີ້ເທີ້ນ” ລຳດັບນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮຽກຊາຍຄົນນັ້ນມາໃຊ້ມີຊ້າຍຈັບພັນລະຍາ ມີຂວາ ຈັບເຕົ້ານ້ຳຢາດນ້ຳມອບໃຫ້ຊາຍຄົນນັ້ນໄປ ເມື່ອບໍລິຈາກພັນລະຍາສາວລຸ້ນໃຫ້ເປັນທານ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້ສຶກວ່າຈິດປ່ຽນໄປ ນີ້ແລເປັນທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດປະການທີ ໓ ທີ່ ຂ້ານ້ອຍມີຢູ່

໔. ຕະກູນຂອງຂ້ານ້ອຍມີໂພຄະຊັບຢູ່ພ້ອມ ແລະໂພຄະຊັບເຫຼົ່ານັ້ນ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ແຈກ ຈ່າຍກັບຜູ້ມີສິນ ມີກັນລະຍານະທຳ ນີ້ແລ ເປັນທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດປະການທີ ໔ ທີ່ ຂ້ານ້ອຍມີຢູ່

໕. ຂ້ານ້ອຍເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້ພິກຂຸໃດ ກໍເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້ໂດຍເຄົາລົບເທົ່ານັ້ນ ບໍ່ແມ່ນເຂົ້າໄປ ນັ່ງໃກ້ໂດຍບໍ່ເຄົາລົບ ຫາກທ່ານຜູ້ມີອາຍຸນັ້ນ ຈະສະແດງທຳແກ່ຂ້ານ້ອຍ ຂ້ານ້ອຍຈະຟັງໂດຍ ເຄົາລົບເທົ່ານັ້ນ ບໍ່ແມ່ນຟັງໂດຍບໍ່ເຄົາລົບ ຫາກທ່ານຜູ້ມີອາຍຸນັ້ນຈະບໍ່ສະແດງທຳແກ່ຂ້ານ້ອຍ ຂ້ານ້ອຍກໍຈະສະແດງທຳແກ່ທ່ານ ນີ້ແລ ເປັນທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດປະການທີ ໕ ທີ່ ຂ້ານ້ອຍມີຢູ່

໖. ບໍ່ໜ້າອັດສະຈັນເລີຍ ທີ່ເມື່ອຂ້ານ້ອຍນິມົນພຣະສົງມາແລ້ວ ພວກເທວະດາເຂົ້າມາຫາ ຂ້ານ້ອຍ ແລ້ວບອກວ່າ “ທ່ານຄະຫະບໍດີ ພິກຂຸອົງນັ້ນເປັນອຸພະໂຕພາຄະວິມຸດ ອົງນັ້ນເປັນ ປັນຍາວິມຸດ ອົງນັ້ນເປັນກາຍະສັກຂີ ອົງນັ້ນເປັນທິດຖິປັດຕະ ອົງນັ້ນເປັນສັດທາວິມຸດ ອົງນັ້ນ

ເປັນທຳມານຸສາຣີ ອົງນັ້ນເປັນສັດທານຸສາຣີ ອົງນັ້ນເປັນຜູ້ມີສິນ ມີກັນລະຍານະທຳ ອົງນັ້ນເປັນ ຜູ້ທຸສິນ ມີບາບທຳ” ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ເມື່ອອັງຄາດພຣະສົງ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້ສຶກໃຫ້ເກີດຄວາມຄິດຢ່າງ ນີ້ວ່າ “ຈະຖວາຍແກ່ທ່ານອົງນີ້ ໜ້ອຍ ຫຼື ຈະຖວາຍແກ່ທ່ານອົງນີ້ຫຼາຍ” ແທ້ຈິງຂ້ານ້ອຍວາງຈິດ ສະໝໍ່າສະເໝີຖວາຍ ນີ້ແລ້ວປັນທຳທີ່ ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດປະການທີ ໖ ທີ່ຂ້ານ້ອຍມີຢູ່

໗. ບໍ່ໜ້າອັດສະຈັນເລີຍ ທີ່ພວກເທວະດາເຂົ້າມາຫາຂ້ານ້ອຍແລ້ວບອກວ່າ “ທ່ານ ຄະ ຫະບໍດີ ທຳອັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ດີແລ້ວ” ເມື່ອພວກເທວະດາກ່າວຢ່າງນີ້ແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ກ່າວກັບເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນຢ່າງນີ້ວ່າ “ເທວະດາ ພວກທ່ານຈະບອກຢ່າງນີ້ ຫຼື ບໍ່ບອກ ຢ່າງນີ້ກໍຕາມ ທຳກໍເປັນທຳອັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ດີແລ້ວ” ຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້ສຶກຟູໃຈເພາະ ເຫດນັ້ນເລີຍວ່າ “ພວກເທວະດາເຂົ້າມາຫາຂ້ານ້ອຍ ຫຼື ຂ້ານ້ອຍສົນທະນາກັບພວກເທວະດາ” ນີ້ ແລ ປັນທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດປະການທີ ໗ ທີ່ຂ້ານ້ອຍມີຢູ່

໘. ຫາກຂ້ານ້ອຍຈະສິ້ນຊີວິດກ່ອນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ກໍບໍ່ໜ້າອັດສະຈັນເລີຍທີ່ພຣະ ຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈະຊົງພະຍາກອນຢ່າງນີ້ວ່າ ສັງໂຍດທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ອຸກຄະຄະຫະບໍດີ ຊາວ ບ້ານຫັດຖິຄາມກັບມາສູ່ໂລກນີ້ອີກບໍ່ມີ ນີ້ແລ ເປັນທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດປະການທີ ໘ ທີ່ຂ້ານ້ອຍມີຢູ່

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ໘ ປະການນີ້ແລ ທີ່ຂ້ານ້ອຍມີຢູ່ ແຕ່ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້ເລີຍວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຊົງພະຍາກອນວ່າ ຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍ ທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ໘ ປະການເຫຼົ່າໃດ”

ລຳດັບນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຮັບບິນທະບາດໃນນິເວດຂອງອຸກຄະຄະຫະບໍດີ ຊາວບ້ານຫັດຖິຄາມ ແລ້ວ ລຸກຈາກອາສະນະຈາກໄປ ທ່ານກັບຈາກບິນທະບາດ ຫຼັງຈາກສັນອາຫານສຳເລັດແລ້ວ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ ຂາບທູນເລື້ອງທີ່ ສົນທະນາປາໄສກັບອຸກຄະຄະຫະບໍດີ ຊາວບ້ານຫັດຖິຄາມທັງໝົດໃຫ້ພຣະຜູ້ ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຮູ້

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ດີແລ້ວ ດີແລ້ວ ພິກຂຸ ອຸກຄະຄະຫະບໍດີຊາວບ້ານຫັດຖິ ຄາມ ເມື່ອຈະພະຍາກອນໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ເພິ່ງພະຍາກອນໄປຕາມນັ້ນ ພິກຂຸ ເຮົາໄດ້ພະຍາກອນວ່າ ອຸກຄະຄະຫະບໍດີ ຊາວບ້ານຫັດຖິຄາມປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ໘ ປະການນີ້ແລ ແລະທ່ານຈົ່ງຊົງຈຳອຸກຄະຄະຫະບໍດີ ຊາວບ້ານຫັດຖິຄາມວ່າເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍ ທຳ ທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ໘ ປະການນີ້”

໓. ປະຖະມະຫັດຖະກະສູດ

ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນຂອງຫັດຖະກະອຸປາສິກ ສູດທີ ໑

[໒໓] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນ ອັກຄາລະວະເຈດີ ເມືອງອາລະວີໃນ ບ່ອນນັ້ນແລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງຮຽກພິກຂຸທັງຫຼາຍມາຕັດວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງ ຫຼາຍຈົ່ງຊົງຈຳຫັດຖະກະອຸປາສິກ ຊາວເມືອງອາລະວີວ່າເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ ເຄີຍຜາກົດ ກຸ ປະການ ທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ກຸ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ຫັດຖະກະອຸປາສິກຊາວເມືອງອາລະວີ

໑. ເປັນຜູ້ມີສັດທາ	໒. ເປັນຜູ້ມີສິນ
໓. ເປັນຜູ້ມີທິຣິ	໔. ເປັນຜູ້ມີໂອດຕັບປະ
໕. ເປັນພະຫຼູສູດ	໖. ເປັນຜູ້ມີຈາຄະ
໗. ເປັນຜູ້ມີປັນຍາ	

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງຊົງຈຳຫັດຖະກະອຸປາສິກຊາວເມືອງອາລະວີວ່າ ເປັນຜູ້ ປະກອບດ້ວຍທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ກຸ ປະການນີ້ແລ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຜູ້ສຸຄົດໄດ້ຕັດໄວຍາກອນພາສີດນີ້ແລ້ວ ສະເດັດລຸກຈາກພຸດທະ ອາດເຂົ້າໄປສູ່ພຣະວິຫານ

ເມື່ອເວລາເຊົ້າ ພິກຂຸອົງໜຶ່ງຄອງອັນຕະຣະວາສິກ ຖືບາດ ແລະຈົວອນເຂົ້າໄປສູ່ນິເວດ ຂອງຫັດຖະກະອຸປາສິກຊາວເມືອງອາລະວີແລ້ວນັ່ງເທິງອາສະນະທີ່ປູລາດໄວ້

ຕໍ່ມາ ຫັດຖະກະອຸປາສິກຊາວເມືອງອາລະວີເຂົ້າໄປຫາພິກຂຸນັ້ນເຖິງທີ່ຢູ່ ອະພິວາດແລ້ວ ນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ພິກຂຸນັ້ນໄດ້ກ່າວກັບຫັດຖະກະອຸປາສິກຊາວເມືອງອາລະວີດັ່ງນີ້ວ່າ

“ຜູ້ມີອາຍຸ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງພະຍາກອນວ່າ ທ່ານເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍທຳທີ່ໜ້າ ອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ກຸ ປະການ ທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ກຸ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ຫັດຖະກະອຸປາສິກຊາວເມືອງອາລະວີ

໑. ເປັນຜູ້ມີສັດທາ	໒. ເປັນຜູ້ມີສິນ
໓. ເປັນຜູ້ມີທິຣິ	໔. ເປັນຜູ້ມີໂອດຕັບປະ

໕. ເປັນພະຫຼຸສູດ

໖. ເປັນຜູ້ມີຈາຄະ

໗. ເປັນຜູ້ມີປັນຍາ

ຜູ້ມີອາຍຸ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງພະຍາກອນວ່າ ທ່ານເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ກຸ ປະການນີ້ແລ້ວ”

ຫັດຖະກະອຸປາສົກຊາວເມືອງອາລະວີຖາມວ່າ “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຄະລິຫັດຜູ້ນຸ່ງຜ້າຂາວ ບໍ່ມີໃນຕຳແໜ່ງທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງພະຍາກອນນີ້ເລີຍແດ່ບໍ່?”

ພິກຂຸນັ້ນກ່າວວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ຄະລິຫັດຜູ້ນຸ່ງຜ້າຂາວ ບໍ່ມີໃນຕຳແໜ່ງທີ່ພຣະຜູ້ມີ ພຣະພາກເຈົ້າຊົງພະຍາກອນນີ້ເລີຍ”

ຫັດຖະກະອຸປາສົກກ່າວວ່າ “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ດີຫຼາຍ ຄະລິຫັດຜູ້ນຸ່ງຜ້າຂາວ ບໍ່ມີໃນຕຳແໜ່ງທີ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງພະຍາກອນນີ້ເລີຍ”

ລຳດັບນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຮັບບິນທະບາດໃນນິເວດຂອງຫັດຖະກະອຸປາສົກຊາວເມືອງອາລະວີ ລຸກຈາກອາສະນະແລ້ວຈາກໄປ ກັບຈາກບິນທະບາດແລ້ວ ຫຼັງຈາກສັນພັດຕາຫານສຳເລັດແລ້ວ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນໄດ້ຂາບທູນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂໍປະທານວະໂຣກາດ ໃນເວລາເຊົ້າ ຂ້າພຣະອົງຄອງອັນຕະຣະວາສົກ ຖືບາດ ແລະຈົວອນເຂົ້າໄປສູ່ນິເວດຂອງຫັດຖະກະອຸປາສົກຊາວເມືອງອາລະວີ ນັ່ງເທິງອາສະນະທີ່ປູລາດໄວ້ ຕໍ່ມາ ຫັດຖະກະອຸປາສົກຊາວເມືອງອາລະວີ ໄດ້ເຂົ້າມາຫາຂ້າພຣະອົງ ອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຫັດຖະກະອຸປາສົກຊາວເມືອງອາລະວີວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຊົງພະຍາກອນວ່າ ທ່ານເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ກຸ ປະການ ທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ກຸ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື ຫັດຖະກະອຸປາສົກຊາວເມືອງອາລະວີ

໑. ເປັນຜູ້ມີສັດທາ

໒. ເປັນຜູ້ມີສິນ

໓. ເປັນຜູ້ມີທິຣິ

໔. ເປັນຜູ້ມີໂອດຕັບປະ

໕. ເປັນພະຫຼຸສູດ

໖. ເປັນຜູ້ມີຈາຄະ

໗. ເປັນຜູ້ມີປັນຍາ

ຜູ້ມີອາຍຸ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຊົງພະຍາກອນວ່າ ທ່ານເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ກຸ ປະການນີ້”

ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ກ່າວຢ່າງນີ້ແລ້ວ ຫັດຖະກະອຸປາສິກຊາວເມືອງອາລະວີໄດ້ກ່າວກັບ ຂ້າພະເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຄະລິຫັດຜູ້ນຸ່ງຜ້າຂາວ ບໍ່ມີໃນຕຳແໜ່ງທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງພະຍາກອນນີ້ເລີຍແດ່ບໍ່?” ຂ້າພະເຈົ້າຕອບວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ຄະລິຫັດຜູ້ນຸ່ງຜ້າຂາວ ບໍ່ມີໃນຕຳແໜ່ງທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງພະຍາກອນນີ້” ເຂົາຕອບວ່າ “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ດີຫຼາຍ ຄະລິຫັດຜູ້ນຸ່ງຜ້າຂາວ ບໍ່ມີໃນຕຳແໜ່ງທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງພະຍາກອນນີ້ເລີຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ດີແລ້ວ ດີແລ້ວ ພິກຂຸ ພິກຂຸຜູ້ເປັນກຸນລະບຸດນັ້ນເປັນຜູ້ມັກ ໜ້ອຍ ບໍ່ປາຖະໜາໃຫ້ຜູ້ອື່ນຮູ້ກຸສົນທຳທີ່ມີຢູ່ໃນຕົນ ພິກຂຸ ຖ້າເຊັ່ນນັ້ນ ທ່ານຈົ່ງຊົງຈຳ ຫັດຖະກະອຸປາສິກຊາວເມືອງອາລະວີວ່າ ເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດນີ້ ຄື ບໍ່ປາຖະໜາໃຫ້ຜູ້ອື່ນຮູ້ກຸສົນທຳທີ່ມີຢູ່ໃນຕົນ ເພາະຄວາມເປັນຜູ້ມັກໜ້ອຍ”

ປະຖະມະຫັດຖະກະສູດທີ ໓

໔. ທຸຕິຍະຫັດຖະກະສູດ

ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນຂອງຫັດຖະກະອຸປາສິກ ສູດທີ ໒

[໒໔] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນ ອັກຄາລະວະເຈດີ ເຂດເມືອງອາລະວີ ລຳດັບນັ້ນ ຫັດຖະກະອຸປາສິກຊາວເມືອງອາລະວີມີອຸປາສິກປະມານ ໕໐໐ ຄົນແວດລ້ອມເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕັດກັບຫັດຖະກະອຸປາສິກຊາວເມືອງອາລະວີ ວ່າ

“ຫັດຖະກະ ບໍລິສັດຂອງທ່ານນີ້ເທົ່າໃດ? ທ່ານສົງເຄາະບໍລິສັດຈຳນວນຫຼາຍນີ້ຢ່າງໃດ?”

ຫັດຖະກະອຸປາສິກຊາວເມືອງອາລະວີຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພະເຈົ້າສົງເຄາະບໍລິສັດຈຳນວນຫຼາຍນີ້ດ້ວຍສັງຄະຫະວັດຖຸ ໔ ປະການ ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຊົງສະແດງໄວ້ແລ້ວ ຄື ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ “ຜູ້ນີ້ຄວນສົງເຄາະດ້ວຍທານ” ກໍສົງເຄາະດ້ວຍທານ ຮູ້ວ່າ “ຜູ້ນີ້ຄວນສົງເຄາະດ້ວຍຄຳເວົ້າອັນໄພເລາະ” ກໍສົງເຄາະດ້ວຍຄຳເວົ້າອັນໄພເລາະ ຮູ້ວ່າ “ຜູ້ນີ້ຄວນສົງເຄາະດ້ວຍການເຮັດປະໂຫຍດໃຫ້” ກໍສົງເຄາະດ້ວຍການ ເຮັດປະໂຫຍດໃຫ້ຮູ້ວ່າ “ຜູ້ນີ້ຄວນສົງເຄາະດ້ວຍການວາງຕົວສະໝໍ່າສະເໝີ” ກໍສົງເຄາະດ້ວຍການວາງຕົວສະໝໍ່າສະເໝີ ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ໂພຄະຊັບໃນຕະກູນຂອງຂ້າພະເຈົ້າມີຢູ່ພ້ອມ ຄົນທັງຫຼາຍຍ່ອມເຂົ້າໃຈຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າຄວນຟັງ ບໍ່ເໝືອນຄຳເວົ້າຂອງຄົນຈີນ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ດີແລ້ວ ດີແລ້ວ ຫັດຖະກະ ວິທີນີ້ຂອງທ່ານເປັນອຸປະຍາທີ່ຈະສົງເຄາະບໍລິສັດຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ ຈົ່ງຢູ່ ໃຜກໍຕາມທີ່ສົງເຄາະບໍລິສັດຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ໃນອະດີດຕະການ ກໍລ້ວນແຕ່ສົງເຄາະດ້ວຍສັງຄະຫະວັດຖຸ ໔ ປະການນີ້ແລ ໃຜກໍຕາມທີ່ຈັກສົງເຄາະບໍລິສັດຈຳນວນຫຼາຍໃນອະນາຄົດຕະການ ກໍລ້ວນແຕ່ຈັກສົງເຄາະດ້ວຍສັງຄະຫະວັດຖຸ ໔ ປະການນີ້ແລ ໃຜກໍຕາມທີ່ ກຳລັງສົງເຄາະບໍລິສັດຈຳນວນຫຼາຍໃນປັດຈຸບັນ ກໍລ້ວນແຕ່ສົງເຄາະດ້ວຍສັງຄະຫະວັດຖຸ ໔ ປະການນີ້ແລ”

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຫັດຖະກະອຸປະຍາສົກຊາວເມືອງອາລະວິທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊີ້ແຈ້ງໃຫ້ເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຈໃຫ້ຢາກຮັບເອົາໄປປະຕິບັດ ຊຸກຍູ້ໃຈໃຫ້ອາດຫານແກ່ກ້າ ປອບປະໂລມໃຈໃຫ້ສົດຊື່ນ ຮ່າເຣີງດ້ວຍທຳມິກະຖາແລ້ວ ລຸກຈາກບ່ອນນັ່ງ ຖວາຍອະພິວາດພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ທຳປະທັກຂົນແລ້ວຈາກໄປ

ລຳດັບນັ້ນ ເມື່ອຫັດຖະກະອຸປະຍາສົກຊາວເມືອງອາລະວິຫຼີກໄປບໍ່ດົນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງຮຽກພິກຂຸທັງຫຼາຍມາຕັດວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງຊົງຈຳຫັດຖະກະອຸປະຍາສົກຊາວເມືອງອາລະວິວ່າເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ໘ ປະການ ທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ໘ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື ຫັດຖະກະອຸປະຍາສົກຊາວເມືອງອາລະວິ

໑. ເປັນຜູ້ມີສັດທາ	໒. ເປັນຜູ້ມີສິນ
໓. ເປັນຜູ້ມີທິຣິ	໔. ເປັນຜູ້ມີໂອດຕັບປະ
໕. ເປັນພະພຸສູດ	໖. ເປັນຜູ້ມີຈາຄະ
໗. ເປັນຜູ້ມີປັນຍາ	໘. ເປັນຜູ້ມີຄວາມມັກໜ້ອຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງຊົງຈຳຫັດຖະກະອຸປະຍາສົກຊາວເມືອງອາລະວິວ່າ ເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍທຳທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ໘ ປະການນີ້ແລ”

ທຸຕິຍະຫັດຖະກະສູດທີ ໔ ຈົບ

໕. ມະຫານາມະສູດ

ວ່າດ້ວຍເຈົ້າສາກະຍະພຣະນາມວ່າມະຫານາມ

[໒໕] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນນິໂຄທາຣາມ ເຂດເມືອງ ກະບິນລະພັດ ແຄວ້ນສັກກະ ລຳດັບນັ້ນ ເຈົ້າສາກະຍະພຣະນາມວ່າ ມະຫານາມສະເດັດເຂົ້າໄປເຝົ້າ

ພຣະຜູ້ມີພຣະ ພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແລ້ວປະທັບຢູ່ໃນທີ່
ສົມຄວນ ໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ບຸກຄົນຊື່ວ່າອຸປາສົກ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່າໃດນໍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ມະຫານາມ ເມື່ອໃດແລ ບຸກຄົນເປັນຜູ້ເຖິງພຣະພຸດ
ທະເຈົ້າເປັນສະຣະນະ ເປັນຜູ້ເຖິງພຣະທຳເປັນສະຣະນະ ເປັນຜູ້ເຖິງພຣະສົງເປັນສະຣະນະ
ເມື່ອນັ້ນ ບຸກຄົນຊື່ວ່າອຸປາສົກ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່ານີ້ແລ”

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ອຸປາສົກຊື່ວ່າຜູ້ມີສິນ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່າໃດ”

“ມະຫານາມ ເມື່ອໃດ ອຸປາສົກເປັນຜູ້ເວັ້ນຂາດຈາກການຂ້າສັດ ເປັນຜູ້ເວັ້ນຂາດຈາກ
ການລັກຊັບ ເປັນຜູ້ເວັ້ນຂາດຈາກການປະພຶດຜິດໃນກາມ ເປັນຜູ້ເວັ້ນຂາດຈາກການເວົ້າຕົວະ
ເປັນຜູ້ເວັ້ນຂາດຈາກການເສບຂອງມືນເມົາ ຄື ສຸຣາ ແລະເມໂຣອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດ
ເມື່ອນັ້ນອຸປາສົກຊື່ວ່າຜູ້ມີສິນ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່ານີ້ແລ”

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ອຸປາສົກຊື່ວ່າ ຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງ ແຕ່ບໍ່ປະຕິບັດ
ເພື່ອເກື້ອກູນຜູ້ອື່ນ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່າໃດ?”

“ມະຫານາມ ເມື່ອໃດແລ ອຸປາສົກ ຕົນເອງເປັນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສັດທາ ແຕ່ບໍ່ຊັກຊວນຜູ້
ອື່ນໃຫ້ເປັນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສັດທາ ຕົນເອງເປັນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິນ ແຕ່ບໍ່ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ເປັນ
ຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິນ ຕົນເອງເປັນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍຈາຄະ ແຕ່ບໍ່ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ເປັນຜູ້ເຖິງພ້ອມ
ດ້ວຍຈາຄະ ຕົນເອງເປັນຜູ້ປະສົງຈະເຫັນພິກຂຸ ແຕ່ບໍ່ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ເຫັນພິກຂຸ ຕົນເອງເປັນຜູ້
ປະສົງຈະຟັງສັດທຳ ແຕ່ບໍ່ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ຟັງສັດທຳ ຕົນເອງເປັນຜູ້ຊົງຈຳທຳທີ່ຟັງແລ້ວໄວ້ໄດ້
ແຕ່ບໍ່ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ຊົງຈຳທຳທີ່ຟັງແລ້ວໄວ້ໄດ້ ຕົນເອງເປັນຜູ້ພິຈາລະນາເນື້ອຄວາມແຫ່ງທຳທີ່
ຟັງແລ້ວ ແຕ່ບໍ່ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ພິຈາລະນາເນື້ອຄວາມແຫ່ງທຳ ຕົນເອງເປັນຜູ້ຮູ້ອັດຖະຮູ້ທຳ
ແລ້ວປະຕິບັດທຳສົມຄວນແກ່ທຳໆ ແຕ່ບໍ່ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ປະຕິບັດທຳສົມຄວນແກ່ທຳ ເມື່ອນັ້ນ
ອຸປາສົກຊື່ວ່າ ຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງ ແຕ່ບໍ່ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຜູ້ອື່ນ ດ້ວຍເຫດພຽງ
ເທົ່ານີ້ແລ”

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ອຸປາສົກຊື່ວ່າ ຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງ ແລະເພື່ອ
ເກື້ອກູນຜູ້ອື່ນ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່າໃດ”

“ມະຫານາມ ເມື່ອໃດແລ ອຸປາສົກ ຕົນເອງເປັນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສັດທາ ແລະຊັກຊວນ
ຜູ້ອື່ນໃຫ້ເປັນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສັດທາ ຕົນເອງເປັນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິນ ແລະຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້

ເປັນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິນ ຕົນເອງເປັນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍຈາຄະ ແລະຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ເປັນຜູ້ເຖິງ
ພ້ອມດ້ວຍຈາຄະ ຕົນເອງເປັນຜູ້ປະສົງຈະເຫັນພິກຂຸ ແລະຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ເຫັນພິກຂຸ ຕົນເອງ
ເປັນຜູ້ປະສົງຈະຟັງສັດທ່າ ແລະຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ຟັງສັດທ່າ ຕົນເອງເປັນຜູ້ຊົງຈຳທຳທີ່ຟັງແລ້ວ
ໄວ້ໄດ້ ແລະຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ຊົງຈຳທຳທີ່ຟັງແລ້ວໄວ້ໄດ້ ຕົນເອງເປັນຜູ້ພິຈາລະນາເນື້ອຄວາມ
ແຫ່ງທຳທີ່ຟັງແລ້ວ ແລະຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ພິຈາລະນາເນື້ອຄວາມແຫ່ງທຳ ຕົນເອງເປັນຜູ້ຮູ້ອັດຖະ
ຮູ້ທຳແລ້ວປະຕິບັດທຳຕາມສົມຄວນແກ່ທຳ ແລະຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ປະຕິບັດທຳສົມຄວນແກ່ທຳ
ເມື່ອນັ້ນ ອຸປາສົກຊື່ວ່າຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງ ແລະເພື່ອເກື້ອກູນຜູ້ອື່ນ ດ້ວຍເຫດພຽງ
ເທົ່ານີ້ແລ້ວ”

ມະຫານາມະສູດທີ ໕ ຈົບ

໖. ຊີວະກະສູດ

ວ່າດ້ວຍໝໍຊີວິກໂກມາຣະພັດ

[໒໖] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນ ຊີວະກຳພະວັນ ເຂດເມືອງຣາດ
ຊະຄຶ ລຳດັບນັ້ນ ໝໍຊີວິກໂກມາຣະພັດເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍ
ອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ບຸກຄົນຊື່ວ່າອຸປາສົກ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່າໃດນໍ?”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ຊີວິກ ເມື່ອໃດ ບຸກຄົນເປັນຜູ້ເຖິງພຣະພຸດທະເຈົ້າເປັນ
ສະ ຣະນະ ເປັນຜູ້ເຖິງພຣະທຳເປັນສະຣະນະ ແລະເປັນຜູ້ເຖິງພຣະສົງເປັນສະຣະນະ ເມື່ອນັ້ນ
ບຸກຄົນຊື່ວ່າອຸປາສົກ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່ານີ້ແລ້ວ”

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ອຸປາສົກຊື່ວ່າຜູ້ມີສິນ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່າໃດ?”

“ຊີວິກ ເມື່ອໃດ ອຸປາສົກເປັນຜູ້ເວັ້ນຂາດຈາກການຂ້າສັດ ຯລຯ ເປັນຜູ້ເວັ້ນຂາດຈາກ
ການເສບຂອງມືນເມົາ ຄື ສຸຣາ ແລະເມໂຣອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດ ເມື່ອນັ້ນ ອຸປາສົກ
ຊື່ວ່າຜູ້ມີສິນ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່ານີ້”

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ອຸປາສົກຊື່ວ່າ ຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງ ແຕ່ບໍ່ປະຕິບັດ
ເພື່ອເກື້ອກູນຜູ້ອື່ນ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່າໃດ”

“ຊີວິກ ເມື່ອໃດແລ ອຸປາສິກ ຕົນເອງເປັນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສັດທາ ແຕ່ບໍ່ຊັກຊວນ ຜູ້ອື່ນ ໃຫ້ເປັນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສັດທາ ຯລຯ ຕົນເອງເປັນຜູ້ຮູ້ອັດຖະຮູ້ທຳແລ້ວປະຕິບັດທຳ ສົມຄວນ ແກ່ທຳ ແຕ່ບໍ່ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ປະຕິບັດທຳສົມຄວນແກ່ທຳ ເມື່ອນັ້ນ ອຸປາສິກຊື່ວ່າ ຜູ້ປະຕິບັດ ເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງ ແຕ່ບໍ່ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຜູ້ອື່ນ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່ານີ້”

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ອຸປາສິກຊື່ວ່າຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງ ແລະເພື່ອເກື້ອກູນຜູ້ອື່ນ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່າໃດ?”

“ຊີວິກ ເມື່ອໃດແລ ອຸປາສິກ ຕົນເອງເປັນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສັດທາ ແລະຊັກຊວນຜູ້ອື່ນ ໃຫ້ເປັນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສັດທາ ຕົນເອງເປັນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິນ ແລະຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ເປັນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິນ ຕົນເອງເປັນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍຈາຄະ ແລະຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ເປັນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍຈາຄະ ຕົນເອງເປັນຜູ້ປະສົງຈະເຫັນພິກຂຸ ແລະຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ເຫັນພິກຂຸ ຕົນເອງເປັນຜູ້ປະສົງຈະຟັງສັດທຳ ແລະຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ຟັງສັດທຳ ຕົນເອງເປັນຜູ້ຊົງຈຳທຳທີ່ຟັງແລ້ວໄວ້ໄດ້ ແລະຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ຊົງຈຳທຳໄວ້ໄດ້ ຕົນເອງເປັນຜູ້ພິຈາລະນາເນື້ອຄວາມແຫ່ງທຳທີ່ຟັງແລ້ວ ແລະຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ພິຈາລະນາເນື້ອຄວາມແຫ່ງທຳ ຕົນເອງເປັນຜູ້ຮູ້ອັດຖະ ຮູ້ທຳແລ້ວ ປະຕິບັດທຳສົມຄວນແກ່ທຳ ແລະຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ປະຕິບັດທຳສົມຄວນແກ່ທຳ ເມື່ອນັ້ນ ອຸປາສິກຊື່ວ່າ ຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງແລະເພື່ອເກື້ອກູນຜູ້ອື່ນ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່ານີ້”

ຊີວະກະສູດທີ ໖ ຈົບ

໗. ປະຖະມະພະລະສູດ

ວ່າດ້ວຍກຳລັງ ສູດທີ ໑

[໒໗] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກຳລັງ ໘ ປະການນີ້

ກຳລັງ ໘ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ເດັກມີການຮ້ອງໄຫ້ເປັນກຳລັງ
໒. ມາຕຸຄາມມີຄວາມໂກດເປັນກຳລັງ
໓. ໂຈນມີອາວຸດເປັນກຳລັງ
໔. ພຣະຣາຊາມີອິດສະຣິຍະຍົດເປັນກຳລັງ
໕. ຄົນພານມີການເພ່ງໂທດເປັນກຳລັງ
໖. ບັນດິດມີການບໍ່ເພ່ງໂທດຜູ້ອື່ນເປັນກຳລັງ

໗. ຄົນຜູ້ເປັນພະພຸດສາດມີການພິຈາລະນາເປັນກຳລັງ

໘. ສະມາຊິກພາມມີຂັ້ນຕິເປັນກຳລັງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກຳລັງ ຕູ ປະການນີ້ແລ

ປະຖະມະພະລະສູດທີ ໗ ຈົບ

໘. ທຸຕິຍະພະລະສູດ

ວ່າດ້ວຍກຳລັງ ສູດທີ ໒

[໒໘] ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍ ອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດຖາມທ່ານພຣະສາຣີບຸດດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ສາຣີບຸດ ພິກຂຸຂີນາສົບມີກຳລັງເທົ່າໃດ ຈຶ່ງປະຕິນຍາຄວາມສິ້ນອາສະວະທັງຫຼາຍວ່າ “ອາສະວະຂອງເຮົາສິ້ນແລ້ວ”

ທ່ານພຣະສາຣີບຸດຂາບທູນວ່າ ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພິກຂຸຂີນາສົບມີກຳລັງ ຕູ ປະການ ຈຶ່ງປະຕິນຍາຄວາມສິ້ນອາສະວະທັງຫຼາຍວ່າ “ອາສະວະຂອງເຮົາສິ້ນແລ້ວ”

ກຳລັງຂອງພິກຂຸຂີນາສົບ ຕູ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສັງຂານທັງປວງເປັນທຳທີ່ພິກຂຸຂີນາສົບໃນພຣະທຳວິໄນນີ້ເຫັນວ່າ ເປັນສະພາວະບໍ່ ທຸ່ງດ້ວຍປັນຍາອັນຊອບຕາມຄວາມເປັນຈິງ ແມ່ນຂໍ້ທີ່ສັງຂານທັງປວງເປັນທຳທີ່ພິກຂຸຂີນາສົບ ເຫັນວ່າເປັນສະພາວະບໍ່ທຸ່ງດ້ວຍ ປັນຍາອັນຊອບຕາມຄວາມເປັນຈິງ ນີ້ກໍເປັນກຳລັງຂອງພິກຂຸ ຂີນາສົບ ທີ່ພິກຂຸຂີນາສົບອາໄສປະຕິນຍາຄວາມສິ້ນອາສະວະທັງຫຼາຍວ່າ “ອາສະວະຂອງເຮົາ ສິ້ນແລ້ວ”

໒. ກາມທັງຫຼາຍ ເປັນທຳທີ່ພິກຂຸຂີນາສົບເຫັນວ່າປຽບດ້ວຍຊຸມຖ່ານເພິງ ດ້ວຍປັນຍາອັນ ຊອບຕາມຄວາມເປັນຈິງ ແມ່ນຂໍ້ທີ່ກາມທັງຫຼາຍເປັນທຳທີ່ພິກຂຸຂີນາສົບເຫັນວ່າປຽບດ້ວຍຊຸມຖ່ານ ເພິງດ້ວຍປັນຍາອັນຊອບ ຕາມຄວາມເປັນຈິງ ນີ້ກໍເປັນກຳລັງຂອງພິກຂຸຂີນາສົບທີ່ພິກຂຸຂີນາສົບ ອາໄສປະຕິນຍາຄວາມສິ້ນອາສະວະທັງຫຼາຍວ່າ “ອາສະວະຂອງເຮົາສິ້ນແລ້ວ”

໓. ຈິດຂອງພິກຂຸຂີນາສົບເປັນທຳມະຊາດນ້ອມໄປ ໂນ້ມໄປ ໂອນໄປ ຕັ້ງຢູ່ໃນວິເວກ^໑ ຍິນ ດີຍິ່ງໃນເນກຂຳມະ^໒ ປາສະຈາກເງື່ອນທຳ“ອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງອາສະວະໂດຍປະການທັງປວງ ແມ່ນ

ຂໍ້ທີ່ຈິດຂອງພິກຂຸຂີນາສົບເປັນທຳມະຊາດ ນ້ອມໄປ ໂມ້ມໄປ ໂອນໄປ ຕັ້ງຢູ່ໃນວິເວກ ຍິນດີຍິ່ງໃນ ເນກຂຳມະ ປາສະຈາກ ເງື່ອນທຳອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງອາສະວະໂດຍປະການທັງປວງ ນີ້ກໍເປັນກຳລັງ ຂອງພິກຂຸຂີນາສົບ ທີ່ພິກຂຸຂີນາສົບອາໄສປະຕິນຍາຄວາມສິ້ນອາສະວະ ທັງຫຼາຍວ່າ “ອາສະວະ ຂອງເຮົາສິ້ນແລ້ວ”

໔. ສະຕິປັດຖານ ໔ ເປັນທຳທີ່ພິກຂຸຂີນາສົບຈະເລີນອົບຮົມດີແລ້ວ ແມ່ນຂໍ້ທີ່ສະຕິປັດຖານ ໔ ເປັນທຳທີ່ພິກຂຸຂີນາສົບຈະເລີນອົບຮົມດີແລ້ວ ນີ້ກໍເປັນກຳລັງຂອງພິກຂຸຂີນາສົບ ທີ່ພິກຂຸ ຂີນາສົບອາໄສປະຕິນຍາຄວາມສິ້ນອາສະວະທັງຫຼາຍວ່າ “ອາສະວະຂອງເຮົາສິ້ນແລ້ວ”

- ໕. ອິດທິບາດ ໔ ເປັນທຳທີ່ພິກຂຸຂີນາສົບຈະເລີນອົບຮົມດີແລ້ວ ຯລຯ
- ໖. ອິນຊີ ໕ ເປັນທຳທີ່ພິກຂຸຂີນາສົບຈະເລີນອົບຮົມດີແລ້ວ ຯລຯ
- ໗. ໂພດຊົງ ໗ ເປັນທຳທີ່ພິກຂຸຂີນາສົບຈະເລີນອົບຮົມດີແລ້ວ ຯລຯ

໘. ອະຣິຍະມັກມີອົງ ໘ ເປັນທຳທີ່ພິກຂຸຂີນາສົບຈະເລີນອົບຮົມດີແລ້ວ ແມ່ນຂໍ້ທີ່ອະຣິຍະ ມັກມີອົງ ໘ ເປັນທຳທີ່ພິກຂຸຂີນາສົບຈະເລີນອົບຮົມດີແລ້ວ ນີ້ກໍເປັນກຳລັງຂອງພິກຂຸຂີນາສົບທີ່ ພິກຂຸຂີນາສົບອາໄສປະຕິນຍາຄວາມສິ້ນອາສະວະທັງຫຼາຍວ່າ “ອາສະວະຂອງເຮົາສິ້ນແລ້ວ”

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພິກຂຸຂີນາສົບມີກຳລັງ ໘ ປະການນີ້ແລ ຈຶ່ງປະຕິນຍາ ຄວາມ ສິ້ນອາສະວະທັງຫຼາຍວ່າ “ອາສະວະຂອງເຮົາສິ້ນແລ້ວ”

ທຸຕິຍະພະລະສູດທີ ໘ ຈົບ

໙. ອັກຂະນະສູດ

ວ່າດ້ວຍຂະນະທີ່ ບໍ່ສົມຄວນຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ

[໒໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບກ່າວວ່າ “ຊາວໂລກເຮັດກິດໃນຂະນະຊາວ ໂລກເຮັດກິດໃນຂະນະ” ແຕ່ເຂົາບໍ່ຮູ້ຂະນະ ຫຼື ບໍ່ແມ່ນຂະນະເລີຍ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ການທີ່ບໍ່ແມ່ນ ຂະນະບໍ່ແມ່ນສະໄໝທີ່ຈະຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ ໘ ປະການນີ້

ການ ໘ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຕະຖາຄົດຜູ້ເປັນພຣະອະຣະຫັນ ຕັດສະຮູ້ດ້ວຍພຣະອົງເອງໂດຍຊອບ ພຽບພ້ອມ ດ້ວຍວິດຊາ ແລະຈະຣະນະ ສະເດັດໄປດີ ຮູ້ແຈ້ງໂລກ ເປັນສາຣະຖິເຝິກຜູ້ທີ່ຄວນເຝິກ ໄດ້ຢ່າງ

ປະເສີດ ເປັນສາດສະດາຂອງເທວະດາ ແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ ເປັນພຣະພຸດທະເຈົ້າ ເປັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ອຸບັດຂຶ້ນແລ້ວໃນໂລກນີ້ ແລະສະແດງທຳທີ່ນຳຄວາມສະງົບມາໃຫ້ ເປັນໄປເພື່ອປະຣິນິບພານໃຫ້ເຖິງການຕັດສະຮູ້ ທີ່ພຣະສຸຄິດຊົງປະກາດແລ້ວ ແຕ່ບຸກຄົນນີ້ເປັນຜູ້ເຂົ້າເຖິງນະຣົກ ນີ້ບໍ່ແມ່ນຂະນະ ບໍ່ແມ່ນສະໄໝທີ່ຈະຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນປະການທີ ໑

໒. ຕະຖາຄົດ ຯລຯ ເປັນສາດສະດາຂອງເທວະດາ ແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ ເປັນພຣະພຸດທະເຈົ້າ ເປັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ອຸບັດຂຶ້ນແລ້ວໃນໂລກ ແລະສະແດງທຳທີ່ນຳຄວາມສະງົບມາໃຫ້ ເປັນໄປເພື່ອປະຣິນິບພານ ໃຫ້ເຖິງການຕັດສະຮູ້ທີ່ພຣະສຸຄິດຊົງປະກາດແລ້ວ ແຕ່ບຸກຄົນນີ້ເປັນຜູ້ເຂົ້າເຖິງກຳເນີດສັດດິຣັດສານ ຯລຯ

໓. ຕະຖາຄົດ ຯລຯ ແຕ່ບຸກຄົນນີ້ເປັນຜູ້ເຂົ້າເຖິງເຜດວິໄສ ຯລຯ

໔. ຕະຖາຄົດ ຯລຯ ແຕ່ບຸກຄົນນີ້ເປັນຜູ້ເຂົ້າເຖິງເທບນິກາຍທີ່ມີອາຍຸຍືນຊັນໃດຊັນໜຶ່ງ ແລ້ວ ຯລຯ

໕. ຕະຖາຄົດ ຯລຯ ແຕ່ບຸກຄົນນີ້ເປັນຜູ້ກັບມາເກີດໃນປັດຈັນຕະຊົນນະບົດ ແລະຢູ່ໃນພວກມີລັກຂະທີ່ບໍ່ຮູ້ດຽງສາ ທີ່ບໍ່ມີພິກຂຸ ພິກຂຸນີ ອຸປາສິກ ແລະ ອຸປາສິກາຜ່ານໄປມາ ຯລຯ

໖. ຕະຖາຄົດ ຯລຯ ແຕ່ບຸກຄົນນີ້ເປັນຜູ້ກັບມາເກີດໃນມັດຊິມະຊົນນະບົດ ເປັນມິດສາທິດຖິ ມີຄວາມເຫັນວິປະຣິດວ່າ “ທານທີ່ໃຫ້ແລ້ວບໍ່ມີຜົນ ຍັນທີ່ບູຊາແລ້ວບໍ່ມີຜົນ ການບວງສວງບໍ່ມີຜົນ ຜົນວິບາກແຫ່ງກຳທີ່ເຮັດດີແລະຊົ່ວກໍບໍ່ມີ ໂລກນີ້ບໍ່ມີ ໂລກໜ້າບໍ່ມີ ມານດາບໍ່ມີຄຸນ ບິດາບໍ່ມີຄຸນ ໂອປະປາຕິກະສັດບໍ່ມີ ສະມະນະພາມຜູ້ປະພຶດດີປະຕິບັດຊອບ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂລກນີ້ ແລະໂລກໜ້າດ້ວຍປັນຍາອັນຢຶ່ງເອງແລ້ວ ສອນຜູ້ອື່ນໃຫ້ຮູ້ແຈ້ງກໍບໍ່ມີໃນໂລກ ຯລຯ

໗. ຕະຖາຄົດ ຯລຯ ແຕ່ບຸກຄົນນີ້ເປັນຜູ້ກັບມາເກີດໃນມັດຊິມະຊົນນະບົດ ເປັນຄົນມີປັນຍາຊາມ ໂງ່ຈ້າ ເປັນຄົນປົກ ບໍ່ສາມາດຈະຮູ້ເນື້ອຄວາມແຫ່ງສຸພາສິດ ແລະທຸບພາສິດໄດ້ ນີ້ບໍ່ແມ່ນຂະນະບໍ່ແມ່ນສະໄໝທີ່ຈະຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນປະການທີ ໗

໘. ຕະຖາຄົດຜູ້ເປັນພຣະອະຣະຫັນ ຕັດສະຮູ້ດ້ວຍພຣະອົງເອງໂດຍຊອບ ຯລຯ ເປັນສາດສະດາຂອງເທວະດາ ແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ ເປັນພຣະພຸດທະເຈົ້າ ເປັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ບໍ່ອຸບັດຂຶ້ນແລ້ວໃນໂລກ ແລະບໍ່ສະແດງທຳທີ່ນຳຄວາມສະງົບມາໃຫ້ ເປັນໄປເພື່ອປະຣິນິບພານ ໃຫ້ເຖິງການຕັດສະຮູ້ ທີ່ພຣະສຸຄິດ ຊົງປະກາດແລ້ວ ເຖິງບຸກຄົນນີ້ຈະກັບມາເກີດໃນມັດຊິມະຊົນນະບົດ ແລະ ເປັນຜູ້ມີປັນຍາ ບໍ່ໂງ່ຈ້າ ບໍ່ເປັນຄົນປົກ ສາມາດຮູ້ເນື້ອຄວາມ ແຫ່ງສຸພາສິດ ແລະທຸບພາສິດໄດ້ ນີ້ບໍ່ແມ່ນຂະນະ ບໍ່ແມ່ນສະໄໝທີ່ຈະຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນປະການທີ ໘

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ການທີ່ບໍ່ແມ່ນຂະນະ ບໍ່ແມ່ນສະໄໝ ທີ່ຈະຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ ຕູ ປະ
ການເປັນຢ່າງນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຂະນະ ແລະສະໄໝທີ່ຄວນຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນມີປະການດຽວເທົ່ານັ້ນ

ຂະນະ ແລະສະໄໝປະການດຽວນັ້ນ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ຕະຖາຄົດເປັນພຣະອະຣະຫັນ ຕັດສະຮູ້ດ້ວຍພຣະອົງເອງໂດຍຊອບ ພຽບພ້ອມດ້ວຍ
ວິດຊາແລະຈະຣະນະ ສະເດັດໄປດີ ຮູ້ແຈ້ງໂລກ ເປັນສາຣະຖືເຝິກຜູ້ທີ່ຄວນເຝິກໄດ້ຢ່າງປະເສີດ
ເປັນສາດສະດາຂອງເທວະດາ ແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ ເປັນພຣະພຸດທະເຈົ້າ ເປັນພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາກເຈົ້າ ອຸບັດຂຶ້ນແລ້ວໃນໂລກນີ້ ແລະສະແດງທຳທີ່ຈະນຳຄວາມສະງົບມາໃຫ້ ເປັນໄປເພື່ອປະ
ຣິນິບພານ ໃຫ້ເຖິງການຕັດສະຮູ້ ທີ່ພຣະສຸຄົດຊົງປະກາດແລ້ວ ແລະບຸກຄົນນີ້ກັບມາເກີດໃນມັດ
ຊິມະຊົນນະບົດ ແລະເປັນຜູ້ມີປັນຍາ ບໍ່ໂງ່ຈົ້າ ບໍ່ເປັນຄົນປົກ ສາມາດຮູ້ເນື້ອຄວາມແຫ່ງສຸພາສິດ
ແລະທຸບພາສິດໄດ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນີ້ເປັນຂະນະ ແລະສະໄໝທີ່ຈະຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນປະການ
ດຽວເທົ່ານັ້ນ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຜູ້ສຸຄົດສາດສະດາໄດ້ຕັດໄວຍາກອນພາສິດນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງໄດ້ຕັດ
ຄາຖາປະພັນຕໍ່ໄປອີກວ່າ

ເຫຼົ່າຊົນຜູ້ໄດ້ເກີດເປັນມະນຸດແລ້ວ
ເມື່ອພຣະຕະຖາຄົດຊົງປະກາດສັດທຳດີແລ້ວ
ຍັງບໍ່ໄດ້ຂະນະ ຊື່ວ່າປ່ອຍຂະນະໃຫ້ລ່ວງໄປ
ຊົນທັງຫຼາຍກ່າວເຖິງການທີ່ບໍ່ແມ່ນຂະນະວ່າເຮັດອັນຕະລາຍຕໍ່ມັກ
ພຣະຕະຖາຄົດທັງຫຼາຍຊົງອຸບັດຂຶ້ນໃນໂລກພຽງບາງເທື່ອບາງເວລາ
ສິ່ງທີ່ມາພ້ອມກັນທີ່ຫາໄດ້ຍາກໃນໂລກ ຄື
ການໄດ້ກຳເນີດເປັນມະນຸດ ແລະການສະແດງສັດທຳ
ຊົນຜູ້ຕ້ອງການປະໂຫຍດ ຄວນພະຍາຍາມໃນການດັ່ງກ່າວມານັ້ນ
ບຸກຄົນຄວນເຂົ້າໃຈສັດທຳ
ຂະນະຢ່າໄດ້ລ່ວງເລີຍທ່ານທັງຫຼາຍໄປ
ເພາະຄົນຜູ້ລ່ວງເລີຍຂະນະໄປ
ຍ່ອມບຽດສຽດເສົ້າໂສກຢູ່ໃນນະຣົກ
ຫາກເຂົາປ່ອຍປະໂຫຍດໃຫ້ເສຍໄປ
ບໍ່ບັນລຸຄວາມເປັນຜູ້ແນ່ນອນຕໍ່ສັດທຳໃນໂລກນີ້ໄດ້
ຈັກເດືອດຮ້ອນໃນພາຍຫຼັງສິ້ນການລະນານ

ເໝືອນພໍ່ຄ້າຜູ້ປ່ອຍປະໂຫຍດໃຫ້ເສຍໄປ
 ຄົນຜູ້ຖືກອະວິດຊາຫຸ້ມຫໍ່ໄວ້ ພາດຈາກສັດທຳ
 ຈັກສະເຫວີຍສັງສາຣະວັດຄືຊາດແລະມໍລະນະສິນການລະນານ
 ສ່ວນຊົນເຫຼົ່າໃດໄດ້ຄວາມເປັນມະນຸດແລ້ວ
 ເມື່ອພຣະຕະຖາຄົດຊົງປະກາດສັດທຳດີແລ້ວ
 ໄດ້ເຮັດແລ້ວ ຈັກເຮັດ ຫຼື ກຳລັງເຮັດຕາມພຣະດຳຣັດຂອງພຣະສາດສະດາ
 ປະຕິບັດຕາມແນວທາງທີ່ພຣະຕະຖາຄົດຊົງປະກາດແລ້ວ
 ຊົນເຫຼົ່ານັ້ນຊື່ວ່າໄດ້ຮູ້ແຈ້ງຂະນະ
 ຄືພົມມະຈັນອັນປະເສີດໃນໂລກ
 ບຸກຄົນເພິ່ງເປັນຜູ້ຮຸ້ມຄອງສັງຄົມທີ່ພຣະຕະຖາຄົດຜູ້ມີພຣະຈັກຊ
 ຜູ້ເປັນເຜົ່າພັນແຫ່ງພຣະອາທິດຊົງສະແດງແລ້ວ
 ເພິ່ງເປັນຜູ້ບໍ່ຊຸ່ມດ້ວຍຣາຄະ ມີສະຕິຢູ່ທຸກເມື່ອ
 ຊົນເຫຼົ່າໃດຕັດອະນຸໄສທັງປວງທີ່ໄປຕາມຝັ່ງຄືບ້ວງແຫ່ງມານ
 ເປັນຜູ້ເຖິງຄວາມສິ້ນອາສະວະແລ້ວ
 ຊົນເຫຼົ່ານັ້ນຊື່ວ່າເປັນຜູ້ເຖິງຝັ່ງໃນໂລກ

ອັກຂະນະສູດທີ ໙ ຈົບ

໑໐. ອະນຸຣຸດທະມະຫາວິຕັກກະສູດ

ວ່າດ້ວຍມະຫາປຸຣິສະວິຕິກຂອງພຣະອະນຸຣຸດທະ

[໓໐] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນປ່າເພສະກະລາມິຄະທາຍະວັນ
 ເຂດເມືອງສຸງສຸມາຣະຄິຣະ ແຄວ້ນພັກຄະ ສະໄໝນັ້ນແລ ທ່ານພຣະອະນຸຣຸດທະຢູ່ທີ່ປາຈີນວັງ
 ສະທາຍະວັນ ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະອະນຸຣຸດທະຫຼົບຫຼີກຢູ່ໃນທີ່ສະຫງົດ ເກີດຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ນີ້
 ເປັນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ມັກໜ້ອຍ ບໍ່ແມ່ນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ມັກຫຼາຍ ນີ້ເປັນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ສັ້ນ
 ໂດດ ບໍ່ແມ່ນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ສັ້ນໂດດ ນີ້ເປັນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ສະຫງົດ ບໍ່ແມ່ນທຳຂອງບຸກ
 ຄົນ ຜູ້ຍິນດີໃນການຄຸກຄື ນີ້ເປັນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ຜາຣົບຄວາມພຽນ ບໍ່ແມ່ນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້
 ຂີ້ຄ້ານ ນີ້ເປັນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີສະຕິ ຕັ້ງໝັ້ນ ບໍ່ແມ່ນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ຫຼົງລືມສະຕິ ນີ້ເປັນທຳ
 ຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີໃຈຕັ້ງໝັ້ນ ບໍ່ແມ່ນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີໃຈບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນ ນີ້ເປັນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີ
 ປັນຍາດີ ບໍ່ແມ່ນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີປັນຍາຊາມ”

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຮູ້ຄວາມຄິດຂອງທ່ານພຣະອະນຸຣຸດທະດ້ວຍພຣະທະໄທແລ້ວ ຊົງຫາຍຈາກເພສະກະລາມີຄະທາຍະວັນ ເຂດເມືອງສຸງສຸມາຣະຄິຣະ ແຄວ້ນພັກຄະໄປຜາກົດຕໍ່ໜ້າທ່ານພຣະອະນຸຣຸດທະທີ່ປາຈີນວັງສະທາຍະວັນ ແຄວ້ນເຈຕິ ເໝືອນບຸຣຸດມີກຳລັງຢຽດແຂນ ອອກຫຼີ້ນແຂນເຂົ້າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບນັ່ງເທິງພຸດທະອາດທີ່ປູລາດໄວ້ແລ້ວ ຝ່າຍທ່ານພຣະອະນຸຣຸດທະຖວາຍອະພິວາດພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕັດກັບທ່ານພຣະອະນຸຣຸດທະດັ່ງນີ້ວ່າ

“ດີແລ້ວ ດີແລ້ວ ອະນຸຣຸດທະ ດີຈິງ ອະນຸຣຸດທະ ທ່ານນິກມະຫາປຸຣິສະວິຕິກວ່າ “ນີ້ເປັນທຳ ຂອງບຸກຄົນຜູ້ມັກໜ້ອຍ ບໍ່ແມ່ນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ມັກຫຼາຍ ນີ້ເປັນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ສັນໂດດ ບໍ່ແມ່ນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ສັນໂດດ ນີ້ເປັນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ສະຫງົດ ບໍ່ແມ່ນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ຍິນດີໃນການຄຸກຄີ ນີ້ເປັນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ຜາຣົບຄວາມພຽນ ບໍ່ແມ່ນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ຂີ້ຄ້ານ ນີ້ເປັນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີສະຕິຕັ້ງໝັ້ນ ບໍ່ແມ່ນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ຫຼົງລືມສະຕິ ນີ້ເປັນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີໃຈຕັ້ງໝັ້ນ ບໍ່ແມ່ນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີໃຈບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນ ນີ້ເປັນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີປັນຍາ ບໍ່ແມ່ນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີປັນຍາຊາມ” ອະນຸຣຸດທະ ຖ້າຢ່າງນັ້ນ ທ່ານຈົ່ງນິກມະຫາປຸຣິສະວິຕິກຂໍ້ທີ ໘ ນີ້ວ່າ “ນີ້ເປັນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ຍິນດີໃນນິບປະປັນຈະທຳ ຜູ້ພໍໃຈໃນນິບປະປັນຈະທຳ ບໍ່ແມ່ນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ຍິນດີໃນປະປັນຈະທຳ ຜູ້ພໍໃຈໃນປະປັນຈະທຳ”

ອະນຸຣຸດທະ ເມື່ອໃດ? ທ່ານຈັກນິກມະຫາປຸຣິສະວິຕິກ ໘ ປະການນີ້ ເມື່ອນັ້ນ ທ່ານຈັກຫວັງໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນວ່າ “ຈັກສະຫງົດຈາກກາມ ແລະອະກຸສິນທຳທັງຫຼາຍ ບັນລຸປະຖົມຊານທີ່ມີວິຕິກ ວິຈານ ປິຕິ ແລະສຸກອັນເກີດຈາກວິເວກຢູ່”

ອະນຸຣຸດທະ ເມື່ອໃດ ທ່ານຈັກນິກມະຫາປຸຣິສະວິຕິກ ໘ ປະການນີ້ ເມື່ອນັ້ນ ທ່ານຈັກຫວັງໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນວ່າ “ເພາະວິຕິກວິຈານສະງົບຣະງັບໄປ ຈັກບັນລຸທຸຕິຍະຊານທີ່ມີຄວາມຜ່ອງໃສພາຍໃນ ມີພາວະທີ່ຈິດເປັນໜຶ່ງຜຸດຂຶ້ນ ບໍ່ມີວິຕິກ ບໍ່ມີວິຈານ ມີແຕ່ປິຕິ ແລະສຸກອັນເກີດຈາກສະມາທິຢູ່”

ອະນຸຣຸດທະ ເມື່ອໃດ ທ່ານຈັກນິກມະຫາປຸຣິສະວິຕິກ ໘ ປະການນີ້ ເມື່ອນັ້ນ ທ່ານຈັກຫວັງໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນວ່າ “ເພາະປິຕິຈາກຄາຍອອກ ຈັກເປັນຜູ້ມີອຸເປກຂາ ມີສະຕິສຳປະຊັນຍະສະເຫວີຍສຸກ ດ້ວຍນາມກາຍ ບັນລຸຕະຕິຍະຊານທີ່ພຣະອະຣິຍະທັງຫຼາຍສັນເສີນວ່າ “ຜູ້ມີອຸເປກຂາມີສະຕິຢູ່ເປັນສຸກ”

ອະນຸຣຸດທະ ເມື່ອໃດ ທ່ານຈັກນິກມະຫາປຸຣິສະວິຕິກ ໘ ປະການນີ້ ເມື່ອນັ້ນ ທ່ານຈັກຫວັງໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນວ່າ “ເພາະລະສຸກ ແລະທຸກໄດ້ ເພາະໂສມະນັດ ແລະໂທມະນັດດັບໄປກ່ອນແລ້ວ ຈັກບັນລຸຈະຕຸດຖະຊານທີ່ບໍ່ມີທຸກບໍ່ມີສຸກ ມີສະຕິບໍລິສຸດເພາະອຸເປກຂາຢູ່”

ອະນຸຣຸດທະ ເມື່ອໃດ ທ່ານຈັກນິກມະຫາປຸຣິສະວິຕິກ ຕູ ປະການນີ້ ແລະຈັກໄດ້ຊານ ໔ ອັນມີໃຈຈິດຍິ່ງເຊິ່ງເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນຕາມຄວາມປາຖະໜາ ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳບາກ ເມື່ອນັ້ນ ຜ້າບັງສຸກຸນຈິວອນຈັກຜາກົດແກ່ທ່ານຜູ້ສັ້ນໂດດ ຢູ່ດ້ວຍຄວາມຍິນດີ ດ້ວຍຄວາມບໍ່ສະດັງຍ້ານ ດ້ວຍຄວາມຢູ່ຜາສຸກ ດ້ວຍການກ້າວລົງສູ່ນິບພານ ປຽບເໝືອນທີ່ໃສ່ຜ້າຂອງຄະຫະບໍດີ ຫຼືບຸດຄະຫະບໍດີເຕັມໄປດ້ວຍຜ້າທີ່ຍ້ອມດ້ວຍສີຕ່າງ ໆ ສະນັ້ນ

ອະນຸຣຸດທະ ເມື່ອໃດ ທ່ານຈັກນິກມະຫາປຸຣິສະວິຕິກ ຕູ ປະການນີ້ ແລະຈັກໄດ້ຊານ ໔ ອັນມີໃຈຈິດຍິ່ງເຊິ່ງເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນຕາມຄວາມປາຖະໜາ ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳບາກ ເມື່ອນັ້ນ ອາຫານຄື ຄຳເຂົ້າທີ່ໄດ້ມາດ້ວຍລຳແຂ່ງຈັກຜາກົດ ແກ່ທ່ານຜູ້ສັ້ນໂດດ ຢູ່ດ້ວຍຄວາມຍິນດີ ດ້ວຍຄວາມບໍ່ສະດັງຍ້ານ ດ້ວຍຄວາມຢູ່ຜາສຸກ ດ້ວຍການກ້າວລົງສູ່ນິບພານ ປຽບເໝືອນເຂົ້າສຸກແຫ່ງເຂົ້າສາລີຂອງຄະຫະບໍດີ ຫຼື ບຸດຄະຫະບໍດີ ທີ່ຄັດກາກອອກແລ້ວ ມີແກງຫຼາຍຢ່າງ ມີກັບຫຼາຍຢ່າງ ສະນັ້ນ

ອະນຸຣຸດທະ ເມື່ອໃດ ທ່ານຈັກນິກມະຫາປຸຣິສະວິຕິກ ຕູ ປະການນີ້ ແລະຈັກໄດ້ຊານ ໔ ອັນມີໃຈຈິດຍິ່ງເຊິ່ງເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນຕາມຄວາມປາຖະໜາ ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳບາກ ເມື່ອນັ້ນ ເສນາສະນະ ຄື ເທງົ້າໄມ້ຈັກຜາກົດແກ່ທ່ານຜູ້ສັ້ນໂດດ ຢູ່ດ້ວຍຄວາມຍິນດີ ດ້ວຍຄວາມບໍ່ສະດັງຍ້ານ ດ້ວຍຄວາມຢູ່ຜາສຸກ ດ້ວຍການກ້າວລົງສູ່ນິບພານ ປຽບເໝືອນເຮືອນຍອດຂອງຄະຫະບໍດີ ຫຼື ບຸດຄະຫະບໍດີທີ່ໝັ້ນທັງພາຍໃນ ແລະພາຍນອກລົມພັດ ເຂົ້າບໍ່ໄດ້ ມີບານປະຕູປິດມິດຊິດ ໜ້າຕ່າງປິດສະນິດ ສະນັ້ນ

ອະນຸຣຸດທະ ເມື່ອໃດແລ ທ່ານຈັກນິກມະຫາປຸຣິສະວິຕິກ ຕູ ປະການນີ້ ແລະຈັກໄດ້ຊານ ໔ ອັນມີໃຈຈິດຍິ່ງເຊິ່ງເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນຕາມຄວາມປາຖະໜາ ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳບາກ ເມື່ອນັ້ນ ທິນອນແລະທິນັງ ທີ່ປູລາດດ້ວຍຫຍ້າຈັກຜາກົດແກ່ທ່ານຜູ້ສັ້ນໂດດ ຢູ່ດ້ວຍຄວາມ ຍິນດີ ດ້ວຍຄວາມບໍ່ສະດັງຍ້ານ ດ້ວຍຄວາມຢູ່ຜາສຸກ ດ້ວຍການກ້າວລົງສູ່ນິບພານ ປຽບເໝືອນບັນລັງຂອງຄະຫະບໍດີ ຫຼື ບຸດຄະຫະບໍດີທີ່ປູລາດດ້ວຍຜ້າໂກເຊົາ ປູລາດດ້ວຍເຄື່ອງປູລາດຂົນແກະສີຂາວ ປູລາດດ້ວຍເຄື່ອງລາດເຮັດດ້ວຍຂົນແກະລາຍ ປູລາດດ້ວຍເຄື່ອງລາດຢ່າງດີເຮັດດ້ວຍໜັງຊະມິດ ຂ້າງເທິງມີເພດານ ມີໝອນສີແດງວາງໄວ້ທັງ ໒ ຂ້າງ ສະນັ້ນ

ອະນຸຣຸດທະ ເມື່ອໃດ ທ່ານຈັກນິກມະຫາປຸຣິສະວິຕິກ ຕູ ປະການນີ້ ແລະຈັກໄດ້ຊານ ໔ ອັນມີໃຈຈິດຍິ່ງເຊິ່ງເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນຕາມຄວາມປາຖະໜາ ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳບາກ ເມື່ອນັ້ນ ຢາດອງດ້ວຍນ້ຳມູດເນົາຈັກຜາກົດແກ່ທ່ານຜູ້ສັ້ນໂດດ ຢູ່ດ້ວຍຄວາມຍິນດີ ດ້ວຍຄວາມບໍ່ສະດັງຍ້ານ ດ້ວຍຄວາມຢູ່ຜາສຸກ ດ້ວຍການກ້າວລົງສູ່ນິບພານ ປຽບເໝືອນເພສັດຊະນິດຕ່າງ ໆ ຄື ເນີຍໂສ ເນີຍຊຸນ ນ້ຳມັນ ນ້ຳເຜິ້ງ ນ້ຳອ້ອຍຂອງຄະຫະບໍດີ ຫຼື ບຸດຄະຫະບໍດີ

ອະນຸຣຸດທະ ເພາະເຫດນັ້ນ ທ່ານຄວນຢູ່ຈຳພັນສາທີ່ປາຈີນວັງສະທາຍະວັນ ແຄວ້ນເຈຕີ ນີ້ຕໍ່ໄປເກີນ” ເມື່ອແລ້ວ ທ່ານພຣະອະນຸຣຸດທະ ໄດ້ທູນຮັບສະໜອງພຣະດຳຮັດແລ້ວ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດສອນທ່ານພຣະອະນຸຣຸດທະດ້ວຍພຣະໂອວາດນີ້ ແລ້ວ ຊົງຫາຍຈາກປາຈີນວັງສະທາຍະວັນ ແຄວ້ນເຈຕີ ໄປຜາກົດທີ່ເພສະກະລາມິຄະທາຍະວັນ ເຂດເມືອງສຸງສຸມາຣະຄິຣະ ແຄວ້ນພັກຄະ ເໝືອນບຸຣຸດມີກຳລັງຢຽດແຂນອອກ ຫຼື ຄູ່ແຂນເຂົ້າ ສັນນັ້ນ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບນັ່ງເທິງພຸດທະອາດທີ່ປູລາດໄວ້ ແລ້ວຮັບສັງຮຸກພິກຂຸທັງ ຫຼາຍມາຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາຈັກສະແດງມະຫາປຸຣິສະວິຕິກ ຕູ ປະການແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງຟັງ ຯລຯ

ມະຫາປຸຣິສະວິຕິກ ຕູ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ນີ້ເປັນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ມັກໜ້ອຍ	ບໍ່ແມ່ນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ມັກຫຼາຍ
໒. ນີ້ເປັນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ສັນໂດດ	ບໍ່ແມ່ນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ສັນໂດດ
໓. ນີ້ເປັນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ສະຫງັດ	ບໍ່ແມ່ນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ຍືນດີໃນການຄຸກຄື
໔. ນີ້ເປັນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ຜາຣົບຄວາມພຽນ	ບໍ່ແມ່ນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ຂີ້ຄ້ານ
໕. ນີ້ເປັນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີສະຕິຕັ້ງໝັ້ນ	ບໍ່ແມ່ນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ຫຼົງລືມສະຕິ
໖. ນີ້ເປັນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີໃຈຕັ້ງໝັ້ນ	ບໍ່ແມ່ນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີໃຈບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນ
໗. ນີ້ເປັນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີປັນຍາດີ	ບໍ່ແມ່ນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີປັນຍາຊາມ
໘. ນີ້ເປັນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ຍືນດີໃນນິບປະປັນຈະທຳ ຜູ້ພໍໃຈໃນນິບປະປັນຈະທຳ ບໍ່ແມ່ນ	
ທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ຍືນດີໃນປະປັນຈະທຳ ຜູ້ພໍໃຈໃນປະປັນຈະທຳ	

ເຮົາກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນີ້ວ່າ “ນີ້ເປັນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ມັກໜ້ອຍ ບໍ່ແມ່ນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ມັກ ຫຼາຍ” ເພາະອາໄສເຫດອັນໃດ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພາະອາໄສເຫດນີ້ວ່າ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນຜູ້ມັກໜ້ອຍ ບໍ່ປາຖະໜາ ວ່າ ຄົນທັງຫຼາຍເພິ່ງຮູ້ຈັກເຮົາວ່າ “ເປັນຜູ້ມັກໜ້ອຍ” ເປັນຜູ້ສັນໂດດ ບໍ່ປາຖະໜາວ່າ ຄົນ ທັງຫຼາຍເພິ່ງຮູ້ຈັກເຮົາວ່າ “ເປັນຜູ້ສະຫງັດ” ບໍ່ປາຖະໜາວ່າ “ຄົນທັງຫຼາຍ ເພິ່ງ ຮູ້ຈັກເຮົາວ່າ “ເປັນຜູ້ສະຫງັດ” ເປັນຜູ້ຜາຣົບຄວາມພຽນ ບໍ່ປາຖະໜາວ່າ ຄົນທັງຫຼາຍເພິ່ງຮູ້ຈັກ ເຮົາວ່າ “ເປັນຜູ້ຜາຣົບຄວາມພຽນ” ເປັນຜູ້ມີສະຕິຕັ້ງໝັ້ນ ບໍ່ປາຖະໜາວ່າ ຄົນທັງຫຼາຍເພິ່ງຮູ້ຈັກ ເຮົາວ່າ “ເປັນຜູ້ມີສະຕິຕັ້ງໝັ້ນ” ເປັນຜູ້ມີໃຈຕັ້ງໝັ້ນ ບໍ່ປາຖະໜາວ່າ ຄົນທັງຫຼາຍເພິ່ງຮູ້ຈັກເຮົາວ່າ “ເປັນຜູ້ມີໃຈຕັ້ງໝັ້ນ” ເປັນຜູ້ມີປັນຍາ ບໍ່ປາຖະໜາວ່າ ຄົນທັງຫຼາຍເພິ່ງຮູ້ຈັກເຮົາວ່າ “ເປັນຜູ້ມີ

ປັນຍາ” ເປັນຜູ້ຍິນດີໃນນິບປະປັນຈະທຳ ບໍ່ປາຖະໜາວ່າ ຄົນທັງຫຼາຍເພິ່ງຮູ້ຈັກເຮົາວ່າ “ເປັນຜູ້ຍິນດີໃນນິບປະປັນຈະທຳ”

ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນວ່າ “ນີ້ເປັນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ມັກໜ້ອຍ ບໍ່ແມ່ນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ມັກຫຼາຍ”

ເຮົາກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນີ້ແລ້ວວ່າ “ນີ້ເປັນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ສັນໂດດ ບໍ່ແມ່ນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ສັນໂດດ” ເພາະອາໄສເຫດອັນໃດ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພາະອາໄສເຫດນີ້ວ່າ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນຜູ້ສັນໂດດດ້ວຍ ຈິວອນ ບິນທະບາດ ເສນາສະນະ ແລະຄິລານະປັດໄຈເພສັດຊະບໍຣິຂານຕາມແຕ່ຈະໄດ້

ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນວ່າ “ນີ້ເປັນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ສັນໂດດ ບໍ່ແມ່ນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ສັນໂດດ”

ເຮົາກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນີ້ວ່າ “ນີ້ເປັນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ສະຫງັດ ບໍ່ແມ່ນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ຍິນດີໃນການຄຸກຄື” ເພາະອາໄສເຫດອັນໃດ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພາະອາໄສເຫດນີ້ວ່າ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ຢູ່ຢ່າງສະຫງັດ ມີພິກຂຸ ພິກຂຸມີອຸປາສິກ ອຸປາສິກາ ພຣະຣາຊາ ມະຫາອຳມາດຂອງພຣະຣາຊາ ເດຍຣະຖີ ແລະສາວົກຂອງເດຍຣະຖີ ທັງຫຼາຍເຂົ້າໄປຫາໃນທີ່ນັ້ນ ພິກຂຸມີຈິດນ້ອມໄປ ໂນ້ມໄປ ໂອນໄປ ຕັ້ງຢູ່ໃນວິເວກ ຍິນດີຢູ່ໃນເນກຂຳມະ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເວົ້າຮອດກ່ຽວກັບການສົ່ງການຮັບເລີຍ

ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນວ່າ “ນີ້ເປັນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ສະຫງັດ ບໍ່ແມ່ນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ຍິນດີໃນການຄຸກຄື”

ເຮົາກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນີ້ວ່າ “ນີ້ເປັນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ຜາຣົບຄວາມພຽນ ບໍ່ແມ່ນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ຂີ້ຄ້ານ” ເພາະອາໄສເຫດອັນໃດ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພາະອາໄສເຫດນີ້ວ່າ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນຜູ້ຜາຣົບຄວາມພຽນ ເພື່ອລະອະກຸສົນທຳ ເພື່ອໃຫ້ກຸສົນທຳເກີດ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ມີຄວາມບາກບັນໝັ້ນຄົງ ບໍ່ຖືເບົາໃນກຸສົນທຳ ທັງຫຼາຍ

ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນວ່າ “ນີ້ເປັນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ຜາຣົບຄວາມພຽນ ບໍ່ແມ່ນທຳຂອງບຸກ ຄົນຜູ້ຂີ້ຄ້ານ”

ເຮົາກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນີ້ແລ້ວ “ນີ້ເປັນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີສະຕິຕັ້ງໝັ້ນ ບໍ່ແມ່ນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ຫຼົງລືມສະຕິ” ເພາະອາໄສເຫດອັນໃດ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພາະອາໄສເຫດນີ້ວ່າ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນຜູ້ມີສະຕິ ຄື ປະກອບດ້ວຍສະຕິປັນຍາເປັນເຄື່ອງຮັກສາຕົນເປັນຢ່າງຍິ່ງ ຣະນຶກເຖິງສິ່ງທີ່ເຮັດ ຄຳທີ່ເວົ້າ ແມ່ນຜ່ານມາດົນແລ້ວໄດ້

ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນວ່າ “ນີ້ເປັນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີສະຕິຕັ້ງໝັ້ນ ບໍ່ແມ່ນຂອງບຸກຄົນຜູ້ຫຼົງລືມສະຕິ”

ເຮົາກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນີ້ແລ້ວ “ນີ້ເປັນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີໃຈຕັ້ງໝັ້ນ ບໍ່ແມ່ນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີໃຈບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນ” ເພາະອາໄສເຫດອັນໃດ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພາະອາໄສເຫດນີ້ວ່າ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ສະຫງັດຈາກກາມ ຯລຯ ບັນລຸຈະຕຸດຖະຊານທີ່ບໍ່ມີທຸກ ບໍ່ມີສຸກ ມີສະຕິບໍລິສຸດເພາະອຸປະກອນຢູ່

ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນວ່າ “ນີ້ເປັນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີໃຈຕັ້ງໝັ້ນ ບໍ່ແມ່ນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີໃຈບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນ”

ເຮົາກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນີ້ວ່າ “ນີ້ເປັນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີປັນຍາ ບໍ່ແມ່ນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີປັນຍາຊາມ” ເພາະອາໄສເຫດອັນໃດ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພາະອາໄສເຫດນີ້ວ່າ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນຜູ້ມີປັນຍາ ຄື ປະກອບດ້ວຍປັນຍາເປັນເຄື່ອງພິຈາລະນາເຫັນທັງຄວາມເກີດ ແລະຄວາມດັບອັນເປັນອະນິຍະ ທຳລາຍກິເລດໃຫ້ເຖິງຄວາມໝົດສິ້ນທຸກໂດຍຊອບ

ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນວ່າ “ນີ້ເປັນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີປັນຍາດີ ບໍ່ແມ່ນຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີປັນຍາຊາມ”

ເຮົາກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນີ້ວ່າ “ນີ້ເປັນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ຍືນດີໃນນິບປະປັນຈະທຳ ຜູ້ພໍໃຈໃນນິບປະປັນຈະທຳ ບໍ່ແມ່ນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ຍືນດີໃນປະປັນຈະທຳ ຜູ້ພໍໃຈໃນປະປັນຈະທຳ” ເພາະອາໄສເຫດອັນໃດ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພາະອາໄສເຫດນີ້ວ່າ ຈິດຂອງພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ຍ່ອມແລ່ນໄປ ເຫຼື້ອມໃສ ຕັ້ງໝັ້ນໃນປະປັນຈະນິໂຣດ ຍ່ອມລຸດພົ້ນໄດ້

ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນວ່າ “ນີ້ເປັນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ຍິນດີໃນນິບປະປັນຈະທຳ ຜູ້ພໍໃຈໃນນິບປະປັນຈະທຳ ບໍ່ແມ່ນທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ຍິນດີໃນປະປັນຈະທຳ ຜູ້ພໍໃຈໃນປະປັນຈະທຳ”

ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະອະນຸຣຸດທະໄດ້ຢູ່ຈຳພັນສາທີ່ປາຈີນວັງສະທາຍະວັນ ແຄວ້ນເຈຕິນັ້ນ ຕໍ່ໄປອີກ ທ່ານຈາກໄປຢູ່ຜູ້ດຽວ ບໍ່ຜະໝາດ ມີຄວາມພຽນ ອຸທິດກາຍແລະໃຈຢູ່ ບໍ່ດົນປານໃດ ກໍໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງປະໂຫຍດປະເສີດ ອັນເປັນທີ່ສຸດແຫ່ງພົມມະຈັນ ທີ່ເຫຼົ່າກຸນລະບຸດອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊິດໂດຍຊອບຕ້ອງການດ້ວຍບັນຍາອັນຍິ່ງເອງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ ຮູ້ແຈ້ງວ່າ “ຊາດສິ້ນແລ້ວ ຢູ່ຈົບພົມມະຈັນແລ້ວ ເຮັດກົດທີ່ຄວນເຮັດສຳເລັດແລ້ວ ບໍ່ມີກິດອື່ນເພື່ອຄວາມເປັນຢ່າງນີ້ອີກຕໍ່ໄປ”

ທ່ານພຣະອະນຸຣຸດທະໄດ້ເປັນພຣະອະຣະຫັນອົງໜຶ່ງ ໃນບັນດາພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍ ທ່ານພຣະອະນຸຣຸດທະຜູ້ໄດ້ບັນລຸພຣະອະຣະຫັດແລ້ວ ຈຶ່ງໄດ້ກ່າວຄຳຖາເຫຼົ່ານີ້ໃນເວລານັ້ນວ່າ

ພຣະສາດສະດາຜູ້ປະເສີດໃນໂລກ

ຊົງຮູ້ຄວາມດຳຣິຂອງເຮົາແລ້ວ

ຈຶ່ງສະເດັດມາຫາເຮົາດ້ວຍມະໂນມະຍະກາຍລິດ

ພຣະພຸດທະເຈົ້າຜູ້ຊົງຍິນດີໃນນິບປະປັນຈະທຳ

ຊົງສະແດງມະຫາປຸຣິສະວິຕິກຍິ່ງກວ່າຄວາມດຳຣິຂອງເຮົາ

ຊົງສະແດງນິບປະປັນຈະທຳແລ້ວ

ເຮົາໄດ້ຮູ້ທົ່ວເຖິງທຳຂອງພຣະອົງແລ້ວ

ຍິນດີໃນພຣະສາດສະໜາຢູ່

ເຮົາໄດ້ບັນລຸວິດຊາ ໓ ໂດຍລຳດັບ

ຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າເຮົາໄດ້ເຮັດຕາມແລ້ວ

ອະນຸຣຸດທະມະຫາວິຕັກກະສູດທີ ໑໐ ຈົບ

ຄະຫະປະຕິວັກທີ ໓ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ປະຖະມະອຸກຄະສູດ

໓. ປະຖະມະຫັດຖະກະສູດ

໔. ມະຫານາມະສູດ

໗. ປະຖະມະພະລະສູດ

໙. ອັກຂະນະສູດ

໒. ທຸຕິຍະອຸກຄະສູດ

໔. ທຸຕິຍະຫັດຖະກະສູດ

໖. ຊິວະກະສູດ

໘. ທຸຕິຍະພະລະສູດ

໑໐. ອະນຸຣຸດທະມະຫາວິຕັກກະສູດ

໔. ທານະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍທານ

໑. ປະຖະມະທານະສູດ

ວ່າດ້ວຍທານ ສູດທີ ໑

[໓໑] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທານ ຕູ ປະການນີ້

ທານ ຕູ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ບຸກຄົນບາງຄົນໃຫ້ທານເພາະຄວາມຮັກ
  ໒. ບຸກຄົນບາງຄົນໃຫ້ທານເພາະຄວາມຍ້ານ
  ໓. ບຸກຄົນບາງຄົນໃຫ້ທານເພາະຄິດວ່າ “ເຂົາໄດ້ໃຫ້ແກ່ເຮົາແລ້ວ”
  ໔. ບຸກຄົນບາງຄົນໃຫ້ທານເພາະຄິດວ່າ “ເຂົາຈັກໃຫ້ແກ່ເຮົາ”
  ໕. ບຸກຄົນບາງຄົນໃຫ້ທານເພາະຄິດວ່າ “ການໃຫ້ທານເປັນການດີ”
  ໖. ບຸກຄົນບາງຄົນໃຫ້ທານເພາະຄິດວ່າ “ເຮົາທຸງຫາກິນເອງໄດ້ ຊົນເຫຼົ່ານີ້ທຸງຫາກິນເອງບໍ່ໄດ້ ການທີ່ເຮົາທຸງຫາກິນເອງໄດ້ຈະບໍ່ໃຫ້ທານແກ່ຊົນເຫຼົ່ານີ້ຜູ້ທຸງຫາກິນເອງບໍ່ໄດ້ ບໍ່ຄວນ”
  ໗. ບຸກຄົນບາງຄົນໃຫ້ທານດ້ວຍຄິດວ່າ “ເມື່ອເຮົາໃຫ້ທານນີ້ ກິດຕິສັບອັນງາມຍ່ອມຂະຈອນໄປ”
  ໘. ບຸກຄົນບາງຄົນໃຫ້ທານເພື່ອເປັນເຄື່ອງປະດັບຈິດ ແລະປຸງແຕ່ງຈິດ
- ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທານ ຕູ ປະການນີ້ແລ

ປະຖະມະທານະສູດທີ ໑ ຈົບ

໒. ທຸຕິຍະທານະສູດ

ວ່າດ້ວຍທານ ສູດທີ ໒

[໓໒] ທຳເຫຼົ່ານີ້ ຄື ສັດທາ ທິຣິ ທານທີ່ເປັນກຸສົນ

ອັນສັດຕະບູຣຸດດຳເນີນຕາມແລ້ວ

ສັດຕະບູຣຸດທັງຫຼາຍກ່າວວ່າທຳ ໓ ປະການນີ້ແລ

ເປັນທາງໄປສູ່ເທວະໂລກ

ເພາະດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ ບຸກຄົນຈຶ່ງໄປສູ່ເທວະໂລກໄດ້

ທຸຕິຍະທານະສູດທີ ໒ ຈົບ

໓. ທານະວັດຖຸສູດ

ວ່າດ້ວຍທານະວັດຖຸ

[໓໓] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທານະວັດຖຸ ໘ ປະການນີ້

ທານະວັດຖຸ ໘ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ບຸກຄົນບາງຄົນໃຫ້ທານເພາະຄວາມຮັກ

໒. ບຸກຄົນບາງຄົນໃຫ້ທານເພາະຄວາມຊື່ງ

໓. ບຸກຄົນບາງຄົນໃຫ້ທານເພາະຄວາມຫຼົງ

໔. ບຸກຄົນບາງຄົນໃຫ້ທານເພາະຄວາມຍ້ານ

໕. ບຸກຄົນບາງຄົນໃຫ້ທານເພາະຄິດວ່າ “ພໍ່ແລະລູງເຄີຍໃຫ້ທານ ເຄີຍເຮັດທານ ເຮົາບໍ່ຄວນເຮັດໃຫ້ປະເພນີໃນວົງຕະກູນເກົ່າແກ່ເສື່ອມຫາຍໄປ”

໖. ບຸກຄົນບາງຄົນໃຫ້ທານເພາະຄິດວ່າ “ເຮົາໃຫ້ທານນີ້ແລ້ວ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຈັກໄປເກີດໃນສຸກຄະຕິໂລກສະຫວັນ”

໗. ບຸກຄົນບາງຄົນໃຫ້ທານເພາະຄິດວ່າ “ເມື່ອເຮົາໃຫ້ທານນີ້ ຈິດຍ່ອມຜ່ອງໃສ ເກີດຄວາມຊື່ນຊົມໂສມະນັດ”

໘. ບຸກຄົນບາງຄົນໃຫ້ທານເພື່ອເປັນເຄື່ອງປະດັບຈິດແລະປຸງແຕ່ງຈິດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທານະວັດຖຸ ໘ ປະການນີ້ແລ

ທານະວັດຖຸສູດທີ ໓ ຈົບ

໔. ເຂດຕະສູດ

ວ່າດ້ວຍນາຕິແລະນາບໍ່ຕິ

[໓໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພຶດທີ່ຫວ່ານລົງໃນນາທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ປະການ ຍ່ອມບໍ່ມີຜົນຫຼາຍ ບໍ່ມີຄວາມຊື່ນໃຈຫຼາຍ ບໍ່ມີຄວາມຈະເລີນຫຼາຍ

ນາທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ຕູ ປະການ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ນາໃນໂລກນີ້

໑. ເປັນທີ່ລຸ່ມແລະດອນ	໒. ເປັນທີ່ມີທຶນແລະກ້ອນກວດ
໓. ເປັນທີ່ດິນເຄັມ	໔. ເປັນທີ່ໄຖລົງເລິກບໍ່ໄດ້
໕. ເປັນທີ່ບໍ່ມີທາງນ້ຳເຂົ້າ	໖. ເປັນທີ່ບໍ່ມີທາງນ້ຳອອກ
໗. ເປັນທີ່ບໍ່ມີເໝືອງ	໘. ເປັນທີ່ບໍ່ມີຄັນນາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພຶດທີ່ຫວ່ານລົງໃນນາທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ຕູ ປະການ ຢ່າງນີ້ ຍ່ອມບໍ່ມີຜົນ
ຫຼາຍ ບໍ່ມີຄວາມຊື່ນໃຈຫຼາຍ ບໍ່ມີຄວາມຈະເລີນຫຼາຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນທຳນອງດຽວກັນ ທານທີ່ບຸກຄົນໃຫ້ໃນສະມະນະພາມຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ
ຕູ ປະການ ຍ່ອມບໍ່ມີຜົນຫຼາຍ ບໍ່ມີອານິສົງຫຼາຍ ບໍ່ມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຫຼາຍ ບໍ່ມີຄວາມແຜ່ຫຼາຍ

ສະມະນະພາມຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ຕູ ປະການ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ສະມະນະພາມໃນໂລກນີ້

໑. ເປັນຜູ້ມີມິດສາທິດຖິ	(ເຫັນຜິດ)
໒. ເປັນຜູ້ມີມິດສາສັງກັບປະ	(ດຳຮີຜິດ)
໓. ເປັນຜູ້ມີມິດສາວາຈາ	(ເຈຣະຈາຜິດ)
໔. ເປັນຜູ້ມີມິດສາກຳມັນຕະ	(ກະທຳຜິດ)
໕. ເປັນຜູ້ມີມິດສາອາຊີວະ	(ລ້ຽງຊີບຜິດ)
໖. ເປັນຜູ້ມີມິດສາວາຍາມະ	(ພະຍາຍາມຜິດ)
໗. ເປັນຜູ້ມີມິດສາສະຕິ	(ຣະນຶກຜິດ)
໘. ເປັນຜູ້ມີມິດສາສະມາທິ	(ຕັ້ງຈິດໝັ້ນຜິດ)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທານທີ່ໃຫ້ໃນສະມະນະພາມຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ຕູ ປະການ ຢ່າງນີ້
ຍ່ອມບໍ່ມີຜົນຫຼາຍ ບໍ່ມີອານິສົງຫຼາຍ ບໍ່ມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຫຼາຍ ບໍ່ມີຄວາມແຜ່ຫຼາຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພຶດທີ່ຫວ່ານລົງໃນນາທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ຕູ ປະການ ຍ່ອມມີຜົນຫຼາຍ ມີ
ຄວາມຊື່ນໃຈຫຼາຍ ມີຄວາມຈະເລີນຫຼາຍ

ນາທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ຕູ ປະການ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ນາໃນໂລກນີ້

໑. ເປັນທີ່ບໍ່ລຸ່ມແລະດອນ	໒. ເປັນທີ່ບໍ່ມີຫີນແລະກ້ອນກວດ
໓. ເປັນທີ່ບໍ່ມີດິນເຄັມ	໔. ເປັນທີ່ໄຖລົງເລິກໄດ້
໕. ເປັນທີ່ມີທາງນ້ຳເຂົ້າ	໖. ເປັນທີ່ມີທາງນ້ຳອອກ
໗. ເປັນທີ່ມີເໝືອງ	໘. ເປັນທີ່ມີຄັນນາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພຶດທີ່ຫວ່ານລົງໃນນາທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ປະການຢ່າງນີ້ ຍ່ອມມີຜົນ
ຫຼາຍ ມີຄວາມຊື່ນໃຈຫຼາຍ ມີຄວາມຈະເລີນຫຼາຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນທຳນອງດຽວກັນ ທານທີ່ໃຫ້ໃນສະມະນະພາມຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໘
ປະການ ຍ່ອມມີຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຫຼາຍ ມີຄວາມແຜ່ຫຼາຍ

ສະມະນະພາມຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ປະການ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ສະມະນະພາມໃນໂລກນີ້

໑. ເປັນຜູ້ມີສຳມາທິດຖື	(ເຫັນຖືກ)
໒. ເປັນຜູ້ມີສຳມາສັງກັບປະ	(ດຳຮິຖືກ)
໓. ເປັນຜູ້ມີສຳມາວາຈາ	(ເຈຣະຈາຖືກ)
໔. ເປັນຜູ້ມີສຳມາກຳມັນຕະ	(ກະທຳຖືກ)
໕. ເປັນຜູ້ມີສຳມາອາຊີວະ	(ລ້ຽງຊີບຖືກ)
໖. ເປັນຜູ້ມີສຳມາວາຍາມະ	(ພະຍາຍາມຖືກ)
໗. ເປັນຜູ້ມີສຳມາສະຕິ	(ຣະນຶກຖືກ)
໘. ເປັນຜູ້ມີສຳມາສະມາທິ	(ຕັ້ງຈິດໝັ້ນຖືກ)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທານທີ່ໃຫ້ໃນສະມະນະພາມຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ປະການຢ່າງນີ້ ຍ່ອມ
ມີຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຫຼາຍ ມີຄວາມແຜ່ຫຼາຍ

ພຶດທີ່ສົມບູນຖືກຫວ່ານລົງໃນນາທີ່ສົມບູນ
ເມື່ອຝົນຕົກຕ້ອງຕາມລະດູການ ທັນຍະຊາດຍ່ອມງອກງາມໄດ້
ເພາະບໍ່ມີສັດຕູພຶດ ມີຄວາມຈະເລີນງອກງາມ
ມີຄວາມໄພບູນ ມີຜົນສົມບູນເຕັມທີ່ ສັນໃດ
ໂພຊະນະທີ່ສົມບູນ ທີ່ບຸກຄົນໃຫ້
ໃນສະມະນະພາມຜູ້ມີສົນສົມບູນ ກໍສັນນັ້ນຄືກັນ

ຍ່ອມນຳມາເຊິ່ງກຸສົນອັນສົມບູນ
 ເພາະກຳທີ່ເຂົາເຮັດໄວ້ນັ້ນສົມບູນແລ້ວ
 ເພາະສະນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ຫວັງກຸສົນອັນສົມບູນ
 ຈຶ່ງເປັນຜູ້ສົມບູນໃນກຸສົນນີ້
 ເພິ່ງຄົບທ່ານຜູ້ມີປັນຍາສົມບູນ
 ບຸນສຳປະທາທັງຫຼາຍຍ່ອມສຳເລັດໄດ້ຢ່າງນີ້ ຄື
 ທ່ານຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍວິດຊາແລະຈະຣະນະ
 ໄດ້ຄວາມສົມບູນແຫ່ງຈິດແລ້ວ ເຮັດກຳໃຫ້ບໍລິບູນ
 ໄດ້ປະໂຫຍດທີ່ສົມບູນ
 ຮູ້ໂລກຕາມຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ
 ບັນລຸທິດຖິສຳປະທາ (ຄວາມເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິ)
 ອາໄສມັກຄະສຳປະທາແລ້ວ ມີໃຈບໍລິບູນ
 ຍ່ອມບັນລຸອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້
 ກຳຈັດມົນທົນທັງປວງແລ້ວ ຈະບັນລຸນິບພານສຳປະທາໄດ້
 ການລຸດພົ້ນຈາກທຸກທັງປວງນັ້ນ ຈັດເປັນສັບພະສຳປະທາ

ເຂດຕະສູດທີ ໔ ຈົບ

໕. ທານູປະປັດຕິສູດ

ວ່າດ້ວຍຜົນທີ່ເກີດຈາກການໃຫ້ທານ

[໓໕] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຜົນທີ່ເກີດຈາກການໃຫ້ທານ ຕູ ປະການນີ້

ຜົນທີ່ເກີດຈາກການໃຫ້ທານ ຕູ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ໃຫ້ທານ ຄື ເຂົ້າ ນ້ຳ ຜ້າ ຍານ ດອກໄມ້ຂອງຫອມ ເຄື່ອງ
 ລູບໄລ້ ບ່ອນນອນ ບ່ອນພັກ ແລະເຄື່ອງປະທັບແກ່ສະມະນະຫຼືພາມ ເຂົາໃຫ້ສິ່ງໃດ ກໍຫວັງສິ່ງ
 ນັ້ນຕອບແທນ ເຂົາເຫັນພວກ ຂັດຕິຍະມະຫາສານ ພາມມະຫາສານ ຫຼື ຄະຫະບໍດີມະຫາສານ^໓
 ຜູ້ເອີບອີ່ມພັ້ງພ້ອມບຳເຣີຕົນຢູ່ດ້ວຍກາມມະຄຸນ ໕ ຈຶ່ງມີຄວາມປາຖະໜາຢ່າງນີ້ວ່າ “ໂອນໍ ຫຼັງ
 ຈາກຕາຍແລ້ວ ເຮົາເພິ່ງເກີດຮ່ວມກັບພວກຂັດຕິຍະມະຫາສານ ພາມມະຫາສານ ຫຼື ຄະຫະບໍດີ
 ມະຫາສານ” ເຂົາຕັ້ງຈິດນັ້ນ ອະທິຖານຈິດນັ້ນ ຈະເລີນຈິດນັ້ນຢູ່ ຈິດຂອງເຂົາໂນ້ມໄປໃນທາງ
 ຕ່ຳ ຈະເລີນໃຫ້ຍິ່ງຂຶ້ນໄປບໍ່ໄດ້ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອເກີດໃນທີ່ນັ້ນ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ເຂົາຈຶ່ງເກີດ

ຮ່ວມກັບພວກຂັດຕິຍະມະຫາສານ ພາມມະຫາສານ ຫຼື ຄະຫະບໍດີມະຫາສານ ຂໍ້ນີ້ ເຮົາກ່າວໄວ້ ສໍາລັບຜູ້ມີສິນ ບໍ່ແມ່ນສໍາລັບຜູ້ທຸສິນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມະໂນປະນິທານຂອງທ່ານຜູ້ມີສິນຍ່ອມສໍາ ເລັດໄດ້ເພາະເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ

໒. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ໃຫ້ທານ ຄື ເຂົ້າ ນໍ້າ ຜ້າ ຍານ ດອກໄມ້ ຂອງຫອມ ເຄື່ອງລູບໄລ້ ບ່ອນນອນ ບ່ອນພັກ ແລະເຄື່ອງປະທັບ ເຂົາໃຫ້ສິ່ງໃດ ກໍຫວັງສິ່ງນັ້ນຕອບແທນ ເຂົາໄດ້ສະດັບມາວ່າ “ພວກເທວະດາຊັ້ນຈາຕຸມະຫາຣາດ ມີອາຍຸຍືນ ມີຜົວພັນງາມ ມີຄວາມສຸກ ຫຼາຍ” ຈຶ່ງມີຄວາມປາຖະໜາຢ່າງນີ້ວ່າ “ໂອນໍ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ເຮົາເພິ່ງເກີດຮ່ວມກັບພວກ ເທວະດາຊັ້ນຈາຕຸມະຫາຣາດ” ເຂົາຕັ້ງຈິດນັ້ນ ອະທິຖານຈິດນັ້ນ ຈະເລີນຈິດນັ້ນຢູ່ ຈິດຂອງເຂົາ ໂນ້ມໄປໃນທາງຕໍ່າ ຈະເລີນໃຫ້ຍິ່ງຂຶ້ນໄປບໍ່ໄດ້ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອເກີດໃນທີ່ນັ້ນ ຫຼັງຈາກຕາຍ ແລ້ວ ເຂົາຈຶ່ງເກີດຮ່ວມກັບພວກເທວະດາຊັ້ນຈາຕຸມະຫາຣາດ ຂໍ້ນີ້ ເຮົາກ່າວໄວ້ສໍາລັບຜູ້ມີສິນ ບໍ່ ແມ່ນສໍາລັບຜູ້ທຸສິນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມະໂນປະນິທານຂອງທ່ານຜູ້ມີສິນຍ່ອມສໍາເລັດໄດ້ ເພາະເປັນ ຜູ້ບໍລິສຸດ

໓. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ໃຫ້ທານ ຄື ເຂົ້າ ນໍ້າ ຜ້າ ຍານ ດອກໄມ້ ຂອງຫອມ ເຄື່ອງລູບໄລ້ ບ່ອນນອນ ບ່ອນພັກ ແລະເຄື່ອງປະທັບ ແກ່ສະມະນະຫຼືພາມ ເຂົາໃຫ້ສິ່ງໃດ ກໍ ຫວັງສິ່ງນັ້ນຕອບແທນ ເຂົາໄດ້ສະດັບມາວ່າ ພວກເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາ ຯລຯ

໔. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຯລຯ ພວກເທວະດາຊັ້ນຍາມາ ຯລຯ

໕. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຯລຯ ພວກເທວະດາຊັ້ນດຸສິດ ຯລຯ

໖. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຯລຯ ພວກເທວະດາຊັ້ນນິມມານະຣະດີ ຯລຯ

໗. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຯລຯພວກເທວະດາຊັ້ນປະຣະນິມມິຕະວະສະວັດຕິ ມີອາຍຸ ຍືນ ມີຜົວພັນງາມ ມີຄວາມສຸກຫຼາຍ ຈຶ່ງປາຖະໜາຢ່າງນີ້ວ່າ “ໂອນໍ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ເຮົາ ເພິ່ງເກີດຮ່ວມກັບພວກເທວະດາຊັ້ນປະຣະນິມມິຕະວະສະວັດຕິ” ເຂົາຕັ້ງຈິດນັ້ນ ອະທິຖານຈິດ ນັ້ນ ຈະເລີນຈິດນັ້ນຢູ່ ຈິດຂອງເຂົາໂນ້ມໄປໃນທາງຕໍ່າ ຈະເລີນໃຫ້ຍິ່ງຂຶ້ນໄປບໍ່ໄດ້ ຍ່ອມເປັນໄປ ເພື່ອເກີດໃນທີ່ນັ້ນ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ເຂົາຈຶ່ງເກີດຮ່ວມກັບພວກເທວະດາຊັ້ນປະຣະນິມມິຕະວະ ສະວັດຕິ ຂໍ້ນີ້ ເຮົາກ່າວໄວ້ສໍາລັບຜູ້ມີສິນ ບໍ່ແມ່ນສໍາລັບຜູ້ທຸສິນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມະໂນປະນິທານ ຂອງທ່ານຜູ້ມີສິນຍ່ອມສໍາເລັດໄດ້ ເພາະເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ

໘. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ໃຫ້ທານ ຄື ເຂົ້າ ນໍ້າ ຜ້າ ຍານ ດອກໄມ້ ຂອງຫອມ ເຄື່ອງລູບໄລ້ ບ່ອນນອນ ບ່ອນພັກ ແລະເຄື່ອງປະທັບ ແກ່ສະມະນະຫຼືພາມ ເຂົາໃຫ້ສິ່ງໃດ ກໍ ຫວັງສິ່ງນັ້ນຕອບແທນ ເຂົາໄດ້ສະດັບມາວ່າ “ພວກເທວະດາ ຊັ້ນພິມກາຍິກາ ມີອາຍຸຍືນ ມີຜົວ ພັນງາມ ມີຄວາມສຸກຫຼາຍ ຈຶ່ງມີຄວາມປາຖະໜາຢ່າງນີ້ວ່າ “ໂອນໍ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ເຮົາເພິ່ງ

ເກີດຮ່ວມກັບພວກເທວະດາຊັ້ນພົມກາຍິກາ” ເຂົາຕັ້ງຈິດນັ້ນ ອະທິຖານຈິດນັ້ນ ຈະເລີນຈິດນັ້ນຢູ່ ຈິດຂອງເຂົາໂນ້ມໄປໃນທາງຕ່ຳ ຈະເລີນໃຫ້ຍິ່ງຂຶ້ນໄປບໍ່ໄດ້ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອເກີດໃນທີ່ນັ້ນ ຫຼັງ ຈາກຕາຍແລ້ວ ເຂົາຈຶ່ງເກີດຮ່ວມກັບພວກເທວະດາຊັ້ນພົມກາຍິກາ ຂໍ້ນີ້ແລ ເຮົາກ່າວໄວ້ສໍາລັບຜູ້ ມີສິນ ບໍ່ແມ່ນສໍາລັບຜູ້ທຸສິນ ສໍາລັບຜູ້ປາສະຈາກຣາຄະ^໑ ບໍ່ແມ່ນສໍາລັບຜູ້ມີຣາຄະ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມະໂນປະນິທານຂອງທ່ານຜູ້ມີສິນ ຍ່ອມສໍາເລັດໄດ້ ເພາະເປັນຜູ້ປາສະຈາກຣາຄະ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຜົນທີ່ເກີດຈາກການໃຫ້ທານ ໘ ປະການນີ້ແລ

ທານປະປັດຕິສູດທີ ໔ ຈົບ

໖. ບຸນຍະກິຣິຍາວັດຖຸສູດ

ວ່າດ້ວຍບຸນກິຣິຍາວັດຖຸ

[໓໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸນກິຣິຍາວັດຖຸ ໓ ປະການນີ້

ບຸນກິຣິຍາວັດຖຸ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ບຸນກິຣິຍາວັດຖຸທີ່ ສໍາເລັດດ້ວຍທານ
໒. ບຸນກິຣິຍາວັດຖຸທີ່ ສໍາເລັດດ້ວຍສິນ
໓. ບຸນກິຣິຍາວັດຖຸທີ່ ສໍາເລັດດ້ວຍພາວະນາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ທໍາບຸນກິຣິຍາວັດຖຸທີ່ສໍາເລັດດ້ວຍທານບໍ່ຫຼາຍ ທໍາບຸນກິຣິຍາວັດຖຸທີ່ສໍາເລັດດ້ວຍສິນບໍ່ຫຼາຍ ແລະບໍ່ຈັດແຈງບຸນກິຣິຍາວັດຖຸທີ່ສໍາເລັດດ້ວຍພາວະ ນາເລີຍ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ເຂົາຍ່ອມເຂົ້າເຖິງຄວາມເປັນຜູ້ໂຊກຮ້າຍໃນມະນຸດ

ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ທໍາບຸນກິຣິຍາວັດຖຸທີ່ສໍາເລັດດ້ວຍທານພໍປະມານ ທໍາບຸນກິຣິ ຍາວັດຖຸທີ່ສໍາເລັດດ້ວຍສິນພໍປະມານ ແຕ່ບໍ່ຈັດແຈງບຸນກິຣິຍາວັດຖຸທີ່ສໍາເລັດດ້ວຍພາວະນາເລີຍ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ເຂົາຍ່ອມເຂົ້າເຖິງຄວາມເປັນຜູ້ໂຊກດີໃນມະນຸດ

ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ທໍາບຸນກິຣິຍາວັດຖຸທີ່ສໍາເລັດດ້ວຍທານມີປະມານຍິ່ງ ທໍາບຸນກິ ຣິຍາວັດຖຸທີ່ສໍາເລັດດ້ວຍສິນມີປະມານຍິ່ງ ແຕ່ບໍ່ຈັດແຈງບຸນກິຣິຍາວັດຖຸທີ່ສໍາເລັດດ້ວຍພາວະນາ ເລີຍ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ເຂົາຍ່ອມເກີດຮ່ວມກັບເທວະດາຊັ້ນຈາຕຸມະຫາຣາດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທໍາວະມະຫາຣາດທັງ ໔ ໃນຊັ້ນນັ້ນ ທໍາບຸນກິຣິຍາວັດຖຸທີ່ສໍາເລັດດ້ວຍທານໃຫ້ຍິ່ງຂຶ້ນ ທໍາບຸນກິຣິ

ຍາວັດຖຸທີ່ສຳເລັດດ້ວຍສິນໃຫ້ຍິ່ງຂຶ້ນ ຍ່ອມຄອບງຳເທວະດາຊັ້ນຈາຕຸມະຫາຣາດໄດ້ໂດຍ ຖານະ ໑໐ ປະການ ຄື ອາຍຸທີ່ເປັນທິບ ວັນນະທີ່ເປັນທິບ ສຸກທີ່ເປັນທິບ ຍົດທີ່ເປັນທິບ ອະທິປະໄຕທີ່ເປັນທິບ ຮູບທີ່ເປັນທິບ ສຽງທີ່ເປັນທິບ ກິນທີ່ເປັນທິບ ຣົດທີ່ເປັນທິບ ໂຜດຖັບພະທີ່ເປັນທິບ

ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກ ນີ້ທຳບຸນກິຣິຍາວັດຖຸທີ່ສຳເລັດດ້ວຍທານມີປະມານຍິ່ງ ທຳບຸນກິຣິຍາວັດຖຸທີ່ສຳເລັດດ້ວຍສິນມີປະມານຍິ່ງ ແຕ່ບໍ່ຈັດແຈງບຸນກິຣິຍາວັດຖຸທີ່ສຳເລັດດ້ວຍພາວະນາເລີຍ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ເຂົາຍ່ອມເກີດຮ່ວມກັບເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ້າວສັກກະຈອມເທບໃນຊັ້ນຕາວະຕິງສານັ້ນ ທຳບຸນກິຣິຍາວັດຖຸທີ່ສຳເລັດດ້ວຍທານໃຫ້ຍິ່ງຂຶ້ນ ທຳບຸນກິຣິຍາວັດຖຸທີ່ສຳເລັດດ້ວຍສິນໃຫ້ຍິ່ງຂຶ້ນ ຍ່ອມຄອບງຳເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາໄດ້ໂດຍ ຖານະ ໑໐ ປະການ ຄື ອາຍຸທີ່ເປັນທິບ ໑໒ ໂຜດຖັບພະທີ່ເປັນທິບ

ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ທຳບຸນກິຣິຍາວັດຖຸທີ່ສຳເລັດດ້ວຍທານມີປະມານຍິ່ງ ທຳບຸນກິຣິຍາ ວັດຖຸທີ່ສຳເລັດດ້ວຍສິນມີປະມານຍິ່ງ ແຕ່ບໍ່ຈັດແຈງບຸນກິຣິຍາວັດຖຸທີ່ສຳເລັດດ້ວຍພາວະນາເລີຍຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ເຂົາຍ່ອມເກີດຮ່ວມກັບເທວະດາຊັ້ນຍາມາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ້າວສຸຍາມະເທບພະບຸດໃນຊັ້ນຍາມານັ້ນທຳບຸນກິຣິຍາວັດຖຸທີ່ສຳເລັດດ້ວຍທານໃຫ້ຍິ່ງຂຶ້ນ ທຳບຸນກິຣິຍາວັດຖຸທີ່ສຳເລັດດ້ວຍສິນໃຫ້ຍິ່ງຂຶ້ນ ຍ່ອມຄອບງຳເທວະດາຊັ້ນຍາມາໄດ້ໂດຍຖານະ ໑໐ ປະການ ຄື ອາຍຸທີ່ເປັນທິບ ໑໒ ໂຜດຖັບພະທີ່ເປັນທິບ

ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ທຳບຸນກິຣິຍາວັດຖຸທີ່ສຳເລັດດ້ວຍທານມີປະມານຍິ່ງ ທຳບຸນກິຣິຍາ ວັດຖຸທີ່ສຳເລັດດ້ວຍສິນມີປະມານຍິ່ງ ແຕ່ບໍ່ຈັດແຈງບຸນກິຣິຍາວັດຖຸທີ່ສຳເລັດດ້ວຍພາວະນາເລີຍ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ເຂົາຍ່ອມເກີດຮ່ວມກັບເທວະດາຊັ້ນດຸສິດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ້າວສັນດຸສິດໃນຊັ້ນດຸສິດນັ້ນທຳບຸນກິຣິຍາວັດຖຸທີ່ສຳເລັດດ້ວຍທານໃຫ້ຍິ່ງຂຶ້ນ ທຳບຸນກິຣິຍາວັດຖຸ ທີ່ສຳເລັດດ້ວຍສິນໃຫ້ຍິ່ງຂຶ້ນ ຍ່ອມຄອບງຳເທວະດາຊັ້ນດຸສິດໄດ້ໂດຍຖານະ ໑໐ ປະການ ຄື ອາຍຸທີ່ເປັນທິບ ໑໒ ໂຜດຖັບພະທີ່ເປັນທິບ

ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ທຳບຸນກິຣິຍາວັດຖຸທີ່ສຳເລັດດ້ວຍທານມີປະມານຍິ່ງ ທຳບຸນກິຣິຍາວັດຖຸທີ່ສຳເລັດດ້ວຍສິນມີປະມານຍິ່ງ ແຕ່ບໍ່ຈັດແຈງບຸນກິຣິຍາວັດຖຸທີ່ສຳເລັດດ້ວຍພາວະນາເລີຍ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ເຂົາຍ່ອມເກີດຮ່ວມກັບເທວະດາຊັ້ນນິມມານະຣະດີ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ້າວສຸນິມມິດເທບພະບຸດໃນຊັ້ນນິມມານະຣະດີນັ້ນ ທຳບຸນກິຣິຍາວັດຖຸທີ່ສຳເລັດດ້ວຍທານໃຫ້ຍິ່ງຂຶ້ນ ທຳບຸນກິຣິຍາວັດຖຸທີ່ສຳເລັດດ້ວຍສິນໃຫ້ຍິ່ງຂຶ້ນ ຍ່ອມຄອບງຳເທວະດາຊັ້ນນິມມານະຣະດີໄດ້ໂດຍຖານະ ໑໐ ປະການ ຄື ອາຍຸທີ່ເປັນທິບ ໑໒ ໂຜດຖັບພະທີ່ເປັນທິບ

ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ທຳບຸນກິຣິຍາວັດຖຸທີ່ສຳເລັດດ້ວຍທານມີປະມານຍິ່ງ ທຳບຸນກິຣິຍາ ວັດຖຸທີ່ສຳເລັດດ້ວຍສິນມີປະມານຍິ່ງ ແຕ່ບໍ່ຈັດແຈງບຸນກິຣິຍາວັດຖຸທີ່ສຳເລັດດ້ວຍພາວະ

ນາເລີຍ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ເຂົາຍ່ອມເກີດຮ່ວມກັບເທວະດາຊັ້ນປະຣະນິມມິຕະວະສະວັດຕິ ພິກ
 ຊຸທັງຫຼາຍ ທ້າວສະວັດຕິເທບພະບຸດໃນຊັ້ນປະຣະນິມມິຕະວະສະວັດຕິນັ້ນ ທຳບຸນກິຣິຍາວັດຖຸທີ່
 ສຳເລັດດ້ວຍທານໃຫ້ຍິ່ງຂຶ້ນ ທຳບຸນກິຣິຍາວັດຖຸທີ່ສຳເລັດດ້ວຍສິນໃຫ້ຍິ່ງຂຶ້ນ ຍ່ອມຄອບງຳ
 ເທວະດາຊັ້ນປະຣະນິມມິຕະວະສະວັດຕິໄດ້ ໂດຍຖານະ ໑໐ ປະການ ຄື ອາຍຸທີ່ເປັນທິບ
 ວັນນະ ທີ່ເປັນທິບ ສຸກທີ່ເປັນທິບ ຍົດທີ່ເປັນທິບ ອະທິປະໄຕທີ່ເປັນທິບ ຮູບທີ່ເປັນທິບ ສູງທີ່
 ເປັນທິບ ກິ່ນທີ່ເປັນທິບ ຣົດທີ່ເປັນທິບ ໂຜດຖັບພະທີ່ເປັນທິບ

ພິກຊຸທັງຫຼາຍ ບຸນກິຣິຍາວັດຖຸ ໓ ປະການນີ້ແລ

ບຸນຍະກິຣິຍາວັດຖຸສູດທີ ໖ ຈົບ

໗. ສັບປຸຣິສະທານະສູດ

ວ່າດ້ວຍສັບປຸຣິສະທານ

[໓໗] ພິກຊຸທັງຫຼາຍ ສັບປຸຣິສະທານ ໘ ປະການນີ້

ສັບປຸຣິສະທານ ໘ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສັດຕະບຸຣຸດຍ່ອມໃຫ້ຂອງທີ່ສະອາດ
໒. ສັດຕະບຸຣຸດຍ່ອມໃຫ້ຂອງທີ່ປະນີດ
໓. ສັດຕະບຸຣຸດຍ່ອມໃຫ້ຕາມການ
໔. ສັດຕະບຸຣຸດຍ່ອມໃຫ້ຂອງທີ່ສົມຄວນ
໕. ສັດຕະບຸຣຸດຍ່ອມເລືອກໃຫ້
໖. ສັດຕະບຸຣຸດຍ່ອມໃຫ້ເປັນນິດ
໗. ສັດຕະບຸຣຸດກຳລັງໃຫ້ກຳທຳຈິດໃຫ້ຜ່ອງໃສ
໘. ສັດຕະບຸຣຸດເມື່ອໃຫ້ແລ້ວກໍດີໃຈ

ພິກຊຸທັງຫຼາຍ ສັບປຸຣິສະທານ ໘ ປະການນີ້ແລ

ສັດຕະບຸຣຸດຍ່ອມໃຫ້ທານ ຄື
 ໃຫ້ນ້ຳແລະໂພຊະນະທີ່ສະອາດ ໃຫ້ຂອງທີ່ປະນີດ
 ໃຫ້ຕາມການ ໃຫ້ຂອງທີ່ສົມຄວນ ໃຫ້ເປັນນິດ
 ໃນທ່ານຜູ້ປະພຶດພົມມະຈັນ ຜູ້ເປັນເຂດດີ
 ບໍລິຈາກອາມິດຫລວງຫຼາຍກໍບໍ່ເດືອດຮ້ອນ

ທ່ານຜູ້ເຫັນແຈ້ງຍ່ອມສັນເສີນທານທີ່ສັດຕະບຸຣຸດໃຫ້ແລ້ວຢ່າງນີ້
ບັນດິດຜູ້ມີປັນຍາ ມີສັດທາ ມີໃຈເສຍສະລະ ບູຊາຢ່າງນີ້
ຍ່ອມເຂົ້າເຖິງໂລກທີ່ບໍ່ມີຄວາມບຸງດບູນ ເປັນສຸກ

ສັບປຸຣິສະທານະສູດທີ ໗ ຈົບ

໘. ສັບປຸຣິສະສູດ

ວ່າດ້ວຍຄຸນປະໂຫຍດຂອງສັດຕະບຸຣຸດ

[໓໘] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັດຕະບຸຣຸດເມື່ອເກີດໃນຕະກູນ ຍ່ອມເກີດເພື່ອປະໂຫຍດ ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ຄື

໑. ຍ່ອມເກີດເພື່ອປະໂຫຍດ ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ມານດາບິດາ
໒. ຍ່ອມເກີດເພື່ອປະໂຫຍດ ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ບຸດພັນລະຍາ
໓. ຍ່ອມເກີດເພື່ອປະໂຫຍດ ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ທາດກຳມະກອນແລະຄົນໃຊ້
໔. ຍ່ອມເກີດເພື່ອປະໂຫຍດ ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ມິດແລະອຳມາດ
໕. ຍ່ອມເກີດເພື່ອປະໂຫຍດ ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ຍາດຜູ້ລ່ວງລັບໄປແລ້ວ
໖. ຍ່ອມເກີດເພື່ອປະໂຫຍດ ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ພຣະຣາຊາ
໗. ຍ່ອມເກີດເພື່ອປະໂຫຍດ ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ເຫຼົ່າເທວະດາ
໘. ຍ່ອມເກີດເພື່ອປະໂຫຍດ ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ສະມະນະພາມ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກ້ອນເມກຝົນທ່າໃຫຍ່ ເມື່ອຕົກລົງມາກໍເຮັດໃຫ້ເຂົ້າກ້າທັງປວງຈະເລີນງອກ
ງາມ ຍ່ອມຕົກເພື່ອປະໂຫຍດ ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ສັນໃດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັດຕະບຸຣຸດເມື່ອເກີດໃນຕະກູນ ກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ຍ່ອມເກີດເພື່ອປະໂຫຍດ
ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ຄື

໑. ຍ່ອມເກີດເພື່ອປະໂຫຍດ ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ມານດາບິດາ
໒. ຍ່ອມເກີດເພື່ອປະໂຫຍດ ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ບຸດພັນລະຍາ
໓. ຍ່ອມເກີດເພື່ອປະໂຫຍດ ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ທາດກຳມະກອນແລະຄົນໃຊ້
໔. ຍ່ອມເກີດເພື່ອປະໂຫຍດ ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ມິດແລະອຳມາດ
໕. ຍ່ອມເກີດເພື່ອປະໂຫຍດ ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ຍາດຜູ້ລ່ວງລັບໄປແລ້ວ
໖. ຍ່ອມເກີດເພື່ອປະໂຫຍດ ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ພຣະຣາຊາ

- ກ. ຍ່ອມເກີດເພື່ອປະໂຫຍດ ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ເຫຼົ່າເທວະດາ
 ຕ. ຍ່ອມເກີດເພື່ອປະໂຫຍດ ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ສະມະນະພາມ

ສັດຕະບຸຣຸດຜູ້ມີປັນຍາຢູ່ຄອງເຮືອນ
 ເປັນຜູ້ບໍ່ຂີ້ຄ້ານທັງກາງຄືນແລະກາງເວັນ
 ຍ່ອມເກີດເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ
 ເມື່ອຣະນິກເຖິງອຸປະກາຣະຄຸນທີ່ມານດາບິດາເຮັດໄວ້ກ່ອນ
 ຍ່ອມບູຊາມານດາບິດາໂດຍຊອບທຳ
 ສັດຕະບຸຣຸດຜູ້ມີສັດທາຕັ້ງໝັ້ນແລ້ວ
 ແລະມີສິນເປັນທີ່ຮັກ ຮູ້ທຳແລ້ວ
 ຍ່ອມບູຊາບັນພະຊິດຜູ້ບໍ່ຄອງເຮືອນ
 ຜູ້ບໍ່ມີບາບ ຜູ້ປະພຶດພົມມະຈັນ
 ສັດຕະບຸຣຸດຜູ້ເກື້ອກູນແກ່ພຣະຣາຊາ ເກື້ອກູນແກ່ເທວະດາ
 ເກື້ອກູນແກ່ຍາດແລະສະຫາຍທັງຫຼາຍ
 ຕັ້ງໝັ້ນດີແລ້ວໃນສັດທຳ ເປັນຜູ້ເກື້ອກູນແກ່ຄົນທັງປວງ
 ສັດຕະບຸຣຸດນັ້ນກຳຈັດມົນທົນຄືຄວາມຂີ້ຖີ່ໄດ້ແລ້ວ
 ຍ່ອມເຖິງໂລກອັນກະເສມ

ສັບບຸຣິສະສູດທີ ໘ ຈົບ

໙. ອະພິສັນທະສູດ

ວ່າດ້ວຍຫ້ວງບຸນກຸສົນ

[໓໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຫ້ວງບຸນກຸສົນ ໘ ປະການນີ້ ນຳສຸກມາໃຫ້ເປັນໄປເພື່ອ ໃຫ້ໄດ້
 ອາລົມດີ ມີສຸກເປັນຜົນ ໃຫ້ເກີດໃນສະຫວັນ ເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກທີ່ໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າ
 ຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ

ຫ້ວງບຸນກຸສົນ ໘ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອະຣິຍະສາວົກໃນທຳວິໄນນີ້ ເປັນຜູ້ເຖິງພຣະພຸດທະເຈົ້າເປັນສະຣະນະ ນີ້ເປັນ
 ຫ້ວງບຸນກຸສົນປະການທີ ໑ ນຳສຸກມາໃຫ້ເປັນໄປເພື່ອໃຫ້ໄດ້ອາລົມດີ ມີສຸກເປັນ

ຜົນ ໃຫ້ເກີດໃນສະຫວັນ ເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກທີ່ໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ

໒. ອະຣິຍະສາວົກເປັນຜູ້ເຖິງພຣະທຳເປັນສະຣະນະ ນີ້ເປັນຫ້ວງບຸນກຸສົນປະການ ທີ ໒ ຯລຯ

໓. ອະຣິຍະສາວົກເປັນຜູ້ເຖິງພຣະສົງເປັນສະຣະນະ ນີ້ ເປັນຫ້ວງບຸນກຸສົນປະການ ທີ ໓ ນຳສຸກມາໃຫ້ ເປັນໄປເພື່ອໃຫ້ໄດ້ອາລົມດີ ມີສຸກເປັນຜົນ ໃຫ້ເກີດໃນສະ ຫວັນ ເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກທີ່ໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທານ ໕ ປະການນີ້ ເປັນມະຫາທານທີ່ຮູ້ກັນວ່າລ້ຳເລີດ ຮູ້ກັນມາດົນ ຮູ້ ກັນວ່າເປັນອະຣິຍະວົງ ເປັນຂອງເກົ່າໃນອະດີດ ບໍ່ຖືກລືບລ້າງແລ້ວ ບໍ່ເຄີຍຖືກລືບລ້າງໃນປັດຈຸ ບັນ ບໍ່ຖືກລືບລ້າງ ໃນອະນາຄົດກໍຈັກບໍ່ຖືກລືບລ້າງ ບໍ່ຖືກສະມະນະພາມຜູ້ຮູ້ຄັດຄ້ານ

ທານ ໕ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອະຣິຍະສາວົກໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນຜູ້ລະເວັ້ນຂາດຈາກການຂ້າສັດ ອະຣິຍະສາວົກ ຜູ້ ເວັ້ນຂາດຈາກການຂ້າສັດແລ້ວ ຊື່ວ່າໃຫ້ຄວາມບໍ່ມີໄພ ໃຫ້ຄວາມບໍ່ມີເວນ ໃຫ້ຄວາມບໍ່ບຸງດບູນ ແກ່ສັດທັງຫຼາຍ ບໍ່ມີປະມານ ຍ່ອມເປັນຜູ້ມີສ່ວນແຫ່ງຄວາມບໍ່ມີໄພ ຄວາມບໍ່ມີເວນ ຄວາມບໍ່ບຸງດ ບູນ ອັນບໍ່ມີປະມານ ນີ້ເປັນທານປະການທີ ໑ ເປັນມະຫາທານທີ່ຮູ້ກັນວ່າລ້ຳເລີດ ຮູ້ກັນມາດົນ ຮູ້ກັນວ່າເປັນອະຣິຍະວົງ ເປັນຂອງເກົ່າ ໃນອະດີດບໍ່ຖືກລືບລ້າງແລ້ວ ບໍ່ເຄີຍຖືກລືບລ້າງໃນ ປັດຈຸບັນບໍ່ຖືກລືບລ້າງ ໃນອະນາຄົດກໍຈັກບໍ່ຖືກລືບລ້າງ ບໍ່ຖືກສະມະນະພາມຜູ້ຮູ້ຄັດຄ້ານ ນີ້ເປັນ ຫ້ວງບຸນກຸສົນປະການທີ ໒ ນຳສຸກມາໃຫ້ ເປັນໄປເພື່ອໃຫ້ໄດ້ອາລົມດີ ມີສຸກເປັນຜົນ ໃຫ້ເກີດໃນ ສະຫວັນ ເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກທີ່ໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ

໒. ອະຣິຍະສາວົກເປັນຜູ້ລະເວັ້ນຂາດຈາກການລັກຊັບ ຯລຯ

໓. ອະຣິຍະສາວົກເປັນຜູ້ລະເວັ້ນຂາດຈາກການປະພຶດຜິດໃນກາມ ຯລຯ

໔. ອະຣິຍະສາວົກເປັນຜູ້ລະເວັ້ນຂາດຈາກການເວົ້າຕົວະ ຯລຯ

໕. ອະຣິຍະສາວົກເປັນຜູ້ລະເວັ້ນຂາດຈາກການເສບຂອງມືນເມົາຄືສຸຣາແລະເມໂຣ ອັນເປັນ ເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດ ອະຣິຍະສາວົກຜູ້ເວັ້ນຂາດຈາກການເສບຂອງມືນເມົາ ຄື ສຸຣາ ແລະ ເມໂຣອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດແລ້ວ ຊື່ວ່າໃຫ້ຄວາມບໍ່ມີໄພ ໃຫ້ຄວາມບໍ່ມີເວນ ໃຫ້ຄວາມບໍ່ ບຸງດບູນແກ່ສັດທັງຫຼາຍ ບໍ່ມີປະມານ ຍ່ອມເປັນຜູ້ມີສ່ວນແຫ່ງຄວາມບໍ່ມີໄພ ຄວາມບໍ່ມີເວນ ຄວາມ ບໍ່ບຸງດບູນອັນບໍ່ມີປະມານ ນີ້ເປັນທານປະການທີ ໕ ເປັນມະຫາທານທີ່ຮູ້ກັນວ່າລ້ຳເລີດ ຮູ້ກັນມາ

ດົນ ຮູ້ກັນວ່າເປັນອະຣິຍະວົງ ເປັນຂອງເກົ່າ ໃນອະດີດບໍ່ຖືກລືບລ້າງແລ້ວ ບໍ່ເຄີຍຖືກລືບລ້າງ ໃນປັດຈຸບັນ ບໍ່ຖືກລືບລ້າງ ໃນອະນາຄົດກໍຈັກບໍ່ຖືກລືບລ້າງ ບໍ່ຖືກສະມະນະພາມ ຜູ້ຮູ້ຄັດຄ້ານນີ້ ເປັນຫ້ວງບຸນກຸສົນປະການທີ ໘ ນຳສຸກມາໃຫ້ເປັນໄປ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ອາລົມດີ ມີສຸກເປັນຜົນ ໃຫ້ເກີດໃນສະຫວັນ ເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກທີ່ໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຫ້ວງບຸນກຸສົນ ໘ ປະການນີ້ ນຳສຸກມາໃຫ້ ເປັນໄປເພື່ອໃຫ້ໄດ້ ອາລົມດີ ມີສຸກເປັນຜົນ ໃຫ້ເກີດໃນສະຫວັນ ເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກທີ່ໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ

ອະພິສັນທະສູດທີ ໙ ຈົບ

໑໐. ທຸດຈະຣິຕະວິປາກະສູດ

ວ່າດ້ວຍວິບາກແຫ່ງທຸດຈະຣິດ

[໔໐] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ປານາຕິບາດ (ການຂ້າສັດ) ທີ່ບຸກຄົນເສບ ຈະເລີນ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມອຳນວຍຜົນໃຫ້ໄປເກີດໃນນະຣົກ ອຳນວຍຜົນໃຫ້ໄປເກີດໃນກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານ ອຳນວຍຜົນໃຫ້ໄປເກີດໃນເຜດວິໄສ ວິບາກແຫ່ງປານາຕິບາດຢ່າງເບົາທີ່ສຸດ ຍ່ອມອຳນວຍຜົນໃຫ້ເປັນຜູ້ມີອາຍຸ ໜ້ອຍແກ່ຜູ້ເກີດເປັນມະນຸດ

ອະທິນນາທານ (ການລັກຊັບ) ທີ່ບຸກຄົນເສບ ຈະເລີນ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມອຳນວຍຜົນໃຫ້ໄປເກີດໃນນະຣົກ ອຳນວຍຜົນໃຫ້ໄປເກີດໃນກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານ ອຳນວຍຜົນໃຫ້ໄປເກີດໃນເຜດວິໄສ ວິບາກແຫ່ງອະທິນນາທານຢ່າງເບົາທີ່ສຸດ ຍ່ອມອຳນວຍຜົນໃຫ້ເປັນຜູ້ເສື່ອມໂພຄະຊັບແກ່ຜູ້ເກີດເປັນມະນຸດ

ກາເມສຸມິດສາຈານ (ການປະພຶດຜິດໃນກາມ) ທີ່ບຸກຄົນເສບ ຈະເລີນ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມອຳນວຍຜົນໃຫ້ໄປເກີດໃນນະຣົກ ອຳນວຍຜົນໃຫ້ໄປເກີດໃນກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານ ອຳນວຍຜົນໃຫ້ໄປເກີດໃນເຜດວິໄສ ວິບາກແຫ່ງກາເມສຸມິດສາຈານຢ່າງເບົາທີ່ສຸດ ຍ່ອມອຳນວຍຜົນໃຫ້ເປັນຜູ້ມີສັດຕູແລະເປັນຜູ້ມີເວນແກ່ຜູ້ເກີດເປັນມະນຸດ

ມຸສາວາທະ (ການເວົ້າຕົວະ) ທີ່ບຸກຄົນເສບ ຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມອຳນວຍຜົນໃຫ້ໄປເກີດໃນນະຣົກ ອຳນວຍຜົນໃຫ້ໄປເກີດໃນກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານ ອຳນວຍຜົນໃຫ້ໄປເກີດໃນເຜດ ວິໄສ ວິບາກແຫ່ງມຸສາວາທະຢ່າງເບົາທີ່ສຸດ ຍ່ອມອຳນວຍຜົນໃຫ້ຖືກກ່າວຕູ່ດ້ວຍຄຳບໍ່ຈິງ ແກ່ຜູ້ເກີດເປັນມະນຸດ

ປີສຸນາວາຈາ (ການເວົ້າສັ່ງ) ທີ່ບຸກຄົນເສບ ຈະເລີນ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມອຳນວຍຜົນໃຫ້ໄປເກີດໃນນະຣົກ ອຳນວຍຜົນໃຫ້ໄປເກີດໃນກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານ ອຳນວຍຜົນໃຫ້ໄປເກີດໃນ ເຜດວິໄສ ວິບາກແຫ່ງປີສຸນາວາຈາຢ່າງເປົ່າທີ່ສຸດ ຍ່ອມອຳນວຍຜົນໃຫ້ແຕກຈາກມິດແກ່ຜູ້ເກີດເປັນມະນຸດ

ຜະຣຸສະວາຈາ (ການເວົ້າຫຍາບຄາຍ) ທີ່ບຸກຄົນເສບ ຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມອຳນວຍຜົນໃຫ້ໄປເກີດໃນນະຣົກ ອຳນວຍຜົນໃຫ້ໄປເກີດໃນກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານ ອຳນວຍຜົນໃຫ້ໄປເກີດໃນເຜດວິໄສ ວິບາກແຫ່ງຜະຣຸສະວາຈາຢ່າງເປົ່າທີ່ສຸດ ຍ່ອມອຳນວຍຜົນໃຫ້ໄດ້ຟັງເລື່ອງທີ່ບໍ່ໜ້າ ພໍໃຈແກ່ຜູ້ເກີດເປັນມະນຸດ

ສຳຜັບປະລາປະ (ການເວົ້າເພີ່ເຈີ້) ທີ່ບຸກຄົນເສບ ຈະເລີນ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມອຳນວຍ ຜົນໃຫ້ໄປເກີດໃນນະຣົກ ອຳນວຍຜົນໃຫ້ໄປເກີດໃນກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານ ອຳນວຍຜົນໃຫ້ໄປເກີດໃນເຜດວິໄສ ວິບາກແຫ່ງສຳຜັບປະລາປະຢ່າງເປົ່າທີ່ສຸດ ຍ່ອມອຳນວຍຜົນໃຫ້ມີວາຈາທີ່ບໍ່ໜ້າເຊື່ອຖືແກ່ຜູ້ເກີດເປັນມະນຸດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ການດື່ມສຸຣາແລະເມໄຣທີ່ບຸກຄົນເສບ ຈະເລີນ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມອຳນວຍຜົນໃຫ້ໄປເກີດໃນນະຣົກ ອຳນວຍຜົນໃຫ້ໄປເກີດໃນກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານ ອຳນວຍຜົນໃຫ້ໄປເກີດໃນເຜດວິໄສ ວິບາກແຫ່ງການດື່ມສຸຣາແລະເມໄຣຢ່າງເປົ່າທີ່ສຸດ ຍ່ອມອຳນວຍຜົນໃຫ້ເປັນຜູ້ວິກິນຈະຮິດແກ່ຜູ້ເກີດເປັນມະນຸດ

ທຸດຈະຣິຕະວິປາກະສູດທີ ໑໐ ຈົບ

ທານະວັກທີ ໔ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ປະຖະມະທານະສູດ	໒. ທຸຕິຍະທານະສູດ
໓. ທານະວັດຖຸສູດ	໔. ເຂດຕະສູດ
໕. ທານູປະປັດຕິສູດ	໖. ປຸນຍະກິຣິຍາວັດຖຸສູດ
໗. ສັບປຸຣິສະທານະສູດ	໘. ສັບປຸຣິສະສູດ
໙. ອະພິສັນທະສູດ	໑໐. ທຸດຈະຣິຕະວິປາກະສູດ

໕. ອຸໂປສະຖະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍອຸໂປສິດ

໑. ສັງຂິດຕຸໂປສະຖະສູດ

ວ່າດ້ວຍອຸໂປສິດໂດຍຫຍໍ້

[໔໑] ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຟັງມາແນວນີ້

ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນ ພຣະເຊຕະວັນ ອາຮາມຂອງອະນາຖະ ບິນທິກະເສດຖີ ເຂດເມືອງສາວັດຖີ ໃນບ່ອນນັ້ນແລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງຮຽກພິກຂຸທັງ ຫຼາຍມາຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ທູນຮັບສະໜອງພຣະດຳຣັດແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະ ພາກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕັດເລື່ອງນີ້ວ່າ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອຸໂປສິດປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ປະການ ທີ່ບຸກຄົນຢູ່ຈຳແລ້ວ ຍ່ອມມິຜົນ ຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຫຼາຍ ແຜ່ໄພສານຫຼາຍ

ອຸໂປສິດປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ປະການ ທີ່ບຸກຄົນຢູ່ຈຳແລ້ວ ຍ່ອມມິຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງ ຫຼາຍ ມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຫຼາຍ ແຜ່ໄພສານຫຼາຍ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ອະຣິຍະສາວົກໃນທຳວິໄນນີ້ເຫັນປະຈັກດັ່ງນີ້ວ່າ

໑. ພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍລະເວັ້ນຂາດຈາກການຂ້າສັດ ຄື ວາງທັນທາວຸດ ແລະສັດ ຕາວຸດ ມີຄວາມລະອາຍ ມີຄວາມເອັນດູ ມັ່ງປະໂຫຍດເກື້ອກູນຕໍ່ສັບພະສັດຢູ່ຕະຫຼອດຊີວິດ ແມ່ນເຮົາກໍລະເວັ້ນຂາດຈາກການຂ້າສັດ ຄື ວາງ ທັນທາວຸດແລະສັດຕາວຸດ ມີຄວາມລະອາຍ ມີ ຄວາມເອັນດູ ມັ່ງປະໂຫຍດເກື້ອກູນຕໍ່ສັບພະສັດຢູ່ຕະຫຼອດວັນໜຶ່ງ ແລະຄືນໜຶ່ງນີ້ໃນວັນນີ້ ເພາະ ອົງແມ່ນນີ້ ເຮົາຊື່ວ່າເຮັດຕາມພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍ ແລະຢູ່ຈຳອຸໂປສິດ ອຸໂປສິດເປັນອັນປະ ກອບດ້ວຍອົງທີ ໑ ນີ້

໒. ພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍລະເວັ້ນຂາດຈາກການລັກຊັບ ຄື ຮັບເອົາແຕ່ຂອງທີ່ເຂົາໃຫ້ ມັ່ງຫວັງແຕ່ຂອງທີ່ເຂົາໃຫ້ ບໍ່ເປັນຂະໂມຍ ເປັນຄົນສະອາດຢູ່ ຕະຫຼອດຊີວິດ ແມ່ນເຮົາກໍລະເວັ້ນ ຂາດຈາກການລັກຊັບ ຮັບເອົາແຕ່ຂອງທີ່ເຂົາໃຫ້ ມັ່ງຫວັງແຕ່ຂອງທີ່ເຂົາໃຫ້ ບໍ່ເປັນຂະໂມຍ ເປັນຄົນສະອາດຢູ່ຕະຫຼອດວັນໜຶ່ງແລະຄືນໜຶ່ງນີ້ໃນວັນນີ້ ເພາະອົງແມ່ນນີ້ ເຮົາຊື່ວ່າເຮັດຕາມພ ຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍ ແລະຢູ່ຈຳອຸໂປສິດ ອຸໂປສິດເປັນອັນປະກອບດ້ວຍອົງທີ ໒ ນີ້

໓. ພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍ ລະພິດຕິກຳອັນເປັນຂ້າເສິກຕໍ່ພົມມະຈັນ ຄື ປະພິດພົມມະຈັນ ເວັ້ນຫ່າງໄກຈາກເມຖຸນທຳອັນເປັນກິດຂອງຊາວບ້ານຢູ່ຕະຫຼອດຊີວິດ ແມ່ນເຮົາກໍລະພິດຕິກຳອັນເປັນຂ້າເສິກຕໍ່ພົມມະຈັນ ຄື ປະພິດພົມມະຈັນ ເວັ້ນຫ່າງໄກຈາກເມຖຸນທຳອັນເປັນກິດຂອງຊາວບ້ານຢູ່ຕະຫຼອດວັນໜຶ່ງແລະຄືນໜຶ່ງນີ້ໃນວັນນີ້ ເພາະອົງແມ່ນນີ້ ເຮົາຊື່ວ່າເຮັດຕາມພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍແລະຢູ່ຈຳອຸໂປສົດ ອຸໂປສົດເປັນອັນປະກອບດ້ວຍອົງທີ ໓ ນີ້

໔. ພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍລະເວັ້ນຂາດຈາກການເວົ້າຕົວະ ຄື ເວົ້າແຕ່ຄຳສັດ ດຳລົງຄວາມສັດ ມີຖ້ອຍຄຳເປັນຫຼັກ ເຊື່ອຖືໄດ້ ບໍ່ຫຼອກລວງຊາວໂລກຢູ່ຕະຫຼອດຊີວິດ ແມ່ນເຮົາກໍລະເວັ້ນຂາດຈາກການເວົ້າຕົວະ ຄື ເວົ້າແຕ່ຄຳສັດ ດຳລົງຄວາມສັດ ມີຖ້ອຍຄຳເປັນຫຼັກເຊື່ອຖືໄດ້ ບໍ່ຫຼອກລວງຊາວໂລກຢູ່ຕະຫຼອດວັນໜຶ່ງ ແລະຄືນໜຶ່ງນີ້ໃນວັນນີ້ ເພາະອົງແມ່ນນີ້ ເຮົາຊື່ວ່າເຮັດຕາມພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍ ແລະຢູ່ຈຳອຸໂປສົດ ອຸໂປສົດເປັນອັນປະກອບດ້ວຍອົງທີ ໔ ນີ້

໕. ພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍລະເວັ້ນຂາດຈາກການເສບຂອງມືນເມົາ ຄື ສຸຣາແລະເມໄຣອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດຢູ່ຕະຫຼອດຊີວິດ ແມ່ນເຮົາກໍລະເວັ້ນຂາດຈາກການເສບຂອງມືນເມົາ ຄື ສຸຣາແລະເມໄຣ ອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດຢູ່ຕະຫຼອດວັນແລະຄືນໜຶ່ງນີ້ໃນວັນນີ້ ເພາະອົງແມ່ນນີ້ ເຮົາຊື່ວ່າເຮັດຕາມພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍ ແລະຢູ່ຈຳອຸໂປສົດ ອຸໂປສົດເປັນອັນປະກອບດ້ວຍອົງທີ ໕ ນີ້

໖. ພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍ ສັນຄາບດຽວ ບໍ່ສັນຕອນກາງຄືນ ເວັ້ນຂາດຈາກການສັນໃນເວລາວິການຢູ່ຕະຫຼອດຊີວິດ ແມ່ນເຮົາກໍບໍ່ຮືໂພກຄາບດຽວ ບໍ່ບໍ່ຮືໂພກ ຕອນກາງຄືນ ເວັ້ນຂາດຈາກການບໍ່ຮືໂພກໃນເວລາວິການຢູ່ຕະຫຼອດວັນໜຶ່ງ ແລະຄືນໜຶ່ງໃນວັນນີ້ ເພາະອົງແມ່ນນີ້ ເຮົາຊື່ວ່າເຮັດຕາມ ພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍ ແລະຢູ່ຈຳອຸໂປສົດ ອຸໂປສົດເປັນອັນປະກອບດ້ວຍອົງທີ ໖ ນີ້

໗. ພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍລະເວັ້ນຂາດຈາກການຟ້ອນຮຳ ຂັບຮ້ອງ ປະໂຄມດົນຕີ ເບິ່ງການລະຫຼົ້ນອັນເປັນຂ້າເສິກແກ່ກຸສົນ ການທັດຊົງ ປະດັບ ຕົກແຕ່ງ ຮ່າງກາຍດ້ວຍພວງດອກໄມ້ຂອງຫອມ ແລະເຄື່ອງປະທິນຜົວອັນເປັນລັກສະນະ ແຫ່ງການແຕ່ງຕົວຢູ່ຕະຫຼອດຊີວິດ ແມ່ນເຮົາກໍລະເວັ້ນຂາດຈາກການຟ້ອນຮຳ ຂັບຮ້ອງ ປະໂຄມດົນຕີ ເບິ່ງການລະຫຼົ້ນທີ່ເປັນຂ້າເສິກແກ່ກຸສົນ ການທັດຊົງປະດັບ ຕົກແຕ່ງຮ່າງກາຍດ້ວຍພວງດອກໄມ້ຂອງຫອມ ແລະເຄື່ອງປະທິນຜົວອັນເປັນລັກສະນະແຫ່ງການແຕ່ງຕົວຢູ່ຕະຫຼອດວັນໜຶ່ງ ແລະຄືນໜຶ່ງນີ້ໃນວັນນີ້ ເພາະອົງແມ່ນນີ້ ເຮົາຊື່ວ່າເຮັດຕາມພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍ ແລະຢູ່ຈຳອຸໂປສົດ ອຸໂປສົດເປັນອັນປະກອບດ້ວຍອົງທີ ໗ ນີ້

໘. ພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍລະເວັ້ນຂາດຈາກທິນອນສູງ ແລະທິນອນໃຫຍ່ ນອນເທິງທີ່

ນອນຕຳ ຄື ເທິງຕຽງຫຼືເທິງທີ່ນອນທີ່ປູລາດດ້ວຍຫຍ້າຢູ່ຕະຫຼອດຊີວິດ ແມ່ນເຮົາກໍລະເວັ້ນຂາດ ຈາກທີ່ນອນສູງແລະທີ່ນອນໃຫຍ່ ນອນເທິງທີ່ນອນຕຳ ຄື ເທິງຕຽງຫຼືເທິງທີ່ນອນ ທີ່ປູລາດດ້ວຍ ຫຍ້າຢູ່ຕະຫຼອດວັນໜຶ່ງແລະຄືນໜຶ່ງນີ້ໃນວັນນີ້ ເພາະອົງແມ່ນນີ້ ເຮົາຊື່ວ່າເຮັດຕາມພຣະອະຣະ ຫັນ ທັງຫຼາຍແລະຢູ່ຈຳ ອຸໂປສົດ ອຸໂປສົດເປັນອັນປະກອບດ້ວຍອົງທີ ໘ ນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອຸໂປສົດປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ປະການ ທີ່ບຸກຄົນຢູ່ຈຳແລ້ວ ຍ່ອມມີຜົນ ຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຫຼາຍ ແຜ່ໄພສານຫຼາຍ ເປັນແນວນີ້ແລ

ສັງຂິດຕຸໂປສະຖະສູດທີ ໑ ຈົບ

໒. ວິດຖະຕຸໂປສະຖະສູດ

ວ່າດ້ວຍອຸໂປສົດໂດຍພົດສະດານ

[໔໒] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອຸໂປສົດປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ປະການ ທີ່ບຸກຄົນຢູ່ຈຳແລ້ວ ຍ່ອມມີ ຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຫຼາຍ ແຜ່ໄພສານຫຼາຍ

ອຸໂປສົດປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ປະການ ທີ່ບຸກຄົນຢູ່ຈຳແລ້ວ ຍ່ອມມີຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງ ຫຼາຍ ມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຫຼາຍ ແຜ່ໄພສານຫຼາຍ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ອະຣິຍະສາວົກໃນທຳວິໄນນີ້ເຫັນປະຈັກດັ່ງນີ້ວ່າ

໑. ພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍລະເວັ້ນຂາດຈາກການຂ້າສັດ ຄື ວາງທັນທາວຸດ ແລະສັດ ຕາວຸດ ມີຄວາມລະອາຍ ມີຄວາມເອັນດູ ມັງປະໂຫຍດເກື້ອກູນຕໍ່ສັບພະສັດຢູ່ຕະຫຼອດຊີວິດ ແມ່ນເຮົາກໍລະເວັ້ນຂາດຈາກການຂ້າສັດ ຄື ວາງ ທັນທາວຸດແລະສັດຕາວຸດ ມີຄວາມລະອາຍ ມີ ຄວາມເອັນດູ ມັງປະໂຫຍດ ເກື້ອກູນຕໍ່ສັບພະສັດຢູ່ຕະຫຼອດວັນໜຶ່ງ ແລະຄືນໜຶ່ງນີ້ໃນວັນນີ້ ເພາະອົງແມ່ນນີ້ ເຮົາຊື່ວ່າ ເຮັດຕາມພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍ ແລະຢູ່ຈຳອຸໂປສົດ ອຸໂປສົດເປັນ ອັນປະກອບດ້ວຍອົງທີ ໑ ນີ້

໑໒໑

໘. ພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍລະເວັ້ນຂາດຈາກທີ່ນອນສູງ ແລະທີ່ນອນໃຫຍ່ ນອນເທິງທີ່ ນອນຕຳ ຄື ເທິງຕຽງຫຼືເທິງທີ່ນອນທີ່ປູລາດດ້ວຍຫຍ້າຢູ່ຕະຫຼອດຊີວິດ ແມ່ນເຮົາກໍລະເວັ້ນຂາດ ຈາກທີ່ນອນສູງແລະທີ່ນອນໃຫຍ່ ນອນເທິງທີ່ນອນຕຳ ຄື ເທິງຕຽງຫຼືເທິງທີ່ນອນທີ່ປູລາດດ້ວຍ

ຫຍ້າຢູ່ຕະຫຼອດວັນໜຶ່ງແລະ ຄືນໜຶ່ງນີ້ໃນວັນນີ້ ເພາະອົງແມ່ນນີ້ ເຮົາຊື່ວ່າເຮັດຕາມພຣະອະຣະ ຫັນທັງຫຼາຍ ແລະຢູ່ຈຳອຸໂປສິດ ອຸໂປສິດເປັນອັນປະກອບດ້ວຍອົງທີ ໘ ນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອຸໂປສິດປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ປະການ ທີ່ບຸກຄົນຢູ່ຈຳແລ້ວ ຍ່ອມມິຜົນ ຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຫຼາຍ ແຜ່ໄພສານຫຼາຍ ເປັນແນວນີ້ແລ

ອຸໂປສິດປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ປະການ ທີ່ບຸກຄົນຢູ່ຈຳແລ້ວ ຍ່ອມມິຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງ ຫຼາຍ ມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຫຼາຍ ແຜ່ໄພສານຫຼາຍ ພຽງໃດ

ຄື ປຽບເໝືອນພຣະຣາຊາພຣະອົງໃດເພິ່ງຄອງຣາດ ເປັນອິດສະຣາທິບໍດີ (ເປັນຜູ້ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ເໜືອຜູ້ອື່ນ) ແຫ່ງຊົນນະບົດໃຫຍ່ ໑໖ ແຄວ້ນທີ່ສົມບູນດ້ວຍແກ້ວ ກ ປະການນີ້ ຄື ອັງຄະ ມະຄະທະ ກາສີ ໂກສະລະ ວັດຊີ ມັນລະ ເຈຕີ ວັງສະ ກຸຣຸ ບັນຈາລະ ມັດສະ ສຸຣະເສນະ ອັດສະກະ ອະວັນຕິ ຄັນທາຣະ ກຳໂພຊະ ການຄອງຣາດຂອງພຣະຣາຊາພຣະອົງນັ້ນ ຍັງມີຄ່າ ບໍ່ເຖິງສັງວທີ ໑໖ ແຫ່ງອຸໂປສິດທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ຂໍ້ນັ້ນເພາະເຫດໃດ ເພາະຣາດຊະສົມບັດ ຂອງມະນຸດເມື່ອນຳໄປປຽບກັບສຸກທີ່ເປັນທິບ ຖືວ່າເປັນຂອງເລັກໜ້ອຍ

໕໐ ປີຂອງມະນຸດເທົ່າກັບວັນ ແລະຄືນໜຶ່ງຂອງເທວະດາຊັ້ນຈາຕຸມະຫາຣາດ ໓໐ ຣາຕິ ໂດຍຣາຕິນັ້ນ ເປັນ ໑ ເດືອນ ໑໒ ເດືອນໂດຍເດືອນນັ້ນ ເປັນ ໑ ປີ ໕໐໐ ປີທິບໂດຍປີນັ້ນ ເປັນປະມານອາຍຸຂອງເທວະດາຊັ້ນຈາຕຸມະຫາຣາດ ກໍເລື່ອງນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ເປັນໄປໄດ້ ຄື ສະຕິ ຫຼື ບຸຣຸດບາງຄົນໃນໂລກນີ້ຮັກສາອຸໂປສິດທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວເພິ່ງໄປເກີດຮ່ວມ ກັບເທວະດາຊັ້ນຈາຕຸມະຫາຣາດ ຂໍ້ນີ້ເຮົາກ່າວໝາຍເຖິງເລື່ອງນີ້ວ່າ ຣາດຊະສົມບັດຂອງມະນຸດ ເມື່ອນຳໄປປຽບກັບສຸກທີ່ເປັນທິບ ຖືວ່າເປັນຂອງເລັກໜ້ອຍ

໑໐໐ ປີຂອງມະນຸດເທົ່າກັບວັນ ແລະຄືນໜຶ່ງຂອງເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາ ໓໐ ຣາຕິ ໂດຍຣາຕິນັ້ນ ເປັນ ໑ ເດືອນ ໑໒ ເດືອນໂດຍເດືອນນັ້ນ ເປັນ ໑ ປີ ໑,໐໐໐ ປີທິບໂດຍປີນັ້ນ ເປັນປະມານອາຍຸຂອງເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາ ກໍເລື່ອງນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ເປັນໄປໄດ້ ຄື ສະຕິ ຫຼື ບຸຣຸດບາງຄົນໃນໂລກນີ້ຮັກສາອຸໂປສິດທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວເພິ່ງໄປເກີດຮ່ວມ ກັບເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາ ຂໍ້ນີ້ເຮົາກ່າວໝາຍເຖິງເລື່ອງນີ້ວ່າ ຣາດຊະສົມບັດຂອງມະນຸດເມື່ອ ນຳໄປປຽບກັບສຸກທີ່ເປັນທິບ ຖືວ່າເປັນຂອງເລັກໜ້ອຍ

໒໐໐ ປີຂອງມະນຸດເທົ່າກັບວັນແລະຄືນໜຶ່ງຂອງເທວະດາຊັ້ນຍາມາ ໓໐ ຣາຕິໂດຍຣາຕິ ນັ້ນ ເປັນ ໑ ເດືອນ ໑໒ ເດືອນໂດຍເດືອນນັ້ນ ເປັນ ໑ ປີ ໒,໐໐໐ ປີທິບໂດຍປີນັ້ນ ເປັນປະ ມານອາຍຸຂອງເທວະດາຊັ້ນຍາມາ ກໍເລື່ອງນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ເປັນໄປໄດ້ ຄື ສະຕິຫຼືບຸຣຸດບາງຄົນໃນ ໂລກນີ້ຮັກສາອຸໂປສິດທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວເພິ່ງໄປເກີດ ຮ່ວມກັບເທວະດາ

ຊັ້ນຍາມາ ຂໍນີ້ເຮົາກ່າວ ໝາຍເຖິງເລື່ອງນີ້ແລ້ວ ຣາດຊະສົມບັດຂອງມະນຸດເມື່ອນຳໄປປຸງປັບກັບສຸກທີ່ເປັນທິບ ຖືວ່າເປັນຂອງເລັກໜ້ອຍ

໔໐໐ ປີຂອງມະນຸດເທົ່າກັບວັນ ແລະຄືນໜຶ່ງຂອງເທວະດາຊັ້ນດູສິດ ໓໐ ຣາຕິໂດຍຣາຕິນັ້ນ ເປັນ ໑ ເດືອນ ໑໒ ເດືອນໂດຍເດືອນນັ້ນ ເປັນ ໑ ປີ ໔,໐໐໐ ປີທິບໂດຍປີນັ້ນ ເປັນປະມານອາຍຸຂອງເທວະດາຊັ້ນດູສິດ ກໍເລື່ອງນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ເປັນໄປໄດ້ ຄື ສະຕິຫຼືບຸຣຸດບາງຄົນໃນໂລກນີ້ຮັກສາອຸໂປສິດທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວເພິ່ງໄປເກີດຮ່ວມກັບເທວະດາຊັ້ນດູສິດ ຂໍນີ້ເຮົາກ່າວ ໝາຍເຖິງເລື່ອງນີ້ແລ້ວ ຣາດຊະສົມບັດຂອງມະນຸດເມື່ອນຳໄປປຸງປັບກັບສຸກທີ່ເປັນທິບ ຖືວ່າເປັນຂອງເລັກໜ້ອຍ

໘໐໐ ປີຂອງມະນຸດເທົ່າກັບວັນແລະຄືນໜຶ່ງຂອງເທວະດາຊັ້ນນິມມານະຣະດີ ໓໐ ຣາຕິໂດຍຣາຕິນັ້ນເປັນ ໑ ເດືອນ ໑໒ ເດືອນໂດຍເດືອນນັ້ນ ເປັນ ໑ ປີ ໘,໐໐໐ ປີທິບໂດຍປີນັ້ນ ເປັນປະມານອາຍຸຂອງເທວະດາຊັ້ນນິມມານະຣະດີ ກໍເລື່ອງນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ເປັນໄປໄດ້ ຄື ສະຕິຫຼືບຸຣຸດບາງຄົນໃນໂລກນີ້ຮັກສາອຸໂປສິດທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວເພິ່ງໄປເກີດຮ່ວມກັບເທວະດາຊັ້ນນິມມານະຣະດີ ຂໍນີ້ເຮົາກ່າວໝາຍເຖິງເລື່ອງນີ້ແລ້ວ ຣາດຊະສົມບັດຂອງມະນຸດເມື່ອນຳໄປປຸງປັບກັບສຸກທີ່ເປັນທິບ ຖືວ່າເປັນຂອງເລັກໜ້ອຍ

໑,໖໐໐ ປີຂອງມະນຸດເທົ່າກັບວັນແລະຄືນໜຶ່ງຂອງເທວະດາຊັ້ນປະຣະນິມມິຕະວະສະວັດດີ ໓໐ ຣາຕິໂດຍຣາຕິນັ້ນ ເປັນ ໑ ເດືອນ ໑໒ ເດືອນໂດຍເດືອນນັ້ນ ເປັນ ໑ ປີ ໑໖,໐໐໐ ປີທິບໂດຍປີນັ້ນ ເປັນປະມານອາຍຸຂອງເທວະດາຊັ້ນປະຣະນິມມິຕະວະສະວັດດີ ກໍເລື່ອງນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ເປັນໄປໄດ້ ຄື ສະຕິຫຼືບຸຣຸດບາງຄົນໃນໂລກນີ້ຮັກສາອຸໂປສິດທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວເພິ່ງໄປເກີດຮ່ວມກັບເທວະດາຊັ້ນປະຣະນິມມິຕະວະສະວັດດີ ຂໍນີ້ເຮົາກ່າວໝາຍເຖິງເລື່ອງນີ້ວ່າ ຣາດຊະສົມບັດຂອງມະນຸດເມື່ອນຳໄປປຸງປັບກັບສຸກທີ່ເປັນທິບ ຖືວ່າເປັນຂອງເລັກໜ້ອຍ

ບຸກຄົນບໍ່ເພິ່ງຂ້າສັດ ບໍ່ເພິ່ງລັກຊັບ
ບໍ່ເພິ່ງເວົ້າຕົວະ ບໍ່ເພິ່ງດື່ມນ້ຳເມົາ
ເພິ່ງງົດເວັນຈາກເມຖຸນທີ່ເປັນຄວາມປະພຶດບໍ່ປະເສີດ
ບໍ່ເພິ່ງບໍຣິໂພກອາຫານໃນເວລາວິການ ໃນເວລາກາງຄືນ
ບໍ່ເພິ່ງທັດຊົງດອກໄມ້ ບໍ່ເພິ່ງລູບໄລ່ຂອງທອມ
ແລະເພິ່ງນອນເທິງຕຸງ ເທິງພື້ນ ຫຼືເທິງທີ່ ທີ່ບູລາດໄວ້
ບັນດິດທັງຫຼາຍກ່າວວ່າ
ອຸໂປສິດທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ນີ້ແລ
ທີ່ພຣະພຸດທະເຈົ້າຜູ້ເຖິງທີ່ສຸດທຸກຊົງປະກາດໄວ້

ດວງຈັນແລະດວງອາທິດທັງສອງ
 ງົດງາມສ່ອງສະຫວ່າງ ໂຄຈອນໄປທົ່ວສະຖານທີ່ປະມານເທົ່າໃດ
 ກໍດວງຈັນແລະດວງອາທິດນັ້ນ
 ກໍຈັດຄວາມມືດໄປໃນອາກາດ
 ເຮັດໃຫ້ທິດສະຫວ່າງສະໄຫວ ສ່ອງແສງຢູ່ໃນອາກາດ
 ທົ່ວສະຖານທີ່ປະມານເທົ່າໃດ
 ຊັບ ຄື ແກ້ວມຸກດາ ແກ້ວມະນີ ແກ້ວໄພທູນ
 ຄຳສິງຄີແລະຄຳຕະຫຼອດເຖິງຄຳຊື່ວ່າຫະຣະກະ
 ເທົ່າທີ່ມີຢູ່ໃນສະຖານທີ່ປະມານເທົ່ານັ້ນ
 ແລະແສງດວງຈັນ ໝູ່ດາວທັງໝົດ
 ຍັງບໍ່ເຖິງສັງວທີ ໑໖ ແຫ່ງອຸໂປສິດທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ໘
 ເພາະສະນັ້ນແລ ສະຕິຫຼືບຸຣຸດຜູ້ມີສິນ
 ຮັກສາອຸໂປສິດທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ໘
 ທຳບຸນທີ່ມີສຸກເປັນກຳໄລ ບໍ່ຖືກນິນທາ ຍ່ອມເຂົ້າເຖິງສະຫວັນ

ວິດຖະຕຸໂປສະຖະສູດທີ ໒ ຈົບ

໓. ວິສາຂາສູດ

ວ່າດ້ວຍຊົງສະແດງອຸໂປສິດແກ່ນາງວິສາຂາ

[໔໓] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ທີ່ຜາສາດຂອງນາງວິສາຂາມີຄາຣະມາ
 ຕາໃນບຸບພາຣາມ ເຂດເມືອງສາວັດຖິ ຄັ້ງນັ້ນ ນາງວິສາຂາມີຄາຣະມາຕາເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີ
 ພຣະພາກເຈົ້າ ເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວ ນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ
 ໄດ້ຕັດດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ວິສາຂາ ອຸໂປສິດປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ປະການ ທີ່ບຸກຄົນຢູ່ຈຳແລ້ວ ຍ່ອມມີຜົນຫຼາຍ ມີ
 ອານິສົງຫຼາຍ ມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຫຼາຍ ແຜ່ໄພສານຫຼາຍ

ອຸໂປສິດປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ປະການ ທີ່ບຸກຄົນຢູ່ຈຳແລ້ວ ຍ່ອມມີຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງ
 ຫຼາຍ ມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຫຼາຍ ແຜ່ໄພສານຫຼາຍ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ອະຣິຍະສາວົກໃນທຳວິໄນນີ້ເຫັນປະຈັກດັ່ງນີ້ວ່າ

໑. ພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍລະເວັ້ນຂາດຈາກການຂ້າສັດ ຄື ວາງທັນທາວຸດແລະສັດຕາວຸດ ມີຄວາມລະອາຍ ມີຄວາມເອັນດູ ມັງປະໂຫຍດເກື້ອກູນຕໍ່ສັບພະສັດຢູ່ຕະຫຼອດຊີວິດ ແມ່ນເຮົາກໍລະເວັ້ນຂາດຈາກການຂ້າສັດ ຄື ວາງ ທັນທາວຸດແລະສັດຕາວຸດ ມີຄວາມລະອາຍ ມີຄວາມເອັນດູ ມັງປະໂຫຍດ ເກື້ອກູນຕໍ່ສັບພະສັດຢູ່ຕະຫຼອດວັນໜຶ່ງແລະຄືນໜຶ່ງນີ້ໃນວັນນີ້ ເພາະອົງແມ່ນນີ້ ເຮົາຊື່ວ່າເຮັດຕາມພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍ ແລະຢູ່ຈຳອຸໂປສິດ ອຸໂປສິດເປັນອັນປະກອບດ້ວຍອົງທີ ໑ ນີ້

໑໒໑

໓. ພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍ ລະເວັ້ນຂາດຈາກທິນອນສູງ ແລະທິນອນໃຫຍ່ ນອນເທິງທີ່ນອນຕ່ຳ ຄື ເທິງຕຽງ ຫຼື ເທິງທິນອນທີ່ປູລາດດ້ວຍຫຍ້າຢູ່ຕະຫຼອດຊີວິດ ແມ່ນເຮົາກໍລະເວັ້ນຂາດຈາກທິນອນສູງແລະທິນອນໃຫຍ່ ນອນເທິງທິນອນຕ່ຳ ຄື ເທິງຕຽງ ຫຼື ເທິງທິນອນທີ່ປູລາດດ້ວຍຫຍ້າຢູ່ຕະຫຼອດວັນໜຶ່ງ ແລະຄືນໜຶ່ງນີ້ໃນວັນນີ້ ເພາະອົງແມ່ນນີ້ ເຮົາຊື່ວ່າເຮັດຕາມພຣະອະຣະຫັນ ທັງຫຼາຍແລະຢູ່ຈຳອຸໂປສິດ ອຸໂປສິດເປັນອັນປະກອບດ້ວຍອົງທີ ໓ ນີ້

ວິສາຂາ ອຸໂປສິດປະກອບດ້ວຍອົງ ໓ ປະການ ທີ່ບຸກຄົນເຂົ້າຈຳແລ້ວ ຍ່ອມມິຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຫຼາຍ ແຜ່ໄພສານຫຼາຍ ເປັນແນວນີ້ແລ

ອຸໂປສິດປະກອບດ້ວຍອົງ ໓ ປະການ ທີ່ບຸກຄົນຢູ່ຈຳແລ້ວ ຍ່ອມມິຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຫຼາຍ ແຜ່ໄພສານຫຼາຍ ພຽງໃດ

ຄື ປຽບເໝືອນພຣະຣາຊາພຣະອົງໃດເພິ່ງຄອງຣາດ ເປັນອິດສະຣາທິບໍດີ (ເປັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ເໝືອຜູ້ອື່ນ) ແຫ່ງຊົນນະບົດໃຫຍ່ ໑໖ ແຄວ້ນທີ່ສົມບູນດ້ວຍແກ້ວ ກຸ ປະການນີ້ ຄື ອັງຄະມະຄະທະ ກາສີ ໂກສະລະ ວັດຊີ ມັນລະ ເຈຕີ ວັງສະ ກຸຣຸ ປັນຈາລະ ມັດສະ ສຸຣະເສນະ ອັດສະກະ ອະວັນຕິ ຄັນທາຣະ ກຳໂພຊະ ການຄອງຣາດຂອງພຣະຣາຊາພຣະອົງນັ້ນ ຍັງມີຄ່າບໍ່ເຖິງສັງວທີ ໑໖ ແຫ່ງອຸໂປສິດທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ໓ ຂໍ້ນັ້ນເພາະເຫດໃດ ເພາະຣາດຊະສົມບັດຂອງມະນຸດເມື່ອນຳໄປປຽບກັບສຸກທີ່ເປັນທົບ ຖືວ່າເປັນຂອງເລັກໜ້ອຍ

໔໐ ປີຂອງມະນຸດເທົ່າກັບວັນແລະຄືນໜຶ່ງຂອງເທວະດາຊັ້ນຈາຕຸມະຫາຣາດ ໓໐ ຣາຕິໂດຍຣາຕິນັ້ນ ເປັນ ໑ ເດືອນ ໑໒ ເດືອນໂດຍເດືອນນັ້ນ ເປັນ ໑ ປີ ໔໐໐ ປີທົບໂດຍປີນັ້ນ ເປັນປະມານອາຍຸຂອງເທວະດາຊັ້ນຈາຕຸມະຫາຣາດ ກໍເລື້ອງນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ເປັນໄປໄດ້ ຄື ສະຕິຫຼືບຸຣຸດບາງຄົນໃນໂລກນີ້ຮັກສາອຸໂປສິດທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ໓ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວເພິ່ງໄປເກີດຮ່ວມກັບເທວະດາຊັ້ນຈາຕຸມະຫາຣາດ ຂໍ້ນີ້ເຮົາກ່າວໝາຍເຖິງເລື້ອງນີ້ແລ້ວວ່າ ຣາດຊະສົມບັດຂອງມະນຸດເມື່ອນຳໄປປຽບກັບສຸກທີ່ເປັນທົບ ຖືວ່າເປັນຂອງເລັກໜ້ອຍ

໑໐໐ ປີຂອງມະນຸດເທົ່າກັບວັນແລະຄືນໜຶ່ງຂອງເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາ ໓໐ ຣາຕິ ໂດຍຣາຕິນັ້ນ ເປັນ ໑ ເດືອນ ໑໒ ເດືອນໂດຍເດືອນນັ້ນ ເປັນ ໑ ປີ ໑,໐໐໐ ປີທິບໂດຍປີນັ້ນ ເປັນປະມານອາຍຸຂອງເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາ ກໍເລື່ອງນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ເປັນໄປໄດ້ ຄື ສະຕິຫຼືບຸຣຸດ ບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຮັກສາອຸໂປສິດທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວເພິ່ງໄປເກີດຮ່ວມກັບ ເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາ ຂໍ້ນີ້ເຮົາກ່າວໝາຍເຖິງເລື່ອງນີ້ແລ້ວ ຣາດຊະສົມບັດຂອງມະນຸດ ເມື່ອນຳໄປປຸງກັບສຸກທີ່ເປັນທິບ ຖືວ່າເປັນຂອງເລັກໜ້ອຍ

໒໐໐ ປີຂອງມະນຸດ ຯລຯ

໔໐໐ ປີຂອງມະນຸດ ຯລຯ

໘໐໐ ປີຂອງມະນຸດ ຯລຯ

໑,໖໐໐ ປີຂອງມະນຸດເທົ່າກັບວັນແລະຄືນໜຶ່ງຂອງເທວະດາຊັ້ນປະຣະນິມມິຕະວະສະວັດຕິ ໓໐ ຣາຕິໂດຍຣາຕິນັ້ນ ເປັນ ໑ ເດືອນ ໑໒ ເດືອນໂດຍເດືອນນັ້ນ ເປັນ ໑ ປີ ໑໖,໐໐໐ ປີທິບໂດຍ ປີນັ້ນ ເປັນປະມານອາຍຸຂອງເທວະດາຊັ້ນປະຣະນິມມິຕະວະສະວັດຕິ ກໍເລື່ອງນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ເປັນໄປ ໄດ້ ຄື ສະຕິຫຼືບຸຣຸດບາງຄົນໃນໂລກນີ້ຮັກສາອຸໂປສິດທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ຫຼັງຈາກຕາຍ ແລ້ວ ເພິ່ງໄປເກີດຮ່ວມກັບເທວະດາຊັ້ນປະຣະນິມມິຕະວະສະວັດຕິ ຂໍ້ນີ້ເຮົາກ່າວໝາຍເຖິງເລື່ອງນີ້ແລ້ວ ຣາດຊະສົມບັດຂອງມະນຸດເມື່ອນຳໄປປຸງກັບສຸກທີ່ເປັນທິບ ຖືວ່າເປັນຂອງເລັກໜ້ອຍ”

ບຸກຄົນບໍ່ເພິ່ງຂ້າສັດ ບໍ່ເພິ່ງລັກຊັບ
 ບໍ່ເພິ່ງເວົ້າຕົວະ ບໍ່ເພິ່ງດື່ມນ້ຳເມົາ
 ເພິ່ງງົດເວັນຈາກເມຖຸນທີ່ເປັນຄວາມປະພຶດບໍ່ປະເສີດ
 ບໍ່ເພິ່ງບໍຣິໂພກອາຫານໃນເວລາວິການ ໃນເວລາກາງຄືນ
 ບໍ່ເພິ່ງທັດຊົງດອກໄມ້ ບໍ່ເພິ່ງລູບໄລ້ຂອງຫອມ
 ແລະເພິ່ງນອນເທິງຕຸງ ເທິງພື້ນ ຫຼືເທິງທີ່ ທີ່ບູລາດໄວ້
 ບັນດິດທັງຫຼາຍກ່າວວ່າ
 ອຸໂປສິດທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ນີ້ແລ້ວ
 ທີ່ພຣະພຸດທະເຈົ້າຜູ້ເຖິງທີ່ສຸດທຸກຊົງປະກາດໄວ້
 ດວງຈັນແລະດວງອາທິດທັງສອງ
 ງົດງາມສ່ອງສະຫວ່າງ ໂຄຈອນໄປທົ່ວສະຖານທີ່ປະມານເທົ່າໃດ
 ກໍດວງຈັນແລະດວງອາທິດນັ້ນ
 ກຳຈັດຄວາມມືດໄປໃນອາກາດ
 ເຮັດໃຫ້ທິດສະຫວ່າງສະໄຫວ ສ່ອງແສງຢູ່ໃນອາກາດ
 ທົ່ວສະຖານທີ່ປະມານເທົ່າໃດ

ຊັບ ຄື ແກ້ວມຸກດາ ແກ້ວມະນີ ແກ້ວໄພທູນ
 ຄຳສິງຄີແລະຄຳຕະຫຼອດເຖິງຄຳຊື່ວ່າຫະຣະກະ
 ເທົ່າທີ່ມີຢູ່ໃນສະຖານທີ່ປະມານເທົ່ານັ້ນ
 ແລະແສງດວງຈັນ ໝູ່ດາວທັງໝົດ
 ຍັງບໍ່ເຖິງສັງວທີ ໑໖ ແຫ່ງອຸໂປສິດທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ໘
 ເພາະສະນັ້ນແລ ສະຕິຫຼືບຸຣຸດຜູ້ມີສິນ
 ຮັກສາອຸໂປສິດທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ໘
 ທຳບຸນທີ່ມີສຸກເປັນກຳໄລ ບໍ່ຖືກນິນທາ ຍ່ອມເຂົ້າເຖິງສະຫວັນ

ວິສາຂາສູດທີ ໓ ຈົບ

໔. ວາເສດຖະສູດ ວ່າດ້ວຍອຸປາສິກຊື່ວ່າວາເສດຖະ

[໔໔] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນກູຕາຄານສາລາ ປ່າມະຫາວັນ
 ເຂດເມືອງເວສາລີ ຄັ້ງນັ້ນ ອຸປາສິກຊື່ວ່າ ວາເສດຖະເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະ
 ທັບ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ລົມຄວນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕັດດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ວາເສດຖະ ອຸໂປສິດປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ປະການ ທີ່ບຸກຄົນຢູ່ຈຳແລ້ວ ຍ່ອມມີຜົນຫຼາຍ
 ຯລຯ ບໍ່ຖືກນິນທາ ຍ່ອມເຂົ້າເຖິງສະຫວັນ”

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດແນວນີ້ແລ້ວ ວາເສດຖະອຸປາສິກໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີ
 ພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຍາດແລະສາຍໂລຫິດຜູ້ເປັນທີ່ຮັກຂອງຂ້າພຣະອົງ ເພິ່ງຢູ່ຈຳ
 ອຸໂປສິດປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ປະການ ການຢູ່ຈຳອຸໂປສິດປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ປະການນັ້ນ ເພິ່ງ
 ເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກຕະຫຼອດການລະນານແກ່ຍາດ ແລະສາໂລຫິດຜູ້ເປັນທີ່ຮັກຂອງຂ້າ
 ພຣະອົງ

ແມ່ນຫາກກະສັດທັງປວງເພິ່ງຢູ່ຈຳອຸໂປສິດປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ປະການ ການຢູ່ຈຳອຸໂປ
 ສິດປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ປະການນັ້ນ ເພິ່ງເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກຕະຫຼອດການລະນານ
 ແກ່ກະສັດທັງປວງ

ແມ່ນຫາກພາມທັງປວງ ຯລຯ

ແມ່ນຫາກແພດທັງປວງ ຯລຯ

ແມ່ນຫາກສູດທັງປວງເພິ່ງຢູ່ຈຳອຸໂປສິດປະກອບດ້ວຍອົງ ຕູ ປະການ ການຢູ່ຈຳອຸໂປສິດປະກອບດ້ວຍອົງ ຕູ ປະການນັ້ນ ເພິ່ງເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກຕະຫຼອດການລະນານແກ່ສູດທັງປວງ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ວາເສດຖະ ຂໍ້ນີ້ເປັນຢ່າງນັ້ນ ວາເສດຖະ ຂໍ້ນີ້ເປັນຢ່າງນັ້ນ ແມ່ນຫາກກະສັດທັງປວງເພິ່ງຢູ່ຈຳອຸໂປສິດປະກອບດ້ວຍອົງ ຕູ ປະການ ການຢູ່ຈຳອຸໂປສິດປະກອບດ້ວຍອົງ ຕູ ປະການນັ້ນ ເພິ່ງເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກຕະຫຼອດການລະນານແກ່ກະສັດທັງປວງ

ແມ່ນຫາກພາມທັງປວງ ຯລຯ

ແມ່ນຫາກແພດທັງປວງ ຯລຯ

ແມ່ນຫາກສູດທັງປວງເພິ່ງຢູ່ຈຳອຸໂປສິດປະກອບດ້ວຍອົງ ຕູ ປະການ ການຢູ່ຈຳອຸໂປສິດປະກອບດ້ວຍອົງ ຕູ ປະການນັ້ນ ເພິ່ງເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກຕະຫຼອດການລະນານ ແກ່ສູດທັງປວງ

ແມ່ນຫາກຊາວໂລກພ້ອມທັງເທວະໂລກ ມານໂລກ ພົມມະໂລກ ໝູ່ສັດພ້ອມທັງສະມະນະ ພາມ ເທວະດາ ແລະມະນຸດ ເພິ່ງຢູ່ຈຳອຸໂປສິດປະກອບດ້ວຍອົງ ຕູ ປະການ ການຢູ່ຈຳອຸໂປສິດປະກອບດ້ວຍອົງ ຕູ ປະການນັ້ນ ເພິ່ງເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກຕະຫຼອດການລະນານ ແກ່ຊາວໂລກພ້ອມທັງເທວະໂລກ ມານໂລກ ພົມມະໂລກ ໝູ່ສັດພ້ອມທັງສະມະນະພາມ ເທວະດາແລະມະນຸດ

ແມ່ນຫາກຕົ້ນສາລະໃຫຍ່ ໆ ເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງຢູ່ຈຳອຸໂປສິດປະກອບດ້ວຍອົງ ຕູ ປະການ ການຢູ່ຈຳອຸໂປສິດປະກອບດ້ວຍອົງ ຕູ ປະການນັ້ນ ເພິ່ງເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກຕະຫຼອດກາລະນານແກ່ຕົ້ນສາລະໃຫຍ່ ໆ ເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເວົ້າຮອດມະນຸດເລີຍ”

ວາເສດຖະສູດທີ ໔ ຈົບ

໕. ໂພດຊາສູດ

ວ່າດ້ວຍອຸປາສິກາຊື່ວ່າໂພດຊາ

[໔໕] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນ ພຣະເຊຕະວັນ ອາຮາມຂອງອະນາຖະບິນທິກະເສດຖີ ຄັ້ງນັ້ນແລ ໂພດຊາອຸປາສິກາເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕັດດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ໂພດຊາ ອຸໂປສິດປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ປະການ ທີ່ບຸກຄົນຢູ່ຈຳແລ້ວ ຍ່ອມມິຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຫຼາຍ ແຜ່ໄພສານຫຼາຍ

ອຸໂປສິດປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ປະການ ທີ່ບຸກຄົນຢູ່ຈຳແລ້ວ ຍ່ອມມິຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຫຼາຍ ແຜ່ໄພສານຫຼາຍ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ອະຣິຍະສາວົກໃນທຳວິໄນນີ້ເຫັນປະຈັກດັ່ງນີ້ ວ່າ

໑. ພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍລະເວັ້ນຂາດຈາກການຂ້າສັດ ຄື ວາງທັນທາວຸດ ແລະສັດຕາວຸດ ມີຄວາມລະອາຍ ມີຄວາມເອັນດູ ມັ່ງປະໂຫຍດເກື້ອກູນ ຕໍ່ສັບພະສັດຢູ່ຕະຫຼອດຊີວິດ ແມ່ນເຮົາກໍລະເວັ້ນຂາດຈາກການຂ້າສັດ ຄື ວາງທັນທາວຸດ ແລະສັດຕາວຸດ ມີຄວາມລະອາຍ ມີຄວາມເອັນດູ ມັ່ງປະໂຫຍດເກື້ອກູນຕໍ່ສັບພະສັດຢູ່ຕະຫຼອດວັນໜຶ່ງ ແລະຄືນໜຶ່ງນີ້ໃນວັນນີ້ ເພາະອົງແມ່ນນີ້ ເຮົາຊື່ວ່າເຮັດຕາມພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍ ແລະຢູ່ຈຳອຸໂປສິດ ອຸໂປສິດເປັນອັນປະກອບດ້ວຍອົງທີ ໑ ນີ້

໑໒໑

໘. ພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍລະເວັ້ນຂາດຈາກທີ່ນອນສູງ ແລະທີ່ນອນໃຫຍ່ ນອນເທິງທີ່ນອນຕ່ຳ ຄື ເທິງຕຽງ ຫຼື ເທິງທີ່ນອນທີ່ປູລາດດ້ວຍຫຍ້າຢູ່ຕະຫຼອດຊີວິດ ແມ່ນເຮົາກໍລະເວັ້ນຂາດຈາກທີ່ນອນສູງ ແລະທີ່ນອນໃຫຍ່ ນອນເທິງທີ່ນອນຕ່ຳ ຄື ເທິງຕຽງ ຫຼື ເທິງທີ່ນອນທີ່ປູລາດດ້ວຍຫຍ້າຢູ່ຕະຫຼອດວັນໜຶ່ງ ແລະຄືນໜຶ່ງນີ້ໃນວັນນີ້ ເພາະອົງແມ່ນນີ້ ເຮົາຊື່ວ່າເຮັດຕາມພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍແລະ ຢູ່ຈຳອຸໂປສິດ ອຸໂປສິດເປັນອັນປະກອບດ້ວຍອົງທີ ໘ ນີ້

ໂພດຊາ ອຸໂປສິດປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ປະການ ທີ່ບຸກຄົນຢູ່ຈຳແລ້ວ ຍ່ອມມິຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຫຼາຍ ແຜ່ໄພສານຫຼາຍ ເປັນຢ່າງນີ້

ອຸໂປສິດປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ປະການ ທີ່ບຸກຄົນຢູ່ຈຳແລ້ວ ຍ່ອມມິຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຫຼາຍ ແຜ່ໄພສານຫຼາຍພຽງໃດ

ຄື ປຽບເໝືອນພຣະຣາຊາພຣະອົງໃດເພິ່ງຄອງຣາດ ເປັນອິດສະຣາທິບໍດີ (ເປັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ເໝືອຜູ້ອື່ນ) ແຫ່ງຊົນນະບົດໃຫຍ່ ໑໖ ແຄວ້ນທີ່ສົມບູນດ້ວຍແກ້ວ ກຸ ປະການເຫຼົ່ານີ້ ຄື ອັງຄະມະຄະທະ ກາສີ ໂກສະລະ ວັດຊີ ມັນລະ ເຈຕີ ວັງສະ ກຸຣຸ ປັນຈາລະ ມັດສະ ສຸຣະເສນະ ອັດສະກະ ອະວັນຕິ ຄັນທາຣະ ກຳໂພຊະ ການຄອງຣາດຂອງພຣະຣາຊາພຣະອົງນັ້ນ ຍັງມີຄ່າບໍ່ເຖິງສັງວທີ ໑໖ ແຫ່ງອຸໂປສິດທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ຂໍ້ນັ້ນເພາະເຫດໃດ ເພາະຣາດຊະສົມບັດຂອງມະນຸດເມື່ອນຳໄປປຽບກັບສຸກທີ່ເປັນທິບ ຖືວ່າເປັນຂອງເລັກໜ້ອຍ

໔໐ ປີຂອງມະນຸດເທົ່າກັບວັນ ແລະຄືນໜຶ່ງຂອງເທວະດາຊັ້ນຈາຕຸມະຫາຣາດ ໓໐ ຣາຕິ ໂດຍຣາຕິນັ້ນ ເປັນ ໑ ເດືອນ ໑໒ ເດືອນໂດຍເດືອນນັ້ນ ເປັນ ໑ ປີ ໕໐໐ ປີທິບໂດຍປີນັ້ນ ເປັນປະມານອາຍຸຂອງເທວະດາຊັ້ນຈາຕຸມະຫາຣາດ ກໍເລື່ອງນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ເປັນໄປໄດ້ ຄື ສະຕິຫຼືບຸຣຸດບາງຄົນໃນໂລກນີ້ຮັກສາອຸໂປສົດທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ຕູ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວເພິ່ງໄປເກີດຮ່ວມກັບເທວະດາຊັ້ນຈາຕຸມະຫາຣາດ ຂໍ້ນີ້ເຮົາກ່າວໝາຍເຖິງເລື່ອງນີ້ວ່າ ຣາດຊະສົມບັດຂອງມະນຸດເມື່ອນຳໄປປຸງກັບສຸກທີ່ເປັນທິບ ຖືວ່າເປັນຂອງເລັກໜ້ອຍ

໑໐໐ ປີຂອງມະນຸດ ຯລຯ

໒໐໐ ປີຂອງມະນຸດ ຯລຯ

໔໐໐ ປີຂອງມະນຸດ ຯລຯ

໘໐໐ ປີຂອງມະນຸດ ຯລຯ

໑,໖໐໐ ປີຂອງມະນຸດເທົ່າກັບວັນ ແລະຄືນໜຶ່ງຂອງເທວະດາຊັ້ນປະຣະນິມມິຕະວະສະວັດດີ ໓໐ ຣາຕິໂດຍຣາຕິນັ້ນ ເປັນ ໑ ເດືອນ ໑໒ ເດືອນໂດຍເດືອນນັ້ນ ເປັນ ໑ ປີ ໑໖,໐໐໐ ປີທິບໂດຍປີນັ້ນ ເປັນປະມານອາຍຸຂອງເທວະດາຊັ້ນປະຣະນິມມິຕະວະສະວັດດີ ກໍເລື່ອງນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ເປັນໄປໄດ້ ຄື ສະຕິ ຫຼື ບຸຣຸດບາງຄົນໃນໂລກນີ້ຮັກສາອຸໂປສົດທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ຕູ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວເພິ່ງໄປເກີດຮ່ວມກັບເທວະດາຊັ້ນປະຣະນິມມິຕະວະສະວັດດີ ຂໍ້ນີ້ເຮົາກ່າວໝາຍເຖິງເລື່ອງນີ້ວ່າ ຣາດຊະສົມບັດຂອງມະນຸດເມື່ອນຳໄປປຸງກັບສຸກທີ່ເປັນທິບ ຖືວ່າເປັນຂອງເລັກໜ້ອຍ

ບຸກຄົນບໍ່ເພິ່ງຂ້າສັດ ບໍ່ເພິ່ງລັກຊັບ

ບໍ່ເພິ່ງເວົ້າຕົວະ ບໍ່ເພິ່ງຕື່ມນ້ຳເມົາ

ເພິ່ງງົດເວັນຈາກເມຖຸນທີ່ເປັນຄວາມປະພຶດບໍ່ປະເສີດ

ບໍ່ເພິ່ງບໍຣິໂພກອາຫານໃນເວລາວິການໃນເວລາກາງຄືນ

ບໍ່ເພິ່ງທັດຊົງດອກໄມ້ ບໍ່ເພິ່ງລູບໄລ້ຂອງຫອມ

ແລະເພິ່ງນອນເທິງຕຽງ ເທິງພື້ນ ຫຼືເທິງທີ່ ທີ່ບູລາດໄວ້

ບັນດິດທັງຫຼາຍກ່າວວ່າ

ອຸໂປສົດທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ຕູ ນີ້ແລ

ທີ່ພຣະພຸດທະເຈົ້າຜູ້ເຖິງທີ່ສຸດທຸກຊົງປະກາດໄວ້

ດວງຈັນແລະດວງອາທິດທັງສອງ

ງົດງາມສ່ອງສະຫວ່າງ ໂຄຈອນໄປທົ່ວສະຖານທີ່ປະມານເທົ່າໃດ

ກໍດວງຈັນແລະດວງອາທິດນັ້ນ

ກໍຈັດຄວາມມືດໄປໃນອາກາດ

ເຮັດໃຫ້ທິດສະຫວ່າງສະໄຫວ ສ່ອງແສງຢູ່ໃນອາກາດ

ທົ່ວສະຖານທີ່ປະມານເທົ່າໃດ

ຊັບ ຄື ແກ້ວມຸກດາ ແກ້ວມະນີ ແກ້ວໄພທູນ
ຄຳສິງຄີ ແລະຄຳຕະຫຼອດເຖິງຄຳຊື່ວ່າທະຣະກະ
ເທົ່າທີ່ມີຢູ່ໃນສະຖານທີ່ປະມານເທົ່ານັ້ນ
ແລະແສງດວງຈັນ ໝູ່ດາວທັງໝົດ
ຍັງບໍ່ເຖິງສັງວທີ ໑໖ ແຫ່ງອຸໂປສິດທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ໘
ເພາະສະນັ້ນ ສະຕິຫຼືບຸຣຸດຜູ້ມີສິນ
ຮັກສາອຸໂປສິດທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ໘
ທຳບຸນທີ່ມີສຸກເປັນກຳໄລ ບໍ່ຖືກນິນທາ ຍ່ອມເຂົ້າເຖິງສະຫວັນ

ໂພດຊາສູດທີ ໔ ຈົບ

໖. ອະນຸຣຸດທະສູດ

ວ່າດ້ວຍພຣະອະນຸຣຸດທະ

[໔໖] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນໂຄສິຕາຣາມ ເຂດເມືອງໂກສຳພີ
ສະໄໝນັ້ນ ທ່ານພຣະອະນຸຣຸດທະພັກຜ່ອນກາງເວັນ ຫຼົບຫຼີກຢູ່ ຄັ້ງນັ້ນ ເທວະດາເຫຼົ່າມະນາປະ
ກາຍິກາຈຳນວນຫຼາຍ ໄດ້ເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະອະນຸຣຸດທະເຖິງທີ່ຢູ່ ໄຫວ້ແລ້ວຍືນຢູ່ບ່ອນທີ່
ສົມຄວນ ໄດ້ກ່າວກັບທ່ານພຣະອະນຸຣຸດທະດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ທ່ານພຣະອະນຸຣຸດທະຜູ້ຈະເລີນ ພວກຂ້າພະເຈົ້າເປັນເທວະດາເຫຼົ່າມະນາປະກາຍິກາ
ຄອງຄວາມເປັນໃຫຍ່ ແລະແຜ່ອຳນາດໄປໃນຖານະ ໓ ປະການ ຄື

໑. ພວກຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວັນນະເຊັ່ນໃດ ກໍໄດ້ວັນນະເຊັ່ນນັ້ນໂດຍທັນທີ
໒. ພວກຂ້າພະເຈົ້າຫວັງສຽງເຊັ່ນໃດ ກໍໄດ້ສຽງເຊັ່ນນັ້ນໂດຍທັນທີ
໓. ພວກຂ້າພະເຈົ້າຫວັງສຸກເຊັ່ນໃດ ກໍໄດ້ສຸກເຊັ່ນນັ້ນໂດຍທັນທີ

ທ່ານພຣະອະນຸຣຸດທະຜູ້ຈະເລີນ ພວກຂ້າພະເຈົ້າເປັນເທວະດາເຫຼົ່າມະນາປະກາຍິກາ
ຄອງຄວາມເປັນໃຫຍ່ແລະແຜ່ອຳນາດໄປໃນຖານະ ໓ ປະການນີ້ແລ້ວ”

ຄັ້ງນັ້ນແລ ທ່ານພຣະອະນຸຣຸດທະໄດ້ມີຄວາມດຳລິວ່າ “ເຫດໃດນີ້ ເທວະດາເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດ
ເພິ່ງມີກາຍຊຽວ ມີຜົວພັນຊຽວ ມີຜ້າຊຽວ ມີເຄື່ອງປະດັບຊຽວ”

ລຳດັບນັ້ນ ເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຮູ້ຄວາມດຳລົງຂອງທ່ານພຣະອະນຸຣຸດທະແລ້ວ ທັງໝົດ ຈຶ່ງແປງກາຍຂຽວ ມີຜົວພັນຂຽວ ມີຜ້າຂຽວ ມີເຄື່ອງປະດັບຂຽວ

ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະອະນຸຣຸດທະໄດ້ມີຄວາມດຳລົງວ່າ “ເຫດໃດນີ້ ເທວະດາເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດ ເພິ່ງມີກາຍເຫຼືອງ ຯລຯ ມີກາຍແດງ ຯລຯ ມີກາຍຂາວ ມີຜົວພັນຂາວ ມີຜ້າຂາວ ມີເຄື່ອງປະດັບຂາວ”

ລຳດັບນັ້ນ ເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຮູ້ຄວາມດຳລົງຂອງທ່ານພຣະອະນຸຣຸດທະແລ້ວ ທັງໝົດ ຈຶ່ງແປງກາຍຂາວ ມີຜົວພັນຂາວ ມີຜ້າຂາວ ມີເຄື່ອງປະດັບຂາວ

ບັນດາເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນ ເທວະດາບາງອົງຂັບຮ້ອງ ບາງອົງພ້ອມລຳ ບາງອົງຕົບມື ເຄື່ອງປະດັບຂອງເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນມີສຽງໄພເລາະ ຈັບໃຈ ຊຸກຍູ້ໃຈ ຊວນໃຫ້ເຄີບເຄີ້ມ ແລະຫຼົງໃຫຼ ປຽບເໝືອນດົນຕີມີອົງ ໕ ທີ່ນັກດົນຕີຜູ້ຊ່ຽວຊານປັບດີແລ້ວ ປະໂຄມດີແລ້ວ ບັນເລງດີແລ້ວ ມີສຽງໄພເລາະ ຈັບໃຈ ຊຸກຍູ້ໃຈ ຊວນໃຫ້ເຄີບເຄີ້ມ ແລະຫຼົງໃຫຼ

ລຳດັບນັ້ນ ທ່ານພຣະອະນຸຣຸດທະໄດ້ທອດອິນຊີລົງ

ເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນຮູ້ວ່າ “ພຣະຄຸນເຈົ້າອະນຸຣຸດທະບໍ່ຍິນດີເລີຍ” ຈຶ່ງຫາຍໄປ ໃນທີ່ນັ້ນເອງ

ເມື່ອເວລາເຢັນທ່ານພຣະອະນຸຣຸດທະໄດ້ອອກຈາກທີ່ຫຼົບຫຼີກ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂໍປະທານວະໂຣກາດ ຂ້າພຣະອົງພັກຜ່ອນກາງເວັນ ຫຼົບຫຼີກຢູ່ ຄັ້ງນັ້ນ ເທວະດາເຫຼົ່າມະນາປະກາຍິກາຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ເຂົ້າມາຫາຂ້າພຣະອົງ ເຖິງທີ່ຢູ່ໄຫວ້ແລ້ວ ຍືນຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພຣະອົງດັ່ງນີ້ວ່າ

“ທ່ານພຣະອະນຸຣຸດທະຜູ້ຈະເລີນ ພວກຂ້າພະເຈົ້າເປັນເທວະດາເຫຼົ່າມະນາປະກາຍິກາ ຄອງຄວາມ ເປັນໃຫຍ່ ແລະແຜ່ອຳນາດໄປໃນຖານະ ໓ ປະການ ຄື

໑. ພວກຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວັນນະເຊັ່ນໃດ ກໍໄດ້ວັນນະເຊັ່ນນັ້ນໂດຍທັນທີ
໒. ພວກຂ້າພະເຈົ້າຫວັງສຽງເຊັ່ນໃດ ກໍໄດ້ສຽງເຊັ່ນນັ້ນໂດຍທັນທີ
໓. ພວກຂ້າພະເຈົ້າຫວັງສຸກເຊັ່ນໃດ ກໍໄດ້ສຸກເຊັ່ນນັ້ນໂດຍທັນທີ

ທ່ານພຣະອະນຸຣຸດທະຜູ້ຈະເລີນ ພວກຂ້າພະເຈົ້າເປັນເທວະດາເຫຼົ່າມະນາປະກາຍິກາ ຄອງຄວາມ ເປັນໃຫຍ່ ແລະແຜ່ອຳນາດໄປໃນຖານະ ໓ ປະການນີ້ແລ້ວ”

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມີຄວາມດຳລິວ່າ “ເຫດໃດນີ້ ເທວະດາເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດເພິ່ງມີຮ່າງຊຽວ ມີຜົວພັນຊຽວ ມີຜ້າຊຽວ ມີເຄື່ອງປະດັບຊຽວ” ລຳດັບນັ້ນ ເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຮູ້ ຄວາມດຳລິຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ ທັງໝົດຈຶ່ງແປງກາຍຊຽວ ມີຜົວພັນຊຽວ ມີຜ້າຊຽວ ມີເຄື່ອງປະດັບຊຽວ ຂ້າແຕ່ພະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມີຄວາມດຳລິວ່າ “ເຫດໃດນີ້ ເທວະດາເຫຼົ່ານີ້ ທັງໝົດເພິ່ງມີຮ່າງເຫຼືອງ ຯລຯ ມີກາຍແດງ ຯລຯ ມີກາຍຂາວ ມີຜົວພັນຂາວ ມີຜ້າຂາວ ມີເຄື່ອງປະດັບຂາວ” ລຳດັບນັ້ນ ເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຮູ້ຄວາມດຳລິຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ ທັງໝົດຈຶ່ງແປງກາຍຂາວ ມີຜົວພັນຂາວ ມີຜ້າຂາວ ແລະມີເຄື່ອງປະດັບຂາວ

ຂ້າແຕ່ພະອົງຜູ້ຈະເລີນ ບັນດາເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນ ເທວະດາບາງອົງຂັບຮ້ອງ ບາງອົງພ້ອມລຳ ບາງອົງຕົບມື ເຄື່ອງປະດັບຂອງເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນມີສຽງໄພເລາະ ຈັບໃຈ ຊຸກຍູ້ໃຈ ຊວນໃຫ້ເຄີບເຄີ້ມ ແລະຫຼົງໃຫຼ ປຽບເໝືອນດົນຕີມີອົງ ໔ ທີ່ນັກດົນຕີ ຜູ້ຊ່ວງຊານປັບດີ ປະໂຄມດີແລ້ວ ບັນເລງດີແລ້ວ ມີສຽງໄພເລາະ ຈັບໃຈ ຊຸກຍູ້ໃຈ ຊວນໃຫ້ເຄີບເຄີ້ມ ແລະຫຼົງໃຫຼ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທອດອິນຊີລົງ

ເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນຮູ້ວ່າ “ພຣະຄຸນເຈົ້າອະນຸຣຸດທະບໍຍິນດີເລີຍ” ຈຶ່ງຫາຍໄປ ໃນທີ່ນັ້ນເອງ ຂ້າແຕ່ພະອົງຜູ້ຈະເລີນ ມາຕຸຄາມປະກອບດ້ວຍທຳເທົ່າໃດນີ້ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຍ່ອມໄປເກີດຮ່ວມກັບເທວະດາເຫຼົ່າມະນາປະກາຍິກາ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ອະນຸຣຸດທະ ມາຕຸຄາມປະກອບດ້ວຍທຳ ໘ ປະການນີ້ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຍ່ອມໄປເກີດຮ່ວມກັບເທວະດາເຫຼົ່າມະນາປະກາຍິກາ ທຳ ໘ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ມານດາບິດາຜູ້ປາຖະໜາປະໂຫຍດ ຫວັງເກື້ອກູນອະນຸເຄາະດ້ວຍຄວາມເອັນດູ ຍົກນາງໃຫ້ສາມິໄດ ນາງຕ້ອງຕື່ນກ່ອນນອນພາຍຫຼັງສາມິນັ້ນ ຄອຍຖ້າຮັບໃຊ້ປະຕິບັດໃຫ້ເປັນທີ່ພໍໃຈເຂົາ ເວົ້າຄຳໄພເລາະຕໍ່ເຂົາ
໒. ຂົນເຫຼົ່າໃດເປັນທີ່ເຄົາລົບຂອງສາມິ ຄື ມານດາ ບິດາ ຫຼື ສະມະນະພາມ ນາງສັກກາຣະເຄົາລົບ ນັບຖື ບູຊາຂົນເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະຕ້ອນຮັບທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນ ຜູ້ມາເຖິງແລ້ວດ້ວຍນ້ຳ ແລະເສນາສະນະ
໓. ວຽກງານເຫຼົ່າໃດເປັນວຽກງານໃນເຮືອນສາມິ ຄື ການຕຳແຜ່ນຂົນສັດ ຫຼື ຜ້າຝ້າຍ ນາງເປັນຄົນຂະຫຍັນບໍ່ຂີ້ຄ້ານໃນວຽກງານເຫຼົ່ານັ້ນ ປະກອບ ດ້ວຍປັນຍາເປັນເຄື່ອງພິຈາລະນາອັນເປັນອຸປະກອນໃນວຽກງານເຫຼົ່ານັ້ນ ສາມາດເຮັດ ສາມາດຈັດໄດ້

໔. ຮູ້ຈັກວຽກງານທີ່ຄົນໃນເຮືອນສາມີ ຄື ທາດ ຄົນໃຊ້ ຫຼືກຳມະກອນ ວ່າເຮັດແລ້ວ ຫຼື ຍັງບໍ່ໄດ້ເຮັດ ຮູ້ອາການຂອງຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ເປັນໄຂ້ວ່າດີຂຶ້ນ ຫຼື ຊຸດລົງ ແລະແບ່ງປັນຂອງກິນ ຂອງໃຊ້ໃຫ້ຕາມສ່ວນທີ່ຄວນ
໕. ນາງຮັກສາຄຸ້ມຄອງສິ່ງທີ່ ສາມີຫາມາໄດ້ ເປັນຊັບ ເຂົ້າ ເງິນ ຫຼື ຄຳກໍຕາມ ບໍ່ເປັນນັກເລງການພະນັນ ບໍ່ເປັນຂະໂມຍ ບໍ່ເປັນນັກເລງສຸຣາ ບໍ່ລ້າງຜານຊັບສົມບັດ
໖. ນາງເປັນອຸປາສິກາ ເຖິງພຣະພຸດທະເຈົ້າເປັນສະຣະນະ ເຖິງພຣະທຳເປັນສະຣະນະ ເຖິງພຣະສົງເປັນສະຣະນະ
໗. ນາງເປັນຜູ້ມີສິນ ຄື ເວັ້ນຂາດຈາກການຂ້າສັດ ເວັ້ນຂາດຈາກການລັກຊັບ ເວັ້ນຂາດຈາກການປະພຶດຜິດໃນກາມ ເວັ້ນຂາດຈາກການເວົ້າຕົວະ ເວັ້ນຂາດຈາກການເສບຂອງມືນເມົາຄືສຸຣາແລະເມໄຣອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດ
໘. ນາງເປັນຜູ້ມີຈາຄະ ຄື ມີໃຈປາສະຈາກຄວາມຊື່ຖືອັນເປັນມົນທົນ ມີຈາຄະ ອັນສະລະແລ້ວ ມີຝ່າມີຊຸ່ມ ຍິນດີໃນການສະລະ ຄວນແກ່ການຂໍ ຍິນດີໃນການແຈກທານຢູ່ຄອງເຮືອນ

ອະນຸຣຸດທະ ມາຕຸຄາມປະກອບດ້ວຍທຳ ຕູ ປະການນີ້ແລ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຍ່ອມໄປເກີດຮ່ວມກັບເທວະດາເຫຼົ່າມະນາປະກາຍິກາ”

ສະຕິຜູ້ເປັນບັນດິດ ຍ່ອມບໍ່ດູໝິ່ນສາມີ
 ຜູ້ມີຄວາມພຽນ ຂົນຂວາຍເປັນນິດ
 ລ້ຽງຕົນເອງທຸກເມື່ອ ຜູ້ໃຫ້ສິ່ງທີ່ຕ້ອງການໄດ້ທຸກຢ່າງ
 ບໍ່ເຮັດໃຫ້ສາມີຊຸ່ນເຄືອງດ້ວຍການສະແດງຄວາມຫິ່ງຫວງ
 ຍົກຍ້ອງທຸກຄົນທີ່ສາມີເຄົາລົບ ເປັນຄົນຂະຫຍັນ ບໍ່ຂີ້ຄ້ານ
 ສົງເຄາະຄົນຂ້າງຄຽງຂອງສາມີ
 ປະຕິບັດຖືກໃຈສາມີ ຮັກສາຊັບທີ່ສາມີຫາມາໄດ້
 ສະຕິຜູ້ຍັງປະພຶດຕາມໃຈສາມີຢູ່ຢ່າງນີ້
 ຈະເຂົ້າເຖິງຄວາມເປັນເທວະດາເຫຼົ່າມະນາປະກາຍິກາ

ອະນຸຣຸດທະສູດທີ ໖ ຈົບ

໗. ທຸຕິຍະວິສາຂາສູດ

ວ່າດ້ວຍນາງວິສາຂາ ສູດທີ ໒

[໔໗] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ທີ່ຜາສາດຂອງນາງວິສາຂາມີຄຳຮະມາຕາໃນບຸບພາຣາມ ເຂດເມືອງສາວັດຖິ ຄັ້ງນັ້ນ ນາງວິສາຂາມີຄຳຮະມາຕາ ຯລຯ ນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ ສົມຄວນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕັດດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ວິສາຂາ ມາຕຸຄາມປະກອບດ້ວຍທຳ ຕູ ປະການນີ້ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຍ່ອມໄປເກີດ ຮ່ວມກັບເທວະດາເຫຼົ່າມະນາປະກາຍິກາ

ທຳ ຕູ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ມານດາບິດາຜູ້ປາຖະໜາປະໂຫຍດ ຫວັງເກື້ອກູນອະນຸເຄາະດ້ວຍຄວາມເອັນດູ ຍົກທ່ານໃຫ້ສາມີໃດ ທ່ານຕ້ອງຕື່ນກ່ອນນອນພາຍຫຼັງສາມີນັ້ນ ຄອຍຖ້າຮັບໃຊ້ ປະຕິບັດໃຫ້ເປັນທີ່ພໍໃຈເຂົາ ເວົ້າຄຳໄພເລາະຕໍ່ເຂົາ

ຯລຯ

໒. ທ່ານເປັນຜູ້ມີຈາຄະ ຄື ມີໃຈປາສະຈາກຄວາມຂີ້ຖີ່ອັນເປັນມົນທົນ ມີຈາຄະອັນ ສະລະແລ້ວ ມີຝ່າມີຊຸ່ມ ຍິນດີໃນການສະລະ ຄວນແກ່ການຂໍ ຍິນດີໃນການ ແຈກທານຢູ່ຄອງເຮືອນ

ວິສາຂາ ມາຕຸຄາມປະກອບດ້ວຍທຳ ຕູ ປະການນີ້ແລ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຍ່ອມໄປເກີດ ຮ່ວມກັບເທວະດາເຫຼົ່າມະນາປະກາຍິກາ”

ສະຕິຜູ້ເປັນບັນດິດ ຍ່ອມບໍ່ດູໝິ່ນສາມີ
ຜູ້ມີຄວາມພຽນ ຂົນຂວາຍເປັນນິດ
ລ້ຽງຕົນເອງທຸກເມື່ອ ຜູ້ໃຫ້ສິ່ງທີ່ຕ້ອງການໄດ້ທຸກຢ່າງ
ບໍ່ເຮັດໃຫ້ສາມີຊຸ່ນເຄື່ອງດ້ວຍການສະແດງຄວາມຫິ່ງຫວງ
ຍົກຍ້ອງທຸກຄົນທີ່ສາມີເຄົາລົບ ເປັນຄົນຂະຫຍັນ ບໍ່ຂີ້ຄ້ານ
ສົງເຄາະຄົນຂ້າງຄຽງຂອງສາມີ
ປະຕິບັດຖືກໃຈສາມີ ຮັກສາຊັບທີ່ສາມີຫາມາໄດ້
ສະຕິຜູ້ຍັງປະພຶດຕາມໃຈສາມີຢູ່ຢ່າງນີ້

ຈະເຂົ້າເຖິງຄວາມເປັນເທວະດາເຫຼົ່າມະນາປະກາຍິກາ

ທຸຕິຍະວິສາຂາສູດທີ ໗ ຈົບ

໘. ນະກຸລະມາຕາສູດ

ວ່າດ້ວຍນະກຸລະມາຕາຄະຫະປະຕານີ

[໔໘] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນ ເພສະກະລາມີຄະທາຍະວັນ ເຂດ ເມືອງສຸງສຸມາຣະຄິຣະ ແຄວ້ນພັກຄະ ຄັ້ງນັ້ນ ນະກຸລະມາຕາຄະຫະປະຕານີເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ ມີພຣະພາກເຈົ້າ ເຖິງທີ່ປະທັບແລ້ວ ຯລຯ ນັ້ງແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕັດດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ນະກຸລະມາຕາ ມາຕຸຄາມປະກອບດ້ວຍທຳ ໘ ປະການນີ້ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຍ່ອມໄປ ເກີດຮ່ວມກັບເທວະດາເຫຼົ່າມະນາປະກາຍິກາ

ທຳ ໘ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ມານດາບິດາຜູ້ປາຖະໜາປະໂຫຍດ ຫວັງເກື້ອກູນອະນຸເຄາະດ້ວຍ ຄວາມເອັນດູ ຍົກທ່ານໃຫ້ສາມີໃດ ທ່ານຕ້ອງຕື່ນກ່ອນນອນພາຍຫຼັງສາມີນັ້ນ ຄອຍຖ້າຮັບໃຊ້ ປະຕິບັດໃຫ້ເປັນທີ່ພໍໃຈເຂົາ ເວົ້າຄຳໄພເລາະຕໍ່ເຂົາ

ຯລຯ

໘. ທ່ານເປັນຜູ້ມີຈາຄະ ຄື ມີໃຈປາສະຈາກຄວາມຂີ້ຖີ່ອັນເປັນມົນທົນ ມີຈາຄະອັນ ສະລະແລ້ວ ມີຝ່າມີຊຸ່ມ ຍິນດີໃນການສະລະ ຄວນແກ່ການຂໍ ຍິນດີໃນການ ແຈກທານຢູ່ຄອງເຮືອນ

ນະກຸລະມາຕາ ມາຕຸຄາມປະກອບດ້ວຍທຳ ໘ ປະການນີ້ແລ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຍ່ອມໄປ ເກີດຮ່ວມກັບເທວະດາເຫຼົ່າມະນາປະກາຍິກາ”

ສະຕິຜູ້ເປັນບັນດິດ ຍ່ອມບໍ່ດູໝິ່ນສາມີ

ຜູ້ມີຄວາມພຽນ ຂົນຂວາຍເປັນນິດ

ລ້ຽງຕົນເອງທຸກເມື່ອ ຜູ້ໃຫ້ສິ່ງທີ່ຕ້ອງການໄດ້ທຸກຢ່າງ

ບໍ່ເຮັດໃຫ້ສາມີຊຸ່ນເຄືອງດ້ວຍການສະແດງຄວາມຫິງຫວງ

ຍົກຍ້ອງທຸກຄົນທີ່ສາມີເຄົາລົບ ເປັນຄົນຂະຫຍັນ ບໍ່ຂີ້ຄ້ານ

ສົງເຄາະຄົນຂ້າງຄຽງຂອງສາມີ
ປະຕິບັດຖືກໃຈສາມີ ຮັກສາຊັບທີ່ສາມີຫາມາໄດ້
ສະຕິຜູ້ຍັງປະພຶດຕາມໃຈສາມີຢູ່ຢ່າງນີ້
ຈະເຂົ້າເຖິງຄວາມເປັນເທວະດາເຫຼົ່າມະນາປະກາຍິກາ

ນະກຸລະມາຕາສູດທີ ໘ ຈົບ

໙. ປະຖະມະອິທະໂລກິກະສູດ

ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ເປັນໄປເພື່ອໄຊຊະນະໃນໂລກນີ້ ສູດທີ ໑

[໔໙] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ທີ່ ຜາສາດຂອງນາງວິສາຂາ ມີຄຳຣະມາຕາໃນບຸບພາຣາມ ເຂດເມືອງສາວັດຖື ຄັ້ງນັ້ນ ນາງວິສາຂາມີຄຳຣະມາຕາເຂົ້າໄປ ເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຯລຯ ແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕັດດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ວິສາຂາ ມາຕູຄາມປະກອບດ້ວຍທຳ ໔ ປະການ ຊື່ວ່າ ເປັນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອໄຊຊະນະໃນໂລກນີ້ ຜາຣົບໂລກນີ້ ທຳ ໔ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ມາຕູຄາມໃນໂລກນີ້

໑. ຈັດການງານດີ

໒. ສົງເຄາະຄົນຂ້າງຄຽງ

໓. ປະຕິບັດຖືກໃຈສາມີ

໔. ຮັກສາຊັບທີ່ສາມີຫາມາໄດ້

ມາຕູຄາມຜູ້ຈັດການງານດີ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ມາຕູຄາມໃນໂລກນີ້ເປັນຄົນຂະຫຍັນ ບໍ່ຂີ້ຄ້ານໃນວຽກງານພາຍໃນເຮືອນສາມີ ຄື ການຕຳແຜ່ນຂົນສັດ ຫຼື ຜ້າຝ້າຍ ປະກອບດ້ວຍປັນຍາເປັນເຄື່ອງພິຈາລະນາອັນເປັນອຸປະໂຫຍ ໃນວຽກງານເຫຼົ່ານັ້ນ ສາມາດເຮັດ ສາມາດຈັດໄດ້ ມາຕູຄາມຜູ້ຈັດການງານດີ ເປັນແນວນີ້ແລ

ມາຕູຄາມຜູ້ສົງເຄາະຄົນຂ້າງຄຽງ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ມາຕູຄາມໃນໂລກນີ້ຮູ້ຈັກວຽກງານທີ່ຄົນໃນເຮືອນສາມີ ຄື ທາດ ຄົນໃຊ້ ຫຼື ກຳມະກອນວ່າເຮັດແລ້ວ ຫຼື ຍັງບໍ່ໄດ້ເຮັດ ຮູ້ອາການຂອງຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ເປັນໄຂ້ວ່າດີຂຶ້ນຫຼືຊຸດລົງ ແລະ ແບ່ງປັນຂອງກິນຂອງໃຊ້ໃຫ້ຕາມສ່ວນທີ່ຄວນ ມາຕູຄາມຜູ້ສົງເຄາະຄົນຂ້າງຄຽງ ເປັນແນວນີ້ແລ

ມາຕຸຖາມປະຕິບັດຖືກໃຈສາມີ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ມາຕຸຖາມໃນໂລກນີ້ບໍ່ລ່ວງລະເມີດສິ່ງທີ່ ບໍ່ເປັນທີ່ພິຈາລະນາຂອງສາມີ ແມ່ນເພາະເຫດແຫ່ງ ຊີວິດ ມາຕຸຖາມປະຕິບັດຖືກໃຈສາມີ ເປັນແນວນີ້ແລ

ມາຕຸຖາມຮັກສາຊັບທີ່ສາມີຫາມາໄດ້ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ມາຕຸຖາມໃນໂລກນີ້ຮັກສາຊັບຄອງສິ່ງທີ່ ສາມີຫາມາໄດ້ ເປັນຊັບ ເຂົ້າ ເງິນ ຫຼື ຄຳກໍ ຕາມ ບໍ່ເປັນນັກເລງການພະນັນ ບໍ່ເປັນຂະໂມຍ ບໍ່ເປັນນັກເລງສຸຣາ ບໍ່ຜານຊັບສົມບັດ ມາຕຸ ຖາມຮັກສາຊັບທີ່ສາມີຫາມາໄດ້ ເປັນແນວນີ້ແລ

ວິສາຂາ ມາຕຸຖາມປະກອບດ້ວຍທຳ ໔ ປະການນີ້ແລ ຊື່ວ່າ ເປັນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອໄຊ ຊະນະໃນໂລກນີ້ ຜາວິບໂລກນີ້

ວິສາຂາ ມາຕຸຖາມປະກອບດ້ວຍທຳ ໔ ປະການ ຊື່ວ່າເປັນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອໄຊຊະນະໃນ ໂລກໜ້າ ຜາວິບໂລກໜ້າ ທຳ ໔ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ມາຕຸຖາມໃນໂລກນີ້

໑. ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສັດທາ

໒. ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິນ

໓. ເຖິງພ້ອມດ້ວຍຈາຄະ

໔. ເຖິງພ້ອມດ້ວຍປັນຍາ

ມາຕຸຖາມຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສັດທາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ມາຕຸຖາມໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ມີສັດທາ ເຊື່ອປັນຍາຕັດສະຮູ້ຂອງຕະຖາຄົດວ່າ “ແມ່ນ ເພາະ ເຫດນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ເປັນພຣະອະຣະຫັນ ຕັດສະຮູ້ດ້ວຍພຣະອົງ ເອງໂດຍຊອບ ພຽບພ້ອມດ້ວຍວິດຊາ ແລະຈະຣະນະ ສະເດັດໄປດີ ຮູ້ແຈ້ງໂລກ ເປັນສາຣະຖິ ເຝິກຜູ້ທີ່ຄວນເຝິກໄດ້ຢ່າງປະເສີດ ເປັນສາດສະດາຂອງເທວະດາ ແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ ເປັນພ ຣະພຸດທະເຈົ້າ ເປັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ”

ມາຕຸຖາມຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສັດທາ ເປັນແນວນີ້ແລ

ມາຕຸຖາມຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິນ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ມາຕຸຖາມໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ເວັ້ນຂາດຈາກການຂ້າສັດ ຯລຯ ເວັ້ນຂາດຈາກການເສບ ຂອງມືນເມົາຄືສຸຣາແລະເມໂຣອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດ ມາຕຸຖາມຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິນ ເປັນແນວນີ້ແລ

ມາຕຸຖາມຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍຈາຄະ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ມາຕຸຖາມໃນໂລກນີ້ມີໃຈປາສະຈາກຄວາມຊື່ຖືອັນເປັນມົນທົນ ມີຈາຄະອັນສະລະແລ້ວ ມີຝ່າມືຊຸ່ມ ຍິນດີໃນການສະລະ ຄວນແກ່ການຂໍ ຍິນດີໃນການແຈກທານ ຢູ່ຄອງເຮືອນ ມາຕຸຖາມຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍຈາຄະ ເປັນແນວນີ້ແລ

ມາຕຸຖາມຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍປັນຍາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ມາຕຸຖາມໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ມີປັນຍາ ຄື ປະກອບດ້ວຍປັນຍາເປັນເຄື່ອງພິຈາລະນາ ເຫັນທັງຄວາມເກີດ ແລະຄວາມດັບອັນເປັນອະນິຍະ ທຳລາຍກິເລດໃຫ້ເຖິງຄວາມໝົດສິນທຸກ ໂດຍຊອບ ມາຕຸຖາມຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍປັນຍາ ເປັນແນວນີ້ແລ

ວິສາຂາ ມາຕຸຖາມປະກອບດ້ວຍທຳ ໔ ປະການນີ້ ຊື່ວ່າເປັນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອໄຊຊະນະ ໃນໂລກໜ້າ ຜາຣົບໂລກໜ້າ”

ພັນລະຍາເປັນຜູ້ຈັດການງານດີ

ສົງເຄາະຄົນຂ້າງຄຽງ ປະຕິບັດຖືກໃຈສາມີ

ຮັກສາຊັບທີ່ສາມີຫາມາໄດ້

ເປັນຜູ້ມີສັດທາ ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິນ

ຮູ້ຄວາມປະສົງຂອງຜູ້ຂໍ ປາສະຈາກຄວາມຊື່ຖື

ຊຳຮະທາງແຫ່ງປະໂຫຍດທີ່ມີຢູ່ໃນຊາດໜ້າຢູ່ເປັນນິດ

ທຳ ຕູ ປະການດັ່ງກ່າວມານີ້ ມີຢູ່ແກ່ສະຕິໃດ

ສະຕິນັ້ນ ນັກປາດທັງຫຼາຍຮຽກວ່າ

“ຜູ້ມີສິນ ຕັ້ງຢູ່ໃນທຳ ກ່າວຄຳສັດ”

ອຸປາສິກາເຊັ່ນນັ້ນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍອາການ ໑໖ ຢ່າງ

ປະກອບດ້ວຍອົງ ຕູ ປະການ ເປັນຜູ້ມີສິນ

ຍ່ອມເກີດໃນເທວະໂລກຊື່ວ່າມະນາປະກາຍິກະ

ປະຖະມະອິທະໂລກິກະສູດທີ ໙ ຈົບ

໑໐. ທຸຕິຍະອິທະໂລກິກະສູດ

ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ເປັນໄປເພື່ອໄຊຊະນະໃນໂລກນີ້ ສູດທີ ໒

[໕໐] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມາຕູຄາມປະກອບດ້ວຍທຳ ໔ ປະການ ຊື່ວ່າເປັນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອໄຊຊະນະໃນໂລກນີ້ ຜາຣົບໂລກນີ້ ທຳ ໔ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ມາຕູຄາມໃນໂລກນີ້

໑. ຈັດການງານດີ

໒. ສົງເຄາະຄົນຂ້າງຄຽງ

໓. ປະຕິບັດຖືກໃຈສາມີ

໔. ຮັກສາຊັບທີ່ສາມີຫາມາໄດ້

ມາຕູຄາມຜູ້ຈັດການງານດີ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ມາຕູຄາມໃນໂລກນີ້ເປັນຄົນຂະຫຍັນ ບໍ່ຂີ້ຄ້ານໃນວຽກງານພາຍໃນເຮືອນສາມີ ຯລຯ ມາຕູຄາມຜູ້ຈັດການງານດີ ເປັນແນວນີ້ແລ

ມາຕູຄາມຜູ້ສົງເຄາະຄົນຂ້າງຄຽງ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ມາຕູຄາມໃນໂລກນີ້ຮູ້ຈັກວຽກງານທີ່ຄົນໃນເຮືອນສາມີ ຯລຯ ມາຕູຄາມຜູ້ສົງເຄາະຄົນຂ້າງຄຽງ ເປັນແນວນີ້ແລ

ມາຕູຄາມປະຕິບັດຖືກໃຈສາມີ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ມາຕູຄາມໃນໂລກນີ້ບໍ່ລ່ວງລະເມີດສິ່ງທີ່ ບໍ່ເປັນທີ່ພໍໃຈຂອງສາມີ ແມ່ນເພາະເຫດແຫ່ງຊີວິດ ມາຕູຄາມປະຕິບັດຖືກໃຈສາມີ ເປັນແນວນີ້ແລ

ມາຕູຄາມຮັກສາຊັບທີ່ສາມີຫາມາໄດ້ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ມາຕູຄາມໃນໂລກນີ້ຮັກສາຄຸ້ມຄອງສິ່ງທີ່ສາມີຫາມາໄດ້ ຯລຯ ມາຕູຄາມຮັກສາຊັບທີ່ສາມີຫາມາໄດ້ ເປັນແນວນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມາຕູຄາມປະກອບດ້ວຍທຳ ໔ ປະການນີ້ ຊື່ວ່າເປັນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອໄຊຊະນະໃນໂລກນີ້ ຜາຣົບໂລກນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມາຕູຄາມປະກອບດ້ວຍທຳ ໔ ປະການ ຊື່ວ່າເປັນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອໄຊຊະນະໃນໂລກໜ້າ ຜາຣົບໂລກໜ້າ ທຳ ໔ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ມາຕຸຖາມໃນໂລກນີ້

໑. ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສັດທາ

໒. ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິນ

໓. ເຖິງພ້ອມດ້ວຍຈາຄະ

໔. ເຖິງພ້ອມດ້ວຍປັນຍາ

ມາຕຸຖາມຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສັດທາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ມາຕຸຖາມໃນໂລກນີ້ ເປັນຜູ້ມີສັດທາ ຯລຯ ມາຕຸຖາມຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສັດທາ ເປັນແນວນີ້ແລ

ມາຕຸຖາມຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິນ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ມາຕຸຖາມໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ເວັ້ນຂາດຈາກການຂ້າສັດ ຯລຯ ເວັ້ນຂາດຈາກການເສບຂອງມືນເມົາ ຄື ສຸຣາ ແລະເມໄຣອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດ ມາຕຸຖາມຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິນ ເປັນແນວນີ້ແລ

ມາຕຸຖາມຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍຈາຄະ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ມາຕຸຖາມໃນໂລກນີ້ມີໃຈປາສະຈາກຄວາມຊື່ຖີອັນເປັນມົນທົນ ຯລຯ ມາຕຸຖາມຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍຈາຄະ ເປັນແນວນີ້ແລ

ມາຕຸຖາມຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍປັນຍາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ມາຕຸຖາມໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ມີປັນຍາ ຯລຯ ມາຕຸຖາມຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍປັນຍາ ເປັນແນວນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມາຕຸຖາມປະກອບດ້ວຍທຳ ໔ ປະການນີ້ແລ ຊື່ວ່າ ເປັນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອໄຊຊະນະໃນໂລກໜ້າ ຜາຣົບໂລກໜ້າ

ພັນລະຍາເປັນຜູ້ຈັດການງານດີ

ສົງເຄາະຄົນຂ້າງຄຽງ ປະຕິບັດຖືກໃຈສາມີ

ຮັກສາຊັບທີ່ສາມີຫາມາໄດ້

ເປັນຜູ້ມີສັດທາ ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິນ

ຮູ້ຄວາມປະສົງຂອງຜູ້ຂໍ ປາສະຈາກຄວາມຊື່ຖີ

ຊຳຮະທາງແຫ່ງປະໂຫຍດທີ່ມີຢູ່ໃນຊາດໜ້າຢູ່ເປັນນິດ

ທຳ ຕ ປະການດັ່ງກ່າວມານີ້ ມີຢູ່ແກ່ສະຕິໃດ

ສະຕິນັ້ນ ນັກປາດທັງຫຼາຍຮຽກວ່າ
 “ຜູ້ມີສິນ ຕັ້ງຢູ່ໃນທຳ ກ່າວຄຳສັດ”
 ອຸປາສິກາເຊັ່ນນັ້ນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍອາການ ໑໖ ຢ່າງ
 ປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ປະການ ເປັນຜູ້ມີສິນ
 ຍ່ອມເກີດໃນເທວະໂລກຊື່ວ່າມະນາປະກາຍິກະ

ທຸຕິຍະອິທະໂລກິກະສູດທີ ໑໐ ຈົບ

ອຸໂປສະຖະວັກທີ ໔ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ສັງຂິດຕູໂປສະຖະສູດ	໒. ວິດຖະຕູໂປສະຖະສູດ
໓. ວິສາຂາສູດ	໔. ວາເສດຖະສູດ
໕. ໂພດຊາສູດ	໖. ອະນຸຣຸດທະສູດ
໗. ທຸຕິຍະວິສາຂາສູດ	໘. ນະກຸລະມາຕາສູດ
໙. ປະຖະມະອິທະໂລກິກະສູດ	໑໐. ທຸຕິຍະອິທະໂລກິກະສູດ

ປະຖະມະປັນນາດ ຈົບ

໒. ທຸຕິຍະປັນນາດ

໑. ໂຄຕະມີວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍພຣະນາງປະຊາບໍດີໂຄຕະມີ

໑. ໂຄຕະມີສູດ

ວ່າດ້ວຍພຣະນາງປະຊາບໍດີໂຄຕະມີທູນຂໍອຸປະສົມບົດ

[໕໑] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນ ນິໂຄທາຣາມ ເຂດເມືອງກະບິນ ລະພັດ ແຄວ້ນສັກກະ ຄັ້ງນັ້ນແລ ພຣະນາງມະຫາປະຊາບໍດີໂຄຕະມີເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວ ຍືນຢູ່ປ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ

“ຂໍປະທານວະໂຣກາດ ມາຕຸຄາມເພິ່ງໄດ້ອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດ ໃນພຣະທຳວິໄນທີ່ພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າຊົງປະກາດໄວ້ດ້ວຍເທີນ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຫ້າມວ່າ “ຢ່າເລີຍ ໂຄຕະມີ ທ່ານຢ່າພິຈາການທີ່ມາຕຸຄາມອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດ ໃນທຳວິໄນທີ່ຕະຖາຄົດປະກາດໄວ້ເລີຍ”

ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ພຣະນາງມະຫາປະຊາບໍດີໂຄຕະມີກໍຂາບທູນວ່າ ຂໍປະທານວະໂຣກາດ ມາຕຸຄາມເພິ່ງໄດ້ອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດໃນພຣະທຳວິໄນ ທີ່ພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າຊົງປະກາດໄວ້ດ້ວຍເທີນ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຫ້າມວ່າ “ຢ່າເລີຍ ໂຄຕະມີ ທ່ານຢ່າພິຈາການທີ່ມາຕຸຄາມອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດໃນທຳວິໄນທີ່ຕະຖາຄົດປະກາດໄວ້ເລີຍ”

ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ພຣະນາງມະຫາປະຊາບໍດີໂຄຕະມີກໍຂາບທູນວ່າ “ຂໍປະທານວະໂຣກາດ ມາຕຸຄາມເພິ່ງໄດ້ອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດໃນພຣະທຳວິໄນ ທີ່ພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າຊົງປະກາດໄວ້ດ້ວຍເທີນ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຫ້າມວ່າ “ຢ່າເລີຍ ໂຄຕະມີ ທ່ານຢ່າພິຈາການທີ່ມາຕຸຄາມອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດໃນທຳວິໄນທີ່ຕະຖາຄົດປະກາດໄວ້ເລີຍ”

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະນາງມະຫາປະຊາບໍດີໂຄຕະມີຊົງດຳລິວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າບໍ່ຊົງອະນຸຍາດ ໃຫ້ມາຕຸຖາມໄດ້ອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດ ໃນພຣະທຳວິໄນທີ່ພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າຊົງປະກາດໄວ້” ຊົງເປັນທຸກ ເສຍພຣະຫະໄທ ນ້ຳພຣະເນດນອງພຣະພັກ ກັນແສງຢູ່ ຖວາຍອະພິວາດ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງທຳປະທັກຂຶ້ນແລ້ວສະເດັດຈາກໄປ

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນ ເຂດເມືອງກະບິນລະພັດຕາມພະປະສົງແລ້ວ ສະເດັດຈາກໄປທາງເມືອງເວສາລີ ສະເດັດຈາກໄປໂດຍລຳດັບຈົນເຖິງເມືອງເວສາລີ ໃນທີ່ນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ທີ່ກູຕາຄານສາລາ ປ່າມະຫາວັນ ເຂດເມືອງເວສາລີ

ເວລານັ້ນ ພຣະນາງມະຫາປະຊາບໍດີໂຄຕະມີຊົງປົງພຣະເກສາ ຊົງນຸ່ງຜ້າກາສາຍະສະເດັດໄປທາງເມືອງເວສາລີພ້ອມດ້ວຍນາງສາກິຍານິຈຳນວນຫຼາຍ ສະເດັດເຂົ້າໄປສູ່ກູຕາຄານສາລາ ປ່າມະຫາວັນ ເຂດເມືອງເວສາລີໂດຍລຳດັບ ເວລານັ້ນ ພຣະນາງມະຫາປະຊາບໍດີໂຄຕະມີພຣະ ບາດຣະບົມ ພຣະວໍຣະກາຍເປີເປື້ອນຝຸ່ນທຸລີ ເປັນທຸກ ເສຍພຣະຫະໄທ ນ້ຳພຣະເນດນອງພຣະພັກ ປະທັບຍືນກັນແສງຢູ່ພາຍນອກຊັ້ມປະຕູ

ທ່ານພຣະອານົນໄດ້ເຫັນພຣະນາງມະຫາປະຊາບໍດີໂຄຕະມີ ມີພຣະບາດຣະບົມ ພຣະວໍຣະກາຍ ເປີເປື້ອນຝຸ່ນທຸລີ ເປັນທຸກ ເສຍພຣະຫະໄທ ນ້ຳພຣະເນດນອງພຣະພັກ ປະທັບຍືນກັນແສງຢູ່ທີ່ພາຍນອກຊັ້ມປະຕູ ຈຶ່ງຖາມພຣະນາງມະຫາປະຊາບໍດີໂຄຕະມີວ່າ “ພຣະນາງໂຄຕະມີ ເພາະເຫດໃດ ພຣະອົງຈຶ່ງມີພຣະບາດຣະບົມ ພຣະວໍຣະກາຍເປີເປື້ອນຝຸ່ນທຸລີ ເປັນທຸກ ເສຍພຣະຫະໄທ ນ້ຳພຣະເນດນອງພຣະພັກ ປະທັບຍືນກັນແສງຢູ່ທີ່ພາຍນອກຊັ້ມປະຕູ”

ພຣະນາງມະຫາປະຊາບໍດີໂຄຕະມີຕັດຕອບວ່າ “ທ່ານອານົນຜູ້ຈະເລີນ ທີ່ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ເພາະພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າບໍ່ຊົງອະນຸຍາດ ໃຫ້ມາຕຸຖາມໄດ້ອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດໃນ ພຣະທຳວິໄນທີ່ພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າຊົງປະກາດໄວ້”

ທ່ານພຣະອານົນກ່າວວ່າ “ພຣະນາງໂຄຕະມີ ຖ້າເຊັ່ນນັ້ນຂໍພຣະອົງຈຶ່ງຖ້າຢູ່ກ່ອນຈົນກວ່າ ອາຕະມາຈະທູນຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໃຫ້ມາຕຸຖາມໄດ້ອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດໃນ ພຣະທຳວິໄນທີ່ພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າຊົງປະກາດໄວ້”

ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະອານົນເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ກ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພຣະນາງມະຫາປະຊາບໍດີໂຄຕະມີນີ້ ມີພຣະບາດຣະບົມ ພຣະວໍຣະກາຍ ເປີເປື້ອນຝຸ່ນທຸລີ ເປັນທຸກ ເສຍພຣະຫະໄທ ນ້ຳພຣະເນດນອງພຣະພັກ ປະທັບ

ຍິນ ກັນແສງຢູ່ທີ່ພາຍນອກຊັມປະຕູ ເພາະພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າບໍ່ຊົງອະນຸຍາດ ໃຫ້ມາຕຸຖາມ ໄດ້ອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດໃນພຣະທຳວິໄນ ທີ່ພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າຊົງປະກາດໄວ້ ຂໍປະທານວະໂຣກາດ ຂໍມາຕຸຖາມເພິ່ງໄດ້ອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດໃນພຣະທຳວິໄນ ທີ່ພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າຊົງປະກາດໄວ້ດ້ວຍເທີນ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຫ້າມວ່າ “ຢ່າເລີຍ ອານົນ ທ່ານຢ່າພິຈາການທີ່ມາຕຸຖາມອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດໃນທຳວິໄນທີ່ຕະຖາຄົດປະກາດໄວ້ເລີຍ”

ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ຯລຯ

ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ທ່ານພຣະອານົນກໍໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂໍປະທານວະໂຣກາດ ຂໍມາຕຸຖາມເພິ່ງໄດ້ອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດໃນພຣະທຳວິໄນທີ່ພຣະຕະຖາຄົດ ຊົງປະກາດໄວ້ດ້ວຍເທີນ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຫ້າມວ່າ “ຢ່າເລີຍ ອານົນ ທ່ານຢ່າພິຈາການທີ່ມາຕຸຖາມອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດໃນທຳວິໄນທີ່ຕະຖາຄົດປະກາດໄວ້ເລີຍ”

ລຳດັບນັ້ນ ທ່ານພຣະອານົນໄດ້ມີຄວາມດຳຣິວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າບໍ່ຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ມາຕຸຖາມອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດ ໃນພຣະທຳວິໄນທີ່ພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າຊົງປະກາດໄວ້ ທາງທີ່ດີເຮົາຄວນທູນຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໃຫ້ມາຕຸຖາມອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດໄດ້ໃນພຣະທຳວິໄນທີ່ພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າຊົງປະກາດໄວ້ ດ້ວຍອຸບາຍບາງຢ່າງດີກວ່າ”

ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະອານົນໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງ ຜູ້ຈະເລີນ ເມື່ອມາຕຸຖາມອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດ ໃນພຣະທຳວິໄນທີ່ພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າຊົງປະກາດໄວ້ ຈະສາມາດເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນ ສະກະທາຄາມິຜົນ ອະນາຄາມິຜົນ ຫຼື ອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ຫຼືບໍ່?”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ອານົນ ມາຕຸຖາມອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນ ບັນພະຊົດໃນທຳວິໄນທີ່ຕະຖາຄົດປະກາດໄວ້ ສາມາດເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນ ສະກະທາຄາມິຜົນ ອະນາຄາມິຜົນ ຫຼື ອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້”

ທ່ານພຣະອານົນຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຖ້າມາຕຸຖາມອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດໃນພຣະທຳວິໄນ ທີ່ພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າຊົງປະກາດໄວ້ ສາມາດເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນ ຯລຯ ຫຼື ອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ ພຣະນາງມະຫາປະຊາບໍດີໂຄຕະມີເປັນພຣະມາ

ຕຸດສາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງມີອຸປະກາຣະຫຼາຍ ເຄີຍປະຕັບປະຄອງເບິ່ງແຍງຖວາຍ ເຂົ້າປ້ອນນ້ຳນົມເມື່ອພຣະຊົນນະນີສະຫວັນນະຄົດ ຂໍປະທານວະໂຣກາດ ຂໍມາຕູຖາມເພິ່ງໄດ້ ອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດໃນພຣະທຳວິໄນທີ່ພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າຊົງປະກາດໄວ້ດ້ວຍ ເທີ້ນ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ອານົນ ຖ້າມະຫາປະຊາບໍດີໂຄຕະມີຮັບຄະຣຸທຳ ຕູ ປະການນີ້ໄດ້ ການຮັບຄະຣຸທຳນັ້ນ ເປັນການອຸປະສົມບົດຂອງນາງ ຄື

໑. ພິກຂຸນີເຖິງຈະບວດໄດ້ ໑໐໐ ພັນສາ ກໍຕ້ອງທຳການຂາບໄຫວ້ ການຕ້ອນຮັບ ການກະທຳອັນຊະລິກຳ ການເຮັດສາມິຈິກຳ ແກ່ພິກຂຸຜູ້ບວດແມ່ນໃນວັນນັ້ນ ທຳຂໍ້ນີ້ພິກຂຸນີເພິ່ງສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ນັບຖື ບູຊາ ບໍ່ເພິ່ງລ່ວງລະເມີດຈົນ ຕະຫຼອດຊີວິດ
໒. ພິກຂຸນີບໍ່ເພິ່ງຢູ່ຈຳພັນສາໃນອາວາດທີ່ບໍ່ມີພິກຂຸ ທຳຂໍ້ນີ້ພິກຂຸນີເພິ່ງສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ນັບຖື ບູຊາ ບໍ່ເພິ່ງລ່ວງລະເມີດຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ
໓. ພິກຂຸນີເພິ່ງຫວັງທຳ ໒ ຢ່າງ ຄື ຖາມອຸໂປສົດ ແລະໄປຮັບໂອວາດຈາກພິກຂຸ ສົງທຸກເຄິ່ງເດືອນ ທຳຂໍ້ນີ້ພິກຂຸນີເພິ່ງສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ນັບຖື ບູຊາ ບໍ່ເພິ່ງ ລ່ວງລະເມີດຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ
໔. ພິກຂຸນີຈຳພັນສາແລ້ວເພິ່ງປະວາຣະນາໃນສົງ ໒ ຝ່າຍ ໂດຍສະຖານ ໓ ຄື ໄດ້ ເຫັນ ໄດ້ຟັງ ຫຼື ໄດ້ນຶກສົງໄສ ທຳຂໍ້ນີ້ພິກຂຸນີເພິ່ງສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ນັບຖື ບູຊາ ບໍ່ເພິ່ງລ່ວງລະເມີດຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ
໕. ພິກຂຸນີຕ້ອງຄະຣຸທຳແລ້ວເພິ່ງປະພຶດປັກຂະມານັດໃນສົງ ໒ ຝ່າຍ ທຳ ຂໍ້ນີ້ພິກຂຸນີເພິ່ງສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ນັບຖື ບູຊາ ບໍ່ເພິ່ງລ່ວງລະເມີດຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ
໖. ພິກຂຸນີເພິ່ງສະແຫວງຫາການອຸປະສົມບົດໃນສົງ ໒ ຝ່າຍໃຫ້ແກ່ນາງສິກຂະມາ ນາ ທີ່ສຶກສາທຳ ໖ ຂໍ້ ຕະຫຼອດ ໒ ປີແລ້ວ ທຳຂໍ້ນີ້ພິກຂຸນີເພິ່ງສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ນັບຖື ບູຊາ ບໍ່ເພິ່ງລ່ວງລະເມີດຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ
໗. ພິກຂຸນີບໍ່ເພິ່ງດ່ຳ ບໍ່ເພິ່ງບໍຣິພາດພິກຂຸ ບໍ່ວ່າກໍຣະນີໃດ ໆ ທຳຂໍ້ນີ້ພິກຂຸນີ ເພິ່ງ ສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ນັບຖື ບູຊາ ບໍ່ເພິ່ງລ່ວງລະເມີດຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ

໘. ຕັ້ງແຕ່ວັນນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ຫ້າມພິກຂຸນີ້ສັງສອນພິກຂຸ ແຕ່ບໍ່ຫ້າມພິກຂຸສັງສອນ
ພິກຂຸນີ ທຳຂໍ້ນີ້ພິກຂຸນີເພິ່ງສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ນັບຖື ບູຊາ ບໍ່ເພິ່ງລ່ວງລະເມີດ
ຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ

ອານົນ ຖ້າມະຫາປະຊາບໍດີໂຄຕະມີຮັບຄະຣຸທຳ ຕ ປະການນີ້ໄດ້ ການຮັບຄະຣຸທຳນັ້ນ
ເປັນການອຸປະສົມບົດຂອງທ່ານ”

ລຳດັບນັ້ນ ທ່ານພຣະອານົນຮຽນຄະຣຸທຳ ຕ ປະການນີ້ໃນສຳນັກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາ
ກເຈົ້າແລ້ວ ເຂົ້າໄປທາພຣະນາງມະຫາປະຊາບໍດີໂຄຕະມີເຖິງທີ່ປະທັບ ແລ້ວກ່າວກັບພຣະນາງ
ມະຫາປະຊາບໍດີໂຄຕະມີດັ່ງນີ້ວ່າ

“ພຣະນາງໂຄຕະມີ ຖ້າພຣະອົງຮັບຄະຣຸທຳ ຕ ປະການໄດ້ ການຮັບຄະຣຸທຳນັ້ນຈັກເປັນ
ການອຸປະສົມບົດຂອງພຣະອົງ ຄື

໑. ພິກຂຸນີເຖິງຈະບວດໄດ້ ໑໐໐ ພັນສາ ກໍຕ້ອງທຳການຂາບໄຫວ້ ການຕ້ອນຮັບ
ການກະທຳອັນຊະລິກຳ ການເຮັດສາມິຈິກຳແກ່ພິກຂຸຜູ້ບວດແມ່ນໃນວັນນັ້ນ ທຳ
ຂໍ້ນີ້ພິກຂຸນີເພິ່ງສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ນັບຖື ບູຊາ ບໍ່ເພິ່ງລ່ວງລະເມີດຈົນຕະຫຼອດ
ຊີວິດ

໑໙໑

໘. ຕັ້ງແຕ່ວັນນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ຫ້າມພິກຂຸນີ້ສັງສອນພິກຂຸ ແຕ່ບໍ່ຫ້າມພິກຂຸສັງສອນ
ພິກຂຸນີ ທຳຂໍ້ນີ້ພິກຂຸນີເພິ່ງສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ນັບຖື ບູຊາ ບໍ່ເພິ່ງລ່ວງລະເມີດ
ຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ

ພຣະນາງໂຄຕະມີ ຖ້າພຣະອົງຮັບຄະຣຸທຳ ຕ ປະການໄດ້ ການຮັບຄະຣຸທຳນັ້ນແລ ຈັກ
ເປັນການອຸປະສົມບົດຂອງພຣະອົງ”

ພຣະນາງມະຫາປະຊາບໍດີໂຄຕະມີຕັດຕອບວ່າ “ທ່ານອານົນຜູ້ຈະເລີນ ຂ້ານ້ອຍ ຂໍນ້ອມ
ຮັບ ຄະຣຸທຳ ຕ ປະການນີ້ ບໍ່ລ່ວງລະເມີດຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ ປຽບເໝືອນຍິງສາວ ຫຼື ຊາຍໜຸ່ມຜູ້
ມັກແຕ່ງກາຍເມື່ອອາບນ້ຳດຳຫົວແລ້ວ ໄດ້ພວງດອກອຸບົນ ພວງດອກມະລິ ຫຼື ພວງດອກລຳ
ດວນແລ້ວ ກໍໃຊ້ມືທັງສອງປະຄອງຮັບໄວ້ເໝືອຫົວ”

ຕໍ່ມາ ທ່ານພຣະອານົນເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດ
ແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ

“ພຣະນາງມະຫາປະຊາບໍດີໂຄຕະມີຊົງຮັບຄະຣຸທຳ ຕູ ປະການແລ້ວ ຈະບໍ່ລ່ວງລະເມີດຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ອານົນ ຖ້າມາຕຸຄາມຈະບໍ່ອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດໃນທຳວິໄນທີ່ຕະຖາຄົດປະກາດໄວ້ ພົມມະຈັນກໍຈະດຳລົງຢູ່ໄດ້ນານ ສັດທຳຈະດຳລົງຢູ່ໄດ້ ໑,໐໐໐ ປີ ແຕ່ເພາະມາຕຸຄາມອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດໃນທຳວິໄນທີ່ຕະຖາຄົດປະກາດໄວ້ ບັດນີ້ ພົມມະຈັນຈະດຳລົງຢູ່ໄດ້ບໍ່ດົນ ທັງສັດທຳ ຈະດຳລົງຢູ່ໄດ້ພຽງ ໕໐໐ ປີ”

ທຳວິໄນທີ່ມີມາຕຸຄາມອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດ ຈະດຳລົງຢູ່ໄດ້ບໍ່ດົນປຽບເໝືອນຕະກູນໜຶ່ງທີ່ມີສະຕິຫຼາຍ ມີບຸຣຸດໜ້ອຍ ຈະຖືກໂຈນປຸ້ນຊັບທຳຮ້າຍໄດ້ງ່າຍ

ທຳວິໄນທີ່ມີມາຕຸຄາມອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດ ຈະດຳລົງຢູ່ໄດ້ບໍ່ດົນປຽບເໝືອນ ໜອນຂະຍອກທີ່ລົງໃນນາເຂົ້າສາລີເຊິ່ງອຸດົມສົມບູນ ກໍເຮັດໃຫ້ນາເຂົ້ານັ້ນ ຄົງຢູ່ໄດ້ບໍ່ດົນ

ທຳວິໄນທີ່ມີມາຕຸຄາມອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດ ຈະດຳລົງຢູ່ໄດ້ບໍ່ດົນ ປຽບເໝືອນເພັຍທີ່ລົງໃນໄຮ່ອ້ອຍເຊິ່ງອຸດົມສົມບູນ ກໍເຮັດໃຫ້ໄຮ່ອ້ອຍນັ້ນຄົງຢູ່ໄດ້ບໍ່ດົນ

ອານົນ ເຮົາບັນຍັດຄະຣຸທຳ ຕູ ປະການໄວ້ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພິກຂຸນີ້ລ່ວງລະເມີດຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ ປຽບເໝືອນຄົນກັນທຳນົບທີ່ສະໃຫຍ່ໄວ້ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ນ້ຳໄຫຼອອກ ສະນັ້ນ

ໂຄຕະມີສູດທີ ໑ ຈົບ

໒. ໂອວາທະສູດ

ວ່າດ້ວຍຄຸນສົມບັດຂອງພິກຂຸຜູ້ຈະສອນພິກຂຸນີ

[໕໒] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນ ກູຕາຄານສາລາ ປ່າມະຫາວັນເຂດເມືອງເວສາລີ ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະອານົນເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳເທົ່າໃດນໍ ສົງຈິ່ງຄວນສົມມຸດໃຫ້ເປັນຜູ້ສັງສອນພິກຂຸນີ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ອານົນ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ຕູ ປະການ ສົງຈິ່ງຄວນສົມມຸດໃຫ້ເປັນຜູ້ສອນພິກຂຸນີ ທຳ ຕູ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ເປັນຜູ້ມີສິນ ຯລຯ ສະມາທານສິກສາຢູ່ໃນສິກຂາບົດທັງຫຼາຍ
໒. ເປັນພະຫຼຸສູດ ຯລຯ ແທງຕະຫຼອດດີດ້ວຍທິດຖິ
໓. ເປັນຜູ້ຊົງຈຳປາຕິໂມກທັງສອງໄດ້ດີ ຈຳແນກໄດ້ດີ ໃຫ້ເປັນໄປໄດ້ດີໂດຍພຶດສະດານ ພິຈາລະນາໄດ້ດີໂດຍສູດ ໂດຍອະນຸພະຍັນຊະນະ
໔. ເປັນຜູ້ມີວາຈາງາມ ເຈຣະຈາຖ້ອຍຄຳໄພເລາະ ປະກອບດ້ວຍວາຈາຊາວເມືອງທີ່ສະຫຼະສະຫຼວຍ ບໍ່ມີໂທດ ໃຫ້ຮູ້ຄວາມໝາຍໄດ້
໕. ເປັນຜູ້ສາມາດທີ່ຈະຊີ້ແຈ້ງໃຫ້ພິກຂຸນິສົງເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຈໃຫ້ຢາກຮັບເອົາໄປປະຕິບັດ ຊຸກຍູ້ໃຈໃຫ້ອາດຫານແກ່ກ້າ ປອບປະໂລມໃຈໃຫ້ສົດຊື່ນຮ່າເຣິງດ້ວຍທຳມິກະຖາ
໖. ເປັນທີ່ຮັກ ເປັນທີ່ພໍໃຈຂອງພິກຂຸນິໂດຍສ່ວນຫຼາຍ
໗. ເປັນຜູ້ບໍ່ເຄີຍປະພຶດລ່ວງຄະຣຸທຳ ໃນສະຕິຜູ້ນຸ່ງທີ່ມັກສາຍະບວດອຸທິດພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນີ້
໘. ມີພັນສາ ໒໐ ຫຼື ເກີນ ໒໐

ອານົນ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໘ ປະການນີ້ ສົງຈິ່ງຄວນສົມມຸດໃຫ້ເປັນຜູ້ສັງສອນພິກຂຸນີ້”

ໂອວາທະສູດທີ ໒ ຈົບ

໓. ສັງຂິດຕະສູດ

ວ່າດ້ວຍລັກສະນະທຳວິໄນໂດຍຫຍໍ້

[໕໓] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນກູຕາຄານສາລາ ປ່າມະຫາວັນເຂດເມືອງເວສາລີ ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະນາງມະຫາປະຊາບໍດີໂຄຕະມີ ໄດ້ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວ ໄດ້ຍືນຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ຂໍປະທານວະໂຣກາດ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງສະແດງທຳໂດຍຫຍໍ້ທີ່ເມື່ອຂ້ານ້ອຍຟັງແລ້ວ ຈະເພິ່ງເປັນຜູ້ຈາກໄປຢູ່ຜູ້ດຽວ ບໍ່ຜະໝາດ ມີຄວາມພຽນ ອຸທິດກາຍແລະໃຈຢູ່ດ້ວຍເທີນ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ໂຄຕະມີ ທ່ານຮູ້ທຳເຫຼົ່າໃດວ່າ

໑. ທຳເຫຼົ່ານີ້ເປັນໄປເພື່ອຄວາມກຳໜົດ	ບໍ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມກຳໜົດ
໒. ທຳເຫຼົ່ານີ້ເປັນໄປເພື່ອຄວາມປະກອບໄວ້	ບໍ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມພາກ
໓. ທຳເຫຼົ່ານີ້ເປັນໄປເພື່ອການສະສົມ	ບໍ່ເປັນໄປເພື່ອການບໍ່ສະສົມ
໔. ທຳເຫຼົ່ານີ້ເປັນໄປເພື່ອຄວາມມັກຫຼາຍ	ບໍ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມມັກໜ້ອຍ
໕. ທຳເຫຼົ່ານີ້ເປັນໄປເພື່ອຄວາມບໍ່ສັນໂດດ	ບໍ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມສັນໂດດ
໖. ທຳເຫຼົ່ານີ້ເປັນໄປເພື່ອຄວາມຄຸກຄີໝູ່ຄະນະ	ບໍ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມສະຫງົດ
໗. ທຳເຫຼົ່ານີ້ເປັນໄປເພື່ອຄວາມຂີ້ຄ້ານ	ບໍ່ເປັນໄປເພື່ອຜາຣົບຄວາມພຽນ
໘. ທຳເຫຼົ່ານີ້ເປັນໄປເພື່ອຄວາມເປັນຄົນລ້ຽງຍາກ	ບໍ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມເປັນຄົນລ້ຽງງ່າຍ

ໂຄຕະມີ ທ່ານເພິ່ງຊົງຈຳທຳເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ໂດຍສ່ວນດຽວວ່າ “ນັ້ນບໍ່ແມ່ນທຳ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນວິໄນ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນສັດຕູສາດ”

ໂຄຕະມີ ທ່ານຮູ້ທຳເຫຼົ່າໃດ ວ່າ

໑. ທຳເຫຼົ່ານີ້ເປັນໄປເພື່ອຄວາມກຳໜົດ	ບໍ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມກຳໜົດ
໒. ທຳເຫຼົ່ານີ້ເປັນໄປເພື່ອຄວາມພາກ	ບໍ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມປະກອບໄວ້
໓. ທຳເຫຼົ່ານີ້ເປັນໄປເພື່ອການບໍ່ສະສົມ	ບໍ່ເປັນໄປເພື່ອການສະສົມ
໔. ທຳເຫຼົ່ານີ້ເປັນໄປເພື່ອຄວາມມັກໜ້ອຍ	ບໍ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມມັກຫຼາຍ
໕. ທຳເຫຼົ່ານີ້ເປັນໄປເພື່ອຄວາມສັນໂດດ	ບໍ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມບໍ່ສັນໂດດ
໖. ທຳເຫຼົ່ານີ້ເປັນໄປເພື່ອຄວາມສະຫງົດ	ບໍ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມຄຸກຄີໝູ່ຄະນະ
໗. ທຳເຫຼົ່ານີ້ເປັນໄປເພື່ອຜາຣົບຄວາມພຽນ	ບໍ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມຂີ້ຄ້ານ
໘. ທຳເຫຼົ່ານີ້ເປັນໄປເພື່ອຄວາມເປັນຄົນລ້ຽງງ່າຍ	ບໍ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມເປັນຄົນລ້ຽງຍາກ

ໂຄຕະມີ ທ່ານເພິ່ງຊົງຈຳທຳເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ໂດຍສ່ວນດຽວວ່າ “ນັ້ນເປັນທຳ ນັ້ນເປັນວິໄນ ນັ້ນເປັນສັດຕູສາດ”

ສັງຂິດຕະສູດທີ ໓ ຈົບ

໔. ທິຄະຊານຸສູດ

ວ່າດ້ວຍໂກລິຍະບຸດຊື່ວ່າທິຄະຊານຸ

[໕໔] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນ ນິຄົມຂອງຊາວໂກລິຍະຊື່ວ່າ ກັກກະຣະ ປັດຕະ ເຂດເມືອງໂກລິຍະ ຄັ້ງນັ້ນ ໂກລິຍະບຸດຊື່ວ່າ ທິຄະຊານຸໄດ້ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ດັ່ງນີ້ວ່າ

“ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພວກຂ້າພຣະອົງເປັນຄະລິຫັດ ເປັນກາມໂພຄີ ຢູ່ຄອງເຮືອນນອນບຸດບຸດ ໃຊ້ຈັນຂອງຊາວກາສີ ຫັດຊົງດອກໄມ້ ຂອງຫອມ ແລະເຄື່ອງລູບໄລ້ ຍົນດີຄຳ ແລະເງິນ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໂຜດສະແດງທຳທີ່ຈະເພິ່ງເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນໃນພົບນີ້ ເພື່ອສຸກໃນພົບນີ້ແລະເພື່ອເກື້ອກູນໃນພົບໜ້າເພື່ອສຸກໃນພົບໜ້າແກ່ຂ້າພຣະອົງທັງຫຼາຍເທີນ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພະຍັກຄະປັດຊະ ທຳ ໔ ປະການນີ້ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນໃນພົບນີ້ ເພື່ອສຸກໃນພົບນີ້ແກ່ກຸນລະບຸດ

ທຳ ໔ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອຸດຖານະສຳປະທາ	(ຄວາມເຖິງພ້ອມດ້ວຍຄວາມໝັ້ນ)
໒. ອາຣັກຂະສຳປະທາ	(ຄວາມເຖິງພ້ອມດ້ວຍການຮັກສາ)
໓. ກັນລະຍານະມິດຕະຕາ	(ຄວາມເປັນຜູ້ມີມິດຕິ)
໔. ສະມະຊິວິຕາ	(ຄວາມເປັນຢູ່ເໝາະສົມ)

ອຸດຖານະສຳປະທາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ກຸນລະບຸດໃນໂລກນີ້ລ້ຽງຊີບດ້ວຍວຽກງານໃດ ຈະເປັນກະສິກຳ ພານິດຊະກຳ ໂຄຣັກຂະກຳ ເປັນຊ່າງສອນ ຮັບຮາດຊະການ ຫຼື ສິລະປະຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງກໍຕາມ ເປັນຜູ້ຂະຫຍັນ ບໍ່ຂີ້ຄ້ານໃນວຽກງານທີ່ຈະຕ້ອງຊ່ວຍກັນເຮັດນັ້ນ ປະກອບດ້ວຍປັນຍາເປັນເຄື່ອງພິຈາລະນາ ອັນເປັນອຸບາຍໃນວຽກງານທີ່ຈະຕ້ອງຊ່ວຍກັນເຮັດນັ້ນ ສາມາດເຮັດໄດ້ ສາມາດຈັດໄດ້ ນີ້ຮຽກວ່າ ອຸດຖານະສຳປະທາ

ອາຣັກຂະສຳປະທາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ກຸນລະບຸດໃນໂລກນີ້ມີໂພຄະຊັບທີ່ທາມາໄດ້ດ້ວຍຄວາມຂະຫຍັນໝັ້ນພຽນ ເກັບລວບລວມ ດ້ວຍເທື່ອແຮງ ອາບເທື່ອຕາງນ້ຳ ປະກອບດ້ວຍທຳ ໄດ້ມາໂດຍທຳ ເຂົ້າຮັກສາ ຄຸ້ມ

ຄອງໂພຄະຊັບນັ້ນດ້ວຍຄິດວ່າ “ເຮັດແນວໃດ ໂພຄະຊັບເຫຼົ່ານີ້ຂອງເຮົາ ຈຶ່ງຈະບໍ່ຖືກພຣະຣາຊາຍຶດ ໂຈນບໍ່ລັກ ໄຟບໍ່ໄໝ້ ນ້ຳບໍ່ພັດໄປ ທາຍາດຜູ້ບໍ່ເປັນທີ່ຮັກບໍ່ລັກໄປ” ນີ້ຮຽກວ່າ ອາຣັກຂະສຳປະທາ

ກັນລະຍານະມິດຕະຕາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ກຸນລະບຸດໃນໂລກນີ້ວາງຕົວເໝາະສົມ ເຈຣະຈາ ສົນທະນາກັບຄົນໃນໝູ່ບ້ານຫຼືໃນນິຄົມທີ່ ຕົນອາໄສຢູ່ ຈະເປັນຄະຫະບໍດີ ບຸດຄະຫະບໍດີ ຄົນໝູ່ມູ່ຜູ້ເຄ່າງສິນ ຫຼືຄົນແກ່ຜູ້ເຄ່າງສິນກໍຕາມ ຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສັດທາ ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິນ ເຖິງພ້ອມດ້ວຍຈາຄະ ແລະເຖິງພ້ອມດ້ວຍປັນຍາ ຄອຍຖ້າສຶກສາສັດທາສຳປະທາຂອງທ່ານຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສັດທາຕາມສົມຄວນ ຄອຍຖ້າສຶກສາສິນສຳປະທາຂອງທ່ານຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິນຕາມສົມຄວນ ຄອຍຖ້າສຶກສາຈາຄະສຳປະທາຂອງທ່ານຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍຈາຄະຕາມສົມຄວນ ແລະຄອຍຖ້າສຶກສາປັນຍາສຳປະທາຂອງທ່ານຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍປັນຍາຕາມສົມຄວນ ນີ້ຮຽກວ່າ ກັນລະຍານະມິດຕະຕາ

ສະມະຊິວິຕາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ກຸນລະບຸດໃນໂລກນີ້ຮູ້ທາງຈະເລີນແຫ່ງໂພຄະຊັບ ແລະທາງເສື່ອມແຫ່ງໂພຄະຊັບ ແລ້ວ ລ້ຽງຊີບແຕ່ພໍເໝາະ ບໍ່ໃຫ້ຟຸ່ມເພືອຍຫຼາຍ ບໍ່ໃຫ້ຝືດເຄືອງຫຼາຍດ້ວຍຄິດວ່າ “ດ້ວຍການໃຊ້ຈ່າຍຢ່າງນີ້ ຣາຍຮັບຂອງເຮົາຈັກເກີນຣາຍຈ່າຍ ແລະຣາຍຈ່າຍຂອງເຮົາຈັກບໍ່ເກີນຣາຍຮັບ” ປຽບເໝືອນຄົນຊ່ຽງຂອງ ຫຼື ລູກມືຂອງຄົນຊ່ຽງຂອງຍົກຊິງຊ່ຽງຂຶ້ນເບິ່ງກໍຮູ້ໄດ້ວ່າ “ຕ້ອງລຸດລົງເທົ່ານີ້ ຫຼືເພີ່ມຂຶ້ນເທົ່ານີ້” ສັນໃດ ກຸນລະບຸດກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ຮູ້ທາງຈະເລີນແຫ່ງໂພຄະຊັບ ແລະທາງເສື່ອມແຫ່ງໂພຄະຊັບແລ້ວລ້ຽງຊີບແຕ່ພໍເໝາະ ບໍ່ໃຫ້ຟຸ່ມເພືອຍຫຼາຍ ບໍ່ໃຫ້ຝືດເຄືອງຫຼາຍດ້ວຍຄິດວ່າ “ດ້ວຍການໃຊ້ຈ່າຍຢ່າງນີ້ ຣາຍຮັບຂອງເຮົາຈັກເກີນຣາຍຈ່າຍ ແລະຣາຍຈ່າຍຂອງເຮົາຈັກບໍ່ເກີນຣາຍຮັບ” ຖ້າກຸນລະບຸດນີ້ມີຣາຍຮັບໜ້ອຍ ແຕ່ລ້ຽງຊີບຢ່າງຟຸ່ມເພືອຍ ກໍຈະມີຜູ້ກ່າວຫາເຂົາໄດ້ວ່າ “ກຸນລະບຸດຜູ້ນີ້ໃຊ້ຈ່າຍໂພຄະຊັບ ເໝືອນຄົນກິນໝາກເດື່ອ” ຖ້າກຸນລະບຸດນີ້ມີຣາຍຮັບຫຼາຍ ແຕ່ລ້ຽງຊີບຢ່າງຝືດເຄືອງ ກໍຈະມີຜູ້ກ່າວຫາ ເຂົາໄດ້ວ່າ “ກຸນລະບຸດຜູ້ນີ້ຈັກຕາຍຢ່າງບໍ່ສົມຖານະ” ແຕ່ເພາະກຸນລະບຸດນີ້ຮູ້ທາງຈະເລີນແຫ່ງໂພຄະຊັບແລະທາງເສື່ອມແຫ່ງໂພຄະຊັບ ແລ້ວລ້ຽງຊີບແຕ່ພໍເໝາະ ບໍ່ໃຫ້ຟຸ່ມເພືອຍຫຼາຍ ບໍ່ໃຫ້ຝືດເຄືອງຫຼາຍດ້ວຍຄິດວ່າ “ດ້ວຍການໃຊ້ຈ່າຍຢ່າງນີ້ ຣາຍຮັບຂອງເຮົາຈັກເກີນຣາຍຈ່າຍ ແລະຣາຍຈ່າຍຂອງເຮົາຈັກບໍ່ເກີນຣາຍຮັບ” ນີ້ຮຽກວ່າ ສະມະຊິວິຕາ

ພະຍັກຄະປັດຊະ ໂພຄະຊັບທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍຊອບຢ່າງນີ້ ມີທາງເສື່ອມ ໔ ປະການ ຄື

໑. ເປັນນັກເລງແມ່ຍິງ

໒. ເປັນນັກເລງສຸຣາ

໓. ເປັນນັກເລງການພະນັນ

໔. ເປັນຜູ້ມີມິດຊົ່ວມີສະຫາຍຊົ່ວມີເພື່ອນຊົ່ວ

ປຽບເໝືອນສະນ້ຳໃຫຍ່ມີທາງໄຫຼເຂົ້າ ໔ ທາງ ມີທາງໄຫຼອອກ ໔ ທາງ ບຸຣຸດເພິ່ງປິດທາງໄຫຼເຂົ້າ ເປີດທາງໄຫຼອອກຂອງສະນ້ຳນັ້ນ ແລະຝົນກໍບໍ່ໄດ້ຕົກຕ້ອງຕາມລະດູການ ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນີ້ ສະນ້ຳໃຫຍ່ນັ້ນກໍເຫືອດແຫ້ງໄປ ບໍ່ເພີ່ມປະລິມານຂຶ້ນເລີຍ ສັນໃດ ໂພຄະຊັບທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍຊອບຢ່າງນີ້ ກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ມີທາງເສື່ອມ ໔ ປະການ ຄື

໑. ເປັນນັກເລງແມ່ຍິງ	໒. ເປັນນັກເລງສຸຣາ
໓. ເປັນນັກເລງການພະນັນ	໔. ເປັນຜູ້ມີມິດຊົ່ວມີສະຫາຍຊົ່ວມີເພື່ອນຊົ່ວ

ພະຍັກຄະປັດຊະ ໂພຄະຊັບທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍຊອບຢ່າງນີ້ ມີທາງຈະເລີນ ໔ ປະການ ຄື

໑. ບໍ່ເປັນນັກເລງແມ່ຍິງ	໒. ບໍ່ເປັນນັກເລງສຸຣາ
໓. ບໍ່ເປັນນັກເລງການພະນັນ	໔. ເປັນຜູ້ມີມິດດີ ມີສະຫາຍດີ ມີເພື່ອນດີ

ປຽບເໝືອນສະນ້ຳໃຫຍ່ມີທາງໄຫຼເຂົ້າ ໔ ທາງ ມີທາງໄຫຼອອກ ໔ ທາງ ບຸຣຸດເພິ່ງເປີດທາງໄຫຼເຂົ້າ ປິດທາງໄຫຼອອກຂອງສະນ້ຳນັ້ນ ແລະຝົນກໍຕົກຕ້ອງຕາມລະດູການ ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນີ້ ສະນ້ຳໃຫຍ່ນັ້ນກໍເພີ່ມປະລິມານຂຶ້ນ ບໍ່ເຫືອດແຫ້ງໄປເລີຍສັນໃດ ໂພຄະຊັບທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍຊອບຢ່າງນີ້ ກໍສັນນັ້ນ ຄືກັນ ມີທາງຈະເລີນ ໔ ປະການ ຄື

໑. ບໍ່ເປັນນັກເລງແມ່ຍິງ	໒. ບໍ່ເປັນນັກເລງສຸຣາ
໓. ບໍ່ເປັນນັກເລງການພະນັນ	໔. ເປັນຜູ້ມີມິດດີ ມີສະຫາຍດີ ມີເພື່ອນດີ

ພະຍັກຄະປັດຊະ ທຳ ໔ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນໃນພົບນີ້ ເພື່ອສຸກໃນພົບນີ້ແກ່ກູນລະບຸດ

ພະຍັກຄະປັດຊະ ທຳ ໔ ປະການນີ້ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນໃນພົບໜ້າ ເພື່ອສຸກໃນພົບໜ້າແກ່ກູນລະບຸດ ທຳ ໔ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສັດທາສຳປະທາ	໒. ສິລະສຳປະທາ
໓. ຈາຄະສຳປະທາ	໔. ປັນຍາສຳປະທາ

ສັດທາສຳປະທາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ກຸນລະບຸດໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ມີສັດທາ ເຊື່ອປັນຍາເຄື່ອງຕັດສະຮູ້ຂອງຕະຖາຄົດວ່າ “ແມ່ນຍ້ອນເຫດນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ຯລຯ ເປັນສາດສະດາຂອງເທວະດາແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ ເປັນພຣະພຸດທະເຈົ້າ ເປັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ” ນີ້ຮຽກວ່າ ສັດທາສຳປະທາ

ສິລະສຳປະທາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ກຸນລະບຸດໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ເວັ້ນຂາດຈາກການຂ້າສັດ ຯລຯ ເວັ້ນຂາດຈາກການເສບຂອງມືນເມົາ ຄື ສຸຣາ ແລະເມໂຣອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດ ນີ້ຮຽກວ່າ ສິລະສຳປະທາ

ຈາຄະສຳປະທາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ກຸນລະບຸດໃນໂລກນີ້ມີໃຈປາສະຈາກຄວາມຊື່ຖືອັນເປັນມົນທົນ ມີຈາຄະອັນສະລະແລ້ວ ມີຝ່າມີຊຸ່ມ ຍິນດີໃນການສະລະ ຄວນແກ່ການຂໍຍິນດີໃນການແຈກທານຢູ່ຄອງເຮືອນ ນີ້ຮຽກວ່າ ຈາຄະສຳປະທາ

ປັນຍາສຳປະທາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ກຸນລະບຸດໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ມີປັນຍາ ຄື ປະກອບດ້ວຍປັນຍາເປັນເຄື່ອງພິຈາລະນາເຫັນທັງຄວາມເກີດ ແລະຄວາມດັບອັນເປັນອະນິຍະ ທຳລາຍກິເລດໃຫ້ເຖິງຄວາມໝົດສິ້ນທຸກໂດຍຊອບ ນີ້ຮຽກວ່າ ປັນຍາສຳປະທາ

ພະຍັກຄະປັດຊະ ທຳ ໔ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນໃນພົບໜ້າ ເພື່ອສຸກໃນພົບໜ້າແກ່ກຸນລະບຸດ

ຄົນຂະຫຍັນໝັ້ນພຽນໃນວຽກງານ
ບໍ່ຜະໝາດ ຮູ້ວິທີການລ້ຽງຊີບແຕ່ພໍເໝາະ
ຮັກສາຊັບທີ່ທາມາໄດ້ ເປັນຜູ້ມີສັດທາ ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິນ
ຮູ້ຄວາມປະສົງຂອງຜູ້ຂໍ ປາສະຈາກຄວາມຊື່ຖື
ຊຳຮະທາງແຫ່ງປະໂຫຍດທີ່ມີໃນພົບໜ້າຢູ່ເປັນນິດ
ທີ່ພຣະພຸດທະເຈົ້າຜູ້ມີພຣະນາມວ່າສັດຈະ ຕັດທຳ ຕູ ປະການດັ່ງກ່າວມານີ້
ເພື່ອຜູ້ຄອງເຮືອນ ຜູ້ມີສັດທາ
ອັນເປັນເຫດນຳສຸກມາໃຫ້ໃນໂລກທັງ ໒ ຄື
ປະໂຫຍດເກື້ອກູນໃນພົບນີ້ ແລະສຸກໃນພົບໜ້າ
ຈາຄະ ບຸນນີ້ຍ່ອມຈະເລີນຍິ່ງຂຶ້ນ ແກ່ຄະລິທັດທັງຫຼາຍ ດ້ວຍປະການດັ່ງນີ້

ທິຄະຊານຸສູດທີ ໔ ຈົບ

໕. ອຸດຊະຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍອຸດຊະຍະພາມ

[໕໕] ຄັ້ງໜຶ່ງ ອຸດຊະຍະພາມເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ເຖິງທີ່ປະທັບໄດ້ສົນທະນາ ປາໄສກັບພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ພໍເປັນທີ່ບັນເທີງໃຈ ພໍເປັນທີ່ຣະນຶກເຖິງກັນແລ້ວນັ້ນຢູ່ ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ພວກຂ້າພຣະອົງຄິດຈະໄປຢູ່ຕ່າງຖິ່ນ ຂໍທ່ານພຣະໂຄດົມໂຜດສະແດງທຳທີ່ຈະອ່ານວຍຜົນເພື່ອເກື້ອກູນໃນພົບນີ້ ເພື່ອສຸກໃນພົບນີ້ ເພື່ອເກື້ອກູນໃນພົບໜ້າ ເພື່ອສຸກໃນພົບໜ້າແກ່ພວກຂ້າພຣະອົງເທີນ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ພາມ ທຳ ໔ ປະການນີ້ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນ ໃນພົບນີ້ ເພື່ອສຸກໃນພົບນີ້ແກ່ກຸນລະບຸດ

ທຳ ໔ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອຸດຖານະສຳປະທາ

໓. ກັນລະຍານະມິດຕະຕາ

໒. ອາຣັກຂະສຳປະທາ

໔. ສະມະຊິວິຕາ

ອຸດຖານະສຳປະທາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ກຸນລະບຸດໃນໂລກນີ້ລ້ຽງຊີບດ້ວຍວຽກງານໃດ ຈະເປັນກະສິກຳ ພານິດຊະກຳ ໂຄຣັກຂະກຳ ເປັນຊ່າງສອນ ຮັບຮາດຊະການ ຫຼື ສິລະປະຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງກໍຕາມ ເປັນຜູ້ຂະຫຍັນ ບໍ່ຂີ້ຄ້ານໃນວຽກງານທີ່ຈະຕ້ອງຊ່ວຍກັນເຮັດນັ້ນ ປະກອບດ້ວຍປັນຍາເປັນເຄື່ອງພິຈາລະນາ ອັນເປັນອຸບາຍໃນວຽກງານທີ່ຈະຕ້ອງຊ່ວຍກັນເຮັດນັ້ນ ສາມາດເຮັດໄດ້ ສາມາດຈັດໄດ້ ນີ້ຮຽກວ່າ ອຸດຖານະສຳປະທາ

ອາຣັກຂະສຳປະທາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ກຸນລະບຸດໃນໂລກນີ້ມີໂພຄະຊັບທີ່ທາມາໄດ້ດ້ວຍຄວາມຂະຫຍັນໝັ້ນພຽນ ເກັບລວບລວມ ດ້ວຍເທື່ອແຮງ ອາບເທື່ອຕາງນ້ຳ ປະກອບດ້ວຍທຳ ໄດ້ມາໂດຍທຳ ເຂົ້າຮັກສາຄຸ້ມຄອງໂພຄະຊັບນັ້ນດ້ວຍຄິດວ່າ “ເຮັດແນວໃດ ໂພຄະຊັບເຫຼົ່ານີ້ຂອງເຮົາ ຈິ່ງຈະບໍ່ຖືກພຣະຣາຊາຢຶດ ໂຈນບໍ່ລັກ ໄຟບໍ່ ໄໝ້ ນ້ຳບໍ່ພັດໄປ ທາຍາດຜູ້ບໍ່ເປັນທີ່ຮັກບໍ່ລັກໄປ” ນີ້ຮຽກວ່າ ອາຣັກຂະສຳປະທາ

ກັນລະຍານະມິດຕະຕາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ກຸນລະບຸດໃນໂລກນີ້ວາງຕົວເໝາະສົມ ເຈຣະຈາ ສົນທະນາກັບຄົນໃນບ້ານ ຫຼື ໃນນິຄົມ ທີ່ຕົນອາໄສຢູ່ ຈະເປັນຄະຫະບໍດີ ບຸດຄະຫະບໍດີ ຄົນໜຸ່ມຜູ້ເຄ່າງສິນ ຫຼື ຄົນແກ່ຜູ້ເຄ່າງສິນກໍຕາມ ຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສັດທາ ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິນ ເຖິງພ້ອມດ້ວຍຈາຄະ ແລະເຖິງພ້ອມດ້ວຍປັນຍາ ຄອຍຖ້າສຶກສາສັດທາສຳປະທາຂອງທ່ານຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສັດທາຕາມສົມຄວນ ຄອຍຖ້າສຶກສາສິລະສຳປະທາຂອງທ່ານຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິນຕາມສົມຄວນ ຄອຍຖ້າສຶກສາຈາຄະສຳປະທາຂອງທ່ານຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍຈາຄະຕາມສົມຄວນ ແລະຄອຍຖ້າສຶກສາປັນຍາສຳປະທາຂອງທ່ານຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍປັນຍາຕາມສົມຄວນ ນີ້ຮຽກວ່າ ກັນລະຍານະມິດຕະຕາ

ສະມະຊິວິຕາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ກຸນລະບຸດໃນໂລກນີ້ຮູ້ທາງຈະເລີນແຫ່ງໂພຄະຊັບ ແລະທາງເສື່ອມແຫ່ງໂພຄະຊັບ ແລ້ວ ລ້ຽງຊີວິດແຕ່ພໍເໝາະ ບໍ່ໃຫ້ຟຸ່ມເພືອຍຫຼາຍ ບໍ່ໃຫ້ຝືດເຄືອງຫຼາຍດ້ວຍຄິດວ່າ “ດ້ວຍການໃຊ້ຈ່າຍຢ່າງນີ້ ຣາຍຮັບຂອງເຮົາຈັກເກີນຣາຍຈ່າຍ ແລະຣາຍຈ່າຍຂອງເຮົາຈັກບໍ່ເກີນຣາຍຮັບ” ປຽບເໝືອນຄົນຊັ່ງຂອງ ຫຼື ລູກມືຂອງຄົນຊັ່ງຂອງ ຍົກຊິງຊັ່ງຂຶ້ນເບິ່ງກໍຮູ້ໄດ້ວ່າ “ຕ້ອງລຸດລົງເທົ່ານີ້ ຫຼື ເພີ່ມຂຶ້ນເທົ່ານີ້” ສັນໃດ ກຸນລະບຸດ ກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ຮູ້ທາງຈະເລີນແຫ່ງໂພຄະຊັບ ແລະທາງເສື່ອມແຫ່ງໂພຄະຊັບ ແລ້ວລ້ຽງຊີວິດແຕ່ພໍເໝາະ ບໍ່ໃຫ້ຟຸ່ມເພືອຍຫຼາຍ ບໍ່ໃຫ້ຝືດເຄືອງຫຼາຍດ້ວຍຄິດວ່າ “ດ້ວຍການໃຊ້ຈ່າຍຢ່າງນີ້ ຣາຍຮັບຂອງເຮົາຈັກເກີນຣາຍຈ່າຍ ແລະຣາຍຈ່າຍຂອງເຮົາຈັກບໍ່ເກີນຣາຍຮັບ” ຖ້າກຸນລະບຸດນີ້ມີຣາຍຮັບໜ້ອຍ ແຕ່ລ້ຽງຊີວິດຢ່າງຟຸ່ມເພືອຍ ກໍຈະມີຜູ້ກ່າວຫາເຂົາໄດ້ວ່າ “ກຸນລະບຸດຜູ້ນີ້ໃຊ້ຈ່າຍໂພຄະຊັບ ເໝືອນຄົນກິນໝາກເຕືອ” ຖ້າກຸນລະບຸດນີ້ມີຣາຍຮັບຫຼາຍ ແຕ່ລ້ຽງຊີວິດຢ່າງຝືດເຄືອງ ກໍຈະມີຜູ້ກ່າວຫາເຂົາໄດ້ວ່າ “ກຸນລະບຸດນີ້ຈັກຕາຍຢ່າງບໍ່ສົມຖານະ” ແຕ່ເພາະກຸນລະບຸດນີ້ຮູ້ທາງຈະເລີນແຫ່ງໂພຄະຊັບ ແລະທາງເສື່ອມແຫ່ງໂພຄະຊັບ ແລ້ວລ້ຽງຊີວິດແຕ່ພໍເໝາະ ບໍ່ໃຫ້ຟຸ່ມເພືອຍຫຼາຍ ບໍ່ໃຫ້ຝືດເຄືອງຫຼາຍ ດ້ວຍຄິດວ່າ “ດ້ວຍການໃຊ້ຈ່າຍຢ່າງນີ້ ຣາຍຮັບຂອງເຮົາຈັກເກີນຣາຍຈ່າຍ ແລະຣາຍຈ່າຍຂອງເຮົາຈັກບໍ່ເກີນຣາຍຮັບ” ນີ້ຮຽກວ່າ ສະມະຊິວິຕາ

ພາມ ໂພຄະຊັບທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍຊອບຢ່າງນີ້ ມີທາງເສື່ອມ ໔ ປະການ ຄື

໑. ເປັນນັກເລງແມ່ຍິງ

໒. ເປັນນັກເລງສຸຣາ

໓. ເປັນນັກເລງການພະນັນ

໔. ເປັນຜູ້ມີມິດຊົ່ວມີສະຫາຍຊົ່ວມີເພື່ອນຊົ່ວ

ປຽບເໝືອນສະນ້ຳໃຫຍ່ມີທາງໄຫຼເຂົ້າ ໔ ທາງ ມີທາງໄຫຼອອກ ໔ ທາງ ບຸຣຸດເພິ່ງປິດທາງໄຫຼເຂົ້າ ເປີດທາງໄຫຼອອກຂອງສະນ້ຳນັ້ນ ແລະຝົນກໍບໍ່ໄດ້ຕົກຕ້ອງຕາມລະດູການ ເມື່ອເປັນ

ເຊັ່ນນີ້ ສະນ້ຳໃຫຍ່ນັ້ນກໍເຫືອດແຫ້ງໄປ ບໍ່ເພີ່ມປະລິມານຂຶ້ນເລີຍ ສັນໃດ ໂພຄະຊັບທີ່ເກີດຂຶ້ນ ໂດຍຊອບຢ່າງນີ້ກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ມີທາງເສື່ອມ ໔ ປະການ ຄື

໑. ເປັນນັກເລງແມ່ຍິງ	໒. ເປັນນັກເລງສຸຣາ
໓. ເປັນນັກເລງການພະນັນ	໔. ເປັນຜູ້ມີມິດຊົ່ວມີສະຫາຍຊົ່ວມີເພື່ອນຊົ່ວ

ພາມ ໂພຄະຊັບທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍຊອບຢ່າງນີ້ ມີທາງຈະເລີນ ໔ ປະການ ຄື

໑. ບໍ່ເປັນນັກເລງແມ່ຍິງ	໒. ບໍ່ເປັນນັກເລງສຸຣາ
໓. ບໍ່ເປັນນັກເລງການພະນັນ	໔. ເປັນຜູ້ມີມິດດີ ມີສະຫາຍດີ ມີເພື່ອນດີ

ປຽບເໝືອນສະນ້ຳໃຫຍ່ມີທາງໄຫຼເຂົ້າ ໔ ທາງ ມີທາງໄຫຼອອກ ໔ ທາງ ບຸຣຸດເພິ່ງເປີດ ທາງໄຫຼເຂົ້າ ປິດທາງໄຫຼອອກຂອງສະນ້ຳນັ້ນ ແລະຝົນກໍຕົກຕ້ອງຕາມລະດູການ ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນີ້ ສະນ້ຳໃຫຍ່ນັ້ນກໍເພີ່ມປະລິມານຂຶ້ນ ບໍ່ເຫືອດແຫ້ງໄປເລີຍ ສັນໃດໂພຄະຊັບ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍຊອບ ຢ່າງນີ້ ກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ມີທາງຈະເລີນ ໔ ປະການ ຄື

໑. ບໍ່ເປັນນັກເລງແມ່ຍິງ	໒. ບໍ່ເປັນນັກເລງສຸຣາ
໓. ບໍ່ເປັນນັກເລງການພະນັນ	໔. ເປັນຜູ້ມີມິດດີ ມີສະຫາຍດີ ມີເພື່ອນດີ

ພາມ ທຳ ໔ ປະການນີ້ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນໃນພົບນີ້ ເພື່ອສຸກໃນພົບນີ້ແກ່ກູນ ລະບຸດ

ພາມ ທຳ ໔ ປະການນີ້ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນໃນພົບໜ້າ ເພື່ອສຸກໃນພົບໜ້າແກ່ ກູນລະບຸດນັ້ນ ທຳ ໔ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສັດທາສຳປະທາ	໒. ສີລະສຳປະທາ
໓. ຈາຄະສຳປະທາ	໔. ປັນຍາສຳປະທາ

ສັດທາສຳປະທາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ກຸນລະບຸດໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ມີສັດທາ ເຊື່ອປັນຍາເຄື່ອງຕັດສະຮູ້ຂອງຕະຖາຄົດວ່າ “ແມ່ນ ຍ້ອນເຫດນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ຯລຯ ເປັນສາດສະດາຂອງເທວະດາແລະມະນຸດ ທັງຫຼາຍ ເປັນພຣະພຸດທະເຈົ້າ ເປັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ” ນີ້ຮຽກວ່າ ສັດທາສຳປະທາ

ສີລະສຳປະທາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ກຸນລະບຸດໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ເວັ້ນຂາດຈາກການຂ້າສັດ ຯລຯ ເວັ້ນຂາດຈາກການເສບ ຂອງມືນເມົາ ຄື ສຸຣາ ແລະເມໄຮອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດ ນີ້ຮຽກວ່າ ສີລະສຳປະທາ

ຈາຄະສຳປະທາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ກຸນລະບຸດໃນໂລກນີ້ມີໃຈປາສະຈາກຄວາມຊື່ຖີ່ອັນເປັນມົນທົນ ມີຈາຄະອັນສະລະ ແລ້ວ ມີຝ່າມີຊຸ່ມ ຍິນດີໃນການສະລະ ຄວນແກ່ການຂໍ ຍິນດີໃນການແຈກທານຢູ່ຄອງເຮືອນ ນີ້ ຮຽກວ່າ ຈາຄະສຳປະທາ

ປັນຍາສຳປະທາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ກຸນລະບຸດໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ມີປັນຍາ ຯລຯ ໃຫ້ເຖິງຄວາມໝົດສິ້ນທຸກໂດຍຊອບ ນີ້ ຮຽກວ່າ ປັນຍາສຳປະທາ

ພາມ ທຳ ໔ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນໃນພົບໜ້າ ເພື່ອສຸກໃນພົບໜ້າແກ່ ກຸນລະບຸດ

ຄົນຂະຫຍັນໝັ່ນພຽນໃນວຽກງານ

ບໍ່ຜະໝາດ ຮູ້ວິທີການລ້ຽງຊີວິດແຕ່ພໍເໝາະ

ຮັກສາຊັບທີ່ທາມາໄດ້ ເປັນຜູ້ມີສັດທາ ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິນ

ຮູ້ຄວາມປະສົງຂອງຜູ້ຂໍ ປາສະຈາກຄວາມຊື່ຖີ່

ຊຳຮະທາງແຫ່ງປະໂຫຍດທີ່ມີໃນພົບໜ້າຢູ່ເປັນນິດ

ທີ່ພຣະພຸດທະເຈົ້າຜູ້ມີພຣະນາມວ່າສັດຈະ ຕັດທຳ ຕູ ປະການດັ່ງກ່າວມານີ້

ເພື່ອຜູ້ຄອງເຮືອນ ຜູ້ມີສັດທາ

ອັນເປັນເຫດນຳສຸກມາໃຫ້ໃນໂລກທັງ ໒ ຄື

ປະໂຫຍດເກື້ອກູນໃນພົບນີ້ ແລະສຸກໃນພົບໜ້າ

ຈາຄະ ບຸນຍ່ອມຈະເລີນຍິ່ງຂຶ້ນແກ່ຄະລິທັດທັງຫຼາຍ ດ້ວຍປະການດັ່ງນີ້

ອຸດຊະຍະສູດທີ ໔ ຈົບ

໖. ພະຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍໄພເປັນຊື່ຂອງກາມ

[໕໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ

໑. ຄຳວ່າ “ໄພ” ເປັນຊື່ຂອງກາມ

໒. ຄຳວ່າ “ທຸກ” ເປັນຊື່ຂອງກາມ

໓. ຄຳວ່າ “ໂຣກ” ເປັນຊື່ຂອງກາມ

໔. ຄຳວ່າ “ຝີ” ເປັນຊື່ຂອງກາມ

໕. ຄຳວ່າ “ລູກສອນ” ເປັນຊື່ຂອງກາມ
 ໖. ຄຳວ່າ “ເຄື່ອງຂ້ອງ” ເປັນຊື່ຂອງກາມ
 ໗. ຄຳວ່າ “ເປືອກຕົມ” ເປັນຊື່ຂອງກາມ
 ໘. ຄຳວ່າ “ການຢູ່ໃນທ້ອງ” ເປັນຊື່ຂອງກາມ

ຄຳວ່າ “ໄພ” ນີ້ເປັນຊື່ຂອງກາມ ເພາະເຫດໃດ?

ເພາະສັດໂລກຜູ້ຍິນດີດ້ວຍກາມຮາຄະ ຖືກສັນທະຮາຄະກ່ຽວພັນໄວ້ ຍ່ອມບໍ່ພົ້ນຈາກໄພ
 ທັງທີ່ ມີໃນພົບນີ້ ທັງທີ່ມີໃນພົບໜ້າ ສະນັ້ນ ຄຳວ່າ “ໄພ” ນີ້ ຈຶ່ງເປັນຊື່ຂອງກາມ

ຄຳວ່າ “ທຸກ” ຯລຯ ຄຳວ່າ “ໂຮກ” ຯລຯ ຄຳວ່າ “ຝີ” ຯລຯ ຄຳວ່າ “ລູກສອນ” ຯລຯ
 ຄຳວ່າ “ເຄື່ອງຂ້ອງ” ຯລຯ ຄຳວ່າ “ເປືອກຕົມ” ຯລຯ

ຄຳວ່າ “ການຢູ່ໃນທ້ອງ” ເປັນຊື່ຂອງກາມ ເພາະເຫດໃດ?

ເພາະສັດໂລກຜູ້ຍິນດີດ້ວຍກາມຮາຄະ ຖືກສັນທະຮາຄະກ່ຽວພັນໄວ້ ຍ່ອມບໍ່ພົ້ນຈາກ
 ການຢູ່ໃນທ້ອງທັງທີ່ ມີໃນພົບນີ້ ທັງທີ່ມີໃນພົບໜ້າ ສະນັ້ນ ຄຳວ່າ “ການຢູ່ໃນທ້ອງ” ນີ້ ຈຶ່ງເປັນ
 ຊື່ຂອງກາມ

ບຸຣຸຊິນຕິກຕຳດ້ວຍຮາຄະອັນໜ້າຍິນດີ
 ຍ່ອມເຂົ້າເຖິງຄວາມເປັນສັດເກີດໃນທ້ອງອີກເພາະກາມເຫຼົ່າໃດ
 ກາມເຫຼົ່ານີ້ ຮຽກວ່າ ໄພ ທຸກ ໂຮກ ຝີ
 ລູກສອນ ເຄື່ອງຂ້ອງ ເປືອກຕົມ ແລະການຢູ່ໃນທ້ອງ
 ແຕ່ເມື່ອໃດ ພິກຂຸມີຄວາມພຽນເຜົາກິເລດ ບໍ່ລະສຳປະຊັນຍະ
 ພິກຂຸຜູ້ເຊັ່ນນັ້ນກໍຂ້າມກາມເປັນເໝືອນທາງມືນ ທີ່ຂ້າມໄດ້ຍາກ
 ເບິ່ງເຫັນໝູ່ສັດຜູ້ເຂົ້າເຖິງຊາດແລະຊະຣາ ດົນຮົນຢູ່

ພະຍະສູດທີ ໖ ຈົບ

໗. ປະຖະມະອາຫຸເນີຍຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍອາຫຸເນຍະບຸກຄົນ ສູດທີ ໑

[໕໗] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໘ ປະການ ເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳ
 ມາຖວາຍ ຄວນແກ່ຂອງຕ້ອນຮັບ ຄວນແກ່ທັກຂົນາ ຄວນແກ່ການກະທຳອັນຊະລີ ເປັນນາບຸນ
 ອັນປະເສີດຂອງໂລກ

ທຳ ຕູ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ເປັນຜູ້ມີສິນ ຯລຯ ສະມາທານສິກສາຢູ່ໃນສິກຂາບົດທັງຫຼາຍ
໒. ເປັນພະຫຼູສູດ ຯລຯ ແທງຕະຫຼອດດີດ້ວຍທິດຖິ
໓. ເປັນຜູ້ມີມິດຕິ ມີສະຫາຍດີ ມີເພື່ອນດີ
໔. ເປັນສຳມາທິດຖິ ປະກອບດ້ວຍຄວາມເຫັນຊອບ
໕. ເປັນຜູ້ໄດ້ຊານ ໔ ອັນມີໃຈຈິດຍິ່ງ ເຊິ່ງເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນ ຕາມຄວາມປາຖະໜາ ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳບາກ
໖. ຣະນິກຊາດກ່ອນໄດ້ຫຼາຍຊາດ ຄື ໑ ຊາດແດ່ ໒ ຊາດແດ່ ຯລຯ ພ້ອມທັງລັກສະນະທົ່ວໄປແລະຊີວະປະຫວັດຢ່າງນີ້
໗. ເຫັນໝູ່ສັດຜູ້ກຳລັງຈຸຕິ ກຳລັງເກີດ ຯລຯ ດ້ວຍຕາທິບອັນບໍລິສຸດເໝືອມະນຸດ ຮູ້ແຈ້ງເຖິງໝູ່ສັດຜູ້ເປັນໄປຕາມກຳ ຯລຯ
໘. ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິ ຯລຯ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ຕູ ປະການນີ້ ຯລຯ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

ປະຖະມະອາຫຸເນີຍຍະສູດທີ ໗ ຈົບ

໘. ທຸຕິຍະອາຫຸເນີຍຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍອາຫຸໄນຍະບຸກຄົນ ສູດທີ ໒

[໕໘] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ຕູ ປະການ ເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຯລຯ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

ທຳ ຕູ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ເປັນຜູ້ມີສິນ ຯລຯ ສະມາທານສິກສາຢູ່ໃນສິກຂາບົດທັງຫຼາຍ
໒. ເປັນພະຫຼູສູດ ຯລຯ ແທງຕະຫຼອດດີດ້ວຍທິດຖິ
໓. ເປັນຜູ້ຜາຣົບຄວາມພຽນ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ມີຄວາມບາກບັນໝັ້ນຄົງ ບໍ່ຖືເບົາໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ

໔. ເປັນຜູ້ຖືການຢູ່ປ່າເປັນຂໍ້ວັດປະຕິບັດ ອາໄສເສນາສະນະທີ່ ສະຫງັດ
໕. ເປັນຜູ້ອົດທົນຕໍ່ຄວາມຍິນຮ້າຍແລະຄວາມຍິນດີໄດ້ ຄອບງຳຄວາມຍິນຮ້າຍທີ່ເກີດຂຶ້ນໄດ້ຢູ່
໖. ເປັນຜູ້ອົດທົນຕໍ່ໄພທີ່ເປັນຕາຍ້ານໄດ້ ຄອບງຳຍຳຍິໄພທີ່ເປັນຕາຍ້ານເຊິ່ງເກີດຂຶ້ນໄດ້ຢູ່
໗. ເປັນຜູ້ໄດ້ຊານ ໔ ອັນມີໃຈຈິດຍິ່ງ ເຊິ່ງເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນ ຕາມຄວາມປາຖະໜາ ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳບາກ
໘. ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິ ຯລຯ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໘ ປະການນີ້ແລ ຯລຯ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

ທຸຕິຍະອາຫຸເນີຍຍະສູດທີ ໘ ຈົບ

໙. ປະຖະມະປຸກຄະລະສູດ

ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ເປັນນາບຸນຂອງໂລກ ສູດທີ ໑

[໔໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໘ ຈຳພວກນີ້ ເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍຄວນແກ່ຂອງຕ້ອນຮັບ ຄວນແກ່ທັກຂີນາ ຄວນແກ່ການກະທຳອັນຊະລີ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

ບຸກຄົນ ໘ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ພຣະໂສດາບັນ
໒. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນ
໓. ພຣະສະກະທາຄາມີ
໔. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມີຜົນ
໕. ພຣະອະນາຄາມີ
໖. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມີຜົນ
໗. ພຣະອະຣະຫັນ
໘. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອອະຣະຫັດຕະຜົນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໘ ຈຳພວກນີ້ ເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຯລຯ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດ ໔ ຈຳພວກ
ແລະບຸກຄົນຜູ້ຕັ້ງຢູ່ໃນຜົນ ໔ ຈຳພວກນີ້
ເປັນສິ່ງຜູ້ປະຕິບັດກົງ ປະກອບດ້ວຍປັນຍາແລະສິນ
ບຸນຍ່ອມມີຜົນຍິ່ງແກ່ມະນຸດຜູ້ມັງບຸນບູຊາກະທຳຢູ່
ທານທີ່ບຸກຄົນໃຫ້ໃນສິ່ງນີ້ຍ່ອມມີຜົນຫຼາຍ

ປະຖະມະປຸກຄະລະສູດທີ ໙ ຈົບ

໑໐. ທຸຕິຍະປຸກຄະລະສູດ

ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ເປັນນາບຸນຂອງໂລກ ສູດທີ ໒

[໖໐] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໘ ຈຳພວກນີ້ ເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຯລຯ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

ບຸກຄົນ ໘ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ພຣະໂສດາບັນ
໒. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນ
໓. ພຣະສະກະທາຄາມີ
໔. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມີຜົນ
໕. ພຣະອະນາຄາມີ
໖. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມີຜົນ
໗. ພຣະອະຣະຫັນ
໘. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອອະຣະຫັດຕະຜົນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໘ ຈຳພວກນີ້ແລ ເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຯລຯ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

ບຸກຄົນ ໘ ຈຳພວກ ຄື ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດ ໔ ຈຳພວກ
ແລະບຸກຄົນຜູ້ຕັ້ງຢູ່ໃນຜົນ ໔ ຈຳພວກ

ເປັນສິ່ງຜູ້ສູງສົ່ງກວ່າສັດທັງຫຼາຍ
ບຸນຍ່ອມມີຜົນຍິ່ງແກ່ມະນຸດຜູ້ມັງບຸນບູຊາກະທຳຢູ່
ທານທີ່ບຸກຄົນໃຫ້ໃນສິ່ງນີ້ຍ່ອມມີຜົນຫຼາຍ

ທຸຕິຍະປຸກຄະລະສູດທີ ໑໐ ຈົບ

ໂຄຕະມີວັກທີ ໑ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ໂຄຕະມີສູດ	໒. ໂອວາທະສູດ
໓. ສັງຂິດຕະສູດ	໔. ທິຄະຊານຸສູດ
໕. ອຸດຊະຍະສູດ	໖. ພະຍະສູດ
໗. ປະຖະມະອາທຸເນີຍະສູດ	໘. ທຸຕິຍະອາທຸເນີຍະສູດ
໙. ປະຖະມະປຸກຄະລະສູດ	໑໐. ທຸຕິຍະປຸກຄະລະສູດ

໒. ພູມິຈາລະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍເຫດທີ່ ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໄຫວຄັ້ງໃຫຍ່

໑. ອິດສາສູດ

ວ່າດ້ວຍຄວາມຢາກໄດ້ລາບ

[໖໑] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໘ ຈຳພວກນີ້ ມີຜາກົດຢູ່ໃນ
ໂລກ ບຸກຄົນ ໘ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ເມື່ອພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ຢູ່ຢ່າງສະຫງົດ ແຕ່ບໍ່ປະພຶດໃຫ້ຕໍ່ເນື່ອງ ຄວາມຢາກໄດ້ລາບ
ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນ ທ່ານໝັ້ນ ພາກພຽນ ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ເມື່ອທ່ານໝັ້ນ ພາກພຽນ
ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ແຕ່ລາບກໍບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ເພາະບໍ່ໄດ້ລາບນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງເສົ້າໂສກ ລຳ
ບາກໃຈ ຮ້າໄຮ ທຸບເອິກ ຄຳຄວນ ເຖິງຄວາມເລີເລືອນ ພິກຂຸນີ້ເຮົາຮຽກວ່າຜູ້ຢາກໄດ້ລາບຢູ່ ໝໍ້

ນ ພາກພຽນ ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ທ່ານຊື່ວ່າເປັນຜູ້ບໍ່ໄດ້ລາບ ເລົ່າໂສກ ຮ່ຳໄຮ ແລະ ເຄື່ອນຈາກສັດທຳ

໒. ເມື່ອພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ຢູ່ຢ່າງສະຫງົດ ແຕ່ບໍ່ປະພຶດໃຫ້ຕໍ່ເນື່ອງ ຄວາມຢາກໄດ້ລາບ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນ ທ່ານໝັ້ນ ພາກພຽນ ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ເມື່ອທ່ານໝັ້ນ ພາກພຽນ ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ລາບ ກໍເກີດຂຶ້ນ ເພາະໄດ້ລາບນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງມົວເມົາ ຜະໝາດ ເລີນ ເລີ່ ພິກຂຸນີ້ເຮົາຮຽກວ່າຜູ້ຢາກໄດ້ລາບຢູ່ ໝັ້ນ ພາກພຽນ ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ ໄດ້ລາບ ທ່ານຊື່ ວ່າເປັນຜູ້ໄດ້ລາບ ມົວເມົາ ຜະໝາດ ແລະເຄື່ອນຈາກສັດທຳ

໓. ເມື່ອພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ຢູ່ຢ່າງສະຫງົດ ແຕ່ບໍ່ປະພຶດໃຫ້ຕໍ່ເນື່ອງ ຄວາມຢາກໄດ້ລາບ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນ ແຕ່ທ່ານບໍ່ໝັ້ນ ບໍ່ພາກພຽນ ບໍ່ພະຍາຍາມ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ເມື່ອທ່ານບໍ່ໝັ້ນ ບໍ່ ພາກພຽນ ບໍ່ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ລາບກໍບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ເພາະບໍ່ໄດ້ລາບນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງເລົ່າ ໂສກ ລຳບາກໃຈ ຮ່ຳໄຮ ທຸບເອິກ ຄຳຄວນ ເຖິງຄວາມເລີເລືອນ ພິກຂຸນີ້ເຮົາຮຽກວ່າ ຜູ້ຢາກໄດ້ ລາບຢູ່ ແຕ່ບໍ່ໝັ້ນ ບໍ່ພາກພຽນ ບໍ່ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ທ່ານຊື່ວ່າເປັນຜູ້ບໍ່ໄດ້ລາບ ເລົ່າ ໂສກ ຮ່ຳໄຮ ແລະເຄື່ອນຈາກສັດທຳ

໔. ເມື່ອພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ຢູ່ຢ່າງສະຫງົດ ແຕ່ບໍ່ປະພຶດໃຫ້ຕໍ່ເນື່ອງ ຄວາມຢາກໄດ້ລາບ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນ ແຕ່ທ່ານບໍ່ໝັ້ນ ບໍ່ພາກພຽນ ບໍ່ພະຍາຍາມ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ເມື່ອທ່ານບໍ່ໝັ້ນ ບໍ່ ພາກພຽນ ບໍ່ພະຍາຍາມ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ແຕ່ລາບກໍເກີດຂຶ້ນ ເພາະໄດ້ລາບນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງມົວເມົາ ຜະໝາດ ເລີນເລີ່ ພິກຂຸນີ້ເຮົາຮຽກວ່າຜູ້ຢາກໄດ້ລາບຢູ່ ແຕ່ບໍ່ໝັ້ນ ບໍ່ພາກພຽນ ບໍ່ພະຍາຍາມ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ທ່ານຊື່ວ່າເປັນຜູ້ໄດ້ລາບ ມົວເມົາ ຜະໝາດ ແລະເຄື່ອນຈາກສັດທຳ

໕. ເມື່ອພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ຢູ່ຢ່າງສະຫງົດ ແຕ່ບໍ່ປະພຶດໃຫ້ຕໍ່ເນື່ອງ ຄວາມຢາກໄດ້ລາບ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນ ທ່ານໝັ້ນ ພາກພຽນ ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ເມື່ອທ່ານໝັ້ນ ພາກພຽນ ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ແຕ່ລາບກໍບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ເພາະບໍ່ໄດ້ລາບນັ້ນ ທ່ານກໍບໍ່ເລົ່າໂສກ ບໍ່ລຳ ບາກໃຈ ບໍ່ຮ່ຳໄຮ ບໍ່ທຸບເອິກຄຳຄວນ ບໍ່ເຖິງຄວາມເລີເລືອນ ພິກຂຸນີ້ເຮົາຮຽກວ່າຜູ້ຢາກໄດ້ລາບຢູ່ ໝັ້ນ ພາກພຽນ ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ທ່ານຊື່ ວ່າເປັນຜູ້ບໍ່ໄດ້ລາບ ບໍ່ເລົ່າໂສກ ບໍ່ຮ່ຳໄຮ ແລະບໍ່ເຄື່ອນຈາກສັດທຳ

໖. ເມື່ອພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ຢູ່ຢ່າງສະຫງົດ ແຕ່ບໍ່ປະພຶດໃຫ້ຕໍ່ເນື່ອງ ຄວາມຢາກໄດ້ລາບ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນ ທ່ານໝັ້ນ ພາກພຽນ ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ເມື່ອທ່ານໝັ້ນ ພາກພຽນ ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ລາບກໍເກີດຂຶ້ນ ເພາະໄດ້ລາບນັ້ນ ທ່ານກໍບໍ່ມົວເມົາ ບໍ່ຜະໝາດ ບໍ່ ເລີນເລີ່ ພິກຂຸນີ້ເຮົາຮຽກວ່າຜູ້ຢາກໄດ້ລາບຢູ່ ໝັ້ນ ພາກພຽນ ພະຍາຍາມເພື່ອ ໃຫ້ໄດ້ລາບ ທ່ານຊື່ວ່າເປັນຜູ້ໄດ້ລາບ ບໍ່ມົວເມົາ ບໍ່ຜະໝາດ ແລະບໍ່ເຄື່ອນຈາກສັດທຳ

໗. ເມື່ອພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ຢູ່ຢ່າງສະຫງົດ ແຕ່ບໍ່ປະພຶດໃຫ້ຕໍ່ເນື່ອງ ຄວາມຢາກໄດ້ລາບ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນ ແຕ່ທ່ານບໍ່ໝັ້ນ ບໍ່ພາກພຽນ ບໍ່ພະຍາຍາມ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ເມື່ອທ່ານບໍ່ໝັ້ນ ບໍ່ພາກພຽນ ບໍ່ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ລາບກໍບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ເພາະບໍ່ໄດ້ລາບນັ້ນ ທ່ານກໍບໍ່ເສົ້າໂສກ ບໍ່ລຳບາກໃຈ ບໍ່ຮ້າໄຮ ບໍ່ທຸບເອິກຄຳຄວນ ບໍ່ເຖິງຄວາມເລີເລືອນ ພິກຂຸນີ້ເຮົາຮຽກວ່າຜູ້ຢາກໄດ້ລາບຢູ່ ແຕ່ບໍ່ໝັ້ນ ບໍ່ພາກພຽນ ບໍ່ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ທ່ານຊື່ວ່າເປັນຜູ້ບໍ່ໄດ້ລາບ ບໍ່ເສົ້າໂສກ ບໍ່ຮ້າໄຮ ແລະບໍ່ເຄື່ອນຈາກສັດທຳ

໘. ເມື່ອພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ຢູ່ຢ່າງສະຫງົດ ແຕ່ບໍ່ປະພຶດໃຫ້ຕໍ່ເນື່ອງ ຄວາມຢາກໄດ້ລາບ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນ ແຕ່ທ່ານບໍ່ໝັ້ນ ບໍ່ພາກພຽນ ບໍ່ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ເມື່ອທ່ານບໍ່ໝັ້ນ ບໍ່ພາກພຽນ ບໍ່ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ແຕ່ລາບກໍເກີດຂຶ້ນ ເພາະໄດ້ລາບນັ້ນ ທ່ານບໍ່ມົວເມົາ ບໍ່ຜະໝາດ ບໍ່ເລີນເລີ້ ພິກຂຸນີ້ເຮົາຮຽກວ່າຜູ້ຢາກໄດ້ລາບຢູ່ ແຕ່ບໍ່ໝັ້ນ ບໍ່ພາກພຽນ ບໍ່ພະຍາຍາມ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ທ່ານຊື່ວ່າເປັນຜູ້ ໄດ້ລາບ ບໍ່ມົວເມົາ ບໍ່ຜະໝາດ ແລະບໍ່ເຄື່ອນຈາກສັດທຳ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໘ ຈຳພວກນີ້ແລ ມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ອິດສາສຸດທີ ໑ ຈົບ

໒. ອະລັງສູດ

ວ່າດ້ວຍຜູ້ສາມາດເຮັດປະໂຫຍດຕົນແລະຜູ້ອື່ນ

[໖໒] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໖ ປະການ ເປັນຜູ້ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຕົນເອງແລະມີຄວາມສາມາດສຳລັບຜູ້ອື່ນ ທຳ ໖ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ພິຈາຣະນາໄດ້ໄວໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ
໒. ຊົງຈຳທຳທີ່ຟັງແລ້ວໄວ້ໄດ້
໓. ພິຈາລະນາເນື້ອຄວາມແຫ່ງທຳທີ່ຊົງຈຳໄວ້ໄດ້
໔. ຮູ້ອັດຖະຮູ້ທຳແລ້ວປະຕິບັດທຳສົມຄວນແກ່ທຳ
໕. ມີວາຈາງາມ ເຈຣະຈາຖ້ອຍຄຳໄພເລາະ ປະກອບດ້ວຍວາຈາຊາວເມືອງທີ່ສະຫຼະສະຫຼວຍບໍ່ຫຍາບຄາຍໃຫ້ຮູ້ຄວາມໝາຍໄດ້
໖. ຊື້ແຈ່ງໃຫ້ເພື່ອນພົມມະຈາຣີເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຈໃຫ້ຢາກຮັບເອົາໄປປະຕິບັດ ຊຸກຍູ້ໃຈໃຫ້ອາດຫານແກ່ກ້າ ປອບປະໂລມໃຈໃຫ້ລົດຊື່ນຮ່າເຣິງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໖ ປະການນີ້ແລ ເປັນຜູ້ມີຄວາມສາມາດສຳລັບ
ຕົນເອງ ແລະມີຄວາມສາມາດສຳລັບຜູ້ອື່ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໕ ປະການ ເປັນຜູ້ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຕົນເອງ
ແລະມີຄວາມສາມາດສຳລັບຜູ້ອື່ນ ທຳ ໕ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ພິຈາຣະນາບໍ່ໄດ້ໄວໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ແຕ່ຊົງຈຳທຳທີ່ຟັງແລ້ວໄວ້ໄດ້
໒. ພິຈາລະນາເນື້ອຄວາມແຫ່ງທຳທີ່ຊົງຈຳໄວ້ໄດ້
໓. ຮູ້ອັດຖະຮູ້ທຳແລ້ວປະຕິບັດທຳສົມຄວນແກ່ທຳ
໔. ມີວາຈາງາມ ຯລຯ ໃຫ້ຮູ້ຄວາມໝາຍໄດ້
໕. ຊື້ແຈ່ງໃຫ້ເພື່ອນພົມມະຈາຣີເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຈໃຫ້ຢາກຮັບເອົາໄປປະຕິບັດ ຊຸກ
ຍູ້ໃຈໃຫ້ອາດຫານແກ່ກ້າ ປອບປະໂລມໃຈໃຫ້ສົດຊື່ນຮ່າເຣິງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໕ ປະການນີ້ແລ ເປັນຜູ້ມີຄວາມສາມາດສຳລັບ
ຕົນເອງ ແລະມີຄວາມສາມາດສຳລັບຜູ້ອື່ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໔ ປະການ ເປັນຜູ້ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຕົນເອງ
ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຜູ້ອື່ນ ທຳ ໔ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ພິຈາຣະນາໄດ້ໄວໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ
໒. ຊົງຈຳທຳທີ່ຟັງແລ້ວໄວ້ໄດ້
໓. ພິຈາລະນາເນື້ອຄວາມແຫ່ງທຳທີ່ຊົງຈຳໄວ້ໄດ້ ຮູ້ອັດຖະຮູ້ທຳແລ້ວປະຕິບັດທຳ
ສົມຄວນແກ່ທຳ
໔. ບໍ່ມີວາຈາງາມ ບໍ່ເຈຣະຈາຖ້ອຍຄຳໄພເລາະ ບໍ່ປະກອບດ້ວຍວາຈາ ຊາວເມືອງ
ທີ່ ສະຫຼະສະຫຼວຍບໍ່ຫຍາບຄາຍໃຫ້ຮູ້ຄວາມໝາຍໄດ້ ທັງບໍ່ຊື້ແຈ່ງໃຫ້ເພື່ອນພົມ
ມະຈາຣີເຫັນແຈ້ງ ບໍ່ຊວນໃຈໃຫ້ຢາກຮັບເອົາໄປປະຕິບັດ ບໍ່ຊຸກຍູ້ໃຈໃຫ້ອາດ
ຫານແກ່ກ້າ ບໍ່ປອບປະໂລມໃຈໃຫ້ສົດຊື່ນຮ່າເຣິງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໔ ປະການນີ້ແລ ເປັນຜູ້ມີຄວາມສາມາດສຳລັບ
ຕົນເອງ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຜູ້ອື່ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໔ ປະການ ເປັນຜູ້ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຜູ້ອື່ນ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຕົນເອງ ທຳ ໔ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ພິຈາລະນາໄດ້ໄວໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ
໒. ຊົງຈຳທຳທີ່ຟັງແລ້ວໄວ້ໄດ້ ແຕ່ບໍ່ພິຈາລະນາເນື້ອຄວາມແຫ່ງທຳທີ່ຊົງຈຳໄວ້ທັງ ບໍ່ຮູ້ ອັດຖະຮູ້ທຳແລ້ວປະຕິບັດທຳສົມຄວນແກ່ທຳ
໓. ມີວາຈາງາມ ເຈຣະຈາຖ້ອຍຄຳໄພເລາະ ຯລຯ ໃຫ້ຮູ້ຄວາມໝາຍໄດ້
໔. ຊີ້ແຈ້ງໃຫ້ເພື່ອນພົມມະຈາຣີເຫັນແຈ້ງ ຯລຯ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໔ ປະການນີ້ແລ ເປັນຜູ້ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຜູ້ອື່ນ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຕົນເອງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ເປັນຜູ້ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຕົນເອງ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຜູ້ອື່ນ ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ພິຈາລະນາບໍ່ໄດ້ໄວໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ແຕ່ຊົງຈຳທຳທີ່ຟັງແລ້ວໄວ້ໄດ້
໒. ພິຈາລະນາເນື້ອຄວາມແຫ່ງທຳທີ່ຊົງຈຳໄວ້ໄດ້
໓. ຮູ້ອັດຖະຮູ້ທຳແລ້ວປະຕິບັດທຳສົມຄວນແກ່ທຳ ແຕ່ບໍ່ມີວາຈາງາມ ບໍ່ເຈຣະຈາ ຖ້ອຍຄຳໄພເລາະ ບໍ່ປະກອບດ້ວຍວາຈາຊາວເມືອງທີ່ສະຫຼະສະຫຼວຍ ບໍ່ຫຍາບ ຄາຍໃຫ້ຮູ້ຄວາມໝາຍໄດ້ ທັງບໍ່ຊີ້ແຈ້ງໃຫ້ເພື່ອນພົມມະຈາຣີເຫັນແຈ້ງ ບໍ່ຊວນ ໃຈໃຫ້ຢາກຮັບເອົາໄປປະຕິບັດ ບໍ່ຊຸກຍູ້ໃຈໃຫ້ອາດທານແກ່ກ້າ ບໍ່ປອບປະໂລມ ໃຈໃຫ້ສົດຊື່ນຮ່າເຣິງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ແລ ເປັນຜູ້ມີຄວາມສາມາດ ສຳລັບ ຕົນເອງ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຜູ້ອື່ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ເປັນຜູ້ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຜູ້ອື່ນ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຕົນເອງ ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ພິຈາລະນາບໍ່ໄດ້ໄວໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ແຕ່ຊົງຈຳທຳທີ່ຟັງແລ້ວໄວ້ໄດ້

໒. ບໍ່ພິຈາລະນາເນື້ອຄວາມແຫ່ງທຳທີ່ຊົງຈຳໄວ້ໄດ້ ທັງບໍ່ຮູ້ອັດຖະຮູ້ທຳແລ້ວ
ປະຕິບັດທຳສົມຄວນແກ່ທຳ ແຕ່ມີວາຈາງາມ ຯລຯ ໃຫ້ຮູ້ຄວາມໝາຍໄດ້

໓. ຊື້ແຈ່ງໃຫ້ເພື່ອນພົມມະຈາຣີເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຈໃຫ້ຢາກຮັບເອົາໄປປະຕິບັດ ຊຸກ
ຍູ້ໃຈ ໃຫ້ອາດຫານແກ່ກ້າ ປອບປະໂລມໃຈໃຫ້ສົດຊື່ນຮ່າເຣິງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ແລ ເປັນຜູ້ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຜູ້
ອື່ນ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຕົນເອງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໒ ປະການ ເປັນຜູ້ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຕົນ
ເອງ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຜູ້ອື່ນ ທຳ ໒ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ພິຈາຣະນາບໍ່ໄດ້ໄວໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ທັງບໍ່ຊົງຈຳທຳທີ່ຟັງແລ້ວໄວ້ໄດ້ ແຕ່
ພິຈາລະນາເນື້ອຄວາມແຫ່ງທຳທີ່ຊົງຈຳໄວ້ໄດ້

໒. ຮູ້ອັດຖະຮູ້ທຳແລ້ວປະຕິບັດທຳສົມຄວນແກ່ທຳແລ້ວ ແຕ່ບໍ່ມີວາຈາງາມ ຯລຯ
ໃຫ້ຮູ້ຄວາມໝາຍໄດ້ ທັງບໍ່ຊື້ແຈ່ງໃຫ້ເພື່ອນພົມມະຈາຣີເຫັນແຈ້ງ ຯລຯ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໒ ປະການນີ້ແລ ເປັນຜູ້ມີຄວາມສາມາດ ສຳລັບ
ຕົນເອງ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຜູ້ອື່ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໒ ປະການ ເປັນຜູ້ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຜູ້ອື່ນ
ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຕົນເອງ ທຳ ໒ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ພິຈາຣະນາບໍ່ໄດ້ໄວໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ທັງບໍ່ຊົງຈຳທຳທີ່ຟັງແລ້ວໄວ້ໄດ້ ບໍ່
ພິຈາລະນາເນື້ອຄວາມແຫ່ງທຳທີ່ຊົງຈຳໄວ້ໄດ້ ບໍ່ຮູ້ອັດຖະຮູ້ທຳແລ້ວປະຕິບັດທຳ
ສົມຄວນແກ່ທຳ ແຕ່ມີວາຈາງາມ ເຈຣະຈາຖ້ອຍຄຳໄພເລາະ ປະກອບດ້ວຍ
ວາຈາຊາວເມືອງທີ ສະຫຼະສະຫຼວຍບໍ່ຫຍາບຄາຍໃຫ້ຮູ້ຄວາມໝາຍໄດ້

໒. ຊື້ແຈ່ງໃຫ້ເພື່ອນພົມມະຈາຣີເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຈໃຫ້ຢາກຮັບເອົາໄປປະຕິບັດ ຊຸກ
ຍູ້ໃຈໃຫ້ອາດຫານແກ່ກ້າ ປອບປະໂລມໃຈໃຫ້ສົດຊື່ນຮ່າເຣິງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໒ ປະການນີ້ແລ ເປັນຜູ້ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຜູ້ອື່ນ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຕົນເອງ

ອະລັງສູດທີ ໒ ຈົບ

໓. ສັງຂິດຕະສູດ

ວ່າດ້ວຍພິກຂຸທຸນຂໍໃຫ້ຊົງສະແດງທຳໂດຍຫຍໍ້

[໖໓] ຄັ້ງນັ້ນ ພິກຂຸອົງໜຶ່ງໄດ້ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຯລຯ ໄດ້ຂາບທຸນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂໍປະທານວະໂຣກາດ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໂຜດສະແດງທຳໂດຍຫຍໍ້ແກ່ຂ້າພຣະອົງ ໂດຍທີ່ເມື່ອຂ້າພຣະອົງໄດ້ຟັງແລ້ວ ຈະເພິ່ງຈາກໄປຢູ່ຜູ້ດຽວ ບໍ່ຜະໝາດ ມີຄວາມພຽນ ອຸທິດກາຍແລະໃຈຢູ່”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ໂມຄະບຸຣຸດບາງພວກໃນໂລກນີ້ ຍ່ອມເຊື້ອເຊີນເຮົາຢ່າງທີ່ເຂົາເຮັດກັນມາ ແລະເມື່ອເຮົາສະແດງທຳແລ້ວ ກໍຄອຍຖ້າຕິດຕາມເຮົາເລື້ອຍໄປ”

ພິກຂຸອົງໜຶ່ງຂາບທຸນວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໂຜດສະແດງທຳໂດຍຫຍໍ້ ຂໍພຣະສຸຄົດເຈົ້າໂຜດສະແດງທຳໂດຍຫຍໍ້ແກ່ຂ້າພຣະອົງ ເຮັດແນວໃດ ຂ້າພຣະອົງຈຶ່ງຈະຮູ້ທົ່ວເຖິງເນື້ອຄວາມແຫ່ງພາສີດຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ເຮັດແນວໃດຂ້າພຣະອົງ ຈຶ່ງຈະເປັນທາຍາດແຫ່ງພາສີດຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ພິກຂຸ ເພາະສະນັ້ນ ທ່ານເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ຢ່າງນີ້ວ່າ “ຈິດຂອງເຮົາຈັກຕັ້ງໝັ້ນ ດຳລົງໝັ້ນດ້ວຍດີໃນພາຍໃນ ແລະບາບອະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວຈັກຄອບງຳຈິດບໍ່ໄດ້ຢູ່” ທ່ານເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ຢ່າງນີ້ແລ

ເມື່ອໃດແລ ຈິດຂອງທ່ານຕັ້ງໝັ້ນ ດຳລົງໝັ້ນດ້ວຍດີໃນພາຍໃນ ແລະບາບອະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວຈັກຄອບງຳຈິດບໍ່ໄດ້ຢູ່ ເມື່ອນັ້ນ ທ່ານເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ຢ່າງນີ້ວ່າ “ເມດຕາເຈໂຕວິມຸດຕິ ຈັກເປັນທຳອັນເຮົາຈະເລີນແລ້ວ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ເຮັດໃຫ້ເປັນເໝືອນຍານແລ້ວ ເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຕັ້ງແລ້ວ ໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນແລ້ວ ສັງສົມແລ້ວ ຜາຣົບດີແລ້ວ” ທ່ານເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ຢ່າງນີ້ແລ

ເມື່ອໃດ ສະມາທິນີ້ເປັນທຳອັນທ່ານຈະເລີນແລ້ວ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວຢ່າງນີ້ ເມື່ອນັ້ນ ທ່ານເພິ່ງຈະເລີນສະມາທິນີ້ທີ່ມີວິຕົກມີວິຈານແດ່ ຈະເລີນສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກມີພຽງວິຈານແດ່ ຈະເລີນສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກບໍ່ມີວິຈານແດ່ ຈະເລີນສະມາທິທີ່ມີປິຕິແດ່ ຈະເລີນສະມາທິທີ່ບໍ່ມີປິຕິແດ່ ຈະເລີນສະມາທິທີ່ມີຄວາມຍິນດີແດ່ ຈະເລີນສະມາທິທີ່ມີອຸປະກອນແດ່

ເມື່ອໃດ ສະມາທິນີ້ເປັນທຳອັນທ່ານຈະເລີນແລ້ວ ຈະເລີນດີແລ້ວຢ່າງນີ້ ເມື່ອນັ້ນ ທ່ານເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ຢ່າງນີ້ວ່າ ກະລຸນາເຈໂຕວິມຸດຕິ ຯລຯ ເມື່ອນັ້ນ ທ່ານເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ ຢ່າງນີ້ວ່າ ມຸທິຕາເຈໂຕວິມຸດຕິ ຯລຯ ເມື່ອນັ້ນ ທ່ານເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ຢ່າງນີ້ວ່າ “ອຸເປກຂາເຈໂຕວິມຸດຕິ ຈັກເປັນທຳອັນເຮົາຈະເລີນແລ້ວ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ເຮັດໃຫ້ເປັນເໝືອນຍານແລ້ວ ເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຕັ້ງແລ້ວ ໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນແລ້ວ ສັງສົມແລ້ວ ຜາຣົບດີແລ້ວ” ທ່ານເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ ຢ່າງນີ້ແລ

ເມື່ອໃດ ສະມາທິນີ້ເປັນທຳອັນທ່ານຈະເລີນແລ້ວ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວຢ່າງນີ້ ເມື່ອນັ້ນ ທ່ານເພິ່ງຈະເລີນສະມາທິນີ້ທີ່ມີວິຕົກມີວິຈານແດ່ ຈະເລີນສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກມີພຽງວິຈານແດ່ ຈະເລີນສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກບໍ່ມີວິຈານແດ່ ຈະເລີນສະມາທິທີ່ມີປິຕິແດ່ ຈະເລີນສະມາທິທີ່ບໍ່ມີປິຕິແດ່ ຈະເລີນສະມາທິທີ່ມີຄວາມຍິນດີແດ່ ຈະເລີນສະມາທິທີ່ມີອຸເປກຂາແດ່

ເມື່ອໃດ ສະມາທິນີ້ເປັນທຳອັນທ່ານຈະເລີນແລ້ວ ຈະເລີນດີແລ້ວຢ່າງນີ້ ເມື່ອນັ້ນ ທ່ານເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາຈັກພິຈາລະນາເຫັນກາຍໃນກາຍຢູ່ ມີຄວາມພຽນ ມີສຳປະຊັນຍະ ມີສະຕິ ກຳຈັດ ອະພິດຊາ ແລະໂທມະນັດໃນໂລກໄດ້” ທ່ານເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ຢ່າງນີ້ແລ

ເມື່ອໃດແລ ສະມາທິນີ້ເປັນທຳອັນທ່ານຈະເລີນແລ້ວ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວຢ່າງນີ້ ເມື່ອນັ້ນ ທ່ານເພິ່ງຈະເລີນສະມາທິນີ້ທີ່ມີວິຕົກມີວິຈານແດ່ ຈະເລີນສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກມີພຽງວິຈານແດ່ ຈະເລີນສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກບໍ່ມີວິຈານແດ່ ຈະເລີນສະມາທິທີ່ມີປິຕິແດ່ ຈະເລີນສະມາທິທີ່ບໍ່ມີປິຕິແດ່ ຈະເລີນສະມາທິທີ່ມີຄວາມຍິນດີແດ່ ຈະເລີນສະມາທິທີ່ມີອຸເປກຂາແດ່

ເມື່ອໃດແລ ສະມາທິນີ້ເປັນທຳອັນທ່ານຈະເລີນແລ້ວ ຈະເລີນດີແລ້ວຢ່າງນີ້ ເມື່ອນັ້ນ ທ່ານເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກພິຈາລະນາເຫັນເວທະນາໃນເວທະນາຢູ່ ຯລຯ ເມື່ອນັ້ນທ່ານເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກພິຈາລະນາເຫັນຈິດໃນຈິດຢູ່ ຯລຯ ເມື່ອນັ້ນທ່ານເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາຈັກພິຈາລະນາເຫັນທຳໃນທຳຢູ່ ມີຄວາມພຽນ ມີສຳປະຊັນຍະ ມີສະຕິ ກຳຈັດອະພິດຊາແລະໂທມະນັດໃນໂລກໄດ້” ທ່ານເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ຢ່າງນີ້ແລ

ເມື່ອໃດ ສະມາທິນີ້ເປັນທຳອັນທ່ານຈະເລີນແລ້ວ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວຢ່າງນີ້ ເມື່ອນັ້ນ ທ່ານເພິ່ງຈະເລີນສະມາທິນີ້ທີ່ມີວິຕົກມີວິຈານແດ່ ຈະເລີນສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກມີພຽງວິຈານແດ່ ຈະເລີນສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກບໍ່ມີວິຈານແດ່ ຈະເລີນສະມາທິທີ່ມີປິຕິແດ່ ຈະເລີນສະມາທິທີ່ບໍ່ມີປິຕິແດ່ ຈະເລີນສະມາທິທີ່ມີຄວາມຍິນດີແດ່ ຈະເລີນສະມາທິທີ່ມີອຸເປກຂາແດ່

ເມື່ອໃດ ສະມາທິນີ້ເປັນທຳອັນທ່ານຈະເລີນແລ້ວ ຈະເລີນດີແລ້ວຢ່າງນີ້ ເມື່ອນັ້ນ ທ່ານຈະຢ່າງໄປທີ່ໃດ ໆ ກໍຢ່າງໄປໄດ້ຢ່າງຜາສຸກໃນທີ່ ນັ້ນ ໆ ຈະຢືນຢູ່ໃນທີ່ໃດ ໆ ກໍຢືນຢູ່ໄດ້ຢ່າງ

ຜາສຸກໃນທີ່ ນັ້ນ ໆ ຈະນັ່ງຢູ່ໃນທີ່ໃດ ໆ ກໍ່ນັ່ງຢູ່ໄດ້ຢ່າງຜາສຸກໃນທີ່ນັ້ນ ໆ ຈະນອນຢູ່ໃນທີ່ໃດ ໆ ກໍ່ນອນຢູ່ຢ່າງຜາສຸກໃນທີ່ນັ້ນ ໆ

ພິກຂຸນັ້ນ ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດສອນດ້ວຍພຣະໂອວາດນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງລຸກຈາກອາສະນະ ຖວາຍອະພິວາດພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ທຳປະທັກຂຶ້ນແລ້ວຈາກໄປ ທ່ານຈາກໄປຢູ່ຜູ້ດຽວ ບໍ່ຜະໝາດ ມີຄວາມພຽນ ອຸທິດກາຍແລະໃຈຢູ່ ບໍ່ດົນປານໃດ ກໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຊິ່ງປະໂຫຍດປະເສີດ ອັນເປັນທີ່ສຸດແຫ່ງພົມມະຈັນທີ່ເຫຼົ່າກຸນລະບຸດອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊິດໂດຍຊອບ ຕ້ອງການດ້ວຍບັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ ຮູ້ແຈ້ງວ່າ “ຊາດສິ້ນແລ້ວ ຢູ່ຈົບພົມມະຈັນແລ້ວ ເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດສຳເລັດແລ້ວ ບໍ່ມີກິດອື່ນເພື່ອຄວາມເປັນຢ່າງນີ້ອີກຕໍ່ໄປ”

ເປັນອັນວ່າ ພິກຂຸນັ້ນໄດ້ເປັນພຣະອະຣະຫັນ ອົງໜຶ່ງໃນບັນດາພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍ

ສັງຂິດຕະສູດທີ ໓ ຈົບ

໔. ຄະຍາສີສະສູດ

ວ່າດ້ວຍພຣະທຳມະເທດສະໜາທີ່ ຄະຍາສີສະ

[໖໔] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນເຂດຄະຍາສີສະ ເຂດເມືອງຄະຍາ ໃນບ່ອນນັ້ນແລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງຮຽກພິກຂຸທັງຫຼາຍມາຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຯລຯ

໑. ກ່ອນຈະຕັດສະຮູ້ ເຮົາເປັນໂພທິສັດຍັງບໍ່ໄດ້ຕັດຮູ້ ເຮົາຮູ້ໂອພາດ ແຕ່ບໍ່ເຫັນຮູບທັງຫຼາຍ

໒. ເຮົານັ້ນໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ຖ້າເຮົາຮູ້ໂອພາດ ແລະເຫັນຮູບທັງຫຼາຍ ດ້ວຍອາການຢ່າງນີ້ ຍານທັດສະນະ ນີ້ຂອງເຮົາກໍຈະບໍລິສຸດຍິ່ງຂຶ້ນ”

ສະໄໝຕໍ່ມາ ເຮົານັ້ນເປັນຜູ້ບໍ່ຜະໝາດ ມີຄວາມພຽນ ອຸທິດກາຍແລະໃຈຢູ່ ຮູ້ໂອພາດ ແລະເຫັນຮູບທັງຫຼາຍ ແຕ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ຍືນເຈຣະຈາປາໄສ ກັບເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນ

໓. ເຮົານັ້ນໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ຖ້າເຮົາຮູ້ໂອພາດ ເຫັນຮູບທັງຫຼາຍ ແລະຍືນເຈຣະຈາປາໄສກັບເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນ ດ້ວຍອາການຢ່າງນີ້ ຍານທັດສະນະນີ້ຂອງເຮົາກໍຈະບໍລິສຸດຍິ່ງຂຶ້ນ”

ສະໄໝຕໍ່ມາ ເຮົານັ້ນເປັນຜູ້ບໍ່ຜະໝາດ ມີຄວາມພຽນ ອຸທິດກາຍ ແລະໃຈຢູ່ ຮູ້ໂອພາດ ເຫັນຮູບທັງຫຼາຍ ແລະຍືນເຈຣະຈາປາໄສກັບ ເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນ ແຕ່ບໍ່ຮູ້ຈັກເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ “ເທວະດານີ້ມາຈາກເທບນິກາຍນັ້ນ ໆ”

໔-ກ. ເຮົານັ້ນໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ຖ້າເຮົາຮູ້ໂອພາດ ເຫັນຮູບທັງຫຼາຍ ຍືນເຈຣະຈາ ປາໄສກັບເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະຮູ້ຈັກເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ “ເທວະດາເຫຼົ່ານີ້ ມາຈາກເທບນິກາຍນັ້ນ ໆ” ດ້ວຍອາການຢ່າງນີ້ ຍານທັດສະນະນີ້ຂອງ ເຮົາ ກໍຈະບໍລິສຸດຢູ່ຂຶ້ນ”

ສະໄໝຕໍ່ມາ ເຮົານັ້ນເປັນຜູ້ບໍ່ຜະໝາດ ມີຄວາມພຽນ ອຸທິດກາຍ ແລະໃຈຢູ່ ຮູ້ໂອພາດ ເຫັນຮູບທັງຫຼາຍ ຍືນເຈຣະຈາປາໄສກັບເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະຮູ້ຈັກເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ “ເທວະດາເຫຼົ່ານີ້ມາຈາກເທບນິກາຍນັ້ນ ໆ” ແຕ່ບໍ່ຮູ້ຈັກເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ “ດ້ວຍວິບາກແຫ່ງກໍານີ້ ເທວະດາເຫຼົ່ານີ້ຈຸຕິຈາກພົບນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງມາເກີດໃນພົບນັ້ນ” ຯລຯ ຮູ້ຈັກເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ “ດ້ວຍວິບາກແຫ່ງກໍານີ້ ເທວະດາເຫຼົ່ານີ້ຈຸຕິຈາກພົບນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງມາເກີດໃນພົບນັ້ນ” ແຕ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ ເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ “ດ້ວຍວິບາກແຫ່ງກໍານີ້ ເທວະດາເຫຼົ່ານີ້ມີອາຫານຢ່າງນີ້ ສະເຫວີຍສຸກ ແລະທຸກຢ່າງນີ້” ຯລຯ ຮູ້ຈັກເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ “ດ້ວຍວິບາກແຫ່ງກໍານີ້ ເທວະດາເຫຼົ່ານີ້ມີ ອາຫານຢ່າງນີ້ ສະເຫວີຍສຸກແລະທຸກຢ່າງນີ້” ແຕ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ ເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ “ເທວະດາເຫຼົ່ານີ້ ມີອາຍຸຍືນຢ່າງນີ້ ດໍາຣົງຢູ່ໄດ້ນານຢ່າງນີ້” ຯລຯ ຮູ້ຈັກເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ “ເທວະດາເຫຼົ່ານີ້ມີ ອາຍຸຍືນຢ່າງນີ້ ດໍາຣົງຢູ່ໄດ້ນານຢ່າງນີ້” ແຕ່ບໍ່ຮູ້ຈັກເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ “ເຮົາເຄີຍຢູ່ຮ່ວມ ຫຼືບໍ່ ເຄີຍຢູ່ຮ່ວມກັບເທວະດາເຫຼົ່ານີ້”

໕. ເຮົານັ້ນໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ຖ້າເຮົາຮູ້ໂອພາດ ເຫັນຮູບທັງຫຼາຍ ຍືນເຈຣະຈາ ປາໄສກັບເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະຮູ້ຈັກເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ “ເທວະດາເຫຼົ່ານີ້ ມາຈາກເທບນິກາຍນັ້ນ ໆ” ຮູ້ຈັກເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ “ດ້ວຍວິບາກແຫ່ງກໍານີ້ ເທວະດາເຫຼົ່ານີ້ຈຸຕິຈາກພົບນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງມາເກີດໃນພົບນັ້ນ” ຮູ້ຈັກເທວະດາ ເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ “ເທວະດາເຫຼົ່ານີ້ມີອາຫານຢ່າງນີ້ ສະເຫວີຍສຸກແລະທຸກຢ່າງນີ້” ຮູ້ ຈັກເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ “ເທວະດາເຫຼົ່ານີ້ມີອາຍຸຍືນຢ່າງນີ້ ດໍາຣົງຢູ່ໄດ້ນານຢ່າງ ນີ້” ແລະຮູ້ຈັກເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ “ເຮົາເຄີຍຢູ່ຮ່ວມຫຼືບໍ່ເຄີຍຢູ່ຮ່ວມກັບເທວະດາ ເຫຼົ່ານີ້” ຍານທັດສະນະນີ້ຂອງເຮົາກໍຈະບໍລິສຸດຢູ່ຂຶ້ນ”

ສະໄໝຕໍ່ມາ ເຮົານັ້ນເປັນຜູ້ບໍ່ຜະໝາດ ມີຄວາມພຽນ ອຸທິດກາຍ ແລະໃຈຢູ່ ຮູ້ໂອພາດ ເຫັນຮູບທັງຫຼາຍ ຍືນເຈຣະຈາປາໄສກັບເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະຮູ້ຈັກເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ “ເທວະດາເຫຼົ່ານີ້ ມາຈາກເທບນິກາຍນັ້ນ ໆ” ຮູ້ຈັກເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ “ດ້ວຍວິບາກແຫ່ງກໍານີ້

ເທວະດາເຫຼົ່ານີ້ຈຸຕິຈາກພົບນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງມາເກີດໃນພົບນັ້ນ” ຮູ້ຈັກເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ “ເທວະດາເຫຼົ່ານີ້ມີອາຫານຢ່າງນີ້ ສະເໜີຍສຸກແລະທຸກຢ່າງນີ້” ຮູ້ຈັກເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ “ເທວະດາເຫຼົ່ານີ້ມີອາຍຸຍືນຢ່າງນີ້ ດຳລົງຢູ່ໄດ້ນານຢ່າງນີ້” ແລະຮູ້ຈັກເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ “ເຮົາເຄີຍຢູ່ຮ່ວມຫຼືບໍ່ເຄີຍຢູ່ຮ່ວມກັບເທວະດາເຫຼົ່ານີ້”

ອະທິເທວະຍານທັດສະນະ (ຄວາມຮູ້ຄວາມເຫັນກ່ຽວກັບເທວະດາຜູ້ຍິ່ງ) ຂອງເຮົາ ຕູ້ຂັ້ນຢ່າງນີ້ ຍັງບໍ່ໝົດຈົດຕິຕາບໃດ ເຮົາກໍຍັງບໍ່ຢືນຢັນວ່າ ເປັນຜູ້ຕັດສະຮູ້ສຳມາສຳໂພທິຍານອັນປະເສີດໃນໂລກພ້ອມທັງເທວະໂລກ ມານໂລກ ພົມມະໂລກ ໃນໝູ່ສັດພ້ອມທັງສະມະນະພາມເທວະດາ ແລະມະນຸດຕາບນັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອໃດ ອະທິເທວະຍານທັດສະນະຂອງເຮົາ ຕູ້ຂັ້ນຢ່າງນີ້ໝົດຈົດຕິແລ້ວ ເມື່ອນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຢືນຢັນໄດ້ວ່າ ເປັນຜູ້ຕັດສະຮູ້ສຳມາສຳໂພທິຍານອັນປະເສີດໃນໂລກພ້ອມທັງເທວະໂລກ ມານໂລກ ພົມມະໂລກ ໃນໝູ່ສັດພ້ອມທັງສະມະນະພາມ ເທວະດາ ແລະມະນຸດຍານທັດສະນະເກີດຂຶ້ນແກ່ເຮົາວ່າ “ເຈໂຕວິມຸດຕິຂອງເຮົາບໍ່ກຳເນີດ ຊາດນີ້ເປັນຊາດສຸດທ້າຍ ບັດນີ້ພົບໃໝ່ບໍ່ ມີອີກ”

ຄະຍາສີສະສູດທີ ໔ ຈົບ

໕. ອະພິພາຍະຕະນະສູດ

ວ່າດ້ວຍອະພິພາຍະຕະນະ

[໖໕] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະພິພາຍະຕະນະ ຕູ້ ປະການນີ້

ອະພິພາຍະຕະນະ ຕູ້ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ບຸກຄົນໜຶ່ງມີຮູບສັນຍາພາຍໃນ ເຫັນຮູບພາຍນອກຂະໜາດນ້ອຍ ມີສີສັນດີຫຼືບໍ່ດີ ຄອບງຳຮູບເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ ມີສັນຍາຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາຮູ້ ເຮົາເຫັນ” ນີ້ເປັນອະພິພາຍະຕະນະທີ ໑
໒. ບຸກຄົນໜຶ່ງມີຮູບສັນຍາພາຍໃນ ເຫັນຮູບພາຍນອກຂະໜາດໃຫຍ່ ມີສີສັນດີ ຫຼືບໍ່ດີ ຄອບງຳຮູບເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ ມີສັນຍາຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາຮູ້ ເຮົາເຫັນ” ນີ້ເປັນອະພິພາຍະຕະນະທີ ໒
໓. ບຸກຄົນໜຶ່ງມີອະຮູບປະສັນຍາພາຍໃນ ເຫັນຮູບພາຍນອກຂະໜາດນ້ອຍ ມີສີສັນດີ ຫຼືບໍ່ດີ ຄອບງຳຮູບເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ ມີສັນຍາຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາຮູ້ ເຮົາເຫັນ” ນີ້ເປັນອະພິພາຍະຕະນະທີ ໓

໔. ບຸກຄົນໜຶ່ງມີອະນຸບປະສັນຍາພາຍໃນ ເຫັນຮູບພາຍນອກຂະໜາດໃຫຍ່ ມີສີສັນດີ ຫຼືບໍ່ດີ ຄອບງຳຮູບເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ ມີສັນຍາຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາຮູ້ ເຮົາເຫັນ” ນີ້ເປັນອະພິພາຍະຕະນະທິ ໔
໕. ບຸກຄົນໜຶ່ງມີອະນຸບປະສັນຍາພາຍໃນ ເຫັນຮູບພາຍນອກທີ່ ຊຽວ ມີສີຂຽວ ປຽບດ້ວຍຂອງຂຽວ ມີສີຂຽວເຂັ້ມ ຄອບງຳຮູບເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ ມີສັນຍາຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາຮູ້ ເຮົາເຫັນ” ນີ້ເປັນອະພິພາຍະຕະນະທິ ໕
໖. ບຸກຄົນໜຶ່ງມີອະນຸບປະສັນຍາພາຍໃນ ເຫັນຮູບພາຍນອກທີ່ ເຫຼືອງ ມີສີເຫຼືອງ ປຽບດ້ວຍຂອງເຫຼືອງ ມີສີເຫຼືອງເຂັ້ມ ຄອບງຳຮູບເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ ມີສັນຍາ ຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາຮູ້ ເຮົາເຫັນ” ນີ້ເປັນອະພິພາຍະຕະນະທິ ໖
໗. ບຸກຄົນໜຶ່ງມີອະນຸບປະສັນຍາພາຍໃນ ເຫັນຮູບພາຍນອກທີ່ ແດງ ມີສີແດງ ປຽບດ້ວຍຂອງແດງ ມີສີແດງເຂັ້ມ ຄອບງຳຮູບເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ ມີສັນຍາ ຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາຮູ້ ເຮົາເຫັນ” ນີ້ເປັນອະພິພາຍະຕະນະທິ ໗
໘. ບຸກຄົນໜຶ່ງມີອະນຸບປະສັນຍາພາຍໃນ ເຫັນຮູບພາຍນອກທີ່ ຂາວ ມີສີຂາວ ປຽບດ້ວຍຂອງຂາວ ມີສີຂາວເຂັ້ມ ຄອບງຳຮູບເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ ມີສັນຍາຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາຮູ້ ເຮົາເຫັນ” ນີ້ເປັນອະພິພາຍະຕະນະທິ ໘

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະພິພາຍະຕະນະ ຕູ ປະການນີ້ແລ

ອະພິພາຍະຕະນະສູດທິ ໕ ຈົບ

໖. ວິໂມກຂະສູດ

ວ່າດ້ວຍວິໂມກ

[໖໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວິໂມກ ຕູ ປະການນີ້

ວິໂມກ ຕູ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ບຸກຄົນຜູ້ມີຮູບ ເຫັນຮູບທັງຫຼາຍ ນີ້ເປັນວິໂມກທິ ໑
໒. ບຸກຄົນຜູ້ມີອະນຸບປະສັນຍາພາຍໃນ ເຫັນຮູບທັງຫຼາຍພາຍນອກ ນີ້ເປັນວິໂມກທິ ໒

໓. ບຸກຄົນເປັນຜູ້ນ້ອມໃຈໄປວ່າ “ງາມ” ເທົ່ານັ້ນ ນີ້ເປັນວິໂມກທີ ໓
໔. ບຸກຄົນບັນລຸອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານ ໂດຍກຳນົດວ່າ “ອາກາດຫາທີ່ສຸດ ບໍ່ໄດ້” ຢູ່ເພາະລ່ວງຮູບສັນຍາ ດັບປະຕິຄະສັນຍາ ບໍ່ກຳນົດ ນາມັດຕະສັນຍາ ໂດຍປະການທັງປວງ ນີ້ເປັນວິໂມກທີ ໔
໕. ບຸກຄົນລ່ວງອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານ ໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸ ວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານ ໂດຍກຳນົດວ່າ “ວິນຍານຫາທີ່ສຸດບໍ່ໄດ້” ຢູ່ ນີ້ເປັນວິໂມກທີ ໕
໖. ບຸກຄົນລ່ວງວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານ ໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານ ໂດຍກຳນົດວ່າ “ບໍ່ມີອັນໃດ” ຢູ່ ນີ້ເປັນ ວິໂມກທີ ໖
໗. ບຸກຄົນລ່ວງອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານ ໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານຢູ່ ນີ້ເປັນວິໂມກທີ ໗
໘. ບຸກຄົນລ່ວງເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານ ໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣດຢູ່ ນີ້ເປັນວິໂມກທີ ໘

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວິໂມກ ໘ ປະການນີ້ແລ

ວິໂມກຂະສູດທີ ໖ ຈົບ

໗. ອະນະຣິຍະໂວຫາຣະສູດ

ວ່າດ້ວຍອະນະຣິຍະໂວຫານ

[໖໗] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະນະຣິຍະໂວຫານ ໘ ປະການນີ້

ອະນະຣິຍະໂວຫານ ໘ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ການກ່າວສິ່ງທີ່ ບໍ່ໄດ້ເຫັນວ່າໄດ້ເຫັນ
໒. ການກ່າວສິ່ງທີ່ ບໍ່ໄດ້ຟັງວ່າໄດ້ຟັງ
໓. ການກ່າວສິ່ງທີ່ ບໍ່ໄດ້ຊາບວ່າໄດ້ຊາບ
໔. ການກ່າວສິ່ງທີ່ ບໍ່ໄດ້ຮູ້ວ່າໄດ້ຮູ້
໕. ການກ່າວສິ່ງທີ່ ໄດ້ເຫັນວ່າບໍ່ໄດ້ເຫັນ
໖. ການກ່າວສິ່ງທີ່ ໄດ້ຟັງວ່າບໍ່ໄດ້ຟັງ
໗. ການກ່າວສິ່ງທີ່ ໄດ້ຊາບວ່າບໍ່ໄດ້ຊາບ

໘. ການກ່າວສິ່ງທີ່ ໄດ້ຮູ້ວ່າບໍ່ໄດ້ຮູ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະນະຣິຍະໂວຫານ ຕູ ປະການນີ້ແລ

ອະນະຣິຍະໂວຫາຣະສູດທີ ໗ ຈົບ

໘. ອະຣິຍະໂວຫາຣະສູດ

ວ່າດ້ວຍອະຣິຍະໂວຫານ

[໖໘] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະຣິຍະໂວຫານ ຕູ ປະການນີ້
ອະຣິຍະໂວຫານ ຕູ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ການກ່າວສິ່ງທີ່ ບໍ່ໄດ້ເຫັນວ່າບໍ່ໄດ້ເຫັນ
໒. ການກ່າວສິ່ງທີ່ ບໍ່ໄດ້ຟັງວ່າບໍ່ໄດ້ຟັງ
໓. ການກ່າວສິ່ງທີ່ ບໍ່ໄດ້ຊາບວ່າບໍ່ໄດ້ຊາບ
໔. ການກ່າວສິ່ງທີ່ ບໍ່ໄດ້ຮູ້ວ່າບໍ່ໄດ້ຮູ້
໕. ການກ່າວສິ່ງທີ່ ໄດ້ເຫັນວ່າໄດ້ເຫັນ
໖. ການກ່າວສິ່ງທີ່ ໄດ້ຟັງວ່າໄດ້ຟັງ
໗. ການກ່າວສິ່ງທີ່ ໄດ້ຊາບວ່າໄດ້ຊາບ
໘. ການກ່າວສິ່ງທີ່ ໄດ້ຮູ້ວ່າໄດ້ຮູ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະຣິຍະໂວຫານ ຕູ ປະການນີ້ແລ

ອະຣິຍະໂວຫາຣະສູດທີ ໘ ຈົບ

໙. ປະຣິສາສູດ

ວ່າດ້ວຍບໍລິສັດ

[໖໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍລິສັດ ຕູ ຈຳພວກນີ້
ບໍລິສັດ ຕູ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຂັດຕິຍະບໍລິສັດ	(ຊຸມນຸມກະສັດ)
໒. ພາມມະນະບໍລິສັດ	(ຊຸມນຸມພາມ)

໓. ຄະຫະບໍດີບໍລິສັດ	(ຊຸມນຸມຄະຫະບໍດີ)
໔. ສະມະນະບໍລິສັດ	(ຊຸມນຸມສະມະນະ)
໕. ຈາຕຸມະຫາຣາດບໍລິສັດ	(ຊຸມນຸມເທບຊັ້ນຈາຕຸມະຫາຣາດ)
໖. ຕາວະຕິງສາບໍລິສັດ	(ຊຸມນຸມເທບຊັ້ນຕາວະຕິງສາ)
໗. ມານບໍລິສັດ	(ຊຸມນຸມມານ)
໘. ພົມບໍລິສັດ	(ຊຸມນຸມພົມ)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາຈຳໄດ້ວ່າ “ເຄີຍເຂົ້າໄປຫາຂັດຕິຍະບໍລິສັດຫຼາຍຮ້ອຍຄັ້ງ ທັງເຄີຍ ນັ່ງ ໂອ້ລົມແລະສົນທະນາໃນຂັດຕິຍະບໍລິສັດນັ້ນ ກະສັດເຫຼົ່ານັ້ນມີວັນນະເຊັ່ນໃດ ເຮົາກໍມີວັນນະເຊັ່ນ ນັ້ນ ກະສັດເຫຼົ່ານັ້ນມີສຽງເຊັ່ນໃດ ເຮົາກໍມີສຽງເຊັ່ນນັ້ນ ເຮົາຊື້ແຈ່ງໃຫ້ກະສັດ ເຫຼົ່ານັ້ນເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຈໃຫ້ຢາກຮັບເອົາໄປປະຕິບັດ ຊຸກຍູ້ໃຈໃຫ້ອາດຫານແກ່ກ້າ ປອບປະໂລມໃຈໃຫ້ສົດຊື່ນຮ່າ ເຮືງດ້ວຍທຳມິກະຖາ ແລະເມື່ອເຮົາກຳລັງເວົ້າຢູ່ ກໍບໍ່ມີໃຜຮູ້ວ່າ “ຜູ້ກຳລັງເວົ້າຢູ່ນີ້ເປັນໃຜ ເປັນ ເທວະດາຫຼືມະນຸດ” ເມື່ອຊື້ແຈ່ງໃຫ້ກະສັດເຫຼົ່ານັ້ນເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຈໃຫ້ຢາກຮັບເອົາໄປປະຕິບັດ ຊຸກຍູ້ໃຈໃຫ້ອາດຫານ ແກ່ກ້າ ປອບປະໂລມໃຈໃຫ້ສົດຊື່ນ ຮ່າເຮືງດ້ວຍທຳມິກະຖາແລ້ວກໍຫາຍ ໄປ ແລະເມື່ອເຮົາຫາຍໄປແລ້ວ ກໍບໍ່ມີໃຜຮູ້ວ່າ “ຜູ້ທີ່ຫາຍໄປແລ້ວນີ້ເປັນໃຜ ເປັນເທວະດາຫຼື ມະນຸດ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາຈຳໄດ້ວ່າ “ເຄີຍເຂົ້າໄປຫາພາມມະນະບໍລິສັດ ຯລຯ ຄະຫະບໍດີ ບໍລິສັດ ຯລຯ ສະມະນະບໍລິສັດ ຯລຯ ຈາຕຸມະຫາຣາດບໍລິສັດ ຯລຯ ຕາວະຕິງສາບໍລິສັດ ຯລຯ ມານບໍລິສັດ ຯລຯ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາຈຳໄດ້ວ່າ “ເຄີຍເຂົ້າໄປຫາພົມບໍລິສັດຫຼາຍຮ້ອຍຄັ້ງ ທັງເຄີຍນັ່ງ ໂອ້ ລົມແລະສົນທະນາໃນພົມບໍລິສັດນັ້ນ ພົມເຫຼົ່ານັ້ນມີວັນນະເຊັ່ນໃດ ເຮົາກໍມີວັນນະເຊັ່ນນັ້ນ ພົມ ເຫຼົ່ານັ້ນມີສຽງເຊັ່ນໃດ ເຮົາກໍມີສຽງເຊັ່ນນັ້ນ ເຮົາຊື້ແຈ່ງໃຫ້ພົມເຫຼົ່ານັ້ນ ເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຈໃຫ້ ຢາກຮັບເອົາໄປປະຕິບັດ ຊຸກຍູ້ໃຈໃຫ້ອາດຫານແກ່ກ້າ ປອບປະໂລມໃຈ ໃຫ້ສົດຊື່ນຮ່າເຮືງດ້ວຍ ທຳມິກະຖາ ແລະເມື່ອເຮົາກຳລັງເວົ້າຢູ່ ກໍບໍ່ມີໃຜຮູ້ວ່າ “ຜູ້ກຳລັງເວົ້າຢູ່ນີ້ເປັນໃຜ ເປັນເທວະດາຫຼື ມະນຸດ” ເມື່ອຊື້ແຈ່ງໃຫ້ພົມເຫຼົ່ານັ້ນເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຈໃຫ້ຢາກຮັບເອົາໄປປະຕິບັດ ຊຸກຍູ້ໃຈໃຫ້ ອາດຫານແກ່ກ້າ ປອບປະໂລມໃຈໃຫ້ສົດຊື່ນຮ່າເຮືງ ດ້ວຍທຳມິກະຖາແລ້ວກໍຫາຍໄປ ແລະເມື່ອ ເຮົາຫາຍໄປແລ້ວ ກໍບໍ່ມີໃຜຮູ້ວ່າ “ຜູ້ທີ່ ຫາຍໄປແລ້ວ ນີ້ເປັນໃຜ ເປັນເທວະດາຫຼືມະນຸດ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍລິສັດ ໘ ຈຳພວກນີ້ແລ

ປະຣິສາສູດທີ ໙ ຈົບ

໑໐. ພູມຈາລະສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດທີ່ ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໄຫວຄັ້ງໃຫຍ່

[໗໐] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນກູຕາຄານສາລາ ປ່າມະຫາວັນ ເຂດເມືອງເວສາລີ ເມື່ອໃນເວລາເຊົ້າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຄອງອັນຕະຣາວາສິກ ຊົງຖືບາດ ແລະຈົວອນສະເດັດເຂົ້າໄປໃນເມືອງເວສາລີເພື່ອບິນທະບາດ ສະເດັດກັບຈາກບິນທະບາດ ຫຼັງຈາກສະເຫວີຍພຣະກະຍາຫານສຳເລັດແລ້ວ ຮັບສັ່ງຮຽກທ່ານພຣະອານົນມາຕັດວ່າ ອານົນທ່ານຈົ່ງຖືນິສິທະນະ ເຮົາຈະເຂົ້າໄປພັກກາງເວັນທີ່ ປາວາລະເຈດີ ທ່ານພຣະອານົນທູນຮັບສະໜອງພຣະດຳຣັດແລ້ວ ຖືນິສິທະນະຕາມສະເດັດພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄປຂ້າງພຣະປິດສະດາງ (ຂ້າງຫຼັງ)

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າສະເດັດເຂົ້າໄປສູ່ປາວາລະເຈດີ ປະທັບນັ່ງເທິງພຸດທະອາດທີ່ປູລາດ ໄວ້ແລ້ວໄດ້ຕັດກັບທ່ານພຣະອານົນດັ່ງນີ້ວ່າ “ອານົນ ເມືອງເວສາລີໜ້າຮື້ນຣົມ ອຸເທນເຈດີ ໜ້າຮື້ນຣົມ ໂຄຕະມະກະເຈດີໜ້າຮື້ນຣົມ ພະຫຸປຸດຕະກະເຈດີໜ້າຮື້ນຣົມ ສັດຕຳພະເຈດີໜ້າຮື້ນຣົມ ສາຣັນທະເຈດີໜ້າຮື້ນຣົມ ປາວາລະເຈດີໜ້າຮື້ນຣົມ

ອິດທິບາດ ໔ ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຈະເລີນ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ເຮັດໃຫ້ເປັນເໝືອນຍານແລ້ວ ເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຕັ້ງແລ້ວ ໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນແລ້ວ ສັ່ງສົມແລ້ວ ຜາຣົບດີແລ້ວ ຜູ້ນັ້ນເມື່ອມຸ້ງຫວັງ ເພິ່ງດຳຣົງຢູ່ໄດ້ ໑ ກັບ ຫຼືເກີນກວ່າ ໑ ກັບ

ອິດທິບາດ ໔ ຕະຖາຄົດຈະເລີນ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ເຮັດໃຫ້ເປັນເໝືອນຍານແລ້ວ ເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຕັ້ງແລ້ວ ໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນແລ້ວ ສັ່ງສົມແລ້ວ ຜາຣົບດີແລ້ວ ຕະຖາຄົດເມື່ອມຸ້ງຫວັງ ເພິ່ງດຳຣົງຢູ່ໄດ້ ໑ ກັບ ຫຼື ເກີນກວ່າ ໑ ກັບ”

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງທຳນິມິດທີ່ແຈ່ມແຈ້ງ ຊົງເຮັດໂອກາດທີ່ຊັດເຈນແມ່ນຢ່າງນີ້ ທ່ານພຣະອານົນກໍບໍ່ອາດຈະຮູ້ທັນ ຈຶ່ງບໍ່ຂາບທູນວົງວອນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໂຜດດຳຣົງພຣະຊົນມະຊົບຢູ່ຕະຫຼອດກັບ ຂໍພຣະສຸຄົດເຈົ້າໂຜດດຳຣົງພຣະຊົນມະຊົບຢູ່ຕະຫຼອດກັບເພື່ອເກື້ອກູນແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອສຸກແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອອະນຸເຄາະຊາວໂລກ ເພື່ອປະໂຫຍດ ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ເທວະດາແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ” ເພາະທ່ານຖືກມານດິນໃຈ

ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ຯລຯ

ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າກໍໄດ້ຕັດກັບທ່ານພຣະອານົນດັ່ງນີ້ວ່າ “ອານົນ ເມືອງເວສາລີໜ້າຮື້ນຣົມ ອຸເທນເຈດີໜ້າຮື້ນຣົມ ໂຄຕະມະກະເຈດີໜ້າຮື້ນຣົມ ພະຫຸປຸດຕະກະເຈດີໜ້າຮື້ນຣົມ ສັດຕຳພະເຈດີໜ້າຮື້ນຣົມ ສາຣັນທະເຈດີໜ້າຮື້ນຣົມ ປາວາລະເຈດີໜ້າຮື້ນຣົມ

ອິດທິບາດ ໔ ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຈະເລີນ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ເຮັດໃຫ້ເປັນເໝືອນຍານແລ້ວ ເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຕັ້ງແລ້ວ ໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນແລ້ວ ສັງສົມແລ້ວ ຜາຣົບດີແລ້ວ ຜູ້ນັ້ນເມື່ອມຸ້ງຫວັງ ເພິ່ງດຳລົງຢູ່ໄດ້ ໑ ກັບ ຫຼືເກີນກວ່າ ໑ ກັບ

ອິດທິບາດ ໔ ຕະຖາຄົດຈະເລີນ ຯລຯ ຕະຖາຄົດເມື່ອມຸ້ງຫວັງ ເພິ່ງດຳລົງຢູ່ໄດ້ ໑ ກັບ ຫຼືເກີນກວ່າ ໑ ກັບ”

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງທຳນິມົດທີ່ແຈ່ມແຈ້ງ ຊົງເຮັດໂອກາດທີ່ຊັດເຈນແມ່ນຢ່າງນີ້ ທ່ານພຣະອານົນກໍບໍ່ອາດຈະຮູ້ທັນ ຈຶ່ງບໍ່ຂາບທູນວົງວອນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໂຜດດຳລົງພຣະຊົນມະຊົບຢູ່ຕະຫຼອດກັບ ຂໍພຣະສຸຄົດໂຜດດຳລົງພຣະຊົນມະຊົບຢູ່ຕະຫຼອດກັບເພື່ອເກື້ອກູນແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອສຸກແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອອະນຸເຄາະຊາວໂລກ ເພື່ອປະໂຫຍດ ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ເທວະດາແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ” ເພາະທ່ານຖືກມານດົນໃຈ

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດກັບທ່ານພຣະອານົນດັ່ງນີ້ວ່າ “ອານົນ ໄປເທີ້ນ ທ່ານຈົ່ງກຳນົດເວລາທີ່ສົມຄວນໃນບັດນີ້ເທີ້ນ”

ທ່ານພຣະອານົນທູນຮັບສະໜອງພຣະດຳຣັດແລ້ວລຸກຈາກອາສະນະ ຖວາຍອະພິວາດ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ທຳປະທັກຂົນແລ້ວນັ່ງທີ່ ເຫງົ້າໄມ້ຕົ້ນໜຶ່ງເຊິ່ງບໍ່ໄກຈາກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ

ເມື່ອທ່ານພຣະອານົນຈາກໄປບໍ່ດົນ ມານຜູ້ມີບາບໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ບັດນີ້ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໂຜດປະຣິນິບພານເທີ້ນ ຂໍພຣະສຸຄົດໂຜດປະຣິນິບພານເທີ້ນ ເວລານີ້ ເປັນເວລາປະຣິນິບພານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດພຣະວາຈານີ້ໄວ້ວ່າ “ມານຜູ້ມີບາບ ເຮົາຈະຍັງບໍ່ປະຣິນິບພານ ຕາບເທົ່າທີ່ ເຫຼົ່າພິກຂຸຜູ້ສາວົກຂອງເຮົາຍັງບໍ່ສຽບແຫຼມ ບໍ່ໄດ້ຮັບການແນະນຳ ບໍ່ແກ່ກ້າ ບໍ່ບັນລຸທຳອັນເປັນແດນກະເສມຈາກໂຍຄະ ບໍ່ເປັນພະຫຼຸສູດ ບໍ່ຊົງທຳ ບໍ່ປະຕິບັດທຳສົມຄວນແກ່ທຳ ບໍ່ປະຕິບັດຊອບຢິ່ງ ບໍ່ປະພຶດຕາມທຳ ຮຽນກັບອາຈານຂອງຕົນແລ້ວ ແຕ່ກໍຍັງບອກ ສະແດງ ບັນຍັດ ກຳນົດ ເປີດເຜີຍ ຈຳແນກ ເຮັດໃຫ້ງ່າຍບໍ່ໄດ້ ຍັງສະແດງທຳມີປາຕິຫານຜາບປະຣັບປະວາດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃຫ້ຮຽບຮ້ອຍໂດຍຊອບທຳບໍ່ໄດ້”

ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ເວລານີ້ ເຫຼົ່າພິກຂຸຜູ້ເປັນສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ເປັນຜູ້ສຽບແຫຼມ ໄດ້ຮັບການແນະນຳ ແກ່ກ້າ ບັນລຸທຳອັນເປັນແດນກະເສມຈາກໂຍຄະ ເປັນພະຫຼຸສູດ ຊົງທຳ ປະຕິບັດທຳສົມຄວນແກ່ທຳ ປະຕິບັດຊອບຢິ່ງ ປະພຶດຕາມທຳ ຮຽນກັບອາຈານ

ຂອງຕົນແລ້ວບອກ ສະແດງ ບັນຍັດ ກຳນົດ ເປີດເຜີຍ ຈຳແນກເຮັດໃຫ້ງ່າຍໄດ້ ສະແດງທຳມິປາຕິທານຜາບປະຮັບປະວາດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃຫ້ຮຽບຮ້ອຍໂດຍຊອບທຳໄດ້

ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ບັດນີ້ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໂຜດປະຣິນິບພານເທີ້ນ ຂໍພຣະສຸຄົດໂຜດປະຣິນິບພານເທີ້ນ ເວລານີ້ ເປັນເວລາປະຣິນິບພານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດພຣະວາຈານີ້ໄວ້ວ່າ “ມານຜູ້ມີບາບ ເຮົາຈະຍັງບໍ່ປະຣິນິບພານ ຕາບເທົ່າທີ່ ເຫຼົ່າພິກຂຸນິຜູ້ສາວິກາຂອງເຮົາ ຯລຯ ຕາບເທົ່າທີ່ ເຫຼົ່າອຸປາສິກາຜູ້ສາວິກາຂອງເຮົາ ຯລຯ ຕາບເທົ່າທີ່ ເຫຼົ່າອຸປາສິກາຜູ້ສາວິກາຂອງເຮົາຍັງບໍ່ສູງບແຫຼມ ບໍ່ໄດ້ຮັບການແນະນຳ ບໍ່ແກ່ກ້າ ບໍ່ບັນລຸທຳອັນເປັນແດນກະເສມຈາກໂຍຄະ ບໍ່ເປັນພະຫຼຸສູດ ບໍ່ຊົງທຳ ບໍ່ປະຕິບັດທຳສົມຄວນແກ່ທຳ ບໍ່ປະຕິບັດຊອບຍິ່ງ ບໍ່ປະພຶດຕາມທຳ ຮຽນກັບອາຈານຂອງຕົນແລ້ວແຕ່ກໍຍັງບອກ ສະແດງ ບັນຍັດ ກຳນົດ ເປີດເຜີຍ ຈຳແນກ ເຮັດໃຫ້ງ່າຍບໍ່ໄດ້ ຍັງສະແດງທຳມິປາຕິທານຜາບປະຮັບປະວາດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃຫ້ຮຽບຮ້ອຍໂດຍຊອບທຳບໍ່ໄດ້”

ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ເວລານີ້ ເຫຼົ່າອຸປາສິກາຜູ້ສາວິກາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ເປັນຜູ້ສູງບແຫຼມ ໄດ້ຮັບການແນະນຳ ແກ່ກ້າ ບັນລຸທຳອັນເປັນແດນກະເສມຈາກ ໂຍຄະ ເປັນພະຫຼຸສູດ ຊົງທຳ ປະຕິບັດທຳສົມຄວນແກ່ທຳ ປະຕິບັດຊອບຍິ່ງ ປະພຶດຕາມທຳ ຮຽນກັບອາຈານຂອງຕົນແລ້ວບອກ ສະແດງ ບັນຍັດ ກຳນົດ ເປີດເຜີຍ ຈຳແນກ ເຮັດໃຫ້ງ່າຍໄດ້ ສະແດງທຳມິປາຕິທານຜາບປະຮັບປະວາດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃຫ້ຮຽບຮ້ອຍໂດຍຊອບທຳໄດ້

ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ບັດນີ້ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໂຜດປະຣິນິບພານເທີ້ນ ຂໍພຣະສຸຄົດໂຜດປະຣິນິບພານເທີ້ນ ເວລານີ້ ເປັນເວລາປະຣິນິບພານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດພຣະວາຈານີ້ໄວ້ວ່າ “ມານຜູ້ມີບາບ ເຮົາຈະຍັງບໍ່ປະຣິນິບພານຕາບເທົ່າທີ່ ພົມມະຈັນນີ້ຂອງເຮົາຍັງບໍ່ຈະເລີນແຜ່ຫຼາຍ ກວ້າງຂວາງ ຮູ້ກັນໂດຍສ່ວນຫຼາຍ ເປັນປຶກແຜ່ນ ຈົນວ່າເທວະດາແລະມະນຸດທັງຫຼາຍປະກາດໄດ້ດີແລ້ວ”

ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ເວລານີ້ ພົມມະຈັນຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈະເລີນແຜ່ຫຼາຍ ກວ້າງຂວາງ ຮູ້ກັນໂດຍສ່ວນຫຼາຍ ເປັນປຶກແຜ່ນ ຈົນວ່າເທວະດາ ແລະມະນຸດທັງຫຼາຍປະກາດໄດ້ດີແລ້ວ

ບັດນີ້ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໂຜດປະຣິນິບພານເທີ້ນ ຂໍພຣະສຸຄົດໂຜດປະຣິນິບພານເທີ້ນເວລານີ້ ເປັນເວລາປະຣິນິບພານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແລ້ວ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ມານຜູ້ມີບາບ ທ່ານຈົ່ງຂົນຂວາຍໜ້ອຍເທີ້ນ ອີກບໍ່ດົນປານໃດ ຕະຖາຄົດຈະປະຣິນິບພານ ຈາກນີ້ໄປອີກ ໓ ເດືອນ ຕະຖາຄົດຈະປະຣິນິບພານ”

ເວລານັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງມີສະຕິສຳປະຊັນຍະ ຊົງປົງພຣະຊົນມາຍຸສັງຂານ ແລ້ວ ທີ່ປາວາລະເຈດີ ເມື່ອພຣະອົງຊົງປົງພຣະຊົນມາຍຸສັງຂານແລ້ວ ໄດ້ເກີດແຜ່ນດິນໄຫວ ຄັ້ງໃຫຍ່ ໜ້າສະພົງກົວ ຂົນພອງສະຍອງເກົ້າ ທັງກອງທິບກໍດັງກົກກ້ອງ ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະ ພາກເຈົ້າຊົງຮູ້ຄວາມນັ້ນແລ້ວ ຈຶ່ງຊົງເປ່ງພຣະອຸທານໃນເວລານັ້ນດັ່ງນີ້ວ່າ

ມຸນີລະກຳທັງທີ່ ຊັ່ງໄດ້ແລະຊັ່ງບໍ່ໄດ້
ອັນເປັນເຫດກໍກຳເນີດເປັນເຄື່ອງປຸງແຕ່ງພົບໄດ້ແລ້ວ
ຍິນດີໃນພາຍໃນ ມີໃຈໝັ້ນຄົງ
ທຳລາຍກິເລດທີ່ເກີດໃນຕົນໄດ້
ເໝືອນນັກຮົບທຳລາຍເກາະໄດ້ ສະນັ້ນ

ລຳດັບນັ້ນ ທ່ານພຣະອານົນໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ແຜ່ນດິນໄຫວຄັ້ງນີ້ ຮຸນແຮງຈິງ ແຜ່ນດິນໄຫວຄັ້ງນີ້ຮຸນແຮງແທ້ ໆ ໜ້າສະພົງກົວ ຂົນພອງສະຍອງເກົ້າ ທັງກອງທິບກໍດັງກົກ ກ້ອງ ອັນໃດນໍ? ເປັນເຫດ ເປັນປັດໄຈໃຫ້ແຜ່ນດິນໄຫວຢ່າງຮຸນແຮງ”

ຕໍ່ມາ ທ່ານພຣະອານົນເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດ ແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ແຜ່ນດິນໄຫວຄັ້ງນີ້ຮຸນແຮງຈິງ ແຜ່ນດິນໄຫວຄັ້ງນີ້ຮຸນແຮງແທ້ ໆ ໜ້າສະພົງກົວ ຂົນພອງສະ ຍອງເກົ້າ ທັງກອງທິບກໍດັງກົກກ້ອງ ອັນໃດນໍ? ເປັນເຫດ ເປັນປັດໄຈໃຫ້ແຜ່ນດິນໄຫວ ຢ່າງ ຮຸນແຮງ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ອານົນ ເຫດປັດໄຈ ຕູ ປະການນີ້ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນ ໄຫວຢ່າງຮຸນແຮງ ເຫດປັດໄຈ ຕູ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ມະຫາປະຖະພົນຕັ້ງຢູ່ເທິງນ້ຳ ນ້ຳຕັ້ງຢູ່ເທິງລົມ ລົມຕັ້ງຢູ່ເທິງອາກາດເວລາ ທີ່ ລົມພາຍຸພັດແຮງຍ່ອມເຮັດໃຫ້ນ້ຳກະເພື່ອມ ນ້ຳທີ່ກະເພື່ອມຍ່ອມເຮັດໃຫ້ ແຜ່ນດິນໄຫວຕາມ ນີ້ເປັນເຫດປັດໄຈປະການທີ ໑ ທີ່ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໄຫວຢ່າງ ຮຸນແຮງ
໒. ສະມະນະຫຼືພາມຜູ້ມີລິດ ຊ່ຽວຊານທາງຈິດ ຫຼືເຫຼົ່າເທວະດາຜູ້ມີລິດຫຼາຍ ມີ ອານຸພາບຫຼາຍໄດ້ຈະເລີນປະຖະວິສັນຍາເລັກໜ້ອຍ ແຕ່ຈະເລີນ ອາໄປສັນຍາ ຈົນທາປະມານບໍ່ໄດ້ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນນີ້ໄຫວສັ່ນສະເທືອນເລື້ອນລ້ນ ນີ້ເປັນ ເຫດປັດໄຈປະການທີ ໒ ທີ່ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໄຫວຢ່າງຮຸນແຮງ

໓. ເວລາທີ່ພຣະໂພທິສັດມີສະຕິສຳປະຊັນຍະຈຸຕິຈາກພົບດູສິດ ສະເດັດສູ່ພຣະອຸທອນ ຂອງພຣະມານດາ ແຜ່ນດິນນີ້ກໍ່ໄຫວສັ່ນສະເທືອນເລື່ອນລັ່ນ ນີ້ເປັນເຫດປັດໄຈ ປະການທີ ໓ ທີ່ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໄຫວຢ່າງຮຸນແຮງ
  ໔. ເວລາທີ່ພຣະໂພທິສັດມີສະຕິສຳປະຊັນຍະ ປະສູດຈາກພຣະອຸທອນຂອງ ພຣະມານດາແຜ່ນດິນນີ້ກໍ່ໄຫວສັ່ນສະເທືອນເລື່ອນລັ່ນ ນີ້ເປັນເຫດປັດໄຈປະການທີ ໔ ທີ່ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໄຫວຢ່າງຮຸນແຮງ
  ໕. ເວລາທີ່ຕະຖາຄົດຕັດສະຮູ້ອະນຸດຕະຣະສຳມາສຳໂພທິຍານ ແຜ່ນດິນນີ້ກໍ່ໄຫວສັ່ນສະເທືອນເລື່ອນລັ່ນ ນີ້ເປັນເຫດປັດໄຈປະການທີ ໕ ທີ່ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໄຫວຢ່າງຮຸນແຮງ
  ໖. ເວລາທີ່ຕະຖາຄົດປະກາດທຳມະຈັກອັນປະເສີດໃຫ້ເປັນໄປ ແຜ່ນດິນນີ້ກໍ່ໄຫວສັ່ນສະເທືອນເລື່ອນລັ່ນ ນີ້ເປັນເຫດປັດໄຈປະການທີ ໖ ທີ່ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໄຫວຢ່າງຮຸນແຮງ
  ໗. ເວລາທີ່ຕະຖາຄົດມີສະຕິສຳປະຊັນຍະປົງອາຍຸສັງຂານ ແຜ່ນດິນນີ້ກໍ່ໄຫວສັ່ນສະເທືອນເລື່ອນລັ່ນ ນີ້ເປັນເຫດປັດໄຈປະການທີ ໗ ທີ່ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໄຫວ ຢ່າງຮຸນແຮງ
  ໘. ເວລາທີ່ຕະຖາຄົດປະຣິນິບພານດ້ວຍອະນຸປາທິເສສະນິບພານທາດ ແຜ່ນດິນນີ້ກໍ່ໄຫວສັ່ນສະເທືອນເລື່ອນລັ່ນ ນີ້ເປັນເຫດປັດໄຈປະການທີ ໘ ທີ່ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໄຫວຢ່າງຮຸນແຮງ
- ອານົນ ເຫດປັດໄຈ ໘ ປະການນີ້ແລ ທີ່ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໄຫວຢ່າງຮຸນແຮງ

ພູມິຈາລະສູດທີ ໑໐ ຈົບ

ພູມິຈາລະວັກທີ ໒ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ອິດສາສູດ	໒. ອະລັງສູດ
໓. ສັງຂິດຕະສູດ	໔. ຄະຍາສີສະສູດ
໕. ອະພິພາຍະຕະນະສູດ	໖. ວິໂມກຂະສູດ
໗. ອະນະຣິຍະໂວຫາຣະສູດ	໘. ອະຣິຍະໂວຫາຣະສູດ
໙. ປະຣິສາສູດ	໑໐. ພູມິຈາລະສູດ

໓. ຍະມະກະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍທຳຄູ່ກັນ

໑. ປະຖະມະສັດທາສູດ

ວ່າດ້ວຍສັດທາ ສູດທີ ໑

[໗໑] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເປັນຜູ້ມີສັດທາ ແຕ່ບໍ່ມີສິນ ທ່ານ ຊື່ວ່າເປັນຜູ້ບໍ່ບໍລິບູນດ້ວຍອົງນັ້ນຢ່າງນີ້ ທ່ານເພິ່ງບຳເພັນອົງນັ້ນໃຫ້ບໍລິບູນດ້ວຍ ຄຶດວ່າ “ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນເປັນຜູ້ມີສັດທາ ມີສິນ” ເມື່ອໃດ ພິກຂຸເປັນຜູ້ມີສັດທາ ມີສິນ ເມື່ອນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຊື່ວ່າເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍອົງນັ້ນຢ່າງນີ້

ພິກຂຸເປັນຜູ້ມີສັດທາແລະມີສິນ ແຕ່ບໍ່ເປັນພະຫຼຸສູດ ທ່ານຊື່ວ່າເປັນຜູ້ບໍ່ບໍລິບູນດ້ວຍອົງນັ້ນຢ່າງນີ້ ທ່ານເພິ່ງບຳເພັນອົງນັ້ນໃຫ້ບໍລິບູນດ້ວຍຄຶດວ່າ “ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນເປັນຜູ້ມີສັດທາ ມີສິນ ແລະເປັນພະຫຼຸສູດ” ເມື່ອໃດ ພິກຂຸເປັນຜູ້ມີສັດທາ ມີສິນ ແລະເປັນພະຫຼຸສູດ ເມື່ອນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຊື່ວ່າເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍອົງນັ້ນຢ່າງນີ້

ພິກຂຸເປັນຜູ້ມີສັດທາ ມີສິນ ແລະເປັນພະຫຼຸສູດ ແຕ່ບໍ່ເປັນທຳມະກະຖຶກ ຯລຯ ເປັນທຳມະກະຖຶກ ແຕ່ບໍ່ເຂົ້າໄປສູ່ບໍລິສັດ ຯລຯ ເຂົ້າໄປສູ່ບໍລິສັດ ແຕ່ບໍ່ແກ່ກ້າສະແດງທຳແກ່ບໍລິສັດ ຯລຯ ແກ່ກ້າສະແດງທຳແກ່ບໍລິສັດ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຊານ ໔ ອັນມີໃນຈິດຍິ່ງ ເຊິ່ງເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນຕາມຄວາມປາຖະໜາໄດ້ໂດຍຍາກ ໄດ້ໂດຍລຳບາກ ຯລຯ ໄດ້ຊານ ໔ ອັນມີໃນຈິດຍິ່ງເຊິ່ງເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນຕາມຄວາມປາຖະໜາ ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳບາກ ແຕ່ບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິອັນບໍ່ມີອາສະວະ ເພາະອາສະວະໝົດສິ້ນໄປດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ ທ່ານຊື່ວ່າເປັນ ຜູ້ບໍ່ບໍລິບູນດ້ວຍອົງນັ້ນຢ່າງນີ້ ທ່ານເພິ່ງພຳເພັນອົງນັ້ນໃຫ້ບໍລິບູນດ້ວຍຄຶດວ່າ “ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນເປັນຜູ້ມີສັດທາ ມີສິນ ເປັນພະຫຼຸສູດ ເປັນທຳມະກະຖຶກ ເຂົ້າໄປສູ່ບໍລິສັດ ແກ່ກ້າສະແດງທຳແກ່ບໍລິສັດ ເປັນຜູ້ໄດ້ຊານ ໔ ອັນມີໃນຈິດຍິ່ງເຊິ່ງເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນຕາມຄວາມປາຖະໜາ ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳບາກ ແລະເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິອັນບໍ່ມີອາສະວະ ເພາະອາສະວະໝົດສິ້ນໄປດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນ ປັດຈຸບັນ ເມື່ອໃດ ພິກຂຸ

໑. ມີສັດທາ

໒. ມີສິນ

໓. ເປັນພະຫຼຸສູດ

໔. ເປັນທຳມະກະຖຶກ

໕. ເຂົ້າໄປສູ່ບໍລິສັດ

໖. ແກ່ກ້າສະແດງທຳແກ່ບໍລິສັດ

໗. ໄດ້ຊານ ໔ ອັນມີໃນຈິດຍິ່ງເຊິ່ງເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນຕາມຄວາມ
ປາຖະ ໜາໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳບາກ
໘. ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິອັນບໍ່ມີອາສະວະ ເພາະອາສະວະໝົດ
ສິ້ນໄປດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ

ເມື່ອນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຊື່ວ່າເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍອົງນັ້ນຢ່າງນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໘ ປະການນີ້ແລ ຊື່ວ່າເປັນຜູ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດ ຄວາມ
ເຫຼືອມໃສໄດ້ຮອບດ້ານ ແລະເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍອາການທັງປວງ

ປະຖະມະສັດທາສູດທີ ໑ ຈົບ

໒. ທຸຕິຍະສັດທາສູດ

ວ່າດ້ວຍສັດທາ ສູດທີ ໒

[໗໒] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເປັນຜູ້ມີສັດທາ ແຕ່ບໍ່ມີສິນ ທ່ານຊື່ວ່າເປັນຜູ້ບໍ່ບໍລິບູນດ້ວຍອົງ
ນັ້ນຢ່າງນີ້ ທ່ານເພິ່ງບຳເພັນອົງນັ້ນໃຫ້ບໍລິບູນດ້ວຍຄິດວ່າ “ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນເປັນຜູ້ມີສັດທາ ມີ
ສິນ” ເມື່ອໃດ ພິກຂຸເປັນຜູ້ມີສັດທາ ມີສິນ ເມື່ອນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຊື່ ວ່າເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍອົງນັ້ນຢ່າງນີ້

ພິກຂຸເປັນຜູ້ມີສັດທາແລະມີສິນ ແຕ່ບໍ່ເປັນພະຫຼສູດ ຯລຯ ເປັນພະຫຼສູດ ແຕ່ບໍ່ເປັນ ທຳ
ມະກະຖິກ ຯລຯ ເປັນທຳມະກະຖິກ ແຕ່ບໍ່ເຂົ້າໄປສູ່ບໍລິສັດ ຯລຯ ເຂົ້າໄປສູ່ບໍລິສັດ ແຕ່ບໍ່ແກ່ກ້າ
ສະແດງທຳແກ່ບໍລິສັດ ຯລຯ ແກ່ກ້າສະແດງທຳແກ່ບໍລິສັດ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ສຳຜັດສັນຕະວິໂມກ ບໍ່ມີ
ຮູບເພາະລ່ວງຮູບທັງຫຼາຍໄດ້ດ້ວຍກາຍຢູ່ ຯລຯ ໄດ້ສຳຜັດ ສັນຕະວິໂມກເຊິ່ງບໍ່ມີຮູບເພາະລ່ວງ
ຮູບທັງຫຼາຍໄດ້ດ້ວຍກາຍຢູ່ ແຕ່ບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິອັນບໍ່ມີອາສະວະ
ເພາະອາສະວະໝົດສິ້ນໄປ ດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ ທ່ານຈຶ່ງຊື່ວ່າເປັນຜູ້ບໍ່
ບໍລິບູນດ້ວຍອົງນັ້ນຢ່າງນີ້ ທ່ານເພິ່ງພຳເພັງອົງນັ້ນ ໃຫ້ບໍລິບູນດ້ວຍຄິດວ່າ “ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນ
ເປັນຜູ້ມີສັດທາ ມີສິນ ເປັນພະຫຼສູດ ເປັນທຳມະກະຖິກ ເຂົ້າໄປສູ່ບໍລິສັດ ແກ່ກ້າສະແດງທຳແກ່
ບໍລິສັດ ໄດ້ສຳຜັດສັນຕະວິໂມກເຊິ່ງບໍ່ມີຮູບ ເພາະລ່ວງຮູບທັງຫຼາຍໄດ້ດ້ວຍກາຍຢູ່ ແລະເຮັດໃຫ້
ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິ ອັນບໍ່ມີອາສະວະ ເພາະອາສະວະໝົດສິ້ນໄປ ດ້ວຍປັນຍາອັນ
ຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ

ເມື່ອໃດ ພິກຂຸ

໑. ມີສັດທາ
໒. ມີສິນ
໓. ເປັນພະພຸດທະ
໔. ເປັນທຳມະກະຖິກ
໕. ເຂົ້າໄປສູ່ບໍລິສັດ
໖. ແກ່ກ້າສະແດງທຳແກ່ບໍລິສັດ
໗. ໄດ້ສຳຜັດສັນຕະວິໂມກເຊິ່ງບໍ່ມີຮູບ ເພາະລ່ວງຮູບທັງຫຼາຍໄດ້ດ້ວຍກາຍຢູ່
໘. ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ບັນຍາວິມຸດຕິອັນບໍ່ມີອາສະວະ ເພາະອາສະວະໝົດສິ້ນໄປ ດ້ວຍບັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ

ເມື່ອນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຊື່ວ່າເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍອົງນັ້ນຢ່າງນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໘ ປະການນີ້ແລ ຊື່ວ່າເປັນຜູ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເຫຼືອມໃສໄດ້ຮອບດ້ານ ແລະເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍອາການທັງປວງ

ທຸຕິຍະສັດທາສູດທີ ໒ ຈົບ

໓. ປະຖະມະມະຣະນັດສະຕິສູດ

ວ່າດ້ວຍການຈະເລີນມະຣະນັດສະຕິສູດທີ ໑

[໗໖] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນ ຄົນຊະກາວະສະຖາຣາມ ໃນນາທິກະຄາມ ໃນບ່ອນນັ້ນແລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັງຮຽກພິກຂຸທັງຫຼາຍມາຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນທູນຮັບສະໜອງພຣະດຳຮັດແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕັດເລື່ອງນີ້ວ່າ

“ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມະຣະນັດສະຕິທີ່ບຸກຄົນຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມມີຜົນຫຼາຍ ມີອານິສັງຫຼາຍ ຍິ່ງລົງສູ່ອຳມະຕະ ມີອຳມະຕະເປັນທີ່ສຸດ ທ່ານທັງຫຼາຍ ຈະເລີນມະຣະນັດສະຕິຢູ່ຫຼືບໍ່?”

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຖາມຢ່າງນີ້ແລ້ວ ພິກຂຸອົງໜຶ່ງ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ແມ່ນຂ້າພຣະອົງກໍຍັງຈະເລີນມະຣະນັດສະຕິຢູ່”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຖາມວ່າ “ພິກຂຸ ທ່ານຈະເລີນມະຣະນັດສະຕິຢ່າງໃດ?”

ພິກຂຸຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ໃນເລື່ອງນີ້ ຂ້າພຣະອົງມີຄວາມຄິດ ຢ່າງນີ້ວ່າ “ໂອນ ເຮົາເພິ່ງເປັນຢູ່ໄດ້ຄົນໜຶ່ງແລະວັນໜຶ່ງ ເຮົາເພິ່ງມະນະສຶການເຖິງຄຳສອນຂອງພຣະຜູ້ມີ ພຣະພາກເຈົ້າ ເຮົາເພິ່ງເຮັດກົດໃຫ້ຫຼາຍນັ້ນ” ຂ້າພຣະອົງຈະເລີນມະຣະນັດສະຕິຢ່າງນີ້ແລ້ວ”

ພິກຂຸອີກອົງໜຶ່ງຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ແມ່ນຂ້າພຣະອົງກໍຍັງຈະເລີນມະຣະນັດສະຕິຢູ່”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຖາມວ່າ “ພິກຂຸ ທ່ານຈະເລີນມະຣະນັດສະຕິຢ່າງໃດ?”

ພິກຂຸຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ໃນເລື່ອງນີ້ ຂ້າພຣະອົງມີຄວາມຄິດ ຢ່າງນີ້ວ່າ “ໂອນໍ ເຮົາເພິ່ງເປັນຢູ່ໄດ້ວັນໜຶ່ງ ເຮົາເພິ່ງມະນະສິການເຖິງຄໍາສອນຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ເຮົາເພິ່ງເຮັດກິດໃຫ້ຫຼາຍນໍ” ຂ້າພຣະອົງຈະເລີນມະຣະນັດສະຕິຢ່າງນີ້ແລ”

ພິກຂຸອີກອົງໜຶ່ງ ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ແມ່ນຂ້າພຣະອົງ ກໍຍັງຈະເລີນມະຣະນັດສະຕິຢູ່”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຖາມວ່າ “ພິກຂຸ ທ່ານຈະເລີນມະຣະນັດສະຕິຢ່າງໃດ?”

ພິກຂຸຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ໃນເລື່ອງນີ້ ຂ້າພຣະອົງມີຄວາມຄິດ ຢ່າງນີ້ວ່າ “ໂອນໍ ເຮົາເພິ່ງເປັນຢູ່ໄດ້ເຄິ່ງວັນ ເຮົາເພິ່ງມະນະສິການເຖິງຄໍາສອນຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ເຮົາເພິ່ງເຮັດກິດໃຫ້ຫຼາຍນໍ” ຂ້າພຣະອົງຈະເລີນມະຣະນັດສະຕິຢ່າງນີ້ແລ”

ພິກຂຸອີກອົງໜຶ່ງຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ແມ່ນຂ້າພຣະອົງກໍຍັງຈະເລີນມະຣະນັດສະຕິຢູ່”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຖາມວ່າ “ພິກຂຸ ທ່ານຈະເລີນມະຣະນັດສະຕິຢ່າງໃດ?”

ພິກຂຸຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ໃນເລື່ອງນີ້ ຂ້າພຣະອົງມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ໂອນໍ ເຮົາເພິ່ງເປັນຢູ່ໄດ້ພຽງຊົ່ວຂະນະສັນບິນທະບາດຄາບໜຶ່ງ ເຮົາເພິ່ງມະນະສິການເຖິງຄໍາສອນຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ເຮົາເພິ່ງເຮັດກິດໃຫ້ຫຼາຍນໍ” ຂ້າພຣະອົງຈະເລີນ ມະຣະນັດສະຕິຢ່າງ ນີ້ແລ”

ພິກຂຸອີກອົງໜຶ່ງ ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ແມ່ນຂ້າພຣະອົງກໍຍັງຈະເລີນມະຣະນັດສະຕິຢູ່”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຖາມວ່າ “ພິກຂຸ ທ່ານຈະເລີນມະຣະນັດສະຕິຢ່າງໃດ?”

ພິກຂຸຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ໃນເລື່ອງນີ້ ຂ້າພຣະອົງມີຄວາມຄິດ ຢ່າງນີ້ວ່າ “ໂອນໍ ເຮົາເພິ່ງເປັນຢູ່ໄດ້ພຽງຊົ່ວຂະນະສັນບິນທະບາດເຄິ່ງໜຶ່ງ ເຮົາເພິ່ງມະນະສິການເຖິງ

ຄໍາສອນຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ເຮົາເພິ່ງເຮັດກົດໃຫ້ຫຼາຍນໍ” ຂ້າພະອົງຈະເລີນ ມະຣະນັດສະຕິຢ່າງນີ້ແລ”

ພິກຂຸອີກອົງໜຶ່ງຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ແມ່ນຂ້າພຣະອົງກໍຍັງຈະເລີນມະຣະນັດສະຕິຢູ່”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຖາມວ່າ “ພິກຂຸ ທ່ານຈະເລີນມະຣະນັດສະຕິຢ່າງໃດ?”

ພິກຂຸຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ໃນເລື່ອງນີ້ ຂ້າພະອົງມີຄວາມຄິດ ຢ່າງນີ້ວ່າ “ໂອນໍ ເຮົາເພິ່ງເປັນຢູ່ໄດ້ພຽງຊົ່ວຂະນະຫຍ້າກິນຄໍາເຂົ້າ ໔-໕ ຄໍາ ເຮົາເພິ່ງມະນະສິການເຖິງຄໍາສອນຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ເຮົາເພິ່ງເຮັດກົດໃຫ້ຫຼາຍນໍ” ຂ້າພະອົງຈະເລີນ ມະຣະນັດສະຕິຢ່າງນີ້ແລ”

ພິກຂຸອີກອົງໜຶ່ງ ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ແມ່ນຂ້າພະອົງກໍຍັງຈະເລີນມະຣະນັດສະຕິຢູ່”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຖາມວ່າ “ພິກຂຸ ທ່ານຈະເລີນມະຣະນັດສະຕິຢ່າງໃດ?”

ພິກຂຸຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ໃນເລື່ອງນີ້ ຂ້າພະອົງມີຄວາມຄິດ ຢ່າງນີ້ວ່າ “ໂອນໍ ເຮົາເພິ່ງເປັນຢູ່ໄດ້ພຽງຊົ່ວຂະນະຫຍ້າກິນຄໍາເຂົ້າ ໑ ຄໍາ ເຮົາເພິ່ງມະນະສິການເຖິງຄໍາສອນຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ເຮົາເພິ່ງເຮັດກົດໃຫ້ຫຼາຍນໍ” ຂ້າພະອົງຈະເລີນ ມະຣະນັດສະຕິຢ່າງນີ້ແລ”

ພິກຂຸອີກອົງໜຶ່ງຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ແມ່ນຂ້າພະອົງກໍຍັງຈະເລີນມະຣະນັດສະຕິຢູ່”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຖາມວ່າ “ພິກຂຸ ທ່ານຈະເລີນມະຣະນັດສະຕິຢ່າງໃດ?”

ພິກຂຸຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ໃນເລື່ອງນີ້ ຂ້າພະອົງມີຄວາມຄິດ ຢ່າງນີ້ວ່າ “ໂອນໍ ເຮົາເພິ່ງເປັນຢູ່ໄດ້ພຽງຊົ່ວຂະນະຫຍ້າໃຈເຂົ້າຫາຍໃຈອອກ ຫຼື ຫາຍໃຈອອກຫາຍໃຈເຂົ້າ ເຮົາເພິ່ງມະນະສິການເຖິງຄໍາສອນຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ເຮົາເພິ່ງເຮັດກົດໃຫ້ຫຼາຍນໍ” ຂ້າພະອົງຈະເລີນມະຣະນັດສະຕິຢ່າງນີ້ແລ”

ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຂາບທູນຢ່າງນີ້ແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕັດວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸອົງທີ່ຈະເລີນມະຣະນັດສະຕິຢ່າງນີ້ວ່າ “ໂອນໍ ເຮົາເພິ່ງເປັນຢູ່ໄດ້ຄົນໜຶ່ງ ແລະວັນໜຶ່ງ ເຮົາເພິ່ງມະນະສິການເຖິງຄໍາສອນຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ເຮົາເພິ່ງເຮັດກົດໃຫ້ຫຼາຍນໍ”

ພິກຂຸອົງທີ່ຈະເລີນມະຣະນັດສະຕິຢ່າງນີ້ວ່າ “ໂອນໍ ເຮົາເພິ່ງເປັນຢູ່ໄດ້ວັນໜຶ່ງ ເຮົາເພິ່ງມະນະສິການເຖິງຄຳສອນຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ເຮົາເພິ່ງເຮັດກິດໃຫ້ຫຼາຍນໍ”

ພິກຂຸອົງທີ່ຈະເລີນມະຣະນັດສະຕິຢ່າງນີ້ວ່າ “ໂອນໍ ເຮົາເພິ່ງເປັນຢູ່ໄດ້ເຄິ່ງວັນ ເຮົາເພິ່ງມະນະສິການເຖິງຄຳຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ເຮົາເພິ່ງເຮັດກິດໃຫ້ຫຼາຍນໍ”

ພິກຂຸອົງທີ່ຈະເລີນມະຣະນັດສະຕິຢ່າງນີ້ວ່າ “ໂອນໍ ເຮົາເພິ່ງເປັນຢູ່ໄດ້ພຽງຊົ່ວຂະນະສັ້ນ ບິນທະບາດຄາບໜຶ່ງ ເຮົາເພິ່ງມະນະສິການເຖິງຄຳສອນຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ເຮົາເພິ່ງເຮັດກິດໃຫ້ຫຼາຍນໍ”

ພິກຂຸອົງທີ່ຈະເລີນມະຣະນັດສະຕິຢ່າງນີ້ວ່າ “ໂອນໍ ເຮົາເພິ່ງເປັນຢູ່ໄດ້ພຽງຊົ່ວຂະນະສັ້ນ ບິນທະບາດເຄິ່ງໜຶ່ງ ເຮົາເພິ່ງມະນະສິການເຖິງຄຳສອນຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ເຮົາເພິ່ງເຮັດກິດໃຫ້ ຫຼາຍນໍ”

ພິກຂຸອົງທີ່ຈະເລີນມະຣະນັດສະຕິຢ່າງນີ້ວ່າ “ໂອນໍ ເຮົາເພິ່ງເປັນຢູ່ໄດ້ພຽງຊົ່ວຂະນະຫຍ້າກິນຄຳເຂົ້າ ໔-໕ ຄຳ ເຮົາເພິ່ງມະນະສິການເຖິງຄຳສອນຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ເຮົາເພິ່ງເຮັດກິດໃຫ້ ຫຼາຍນໍ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາກ່າວວ່າພິກຂຸທັງ ໖ ຮູບນີ້ ຍັງເປັນຜູ້ຜະໝາດຢູ່ ຈະເລີນມະຣະນັດສະຕິ ຢ່າງເພີ່ມເພີ່ມຄວາມສັ້ນອາສະວະທັງຫຼາຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສ່ວນພິກຂຸອົງທີ່ຈະເລີນມະຣະນັດສະຕິຢ່າງນີ້ວ່າ “ໂອນໍ ເຮົາເພິ່ງເປັນຢູ່ໄດ້ພຽງຊົ່ວຂະນະຫຍ້າກິນຄຳເຂົ້າ ໑ ຄຳ ເຮົາເພິ່ງມະນະສິການເຖິງຄຳສອນຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ເຮົາເພິ່ງເຮັດກິດໃຫ້ຫຼາຍນໍ”

ແລະພິກຂຸອົງທີ່ຈະເລີນມະຣະນັດສະຕິຢ່າງນີ້ວ່າ “ໂອນໍ ເຮົາເພິ່ງເປັນຢູ່ໄດ້ພຽງຊົ່ວຂະນະຫຍ້າໃຈເຂົ້າຫາຍໃຈອອກ ຫຼື ຫາຍໃຈອອກຫາຍໃຈເຂົ້າ ເຮົາເພິ່ງມະນະສິການເຖິງຄຳສອນຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ເຮົາເພິ່ງເຮັດກິດໃຫ້ຫຼາຍນໍ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາກ່າວວ່າພິກຂຸທັງ ໒ ຮູບນີ້ເປັນຜູ້ບໍ່ຜະໝາດຢູ່ ຈະເລີນມະຣະນັດສະຕິຢ່າງແຮງກ້າເພີ່ມຄວາມສັ້ນອາສະວະທັງຫຼາຍ ເພາະເຫດນັ້ນແລ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາທັງຫຼາຍຈັກເປັນຜູ້ບໍ່ຜະໝາດຢູ່ ຈັກຈະເລີນມະຣະນັດສະຕິຢ່າງແຮງກ້າເພີ່ມຄວາມສັ້ນອາສະວະທັງຫຼາຍ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ຢ່າງນີ້ແລ

ປະຖະມະມະຣະນັດສະຕິສູດທີ ໓ ຈົບ

໔. ທຸຕິຍະມະຣະນັດສະຕິສູດ

ວ່າດ້ວຍການຈະເລີນມະຣະນັດສະຕິສູດທີ ໒

[໗໔] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນ ຄົນຊະກາວະສະຖາຣາມໃນນາທິກະຄາມ ໃນບ່ອນນັ້ນແລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັງຮຽກພິກຂຸທັງຫຼາຍມາຕັດວ່າ ຯລຯ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມະຣະນັດສະຕິທີ່ບຸກຄົນຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມມິຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ຍັງລົງສູ່ອຳມະຕະ ມີອຳມະຕະເປັນທີ່ສຸດ

ມະຣະນັດສະຕິທີ່ບຸກຄົນຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມມິຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ຍັງລົງສູ່ອຳມະຕະ ມີອຳມະຕະເປັນທີ່ສຸດ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ເມື່ອກາງເວັນຜ່ານໄປ ກາງຄືນກ້າວເຂົ້າມາ ພິຈາລະນາ ດັ່ງນີ້ວ່າ “ປັດໄຈແຫ່ງຄວາມຕາຍຂອງເຮົາມີຫຼາຍແທ້ ຄື ງູເພິ່ງກັດເຮົາກໍໄດ້ ແມງງອດເພິ່ງຕອດເຮົາກໍໄດ້ ຫຼີຂີ້ເຂັບເພິ່ງກັດເຮົາກໍໄດ້ ເພາະເຫດນັ້ນ ເຮົາເພິ່ງຕາຍ ເຮົາເພິ່ງມີອັນຕະລາຍນັ້ນ ເຮົາເພິ່ງພະລາດລົ້ມກໍໄດ້ ພັດຕາຫານທີ່ເຮົາສັນແລ້ວບໍ່ເພິ່ງຍ່ອຍກໍໄດ້ ບີຂອງເຮົາເພິ່ງກຳເຣີບກໍໄດ້ ເສມຫະຂອງເຮົາເພິ່ງກຳເຣີບກໍໄດ້ ລົມມິພົດດັ່ງອາວຸດຂອງເຮົາເພິ່ງກຳເຣີບກໍໄດ້ ພວກມະນຸດ ເພິ່ງທຳຮ້າຍເຮົາກໍໄດ້ ຫຼື ພວກອະມະນຸດເພິ່ງທຳຮ້າຍເຮົາກໍໄດ້ ເພາະເຫດນັ້ນ ເຮົາເພິ່ງຕາຍ ເຮົາເພິ່ງມີອັນຕະລາຍນັ້ນ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸນັ້ນເພິ່ງພິຈາລະນາເຫັນດັ່ງນີ້ວ່າ “ບາບອະກຸສົນທຳທີ່ເຮົາຍັງລະບໍ່ໄດ້ ເຊິ່ງຈະເພິ່ງເປັນອັນຕະລາຍແກ່ເຮົາຜູ້ຈະຕາຍໃນເວລາກາງຄືນມີຢູ່ຫຼືບໍ່?”

ຖ້າພິກຂຸພິຈາລະນາຢູ່ຮູ້ຢ່າງນີ້ວ່າ “ບາບອະກຸສົນທຳທີ່ເຮົາຍັງລະບໍ່ໄດ້ ເຊິ່ງຈະເພິ່ງເປັນອັນຕະລາຍແກ່ເຮົາຜູ້ຈະຕາຍໃນເວລາກາງຄືນຍັງມີຢູ່” ພິກຂຸນັ້ນຄວນທຳຄວາມພິຈາລະນາ ຄວາມພະຍາຍາມ ຄວາມອຸດສາຫະ ຄວາມດຸໝັ່ນຂັ້ນແຂງ ຄວາມບໍ່ທັຖອຍ ສະຕິແລະສຳຊັນຍະໃຫ້ມີປະມານຍິ່ງເພື່ອລະບາບອະກຸສົນທຳເຫຼົ່ານັ້ນ

ບຸກຄົນຜູ້ມີຜ້າທີ່ຖືກໄຟໄໝ້ ຫຼື ມີຫົວທີ່ຖືກໄຟໄໝ້ ຄວນທຳຄວາມພິຈາລະນາ ຄວາມພະຍາຍາມ ຄວາມອຸດສາຫະ ຄວາມດຸໝັ່ນຂັ້ນແຂງ ຄວາມບໍ່ທັຖອຍ ສະຕິແລະສຳຊັນຍະ ໃຫ້ມີປະມານຍິ່ງເພື່ອດັບໄຟທີ່ໄໝ້ຜ້າ ຫຼື ໄຟທີ່ໄໝ້ຫົວນັ້ນ ແມ່ນສັນໃດ ພິກຂຸນັ້ນກໍສັນນັ້ນ ຄືກັນ ຄວນທຳຄວາມພິຈາລະນາ ຄວາມພະຍາຍາມ ຄວາມອຸດສາຫະ ຄວາມດຸໝັ່ນຂັ້ນແຂງ ຄວາມບໍ່ທັຖອຍ ສະຕິແລະສຳຊັນຍະໃຫ້ມີປະມານຍິ່ງເພື່ອລະບາບອະກຸສົນທຳເຫຼົ່ານັ້ນ

ຖ້າພິກຂຸພິຈາລະນາຢູ່ຮູ້ຢ່າງນີ້ວ່າ “ບາບອະກຸສົນທຳທີ່ເຮົາຍັງລະບໍ່ໄດ້ ເຊິ່ງຈະເພິ່ງເປັນ

ອັນຕະລາຍແກ່ເຮົາຜູ້ຈະຕາຍໃນເວລາກາງຄືນບໍ່ມີ” ພິກຂຸນັ້ນເພິ່ງເປັນຜູ້ມີປິຕິ ແລະປາໂມດນັ້ນແລ ຕາມ ຕັ້ງໃຈຮູ້ໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນຢູ່ເທິນ

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ເມື່ອກາງຄືນຜ່ານໄປ ກາງເວັນກ້າວເຂົ້າມາ ພິຈາລະນາເຫັນດັ່ງນີ້ວ່າ “ປັດໄຈແຫ່ງຄວາມຕາຍຂອງເຮົາມີຫຼາຍແທ້ ຄື ງເພິ່ງກັດເຮົາກໍໄດ້ ແມງງອດເພິ່ງຕອດເຮົາກໍໄດ້ ຫຼື ຂີ້ເຂັບເພິ່ງກັດເຮົາກໍໄດ້ ເພາະເຫດນັ້ນ ເຮົາເພິ່ງຕາຍ ເຮົາເພິ່ງມີອັນຕະລາຍນັ້ນ ເຮົາເພິ່ງພະລາດລົ້ມກໍໄດ້ ພັດຕາຫານທີ່ເຮົາສັນແລ້ວບໍ່ເພິ່ງຍ່ອຍກໍໄດ້ ບິຂອງເຮົາເພິ່ງກຳເຣີບກໍໄດ້ ເສມຫະຂອງເຮົາເພິ່ງກຳເຣີບກໍໄດ້ ລົມມິພິດດັ່ງອາວຸດຂອງເຮົາເພິ່ງກຳເຣີບກໍໄດ້ ພວກມະນຸດເພິ່ງທຳຮ້າຍເຮົາກໍໄດ້ ຫຼືພວກອະມະນຸດເພິ່ງທຳຮ້າຍເຮົາກໍໄດ້ ເພາະເຫດນັ້ນ ເຮົາເພິ່ງຕາຍ ເຮົາເພິ່ງມີອັນຕະລາຍນັ້ນ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸນັ້ນເພິ່ງພິຈາລະນາເຫັນດັ່ງນີ້ວ່າ “ບາບອະກຸສົນທຳທີ່ເຮົາຍັງລະບໍ່ໄດ້ ເຊິ່ງຈະເພິ່ງເປັນອັນຕະລາຍ ແກ່ເຮົາຜູ້ຈະຕາຍໃນເວລາກາງເວັນຍັງມີຢູ່ຫຼືບໍ່?”

ຖ້າພິກຂຸພິຈາລະນາຢູ່ຮູ້ຢ່າງນີ້ວ່າ “ບາບອະກຸສົນທຳທີ່ເຮົາຍັງລະບໍ່ໄດ້ ເຊິ່ງຈະເພິ່ງເປັນອັນຕະລາຍແກ່ເຮົາຜູ້ຈະຕາຍໃນເວລາກາງເວັນຍັງມີຢູ່” ພິກຂຸນັ້ນຄວນທຳຄວາມພິຈາ ຄວາມພະຍາຍາມ ຄວາມອຸດສາຫະ ຄວາມດຸໝັ່ນຂັ້ນແຂງ ຄວາມບໍ່ທັຖອຍ ສະຕິແລະສຳປະຊັນຍະໃຫ້ມີປະມານຍິ່ງເພື່ອລະບາບອະກຸສົນທຳເຫຼົ່ານັ້ນ

ບຸກຄົນຜູ້ມີຜ້າທີ່ຖືກໄຟໄໝ້ ຫຼື ມີຫົວທີ່ຖືກໄຟໄໝ້ ຄວນທຳຄວາມພິຈາ ຄວາມພະຍາຍາມ ຄວາມອຸດສາຫະ ຄວາມດຸໝັ່ນຂັ້ນແຂງ ຄວາມບໍ່ທັຖອຍ ສະຕິແລະສຳປະຊັນຍະໃຫ້ມີປະມານຍິ່ງເພື່ອດັບໄຟທີ່ໄໝ້ຜ້າ ຫຼືໄຟທີ່ໄໝ້ຫົວນັ້ນ ແມ່ນສັນໃດ ພິກຂຸນັ້ນກໍສັນນັ້ນ ຄືກັນຄວນທຳຄວາມພິຈາ ຄວາມພະຍາຍາມ ຄວາມອຸດສາຫະ ຄວາມດຸໝັ່ນຂັ້ນແຂງ ຄວາມບໍ່ທັຖອຍ ສະຕິແລະສຳປະຊັນຍະໃຫ້ມີປະມານຍິ່ງເພື່ອລະບາບອະກຸສົນທຳເຫຼົ່ານັ້ນ

ຖ້າພິກຂຸພິຈາລະນາຢູ່ຮູ້ຢ່າງນີ້ວ່າ “ບາບອະກຸສົນທຳທີ່ເຮົາຍັງລະບໍ່ໄດ້ ເຊິ່ງຈະເພິ່ງເປັນອັນຕະລາຍແກ່ເຮົາຜູ້ຈະຕາຍໃນເວລາກາງເວັນບໍ່ມີ” ພິກຂຸນັ້ນເພິ່ງເປັນຜູ້ມີປິຕິ ແລະປາໂມດນັ້ນແລ ຕາມຕັ້ງໃຈຮູ້ໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນຢູ່ເທິນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມະຣະນັດສະຕິທີ່ບຸກຄົນຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວຢ່າງນີ້ແລ ຍ່ອມມິຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ຢັ່ງລົງສູ່ອຳມະຕະ ມີອຳມະຕະເປັນທີ່ສຸດ ເປັນແນວນີ້ແລ

ທຸຕິຍະມະຣະນັດສະຕິສູດທີ ໔ ຈົບ

໕. ປະຖະມະສຳປະທາສູດ

ວ່າດ້ວຍສຳປະທາ ສູດທີ ໑

[ກຸຮ] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສຳປະທາ (ຄວາມເຖິງພ້ອມ) ຕູ ປະການນີ້

ສຳປະທາ ຕູ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອຸດຖານະສຳປະທາ (ຄວາມເຖິງພ້ອມດ້ວຍຄວາມໝັ້ນ)
໒. ອາຣັກຂະສຳປະທາ (ຄວາມເຖິງພ້ອມດ້ວຍການຮັກສາ)
໓. ກັນລະຍານະມິດຕະຕາ (ຄວາມເປັນຜູ້ມີມິດຕິ)
໔. ສະມະຊິວິຕາ (ຄວາມເປັນຢູ່ເໝາະສົມ)
໕. ສັດທາສຳປະທາ (ຄວາມເຖິງພ້ອມດ້ວຍສັດທາ)
໖. ສິລະສຳປະທາ (ຄວາມເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິນ)
໗. ຈາຄະສຳປະທາ (ຄວາມເຖິງພ້ອມດ້ວຍຈາຄະ)
໘. ປັນຍາສຳປະທາ (ຄວາມເຖິງພ້ອມດ້ວຍປັນຍາ)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສຳປະທາ ຕູ ປະການນີ້ແລ

ຄົນຂະຫຍັນໝັ້ນພຽນໃນການເຮັດວຽກງານ
 ບໍ່ຜະໝາດ ຮູ້ວິທີການລ້ຽງຊີບແຕ່ພໍເໝາະ
 ຮັກສາຊັບທິທາມາໄດ້ ເປັນຜູ້ມີສັດທາ ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິນ
 ຮູ້ຄວາມປະສົງຂອງຜູ້ຂໍ ປາສະຈາກຄວາມຂີ້ຖີ່
 ຊຳຮະທາງແຫ່ງປະໂຫຍດທີ່ມີໃນພົບໜ້າຢູ່ເປັນນິດ
 ທີ່ພຣະພຸດທະເຈົ້າຜູ້ມີພຣະນາມວ່າສັດຈະ ຕັດທຳ ຕູ ປະການດັ່ງກ່າວມານີ້
 ເພື່ອຜູ້ຄອງເຮືອນ ຜູ້ມີສັດທາ
 ອັນເປັນເຫດນຳສຸກມາໃຫ້ໃນໂລກທັງ ໒ ຄື
 ປະໂຫຍດເກື້ອກູນໃນພົບນີ້ ແລະສຸກໃນພົບໜ້າ
 ຈາຄະ ບຸນນີ້ຍ່ອມຈະເລີນຍິ່ງຂຶ້ນແກ່ຄະລິທັດທັງຫຼາຍ ດ້ວຍປະການດັ່ງນີ້

ປະຖະມະສຳປະທາສູດທີ ໕ ຈົບ

ຝ. ທຸຕິຍະສຳປະທາສູດ

ວ່າດ້ວຍສຳປະທາ ສູດທີ ໒

[ກຸຜ] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສຳປະທາ ຕູ ປະການນີ້

ສຳປະທາ ຕູ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອຸດຖານະສຳປະທາ

໓. ກັນລະຍານະມິດຕະຕາ

໕. ສັດທາສຳປະທາ

໗. ຈາຄະສຳປະທາ

໒. ອາຣັກຂະສຳປະທາ

໔. ສະມະຊິວິຕາ

໖. ສິລະສຳປະທາ

໘. ປັນຍາສຳປະທາ

ອຸດຖານະສຳປະທາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ກຸນລະບຸດໃນໂລກນີ້ລ້ຽງຊີບດ້ວຍວຽກງານໃດ ຈະເປັນກະສິກຳ ພານິດຊະກຳ ໂຄຣັກຂະກຳ ເປັນຊ່າງສອນ ຮັບຮາດຊະການ ຫຼື ສິລະປະຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງກໍຕາມ ເປັນຜູ້ຂະຫຍັນບໍ່ຂີ້ຄ້ານໃນວຽກງານທີ່ຈະຕ້ອງຊ່ວຍກັນເຮັດນັ້ນ ປະກອບດ້ວຍປັນຍາເປັນເຄື່ອງພິຈາລະນາ ອັນເປັນອຸບາຍໃນວຽກງານທີ່ຈະຕ້ອງຊ່ວຍກັນເຮັດນັ້ນ ສາມາດເຮັດໄດ້ ສາມາດຈັດໄດ້ ນີ້ຮຽກວ່າ ອຸດຖານະສຳປະທາ

ອາຣັກຂະສຳປະທາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ກຸນລະບຸດໃນໂລກນີ້ມີໂພຄະຊັບທີ່ຫາມາໄດ້ດ້ວຍຄວາມຂະຫຍັນໝັ້ນພຽນ ເກັບລວບລວມດ້ວຍເທື່ອແຮງ ອາບເທື່ອຕາງນ້ຳ ປະກອບດ້ວຍທຳ ໄດ້ມາໂດຍທຳ ເຂົ້າຮັກສາຄຸ້ມຄອງໂພຄະຊັບນັ້ນດ້ວຍຄິດວ່າ “ເຮັດແນວໃດ ໂພຄະຊັບເຫຼົ່ານີ້ຂອງເຮົາຈຶ່ງຈະບໍ່ຖືກພຣະຣາຊາຢຶດ ໂຈນບໍ່ລັກ ໄຟບໍ່ໄໝ້ ນ້ຳບໍ່ພັດໄປ ທາຍາດຜູ້ບໍ່ເປັນທີ່ຮັກບໍ່ລັກໄປ” ນີ້ຮຽກວ່າ ອາຣັກຂະສຳປະທາ

ກັນລະຍານະມິດຕະຕາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ກຸນລະບຸດໃນໂລກນີ້ວາງຕົວເໝາະສົມ ເຈຣະຈາ ສົນທະນາກັບຄົນໃນໝູ່ບ້ານ ຫຼື ໃນນິຄົມທີ່ ຕົນອາໄສຢູ່ ຈະເປັນຄະຫະບໍດີ ບຸດຄະຫະບໍດີ ຄົນໝູ່ຜູ້ເຄ່າງສິນ ຫຼື ຄົນແກ່ຜູ້ ເຄ່າງສິນກໍຕາມ ຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສັດທາ ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິນ ເຖິງພ້ອມດ້ວຍຈາຄະ ແລະເຖິງພ້ອມດ້ວຍ

ປັນຍາ ຄອຍຖ້າສຶກສາສັດທາສຳປະທາຂອງທ່ານຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສັດທາຕາມສົມຄວນ ຄອຍຖ້າສຶກສາສິລະສຳປະທາຂອງທ່ານຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິນຕາມສົມຄວນ ຄອຍຖ້າສຶກສາຈາຄະສຳປະທາຂອງທ່ານຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍຈາຄະຕາມສົມຄວນ ແລະຄອຍຖ້າສຶກສາປັນຍາສຳປະທາຂອງທ່ານຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍປັນຍາຕາມສົມຄວນ ນີ້ຮຽກວ່າ ກັນລະຍານະມິດຕະຕາ

ສະມະຊິວິຕາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ກຸນລະບຸດໃນໂລກນີ້ຮູ້ທາງຈະເລີນແຫ່ງໂພຄະຊັບ ແລະທາງເສື່ອມແຫ່ງໂພຄະຊັບ ແລ້ວ ລ້ຽງຊີວິດແຕ່ພໍເໝາະ ບໍ່ໃຫ້ຟຸ່ມເຟື້ອຍຫຼາຍ ບໍ່ໃຫ້ຝືດເຄື່ອງຫຼາຍດ້ວຍຄິດວ່າ “ດ້ວຍການໃຊ້ຈ່າຍຢ່າງນີ້ ຣາຍຮັບຂອງເຮົາຈັກເກີນຣາຍຈ່າຍ ແລະຣາຍຈ່າຍຂອງເຮົາຈັກບໍ່ເກີນຣາຍຮັບ” ປຽບເໝືອນຄົນຊັງຂອງຫຼືລູກມືຂອງຄົນຊັງຂອງຍົກຊິງຊັງຂຶ້ນເບິ່ງກໍຮູ້ໄດ້ວ່າ “ຕ້ອງລຸດລົງ ເທົ່ານີ້ ຫຼືເພີ່ມຂຶ້ນເທົ່ານີ້” ສັນໃດ ກຸນລະບຸດ ກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ຮູ້ທາງຈະເລີນແຫ່ງໂພຄະຊັບແລະທາງເສື່ອມແຫ່ງໂພຄະຊັບແລ້ວລ້ຽງຊີບແຕ່ພໍເໝາະ ບໍ່ໃຫ້ຟຸ່ມເຟື້ອຍຫຼາຍ ບໍ່ໃຫ້ຝືດເຄື່ອງຫຼາຍດ້ວຍຄິດວ່າ “ດ້ວຍການໃຊ້ຈ່າຍຢ່າງນີ້ ຣາຍຮັບຂອງເຮົາຈັກເກີນຣາຍຈ່າຍ ແລະຣາຍຈ່າຍຂອງເຮົາຈັກບໍ່ເກີນຣາຍຮັບ” ຖ້າກຸນລະບຸດນີ້ມີຣາຍຮັບໜ້ອຍ ແຕ່ລ້ຽງຊີບຢ່າງຟຸ່ມເຟື້ອຍ ກໍຈະມີຜູ້ກ່າວຫາເຂົາໄດ້ວ່າ “ກຸນລະບຸດຜູ້ນີ້ໃຊ້ຈ່າຍໂພຄະຊັບ ເໝືອນຄົນກິນໝາກເດື່ອ” ຖ້າກຸນລະບຸດນີ້ມີຣາຍຮັບຫຼາຍ ແຕ່ລ້ຽງຊີວິດຢ່າງຝືດເຄື່ອງ ກໍຈະມີຜູ້ກ່າວຫາເຂົາ ໄດ້ວ່າ “ກຸນລະບຸດຜູ້ນີ້ຈັກຕາຍຢ່າງບໍ່ສົມຖານະ” ແຕ່ເພາະກຸນລະບຸດນີ້ຮູ້ທາງຈະເລີນແຫ່ງ ໂພຄະຊັບແລະທາງເສື່ອມແຫ່ງໂພຄະຊັບແລ້ວລ້ຽງຊີວິດແຕ່ພໍເໝາະ ບໍ່ໃຫ້ຟຸ່ມເຟື້ອຍຫຼາຍ ບໍ່ໃຫ້ຝືດເຄື່ອງຫຼາຍດ້ວຍຄິດວ່າ “ດ້ວຍການໃຊ້ຈ່າຍຢ່າງນີ້ ຣາຍຮັບຂອງເຮົາຈັກເກີນຣາຍຈ່າຍ ແລະຣາຍຈ່າຍຂອງເຮົາຈັກບໍ່ເກີນຣາຍຮັບ” ນີ້ຮຽກວ່າ ສະມະຊິວິຕາ

ສັດທາສຳປະທາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ກຸນລະບຸດໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ມີສັດທາ ເຊື່ອປັນຍາເຄື່ອງຕັດສະຮູ້ຂອງຕະຖາຄິດວ່າ “ແມ່ນຍ້ອນເຫດນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ຯລຯ ເປັນສາດສະດາຂອງເທວະດາແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ ເປັນພຣະພຸດທະເຈົ້າ ເປັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ” ນີ້ຮຽກວ່າ ສັດທາສຳປະທາ

ສິລະສຳປະທາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ກຸນລະບຸດໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ເວັ້ນຂາດຈາກການຂ້າສັດ ຯລຯ ເວັ້ນຂາດຈາກການເສບຂອງມືນເມົາຄືສຸຣາແລະເມໄຣອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດ ນີ້ຮຽກວ່າ ສິລະສຳປະທາ

ຈາຄະສຳປະທາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ກຸນລະບຸດໃນໂລກນີ້ມີໃຈປາສະຈາກຄວາມຂີ້ຖີ່ອັນເປັນມົນທົນ ຯລຯ ຄວນແກ່ການຂໍຍົນດີໃນການແຈກທານ ນີ້ຮຽກວ່າ ຈາຄະສຳປະທາ

ປັນຍາສຳປະທາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ກຸນລະບຸດໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ມີປັນຍາ ຄື ຯລຯ ໃຫ້ເຖິງຄວາມໝົດສິ້ນທຸກໂດຍຊອບ ນີ້ ຮຽກວ່າ ປັນຍາສຳປະທາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສຳປະທາ ຕູ ປະການນີ້ແລ
ຄົນຂະຫຍັນພັນພຽນໃນການເຮັດວຽກງານ
ບໍ່ຜະໝາດ ຮູ້ວິທີການລ້ຽງຊີວິດແຕ່ພໍເໝາະ
ຮັກສາຊັບທິທາມາໄດ້ ເປັນຜູ້ມີສັດທາ ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິນ
ຮູ້ຄວາມປະສົງຂອງຜູ້ຂໍ ປາສະຈາກຄວາມຂີ້ຖີ່
ຊຳຮະທາງແຫ່ງປະໂຫຍດທີ່ມີໃນພົບໜ້າຢູ່ເປັນນິດ
ທີ່ພຣະພຸດທະເຈົ້າຜູ້ມີພະນາມວ່າສັດຈະ ຕັດທຳ ຕູ ປະການດັ່ງກ່າວມານີ້
ເພື່ອຜູ້ຄອງເຮືອນ ຜູ້ມີສັດທາ
ອັນເປັນເຫດນຳສຸກມາໃຫ້ໃນໂລກທັງ ໒ ຄື
ປະໂຫຍດເກື້ອກູນໃນພົບນີ້ ແລະສຸກໃນພົບໜ້າ
ຈາຄະ ບຸນນີ້ຍ່ອມຈະເລີນຍິ່ງຂຶ້ນແກ່ຄະລິທັດທັງຫຼາຍ ດ້ວຍປະການດັ່ງນີ້

ທຸຕິຍະສຳປະທາສູດທີ ໖ ຈົບ

໗. ອິດສາສູດ

ວ່າດ້ວຍຄວາມຢາກໄດ້ລາບ

[ກກ] ໃນທີ່ນັ້ນ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດຮຽກພິກຂຸທັງຫຼາຍມາກ່າວວ່າ ຜູ້ມີອາຍຸ ທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຮັບຄຳແລ້ວ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດຈຶ່ງໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ບຸກຄົນ ຕູ ຈຳພວກນີ້ ມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ ບຸກຄົນ ຕູ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ເມື່ອພິກຂຸໃນພຣະທຳວິໄນນີ້ຢູ່ຢ່າງສະຫງົດ ແຕ່ບໍ່ປະພຶດໃຫ້ຕໍ່ເນື່ອງ ຄວາມຢາກໄດ້ລາບຍ່ອມເກີດຂຶ້ນ ທ່ານໝັ້ນ ພາກພຽນ ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ເມື່ອທ່ານໝັ້ນ ພາກພຽນ ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ແຕ່ລາບກໍບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ເພາະບໍ່ໄດ້ລາບນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງເສົ້າໂສກ ລຳບາກໃຈ ຮ້າໄຮ ທຸບເອິກ ຄຳຄວນ ເຖິງຄວາມເລີເລືອນ ພິກຂຸນີ້ເຮົາຮຽກວ່າຜູ້ຢາກໄດ້ລາບຢູ່ ໝັ້ນ ພາກພຽນ ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ທ່ານຊື່ວ່າເປັນ ຜູ້ບໍ່ໄດ້ລາບ ເສົ້າໂສກ ຮ້າໄຮ ແລະ ເຄື່ອນຈາກພຣະສັດທຳ

໒. ເມື່ອພິກຂຸໃນພຣະທຳວິໄນນີ້ຢູ່ຢ່າງສະຫງົດ ແຕ່ບໍ່ປະພຶດໃຫ້ຕໍ່ເນື່ອງ ຄວາມຢາກໄດ້ລາບຍ່ອມເກີດຂຶ້ນ ທ່ານໝັ້ນ ພາກພຽນ ພະຍາຍາມ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ເມື່ອທ່ານໝັ້ນ ພາກພຽນ ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ລາບກໍເກີດຂຶ້ນ ເພາະໄດ້ລາບນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງມົວເມົາ ຜະໝາດ ເລີນເລີ້ ພິກຂຸນີ້ເຮົາຮຽກວ່າຜູ້ຢາກໄດ້ລາບຢູ່ ໝັ້ນ ພາກພຽນ ພະຍາຍາມ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ທ່ານຊື່ວ່າເປັນຜູ້ໄດ້ລາບ ມົວເມົາ ຜະໝາດ ແລະເຄື່ອນຈາກພຣະສັດທຳ

໓. ເມື່ອພິກຂຸໃນພຣະທຳວິໄນນີ້ຢູ່ຢ່າງສະຫງົດ ແຕ່ບໍ່ປະພຶດໃຫ້ຕໍ່ເນື່ອງ ຄວາມຢາກໄດ້ລາບຍ່ອມເກີດຂຶ້ນ ທ່ານບໍ່ໝັ້ນ ບໍ່ພາກພຽນ ບໍ່ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ເມື່ອທ່ານບໍ່ໝັ້ນ ບໍ່ພາກພຽນ ບໍ່ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ລາບກໍບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ເພາະບໍ່ໄດ້ລາບນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງເສົາໂສກ ລຳບາກໃຈ ຮຳໄຮ ທຸບເອິກຄຳຄວນ ເຖິງຄວາມ ເລີເລືອນ ພິກຂຸນີ້ເຮົາຮຽກວ່າຜູ້ຢາກໄດ້ລາບຢູ່ ແຕ່ບໍ່ໝັ້ນ ບໍ່ພາກພຽນ ບໍ່ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ທ່ານຊື່ວ່າເປັນຜູ້ບໍ່ໄດ້ລາບ ເສົາໂສກ ຮຳໄຮ ແລະເຄື່ອນຈາກພຣະສັດທຳ

໔. ເມື່ອພິກຂຸໃນພຣະທຳວິໄນນີ້ຢູ່ຢ່າງສະຫງົດ ແຕ່ບໍ່ປະພຶດໃຫ້ຕໍ່ເນື່ອງ ຄວາມຢາກໄດ້ລາບຍ່ອມເກີດຂຶ້ນ ແຕ່ທ່ານບໍ່ໝັ້ນ ບໍ່ພາກພຽນ ບໍ່ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ເມື່ອທ່ານບໍ່ໝັ້ນ ບໍ່ພາກພຽນ ບໍ່ພະຍາຍາມ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ແຕ່ລາບກໍເກີດຂຶ້ນ ເພາະໄດ້ລາບນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງມົວເມົາ ຜະໝາດ ເລີນເລີ້ ພິກຂຸນີ້ເຮົາຮຽກວ່າຜູ້ຢາກໄດ້ລາບ ແຕ່ບໍ່ໝັ້ນ ບໍ່ພາກພຽນ ບໍ່ພະຍາຍາມ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ທ່ານຊື່ວ່າເປັນຜູ້ໄດ້ລາບ ມົວເມົາ ຜະໝາດ ແລະເຄື່ອນຈາກພຣະສັດທຳ

໕. ເມື່ອພິກຂຸໃນພຣະທຳວິໄນນີ້ຢູ່ຢ່າງສະຫງົດ ແຕ່ບໍ່ປະພຶດໃຫ້ຕໍ່ເນື່ອງ ຄວາມຢາກໄດ້ລາບຍ່ອມເກີດຂຶ້ນ ທ່ານໝັ້ນ ພາກພຽນ ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ເມື່ອທ່ານໝັ້ນ ພາກພຽນ ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ແຕ່ລາບ ກໍບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ເພາະບໍ່ໄດ້ລາບນັ້ນ ທ່ານກໍບໍ່ເສົາໂສກ ບໍ່ລຳບາກໃຈ ບໍ່ຮຳໄຮ ບໍ່ທຸບເອິກຄຳຄວນ ບໍ່ເຖິງຄວາມເລີເລືອນ ພິກຂຸນີ້ເຮົາ ຮຽກວ່າຜູ້ຢາກໄດ້ລາບຢູ່ ໝັ້ນ ພາກພຽນ ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ທ່ານຊື່ວ່າເປັນຜູ້ບໍ່ໄດ້ລາບ ບໍ່ເສົາໂສກ ບໍ່ຮຳໄຮ ແລະບໍ່ເຄື່ອນຈາກ ພຣະສັດທຳ

໖. ເມື່ອພິກຂຸໃນພຣະທຳວິໄນນີ້ຢູ່ຢ່າງສະຫງົດ ແຕ່ບໍ່ປະພຶດໃຫ້ຕໍ່ເນື່ອງ ຄວາມຢາກໄດ້ລາບຍ່ອມເກີດຂຶ້ນ ທ່ານໝັ້ນ ພາກພຽນ ພະຍາຍາມເພື່ອ ໃຫ້ໄດ້ລາບ ເມື່ອທ່ານໝັ້ນ ພາກພຽນ ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ລາບກໍເກີດຂຶ້ນ ເພາະໄດ້ລາບນັ້ນ ທ່ານກໍບໍ່ມົວເມົາ ບໍ່ຜະໝາດ ບໍ່ເລີນເລີ້ ພິກຂຸນີ້ເຮົາຮຽກວ່າຜູ້ຢາກໄດ້ລາບຢູ່ ໝັ້ນ ພາກພຽນ ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ທ່ານຊື່ວ່າເປັນຜູ້ໄດ້ລາບ ບໍ່ມົວເມົາ ບໍ່ຜະໝາດ ແລະບໍ່ ເຄື່ອນຈາກພຣະສັດທຳ

໗. ເມື່ອພິກຂຸໃນພຣະທຳວິໄນນີ້ຢູ່ຢ່າງສະຫງົດ ແຕ່ບໍ່ປະພຶດໃຫ້ຕໍ່ເນື່ອງ ຄວາມຢາກໄດ້ລາບຍ່ອມເກີດຂຶ້ນ ແຕ່ທ່ານບໍ່ໝັ້ນ ບໍ່ພາກພຽນ ບໍ່ພະຍາຍາມ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ເມື່ອທ່ານບໍ່ໝັ້ນ

ບໍ່ພາກພຽນ ບໍ່ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ລາບກໍບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ເພາະບໍ່ໄດ້ລາບນັ້ນ ທ່ານກໍບໍ່ເລື້ອ
ໂສກ ບໍ່ລຳບາກໃຈ ບໍ່ຮ້າໄຮ ບໍ່ທຸບເອີກ ຄຳຄວນ ບໍ່ເຖິງຄວາມເລີເລືອນ ພິກຂຸນີ້ເຮົາຮຽກວ່າຜູ້
ຢາກໄດ້ລາບຢູ່ ແຕ່ບໍ່ໝັ້ນ ບໍ່ພາກພຽນ ບໍ່ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ທ່ານຊື່ວ່າເປັນຜູ້ບໍ່ໄດ້ລາບ
ບໍ່ເລື້ອໂສກ ບໍ່ຮ້າໄຮ ແລະບໍ່ເຄື່ອນຈາກພຣະສັດທ່າ

໘. ເມື່ອພິກຂຸໃນພຣະທຳວິໄນນີ້ຢູ່ຢ່າງສະຫງົດ ແຕ່ບໍ່ປະພຶດໃຫ້ຕໍ່ເນື່ອງ ຄວາມຢາກໄດ້
ລາບຍ່ອມເກີດຂຶ້ນ ແຕ່ທ່ານບໍ່ໝັ້ນ ບໍ່ພາກພຽນ ບໍ່ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ເມື່ອທ່ານບໍ່ໝັ້ນ
ບໍ່ພາກພຽນ ບໍ່ພະຍາຍາມ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ແຕ່ລາບກໍເກີດຂຶ້ນ ເພາະໄດ້ລາບນັ້ນ ທ່ານກໍບໍ່ມົວ
ເມົາ ບໍ່ຜະໝາດ ບໍ່ເລີນເລີ່ ພິກຂຸນີ້ເຮົາຮຽກວ່າຜູ້ຢາກໄດ້ລາບຢູ່ ແຕ່ບໍ່ໝັ້ນ ບໍ່ພາກພຽນ ບໍ່
ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາບ ທ່ານຊື່ວ່າເປັນຜູ້ໄດ້ລາບ ບໍ່ມົວເມົາ ບໍ່ຜະໝາດ ແລະບໍ່ເຄື່ອນຈາກ
ພຣະສັດທ່າ

ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໘ ຈຳພວກນີ້ ມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ອິດສາສູດທີ ໗ ຈົບ

໘. ອະລັງສູດ

ວ່າດ້ວຍຜູ້ສາມາດເຮັດປະໂຫຍດຕົນແລະຜູ້ອື່ນ

[໗໘] ໃນທີ່ນັ້ນ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດໄດ້ຮຽກພິກຂຸທັງຫຼາຍມາກ່າວວ່າ ຯລຯ ຜູ້ມີອາຍຸທັງ
ຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໖ ປະການ ເປັນຜູ້ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຕົນເອງ ແລະມີຄວາມ
ສາມາດສຳລັບຜູ້ອື່ນ ທຳ ໖ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນພຣະທຳວິໄນນີ້

໑. ພິຈາຣະນາໄດ້ໄວໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ
໒. ຊົງຈຳທຳທີ່ຟັງແລ້ວໄວ້ໄດ້
໓. ພິຈາລະນາເນື້ອຄວາມແຫ່ງທຳທີ່ຊົງຈຳໄວ້ໄດ້
໔. ຮູ້ອັດຖະຮູ້ທຳແລ້ວປະຕິບັດທຳສົມຄວນແກ່ທຳ
໕. ມີວາຈາງາມ ເຈຣະຈາຖ້ອຍຄຳໄພເລາະ ປະກອບດ້ວຍວາຈາຊາວເມືອງທີ່
ສະຫຼະສະຫຼວຍບໍ່ຫຍາບຄາຍໃຫ້ຮູ້ຄວາມໝາຍໄດ້
໖. ຊື່ແຈ່ງໃຫ້ເພື່ອນພົມມະຈາຣີເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຈໃຫ້ຢາກຮັບເອົາໄປປະຕິບັດ ຊຸກ
ຍູ້ໃຈໃຫ້ອາດຫານແກ່ກ້າ ປອບປະໂລມໃຈໃຫ້ສົດຊື່ນຮ່າເຣິງ

ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໖ ປະການນີ້ ເປັນຜູ້ມີຄວາມສາມາດ ສຳລັບ
ຕົນເອງ ແລະມີຄວາມສາມາດສຳລັບຜູ້ອື່ນ

ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໕ ປະການ ເປັນຜູ້ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຕົນ
ເອງ ແລະມີຄວາມສາມາດສຳລັບຜູ້ອື່ນ ທຳ ໕ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນພຣະທຳວິໄນນີ້

໑. ພິຈາຣະນາບໍ່ໄດ້ໄວໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ແຕ່ຊົງຈຳທຳທີ່ຟັງແລ້ວໄວ້ໄດ້
໒. ພິຈາລະນາເນື້ອຄວາມແຫ່ງທຳທີ່ຊົງຈຳໄວ້ໄດ້
໓. ຮູ້ອັດຖະຮູ້ທຳແລ້ວປະຕິບັດທຳສົມຄວນແກ່ທຳ
໔. ມີວາຈາງາມ ຯລຯ ໃຫ້ຮູ້ຄວາມໝາຍໄດ້
໕. ຊື້ແຈ່ງໃຫ້ເພື່ອນພົມມະຈາຣີເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຈໃຫ້ຢາກຮັບເອົາໄປປະຕິບັດ ຊຸກ
ຍູ້ໃຈ ໃຫ້ອາດຫານແກ່ກ້າ ປອບປະໂລມໃຈໃຫ້ສົດຊື່ນຮ່າເຣິງ

ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໕ ປະການນີ້ ເປັນຜູ້ມີຄວາມສາມາດ ສຳລັບ
ຕົນເອງ ແລະມີຄວາມສາມາດສຳລັບຜູ້ອື່ນ

ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໔ ປະການ ເປັນຜູ້ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຕົນ
ເອງ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຜູ້ອື່ນ ທຳ ໔ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນພຣະທຳວິໄນນີ້

໑. ພິຈາຣະນາໄດ້ໄວໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ
໒. ຊົງຈຳທຳທີ່ຟັງແລ້ວໄວ້ໄດ້
໓. ພິຈາລະນາເນື້ອຄວາມທຳທີ່ຊົງຈຳໄວ້ໄດ້ ຮູ້ອັດຖະຮູ້ທຳແລ້ວປະຕິບັດທຳ
ສົມຄວນແກ່ທຳ
໔. ບໍ່ມີວາຈາງາມ ບໍ່ເຈຣະຈາຖ້ອຍຄຳໄພເລາະ ບໍ່ປະກອບດ້ວຍວາຈາ ຊາວເມືອງ
ທີ່ ສະຫຼະສະຫຼວຍບໍ່ຫຍາບຄາຍໃຫ້ຮູ້ຄວາມໝາຍໄດ້ ທັງບໍ່ຊື້ແຈ່ງໃຫ້ ເພື່ອນ
ພົມມະຈາຣີເຫັນແຈ້ງ ບໍ່ຊວນໃຈໃຫ້ຢາກຮັບເອົາໄປປະຕິບັດ ບໍ່ຊຸກຍູ້ໃຈ ໃຫ້
ອາດຫານແກ່ກ້າ ບໍ່ປອບປະໂລມໃຈໃຫ້ສົດຊື່ນຮ່າເຣິງ

ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໔ ປະການນີ້ ເປັນຜູ້ມີຄວາມສາມາດ ສຳລັບ
ຕົນເອງ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຜູ້ອື່ນ

ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໔ ປະການ ເປັນຜູ້ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຜູ້ອື່ນ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຕົນເອງ ທຳ ໔ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນພຣະທຳວິໄນນີ້

໑. ພິຈາຣະນາໄດ້ໄວໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ
໒. ຊົງຈຳທຳທີ່ຟັງແລ້ວໄວ້ໄດ້ ແຕ່ບໍ່ພິຈາລະນາເນື້ອຄວາມແຫ່ງທຳທີ່ຊົງຈຳໄວ້ ທັງບໍ່ຮູ້ອັດຖະຮູ້ທຳແລ້ວປະຕິບັດທຳສົມຄວນແກ່ທຳ
໓. ມີວາຈາງາມ ເຈຣະຈາຖ້ອຍຄຳໄພເລາະ ຯລຯ ໃຫ້ຮູ້ຄວາມໝາຍໄດ້
໔. ຊື້ແຈ້ງໃຫ້ເພື່ອນພົມມະຈາຣີເຫັນແຈ້ງ ຯລຯ

ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໔ ປະການນີ້ ເປັນຜູ້ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຜູ້ອື່ນ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຕົນເອງ

ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ເປັນຜູ້ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຕົນເອງ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຜູ້ອື່ນ ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນພຣະທຳວິໄນນີ້

໑. ພິຈາຣະນາບໍ່ໄດ້ໄວໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ແຕ່ຊົງຈຳທຳທີ່ຟັງແລ້ວໄວ້ໄດ້
໒. ພິຈາລະນາເນື້ອຄວາມແຫ່ງທຳທີ່ຊົງຈຳໄວ້ໄດ້
໓. ຮູ້ອັດຖະຮູ້ທຳແລ້ວປະຕິບັດທຳສົມຄວນແກ່ທຳ ແຕ່ບໍ່ມີວາຈາງາມ ບໍ່ເຈຣະຈາຖ້ອຍຄຳໄພເລາະ ບໍ່ປະກອບດ້ວຍວາຈາຊາວເມືອງທີ່ສະຫຼະສະຫຼວຍ ບໍ່ຫຍາບຄາຍ ໃຫ້ຮູ້ຄວາມໝາຍໄດ້ ທັງບໍ່ຊື້ແຈ້ງໃຫ້ເພື່ອນພົມມະຈາຣີ ເຫັນແຈ້ງ ບໍ່ຊວນໃຈໃຫ້ຢາກຮັບເອົາໄປປະຕິບັດ ບໍ່ຊຸກຍູ້ໃຈໃຫ້ອາດຫານ ແກ່ກ້າ ບໍ່ປອບປະໂລມໃຈໃຫ້ສົດຊື່ນຮ່າເຣິງ

ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ແລ ເປັນຜູ້ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຕົນເອງ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຜູ້ອື່ນ

ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ເປັນຜູ້ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຜູ້ອື່ນ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຕົນເອງ ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນພຣະທຳວິໄນນີ້

໑. ພິຈາຣະນາບໍ່ໄດ້ໄວໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ແຕ່ຊົງຈຳທຳທີ່ຟັງແລ້ວໄວ້ໄດ້

໒. ບໍ່ພິຈາລະນາເນື້ອຄວາມແຫ່ງທຳທີ່ຊົງຈຳໄວ້ໄດ້ ທັງບໍ່ຮູ້ອັດຖະຮູ້ທຳແລ້ວ
ປະຕິບັດທຳສົມຄວນແກ່ທຳ ມີວາຈາງາມ ຯລຯ ໃຫ້ຮູ້ຄວາມໝາຍໄດ້
໓. ຊື້ແຈ່ງໃຫ້ເພື່ອນພົມມະຈາຣີເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຈໃຫ້ຢາກຮັບເອົາໄປປະຕິບັດ ຊຸກ
ຍູ້ໃຈໃຫ້ອາດຫານແກ່ກ້າ ປອບປະໂລມໃຈໃຫ້ສົດຊື່ນຮ່າເຣິງ

ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ແລ ເປັນຜູ້ມີຄວາມສາມາດ
ສຳລັບຜູ້ອື່ນ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຕົນເອງ

ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໒ ປະການ ເປັນຜູ້ມີຄວາມສາມາດ ສຳລັບຕົນ
ເອງ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຜູ້ອື່ນ ທຳ ໒ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື ພິກຂຸໃນພຣະທຳວິໄນນີ້

໑. ພິຈາຣະນາບໍ່ໄດ້ໄວໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ທັງບໍ່ຊົງຈຳທຳທີ່ຟັງແລ້ວໄວ້ໄດ້ ແຕ່
ພິຈາລະນາເນື້ອຄວາມແຫ່ງທຳທີ່ຊົງຈຳໄວ້ໄດ້
໒. ຮູ້ອັດຖະຮູ້ທຳແລ້ວປະຕິບັດທຳສົມຄວນແກ່ທຳ ແຕ່ບໍ່ມີວາຈາງາມ ຯລຯ ໃຫ້ຮູ້
ຄວາມໝາຍໄດ້ບໍ່ ທັງບໍ່ຊື້ແຈ່ງໃຫ້ເພື່ອນພົມມະຈາຣີເຫັນແຈ້ງ ຯລຯ

ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໒ ປະການນີ້ ເປັນຜູ້ມີຄວາມສາມາດ ສຳລັບ
ຕົນເອງ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຜູ້ອື່ນ

ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໒ ປະການ ເປັນຜູ້ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຜູ້ອື່ນ
ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຕົນເອງ ທຳ ໒ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື ພິກຂຸໃນພຣະທຳວິໄນນີ້

໑. ພິຈາຣະນາບໍ່ໄດ້ໄວໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ທັງບໍ່ຊົງຈຳທຳທີ່ຟັງແລ້ວໄວ້ໄດ້ ບໍ່
ພິຈາລະນາເນື້ອຄວາມແຫ່ງທຳທີ່ຊົງຈຳໄວ້ໄດ້ ບໍ່ຮູ້ອັດຖະຮູ້ທຳແລ້ວປະຕິບັດທຳ
ສົມຄວນ ແກ່ທຳ ແຕ່ມີວາຈາງາມ ເຈຣະຈາຖ້ອຍຄຳໄພເລາະ ປະກອບດ້ວຍ
ວາຈາຊາວເມືອງທີ່ ສະຫຼະສະຫຼວຍບໍ່ຫຍາບຄາຍໃຫ້ຮູ້ຄວາມໝາຍໄດ້
໒. ຊື້ແຈ່ງໃຫ້ເພື່ອນພົມມະຈາຣີເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຈໃຫ້ຢາກຮັບເອົາໄປປະຕິບັດ ຊຸກ
ຍູ້ໃຈໃຫ້ອາດຫານ ແກ່ກ້າ ປອບປະໂລມໃຈໃຫ້ສົດຊື່ນຮ່າເຣິງ

ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໒ ປະການນີ້ ເປັນຜູ້ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຜູ້
ອື່ນ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດສຳລັບຕົນເອງ

ອະລັງສູດທີ ໘ ຈົບ

໓. ປະຕິທານະສູດ

ວ່າດ້ວຍທຳເປັນເຫດໃຫ້ພຣະເສຂະເສື້ອມ

[໗໗] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳ ຕູ ປະການນີ້ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມເສື້ອມແກ່ພິກຂຸຜູ້ເປັນເສຂະ

ທຳ ຕູ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຄວາມເປັນຜູ້ມັກວຽກ ງານ
໒. ຄວາມເປັນຜູ້ມັກການ ໂອ້ລົມ
໓. ຄວາມເປັນຜູ້ມັກການ ນອນຫຼັບ
໔. ຄວາມເປັນຜູ້ມັກການ ຄຸກຄືດ້ວຍໝູ່
໕. ຄວາມເປັນຜູ້ບໍ່ຄຸ້ມຄອງທະວານໃນອິນຊີທັງຫຼາຍ
໖. ຄວາມເປັນຜູ້ບໍ່ຮູ້ຈັກປະມານໃນການບໍລິໂພກ
໗. ຄວາມເປັນຜູ້ມັກທຳເປັນເຄື່ອງຂ້ອງ
໘. ຄວາມເປັນຜູ້ມັກປະປັນຈະທຳ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳ ຕູ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມເສື້ອມແກ່ພິກຂຸຜູ້ເປັນເສຂະ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳ ຕູ ປະການນີ້ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມບໍ່ເສື້ອມແກ່ພິກຂຸຜູ້ ເປັນເສຂະ

ທຳ ຕູ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຄວາມເປັນຜູ້ບໍ່ມັກ ວຽກງານ
໒. ຄວາມເປັນຜູ້ບໍ່ມັກການ ໂອ້ລົມ
໓. ຄວາມເປັນຜູ້ບໍ່ມັກການ ນອນຫຼັບ
໔. ຄວາມເປັນຜູ້ບໍ່ມັກການ ຄຸກຄືດ້ວຍໝູ່
໕. ຄວາມເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງທະວານໃນອິນຊີທັງຫຼາຍ
໖. ຄວາມເປັນຜູ້ຮູ້ຈັກປະມານໃນການບໍລິໂພກ
໗. ຄວາມເປັນຜູ້ບໍ່ມັກທຳເປັນເຄື່ອງຂ້ອງ
໘. ຄວາມເປັນຜູ້ບໍ່ມັກປະປັນຈະທຳ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳ ຕູ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມບໍ່ເສື້ອມແກ່ພິກຂຸຜູ້ເປັນເສຂະ

ປະຕິທານະສູດທີ ໓ ຈົບ

໑໐. ກຸສິຕາຣຳພະວັດຖຸສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດແຫ່ງຄວາມຂີ້ຄ້ານແລະເຫດຜາຣົບຄວາມພຽນ

[໘໐] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກຸສິຕະວັດຖຸ (ເຫດແຫ່ງຄວາມຂີ້ຄ້ານ) ໘ ປະການນີ້

ກຸສິຕະວັດຖຸ ໘ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ພິກຂຸໃນພຣະທຳວິໄນນີ້ມີວຽກທີ່ຕ້ອງເຮັດ ທ່ານມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາຈັກ ຕ້ອງເຮັດວຽກ ເມື່ອເຮົາເຮັດວຽກຢູ່ ກາຍຈັກເມື່ອຍລ້າ ຢ່າຈັ່ງຊັ້ນເລີຍ ເຮົາຈະນອນ” ທ່ານຈຶ່ງນອນສາບໍ່ຜາຣົບຄວາມພຽນເພື່ອເຖິງທຳທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທຳທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຍັງບໍ່ເຮັດ ໃຫ້ແຈ້ງ ນີ້ເປັນກຸສິຕະວັດຖຸປະການທີ ໑

໒. ພິກຂຸເຮັດວຽກແລ້ວ ທ່ານມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາໄດ້ເຮັດວຽກແລ້ວ ເມື່ອເຮົາເຮັດວຽກ ກາຍເມື່ອຍລ້າແລ້ວ ຢ່າຈັ່ງຊັ້ນເລີຍ ເຮົາຈະນອນ” ທ່ານຈຶ່ງນອນສາບໍ່ຜາຣົບຄວາມພຽນເພື່ອເຖິງທຳທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທຳທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຍັງບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ນີ້ເປັນກຸສິຕະວັດຖຸປະການທີ ໒

໓. ພິກຂຸຕ້ອງເດີນທາງ ທ່ານມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາຈັກຕ້ອງເດີນທາງ ເມື່ອເຮົາເດີນທາງ ກາຍຈັກເມື່ອຍລ້າ ຢ່າຈັ່ງຊັ້ນເລີຍ ເຮົາຈະນອນ” ທ່ານຈຶ່ງນອນສາບໍ່ຜາຣົບຄວາມພຽນເພື່ອເຖິງທຳທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທຳທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຍັງບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ນີ້ເປັນກຸສິຕະວັດຖຸປະການທີ ໓

໔. ພິກຂຸເດີນທາງແລ້ວ ທ່ານມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາເດີນທາງແລ້ວ ເມື່ອເຮົາເດີນທາງ ກາຍເມື່ອຍລ້າແລ້ວ ຢ່າຈັ່ງຊັ້ນເລີຍ ເຮົາຈະນອນ” ທ່ານຈຶ່ງນອນສາບໍ່ຜາຣົບຄວາມພຽນເພື່ອເຖິງທຳທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທຳທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຍັງບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ນີ້ເປັນກຸສິຕະວັດຖຸປະການທີ ໔

໕. ພິກຂຸທ່ຽວບິນທະບາດຕາມໝູ່ບ້ານຫຼືນິຄົມ ບໍ່ໄດ້ໄພຊະນະເສົ້າໝອງ ຫຼື ປະນົດບໍລິບູນພຽງພໍຕາມຕ້ອງການ ທ່ານມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາທ່ຽວບິນທະບາດຕາມໝູ່ບ້ານຫຼືນິຄົມ ກໍບໍ່ໄດ້ໄພຊະນະເສົ້າໝອງ ຫຼື ປະນົດບໍລິບູນພຽງພໍຕາມຕ້ອງການ ກາຍຂອງເຮົານັ້ນເມື່ອຍລ້າແລ້ວ ບໍ່ຄວນແກ່ວຽກງານ ຢ່າຈັ່ງຊັ້ນເລີຍ ເຮົາຈະນອນ” ທ່ານຈຶ່ງນອນສາບໍ່ຜາຣົບຄວາມພຽນ ຯລຯ ນີ້ເປັນກຸສິຕະວັດຖຸປະການທີ ໕

໖. ພິກຂຸທ່ຽວບິນທະບາດຕາມໝູ່ບ້ານ ຫຼື ນິຄົມ ໄດ້ໂພຊະນະເສົ້າໝອງ ຫຼື ປະນີດ ບໍລິບູນພຽງພໍຕາມຕ້ອງການ ທ່ານມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາທ່ຽວບິນທະບາດຕາມໝູ່ບ້ານຫຼືນິຄົມ ໄດ້ໂພຊະນະເສົ້າໝອງ ຫຼື ປະນີດບໍລິບູນພຽງພໍຕາມຕ້ອງການແລ້ວ ກາຍຂອງເຮົານັ້ນໜັກ ບໍ່ຄວນແກ່ວຽກງານ ເໝືອນຖົ່ວຮາດຂະມາດຊຸ່ມດ້ວຍນ້ຳ ຢ່າຈັ່ງຊັ້ນເລີຍ ເຮົາຈະນອນ” ທ່ານຈຶ່ງນອນສາ ບໍ່ຜາຣົບຄວາມພຽນ ຯລຯ ນີ້ເປັນກຸສິຕະວັດຖຸປະການທີ ໖

໗. ພິກຂຸເກີດມີອາພາດຂຶ້ນເລັກໜ້ອຍ ທ່ານມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາເກີດມີອາພາດຂຶ້ນເລັກໜ້ອຍແລ້ວ ມີຂໍ້ອ້າງທີ່ຈະນອນໄດ້ ຢ່າຈັ່ງຊັ້ນເລີຍ ເຮົາຈະນອນ” ທ່ານຈຶ່ງນອນສາ ບໍ່ຜາຣົບຄວາມພຽນ ຯລຯ ນີ້ເປັນ ກຸສິຕະວັດຖຸປະການທີ ໗

໘. ພິກຂຸຫາຍອາພາດແລ້ວ ແຕ່ຫາຍອາພາດຍັງບໍ່ດົນ ທ່ານມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາຫາຍອາພາດແລ້ວ ແຕ່ຫາຍອາພາດຍັງບໍ່ດົນ ກາຍຂອງເຮົານັ້ນຍັງອ່ອນແອ ບໍ່ຄວນແກ່ວຽກງານ ຢ່າຈັ່ງຊັ້ນເລີຍ ເຮົາຈະນອນ” ທ່ານຈຶ່ງນອນສາ ບໍ່ຜາຣົບຄວາມພຽນເພື່ອເຖິງທຳທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທຳທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຍັງບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ນີ້ເປັນກຸສິຕະວັດຖຸປະການທີ ໘

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກຸສິຕະວັດຖຸ ໘ ປະການນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອາຣຳພະວັດຖຸ (ເຫດຜາຣົບຄວາມພຽນ) ໘ ປະການນີ້

ອາຣຳພະວັດຖຸ ໘ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ມີວຽກທີ່ຕ້ອງເຮັດ ທ່ານມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາຈັກຕ້ອງເຮັດວຽກ ເມື່ອເຮົາເຮັດວຽກ ການຈະໃສ່ໃຈຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າ ບໍ່ແມ່ນເຮັດໄດ້ງ່າຍ ຢ່າຈັ່ງຊັ້ນເລີຍ ເຮົາຈະຟ້າວຜາຣົບຄວາມພຽນເພື່ອເຖິງທຳທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທຳທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຍັງບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ” ທ່ານຈຶ່ງຜາຣົບຄວາມພຽນເພື່ອເຖິງທຳທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທຳທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຍັງບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ” ນີ້ເປັນ ອາຣຳພະວັດຖຸປະການທີ ໑

໒. ພິກຂຸເຮັດວຽກແລ້ວ ທ່ານມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາເຮັດວຽກແລ້ວ ເມື່ອເຮັດວຽກກໍບໍ່ສາມາດທີ່ຈະໃສ່ໃຈຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າໄດ້ ຢ່າຈັ່ງຊັ້ນເລີຍ ເຮົາຈະຟ້າວຜາຣົບຄວາມພຽນເພື່ອເຖິງທຳທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທຳທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຍັງບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ” ທ່ານຈຶ່ງຜາຣົບຄວາມພຽນ ຯລຯ ນີ້ເປັນອາຣຳພະວັດຖຸປະການທີ ໒

໓. ພິກຂຸຕ້ອງເດີນທາງ ທ່ານມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກຕ້ອງເດີນທາງ ການທີ່ເຮົາເດີນທາງຢູ່ຈະໃສ່ໃຈຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນເຮັດໄດ້ງ່າຍ ຢ່າຈັ່ງຊັ້ນເລີຍ ເຮົາຈະຟ້າວຜາຣົບຄວາມພຽນ ຯລຯ ນີ້ເປັນອາຣຳພະວັດຖຸປະການທີ ໓

໔. ພິກຂຸເດີນທາງແລ້ວ ທ່ານມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາເດີນທາງແລ້ວ ເມື່ອເດີນທາງ ກໍບໍ່ສາມາດຈະໃສ່ໃຈຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າໄດ້ ຢ່າຈັ່ງຊັ້ນເລີຍ ເຮົາຈະຟ້າວຜາຣົບ ຄວາມພຽນ ຯລຯ ນີ້ເປັນອາຣຳພະວັດຖຸປະການທີ ໔

໕. ພິກຂຸທ່ຽວບິນທະບາດຕາມໝູ່ບ້ານ ຫຼື ນິຄົມ ບໍ່ໄດ້ໂພຊະນະເສົ້າໝອງ ຫຼື ປະນີດ ບໍລິບູນພຽງພໍຕາມຕ້ອງການ ທ່ານມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາທ່ຽວບິນທະບາດຕາມໝູ່ບ້ານຫຼືນິຄົມ ກໍບໍ່ໄດ້ໂພຊະນະເສົ້າໝອງ ຫຼື ປະນີດບໍລິບູນພຽງພໍຕາມຕ້ອງການ ກາຍຂອງເຮົານັ້ນເປົ່າ ຄວນແກ່ ວຽກງານ ຢ່າຈັ່ງຊັ້ນເລີຍ ເຮົາຈະຟ້າວຜາຣົບຄວາມພຽນຯລຯ ນີ້ເປັນອາຣຳພະວັດຖຸປະການທີ ໕

໖. ພິກຂຸທ່ຽວບິນທະບາດຕາມໝູ່ບ້ານຫຼືນິຄົມ ໄດ້ໂພຊະນະເສົ້າໝອງຫຼືປະນີດບໍລິບູນ ພຽງພໍຕາມຕ້ອງການ ທ່ານມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາທ່ຽວບິນທະບາດຕາມໝູ່ບ້ານຫຼືນິຄົມ ໄດ້ ໂພຊະນະເສົ້າໝອງຫຼືປະນີດບໍລິບູນພຽງພໍຕາມຕ້ອງການແລ້ວ ກາຍຂອງເຮົາເປົ່າ ຄວນແກ່ວຽກ ງານ ຢ່າຈັ່ງຊັ້ນເລີຍ ເຮົາຈະຟ້າວຜາຣົບຄວາມພຽນ ຯລຯ ນີ້ເປັນອາຣຳພະວັດຖຸປະການທີ ໖

໗. ພິກຂຸເກີດມີອາພາດຂຶ້ນເລັກໜ້ອຍ ທ່ານມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາເກີດມີອາພາດຂຶ້ນ ເລັກໜ້ອຍແລ້ວ ເປັນໄປໄດ້ທີ່ອາພາດຂອງເຮົາຈະເພິ່ງຮຸນແຮງຂຶ້ນ ຢ່າຈັ່ງຊັ້ນເລີຍ ເຮົາຈະຟ້າວ ຜາຣົບຄວາມພຽນ ຯລຯ ນີ້ເປັນອາຣຳພະວັດຖຸປະການທີ ໗

໘. ພິກຂຸຫາຍອາພາດແລ້ວ ແຕ່ຫາຍອາພາດຍັງບໍ່ດົນ ທ່ານມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາ ຫາຍອາພາດແລ້ວ ແຕ່ຫາຍອາພາດຍັງບໍ່ດົນ ເປັນໄປໄດ້ທີ່ອາພາດຂອງເຮົາຈະເພິ່ງກັບກຳເຣີບ ຂຶ້ນ ຢ່າຈັ່ງຊັ້ນເລີຍ ເຮົາຈະຟ້າວຜາຣົບຄວາມພຽນ ເພື່ອເຖິງທຳທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທຳທີ່ຍັງບໍ່ ບັນລຸ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຍັງບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ” ທ່ານຈຶ່ງຜາຣົບຄວາມພຽນ ເພື່ອເຖິງທຳທີ່ຍັງບໍ່ ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທຳທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ທຳທີ່ຍັງບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ນີ້ເປັນອາຣຳພະວັດຖຸ ປະການທີ ໘

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອາຣຳພະວັດຖຸ ໘ ປະການນີ້ແລ

ກຸສິຕາຣຳພະວັດຖຸສູດທີ ໑໐ ຈົບ

ຍະມະກະວັກທີ ໓ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ປະຖະມະສັດທາສູດ

໒. ທຸຕິຍະສັດທາສູດ

໓. ປະຖະມະມະຣະນັດສະຕິສູດ

໔. ທຸຕິຍະມະຣະນັດສະຕິສູດ

໕. ປະຖະມະສຳປະທາສູດ

໖. ທຸຕິຍະສຳປະທາສູດ

໗. ອິດສາສູດ

໘. ອະລັງສູດ

໙. ປະຣິທານະສູດ

໑໐. ກຸສິຕາຣຳພະວັດຖຸສູດ

໔. ສະຕິວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍສະຕິສຳປະຊັນຍະ

໑. ສະຕິສຳປະຊັນຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍຜົນແຫ່ງສະຕິສຳປະຊັນຍະ

[໘໑] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອສະຕິສຳປະຊັນຍະບໍ່ມີ ທິຣິແລະ ໂອດຕັບປະຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີສະຕິສຳປະຊັນຍະວິບັດ ຊື່ວ່າມີເຫດຖືກກຳຈັດແລ້ວ ເມື່ອທິຣິ ແລະ ໂອດຕັບປະບໍ່ມີ ອິນຊີສັງວອນຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີທິຣິ ແລະ ໂອດຕັບປະວິບັດ ຊື່ວ່າມີເຫດຖືກກຳຈັດ ແລ້ວ ເມື່ອອິນຊີສັງວອນບໍ່ມີ ສິນຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີອິນຊີສັງວອນວິບັດ ຊື່ວ່າມີເຫດຖືກກຳຈັດແລ້ວ ເມື່ອສິນບໍ່ມີສຳມາສະມາທິຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີສິນວິບັດ ຊື່ວ່າມີເຫດຖືກກຳຈັດແລ້ວ ເມື່ອສຳມາສະມາ ທິບໍ່ມີ ຍະຖາພູຕະຍານທັດສະນະຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີສຳມາສະມາທິວິບັດ ຊື່ວ່າມີເຫດຖືກກຳຈັດແລ້ວ ເມື່ອຍະຖາພູຕະຍານທັດສະນະບໍ່ມີ ນິບພິທາ ແລະ ວິຣາຄະຂອງບຸກຄົນ ຜູ້ມີຍະຖາພູຕະຍານທັດ ສະນະວິບັດ ຊື່ວ່າມີເຫດຖືກກຳຈັດແລ້ວ ເມື່ອນິບພິທາແລະວິຣາຄະບໍ່ມີ ວິມຸດຕິຍານທັດສະນະ ຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີນິບພິທາ ແລະ ວິຣາຄະວິບັດ ຊື່ວ່າມີເຫດຖືກກຳຈັດແລ້ວ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີງ່າແລະໃບວິບັດແລ້ວ ສະເກັດ ເປືອກ ມອກ ແມ່ນແກ່ນ ຂອງ ຕົ້ນໄມ້ນັ້ນ ຍ່ອມບໍ່ເຖິງຄວາມບໍລິບູນ ແມ່ນສັນໃດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອສະຕິສຳປະຊັນຍະບໍ່ມີ ທິຣິແລະໂອດຕັບປະຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີສະຕິສຳ ປະຊັນຍະວິບັດ ຊື່ວ່າມີເຫດຖືກກຳຈັດແລ້ວ ເມື່ອທິຣິແລະໂອດຕັບປະບໍ່ມີ ອິນຊີສັງວອນຂອງບຸກ ຄົນຜູ້ມີທິຣິແລະໂອດຕັບປະວິບັດ ຊື່ວ່າມີເຫດຖືກກຳຈັດແລ້ວ ຯລຯ ວິມຸດຕິ ຍານທັດສະນະ ຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີນິບພິທາ ແລະວິຣາຄະວິບັດ ຊື່ວ່າມີເຫດຖືກກຳຈັດແລ້ວ ສັນນັ້ນຄືກັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອສະຕິສຳປະຊັນຍະມີ ທິຣິແລະໂອດຕັບປະຂອງບຸກຄົນຜູ້ສົມບູນດ້ວຍ ສະຕິສຳປະຊັນຍະ ຊື່ວ່າມີເຫດສົມບູນ ເມື່ອທິຣິແລະໂອດຕັບປະມີ ອິນຊີສັງວອນ ຂອງບຸກຄົນຜູ້

ສົມບູນດ້ວຍທິຣີແລະໂອດຕັບປະ ຊື່ວ່າມີເຫດສົມບູນ ເມື່ອອິນຊີສັງວອນມີ ສິນຂອງບຸກຄົນຜູ້
ສົມບູນດ້ວຍອິນຊີສັງວອນ ຊື່ວ່າມີເຫດສົມບູນ ເມື່ອສິນມີ ສຳມາສະມາທິຂອງບຸກຄົນຜູ້ສົມບູນ
ດ້ວຍສິນ ຊື່ວ່າມີເຫດສົມບູນ ເມື່ອສຳມາສະມາທິມີ ຍະຖາພູຕະຍານທັດສະນະຂອງບຸກຄົນຜູ້
ສົມບູນດ້ວຍສຳມາສະມາທິ ຊື່ວ່າມີເຫດສົມບູນ ເມື່ອຍະຖາພູຕະຍານທັດສະນະມີ ນິບພິທາ
ແລະວິຣາຄະຂອງບຸກຄົນຜູ້ສົມບູນດ້ວຍຍະຖາພູຕະຍານທັດສະນະ ຊື່ວ່າມີເຫດສົມບູນ ເມື່ອນິບພິ
ທາແລະວິຣາຄະມີ ວິມຸດຕິຍານທັດສະນະຂອງບຸກຄົນຜູ້ສົມບູນ ດ້ວຍນິບພິທາ ແລະວິຣາຄະ ຊື່
ວ່າມີເຫດສົມບູນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີງ່າແລະໃບສົມບູນ ສະເກັດ ເປືອກ ມອກ ແມ່ນແກ່ນຂອງຕົ້ນ
ໄມ້ນັ້ນ ຍ່ອມເຖິງຄວາມບໍລິບູນ ແມ່ນສັນໃດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອສະຕິສຳປະຊັນຍະມີ ທິຣີ ແລະໂອດຕັບປະຂອງບຸກຄົນຜູ້ສົມບູນ
ດ້ວຍສະຕິສຳປະຊັນຍະ ຊື່ວ່າມີເຫດສົມບູນ ເມື່ອທິຣີແລະໂອດຕັບປະມີ ອິນຊີສັງວອນຂອງບຸກ
ຄົນຜູ້ສົມບູນດ້ວຍທິຣີແລະໂອດຕັບປະ ຊື່ວ່າມີເຫດສົມບູນ ຯລຯ ວິມຸດຕິຍານທັດສະນະຂອງບຸກ
ຄົນຜູ້ສົມບູນດ້ວຍນິບພິທາແລະວິຣາຄະ ຊື່ວ່າມີເຫດສົມບູນ ສັນນັ້ນຄືກັນ

ສະຕິສຳປະຊັນຍະສູດທີ ໑ ຈົບ

໒. ປຸນນິຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍພຣະປຸນນິຍະ

[໘໒] ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະປຸນນິຍະເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍ
ອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ອັນໃດນໍ? ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈໃຫ້ພຣະທຳມະເທດສະໜາ
ຂອງພຣະຕະຖາຄົດແຈ້ງຊັດໃນບາງເວລາ ແຕ່ໃນບາງເວລາກັບບໍ່ແຈ້ງຊັດ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ປຸນນິຍະ ພິກຂຸເປັນຜູ້ມີສັດທາ ແຕ່ບໍ່ເຂົ້າໄປຫາ
ທຳມະເທດສະໜາຂອງຕະຖາຄົດຈຶ່ງບໍ່ແຈ້ງຊັດ ແຕ່ເມື່ອໃດ ພິກຂຸເປັນຜູ້ມີສັດທາແລະເຂົ້າໄປຫາ
ເມື່ອນັ້ນ ທຳມະເທດສະໜາຂອງຕະຖາຄົດຈຶ່ງແຈ້ງຊັດ

ປຸນນິຍະ ພິກຂຸເປັນຜູ້ມີສັດທາ ແລະເຂົ້າໄປຫາ ແຕ່ບໍ່ເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້ ຯລຯ ເຂົ້າໄປນັ່ງ
ໃກ້ ແຕ່ບໍ່ສອບຖາມ ຯລຯ ສອບຖາມ ແຕ່ບໍ່ງ່ຽງໂສດຟັງທຳ ຯລຯ ງ່ຽງໂສດຟັງທຳ ແຕ່ຟັງທຳ

ແລ້ວບໍ່ຊົງຈຳທຳໄວ້ໄດ້ ຯລຯ ຟັງແລ້ວຊົງຈຳໄວ້ໄດ້ ແຕ່ບໍ່ພິຈາລະນາເນື້ອຄວາມແຫ່ງທຳທີ່ຊົງຈຳໄວ້ໄດ້ ຯລຯ ພິຈາລະນາເນື້ອຄວາມແຫ່ງທຳທີ່ຊົງຈຳໄວ້ໄດ້ ແຕ່ກໍບໍ່ຮູ້ອັດຖະຮູ້ທຳແລ້ວ ປະຕິບັດທຳສົມຄວນແກ່ທຳ ທຳມະເທດສະໜາຂອງຕະຖາຄົດຈຶ່ງບໍ່ແຈ້ງຊັດ

ບຸນນິຍະ ແຕ່ເມື່ອໃດ ພິກຂຸເປັນຜູ້ມີສັດທາ ເຂົ້າໄປຫາ ເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້ ສອບຖາມ ໆໆ ໂສດຟັງທຳ ຟັງທຳແລ້ວຊົງຈຳທຳໄວ້ ພິຈາລະນາເນື້ອຄວາມແຫ່ງທຳທີ່ຊົງຈຳໄວ້ ເປັນຜູ້ຮູ້ອັດຖະຮູ້ທຳແລ້ວປະຕິບັດທຳສົມຄວນແກ່ທຳ ເມື່ອນັ້ນ ທຳມະເທດສະໜາຂອງຕະຖາຄົດ ຈຶ່ງແຈ້ງຊັດ

ບຸນນິຍະ ທຳມະເທດສະໜາຂອງຕະຖາຄົດປະກອບດ້ວຍທຳ ໘ ປະການນີ້ ຈຶ່ງແຈ້ງຊັດ ໂດຍແທ້”

ບຸນນິຍະສູດທີ ໒ ຈົບ

໓. ມູລະກະສູດ

ວ່າດ້ວຍມູນເຫດແຫ່ງທຳທັງປວງ

[໘໓] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າອັນຍະເດຍຣະຖິປະຣິພາຊິກຖາມຢ່າງນີ້ວ່າ

໑. ທຳທັງປວງມີອັນໃດເປັນ ມູນເຫດ
໒. ທຳທັງປວງມີອັນໃດເປັນ ແດນເກີດ
໓. ທຳທັງປວງມີອັນໃດເປັນ ເຫດເກີດ
໔. ທຳທັງປວງມີອັນໃດເປັນ ທີ່ປະຊຸມ
໕. ທຳທັງປວງມີອັນໃດເປັນ ປະມຸກ
໖. ທຳທັງປວງມີອັນໃດເປັນ ໃຫຍ່
໗. ທຳທັງປວງມີອັນໃດເປັນ ຍິ່ງ
໘. ທຳທັງປວງມີອັນໃດເປັນ ແກ່ນ

ທ່ານທັງຫຼາຍຖືກຖາມແລ້ວຢ່າງນີ້ ຈະເພິ່ງຕອບອັນຍະເດຍຣະຖິປະຣິພາຊິກເຫຼົ່ານັ້ນ ຢ່າງໃດ?

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ທຳຂອງຂ້າພຣະອົງ ທັງຫຼາຍມີ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເປັນຫຼັກ ມີພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເປັນຜູ້ນຳ ມີພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເປັນ ທີ່ເພິ່ງ ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂໍປະທານວະໂຣກາດ ສະເພາະພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ

ທີ່ຈະຊົງອະທິບາຍເນື້ອຄວາມແຫ່ງພາສີດນັ້ນໃຫ້ແຈ້ງຊັດໄດ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຟັງຕໍ່ຈາກ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແລ້ວຈັກຊົງຈຳໄວ້”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າເຊັ່ນນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງຟັງ ຈົ່ງໃສ່ໃຈໃຫ້ດີ ເຮົາຈັກກ່າວ”

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນທູນຮັບສະໜອງພຣະດຳຣັດແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕັດດັ່ງນີ້ວ່າ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າອັນຍະເດຍຣະຖືປະຣິພາຊິກຖາມຢ່າງນີ້ວ່າ

໑. ທຳທັງປວງມີອັນໃດເປັນ ມູນ
໒. ທຳທັງປວງມີອັນໃດເປັນ ແດນເກີດ
໓. ທຳທັງປວງມີອັນໃດເປັນ ເຫດເກີດ
໔. ທຳທັງປວງມີອັນໃດເປັນ ທີ່ປະຊຸມ
໕. ທຳທັງປວງມີອັນໃດເປັນ ປະມຸກ
໖. ທຳທັງປວງມີອັນໃດເປັນ ໃຫຍ່
໗. ທຳທັງປວງມີອັນໃດເປັນ ຍິ່ງ
໘. ທຳທັງປວງມີອັນໃດເປັນ ແກ່ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍຖືກຖາມຢ່າງນີ້ແລ້ວ ເພິ່ງຕອບອັນຍະເດຍຣະຖືປະຣິພາຊິກເຫຼົ່ານັ້ນຢ່າງນີ້ວ່າ

໑. ທຳທັງປວງມີ ສັນທະເປັນມູນ
໒. ທຳທັງປວງມີ ມະນະສິການເປັນແດນເກີດ
໓. ທຳທັງປວງມີ ຜັດສະເປັນເຫດເກີດ
໔. ທຳທັງປວງມີ ເວທະນາເປັນທີ່ປະຊຸມ
໕. ທຳທັງປວງມີ ສະມາທິເປັນປະມຸກ
໖. ທຳທັງປວງມີ ສະຕິເປັນໃຫຍ່
໗. ທຳທັງປວງມີ ປັນຍາເປັນຍິ່ງ
໘. ທຳທັງປວງມີ ວິມຸດຕິເປັນແກ່ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍຖືກຖາມຢ່າງນີ້ແລ້ວ ເພິ່ງຕອບອັນຍະເດຍຣະຖືປະຣິພາຊິກເຫຼົ່ານັ້ນຢ່າງນີ້ແລ

໔. ໂຈຣະສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດເສື່ອມຂອງມະຫາໂຈນ

[໘໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມະຫາໂຈນປະກອບດ້ວຍອົງ ຕູ ປະການ ຍ່ອມເສື່ອມ ຢ່າງໄວ ດໍາ
ຮົງຢູ່ໄດ້ບໍ່ດົນ ອົງ ຕູ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ທໍາຮ້າຍຄົນທີ່ບໍ່ໂຕ້ຕອບ	໒. ບຸ້ນສິ່ງຂອງຈົນບໍ່ເຫຼືອ
໓. ຂ້າຜູ້ຍິງ	໔. ຂົ່ມຂືນເດັກຍິງ
໕. ບຸ້ນນັກບວດ	໖. ບຸ້ນທ້ອງພຣະຄັງ
໗. ບຸ້ນໃກ້ຖິ່ນເກີນໄປ	໘. ບໍ່ສະຫຼາດໃນການເກັບ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມະຫາໂຈນປະກອບດ້ວຍອົງ ຕູ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມເສື່ອມຢ່າງໄວ ດໍາ
ຮົງຢູ່ໄດ້ບໍ່ດົນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມະຫາໂຈນປະກອບດ້ວຍອົງ ຕູ ປະການ ຍ່ອມບໍ່ເສື່ອມຢ່າງໄວ ດໍາຮົງຢູ່
ໄດ້ດົນນານ ອົງ ຕູ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ບໍ່ທໍາຮ້າຍຄົນທີ່ບໍ່ໂຕ້ຕອບ	໒. ບໍ່ບຸ້ນສິ່ງຂອງຈົນບໍ່ເຫຼືອ
໓. ບໍ່ຂ້າຜູ້ຍິງ	໔. ບໍ່ຂົ່ມຂືນເດັກຍິງ
໕. ບໍ່ບຸ້ນນັກບວດ	໖. ບໍ່ບຸ້ນທ້ອງພຣະຄັງ
໗. ບໍ່ບຸ້ນໃກ້ຖິ່ນເກີນໄປ	໘. ສະຫຼາດໃນການເກັບ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມະຫາໂຈນປະກອບດ້ວຍອົງ ຕູ ປະການນີ້ ຍ່ອມບໍ່ເສື່ອມຢ່າງໄວ ດໍາຮົງ
ຢູ່ໄດ້ດົນນານ

ໂຈຣະສູດທີ ໔ ຈົບ

໕. ສະມະນະສູດ

ວ່າດ້ວຍພຣະນາມຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າ

[໘໕] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ

- ຄຳວ່າ ສະມະນະ ເປັນພຣະນາມຂອງພຣະຕະຖາຄົດ ອະຣະຫັນຕະສຳມາສຳ
ພຸດທະເຈົ້າ

໒. ຄຳວ່າ ພາມ ຯລຯ
໓. ຄຳວ່າ ເວທະຄູ ຯລຯ
໔. ຄຳວ່າ ພິສັກກະ ຯລຯ
໕. ຄຳວ່າ ນິມມະລະ ຯລຯ
໖. ຄຳວ່າ ວິມະລະ ຯລຯ
໗. ຄຳວ່າ ຍານີ ຯລຯ
໘. ຄຳວ່າ ວິມຸດຕະ ຯລຯ

ສິ່ງໃດທີ່ຜູ້ເປັນສະມະນະ ຜູ້ເປັນພາມ
 ຢູ່ຈົບພົມມະຈັນເພິ່ງບັນລຸ
 ສິ່ງໃດອັນປະເສີດ ທີ່ຜູ້ຈົບເວດ
 ຜູ້ເປັນສັນຍະແພດເພິ່ງບັນລຸ
 ສິ່ງໃດທີ່ຜູ້ໝົດມົນທົນ
 ຜູ້ປອດມົນທົນ ຜູ້ສະອາດເພິ່ງບັນລຸ
 ສິ່ງໃດອັນປະເສີດ ທີ່ຜູ້ໄດ້ຍານ
 ຜູ້ລຸດພົ້ນເພິ່ງບັນລຸ
 ສິ່ງນັ້ນ ໆ ເຮົາບັນລຸແລ້ວ
 ເຮົານັ້ນເປັນຜູ້ຊະນະສົງຄາມ
 ເປັນຜູ້ລຸດພົ້ນ ປົດເປື້ອງມະຫາຊົນຈາກເຄື່ອງຜູກ
 ເຮົາເປັນຜູ້ປະເສີດ ເປັນຜູ້ເຝິກຕົນໄດ້ຢ່າງປະເສີດ
 ເປັນອະເສຂະບຸກຄົນ ປະຣິນິບພານແລ້ວ”

ສະມະນະສູດທີ ໔ ຈົບ

໖. ຍະສະສູດ ວ່າດ້ວຍຍົດ

[໘໖] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າສະເດັດຈາຣິກໄປໃນແຄວ້ນໂກສິນ ພ້ອມດ້ວຍ
 ພິກຂຸສົງໝູ່ໃຫຍ່ ສະເດັດເຖິງໝູ່ບ້ານພາມແຄວ້ນໂກສິນຊື່ອິດສານັງຄະລະ ໃນບ່ອນນັ້ນແລ
 ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ທີ່ຮາວປ່າຊື່ອິດສານັງຄະລະ ໃກ້ໝູ່ບ້ານພາມຊື່ອິດສານັງຄະລະ

ພວກພາມ ແລະຄະຫະບໍດີຊາວບ້ານໂກສິນສານັງຄະລະໄດ້ຮູ້ຂ່າວວ່າ “ທ່ານພຣະສະ
 ມະນະ-ໂຄດົມສາກະຍະບຸດ ຊົງອອກບວດຈາກສາກະຍະຕະກູນ ສະເດັດເຖິງບ້ານໂກສິນສານັງ

ຄະລະປະ ທັບຢູ່ ທີ່ຮາວປ່າໂກອິດສານັງຄະລະໃກ້ໝູ່ບ້ານພາມຊື່ ໂກອິດສານັງຄະລະ ທ່ານ ພຣະສະມະນະໂຄດົມ ພຣະອົງນັ້ນ ມີກິດຕິສັບຮັນງາມຂະຈອນໄປຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ນຍ້ອນເຫດນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ເປັນພຣະອະຣະຫັນ ຕັດສະຮູ້ດ້ວຍພຣະອົງເອງໂດຍຊອບ ຯລຯ ກໍການໄດ້ພົບ ພຣະອະຣະຫັນເຊັ່ນນີ້ເປັນຄວາມດີຢ່າງແທ້ຈິງ”

ເມື່ອຄົນຜ່ານໄປ ພາມ ແລະຄະຫະບໍດີຊາວບ້ານອິດສານັງຄະລະ ຈຶ່ງພາກັນຖືເອົາຂອງ ຫຍ້າຂອງສັນເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ເຂົ້າໄປເຖິງຮາວປ່າຊື່ອິດສານັງຄະລະ ໄດ້ຍືນຊຸມນຸມກັນສົ່ງສຽງ ຟັດຟື້ນ ທີ່ຊຸ້ມປະຕູດ້ານນອກ

ສະໄໝນັ້ນ ທ່ານພຣະນາຄິຕະເປັນອຸປັດຖາກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ພຣະຜູ້ມີພຣະ ພາກເຈົ້າໄດ້ຮັບສັ່ງຮຽກທ່ານພຣະນາຄິຕະມາຕັດຖາມວ່າ “ນາຄິຕະ ຄົນພວກໃດສົ່ງສຽງ ຟັດຟື້ນ ຢູ່ນັ້ນ ຄ້າຍພວກຊາວປະມົງຍາດປາກັນ”

ທ່ານພຣະນາຄິຕະຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພາມ ແລະຄະຫະບໍດີ ຊາວບ້ານອິດສານັງຄະລະເຫຼົ່ານັ້ນ ພາກັນຖືຂອງຫຍ້າຂອງສັນເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ມາຍືນຊຸມນຸມ ກັນຢູ່ທີ່ຊຸ້ມປະຕູດ້ານນອກເພື່ອຖວາຍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ແລະພິກຂຸສົງ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ນາຄິຕະ ເຮົາບໍ່ຕິດຍົດ ແລະຍົດກໍບໍ່ຕິດເຮົາ ຜູ້ໃດບໍ່ໄດ້ ຕາມຄວາມປາຖະໜາ ບໍ່ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ບໍ່ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳບາກເຊິ່ງເນກຂຳມະສຸກ ປະວິເວກສຸກ ອຸປະສະມະສຸກ ແລະສຳໂພທິສຸກທີ່ເຮົາໄດ້ຕາມຄວາມປາຖະໜາ ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳ ບາກນີ້ ຜູ້ນັ້ນຊື່ວ່າຍິນດີສຸກທີ່ບໍ່ສະອາດ ສຸກໃນການນອນຫຼັບ ແລະສຸກທີ່ອີງອາໄສລາບສັກກາຣະ ແລະ ການສັນເສີນ”

ທ່ານພຣະນາຄິຕະຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ບັດນີ້ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ເຈົ້າ ຜູ້ສຸຄົດຈົງຊົງຮັບ ບັດນີ້ ເປັນເວລາທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈະຊົງຮັບ ພຣະອົງຈັກສະເດັດ ໄປທາງໃດ ໆ ພາມ ຄະຫະບໍດີ ຊາວນິຄົມ ແລະຊາວຊົນນະບົດກໍຈັກຫຼັ່ງໄຫຼໄປທາງນັ້ນ ໆ ຂ້າ ແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ປຽບເໝືອນເມື່ອຝົນເມັດໃຫຍ່ຕົກລົງມາ ນ້ຳຍ່ອມໄຫຼໄປຕາມທີ່ລຸ່ມ ຂໍນັ້ນ ເພາະເຫດໃດ ເພາະພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງມີສິນແລະປັນຍາ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ນາຄິຕະ ເຮົາບໍ່ຕິດຍົດ ແລະຍົດກໍບໍ່ຕິດເຮົາ ຜູ້ໃດແລ່ບໍ່ ໄດ້ຕາມຄວາມປາຖະໜາ ບໍ່ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ບໍ່ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳບາກເຊິ່ງເນກຂຳມະສຸກ ຯລຯ ທີ່ເຮົາ ໄດ້ຕາມຄວາມປາຖະໜາ ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳບາກນີ້ ຜູ້ນັ້ນຊື່ວ່າຍິນດີສຸກທີ່ບໍ່ສະອາດ ສຸກໃນການນອນຫຼັບ ສຸກທີ່ອີງອາໄສລາບສັກກາຣະ ແລະການສັນເສີນ

ນາຄິຕະ ແມ່ນແຕ່ເທວະດາບາງພວກກໍບໍ່ໄດ້ຕາມຄວາມປາຖະໜາ ບໍ່ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ບໍ່ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳບາກເຊິ່ງເນກຂຳມະສຸກ ຯລຯ ທີ່ເຮົາໄດ້ຕາມຄວາມປາຖະໜາ ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳບາກນີ້ ນາຄິຕະ ແມ່ນແຕ່ພວກທ່ານມາປະຊຸມພ້ອມໜ້າກັນ ໝັ້ນປະກອບ ການຢູ່ຄຸກຄີຢູ່ ກໍມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ທ່ານເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ຕາມຄວາມປາຖະໜາ ບໍ່ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ບໍ່ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳບາກເຊິ່ງເນກຂຳມະສຸກ ຯລຯ ທີ່ເຮົາໄດ້ຕາມຄວາມປາຖະໜາ ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳບາກນີ້ ເພາະທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນມາປະຊຸມພ້ອມໜ້າກັນ ໝັ້ນປະກອບການຢູ່ຄຸກຄີຢູ່

໑. ເຮົາເຫັນພິກຂຸທັງຫຼາຍໃນທຳວິໄນນີ້ໃຊ້ນິວຈີຢອກຍື່ມແຍ້ມກັນຢູ່ ເຮົານັ້ນ ມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ທ່ານເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ເພິ່ງໄດ້ຕາມຄວາມປາຖະໜາ ບໍ່ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ບໍ່ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳບາກເຊິ່ງເນກຂຳມະສຸກ ຯລຯ ທີ່ເຮົາໄດ້ຕາມຄວາມປາຖະໜາ ຯລຯ ເພາະທ່ານເຫຼົ່ານີ້ໃຊ້ນິວຈີຢອກຍື່ມແຍ້ມກັນຢູ່
໒. ເຮົາເຫັນພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນທຳວິໄນນີ້ສັນອາຫານຕາມຕ້ອງການຈົນອີ່ມທ້ອງແລ້ວ ໝັ້ນປະກອບຄວາມສຸກໃນການນອນ ຄວາມສຸກໃນການເອນຫຼັງ ແລະ ຄວາມສຸກໃນການຫຼັບຢູ່ ເຮົານັ້ນມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ທ່ານເຫຼົ່ານີ້ ບໍ່ໄດ້ຕາມຄວາມປາຖະໜາ ບໍ່ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ບໍ່ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳບາກເຊິ່ງ ເນກຂຳມະສຸກ ຯລຯ ທີ່ເຮົາໄດ້ຕາມຄວາມປາຖະໜາ ຯລຯ ເພາະທ່ານເຫຼົ່ານີ້ສັນອາຫານຕາມຕ້ອງການຈົນອີ່ມທ້ອງແລ້ວ ໝັ້ນປະກອບຄວາມສຸກ ໃນການນອນ ຄວາມສຸກໃນການເອນຫຼັງ ແລະ ຄວາມສຸກໃນການຫຼັບຢູ່
໓. ເຮົາເຫັນພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ຜູ້ຢູ່ໃນເສນາສະນະໃກ້ໝູ່ບ້ານ ມີສະມາທິນັ່ງຢູ່ ເຮົາມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ບັດນີ້ ຄົນວັດ ຫຼື ສະມະນຸດເທດຈັກບຳຮຸງ ທ່ານຜູ້ນີ້ ຈັກເຮັດໃຫ້ທ່ານເຄື່ອນຈາກສະມາທິ” ເພາະເຫດນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງບໍ່ຍິນດີ ການຢູ່ໃນເສນາສະນະໃກ້ໝູ່ບ້ານຂອງພິກຂຸນັ້ນ
໔. ເຮົາເຫັນພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ຜູ້ຢູ່ປ່າເປັນຂໍ້ວັດ ນັ່ງໂງ່ກງ່ວງຢູ່ໃນປ່າ ເຮົາມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ບັດນີ້ ທ່ານຜູ້ນີ້ຈັກບັນເທົາຄວາມລຳບາກ ຄື ການຫຼັບນີ້ແລ້ວ ມະນະສິການຄວາມກຳນົດໝາຍວ່າປ່າເປັນເອກັກຄະຕາຣົມ” ເພາະເຫດນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຍິນດີການຢູ່ໃນປ່າຂອງພິກຂຸນັ້ນ
໕. ເຮົາເຫັນພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ຜູ້ຢູ່ປ່າເປັນຂໍ້ວັດ ບໍ່ມີສະມາທິນັ່ງຢູ່ໃນປ່າ ເຮົາມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ບັດນີ້ ທ່ານຜູ້ນີ້ຈັກຕັ້ງຈິດທີ່ບໍ່ເປັນສະມາທິໃຫ້ເປັນສະມາທິ ຫຼືຈັກຕາມຮັກສາຈິດທີ່ເປັນສະມາທິໄວ້” ເພາະເຫດນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຍິນດີການຢູ່ໃນປ່າຂອງພິກຂຸນັ້ນ

ຜ. ເຮົາເຫັນພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ຜູ້ຢູ່ປ່າເປັນຂໍ້ວັດ ມີສະມາທິນັ່ງຢູ່ໃນປ່າ ເຮົາມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ບັດນີ້ ທ່ານຜູ້ນີ້ຈັກປົດຈິດທີ່ຍັງບໍ່ລຸດພົ້ນ ໃຫ້ລຸດພົ້ນ ຫຼືຈັກຕາມຮັກສາຈິດທີ່ລຸດພົ້ນແລ້ວໄວ້ໄດ້” ເພາະເຫດນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຍິນດີການຢູ່ໃນປ່າຂອງພິກຂຸນັ້ນ

ກ. ເຮົາເຫັນພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ຜູ້ຢູ່ໃນເສນາສະນະໃກ້ໝູ່ບ້ານ ໄດ້ຈົວອນ ບິນທະບາດ ເສນາສະນະ ແລະຄືລານະປັດໄຈເພສັດຊະບໍຣິຂານ ທ່ານພໍໃຈລາບ ສັກກາຣະ ແລະການສັນເສີນນັ້ນ ລະຖິ້ມການຫຼົບຫຼີກ ລະຖິ້ມເສນາສະນະອັນສະຫງັດຄືປ່າໂປ່ງແລະປ່າທົບ ເຂົ້າມາໂຮມກັນຢູ່ຕາມໝູ່ບ້ານເຂດແລະເມືອງຫຼວງ” ເພາະເຫດນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງບໍ່ຍິນດີການຢູ່ໃນເສນາສະນະໃກ້ໝູ່ບ້ານຂອງພິກຂຸນັ້ນ

ກຸ. ເຮົາເຫັນພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ຜູ້ຢູ່ປ່າເປັນຂໍ້ວັດ ໄດ້ຈົວອນ ບິນທະບາດ ເສນາສະນະ ແລະຄືລານະປັດໄຈເພສັດຊະບໍຣິຂານ ທ່ານສະລັດລາບສັກກາຣະ ແລະການສັນເສີນນັ້ນ ບໍ່ລະຖິ້ມການຫຼົບຫຼີກ ບໍ່ລະຖິ້ມເສນາສະນະອັນສະຫງັດຄືປ່າໂປ່ງແລະປ່າທົບ” ເພາະເຫດນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຍິນດີການຢູ່ໃນປ່າຂອງພິກຂຸນັ້ນ

ສະໄໝໃດ ເຮົາເດີນທາງໄກ ບໍ່ເຫັນຜູ້ໃດຢູ່ຂ້າງທ້າ ຫຼື ຂ້າງຫຼັງ ສະໄໝນັ້ນ ເຮົາຍ່ອມມີຄວາມຜາສຸກ ໂດຍທີ່ສຸດ ແມ່ນແຕ່ການຖ່າຍອຸດຈາຣະແລະປັດສາວະ”

ຍະສະສູດທີ ໖ ຈົບ

ກ. ປັດຕະນິກຸດຊະນະສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດແຫ່ງການຂວ້າບາດແລະຫງາຍບາດ

[ຕຸກ] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສົງເມື່ອມັງຫວັງ ເພິ່ງຂວ້າບາດຕໍ່ອຸປາສົກຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ຕຸປະການ ອົງ ຕຸ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຂົນຂວາຍເພື່ອບໍ່ແມ່ນລາບຂອງພິກຂຸທັງຫຼາຍ
໒. ຂົນຂວາຍເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຂອງພິກຂຸທັງຫຼາຍ
໓. ຂົນຂວາຍເພື່ອຄວາມຢູ່ບໍ່ໄດ້ຂອງພິກຂຸທັງຫຼາຍ
໔. ດ່າບໍຣິພາດພິກຂຸທັງຫຼາຍ
໕. ຍຸຍົງພິກຂຸທັງຫຼາຍໃຫ້ແຕກກັນ
໖. ກ່າວຕິຕຽນພຣະພຸດທະເຈົ້າ

໗. ກ່າວຕິຕຽນພຣະທຳ

໘. ກ່າວຕິຕຽນພຣະສົງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສົງເມື່ອມັງຫວັງ ເພິ່ງຂວ້າບາດຕໍ່ອຸປາສົກຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ຕ ປະການນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສົງເມື່ອມັງຫວັງ ເພິ່ງຫງາຍບາດຕໍ່ອຸປາສົກຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ຕ ປະການ ທຳ ຕ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ບໍ່ຂົນຂວາຍເພື່ອບໍ່ແມ່ນລາບຂອງພິກຂຸທັງຫຼາຍ
໒. ບໍ່ຂົນຂວາຍເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຂອງພິກຂຸທັງຫຼາຍ
໓. ບໍ່ຂົນຂວາຍເພື່ອຄວາມຢູ່ບໍ່ໄດ້ຂອງພິກຂຸທັງຫຼາຍ
໔. ບໍ່ດຳບໍ່ບໍລິພາດພິກຂຸທັງຫຼາຍ
໕. ບໍ່ຍຸຍົງພິກຂຸທັງຫຼາຍໃຫ້ແຕກກັນ
໖. ກ່າວສັນເສີນພຣະພຸດທະເຈົ້າ
໗. ກ່າວສັນເສີນພຣະທຳ
໘. ກ່າວສັນເສີນພຣະສົງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສົງເມື່ອມັງຫວັງ ເພິ່ງຫງາຍບາດຕໍ່ອຸປາສົກຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ຕ ປະການນີ້ແລ

ປັດຕະນິກຸດຊະນະສຸດທິ ກ ຈົບ

໘. ອັບປະສາທະປະເວທະນິຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດທີ່ຄວນປະກາດວ່າບໍ່ຄວນເຫຼື້ອມໃສ

[໘໘] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອຸປາສົກເມື່ອມັງຫວັງ ເພິ່ງປະກາດຄວາມບໍ່ເຫຼື້ອມໃສຕໍ່ພິກຂຸ ຜູ້ປະກອບດ້ວຍທຳ ຕ ປະການ ທຳ ຕ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຂົນຂວາຍເພື່ອບໍ່ແມ່ນລາບຂອງຄະລິຫັດທັງຫຼາຍ
໒. ຂົນຂວາຍເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຂອງຄະລິຫັດທັງຫຼາຍ
໓. ດຳບໍ່ລິພາດຄະລິຫັດທັງຫຼາຍ
໔. ຍຸຍົງຄະລິຫັດທັງຫຼາຍໃຫ້ແຕກກັນ
໕. ກ່າວຕິຕຽນພຣະພຸດທະເຈົ້າ
໖. ກ່າວຕິຕຽນພຣະທຳ

໗. ກ່າວຕິຕຽນພຣະສົງ

໘. ອຸປາສົກທັງຫຼາຍເຫັນພິກຂຸນັ້ນໃນອະໂຄຈອນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອຸປາສົກເມື່ອມຸ້ງຫວັງ ເພິ່ງປະກາດຄວາມບໍ່ເຫຼື້ອມໃສຕໍ່ພິກຂຸຜູ້ປະກອບ
ດ້ວຍທຳ ຕ ປະການນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອຸປາສົກເມື່ອມຸ້ງຫວັງ ເພິ່ງປະກາດຄວາມເຫຼື້ອມໃສຕໍ່ພິກຂຸຜູ້ປະກອບ
ດ້ວຍທຳ ຕ ປະການ ທຳ ຕ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ບໍ່ຂົນຂວາຍເພື່ອບໍ່ແມ່ນລາບຂອງຄະລິຫັດທັງຫຼາຍ
໒. ບໍ່ຂົນຂວາຍເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຂອງຄະລິຫັດທັງຫຼາຍ
໓. ບໍ່ດຳບໍ່ບໍຣິພາດຄະລິຫັດທັງຫຼາຍ
໔. ບໍ່ຍຸຍົງຄະລິຫັດທັງຫຼາຍໃຫ້ແຕກກັນ
໕. ກ່າວສັນເສີນພຣະພຸດທະເຈົ້າ
໖. ກ່າວສັນເສີນພຣະທຳ
໗. ກ່າວສັນເສີນພຣະສົງ
໘. ອຸປາສົກທັງຫຼາຍເຫັນພິກຂຸນັ້ນໃນໂຄຈອນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອຸປາສົກເມື່ອມຸ້ງຫວັງ ເພິ່ງປະກາດຄວາມເຫຼື້ອມໃສຕໍ່ພິກຂຸຜູ້ປະກອບ
ດ້ວຍທຳ ຕ ປະການນີ້ແລ

ອັບປະສາທະປະເວທະນິຍະສູດທີ ໘ ຈົບ

໙. ປະຕິສາຣະນິຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດທີ່ຄວນລົງປະຕິສາຣະນິຍະກຳ

[໘໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສົງເມື່ອມຸ້ງຫວັງ ເພິ່ງລົງປະຕິສາຣະນິຍະກຳຕໍ່ພິກຂຸຜູ້ປະກອບ
ດ້ວຍທຳ ຕ ປະການ ທຳ ຕ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຂົນຂວາຍເພື່ອບໍ່ແມ່ນລາບຂອງຄະລິຫັດທັງຫຼາຍ
໒. ຂົນຂວາຍເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຂອງຄະລິຫັດທັງຫຼາຍ
໓. ດຳບໍຣິພາດຄະລິຫັດທັງຫຼາຍ
໔. ຍຸຍົງຄະລິຫັດທັງຫຼາຍໃຫ້ແຕກກັນ
໕. ກ່າວຕິຕຽນພຣະພຸດທະເຈົ້າ

- ຜ. ກ່າວຕິຕຽນພຣະທຳ
- ຖ. ກ່າວຕິຕຽນພຣະສົງ
- ຝ. ຮັບຄຳທີ່ຊອບທຳຂອງຄະລິຫັດແຕ່ບໍ່ເຮັດຕາມ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສົງເມື່ອມຸ້ງຫວັງ ເພິ່ງລົງປະຕິສາຣະນິຍະກຳຕໍ່ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍທຳ ຝ ປະການນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສົງເມື່ອມຸ້ງຫວັງ ເພິ່ງຣະງັບປະຕິສາຣະນິຍະກຳຕໍ່ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍ ທຳ ຝ ປະການ ທຳ ຝ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

- ໑. ບໍ່ຂົນຂວາຍເພື່ອບໍ່ແມ່ນລາບຂອງຄະລິຫັດທັງຫຼາຍ
- ໒. ບໍ່ຂົນຂວາຍເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຂອງຄະລິຫັດທັງຫຼາຍ
- ໓. ບໍ່ດຳບໍ່ບໍ່ຮູ້ພາດຄະລິຫັດທັງຫຼາຍ
- ໔. ບໍ່ຍຸຍົງຄະລິຫັດທັງຫຼາຍໃຫ້ແຕກກັນ
- ໕. ກ່າວສັນເສີນພຣະພຸດທະເຈົ້າ
- ຜ. ກ່າວສັນເສີນພຣະທຳ
- ຖ. ກ່າວສັນເສີນພຣະສົງ
- ຝ. ຮັບຄຳທີ່ຊອບທຳຂອງຄະລິຫັດແລ້ວເຮັດຕາມ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສົງເມື່ອມຸ້ງຫວັງ ເພິ່ງຣະງັບປະຕິສາຣະນິຍະກຳຕໍ່ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍ ທຳ ຝ ປະການນີ້

ປະຕິສາຣະນິຍະສູດທີ ໙ ຈົບ

໑໐. ສຳມາວັດຕະນະສູດ

ວ່າດ້ວຍການປະພຶດຊອບ

[໙໐] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ຖືກສົງລົງຕັດສະປາປິຍະສິກາກຳແລ້ວ ເພິ່ງປະພຶດ ຊອບ ໃນທຳ ຝ ປະການ ຄື

- ໑. ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ
- ໒. ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ
- ໓. ບໍ່ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ

໔. ບໍ່ເພິ່ງຮັບສົມມຸດເປັນຜູ້ສັ່ງສອນພິກຂຸນີ
໕. ແມ່ນໄດ້ຮັບສົມມຸດແລ້ວກໍບໍ່ເພິ່ງສັ່ງສອນພິກຂຸນີ
໖. ບໍ່ເພິ່ງຮັບສົມມຸດອັນໃດ ໆ ຈາກສົງ
໗. ບໍ່ເພິ່ງດຳລົງຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງຫົວໜ້າອັນໃດ ໆ
໘. ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ປະພຶດວຸດຖານະວິທີເພາະຕຳແໜ່ງເດີມນັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ຖືກສົງລົງຕັດສະປາປິຍະສຶກາກຳແລ້ວ ເພິ່ງປະພຶດຊອບໃນທຳ ຕູ
ປະການນີ້

ສຳມາວັດຕະນະສູດທີ ໑໐ ຈົບ

ສະຕິວັກທີ ໔ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ສະຕິສຳປະຊັນຍະສູດ	໒. ປຸນນິຍະສູດ
໓. ມູລະກະສູດ	໔. ໂຈຣະສູດ
໕. ສະມະນະສູດ	໖. ຍະສະສູດ
໗. ປັດຕະນິກຸດຊະນະສູດ	໘. ອັບປະສາທະປະເວທະນິຍະສູດ
໙. ປະຕິສາຣະນິຍະສູດ	໑໐. ສຳມາວັດຕະນະສູດ

໕. ສາມັນຍະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍທຳທີ່ຄືກັນ

[໙໑-໑໑໖] ໂພດຊາອຸປາສິກາ ສິນິມາອຸປາສິກາ ປະທຸມາອຸປາສິກາ ສຸທຳມາ ອຸປາສິກາ ມະນຸຊາອຸປາສິກາ ອຸດຕະຣາອຸປາສິກາ ມຸດຕາອຸປາສິກາ ເຂມາອຸປາສິກາ ຣຸຈິອຸປາສິກາ ຈຸນທິ ຣາດຊະກຸມາຣີ ພິມພິອຸປາສິກາ ສຸມະນາຣາດຊະກຸມາຣີ ມັນລິກາເທວີ ຕິດສາອຸປາສິກາ ຕິດສະ ມາຕາອຸປາສິກາ ໂສນາອຸປາສິກາ ໂສນະມາຕາອຸປາສິກາ ການາອຸປາສິກາ ການະມາຕາອຸປາສິກາ ອຸດຕະຣານັນທະມາຕາອຸປາສິກາ ວິສາຂາມິຄາຣະມາຕາອຸປາສິກາ ຊຸດຊຸດຕະຣາອຸປາສິກາ ສາມາວະດີອຸປາສິກາ ສຸປະວາສາໂກລິຍະທິດາ ສຸບປິຍາອຸປາສິກາ ນະກຸລະມາຕາຄະຫະປະຕາ ນີ [໑-໒໖]

ສາມັນຍະວັກທີ ໕ ຈົບ

ທຸຕິຍະປັນນາດ ຈົບ

ຣາຄະເປີຍຍາລະ

[໑໑໗] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເພິ່ງຈະເລີນທຳ ຕູ ປະການ ເພື່ອຮູ້ຢັ້ງຣາຄະ (ຄວາມກຳໜົດ) ທຳ ຕູ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສຳມາທິດຖິ (ເຫັນຖິກ)	໒. ສຳມາສັງກັບປະ (ດຳຣິຖິກ)
໓. ສຳມາວາຈາ (ເຈຣະຈາຖິກ)	໔. ສຳມາກຳມັນຕະ (ກະທຳຖິກ)
໕. ສຳມາອາຊິວະ (ລັງງຊິບຖິກ)	໖. ສຳມາວາຍາມະ (ພະຍາຍາມຖິກ)
໗. ສຳມາສະຕິ (ຣະນິກຖິກ)	໘. ສຳມາສະມາທິ (ຕັ້ງຈິດໝັ້ນຖິກ)

[໑໑໘] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເພິ່ງຈະເລີນທຳ ຕູ ປະການ ເພື່ອຮູ້ຢັ້ງຣາຄະ (໑)

ທຳ ຕູ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ພິກຂຸອົງໜຶ່ງມີຮູບສັນຍາພາຍໃນ ເຫັນຮູບພາຍນອກ ຂະໜາດນ້ອຍ ມີສີສັນດີ ຫຼືບໍ່ດີຄອບງຳຮູບເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ ມີສັນຍາຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາຮູ້ ເຮົາເຫັນ”

໒. ພິກຂຸອົງໜຶ່ງມີຮູບສັນຍາພາຍໃນ ເຫັນຮູບພາຍນອກ ຂະໜາດໃຫຍ່ ມີສີສັນດີ ຫຼື ບໍ່ດີ ຄອບງຳຮູບເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ ມີສັນຍາຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາຮູ້ ເຮົາເຫັນ”
໓. ພິກຂຸອົງໜຶ່ງມີອະຮູບປະສັນຍາພາຍໃນ ເຫັນຮູບພາຍນອກ ຂະໜາດນ້ອຍ ມີສີສັນ ດີຫຼືບໍ່ດີ ຄອບງຳຮູບເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ ມີສັນຍາຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາຮູ້ ເຮົາເຫັນ”
໔. ພິກຂຸອົງໜຶ່ງມີອະຮູບປະສັນຍາພາຍໃນ ເຫັນຮູບພາຍນອກ ຂະໜາດໃຫຍ່ ມີສີສັນດີຫຼືບໍ່ດີ ຄອບງຳຮູບເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ ມີສັນຍາຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາຮູ້ ເຮົາເຫັນ”
໕. ພິກຂຸອົງໜຶ່ງມີອະຮູບປະສັນຍາພາຍໃນ ເຫັນຮູບພາຍນອກທີ່ ຂຽວ ມີສີຂຽວ ປຽບດ້ວຍຂອງຂຽວ ມີສີຂຽວເຂັ້ມ ຄອບງຳຮູບເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ ມີສັນຍາຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາຮູ້ ເຮົາເຫັນ”
໖. ພິກຂຸອົງໜຶ່ງມີອະຮູບປະສັນຍາພາຍໃນ ເຫັນຮູບພາຍນອກທີ່ ເຫຼືອງ ມີສີເຫຼືອງ ປຽບດ້ວຍຂອງເຫຼືອງ ມີສີເຫຼືອງເຂັ້ມ ຄອບງຳຮູບເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ ມີສັນຍາຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາຮູ້ ເຮົາເຫັນ”
໗. ພິກຂຸອົງໜຶ່ງມີອະຮູບປະສັນຍາພາຍໃນ ເຫັນຮູບພາຍນອກທີ່ ແດງ ມີສີແດງ ປຽບດ້ວຍຂອງແດງ ມີສີແດງເຂັ້ມ ຄອບງຳຮູບເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ ມີສັນຍາຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາຮູ້ ເຮົາເຫັນ”
- ໘ ພິກຂຸອົງໜຶ່ງມີອະຮູບປະສັນຍາພາຍໃນ ເຫັນຮູບພາຍນອກທີ່ ຂາວ ມີສີຂາວ ປຽບດ້ວຍຂອງຂາວ ມີສີຂາວເຂັ້ມ ຄອບງຳຮູບເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ ມີສັນຍາຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາຮູ້ ເຮົາເຫັນ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເພິ່ງຈະເລີນທຳ ຕູ ປະການນີ້ ເພື່ອຮູ້ຢັ້ງຣາຄະ (໒)

[໑໑໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເພິ່ງຈະເລີນທຳ ຕູ ປະການ ເພື່ອຮູ້ຢັ້ງຣາຄະ

ທຳ ຕູ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ພິກຂຸຜູ້ມີຮູບ ເຫັນຮູບທັງຫຼາຍ
໒. ພິກຂຸຜູ້ມີອະຮູບປະສັນຍາພາຍໃນ ເຫັນຮູບທັງຫຼາຍພາຍນອກ
໓. ພິກຂຸເປັນຜູ້ນ້ອມໃຈໄປວ່າ “ງາມ” ເທົ່ານັ້ນ

໔. ພິກຂຸບັນລຸອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານ ໂດຍກຳນົດວ່າ “ອາກາດທາທີ່ສຸດບໍ່ໄດ້” ຢູ່ເພາະລ່ວງຮູບສັນຍາ ດັບປະຕິຄະສັນຍາ ບໍ່ກຳນົດນາມັດຕະສັນຍາໂດຍປະການທັງປວງ
໕. ພິກຂຸລ່ວງອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານ ໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸ ວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍກຳນົດວ່າ “ວິນຍານທາທີ່ສຸດບໍ່ໄດ້” ຢູ່
໖. ພິກຂຸລ່ວງວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸ ອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານ ໂດຍກຳນົດວ່າ “ບໍ່ມີອັນໃດ” ຢູ່
໗. ພິກຂຸລ່ວງອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານ ໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸ ເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານຢູ່
໘. ພິກຂຸລ່ວງເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸ ສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣດຢູ່

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເພິ່ງຈະເລີນທຳ ຕູ ປະການນີ້ ເພື່ອຮູ້ຢັ້ງຣາຄະ (໓)

[໑໒໐-໑໔໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເພິ່ງຈະເລີນທຳ ຕູ ປະການ ເພື່ອກຳນົດຮູ້ຣາຄະ

ຯລຯ ເພື່ອຄວາມສັ້ນຣາຄະ

ຯລຯ ເພື່ອລະຣາຄະ

ຯລຯ ເພື່ອຄວາມສັ້ນໄປແຫ່ງຣາຄະ

ຯລຯ ເພື່ອຄວາມເສື່ອມໄປແຫ່ງຣາຄະ

ຯລຯ ເພື່ອຄວາມຄາຍອອກແຫ່ງຣາຄະ

ຯລຯ ເພື່ອຄວາມດັບໄປແຫ່ງຣາຄະ

ຯລຯ ເພື່ອຄວາມສະລະຣາຄະ

ຯລຯ ເພື່ອຄວາມສະລະຄືນຣາຄະຯລຯ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເພິ່ງຈະເລີນທຳ ຕູ ປະການນີ້ ເພື່ອຄວາມສະລະຄືນຣາຄະ ຯລຯ

(໔-໓໐)

[໑໔໗-໖໔໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເພິ່ງຈະເລີນທຳ ຕູ ປະການ ເພື່ອຮູ້ຢັ້ງໂທສະ (ຄວາມຄິດປະທຸດສະຮ້າຍ)

ຯລຯ ເພື່ອກຳນົດຮູ້ໂທສະ

ຯລຯ ເພື່ອຄວາມສິ້ນໂທສະ

ຯລຯ ເພື່ອລະໂທສະ

ຯລຯ ເພື່ອຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງໂທສະ

ຯລຯ ເພື່ອຄວາມເສື່ອມໄປແຫ່ງໂທສະ

ຯລຯ ເພື່ອຄວາມຄາຍອອກແຫ່ງໂທສະ

ຯລຯ ເພື່ອຄວາມດັບໄປແຫ່ງໂທສະ

ຯລຯ ເພື່ອຄວາມສະລະໂທສະ

ຯລຯ ເພື່ອຄວາມສະລະຄືນໂທສະ ຯລຯ ໂມຫະ (ຄວາມຫຼົງ) ຯລຯ ໂກ
ຫະ (ຄວາມໂກດ) ຯລຯ ອຸປະນາຫະ (ຄວາມຜູກໂກດ) ຯລຯ ມັກຂະ (ຄວາມລົບຫຼຸ່ມທ່ານ)
ຯລຯ ປະລາສະ (ຄວາມຕື່ສະເໝີ) ຯລຯ ອິດສາ (ຄວາມຮິດສະຫຍາ) ຯລຯ ມັດສະຣິຍະ
(ຄວາມຂີ້ຖີ່) ຯລຯ ມາຍາ (ມານຍາ) ຯລຯ ສາເຖີຍຍະ (ຄວາມໂອ້ອວດ) ຯລຯ ຖຳພະ
(ຄວາມຫົວດີ) ຯລຯ ສາຣຳພະ (ຄວາມແຂ່ງດີ) ຯລຯ ມານະ (ຄວາມຖືຕົວ) ຯລຯ ອະຕິມານະ
(ຄວາມດູໝິ່ນເຂົ້າ) ຯລຯ ມະຫະ (ຄວາມມົວເມົາ) ຯລຯ ປະມາຫະ (ຄວາມຜະໝາດ) ຯລຯ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເພິ່ງຈະເລີນທຳ ຕູ ປະການນີ້ ເພື່ອຄວາມສະລະຄືນປະມາຫະ (໓໑-
໕໑໐)

ຣາຄະເບີຍຍາລະ ຈົບ

ອັດຖະກະນິບາດ ຈົບບໍລິບູນ

ພຣະສູດຕັນຕະປິດົກ

ອັງຄຸດຕະຣະນິກາຍ ນະວະກະນິບາດ

ຂັ້ນອບນັ້ນແດ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ອະຣະທັນຕະ ສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ

໑. ປະຖະມະປັນນາດ

໑. ສຳໂພທິວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍສຳໂພທິ

໑. ສຳໂພທິສູດ

ວ່າດ້ວຍສຳໂພທິ

[໑] ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຟັງມາແນວນີ້

ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນ ພຣະເຊຕະວັນ ອາຮາມຂອງອະນາຖະ ບິນທິກະເສດຖີ ເຂດເມືອງສາວັດຖີ ໃນທີ່ນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຮັບສັງຮຽກພິກຂຸທັງ ຫຼາຍມາຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນທູນຮັບສະໜອງພຣະດຳຮັດແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະ ພາກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕັດເລື່ອງນີ້ ວ່າ

“ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າພວກອັນຍະເດຍຣະຖີປະຣິພາຊິກຖາມຢ່າງນີ້ວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ອັນໃດເປັນເຫດແຫ່ງການຈະເລີນທຳທີ່ເປັນຝ່າຍແຫ່ງສຳໂພທິ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍຖືກ ຖາມຢ່າງນີ້ແລ້ວ ຈະຕອບພວກອັນຍະເດຍຣະຖີປະຣິພາຊິກເຫຼົ່ານັ້ນຢ່າງໃດ”

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ທຳຂອງຂ້າພຣະອົງທັງຫຼາຍ ມີ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເປັນຫຼັກ ຯລຯ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຟັງຕໍ່ຈາກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແລ້ວຈັກ ຊົງຈຳໄວ້”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າເຊັ່ນນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍຈຶ່ງຟັງ ຈຶ່ງ ໃສ່ໃຈໃຫ້ດີ ເຮົາຈັກກ່າວ” ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ທູນຮັບສະໜອງພຣະດຳຮັດແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕັດດັ່ງນີ້ວ່າ

“ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າພວກອັນຍະເດຍຣະຖືປະຣິພາຊິກຖາມຢ່າງນີ້ວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ອັນໃດເປັນເຫດແຫ່ງການຈະເລີນທຳທີ່ເປັນຝ່າຍແຫ່ງສຳໂພທິ” ທ່ານທັງຫຼາຍຖືກຖາມຢ່າງນີ້ ຄວນຕອບພວກອັນຍະເດຍຣະຖືປະຣິພາຊິກເຫຼົ່ານັ້ນຢ່າງນີ້ ວ່າ

໑. ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ເປັນຜູ້ມີມິດຕິ ມີສະຫາຍຕິ ມີເພື່ອນຕິ ນີ້ເປັນເຫດປະການ ທີ ໑ ແຫ່ງການຈະເລີນທຳທີ່ເປັນຝ່າຍແຫ່ງສຳໂພທິ
໒. ພິກຂຸເປັນຜູ້ມີສິນ ສັງລວມດ້ວຍການສັງວອນໃນປາຕິໂມກ ພຽບພ້ອມດ້ວຍອາ ຈາຣະແລະໂຄຈອນຢູ່ ມີປົກກະຕິເຫັນໄພໃນໂທດແມ່ນເລັກໜ້ອຍ ສະມາທານ ສຶກສາຢູ່ໃນສຶກຂາບົດທັງຫຼາຍ ນີ້ເປັນເຫດປະການທີ ໒ ແຫ່ງການຈະເລີນທຳທີ່ ເປັນຝ່າຍແຫ່ງສຳໂພທິ
໓. ພິກຂຸເປັນຜູ້ໄດ້ກະຖາເປັນເຄື່ອງຂັດເກົາຢ່າງຍິ່ງ ທີ່ເປັນສັບປາຍະແຫ່ງຄວາມ ເປັນໄປຂອງ ຈິດ^໑ ຄື ອັບປິດສະກະຖາ (ເລື່ອງຄວາມມັກໜ້ອຍ) ສັນຕຸດຖິ ກະຖາ (ເລື່ອງຄວາມສັນໂດດ) ປະວິເວກກະຖາ (ເລື່ອງຄວາມສະຫງົດ) ອະສັງ ສັກຄະກະຖາ (ເລື່ອງຄວາມບໍ່ຄຸກຄີ) ວິຣິຍາຣຳພະກະຖາ (ເລື່ອງການຜາຣົບ ຄວາມພຽນ) ສິລະກະຖາ (ເລື່ອງສິນ) ສະມາທິກະຖາ (ເລື່ອງສະມາທິ) ປັນຍາ ກະຖາ (ເລື່ອງປັນຍາ) ວິມຸດຕິກະຖາ (ເລື່ອງວິມຸດຕິ) ວິມຸດຕິຍານທັດສະນະ ກະຖາ (ເລື່ອງຄວາມຮູ້ຄວາມເຫັນ ໃນວິມຸດຕິ) ຕາມຄວາມປາຖະໜາ ໄດ້ໂດຍ ບໍ່ຍາກ ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳບາກ ນີ້ເປັນເຫດປະການທີ ໓ ແຫ່ງການຈະເລີນທຳທີ່ເປັນ ຝ່າຍແຫ່ງສຳໂພທິ
໔. ພິກຂຸເປັນຜູ້ຜາຣົບຄວາມພຽນ ເພື່ອລະອະກຸສົນທຳ ເພື່ອໃຫ້ກຸສົນທຳເກີດ ມີ ຄວາມເຂັ້ມແຂງ ມີຄວາມບາກບັນໝັ້ນຄົງ ບໍ່ຖືເປົາໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ນີ້ເປັນ ເຫດປະການທີ ໔ ແຫ່ງການຈະເລີນທຳທີ່ເປັນຝ່າຍແຫ່ງສຳໂພທິ
໕. ພິກຂຸເປັນຜູ້ມີປັນຍາ ຄື ປະກອບດ້ວຍປັນຍາເປັນເຄື່ອງພິຈາລະນາ ເຫັນທັງ ຄວາມເກີດແລະຄວາມດັບອັນເປັນອະຣິຍະ ທຳລາຍກິເລດໃຫ້ເຖິງຄວາມສິ້ນທຸກ ໂດຍຊອບ ນີ້ເປັນເຫດປະການທີ ໕ ແຫ່ງການຈະເລີນທຳທີ່ເປັນຝ່າຍແຫ່ງສຳ ໂພທິ

ພິກຂຸຜູ້ມີມິດຕິ ມີສະຫາຍຕິ ມີເພື່ອນຕິ ເພິ່ງຫວັງໄດ້ຂໍ້ນີ້ ຄື ຈັກເປັນຜູ້ມີສິນ ສັງລວມ ດ້ວຍການສັງວອນໃນປາຕິໂມກ ພຽບພ້ອມດ້ວຍອາຈາຣະແລະໂຄຈອນຢູ່ ມີປົກກະຕິເຫັນໄພໃນ ໂທດ ແມ່ນເລັກໜ້ອຍ ສະມາທານສຶກສາຢູ່ໃນສຶກຂາບົດທັງຫຼາຍ

ພິກຂຸຜູ້ມີມິດຕິ ມີສະຫາຍຕິ ມີເພື່ອນຕິ ເພິ່ງຫວັງໄດ້ຂໍ້ນີ້ ຄື ຈັກເປັນຜູ້ໄດ້ກະຖາ ເປັນ ເຄື່ອງຂັດເກົາຢ່າງຍິ່ງ ທີ່ເປັນສັບປາຍະແຫ່ງຄວາມເປັນໄປຂອງຈິດ ຄື ອັບປິດສະກະຖາ ສັນຕຸດ ຖິກະຖາ ປະວິເວກກະຖາ ອະສັງສັກຄະກະຖາ ວິຣິຍາຣຳພະກະຖາ ສີລະກະຖາ ສະມາທິກະຖາ ປັນຍາກະຖາ ວິມຸດຕິກະຖາ ວິມຸດຕິຍານທັດສະນະກະຖາ ຕາມຄວາມປາຖະໜາ ໄດ້ໂດຍບໍ່ ຍາກ ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳບາກ

ພິກຂຸຜູ້ມີມິດຕິ ມີສະຫາຍຕິ ມີເພື່ອນຕິ ເພິ່ງຫວັງໄດ້ຂໍ້ນີ້ ຄື ຈັກເປັນຜູ້ຜາຣົບຄວາມພຽນ ເພື່ອລະອະກຸສິນທຳ ເພື່ອໃຫ້ກຸສິນທຳເກີດ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ມີຄວາມບາກບັນໝັ້ນຄົງ ບໍ່ຖືເບົາ ໃນກຸສິນທຳທັງຫຼາຍ

ພິກຂຸຜູ້ມີມິດຕິ ມີສະຫາຍຕິ ມີເພື່ອນຕິ ເພິ່ງຫວັງໄດ້ຂໍ້ນີ້ ຄື ຈັກເປັນຜູ້ມີປັນຍາ ຄື ປະກອບດ້ວຍປັນຍາເປັນເຄື່ອງພິຈາລະນາເຫັນທັງຄວາມເກີດ ແລະຄວາມດັບອັນເປັນອະຣິຍະ ທຳລາຍກິເລດໃຫ້ເຖິງຄວາມໝົດສິ້ນທຸກໂດຍຊອບ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸນັ້ນດຳຣົງຢູ່ໃນທຳ ໔ ປະການນີ້ແລ້ວ ເພິ່ງຈະເລີນທຳ ໔ ປະການ ໃຫ້ຍິ່ງຂຶ້ນໄປ ຄື

໑. ເພິ່ງຈະເລີນອະສຸພະເພື່ອລະຣາຄະ
໒. ເພິ່ງຈະເລີນເມດຕາເພື່ອລະພະຍາບາດ
໓. ເພິ່ງຈະເລີນອານາປານະສະຕິເພື່ອຕັດວິຕົກ
໔. ເພິ່ງຈະເລີນອະນິດຈະສັນຍາເພື່ອຖອນອັດສະມິມານະ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະນັດຕະສັນຍາຍ່ອມຜາກົດແກ່ພິກຂຸຜູ້ໄດ້ອະນິດຈະສັນຍາ ພິກຂຸຜູ້ໄດ້ ອະນັດຕະສັນຍາ ຍ່ອມບັນລຸນິບພານທີ່ຖອນອັດສະມິມານະໄດ້ໃນປັດຈຸບັນ

ສຳໂພທິສູດທີ ໑ ຈົບ

໒. ນິດສະຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍນິດໄສ

[໒] ຄັ້ງນັ້ນແລ ພິກຂຸອົງໜຶ່ງເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍ ອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ປ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ

ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ບຸກຄົນທີ່ຮຽກກັນວ່າ “ຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍນິດໄສ ຜູ້ເຖິງພ້ອມ ດ້ວຍ ນິດໄສ” ພິກຂຸຊື່ວ່າ ເປັນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍນິດໄສ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່າໃດນັ້ນ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ

໑. ຖ້າພິກຂຸອາໄສສັດທາແລ້ວ ລະອະກຸສິນ ຈະເລີນກຸສົນໄດ້ ອະກຸສິນນັ້ນ ຍ່ອມ ເປັນອັນທ່ານລະໄດ້ແນ່ແທ້

໒. ຖ້າພິກຂຸອາໄສຫິຣິ ຯລຯ

໓. ຖ້າພິກຂຸອາໄສໂອດຕັບປະ ຯລຯ

໔. ຖ້າພິກຂຸອາໄສວິຣິຍະ ຯລຯ

໕. ຖ້າພິກຂຸອາໄສປັນຍາແລ້ວ ລະອະກຸສິນ ຈະເລີນກຸສົນໄດ້ ອະກຸສິນນັ້ນຍ່ອມ ເປັນອັນທ່ານລະໄດ້ແນ່ແທ້ ອະກຸສິນທີ່ພິກຂຸລະໄດ້ແລ້ວ ເພາະເຫັນດ້ວຍປັນຍາ ອັນເປັນອະຣິຍະ ເປັນອັນພິກຂຸນັ້ນລະໄດ້ແລ້ວ ລະໄດ້ດີແລ້ວ

ພິກຂຸນັ້ນດຳລົງຢູ່ໃນທຳ ໕ ປະການແລ້ວ ເພິ່ງອາໄສທຳ ໔ ປະການຢູ່ ທຳ ໔ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ພິຈາລະນາແລ້ວເສບ

໒. ພິຈາລະນາແລ້ວອົດກັ້ນ

໓. ພິຈາລະນາແລ້ວເວັ້ນ

໔. ພິຈາລະນາແລ້ວປັນເທົາ

ພິກຂຸຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍນິດໄສ ເປັນແນວນີ້ແລ

ນິດສະຍະສູດທີ ໒ ຈົບ

໓. ເມຄຶຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍພຣະເມຄຶຍະ

[໓] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນຈາລິກາບັນພິດ ເຂດເມືອງ ຈາລິກາ ສະ ໄໝນັ້ນ ທ່ານພຣະເມຄຶຍະເປັນອຸປັດຖາກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະເມ ຄຶຍະເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວຢືນໃນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພຣະອົງ ປາຖະໜາ

າຈະເຂົ້າໄປສູ່ຊັ້ນຕູຄາມເພື່ອບິນທະບາດ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ເມຄີຍະ ທ່ານຈົ່ງກຳນົດເວລາທີ່ຄວນໃນປັດນີ້ເທົ່ານັ້ນ”

ເມື່ອເວລາເຊົ້າ ທ່ານພຣະເມຄີຍະຄອງອັນຕະຣາວາສິກ ຖືບາດ ແລະຈົວອນເຂົ້າໄປສູ່ຊັ້ນຕູຄາມເພື່ອບິນທະບາດ ກັບຈາກບິນທະບາດ ຫຼັງຈາກສັນອາຫານສຳເລັດແລ້ວ ຍ່າງໄປຕາມຝັ່ງແມ່ນ້ຳກິມິການາ ຂະນະທີ່ທ່ຽວຍ່າງພັກຜ່ອນ ຢູ່ທີ່ຝັ່ງແມ່ນ້ຳກິມິການານັ້ນ ໄດ້ເຫັນປ່າໝາກມ່ວງທີ່ງົດງາມ ໜ້າຮືນຮົມ ຈຶ່ງມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ປ່າໝາກມ່ວງນີ້ຊ່າງງົດງາມ ໜ້າຮືນຮົມຈຶ່ງເໝາະແກ່ການພໍ່າເພັງພຽນຂອງກຸນລະບຸດຜູ້ຕ້ອງການພໍ່າເພັງພຽນ ຖ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງອະນຸຍາດເຮົາ ເຮົາຈະກັບມາພໍ່າເພັງພຽນ ໃນປ່າໝາກມ່ວງນີ້”

ຕໍ່ມາ ທ່ານພຣະເມຄີຍະເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂໍປະທານວະໂຣກາດ ເມື່ອເຊົ້ານີ້ ຂ້າພຣະອົງຄອງອັນຕະຣາວາສິກ ຖືບາດແລະຈົວອນ ເຂົ້າໄປສູ່ຊັ້ນຕູຄາມເພື່ອບິນທະບາດ ກັບຈາກບິນທະບາດ ພາຍຫຼັງສັນອາຫານສຳເລັດແລ້ວ ຍ່າງໄປຕາມຝັ່ງແມ່ນ້ຳກິມິການາ ຂະນະທີ່ທ່ຽວຍ່າງພັກຜ່ອນຢູ່ທີ່ຝັ່ງແມ່ນ້ຳກິມິການາ ໄດ້ເຫັນ ປ່າໝາກມ່ວງທີ່ງົດງາມ ໜ້າຮືນຮົມ ຈຶ່ງມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ປ່າໝາກມ່ວງນີ້ຊ່າງງົດງາມ ໜ້າຮືນຮົມຈຶ່ງ ເໝາະແກ່ການພໍ່າເພັງພຽນສຳລັບ ກຸນລະບຸດຜູ້ຕ້ອງການພໍ່າເພັງພຽນໂດຍແທ້ ຖ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງອະນຸຍາດເຮົາ ເຮົາຈະກັບມາພໍ່າເພັງພຽນໃນປ່າໝາກມ່ວງນີ້” ຖ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງອະນຸຍາດຂ້າພຣະອົງ ຂ້າພຣະອົງຈະກັບໄປພໍ່າເພັງພຽນໃນປ່າໝາກມ່ວງນັ້ນ”

ເມື່ອທ່ານພຣະເມຄີຍະຂາບທູນຢ່າງນີ້ແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕັດກັບທ່ານດັ່ງນີ້ວ່າ “ເມຄີຍະ ເຮົາຢູ່ຄົນດຽວ ທ່ານຈົ່ງຖ້າຢູ່ກ່ອນຈົນກວ່າພິກຂຸອົງອື່ນຈະມາ”^໑

ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ທ່ານພຣະເມຄີຍະກໍໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າບໍ່ຊົງມີກິດທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດໃຫ້ຍິ່ງຂຶ້ນໄປອີກ ທັງບໍ່ມີການສັ່ງສົມກິດທີ່ເຮັດແລ້ວ ສ່ວນຂ້າພຣະອົງຍັງມີກິດທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດໃຫ້ຍິ່ງຂຶ້ນໄປອີກ ທັງຍັງຕ້ອງສັ່ງສົມ ກິດທີ່ເຮັດແລ້ວ ຖ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງອະນຸຍາດຂ້າພຣະອົງ ຂ້າພຣະອົງຈະກັບໄປພໍ່າເພັງພຽນໃນປ່າ ໝາກມ່ວງນັ້ນ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ເມຄີຍະ ທ່ານຈົ່ງຖ້າຢູ່ກ່ອນ ຈົນກວ່າພິກຂຸອົງອື່ນຈະມາ”

ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ທ່ານພຣະເມຄີຍະກໍໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າບໍ່ຊົງມີກິດທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດໃຫ້ຍິ່ງຂຶ້ນໄປອີກ ທັງບໍ່ມີ

ການສັ່ງສົມກິດທີ່ເຮັດແລ້ວ ສ່ວນຂ້າພະອົງຍັງມີກິດທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດໃຫ້ຍິ່ງຂຶ້ນໄປອີກ ທັງຍັງຕ້ອງສັ່ງສົມກິດທີ່ເຮັດແລ້ວ ຖ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງອະນຸຍາດຂ້າພະອົງ ຂ້າພະອົງຈະກັບໄປພໍ່າເພັງພຽນໃນປ່າໝາກ ມ່ວງນັ້ນ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ເມຄີຍະ ເມື່ອທ່ານເວົ້າວ່າ “ຈະໄປພໍ່າເພັງພຽນ” ເຮົາຄົງຈະທ້າມຫຍັງບໍ່ໄດ້ ທ່ານຈົ່ງກຳນົດເວລາທີ່ສົມຄວນໃນບັດນີ້ເທົ່ານັ້ນ” ລຳດັບນັ້ນ ທ່ານພຣະເມຄີຍະລຸກຈາກບ່ອນນັ້ງ ຖວາຍອະພິວາດພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ທຳປະທັກຂຶ້ນແລ້ວເຂົ້າໄປສູ່ປ່າໝາກມ່ວງນັ້ນ ອາໄສປ່າໝາກມ່ວງນັ້ນ ນັ່ງພັກກາງເວັນຢູ່ໃນເຫງົ້າໄມ້ໝາກມ່ວງຕົ້ນໜຶ່ງ ເມື່ອທ່ານພັກຢູ່ ໃນປ່າໝາກມ່ວງນັ້ນ ບາບອະກຸສິນວິຕົກ ໓ ປະການ ຄື ກາມວິຕົກ (ຄວາມນຶກໃນທາງກາມ) ພະຍາປາທະວິຕົກ (ຄວາມນຶກໃນທາງພະຍາບາດ) ວິທິງສາວິຕົກ (ຄວາມນຶກໃນທາງບຸດບຽນ) ເກີດຂຶ້ນໂດຍສ່ວນຫຼາຍ

ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະເມຄີຍະໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ໜ້າອັດສະຈັນແທ້ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ເຮົາອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດດ້ວຍສັດທາແທ້ ໆ ແຕ່ປານນັ້ນເຮົາກໍຍັງຖືກບາບ ອະກຸສິນວິຕົກ ໓ ປະການ ຄື ກາມວິຕົກ ພະຍາປາທະວິຕົກ ວິທິງສາວິຕົກຮຸມເຮົາຈິດໄດ້”

ຕໍ່ມາ ທ່ານພຣະເມຄີຍະເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດ ແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂໍປະທານວະໂຣກາດ ເມື່ອຂ້າພະອົງຢູ່ໃນປ່າໝາກມ່ວງນັ້ນ ບາບອະກຸສິນວິຕົກ ໓ ປະການ ຄື ກາມວິຕົກ ພະຍາປາທະວິຕົກ ວິທິງສາວິຕົກເກີດຂຶ້ນໂດຍສ່ວນຫຼາຍ ຂ້າພະອົງຈຶ່ງມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ໜ້າອັດສະຈັນແທ້ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ເຮົາອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດດ້ວຍສັດທາແທ້ ໆ ແຕ່ປານນັ້ນ ກໍຍັງຖືກບາບອະກຸສິນວິຕົກ ໓ ປະການ ຄື ກາມວິຕົກ ພະຍາປາທະວິຕົກ ວິທິງສາວິຕົກຮຸມເຮົາຈິດໄດ້”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ເມຄີຍະ ທຳ ໕ ປະການ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມ ແກ່ກ້າແຫ່ງເຈໂຕວິມຸດຕິທີ່ຍັງບໍ່ແກ່ກ້າ

ທຳ ໕ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນຜູ້ມີມິດຕິ ມີສະຫາຍຕິ ມີເພື່ອນຕິ ນີ້ເປັນທຳປະການທີ ໑ ທີ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມແກ່ກ້າແຫ່ງເຈໂຕວິມຸດຕິທີ່ຍັງບໍ່ແກ່ກ້າ
໒. ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນຜູ້ມີສິນ ສັງລວມດ້ວຍການສັງວອນໃນປາຕິໂມກ ພຽບພ້ອມດ້ວຍອາຈາຣະແລະໂຄຈອນຢູ່ ມີປົກກະຕິເຫັນໄພໃນໂທດແມ່ນເລັກໜ້ອຍ

ສະມາທານສິກສາຢູ່ໃນສິກຂາບົດທັງຫຼາຍ ນີ້ເປັນທຳປະການທີ ໒ ທີ່ເປັນໄປ ເພື່ອຄວາມແກ່ກ້າແຫ່ງເຈໂຕວິມຸດຕິທີ່ຍັງບໍ່ແກ່ກ້າ

໓. ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນຜູ້ໄດ້ກະຖາເປັນເຄື່ອງຂັດເກົາຢ່າງຍິ່ງ ທີ່ເປັນສັບປາຍະ ແຫ່ງຄວາມເປັນໄປຂອງຈິດ ຄື ອັບປິດສະກະຖາ ສັນຕຸດຖິກະຖາ ປະວິເວກກະ ຖາ ອະສັງສັກຄະກະຖາ ວິຣິຍາຣຳພະກະຖາ ສິລະກະຖາ ສະມາທິກະຖາ ປັນຍາກະຖາ ວິມຸດຕິກະຖາ ວິມຸດຕິຍານທັດສະນະກະຖາ ຕາມຄວາມປາຖະໜາ ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳບາກ ນີ້ເປັນທຳປະການທີ ໓ ທີ່ເປັນໄປເພື່ອ ຄວາມແກ່ກ້າແຫ່ງເຈໂຕວິມຸດຕິທີ່ຍັງບໍ່ແກ່ກ້າ

໔. ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນຜູ້ຜາຣົບຄວາມພຽນເພື່ອລະອະກຸສົນທຳ ເພື່ອໃຫ້ກຸສົນ ທຳເກີດ ເປັນຜູ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ມີຄວາມບາກບັນໝັ້ນຄົງ ບໍ່ຖືເບົາໃນກຸສົນທຳ ທັງຫຼາຍ ນີ້ເປັນທຳປະການທີ ໔ ທີ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມແກ່ກ້າແຫ່ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ທີ່ຍັງບໍ່ແກ່ກ້າ

໕. ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນຜູ້ມີປັນຍາ ຄື ປະກອບດ້ວຍປັນຍາເປັນເຄື່ອງ ພິຈາລະນາເຫັນທັງຄວາມເກີດ ແລະຄວາມດັບອັນເປັນອະຣິຍະ ທຳລາຍກິເລດ ໃຫ້ເຖິງຄວາມໝົດສິ້ນທຸກໂດຍຊອບ ນີ້ເປັນທຳປະການທີ ໕ ທີ່ເປັນໄປເພື່ອ ຄວາມແກ່ກ້າແຫ່ງເຈໂຕວິມຸດຕິທີ່ຍັງບໍ່ແກ່ກ້າ

ພິກຂຸຜູ້ມີມິດຕິ ມີສະຫາຍດີ ມີເພື່ອນດີ ເພິ່ງຫວັງໄດ້ຂໍ້ນີ້ ຄື ຈັກເປັນຜູ້ມີສິນ ຯລຯ ສະ ມາທານສິກສາຢູ່ໃນສິກຂາບົດທັງຫຼາຍ

ພິກຂຸຜູ້ມີມິດຕິ ມີສະຫາຍດີ ມີເພື່ອນດີ ເພິ່ງຫວັງໄດ້ຂໍ້ນີ້ ຄື ຈັກເປັນຜູ້ໄດ້ກະຖາ ເປັນ ເຄື່ອງຂັດເກົາຢ່າງຍິ່ງ ທີ່ເປັນສັບປາຍະແຫ່ງຄວາມເປັນໄປຂອງຈິດ ຄື ອັບປິດສະກະຖາ ຯລຯ ວິມຸດຕິຍານທັດສະນະກະຖາ ຕາມຄວາມປາຖະໜາ ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ໄດ້ໂດຍບໍ່ລຳບາກ

ພິກຂຸຜູ້ມີມິດຕິ ມີສະຫາຍດີ ມີເພື່ອນດີ ເພິ່ງຫວັງໄດ້ຂໍ້ນີ້ ຄື ຈັກເປັນຜູ້ຜາຣົບຄວາມພຽນ ຯລຯ ບໍ່ຖືເບົາໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ

ພິກຂຸຜູ້ມີມິດຕິ ມີສະຫາຍດີ ມີເພື່ອນດີ ເພິ່ງຫວັງໄດ້ຂໍ້ນີ້ ຄື ຈັກເປັນຜູ້ມີປັນຍາ ຯລຯ ໃຫ້ເຖິງຄວາມໝົດສິ້ນທຸກໂດຍຊອບ

ເມຄືຍະ ພິກຂຸນັ້ນດຳລົງຢູ່ໃນທຳ ໕ ປະການນີ້ແລ້ວ ເພິ່ງຈະເລີນທຳ ໕ ປະການໃຫ້ຍິ່ງ ຂຶ້ນໄປ ຄື

໑. ເພິ່ງຈະເລີນອະສຸພະເພື່ອລະອາຄະ
໒. ເພິ່ງຈະເລີນເມດຕາເພື່ອລະພະຍາບາດ
໓. ເພິ່ງຈະເລີນອານາປານະສະຕິເພື່ອຕັດວິຕົກ
໔. ເພິ່ງຈະເລີນອະນິດຈະສັນຍາເພື່ອຖອນອັດສະມິມານະ

ເມຄິຍະ ອະນັດຕະສັນຍາຍ່ອມຜາກົດແກ່ພິກຂຸຜູ້ໄດ້ອະນິດຈະສັນຍາ ພິກຂຸຜູ້ໄດ້ອະນັດຕະສັນຍາ ຍ່ອມບັນລຸນິບພານທີ່ຖອນອັດສະມິມານະໄດ້ໃນປັດຈຸບັນ

ເມຄິຍະສູດທີ ໓ ຈົບ

໔. ນັນທະກະສູດ

ວ່າດ້ວຍພຣະນັນທະກະສະແດງທຳ

[໔] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນ ພຣະເຊຕະວັນ ອາຮາມຂອງ ອະນາຖະບິນທິກະເສດຖີ ເຂດເມືອງສາວັດຖີ ສະໄໝນັ້ນ ທ່ານພຣະນັນທະກະສູດຊື່ແຈ້ງໃຫ້ພິກຂຸທັງຫຼາຍເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຈໃຫ້ຢາກຮັບເອົາໄປປະຕິບັດ ຊຸກຍູ້ໃຈໃຫ້ອາດຫານແກ່ກ້າ ປອບປະໂລມໃຈ ໃຫ້ສົດຊື່ນຮ່າເຣິງດ້ວຍທຳມິກະຖາໃນທໍ່ສັນ

ເມື່ອເວລາເຢັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າສະເດັດອອກຈາກທີ່ຫຼົບຫຼີກເຂົ້າໄປສູ່ທໍ່ສັນ ໄດ້ປະທັບຍືນຖ້ຳທີ່ຊຸ່ມປະຕູດ້ານນອກຈົນຈົບກະຖາ ຊົງຮູ້ວ່າຈົບກະຖາແລ້ວ ຊົງອະແຮ່ມ ແລ້ວເຄາະທີ່ບານປະຕູ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເປີດປະຕູຖວາຍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແລ້ວ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າສະເດັດເຂົ້າໄປສູ່ທໍ່ສັນ ປະທັບນັ່ງເທິງພຸດທະອາດທີ່ບູລາດໄວ້ ຕັດກັບທ່ານພຣະນັນທະກະສູດນີ້ວ່າ

“ນັນທະກະ ທຳບັນລະຍາຍທີ່ທ່ານສະແດງແກ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍນີ້ຍາວຫຼາຍ ເຮົາຄອຍຖ້າຟັງຢູ່ທີ່ ຊຸ່ມປະຕູນອກຈົນກວ່າຈະຈົບກະຖາ ເຮັດໃຫ້ເຮົາຮູ້ສຶກເມື່ອຍຫຼັງ”

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດແນວນີ້ແລ້ວ ທ່ານພຣະນັນທະກະສູດຮູ້ສຶກກະດາກໃຈ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພຣະອົງບໍ່ຮູ້ເລີຍວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຍືນຖ້ຳທີ່ຊຸ່ມປະຕູດ້ານນອກ ຖ້າຂ້າພຣະອົງຮູ້ ກໍຈະສະແດງບໍ່ໄດ້ເຖິງພຽງນີ້”

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຮູ້ວ່າ ທ່ານພຣະນັນທະກະສູດກຳລັງລຳບາກໃຈ ຈຶ່ງຕັດກັບທ່ານດັ່ງນີ້ວ່າ “ດີແລ້ວ ດີແລ້ວ ນັນທະກະ ການທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍຜູ້ເປັນກຸນລະບຸດອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດດ້ວຍສັດທາ ນັ່ງປະຊຸມກັນເຮັດກິດ ໒ ຢ່າງ ຄື ທຳມິກະຖາ ຫຼື ຄວາມ

ເປັນຜູ້ນຶ່ງຢ່າງພຣະອະຣິຍະ ນັ້ນທະກະ ພິກຂຸເປັນຜູ້ມີສັດທາ ແຕ່ບໍ່ມີສິນ ທ່ານຊື່ວ່າເປັນຜູ້ບໍ່ບໍລິບູນ ດ້ວຍອົງນັ້ນຢ່າງນີ້ ທ່ານເພິ່ງພໍ່ເພິ່ງອົງນັ້ນໃຫ້ບໍລິບູນດ້ວຍຄຶດວ່າ “ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນເປັນຜູ້ມີ ສັດທາ ມີສິນ” ເມື່ອໃດ ພິກຂຸເປັນຜູ້ມີສັດທາແລະມີສິນ ເມື່ອນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຊື່ວ່າເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍ ອົງນັ້ນຢ່າງນີ້

ພິກຂຸເປັນຜູ້ມີສັດທາແລະມີສິນ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຈໂຕສະມາທິພາຍໃນ ທ່ານຊື່ວ່າເປັນຜູ້ບໍ່ ບໍລິບູນດ້ວຍອົງນັ້ນຢ່າງນີ້ ທ່ານເພິ່ງພໍ່ເພິ່ງອົງນັ້ນໃຫ້ບໍລິບູນດ້ວຍຄຶດວ່າ “ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນ ເປັນຜູ້ມີສັດທາ ມີສິນ ແລະໄດ້ເຈໂຕສະມາທິພາຍໃນ” ເມື່ອໃດ ພິກຂຸເປັນຜູ້ມີສັດທາ ມີສິນ ແລະໄດ້ເຈໂຕສະມາທິພາຍໃນ ເມື່ອນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຊື່ວ່າເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍອົງນັ້ນຢ່າງນີ້

ພິກຂຸເປັນຜູ້ມີສັດທາ ມີສິນ ແລະໄດ້ເຈໂຕສະມາທິພາຍໃນ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຄວາມເຫັນແຈ້ງທຳ ດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງ ທ່ານຊື່ວ່າເປັນຜູ້ບໍ່ບໍລິບູນດ້ວຍອົງນັ້ນ ຢ່າງນີ້ ນັ້ນທະກະ ສັດສີ່ຕີນ ແຕ່ຕີນ ຂ້າງໜຶ່ງຂອງມັນບົກຜ່ອງພິການ ມັນຊື່ວ່າເປັນສັດບໍ່ບໍລິບູນດ້ວຍອົງນັ້ນ ຢ່າງນີ້ແມ່ນສັນໃດ ພິກ ຊຸກສັນນັ້ນຄືກັນ ເປັນຜູ້ມີສັດທາ ມີສິນ ແລະໄດ້ເຈໂຕສະມາທິພາຍໃນ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຄວາມເຫັນແຈ້ງ ທຳດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງ ທ່ານຊື່ວ່າເປັນຜູ້ບໍ່ບໍລິບູນດ້ວຍອົງນັ້ນ ຢ່າງນີ້ ທ່ານເພິ່ງພໍ່ເພິ່ງອົງນັ້ນໃຫ້ ບໍລິບູນດ້ວຍຄຶດວ່າ “ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນເປັນຜູ້ມີສັດທາ ມີສິນ ໄດ້ເຈໂຕສະມາທິພາຍໃນ ແລະ ໄດ້ຄວາມເຫັນແຈ້ງທຳດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງ” ເມື່ອໃດ ພິກຂຸເປັນຜູ້ມີສັດທາ ມີສິນ ໄດ້ເຈໂຕສະມາ ທິພາຍໃນ ແລະໄດ້ຄວາມເຫັນແຈ້ງທຳດ້ວຍ ປັນຍາອັນຍິ່ງ ເມື່ອນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຊື່ວ່າເປັນຜູ້ບໍລິບູນ ດ້ວຍອົງນັ້ນຢ່າງນີ້

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຜູ້ສຸຄົດ ເມື່ອຕັດໄວຍາກອນພາສີດນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງສະເດັດລຸກຈາກ ອາສະນະ ເຂົ້າໄປສູ່ພຣະວິຫານ

ຄັ້ງນັ້ນ ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າສະເດັດຫຼີກໄປແລ້ວບໍ່ດົນ ທ່ານພຣະນັ້ນທະກະ ຈຶ່ງ ຮຽກພິກຂຸທັງຫຼາຍມາກ່າວວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ບັດນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງປະກາດ ພົມມະຈັນທີ່ ບໍລິສຸດບໍລິບູນຄົບຖ້ວນດ້ວຍບົດ ໔ ປະການແລ້ວ ສະເດັດລຸກ ຈາກອາສະນະເຂົ້າ ໄປສູ່ພຣະວິຫານ ພຣະອົງຕັດວ່າ

ນັ້ນທະກະ ພິກຂຸເປັນຜູ້ມີສັດທາ ແຕ່ບໍ່ມີສິນ ທ່ານຊື່ວ່າເປັນຜູ້ບໍ່ບໍລິບູນດ້ວຍອົງນັ້ນ ຢ່າງ ນີ້ ທ່ານເພິ່ງບຳເພັນອົງນັ້ນໃຫ້ບໍລິບູນດ້ວຍຄຶດວ່າ “ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນເປັນຜູ້ມີສັດທາ ມີສິນ” ເມື່ອໃດ ພິກຂຸເປັນຜູ້ມີສັດທາແລະມີສິນ ເມື່ອນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຊື່ວ່າເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍອົງນັ້ນຢ່າງນີ້

ພິກຂຸເປັນຜູ້ມີສັດທາແລະມີສິນ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຈໂຕສະມາທິພາຍໃນ ຯລຯ ໄດ້ເຈໂຕສະມາທິ ພາຍໃນ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຄວາມເຫັນແຈ້ງທຳດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງ ທ່ານຊື່ວ່າເປັນຜູ້ບໍ່ບໍລິບູນດ້ວຍອົງນັ້ນ

ຢ່າງນີ້ ນັ້ນທະກະ ສັດສິຕິນແຕ່ຕິນຂ້າງໜຶ່ງພິການ ມັນຊື່ວ່າ ເປັນສັດບໍ່ບໍລິບູນດ້ວຍອົງນັ້ນ ຢ່າງນີ້ ແມ່ນສັນໃດ ພິກຂຸກຳສັນນັ້ນຄືກັນ ເປັນຜູ້ມີສັດທາ ມີສິນ ແລະໄດ້ເຈໂຕສະມາທິພາຍໃນ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຄວາມເຫັນແຈ້ງທຳດ້ວຍປັນຍາ ອັນຍິ່ງ ທ່ານຊື່ວ່າເປັນຜູ້ບໍ່ບໍລິບູນດ້ວຍອົງນັ້ນ ຢ່າງນີ້ ທ່ານເພິ່ງພ່ຳເພິ່ງອົງນັ້ນໃຫ້ ບໍລິບູນດ້ວຍຄຶດວ່າ “ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນເປັນຜູ້ມີສັດທາ ມີສິນ ໄດ້ເຈໂຕສະມາທິພາຍໃນ ແລະໄດ້ຄວາມເຫັນແຈ້ງທຳດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງ” ເມື່ອໃດ ພິກຂຸເປັນຜູ້ມີສັດທາ ມີສິນ ໄດ້ເຈໂຕສະມາທິພາຍໃນ ແລະໄດ້ຄວາມເຫັນແຈ້ງທຳດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງ ເມື່ອນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຊື່ວ່າເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍອົງນັ້ນຢ່າງນີ້

ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ອານິສົງໃນການຟັງທຳຕາມການ ແລະການສົນທະນາທຳ ຕາມການ ໔ ປະການນີ້

ອານິສົງ ໔ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ສະແດງທຳມີຄວາມງາມໃນເບື້ອງຕົ້ນ ມີຄວາມງາມໃນທ່າມກາງ ແລະມີຄວາມງາມໃນທີ່ສຸດ ປະກາດພົມມະຈັນພ້ອມທັງອັດຖະ ແລະພະຍັນຊະນະ ບໍລິສຸດ ບໍລິບູນຄົບຖ້ວນແກ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸສະແດງທຳມີຄວາມງາມໃນເບື້ອງຕົ້ນ ມີຄວາມງາມໃນທ່າມກາງ ແລະມີຄວາມງາມໃນທີ່ສຸດ ປະກາດພົມມະຈັນພ້ອມທັງອັດຖະ ແລະພະຍັນຊະນະ ບໍລິສຸດ ບໍລິບູນຄົບຖ້ວນແກ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍໂດຍວິທີໃດ ໆ ພິກຂຸນັ້ນຍ່ອມເປັນທີ່ຮັກ ເປັນທີ່ພໍໃຈ ເປັນທີ່ ເຄົາລົບ ແລະເປັນທີ່ຍົກຍ້ອງຂອງພຣະສາດສະດາໂດຍວິທີນັ້ນ ໆ ນີ້ເປັນອານິສົງ ປະການທີ ໑ ໃນການຟັງທຳຕາມການແລະການສົນທະນາທຳຕາມການ

໒. ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ສະແດງທຳມີຄວາມງາມໃນເບື້ອງຕົ້ນ ມີຄວາມງາມໃນທ່າມກາງ ແລະມີຄວາມງາມໃນທີ່ສຸດ ປະກາດພົມມະຈັນພ້ອມທັງອັດຖະ ແລະພະຍັນຊະນະ ບໍລິສຸດ ບໍລິບູນຄົບຖ້ວນແກ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸສະແດງທຳມີຄວາມງາມໃນເບື້ອງຕົ້ນ ຯລຯ ປະກາດພົມມະຈັນ ຯລຯ ແກ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍໂດຍວິທີໃດ ໆ ພິກຂຸນັ້ນຍ່ອມເປັນຜູ້ຮູ້ອັດຖະ ແລະຮູ້ທຳໃນທຳນັ້ນໂດຍວິທີນັ້ນ ໆ ນີ້ເປັນອານິສົງປະການທີ ໒ ໃນການຟັງທຳຕາມການແລະການສົນທະນາທຳຕາມການ

໓. ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ສະແດງທຳມີຄວາມງາມໃນເບື້ອງຕົ້ນ ມີຄວາມງາມໃນທ່າມກາງ ແລະມີຄວາມງາມໃນທີ່ສຸດ ປະກາດພົມມະຈັນພ້ອມທັງອັດຖະແລະພະຍັນຊະນະ ບໍລິສຸດ ບໍລິບູນຄົບຖ້ວນແກ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸສະແດງທຳມີຄວາມງາມໃນເບື້ອງຕົ້ນ ຯລຯ ປະກາດພົມມະຈັນ ຯລຯ ແກ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍໂດຍວິທີໃດ ໆ ພິກຂຸນັ້ນຍ່ອມເຫັນແຈ້ງບົດທີ່ເລິກເຊິ່ງ ໃນທຳນັ້ນດ້ວຍປັນຍາ ນີ້ເປັນອານິສົງປະການທີ ໓ ໃນການຟັງທຳ ຕາມການ ແລະການສົນທະນາທຳຕາມການ

໔. ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ສະແດງທຳມີຄວາມງາມໃນເບື້ອງຕົ້ນ ມີຄວາມງາມໃນທ່າມກາງ ແລະມີຄວາມງາມໃນທີ່ສຸດ ປະກາດພົມມະຈັນພ້ອມທັງອັດຖະ ແລະພະຍັນຊະນະ ບໍລິສຸດ ບໍລິບູນຄົບຖ້ວນແກ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸສະແດງທຳມີຄວາມງາມໃນເບື້ອງຕົ້ນ ຯລຯ ປະກາດພົມມະຈັນ ຯລຯ ແກ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍໂດຍວິທີໃດ ໆ ເພື່ອນພົມມະຈາຣີທັງຫຼາຍຍ່ອມຍົກຍ້ອງທ່ານຢ່າງຍິ່ງວ່າ “ທ່ານຜູ້ນີ້ໄດ້ບັນລຸແລ້ວ ຫຼື ກຳລັງຈະໄດ້ບັນລຸຢ່າງແນ່ນອນ” ນີ້ເປັນອານິສົງປະການທີ ໔ ໃນການຟັງທຳຕາມການ ແລະການສົນທະນາທຳຕາມການ

໕. ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ສະແດງທຳມີຄວາມງາມໃນເບື້ອງຕົ້ນ ມີຄວາມງາມໃນທ່າມກາງ ແລະມີຄວາມງາມໃນທີ່ສຸດ ປະກາດພົມມະຈັນພ້ອມ ທັງອັດຖະ ແລະພະຍັນຊະນະ ບໍລິສຸດ ບໍລິບູນຄົບຖ້ວນແກ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸສະແດງທຳມີຄວາມງາມໃນເບື້ອງຕົ້ນ ມີຄວາມງາມໃນທ່າມກາງ ແລະມີຄວາມງາມໃນທີ່ສຸດ ປະກາດພົມມະຈັນພ້ອມທັງອັດຖະ ແລະພະຍັນຊະນະ ບໍລິສຸດ ບໍລິບູນຄົບຖ້ວນແກ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍໂດຍວິທີໃດ ໆ ບັນດາພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພິກຂຸເຫຼົ່າໃດເປັນເສຂະ ມີໃຈຍັງບໍ່ບັນລຸ ປາຖະໜາທຳອັນເປັນແດນກະເສມຈາກໂຍຄະອັນປະເສີດຢູ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຟັງທຳນັ້ນແລ້ວ ຜາຣົບຄວາມພຽນເພື່ອເຖິງທຳທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທຳທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ໂດຍວິທີນັ້ນ ໆ ສ່ວນພິກຂຸເຫຼົ່າໃດເປັນພຣະອະຣະຫັນ ຕະຊິນາສົບ ຢູ່ຈົບພົມມະຈັນແລ້ວ ເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດສຳເລັດແລ້ວ ປົງພາຣະໄດ້ແລ້ວ ບັນລຸປະໂຫຍດຕົນໂດຍລຳດັບແລ້ວ ສິນພະວະສັງໂຍດແລ້ວ ລຸດພົ້ນແລ້ວເພາະຮູ້ໂດຍຊອບ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຟັງທຳນັ້ນແລ້ວ ປະກອບທຳເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນຢູ່ເນື່ອງ ໆ ນີ້ເປັນອານິສົງປະການທີ ໕ ໃນການຟັງທຳຕາມການ ແລະການສົນທະນາທຳຕາມການ

ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ອານິສົງໃນການຟັງທຳຕາມການ ແລະການສົນທະນາທຳຕາມການ ໕ ປະການນີ້

ນັ້ນທະກະສູດທີ ໔ ຈົບ

໕. ພະລະສູດ

ວ່າດ້ວຍພະລະ

[໕] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພະລະ ໔ ປະການນີ້

ພະລະ ໔ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ບັນຍາພະລະ (ກຳລັງຄືບັນຍາ)

- ໒. ວິຣິຍະພະລະ (ກຳລັງຄືຄວາມພຽນ)
- ໓. ອະນະວັດຊະພະລະ (ກຳລັງຄືກຳທີ່ບໍ່ມີໂທດ)
- ໔. ສັງຄະຫະພະລະ (ກຳລັງຄືການສົງເຄາະ)

ປັນຍາພະລະ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ທຳເຫຼົ່າໃດເປັນກຸສົນ ນັບວ່າເປັນກຸສົນ ທຳເຫຼົ່າໃດເປັນອະກຸສົນ ນັບວ່າເປັນອະກຸສົນ ທຳເຫຼົ່າໃດເປັນທຳມີໂທດ ນັບວ່າເປັນທຳມີໂທດ ທຳເຫຼົ່າໃດເປັນທຳບໍ່ມີໂທດ ນັບວ່າເປັນທຳບໍ່ມີໂທດ ທຳເຫຼົ່າໃດເປັນທຳດຳ ນັບວ່າເປັນທຳດຳ ທຳເຫຼົ່າໃດເປັນທຳຂາວ ນັບວ່າເປັນທຳຂາວ ທຳເຫຼົ່າໃດເປັນທຳທີ່ຄວນເສບ ນັບວ່າເປັນທຳທີ່ຄວນເສບ ທຳເຫຼົ່າໃດເປັນທຳທີ່ບໍ່ຄວນເສບ ນັບວ່າເປັນທຳທີ່ບໍ່ຄວນເສບ ທຳເຫຼົ່າໃດເປັນທຳທີ່ບໍ່ສາມາດທຳຄວາມເປັນອະຣິຍະ ນັບວ່າເປັນທຳທີ່ບໍ່ສາມາດທຳຄວາມເປັນອະຣິຍະ ທຳເຫຼົ່າໃດເປັນທຳສາມາດທຳຄວາມເປັນອະຣິຍະ ນັບວ່າເປັນທຳສາມາດທຳຄວາມເປັນອະຣິຍະ ທຳເຫຼົ່ານັ້ນເປັນທຳທີ່ບຸກຄົນເຫັນໄດ້ດ້ວຍຕີ ພິຈາລະນາແລ້ວດ້ວຍປັນຍາ ນີ້ຮຽກວ່າ ປັນຍາພະລະ

ວິຣິຍະພະລະ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ທຳເຫຼົ່າໃດເປັນອະກຸສົນ ນັບວ່າເປັນອະກຸສົນ ທຳເຫຼົ່າໃດເປັນທຳມີໂທດ ນັບວ່າເປັນທຳມີໂທດ ທຳເຫຼົ່າໃດເປັນທຳດຳ ນັບວ່າເປັນທຳດຳ ທຳເຫຼົ່າໃດ ເປັນທຳທີ່ບໍ່ຄວນເສບ ນັບວ່າເປັນທຳທີ່ບໍ່ຄວນເສບ ທຳເຫຼົ່າໃດເປັນທຳທີ່ບໍ່ສາມາດທຳຄວາມເປັນອະຣິຍະ ນັບວ່າເປັນທຳທີ່ບໍ່ສາມາດທຳຄວາມເປັນອະຣິຍະ ບຸກຄົນສ້າງສັນທະ ພະຍາຍາມ ຜາຣິບຄວາມພຽນ ປະຄອງຈິດ ມຸ້ງໝັ້ນ ເພື່ອລະທຳເຫຼົ່ານັ້ນ ທຳເຫຼົ່າໃດເປັນກຸສົນ ນັບວ່າເປັນກຸສົນ ທຳເຫຼົ່າໃດເປັນທຳບໍ່ມີໂທດ ນັບວ່າເປັນທຳບໍ່ມີໂທດ ທຳເຫຼົ່າໃດເປັນທຳຂາວ ນັບວ່າເປັນທຳຂາວ ທຳເຫຼົ່າໃດເປັນທຳທີ່ຄວນເສບ ນັບວ່າເປັນທຳທີ່ຄວນເສບ ທຳເຫຼົ່າໃດເປັນທຳທີ່ສາມາດທຳຄວາມເປັນອະຣິຍະ ນັບວ່າເປັນທຳທີ່ສາມາດທຳຄວາມເປັນອະຣິຍະ ບຸກຄົນສ້າງສັນທະ ພະຍາຍາມ ຜາຣິບຄວາມພຽນ ປະຄອງຈິດ ມຸ້ງໝັ້ນ ເພື່ອໄດ້ທຳເຫຼົ່ານັ້ນ ນີ້ຮຽກວ່າ ວິຣິຍະພະລະ

ອະນະວັດຊະພະລະ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ອະຣິຍະສາວົກໃນທຳວິໄນນີ້ ເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍກາຍຍະກຳທີ່ບໍ່ມີໂທດ ປະກອບດ້ວຍວະຈິກຳທີ່ບໍ່ມີໂທດ ປະກອບດ້ວຍມະໂນກຳທີ່ບໍ່ມີໂທດ ນີ້ຮຽກວ່າ ອະນະວັດຊະພະລະ

ສັງຄະຫະພະລະ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ສັງຄະທະວັດຖຸ (ທຳເຄື່ອງຢຶດໝູ່ໆ) ໔ ປະການນີ້ ໄດ້ແກ່ (໑) ທານ (ການໃຫ້) (໒) ເປີຍຍະວັດຊະ (ວາຈາເປັນທີ່ຮັກ) (໓) ອັດຖະຈະຣິຍາ (ການປະພຶດປະໂຫຍດ) (໔) ສະມານັດຕະຕາ (ການວາງຕົນສະໝໍ່າສະເໝີ) ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ການໃຫ້ທຳເລີດກວ່າການໃຫ້ທັງຫຼາຍ ການສະແດງທຳເລື້ອຍ ໆ ແກ່ບຸກຄົນຜູ້ຕ້ອງການຈະຟັງ ໆໆໆ ໂສຕະລົງສະດັບເລີດກວ່າວາຈາ ເປັນທີ່ຮັກທັງຫຼາຍ ການຊັກຊວນຄົນທີ່ບໍ່ມີສັດທາໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນ ດຳລົງໝັ້ນໃນສັດທາສຳປະທາ ຊັກຊວນຄົນທີ່ບໍ່ມີສິນໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນ ດຳລົງໝັ້ນໃນສິນສຳປະທາ ຊັກຊວນຄົນທີ່ມີຄວາມຊື່ຖືໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນ ດຳລົງໝັ້ນໃນຈາຄະສຳປະທາ ຊັກຊວນຄົນທີ່ມີປັນຍາຊາມໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນ ດຳລົງໝັ້ນໃນປັນຍາສຳປະທາ ເລີດກວ່າການປະພຶດປະໂຫຍດທັງຫຼາຍ ການທີ່ພຣະໂສດາບັນມິຕິນສະເໝີກັບພຣະໂສດາບັນ ພຣະສະກະທາຄາມີ ມິຕິນສະເໝີກັບພຣະສະກະທາຄາມີ ພຣະອະນາຄາມີ ມິຕິນສະເໝີກັບພຣະອະນາຄາມີ ພຣະອະຣະຫັນມິຕິນສະເໝີກັບ ພຣະອະຣະຫັນ ເລີດກວ່າຄວາມມິຕິນສະເໝີທັງຫຼາຍ ນີ້ຮຽກວ່າ ສັງຄະທະພະລະ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພະລະ ໔ ປະການເປັນຢ່າງນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະຣິຍະສາວົກປະກອບດ້ວຍພະລະ ໔ ປະການນີ້ ຍ່ອມຂ້າມພົ້ນໄພ ໔ ປະການໄດ້ ໄພ ໔ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອາຊີວິກະໄພ	(ໄພເນື່ອງດ້ວຍການລ້ຽງຊີບ)
໒. ອະສິໂລກະໄພ	(ໄພຄືຄວາມເສື່ອມເສຍຊື່ສຽງ)
໓. ປະຣິສະສາຣັດຊະໄພ	(ໄພຄືຄວາມເກງກົວໃນບໍລິສັດ)
໔. ມໍຣະນະໄພ	(ໄພຄືຄວາມຕາຍ)
໕. ທຸກຄະຕິໄພ	(ໄພຄືທຸກຄະຕິ)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະຣິຍະສາວົກພິຈາລະນາເຫັນດັ່ງນີ້ວ່າ ເຮົາບໍ່ຢ້ານອາຊີວິກະໄພ ເຮົາຈັກຢ້ານອາຊີວິກະໄພໄປເຮັດຫຍັງ ເຮົາມີພະລະ ໔ ປະການ ຄື (໑) ປັນຍາພະລະ (໒) ວິຣິຍະພະລະ (໓) ອະນະວັດຊະພະລະ (໔) ສັງຄະທະພະລະ ຄົນມີປັນຍາຊາມເພິ່ງຢ້ານອາຊີວິກະໄພ ຄົນຂີ້ຄ້ານເພິ່ງຢ້ານອາຊີວິກະໄພ ຄົນມີວຽກງານທາງກາຍທີ່ມີໂທດ ມີວຽກງານທາງວາຈາທີ່ມີໂທດ ແລະມີວຽກງານທາງໃຈທີ່ມີໂທດເພິ່ງຢ້ານອາຊີວິກະໄພ ຄົນຜູ້ບໍ່ສົງເຄາະໃຜ ໆ ເພິ່ງຢ້ານອາຊີວິກະໄພ

ເຮົາບໍ່ຢ້ານອະສິໂລກະໄພ	໑໙໑
ເຮົາບໍ່ຢ້ານປະຣິສະສາຣັດຊະໄພ	໑໙໑
ເຮົາບໍ່ຢ້ານມໍຣະນະໄພ	໑໙໑

ເຮົາບໍ່ຢ້ານທຸກຄະຕິໄພ ເຮົາຈັກຢ້ານທຸກຄະຕິໄພໄປເຮັດຫຍັງ ເຮົາມີພະລະ ໔ ປະການ ຄື (໑) ປັນຍາພະລະ (໒) ວິຣິຍະພະລະ (໓) ອະນະວັດຊະພະລະ (໔) ສັງຄະຫະພະລະ ຄົນມີ ປັນຍາຊາມເພິ່ງຢ້ານທຸກຄະຕິໄພ ຄົນຂີ້ຄ້ານເພິ່ງຢ້ານທຸກຄະຕິໄພ ຄົນມີວຽກງານທາງກາຍທີ່ມີ ໂທດ ມີວຽກງານທາງວາຈາທີ່ມີໂທດ ແລະມີວຽກງານທາງໃຈທີ່ມີໂທດເພິ່ງຢ້ານທຸກຄະຕິໄພ ຄົນ ຜູ້ບໍ່ສົງເຄາະໃຜ ໆ ເພິ່ງຢ້ານທຸກຄະຕິໄພ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະຣິຍະສາວົກປະກອບດ້ວຍພະລະ ໔ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມຂ້າມພັນໄພ ໔ ປະການນີ້ໄດ້

ພະລະສູດທີ ໔ ຈົບ

໖. ເສວະນາສູດ

ວ່າດ້ວຍສິ່ງທີ່ ຄວນເສບແລະບໍ່ຄວນເສບ

[໖] ໃນທີ່ນັ້ນ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດຮຽກພິກຂຸທັງຫຼາຍມາກ່າວວ່າ ຯລຯ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດ ໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ ວ່າ

ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ແມ່ນບຸກຄົນກໍເພິ່ງຮູ້ວ່າມີ ໒ ປະເພດ ຄື ບຸກຄົນທີ່ຄວນຄົບ ແລະບຸກຄົນທີ່ ບໍ່ຄວນຄົບ ແມ່ນຈິວອນກໍເພິ່ງຮູ້ວ່າມີ ໒ ຢ່າງ ຄື ຈິວອນທີ່ຄວນໃຊ້ສອຍ ແລະຈິວອນທີ່ບໍ່ ຄວນໃຊ້ສອຍ ແມ່ນບິນທະບາດກໍເພິ່ງຮູ້ວ່າມີ ໒ ຢ່າງ ຄື ບິນທະບາດທີ່ຄວນສັນ ແລະບິນທະ ບາດທີ່ບໍ່ຄວນສັນ ແມ່ນເສນາສະນະກໍເພິ່ງຮູ້ວ່າມີ ໒ ຢ່າງ ຄື ເສນາສະນະທີ່ຄວນຢູ່ອາໄສ ແລະ ເສນາສະນະທີ່ບໍ່ຄວນຢູ່ອາໄສ ແມ່ນບ້ານແລະນິຄົມກໍເພິ່ງຮູ້ວ່າມີ ໒ ຢ່າງ ຄື ບ້ານ ແລະນິຄົມທີ່ ຄວນຢູ່ອາໄສ ບ້ານແລະນິຄົມທີ່ບໍ່ຄວນຢູ່ອາໄສ ແມ່ນຊົນນະບົດແລະປະເທດກໍເພິ່ງຮູ້ວ່າມີ ໒ ຢ່າງ ຄື ຊົນນະບົດ ແລະປະເທດທີ່ຄວນຢູ່ກຫອາໄສ ແລະຊົນນະບົດ ແລະປະເທດທີ່ບໍ່ຄວນຢູ່ ອາໄສ

ເຮົາກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນີ້ ໒ ວ່າ “ແມ່ນບຸກຄົນກໍເພິ່ງຮູ້ວ່າມີ ໒ ປະເພດ ຄື ບຸກຄົນ ທີ່ຄວນຄົບ ແລະບຸກຄົນທີ່ບໍ່ຄວນຄົບ” ເພາະອາໄສເຫດອັນໃດ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ

ເພາະອາໄສເຫດນີ້ວ່າ ບັນດາບຸກຄົນ ໒ ປະເພດນັ້ນ ບຸກຄົນໃດພິກຂຸຮູ້ວ່າ “ເມື່ອເຮົາຄົບ ບຸກຄົນນີ້ ອະກຸສິນທຳທັງຫຼາຍຈະເລີນຍິ່ງຂຶ້ນ ກຸສົນທຳທັງຫຼາຍເສື່ອມໄປ ບໍ່ຣິຂານ ສຳລັບຊີວິດ ເຫຼົ່າໃດ ຄື ຈິວອນ ບິນທະບາດ ເສນາສະນະ ແລະຄິລານະປັດໄຈເພສັດຊະບໍຣິຂານ ທີ່ເຮົາຜູ້ເປັນ ບັນພະຊົດຄວນກຽມໄວ້ໃຫ້ພ້ອມ ບໍຣິຂານສຳລັບຊີວິດເຫຼົ່ານັ້ນຍ່ອມເກີດຂຶ້ນໄດ້ໂດຍຍາກ ແລະ

ປະໂຫຍດຄືຄວາມເປັນສະມະນະທີ່ເຮົາອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດ ຕ້ອງການ ກໍຍັງບໍ່ເຖິງຄວາມຈະເລີນເຕັມທີ່ ” ພິກຂຸແມ່ນຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນໃນເວລາກາງຄືນຫຼືກາງເວັນ ກໍຕາມ ກໍບໍ່ຕ້ອງບອກລາ ຈາກໄປໄດ້ ບໍ່ຄວນຕິດຕາມບຸກຄົນນັ້ນໄປ

ບຸກຄົນໃດພິກຂຸຮູ້ວ່າ “ເມື່ອເຮົາຄົບບຸກຄົນນີ້ແລ ອະກຸສົນທຳທັງຫຼາຍຈະເລີນຍິ່ງຂຶ້ນ ກຸສົນທຳທັງຫຼາຍເສື່ອມໄປ ບໍ່ຣິຂານສຳລັບຊີວິດເຫຼົ່າໃດ ຄື ຈິວອນ ບິນທະບາດ ເສນາສະນະ ແລະຄືລານະ ປັດໄຈເພສັດຊະບໍຣິຂານ ທີ່ເຮົາຜູ້ເປັນບັນພະຊົດຄວນກຽມໄວ້ໃຫ້ພ້ອມ ບໍ່ຣິຂານສຳລັບຊີວິດເຫຼົ່ານັ້ນຍ່ອມເກີດຂຶ້ນໄດ້ໂດຍຍາກ ແລະປະໂຫຍດ ຄື ຄວາມເປັນສະມະນະທີ່ເຮົາອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດຕ້ອງການ ກໍຍັງບໍ່ເຖິງຄວາມຈະເລີນເຕັມທີ່ ” ພິກຂຸແມ່ນຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນ ກໍບໍ່ຕ້ອງບອກລາ ຈາກໄປໄດ້ ບໍ່ຄວນຕິດຕາມບຸກຄົນນັ້ນໄປ

ບຸກຄົນໃດພິກຂຸຮູ້ວ່າ “ເມື່ອເຮົາຄົບບຸກຄົນນີ້ ອະກຸສົນທຳທັງຫຼາຍເສື່ອມໄປ ກຸສົນທຳທັງຫຼາຍຈະເລີນຍິ່ງຂຶ້ນ ບໍ່ຣິຂານສຳລັບຊີວິດເຫຼົ່າໃດ ຄື ຈິວອນ ບິນທະບາດ ເສນາສະນະ ແລະຄືລານະປັດໄຈເພສັດຊະບໍຣິຂານ ທີ່ເຮົາຜູ້ເປັນບັນພະຊົດຄວນກຽມໄວ້ໃຫ້ພ້ອມ ບໍ່ຣິຂານສຳລັບຊີວິດເຫຼົ່ານັ້ນຍ່ອມເກີດຂຶ້ນໄດ້ໂດຍຍາກ ແລະປະໂຫຍດຄືຄວາມເປັນສະມະນະ ທີ່ເຮົາອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດຕ້ອງການ ກໍຍັງບໍ່ເຖິງຄວາມຈະເລີນເຕັມທີ່ ” ພິກຂຸຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນ ແລ້ວຄວນຕິດຕາມບຸກຄົນນັ້ນໄປ ບໍ່ຄວນຈາກໄປ

ບຸກຄົນໃດພິກຂຸຮູ້ວ່າ “ເມື່ອເຮົາຄົບບຸກຄົນນີ້ ອະກຸສົນທຳທັງຫຼາຍເສື່ອມໄປ ກຸສົນທຳທັງຫຼາຍຈະເລີນຍິ່ງຂຶ້ນ ແລະບໍ່ຣິຂານສຳລັບຊີວິດເຫຼົ່າໃດ ຄື ຈິວອນ ບິນທະບາດ ເສນາສະນະ ແລະຄືລານະປັດໄຈເພສັດຊະບໍຣິຂານ ທີ່ເຮົາຜູ້ເປັນບັນພະຊົດຄວນກຽມໄວ້ໃຫ້ພ້ອມ ບໍ່ຣິຂານສຳລັບຊີວິດເຫຼົ່ານັ້ນຍ່ອມເກີດຂຶ້ນໄດ້ໂດຍຍາກ ແລະປະໂຫຍດຄືຄວາມເປັນສະມະນະ ທີ່ເຮົາອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດຕ້ອງການ ກໍຍັງບໍ່ເຖິງຄວາມຈະເລີນເຕັມທີ່ ” ພິກຂຸຄວນຕິດຕາມບຸກຄົນນັ້ນໄປຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ ບໍ່ເພິ່ງຈາກໄປ ແມ່ນຈະຖືກຂັບໄລ່ກໍຕາມ

ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນວ່າ “ແມ່ນບຸກຄົນກໍເພິ່ງຮູ້ວ່າມີ ໒ ປະເພດ ຄື ບຸກຄົນທີ່ຄວນຄົບ ແລະບຸກຄົນທີ່ບໍ່ຄວນຄົບ”

ເຮົາກ່າວໄວ້ແລ້ວເຊັ່ນນີ້ແລ້ວວ່າ “ແມ່ນຈິວອນກໍເພິ່ງຮູ້ວ່າມີ ໒ ຢ່າງ ຄື ຈິວອນທີ່ຄວນໃຊ້ສອຍ ແລະຈິວອນທີ່ບໍ່ຄວນໃຊ້ສອຍ” ເພາະອາໄສເຫດອັນໃດ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ

ເພາະອາໄສເຫດນີ້ວ່າ ບັນດາຈິວອນ ໒ ຢ່າງນັ້ນ ຈິວອນໃດພິກຂຸຮູ້ວ່າ “ເມື່ອເຮົາໃຊ້ສອຍຈິວອນນີ້ ອະກຸສົນທຳທັງຫຼາຍຈະເລີນຍິ່ງຂຶ້ນ ກຸສົນທຳທັງຫຼາຍເສື່ອມໄປ” ຈິວອນນີ້ບໍ່ຄວນ

ໃຊ້ສອຍ ຈິວອນໃດພິກຂຸຮູ້ວ່າ “ເມື່ອເຮົາໃຊ້ສອຍຈິວອນນີ້ ອະກຸສິນທຳທັງຫຼາຍເສື່ອມໄປ ກຸສົນທຳທັງຫຼາຍຈະເລີນຍິ່ງຂຶ້ນ” ຈິວອນນີ້ຄວນໃຊ້ສອຍ

ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນວ່າ “ແມ່ນຈິວອນກໍເພິ່ງຮູ້ວ່າມີ ໒ ຢ່າງ ຄື ຈິວອນທີ່ໃຊ້ຄວນສອຍ ແລະຈິວອນທີ່ບໍ່ຄວນໃຊ້ສອຍ”

ເຮົາກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນີ້ແລ້ວວ່າ “ແມ່ນບິນທະບາດກໍເພິ່ງຮູ້ວ່າມີ ໒ ຢ່າງ ຄື ບິນທະບາດ ທີ່ຄວນສັ່ນແລະບິນທະບາດທີ່ບໍ່ຄວນສັ່ນ” ເພາະອາໄສເຫດອັນໃດ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ

ເພາະອາໄສເຫດນີ້ວ່າ ບັນດາບິນທະບາດ ໒ ຢ່າງນັ້ນ ບິນທະບາດໃດພິກຂຸຮູ້ວ່າ “ເມື່ອເຮົາສັ່ນບິນທະບາດນີ້ແລ ອະກຸສິນທຳທັງຫຼາຍຈະເລີນຍິ່ງຂຶ້ນ ກຸສົນທຳທັງຫຼາຍເສື່ອມໄປ ບິນທະບາດນີ້ບໍ່ຄວນສັ່ນ ບິນທະບາດໃດພິກຂຸຮູ້ວ່າ “ເມື່ອເຮົາສັ່ນບິນທະບາດນີ້ແລ ອະກຸສິນທຳທັງຫຼາຍເສື່ອມໄປ ກຸສົນທຳທັງຫຼາຍຈະເລີນຍິ່ງຂຶ້ນ” ບິນທະບາດນີ້ຄວນສັ່ນ

ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນວ່າ “ແມ່ນບິນທະບາດກໍເພິ່ງຮູ້ວ່າມີ ໒ ຢ່າງ ຄື ບິນທະບາດທີ່ຄວນສັ່ນ ແລະບິນທະບາດທີ່ບໍ່ຄວນສັ່ນ”

ເຮົາກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນີ້ແລ້ວວ່າ “ແມ່ນເສນາສະນະກໍເພິ່ງຮູ້ວ່າມີ ໒ ຢ່າງ ຄື ເສນາສະນະທີ່ຄວນຢູ່ອາໄສ ແລະເສນາສະນະທີ່ບໍ່ຄວນຢູ່ອາໄສ” ເພາະອາໄສເຫດອັນໃດ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວ ໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ

ເພາະອາໄສເຫດນີ້ວ່າ ບັນດາເສນາສະນະ ໒ ຢ່າງນັ້ນ ເສນາສະນະໃດພິກຂຸຮູ້ວ່າ “ເມື່ອເຮົາຢູ່ອາໄສເສນາສະນະນີ້ ອະກຸສິນທຳທັງຫຼາຍຈະເລີນຍິ່ງຂຶ້ນ ກຸສົນທຳທັງຫຼາຍເສື່ອມໄປ” ເສນາສະນະນີ້ບໍ່ຄວນຢູ່ອາໄສ ເສນາສະນະໃດພິກຂຸຮູ້ວ່າ “ເມື່ອເຮົາຢູ່ອາໄສ ເສນາສະນະນີ້ ອະກຸສິນທຳທັງຫຼາຍເສື່ອມໄປ ກຸສົນທຳທັງຫຼາຍຈະເລີນຍິ່ງຂຶ້ນ” ເສນາສະນະນີ້ຄວນໃຊ້ສອຍ

ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນວ່າ “ແມ່ນເສນາສະນະກໍເພິ່ງຮູ້ວ່າມີ ໒ ຢ່າງ ຄື ເສນາສະນະທີ່ຄວນຢູ່ອາໄສ ແລະເສນາສະນະທີ່ບໍ່ຄວນຢູ່ອາໄສ”

ເຮົາກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນີ້ວ່າ “ແມ່ນບ້ານແລະນິຄົມກໍເພິ່ງຮູ້ວ່າມີ ໒ ຢ່າງ ຄື ບ້ານ ແລະນິຄົມທີ່ຄວນຢູ່ອາໄສ ບ້ານແລະນິຄົມທີ່ບໍ່ຄວນຢູ່ອາໄສ” ເພາະອາໄສເຫດອັນໃດ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ

ເພາະອາໄສເຫດນີ້ວ່າ ບັນດາບ້ານແລະນິຄົມ ໒ ຢ່າງນັ້ນ ບ້ານແລະນິຄົມໃດ ພິກຂຸຮູ້ວ່າ “ເມື່ອເຮົາຢູ່ອາໄສບ້ານແລະນິຄົມນີ້ ອະກຸສິນທຳທັງຫຼາຍຈະເລີນຍິ່ງຂຶ້ນ ກຸສົນທຳທັງຫຼາຍເສື່ອມໄປ” ບ້ານແລະນິຄົມນີ້ບໍ່ຄວນຢູ່ອາໄສ ບ້ານແລະນິຄົມໃດພິກຂຸຮູ້ວ່າ “ເມື່ອເຮົາຢູ່ອາໄສບ້ານ

ແລະນິຄົມນີ້ ອະກຸສິນທຳທັງຫຼາຍເສື່ອມໄປ ກຸສິນທຳທັງຫຼາຍຈະເລີນຍິ່ງຂຶ້ນ” ບ້ານແລະນິຄົມນີ້ ຄວນຢູ່ອາໄສ

ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນວ່າ “ແມ່ນບ້ານ ແລະນິຄົມກໍເພິ່ງຮູ້ວ່າມີ ໒ ຢ່າງ ຄື ບ້ານແລະນິຄົມທີ່ຄວນຢູ່ອາໄສ ແລະບ້ານແລະນິຄົມທີ່ບໍ່ຄວນຢູ່ອາໄສ”

ເຮົາກ່າວໄວ້ແລ້ວເຊັ່ນນີ້ວ່າ “ແມ່ນຊົນນະບົດ ແລະປະເທດກໍເພິ່ງຮູ້ວ່າມີ ໒ ຢ່າງ ຄື ຊົນນະບົດ ແລະປະເທດທີ່ຄວນຢູ່ອາໄສ ຊົນນະບົດແລະປະເທດທີ່ບໍ່ຄວນຢູ່ອາໄສ” ເພາະອາໄສ ເຫດອັນໃດ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ

ເພາະອາໄສເຫດນັ້ນວ່າ ບັນດາຊົນນະບົດແລະປະເທດ ໒ ຢ່າງນັ້ນ ຊົນນະບົດແລະປະເທດໃດພິກຂຸຮູ້ວ່າ “ເມື່ອເຮົາຢູ່ອາໄສຊົນນະບົດ ແລະປະເທດນີ້ ອະກຸສິນທຳທັງຫຼາຍຈະເລີນຍິ່ງຂຶ້ນ ກຸສິນທຳທັງຫຼາຍເສື່ອມໄປ ຊົນນະບົດ ແລະປະເທດນີ້ບໍ່ຄວນຢູ່ອາໄສ ຊົນນະບົດ ແລະປະເທດໃດພິກຂຸຮູ້ວ່າ “ເມື່ອເຮົາຢູ່ອາໄສຊົນນະບົດ ແລະປະເທດນີ້ ອະກຸສິນທຳທັງຫຼາຍເສື່ອມໄປ ກຸສິນທຳທັງຫຼາຍ ຈະເລີນຍິ່ງຂຶ້ນ” ຊົນນະບົດ ແລະປະເທດນີ້ຄວນຢູ່ອາໄສ

ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນວ່າ “ແມ່ນຊົນນະບົດ ແລະປະເທດກໍເພິ່ງຮູ້ວ່າມີ ໒ ຢ່າງ ຄື ຊົນນະບົດແລະປະເທດທີ່ຄວນຢູ່ອາໄສ ແລະຊົນນະບົດແລະປະເທດທີ່ບໍ່ຄວນຢູ່ອາໄສ”

ເສວະນາສູດທີ ໖ ຈົບ

໗. ສຸຕະວາສູດ

ວ່າດ້ວຍປະຣິພາຊິກຊີສຸຕະວາ

[໗] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນພູຄິດຊະກູດ ເຂດເມືອງຣາດຊະຄຶ ຄັ້ງນັ້ນ ປະຣິພາຊິກຊີ ສຸຕະວາເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ສິນທະນາປາໄສ ກັບພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ພໍເປັນທີ່ບັນເທີງໃຈພໍເປັນທີ່ຣະນຶກເຖິງກັນແລ້ວນັ້ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ

“ຂ້າແດ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຜູ້ຈະເລີນ ສະໄໝໜຶ່ງ ຂ້າພຣະອົງຢູ່ໃນເມືອງຣາດຊະຄຶ ອັນມີຊື່ວ່າຄິວິບຊະນີ ໃນທີ່ນັ້ນ ຂ້າພຣະອົງໄດ້ສະດັບຮັບມາສະເພາະພຣະພັກ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າວ່າ “ສຸຕະວາ ພິກຂຸໃດ ເປັນອະຣະຫັນຕະຂີນາສົບ ຢູ່ຈົບພົມມະຈັນແລ້ວ ເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດສຳເລັດແລ້ວ ປົງພາຣະໄດ້ແລ້ວ ບັນລຸປະໂຫຍດຕົນໂດຍລຳດັບແລ້ວ ສິ້ນພະວະ

ສັງໂຍດແລ້ວ ລຸດພົ້ນແລ້ວເພາະຮູ້ໂດຍຊອບ ພິກຂຸນັ້ນ ບໍ່ອາດຈະລ່ວງລະເມີດຖານະ ໕ ປະການໄດ້ ຄື

໑. ບໍ່ອາດຈະຈົງໃຈປົງຊີວິດສັດ
໒. ບໍ່ອາດຈະຖືເອົາສິ່ງຂອງທີ່ເຈົ້າຂອງເຂົາບໍ່ໄດ້ໃຫ້ອັນເປັນສ່ວນແຫ່ງຄວາມເປັນຂະໂມຍ
໓. ບໍ່ອາດຈະເສບເມຖຸນທຳ
໔. ບໍ່ອາດຈະເວົ້າຕົວະທັງທີ່ຮູ້
໕. ບໍ່ອາດຈະສະສົມບໍຣິໂພກກາມເໝືອນທີ່ເຄີຍເປັນຄະລິຫັດມາກ່ອນ

ຄຳນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສະດັບຮັບມາຈາກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໃສ່ໃຈຊົງຈຳໄວ້ໄດ້ຖືກຕ້ອງດີແລ້ວ ແມ່ນບໍ່ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ສຸຕະວາ ແມ່ນແລ້ວ ຄຳນີ້ທ່ານໄດ້ສະດັບຮັບມາໃສ່ໃຈຊົງຈຳໄວ້ໄດ້ຖືກຕ້ອງດີແລ້ວ ສຸຕະວາ ເວລາກ່ອນ ແລະເວລານີ້ ເຮົາກໍຍັງກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ ພິກຂຸໃດ ເປັນ ອະຣະຫັນຕະຊີນາສົບ ຢູ່ຈົບພົມມະຈັນແລ້ວ ເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດສຳເລັດແລ້ວ ປົງພາຣະໄດ້ແລ້ວ ບັນລຸປະໂຫຍດຕົນໂດຍລຳດັບແລ້ວ ສິ້ນພະວະສັງໂຍດແລ້ວ ລຸດພົ້ນແລ້ວເພາະຮູ້ໂດຍຊອບ ພິກຂຸນັ້ນບໍ່ອາດຈະລ່ວງລະເມີດຖານະ ໗ ປະການ ຄື

໑. ບໍ່ອາດຈະຈົງໃຈປົງຊີວິດສັດ
໒. ບໍ່ອາດຈະຖືເອົາສິ່ງຂອງທີ່ເຈົ້າຂອງເຂົາບໍ່ໄດ້ໃຫ້ອັນເປັນສ່ວນແຫ່ງຄວາມເປັນຂະໂມຍ
໓. ບໍ່ອາດຈະເສບເມຖຸນທຳ
໔. ບໍ່ອາດຈະເວົ້າຕົວະທັງທີ່ຮູ້
໕. ບໍ່ອາດຈະສະສົມບໍຣິໂພກກາມເໝືອນທີ່ເຄີຍເປັນຄະລິຫັດມາກ່ອນ
໖. ບໍ່ອາດຈະລຳອຽງເພາະຮັກ
໗. ບໍ່ອາດຈະລຳອຽງເພາະຊັງ
໘. ບໍ່ອາດຈະລຳອຽງເພາະຫຼົງ
໙. ບໍ່ອາດຈະລຳອຽງເພາະຢ້ານ

ສຸຕະວາ ເວລາກ່ອນ ແລະເວລານີ້ ເຮົາກໍຍັງກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ພິກຂຸໃດ ເປັນອະຣະຫັນຕະຊີນາສົບ ຢູ່ຈົບພົມມະຈັນແລ້ວ ເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດສຳເລັດແລ້ວ ປົງພາຣະໄດ້ແລ້ວ ບັນລຸປະໂຫຍດຕົນໂດຍລຳດັບແລ້ວ ສິ້ນພະວະສັງໂຍດແລ້ວ ລຸດພົ້ນແລ້ວເພາະຮູ້ໂດຍຊອບ ພິກຂຸນັ້ນບໍ່ອາດຈະລ່ວງລະເມີດຖານະ ໙ ປະການນີ້ແລ້ວ”

໘. ສັດຊະສູດ

ວ່າດ້ວຍປະຣິພາຊີກຊື່ສັດຊະ

[໘] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນພູຄິດຊະກູດ ເຂດເມືອງຣາດຊະຄຶ ຄັ້ງນັ້ນ ປະຣິພາຊີກຊື່ ສັດຊະ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ສົນທະນາປາໄສ ກັບພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ພໍເປັນທີ່ບັນເທີງໃຈພໍເປັນທີ່ຣະນຶກເຖິງກັນແລ້ວນັ້ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ຂ້າແດ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຜູ້ຈະເລີນ ສະໄໝໜຶ່ງ ຂ້າພຣະອົງຢູ່ໃນເມືອງຣາດຊະຄຶ ອັນມີຊື່ວ່າຄິຣິພິບຊະນີ ໃນທີ່ນັ້ນ ຂ້າພຣະອົງໄດ້ສະດັບຮັບມາສະເພາະພຣະພັກ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າວ່າ “ສັດຊະ ພິກຂຸໃດເປັນອະຣະຫັນຕະຂີນາສົບ ຢູ່ຈົບພົມມະຈັນແລ້ວ ເຮັດກິດທີ່ຄວນ ເຮັດສຳເລັດແລ້ວ ປົງພາຣະໄດ້ແລ້ວ ບັນລຸປະໂຫຍດຕົນໂດຍລຳດັບແລ້ວ ສິ້ນພະວະສັງໂຍດ ແລ້ວ ລຸດພົ້ນແລ້ວເພາະຮູ້ໂດຍຊອບ ພິກຂຸນັ້ນບໍ່ອາດຈະລ່ວງລະເມີດຖານະ ໔ ປະການ ຄື

໑. ບໍ່ອາດຈະຈົງໃຈປົງຊີວິດສັດ
໒. ບໍ່ອາດຈະຖືເອົາສິ່ງຂອງທີ່ເຈົ້າຂອງເຂົາບໍ່ໄດ້ໃຫ້ອັນເປັນສ່ວນແຫ່ງຄວາມເປັນຂະໂມຍ
໓. ບໍ່ອາດຈະເສບເມຖຸນທຳ
໔. ບໍ່ອາດຈະເວົ້າຕົວະທັງທີ່ຮູ້
໕. ບໍ່ອາດຈະສະສົມບໍຣິໂພກກາມເໝືອນທີ່ເຄີຍເປັນຄະລິທັດມາກ່ອນ

ຄຳນີ້ຂ້າພຣະອົງໄດ້ສະດັບຮັບມາຈາກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໃສ່ໃຈຊົງຈຳໄວ້ໄດ້ຖືກຕ້ອງດີແລ້ວ ແມ່ນບໍ່ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ສັດຊະ ຈົງ ຄຳນີ້ທ່ານໄດ້ສະດັບຮັບມາໃສ່ໃຈຊົງຈຳໄວ້ ໄດ້ ຖືກຕ້ອງດີແລ້ວ ສັດຊະ ເວລາກ່ອນແລະເວລານີ້ ເຮົາກໍຍັງກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ ພິກຂຸໃດເປັນອະຣະຫັນຕະ- ຂີນາສົບ ຢູ່ຈົບພົມມະຈັນແລ້ວ ເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດສຳເລັດແລ້ວ ປົງພາຣະໄດ້ແລ້ວ ບັນລຸປະໂຫຍດຕົນໂດຍລຳດັບແລ້ວ ສິ້ນພະວະສັງໂຍດແລ້ວ ລຸດພົ້ນແລ້ວເພາະຮູ້ໂດຍຊອບ ພິກຂຸນັ້ນ ບໍ່ອາດຈະລ່ວງລະເມີດຖານະ ໗ ປະການ ຄື

໑. ບໍ່ອາດຈະຈົງໃຈປົງຊີວິດສັດ
໒. ບໍ່ອາດຈະຖືເອົາສິ່ງຂອງທີ່ເຈົ້າຂອງເຂົາບໍ່ໄດ້ໃຫ້ອັນເປັນສ່ວນແຫ່ງຄວາມເປັນຂະໂມຍ
໓. ບໍ່ອາດຈະເສບເມຖຸນທຳ
໔. ບໍ່ອາດຈະເວົ້າຕົວະທັງທີ່ຮູ້
໕. ບໍ່ອາດຈະສະສົມບໍຣິໂພກກາມເໝືອນທີ່ເຄີຍເປັນຄະລິທັດມາກ່ອນ
໖. ບໍ່ອາດຈະສະສົມບໍຣິໂພກກາມເໝືອນທີ່ເຄີຍເປັນຄະລິທັດມາກ່ອນ
໗. ບໍ່ອາດຈະສະສົມບໍຣິໂພກກາມເໝືອນທີ່ເຄີຍເປັນຄະລິທັດມາກ່ອນ

- ຝ. ບໍ່ອາດຈະບອກຄືນພຣະພຸດທະເຈົ້າ
- ກ. ບໍ່ອາດຈະບອກຄືນພຣະທຳ
- ຝ. ບໍ່ອາດຈະບອກຄືນພຣະສິງ
- ຝ. ບໍ່ອາດຈະບອກຄືນສິກຂາ

ສັດຊະ ເວລາກ່ອນແລະເວລານີ້ ເຮົາກໍຍັງກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ພິກຂຸໃດເປັນອະຣະຫັນຕະ
ຂີນາສົບ ຢູ່ຈົບພົມມະຈັນແລ້ວ ເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດສຳເລັດແລ້ວ ປົງພາຣະໄດ້ແລ້ວ ບັນລຸ
ປະໂຫຍດຕົນໂດຍລຳດັບແລ້ວ ສິນພະວະສັງໂຍດແລ້ວ ລຸດພົ້ນແລ້ວເພາະຮູ້ໂດຍຊອບ ພິກຂຸ
ນັ້ນບໍ່ອາດຈະລ່ວງລະເມີດຖານະ ຝ ປະການນີ້ແລ້”

ສັດຊະສູດທີ ໘ ຈົບ

໖. ປຸກຄະລະສູດ

ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນ ໖ ຈຳພວກ

[໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໖ ຈຳພວກນີ້ ມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ບຸກຄົນ ໖ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

- ໑. ພຣະອະຣະຫັນ
- ໒. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອອະຣະຫັດຕະຜົນ
- ໓. ພຣະອະນາຄາມີ
- ໔. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມີຜົນ
- ໕. ພຣະສະກະທາຄາມີ
- ໖. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມີຜົນ
- ໗. ພຣະໂສດາບັນ
- ໘. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນ
- ໙. ປຸຖຸຊົນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໖ ຈຳພວກນີ້ແລ ມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ປຸກຄະລະສູດທີ ໖ ຈົບ

໑໐. ອາທູເນີຍຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ

[໑໐] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໙ ຈຳພວກນີ້ ເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຄວນແກ່ຂອງຕ້ອນຮັບ ຄວນແກ່ທັກຂີນາ ຄວນແກ່ການກະທຳອັນຊະລີ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດ ຂອງໂລກ

ບຸກຄົນ ໙ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ພຣະອະຣະຫັນ
໒. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອອະຣະຫັດຕະຜົນ
໓. ພຣະອະນາຄາມີ
໔. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມີຜົນ
໕. ພຣະສະກະທາຄາມີ
໖. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມີຜົນ
໗. ພຣະໂສດາບັນ
໘. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນ
໙. ໂຄຕະຣະພູບຸກຄົນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໙ ຈຳພວກນີ້ ເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຯລຯ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

ອາທູເນີຍຍະສູດທີ ໑໐ ຈົບ

ສຳໂພທິວັກທີ ໑ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ສຳໂພທິສູດ	໒. ນິດສະຍະສູດ
໓. ເມຄິຍະສູດ	໔. ນັນທະກະສູດ
໕. ພະລະສູດ	໖. ເສວະນາສູດ
໗. ສຸຕະວາສູດ	໘. ສັດຊະສູດ
໙. ປຸກຄະລະສູດ	໑໐. ອາທູເນີຍຍະສູດ

໒. ສີຫະນາທະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍການບັນລືສີຫະນາດ

໑. ສີຫະນາທະສູດ

ວ່າດ້ວຍການບັນລືສີຫະນາດ

[໑໑] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນພຣະເຊຕະວັນ ອາຮາມຂອງອະນາຖະບິນຖະກະເສດຖີ ເຂດເມືອງສາວັດຖີ ຄັ້ງນັ້ນແລ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພຣະອົງຈຳພັນສາຢູ່ໃນເມືອງສາວັດຖີແລ້ວ ປາຖະໜາຈະຈາຣິກໄປໃນຊົນນະບົດ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ສາຣີບຸດ ທ່ານຈົ່ງກຳນົດເວລາທີ່ສົມຄວນໃນບັດນີ້ເທີ້ນ”

ລຳດັບນັ້ນ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດລຸກຈາກບ່ອນນັ່ງ ຖວາຍອະພິວາດພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າທຳປະທັກຂົນແລ້ວຈາກໄປ

ຄັ້ງນັ້ນ ເມື່ອທ່ານພຣະສາຣີບຸດຈາກໄປແລ້ວບໍ່ດົນ ພິກຂຸອົງໜຶ່ງໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດກະທົບຂ້າພຣະອົງແລ້ວ ບໍ່ຂໍໂທດ ແຕ່ກໍຈາຣິກໄປ”

ຕໍ່ມາ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງຮຽກພິກຂຸອົງໜຶ່ງມາຕັດວ່າ “ພິກຂຸ ທ່ານຈົ່ງມາ ຈົ່ງໄປຮຽກສາຣີບຸດຕາມຄຳຂອງເຮົາວ່າ “ທ່ານສາຣີບຸດ ພຣະສາດສະດາຮຽກຫາທ່ານ” ພິກຂຸນັ້ນທູນສະໜອງຮັບພຣະດຳຣັດພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແລ້ວ ເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະສາຣີບຸດເຖິງທີ່ຢູ່ໄດ້ກ່າວກັບທ່ານພຣະສາຣີບຸດດັ່ງນີ້ວ່າ “ທ່ານສາຣີບຸດ ພຣະສາດສະດາຮັບສັ່ງຮຽກຫາທ່ານ” ທ່ານພຣະສາຣີບຸດຮັບຄຳແລ້ວ

ສະໄໝນັ້ນ ທ່ານພຣະມະຫາໂມກຄັນລານະ ແລະທ່ານພຣະອານົນຖືລູກກຸນແຈທ່ຽວປະກາດໄປໃນວິຫານວ່າ “ອອກໄປເທີ້ນ ທ່ານຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ອອກໄປເທີ້ນ ທ່ານຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ບັດນີ້ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດຈັກບັນລືສີຫະນາດ ຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ”

ເມື່ອທ່ານພຣະສາຣີບຸດເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດ ແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງຕັດກັບທ່ານພຣະສາຣີບຸດວ່າ “ສາຣີບຸດ ເພື່ອນພົມມະຈາຣີອົງໜຶ່ງໃນທຳວິໄນນີ້ກ່າວຫາທ່ານວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ທ່ານພຣະ ສາຣີບຸດກະທົບຂ້າພຣະອົງແລ້ວ ບໍ່ຂໍໂທດ ແຕ່ກໍຈາຣິກໄປ”

ທ່ານພຣະສາຣີບຸດຂາບທູນວ່າ ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພິກຂຸໃດບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນກາຍະຄະຕາ ສະຕິ (ສະຕິໄປໃນກາຍ) ໄວ້ໃນກາຍ ພິກຂຸນັ້ນ ກະທົບເພື່ອນພົມມະຈາຣີອົງໃດອົງໜຶ່ງ ໃນທຳວິໄນ ນີ້ແລ້ວ ບໍ່ຂໍໂທດ ກໍເພິ່ງຈາຣິກໄປ

ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ

໑. ຊົນທັງຫຼາຍຍ່ອມຖິ້ມຂອງສະອາດແດ່ ຖິ້ມຂອງບໍ່ສະອາດແດ່ ຖິ້ມຄູດແດ່ ຖິ້ມມູດແດ່ ຖິ້ມນ້ຳລາຍແດ່ ຖິ້ມໜອງແດ່ ຖິ້ມເລືອດແດ່ ລົງເທິງແຜ່ນດິນ ແຕ່ແຜ່ນດິນກໍບໍ່ອິດອັດ ຣະອາ ຫຼື ຮັງກຽດສິ່ງນັ້ນ ແມ່ນສັນໃດ ຂ້າພຣະອົງກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ມີໃຈສະເໝີດ້ວຍແຜ່ນດິນ ໄພບູນ ເປັນ ມະຫັກຄະຕະ ບໍ່ມີຂອບເຂດ ບໍ່ມີເວນ ບໍ່ມີຄວາມບຽດບຽນຢູ່ ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພິກຂຸໃດ ບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນກາຍະຄະຕາສະຕິໄວ້ໃນກາຍ ພິກຂຸນັ້ນ ກະທົບເພື່ອນພົມມະຈາຣີອົງໃດອົງໜຶ່ງ ໃນ ພຣະທຳວິໄນນີ້ແລ້ວ ບໍ່ຂໍໂທດ ເພິ່ງຈາຣິກໄປ

໒. ຊົນທັງຫຼາຍຍ່ອມລ້າງຂອງສະອາດແດ່ ລ້າງຂອງບໍ່ສະອາດແດ່ ລ້າງຄູດແດ່ ລ້າງມູດ ແດ່ ລ້າງນ້ຳລາຍແດ່ ລ້າງໜອງແດ່ ລ້າງເລືອດແດ່ ໃນນ້ຳ ແຕ່ນ້ຳກໍບໍ່ອິດອັດ ຣະອາ ຫຼື ຮັງ ກຽດສິ່ງນັ້ນ ແມ່ນສັນໃດ ຂ້າພຣະອົງກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ມີໃຈສະເໝີດ້ວຍນ້ຳ ໄພບູນ ເປັນມະຫັກ ຄະຕະ ບໍ່ມີຂອບເຂດ ບໍ່ມີເວນ ບໍ່ມີຄວາມບຽດບຽນຢູ່ ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພິກຂຸໃດບໍ່ຕັ້ງໝັ ນກາຍະຄະຕາສະຕິໄວ້ໃນກາຍ ພິກຂຸນັ້ນກະທົບເພື່ອນພົມມະຈາຣີ ອົງໃດອົງໜຶ່ງໃນພຣະທຳ ວິໄນນີ້ແລ້ວ ບໍ່ຂໍໂທດ ເພິ່ງຈາຣິກໄປ

໓. ໄຟຍ່ອມໄໝ້ຂອງສະອາດແດ່ ໄໝ້ຂອງບໍ່ສະອາດແດ່ ໄໝ້ຄູດແດ່ ໄໝ້ມູດແດ່ ໄໝ້ ນ້ຳລາຍແດ່ ໄໝ້ໜອງແດ່ ໄໝ້ເລືອດແດ່ ແຕ່ໄຟກໍບໍ່ອິດອັດ ຣະອາ ຫຼື ຮັງກຽດສິ່ງນັ້ນ ແມ່ນ ສັນໃດ ຂ້າພຣະອົງກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ມີໃຈສະເໝີດ້ວຍໄຟ ໄພບູນ ເປັນມະຫັກຄະຕະ ບໍ່ມີຂອບ ເຂດ ບໍ່ມີເວນ ບໍ່ມີຄວາມບຽດບຽນຢູ່ ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພິກຂຸໃດບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນກາຍະຄະຕາ ສະຕິໄວ້ໃນກາຍ ພິກຂຸນັ້ນກະທົບເພື່ອນພົມມະຈາຣີອົງໃດອົງໜຶ່ງໃນພຣະທຳວິໄນນີ້ແລ້ວ ບໍ່ຂໍ ໂທດ ເພິ່ງຈາຣິກໄປ

໔. ລົມຍ່ອມພັດຂອງສະອາດແດ່ ພັດຂອງບໍ່ສະອາດແດ່ ພັດຄູດແດ່ ພັດມູດແດ່ ພັດນ້ຳ ລາຍແດ່ ພັດໜອງແດ່ ພັດເລືອດແດ່ ແຕ່ລົມກໍບໍ່ ອິດອັດ ຣະອາ ຫຼື ຮັງກຽດສິ່ງນັ້ນ ແມ່ນ

ສັນໃດ ຂ້າພະອົງກໍສັນນັ້ນ ຄືກັນ ມີໃຈສະເໝີດ້ວຍລົມ ໄພບູນ ເປັນມະຫັກຄະຕະ ບໍ່ມີຂອບເຂດ ບໍ່ມີເວນ ບໍ່ມີຄວາມບຽດບຽນຢູ່ ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພິກຂຸໃດບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນກາຍະຄະຕາສະຕິໄວ້ໃນກາຍ ພິກຂຸນັ້ນກະທົບເພື່ອນພົມມະຈາຣີອົງໃດອົງໜຶ່ງ ໃນພຣະທຳວິໄນນີ້ແລ້ວ ບໍ່ຂໍໂທດ ເພິ່ງຈາຣິກໄປ

໔. ຜ້າເຊັດຝຸ່ນຍ່ອມເຊັດຂອງສະອາດແດ່ ເຊັດຂອງບໍ່ສະອາດແດ່ ເຊັດຄູດແດ່ ເຊັດມູດແດ່ ເຊັດນ້ຳລາຍແດ່ ເຊັດໜອງແດ່ ເຊັດເລືອດແດ່ ແຕ່ຜ້າເຊັດທຸລີກໍບໍ່ອິດອັດ ຣະອາ ຫຼື ຮັງກຽດສິ່ງນັ້ນ ແມ່ນສັນໃດ ຂ້າພະອົງກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ມີໃຈສະເໝີດ້ວຍຜ້າເຊັດທຸລີ ໄພບູນ ເປັນມະຫັກຄະຕະ ບໍ່ມີຂອບເຂດ ບໍ່ມີເວນ ບໍ່ມີຄວາມບຽດບຽນຢູ່ ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພິກຂຸໃດບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນກາຍະຄະຕາສະຕິໄວ້ໃນກາຍ ພິກຂຸນັ້ນກະທົບເພື່ອນພົມມະຈາຣີ ອົງໃດອົງໜຶ່ງໃນພຣະທຳວິໄນນີ້ແລ້ວ ບໍ່ຂໍໂທດ ເພິ່ງຈາຣິກໄປ

໕. ເດັກຈັນທານຜູ້ຊາຍ ຫຼື ເດັກຈັນທານຜູ້ຍິງ ຫົວກະຕ່າ ນຸ່ງຜ້າຊາຍຂາດ ເມື່ອເຂົ້າໄປສູ່ບ້ານຫຼືນິຄົມ ຍ່ອມຕັ້ງຈິດນອບນ້ອມເທົ່ານັ້ນເຂົ້າໄປ ແມ່ນສັນໃດ ຂ້າພະອົງກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ມີໃຈສະເໝີດ້ວຍເດັກຈັນທານ ຜູ້ຊາຍຫຼືເດັກຈັນທານຜູ້ຍິງ ໄພບູນ ເປັນມະຫັກຄະຕະ ບໍ່ມີຂອບເຂດ ບໍ່ມີເວນ ບໍ່ມີຄວາມບຽດບຽນຢູ່ ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພິກຂຸໃດບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນກາຍະຄະຕາສະຕິໄວ້ໃນກາຍ ພິກຂຸນັ້ນກະທົບເພື່ອນພົມມະຈາຣີອົງໃດອົງໜຶ່ງ ໃນພຣະທຳວິໄນນີ້ແລ້ວ ບໍ່ຂໍໂທດ ເພິ່ງຈາຣິກໄປ

໖. ງົວຜູ້ເຂົ້າຫັກ ສະງົບສະງຽມ ໄດ້ຮັບການເຝິກມາດີ ໄດ້ຮັບການແນະນຳມາດີ ໃຫ້ຕັ້ງໃຈຮູ້ດີ ຍ່າງໄປຕາມຖະໜົນຫົນທາງ ຕາມທາງແຍກນ້ອຍໃຫຍ່ ບໍ່ດີດ ຫຼື ຊົນໃຜ ໆ ແມ່ນສັນໃດ ຂ້າພະອົງກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ມີໃຈສະເໝີ ດ້ວຍງົວຜູ້ເຂົ້າຫັກ ເປັນມະຫັກຄະຕະ ບໍ່ມີຂອບເຂດ ບໍ່ມີເວນ ບໍ່ມີຄວາມບຽດບຽນຢູ່ ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພິກຂຸໃດບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນກາຍະຄະຕາສະຕິໄວ້ໃນກາຍ ພິກຂຸນັ້ນກະທົບເພື່ອນພົມມະຈາຣີອົງໃດອົງໜຶ່ງ ໃນພຣະທຳວິໄນນີ້ແລ້ວ ບໍ່ຂໍໂທດ ເພິ່ງຈາຣິກໄປ

໗. ສະຕິຫຼືບຸຣຸດທີ່ຍັງໜຸ່ມສາວ ມີປົກກະຕິມັກແຕ່ງຕົວ ອາບນ້ຳດຳຫົວແລ້ວ ເພິ່ງອິດອັດ ຣະອາ ຫຼື ຮັງກຽດຊາກງູ ຊາກໝາ ຫຼື ຊາກມະນຸດທີ່ຄ້ອງຄຳໄວ້ ແມ່ນສັນໃດ ຂ້າພະອົງກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ຍ່ອມອິດອັດ ຣະອາ ຮັງກຽດກາຍອັນເປື້ອຍເນົານີ້ ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພິກຂຸໃດບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນກາຍະຄະຕາສະຕິໄວ້ໃນກາຍ ພິກຂຸນັ້ນກະທົບເພື່ອນພົມມະຈາຣີອົງໃດອົງໜຶ່ງໃນພຣະທຳວິໄນນີ້ແລ້ວ ບໍ່ຂໍໂທດ ເພິ່ງຈາຣິກໄປ

໘. ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ບຸຣຸດປະຄອງຖາດມັນຊັ້ນທີ່ມີຊ່ອງນ້ອຍໃຫຍ່ ນ້ຳໄຫຼອອກໄດ້ຂ້າງເທິງ ໄຫຼອອກໄດ້ຂ້າງລຸ່ມ ແມ່ນສັນໃດ ຂ້າພະອົງກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ຍ່ອມບໍລິຫານກາຍນີ້

ທີ່ມີຊ່ອງນ້ອຍຊ່ອງໃຫຍ່ ໄຫຼເຂົ້າໄຫຼອອກຢູ່ ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພິກຂຸໃດບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນກາຍະ ຄະຕາສະຕິໄວ້ໃນກາຍ ພິກຂຸນັ້ນກະທົບເພື່ອນພົມມະຈາຣີອົງໃດອົງໜຶ່ງ ໃນພຣະທຳວິໄນນີ້ແລ້ວ ບໍ່ຂໍໂທດເພິ່ງຈາຣິກໄປ

ລຳດັບນັ້ນ ພິກຂຸອົງນັ້ນລຸກຈາກອາສະນະ ທີ່ມີຈິວອນບຸ່ງງ່າ ໝອບລົງແທບພຣະບາດ ຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດ້ວຍຂະໝ່ອມແລ້ວ ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າ ແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ໂທດໄດ້ມາເຖິງຂ້າພຣະອົງຜູ້ເປັນຄົນພານ ເປັນຄົນຫຼົງ ເປັນຄົນບໍ່ສະຫຼາດ ທີ່ໄດ້ກ່າວຕູ່ທ່ານພຣະສາຣີບຸດດ້ວຍຄຳທີ່ບໍ່ມີຢູ່ ເປົ່າປະໂຫຍດ ເປັນເລື່ອງເກັດ ບໍ່ເປັນຈິງ ຂໍພຣະ ຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໂຜດອົດໂທດແກ່ຂ້າພຣະອົງເພື່ອຄວາມສັງລວມຕໍ່ໄປເທີ້ນ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ໂທດໄດ້ມາເຖິງທ່ານຜູ້ເປັນຄົນພານ ເປັນຄົນຫຼົງ ເປັນ ຄົນບໍ່ສະຫຼາດ ທີ່ທ່ານໄດ້ກ່າວຕູ່ສາຣີບຸດດ້ວຍຄຳທີ່ບໍ່ມີຢູ່ ເປົ່າປະໂຫຍດ ເປັນເລື່ອງຕົວະ ບໍ່ເປັນ ຈິງ ແຕ່ເພາະທ່ານເຫັນໂທດໂດຍຄວາມເປັນໂທດແລ້ວເຮັດຄືນຕາມທຳ ເຮົາຍ່ອມອົດໂທດນັ້ນ ແກ່ທ່ານ ຂໍທີ່ພິກຂຸເຫັນໂທດໂດຍຄວາມເປັນໂທດແລ້ວ ເຮັດຄືນຕາມທຳ ເຖິງຄວາມສັງລວມຕໍ່ ໄປ ນີ້ເປັນຄວາມຈະເລີນໃນອະຣິຍະວິໄນ”

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດກັບທ່ານພຣະສາຣີບຸດດັ່ງນີ້ວ່າ “ສາຣີບຸດ ທ່ານຈົງ ອົດໂທດໃຫ້ແກ່ໂມຄະບຸຣຸດຜູ້ນີ້ເທີ້ນ ກ່ອນທີ່ຫົວຂອງເຂົາຈະແຕກເປັນ ກຸ ສຸ່ງ ເພາະໂທດ ນັ້ນ ນັ້ນເອງ”

ທ່ານພຣະສາຣີບຸດຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພຣະອົງຈະອົດໂທດ ແກ່ ທ່ານອົງນັ້ນ ຖ້າທ່ານອົງນັ້ນໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພຣະອົງຢ່າງນີ້ວ່າ “ຂໍທ່ານຜູ້ມີອາຍຸນັ້ນ ຈົງອົດໂທດ ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍເທີ້ນ”

ສີຫະນາທະສູດທີ ໑ ຈົບ

໒. ສະອຸປາທິເສສະສູດ

ວ່າດ້ວຍສະອຸປາທິເສສະບຸກຄົນ

[໑໒] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນພຣະເຊຕະວັນ ອາຮາມຂອງອະນາ ຖະບິນທິກະເສດຖີ ເຂດເມືອງສາວັດຖີ ເມື່ອເວລາເຊົ້າ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດ ຄອງອັນຕະຣາວາ ສຶກ ຖືບາດແລະຈິວອນ ເຂົ້າໄປໃນເມືອງສາວັດຖີ ເພື່ອບິນທະບາດ ຕໍ່ມາ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດ ໄດ້ມີຄວາມຄຶດດັ່ງນີ້ວ່າ “ການທ່ຽວໄປບິນທະບາດໃນເມືອງສາວັດຖີຍັງເຊົ້າໂພດ ທາງທີ່ດີເຮົາ

ຄວນ ເຂົ້າໄປສູ່ອາຮາມຂອງພວກອັນຍະເດຍຣະຖີປະຣິພາຊິກ” ເມື່ອແລ້ວ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດຈຶ່ງ ເຂົ້າໄປສູ່ອາຮາມຂອງພວກອັນຍະເດຍຣະຖີປະຣິພາຊິກ ໄດ້ສົນທະນາປາໄສກັບອັນຍະເດຍຣະຖີ ປະຣິພາຊິກເຫຼົ່ານັ້ນ ພໍເປັນທີ່ບັນເທີງໃຈພໍເປັນທີ່ຣະນຶກເຖິງກັນແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ

ສະໄໝນັ້ນເອງ ອັນຍະເດຍຣະຖີປະຣິພາຊິກເຫຼົ່ານັ້ນ ກຳລັງນັ່ງປະຊຸມສົນທະນາກັນດັ່ງນີ້ ວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນໃດບຸກຄົນໜຶ່ງເປັນສະອຸປາທິເສສະ (ຍັງມີອຸປາທິເຫຼືອ) ເມື່ອຕາຍ ໄປ ລ້ວນບໍ່ພົ້ນຈາກນະຣົກ ບໍ່ພົ້ນຈາກກຳເນີດສັດຕິຣັດສານ ບໍ່ພົ້ນຈາກເຜດວິໄສ ບໍ່ພົ້ນຈາກ ອະບາຍ ທຸຄະຕິ ແລະວິນິບາດ

ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດບໍ່ຍິນດີ ບໍ່ຄັດຄ້ານພາສີດຂອງອັນຍະເດຍຣະຖີປະຣິພາຊິກ ເຫຼົ່ານັ້ນ ລຸກຈາກອາສະນະຈາກໄປດ້ວຍຄິດວ່າ “ເຮົາຈັກຮູ້ແຈ້ງເນື້ອຄວາມແຫ່ງພາສີດນີ້ ໃນສຳ ນັກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ”

ເມື່ອທ່ານພຣະສາຣີບຸດທຸ່ງໄປບິນທະບາດໃນເມືອງສາວັດຖີ ກັບຈາກບິນທະບາດ ຫຼັງ ຈາກສັນອາຫານສຳເລັດແລ້ວ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດ ແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ

ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂໍປະທານວະໂຣກາດ ເມື່ອເຊົ້ານີ້ ຂ້າພຣະອົງຄອງ ອັນຕະຣາ ວາສິກ ຖີບາດແລະຈິວອນ ເຂົ້າໄປໃນເມືອງສາວັດຖີເພື່ອບິນທະບາດ ໄດ້ມີຄວາມຄິດ ດັ່ງນີ້ວ່າ “ການທຸ່ງໄປບິນທະບາດໃນເມືອງສາວັດຖີ ຍັງເຊົ້າໂພດ ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນເຂົ້າໄປສູ່ ອາຮາມ ຂອງພວກອັນຍະເດຍຣະຖີປະຣິພາຊິກ” ເມື່ອແລ້ວ ຂ້າພຣະອົງຈຶ່ງເຂົ້າໄປສູ່ອາຮາມຂອງພວກ ອັນຍະເດຍຣະຖີປະຣິພາຊິກ ໄດ້ສົນທະນາປາໄສກັບອັນຍະເດຍຣະຖີເຫຼົ່ານັ້ນ ພໍເປັນທີ່ບັນເທີງ ໃຈພໍເປັນທີ່ຣະນຶກເຖິງກັນແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ

ສະໄໝນັ້ນ ອັນຍະເດຍຣະຖີປະຣິພາຊິກເຫຼົ່ານັ້ນ ກຳລັງນັ່ງປະຊຸມກັນສົນທະນາກັນດັ່ງນີ້ ວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນໃດບຸກຄົນໜຶ່ງເປັນສະອຸປາທິເສສະ ເມື່ອຕາຍໄປ ລ້ວນບໍ່ພົ້ນ ຈາກນະຣົກ ບໍ່ພົ້ນຈາກກຳເນີດສັດຕິຣັດສານ ບໍ່ພົ້ນຈາກເຜດວິໄສ ບໍ່ພົ້ນຈາກອະບາຍ ທຸຄະຕິ ແລະວິນິບາດ ຂ້າພຣະອົງບໍ່ຍິນດີບໍ່ຄັດຄ້ານພາສີດຂອງອັນຍະເດຍຣະຖີປະຣິພາຊິກເຫຼົ່ານັ້ນ ລຸກ ຈາກອາສະນະຈາກມາດ້ວຍຄິດວ່າ “ເຮົາຈັກຮູ້ແຈ້ງເນື້ອຄວາມແຫ່ງພາສີດນີ້ໃນສຳນັກຂອງພຣະຜູ້ ມີພຣະພາກເຈົ້າ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ສາຣີບຸດ ອັນຍະເດຍຣະຖີປະຣິພາຊິກຜູ້ຈ້າບໍ່ສຽບແຫຼມ ເປັນພວກໃດແລະພວກໃດຈັກຮູ້ຈັກບຸກຄົນຜູ້ເປັນສະອຸປາທິເສສະວ່າເປັນສະອຸປາທິເສສະ ຫຼື ຈັກ ຮູ້ຈັກບຸກຄົນຜູ້ເປັນອະນຸປາທິເສສະວ່າເປັນອະນຸປາທິເສສະ

ສາຣີບຸດ ບຸກຄົນ ໙ ຈຳພວກນີ້ ເປັນສະອຸປາທິເສສະ ເມື່ອຕາຍໄປ ກໍພົ້ນຈາກນະຣົກໄດ້ ພົ້ນຈາກກຳເນີດສັດດິຣັດສານໄດ້ ພົ້ນຈາກເຜດວິໄສໄດ້ ພົ້ນຈາກອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ແລະວິນິບາດໄດ້

ບຸກຄົນ ໙ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ເປັນຜູ້ມີປົກກະຕິເຮັດສິນໃຫ້ບໍລິບູນ ມີປົກກະຕິເຮັດສະມາທິໃຫ້ບໍລິບູນ ມີປົກກະຕິເຮັດປັນຍາພໍປະມານ ເພາະສັງໂຍດເບື້ອງຕ່ຳ ໕ ປະການສິ້ນໄປ ເຂົາຈຶ່ງເປັນອັນຕະຣາປະຣິນິບພາຍີ ນີ້ເປັນບຸກຄົນຈຳພວກທີ ໑ ຜູ້ເປັນສະອຸປາທິເສສະ ເມື່ອຕາຍໄປ ກໍພົ້ນຈາກນະຣົກໄດ້ ພົ້ນຈາກກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານໄດ້ ພົ້ນຈາກເຜດວິໄສໄດ້ ພົ້ນຈາກອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ແລະວິນິບາດໄດ້

໒. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ມີປົກກະຕິເຮັດສິນໃຫ້ບໍລິບູນ ມີປົກກະຕິເຮັດສະມາທິໃຫ້ບໍລິບູນ ມີປົກກະຕິເຮັດປັນຍາພໍປະມານ ເພາະສັງໂຍດເບື້ອງຕ່ຳ ໕ ປະການສິ້ນໄປ ເຂົາຈຶ່ງເປັນອຸປະຫັດຈະປະຣິນິບພາຍີ ຯລຯ

໓. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຯລຯ ຈຶ່ງເປັນອະສັງຂາຣະປະຣິນິບພາຍີ ຯລຯ

໔. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຯລຯ ຈຶ່ງເປັນສະສັງຂາຣະປະຣິນິບພາຍີ ຯລຯ

໕. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຯລຯ ຈຶ່ງເປັນອຸດທັງໂສຕະອະກະນິດຖະຄາມີ ຯລຯ

໖. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ມີປົກກະຕິເຮັດສິນໃຫ້ບໍລິບູນ ມີປົກກະຕິເຮັດສະມາທິພໍປະມານ ມີປົກກະຕິເຮັດປັນຍາພໍປະມານ ເພາະສັງໂຍດ ໓ ປະການສິ້ນໄປ ແລະເພາະຣາຄະໂທສະ ແລະໂມຫະເປົາບາງ ເຂົາຈຶ່ງເປັນສະກະທາຄາມີ ມາສູ່ໂລກນີ້ອີກເທື່ອດຽວ ກໍຈະເຮັດບ່ອນສຸດແຫ່ງທຸກໄດ້ ນີ້ເປັນບຸກຄົນຈຳພວກທີ ໒ ຜູ້ເປັນສະອຸປາທິເສສະ ເມື່ອຕາຍໄປ ກໍພົ້ນຈາກນະຣົກໄດ້ ຯລຯ ພົ້ນຈາກອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ແລະວິນິບາດໄດ້

໗. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ມີປົກກະຕິເຮັດສິນໃຫ້ບໍລິບູນ ມີປົກກະຕິເຮັດສະມາທິພໍປະມານ ມີປົກກະຕິເຮັດປັນຍາພໍປະມານ ເພາະສັງໂຍດ ໓ ປະການສິ້ນໄປ ເຂົາຈຶ່ງເປັນເອກະພິຊີ ເກີດເປັນມະນຸດອີກພຽງເທື່ອດຽວ ກໍຈະເຮັດບ່ອນສຸດແຫ່ງທຸກໄດ້ ນີ້ເປັນບຸກຄົນຈຳພວກທີ ໓ ຜູ້ເປັນສະອຸປາທິເສສະ ເມື່ອຕາຍໄປ ກໍພົ້ນຈາກນະຣົກໄດ້ ຯລຯ ພົ້ນຈາກອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ແລະ ວິນິບາດໄດ້

໘. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ມີປົກກະຕິເຮັດສິນໃຫ້ບໍລິບູນ ມີປົກກະຕິເຮັດສະມາທິພໍປະມານ ມີປົກກະຕິເຮັດປັນຍາພໍປະມານ ເພາະສັງໂຍດ ໓ ປະການສິ້ນໄປ ເຂົາຈຶ່ງເປັນໂກ

ລັງໂກລະ ທ່ອງທ່ຽວໄປສູ່ຕະກູນ ໒ ຫຼື ໓ ຕະກູນ ກໍຈະເຮັດບ່ອນສຸດແຫ່ງທຸກໄດ້ ນີ້ເປັນບຸກຄົນ ຈຳພວກທີ ໘ ຜູ້ເປັນສະອຸປາທິເສສະ ເມື່ອຕາຍໄປ ກໍພົ້ນຈາກນະຣົກໄດ້ ຯລຯ ພົ້ນຈາກ ອະບາຍ ທຸກຄະຕິແລະວິນິບາດໄດ້

໙. ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ມີປົກກະຕິເຮັດສິນໃຫ້ບໍລິບູນ ມີປົກກະຕິເຮັດສະມາທິ ພໍປະມານ ມີປົກກະຕິເຮັດປັນຍາພໍປະມານ ເພາະສັງໂຍດ ໓ ປະການສິ້ນໄປ ເຂົາຈຶ່ງເປັນສັດ ຕັກຂັດຕຸປະຣະມະ ທ່ອງທ່ຽວໄປໃນເທວະດາ ແລະມະນຸດຢ່າງຫຼາຍ ໗ ຄັ້ງ ກໍຈະເຮັດບ່ອນສຸດ ແຫ່ງທຸກໄດ້ ນີ້ເປັນບຸກຄົນຈຳພວກທີ ໙ ຜູ້ເປັນສະອຸປາທິເສສະ ເມື່ອຕາຍໄປ ກໍພົ້ນຈາກນະຣົກ ໄດ້ ພົ້ນຈາກ ກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານໄດ້ ພົ້ນຈາກອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ແລະວິນິບາດໄດ້

ສາຣີບຸດ ພວກອັນຍະເດຍຣະຖິປະຣິພາຊິກຜູ້ຈ້າ ບໍ່ສຽບແຫຼມ ເປັນພວກໃດ ແລະພວກ ໃດຈັກຮູ້ຈັກບຸກຄົນຜູ້ເປັນສະອຸປາທິເສສະວ່າເປັນສະອຸປາທິເສສະ ຫຼື ຈັກຮູ້ຈັກບຸກຄົນ ຜູ້ເປັນ ອະນຸປາທິເສສະ ວ່າເປັນອະນຸປາທິເສສະ ສາຣີບຸດ ບຸກຄົນ ໙ ຈຳພວກນີ້ແລ ເປັນສະອຸປາທິເສ ສະ ເມື່ອຕາຍໄປ ກໍພົ້ນຈາກນະຣົກໄດ້ ພົ້ນຈາກກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານໄດ້ ພົ້ນຈາກເຜດວິໄສ ໄດ້ ພົ້ນຈາກອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ແລະວິນິບາດໄດ້

ສາຣີບຸດ ທຳບັນລະຍາຍນີ້ຍັງບໍ່ແຈ້ງຊັດແກ່ພິກຂຸ ພິກຂຸນີ ອຸປາສິກ ອຸປາສິກາ ກ່ອນ ຂໍ ນັ້ນເພາະເຫດໃດ ເພາະປະສົງວ່າ ຊົນທັງຫຼາຍຟັງທຳບັນລະຍາຍນີ້ແລ້ວ ຢ່ານຳມາເຊິ່ງຄວາມ ຜະໝາດ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ເຮົາກ່າວທຳບັນລະຍາຍນີ້ໂດຍມຸ້ງເຖິງບັນຫາ

ສະອຸປາທິເສສະສູດທີ ໒ ຈົບ

໓. ໂກດຖິຕະສູດ

ວ່າດ້ວຍພຣະມະຫາໂກດຖິຕະ

[໑໓] ຄັ້ງນັ້ນແລ ທ່ານພຣະມະຫາໂກດຖິຕະເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະສາຣີບຸດເຖິງທີ່ຢູ່ ສົນທະນາປາໄສພໍເປັນທີ່ບັນເທີງໃຈ ພໍເປັນທີ່ຣະນຶກເຖິງກັນແລ້ວນັ້ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນໄດ້ຖາມ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດດັ່ງນີ້ວ່າ

“ທ່ານສາຣີບຸດ ບຸກຄົນຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນໃນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເພື່ອປະໂຫຍດນີ້ວ່າ “ກຳໃດໃຫ້ຜົນໃນປັດຈຸບັນ ຂໍກຳນັ້ນຈົ່ງໃຫ້ຜົນໃນອະນາຄົດແກ່ເຮົາດ້ວຍເທີ້ນ” ໄດ້ບໍ່?”

ທ່ານພຣະສາຣີບຸດກ່າວວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ຂໍນີ້ບໍ່ໄດ້ເລີຍ”

“ທ່ານສາຣີບຸດ ບຸກຄົນຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນໃນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເພື່ອປະໂຫຍດ ນີ້ວ່າ
“ກຳໃດໃຫ້ຜົນໃນອະນາຄົດ ຂໍກຳນັ້ນຈົ່ງໃຫ້ຜົນໃນປັດຈຸບັນແກ່ເຮົາເທີນ” ໄດ້ບໍ່?”

“ຜູ້ມີອາຍຸ ຂໍນີ້ບໍ່ໄດ້ເລີຍ”

“ທ່ານສາຣີບຸດ ບຸກຄົນຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນໃນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເພື່ອປະໂຫຍດ ນີ້ວ່າ
“ກຳໃດໃຫ້ຜົນເປັນສຸກ ຂໍກຳນັ້ນຈົ່ງໃຫ້ຜົນເປັນທຸກແກ່ເຮົາເທີນ” ໄດ້ບໍ່?”

“ຜູ້ມີອາຍຸ ຂໍນີ້ບໍ່ໄດ້ເລີຍ”

“ທ່ານສາຣີບຸດ ບຸກຄົນຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນໃນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເພື່ອປະໂຫຍດ ນີ້ວ່າ
“ກຳໃດໃຫ້ຜົນເປັນທຸກ ຂໍກຳນັ້ນຈົ່ງໃຫ້ຜົນເປັນສຸກແກ່ເຮົາເທີນ” ໄດ້ບໍ່?”

“ຜູ້ມີອາຍຸ ຂໍນີ້ບໍ່ໄດ້ເລີຍ”

“ທ່ານສາຣີບຸດ ບຸກຄົນຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນໃນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເພື່ອປະໂຫຍດ ນີ້ວ່າ
“ກຳໃດໃຫ້ຜົນສຳເລັດແລ້ວ ຂໍກຳນັ້ນຈົ່ງບໍ່ໃຫ້ຜົນສຳເລັດແກ່ເຮົາເທີນ” ໄດ້ບໍ່?”

“ຜູ້ມີອາຍຸ ຂໍນີ້ບໍ່ໄດ້ເລີຍ”

“ທ່ານສາຣີບຸດ ບຸກຄົນຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນໃນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເພື່ອປະໂຫຍດ ນີ້ວ່າ
“ກຳໃດຍັງບໍ່ໃຫ້ຜົນສຳເລັດ ຂໍກຳນັ້ນຈົ່ງໃຫ້ຜົນສຳເລັດແກ່ເຮົາເທີນ” ໄດ້ບໍ່?”

“ຜູ້ມີອາຍຸ ຂໍນີ້ບໍ່ໄດ້ເລີຍ”

“ທ່ານສາຣີບຸດ ບຸກຄົນຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນໃນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເພື່ອປະໂຫຍດນີ້ວ່າ
“ກຳໃດໃຫ້ຜົນຫຼາຍ ຂໍກຳນັ້ນຈົ່ງໃຫ້ຜົນໜ້ອຍແກ່ເຮົາເທີນ” ໄດ້ບໍ່?”

“ຜູ້ມີອາຍຸ ຂໍນີ້ບໍ່ໄດ້ເລີຍ”

“ທ່ານສາຣີບຸດ ບຸກຄົນຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນໃນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເພື່ອປະໂຫຍດນີ້ວ່າ
“ກຳໃດໃຫ້ຜົນໜ້ອຍ ຂໍກຳນັ້ນຈົ່ງໃຫ້ຜົນຫຼາຍແກ່ເຮົາເທີນ” ໄດ້ບໍ່?”

“ຜູ້ມີອາຍຸ ຂໍນີ້ບໍ່ໄດ້ເລີຍ”

“ທ່ານສາຣີບຸດ ບຸກຄົນຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນໃນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເພື່ອປະໂຫຍດນີ້ວ່າ
“ກຳໃດໃຫ້ຜົນ ຂໍກຳນັ້ນຈົ່ງບໍ່ໃຫ້ຜົນແກ່ເຮົາເທີນ” ໄດ້ບໍ່?”

ເມື່ອຂ້າຍນ້ອຍຖາມທ່ານວ່າ “ທ່ານສາຣີບຸດ ບຸກຄົນຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນໃນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເພື່ອປະໂຫຍດນີ້ວ່າ ກຳໃດໃຫ້ຜົນຫຼາຍ ຂໍກຳນັນຈົ່ງໃຫ້ຜົນນ້ອຍແກ່ເຮົາເທົ່ານັ້ນ ໄດ້ບໍ່” ທ່ານກໍຕອບວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ຂໍນີ້ບໍ່ໄດ້ເລີຍ”

ເມື່ອຂ້ານ້ອຍຖາມທ່ານວ່າ “ທ່ານສາຣີບຸດ ບຸກຄົນຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນໃນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເພື່ອປະໂຫຍດນີ້ວ່າ ກຳໄດໃຫ້ຜົນນ້ອຍ ຂໍກຳນັນຈົ່ງໃຫ້ຜົນຫຼາຍແກ່ເຮົາເທີນ ໄດ້ບໍ່” ທ່ານກໍຕອບວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ຂໍນີ້ບໍ່ໄດ້ເລີຍ”

ເມື່ອຂ້ານ້ອຍຖາມທ່ານວ່າ “ທ່ານສາຣີບຸດ ບຸກຄົນຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນໃນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເພື່ອປະໂຫຍດນີ້ວ່າ ກຳໄດໃຫ້ຜົນ ຂໍກຳນັນຈົ່ງບໍ່ໃຫ້ຜົນແກ່ເຮົາເທີນ ໄດ້ບໍ່” ທ່ານກໍຕອບວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ຂໍນີ້ບໍ່ໄດ້ເລີຍ”

ເມື່ອຂ້ານ້ອຍຖາມທ່ານວ່າ “ທ່ານສາຣີບຸດ ບຸກຄົນຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນໃນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເພື່ອປະໂຫຍດນີ້ວ່າ ກຳໄດບໍ່ໃຫ້ຜົນ ຂໍກຳນັນຈົ່ງໃຫ້ຜົນແກ່ເຮົາເທີນ ໄດ້ບໍ່” ທ່ານກໍຕອບວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ຂໍນີ້ບໍ່ໄດ້ເລີຍ” ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ບຸກຄົນຈະຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນໃນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເພື່ອປະໂຫຍດອັນໃດ?”

ທ່ານພຣະສາຣີບຸດກ່າວວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ບຸກຄົນຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນໃນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເພື່ອເຫັນສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ເຫັນ ເພື່ອບັນລຸສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ເພື່ອຕັດສະຮູ້ສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ຕັດສະຮູ້

ຄື ບຸກຄົນຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນໃນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເພື່ອຮູ້ສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ຮູ້ ເພື່ອເຫັນສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ເຫັນ ເພື່ອບັນລຸສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ເພື່ອຕັດສະຮູ້ສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ຕັດສະຮູ້ວ່າ “ນີ້ທຸກ ນີ້ທຸກຂະສະມຸໂທ ນີ້ທຸກຂະນິໂຣທະ ນີ້ທຸກຂະນິໂຣທະຄາມິນີປະຕິທາ”

ຜູ້ມີອາຍຸ ບຸກຄົນຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນໃນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າກໍເພື່ອຮູ້ສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ຮູ້ ເພື່ອເຫັນສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ເຫັນ ເພື່ອບັນລຸສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ເພື່ອຕັດສະຮູ້ສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຕັດຮູ້ນີ້ແລ້ວ”

ໂກດຖິຕະສູດທີ ໓ ຈົບ

໔. ສະມິດທິສູດ

ວ່າດ້ວຍເລື່ອງວິຕົກ

[໑໔] ຄັ້ງນັ້ນແລ ທ່ານພຣະສະມິດທິເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະສາຣີບຸດເຖິງທີ່ຢູ່ໄຫວ້ແລ້ວ ນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດໄດ້ກ່າວກັບທ່ານພຣະສະມິດທິດັ່ງນີ້ວ່າ

“ທ່ານສະມິດທິ ສັງກັບປະວິຕິກ (ວິຕິກອັນເປັນຄວາມດຳຣິ) ຂອງບຸຣຸດມີອັນໃດເປັນອາລົມເກີດຂຶ້ນ”

“ມີນາມຮູບເປັນອາລົມ ຂ້ານ້ອຍ”

“ທ່ານສະມິດທິ ສັງກັບປະວິຕິກເຫຼົ່ານັ້ນຕ່າງກັນທີ່ໃດ”

“ທີ່ທາດ ຂ້ານ້ອຍ”

“ທ່ານສະມິດທິ ສັງກັບປະວິຕິກເຫຼົ່ານັ້ນມີອັນໃດເປັນເຫດເກີດ”

“ມີຜັດສະເປັນເຫດເກີດ ຂ້ານ້ອຍ”

“ທ່ານສະມິດທິ ສັງກັບປະວິຕິກເຫຼົ່ານັ້ນມີອັນໃດເປັນທີ່ປະຊຸມ”

“ມີເວທະນາເປັນທີ່ປະຊຸມ ຂ້ານ້ອຍ”

“ທ່ານສະມິດທິ ສັງກັບປະວິຕິກເຫຼົ່ານັ້ນມີອັນໃດເປັນປະມຸກ”

“ມີສະມາທິເປັນປະມຸກ ຂ້ານ້ອຍ”

“ທ່ານສະມິດທິ ສັງກັບປະວິຕິກເຫຼົ່ານັ້ນມີອັນໃດເປັນໃຫຍ່”

“ມີສະຕິເປັນໃຫຍ່ ຂ້ານ້ອຍ”

“ທ່ານສະມິດທິ ສັງກັບປະວິຕິກເຫຼົ່ານັ້ນມີອັນໃດເປັນຍິ່ງ”

“ມີປັນຍາເປັນຍິ່ງ ຂ້ານ້ອຍ”

“ທ່ານສະມິດທິ ສັງກັບປະວິຕິກເຫຼົ່ານັ້ນມີອັນໃດເປັນແກ່ນ”

“ມີວິມຸດຕິເປັນແກ່ນ ຂ້ານ້ອຍ”

“ທ່ານສະມິດທິ ສັງກັບປະວິຕິກເຫຼົ່ານັ້ນມີອັນໃດເປັນທີ່ຢັ້ງລົງ”

“ມີນິບພານເປັນທີ່ຢັ້ງລົງ ຂ້ານ້ອຍ”

ທ່ານພຣະສາຣີບຸດກ່າວວ່າ “ທ່ານສະມິດທິ ເມື່ອຂ້ານ້ອຍຖາມທ່ານວ່າ “ທ່ານສະມິດທິ ສັງກັບປະວິຕິກເຫຼົ່ານັ້ນມີອັນໃດເປັນອາລົມເກີດຂຶ້ນ” ທ່ານກໍຕອບວ່າ “ມີນາມຮູບເປັນອາລົມ ຂ້ານ້ອຍ”

ເມື່ອຂ້ານ້ອຍຖາມທ່ານວ່າ “ທ່ານສະມິດທິ ສັງກັບປະວິຕິກເຫຼົ່ານັ້ນ ຕ່າງກັນທີ່ໃດ” ທ່ານກໍ ຕອບວ່າ “ທີ່ທາດ ຂ້ານ້ອຍ”

ເມື່ອຂ້ານ້ອຍຖາມທ່ານວ່າ “ທ່ານສະມິດທິ ສັງກັບປະວິຕິກເຫຼົ່ານັ້ນ ມີອັນໃດເປັນເຫດເກີດ” ທ່ານກໍ ຕອບວ່າ “ມີຜັດສະເປັນເຫດເກີດ ຂ້ານ້ອຍ”

ເມື່ອຂ້ານ້ອຍຖາມທ່ານວ່າ “ທ່ານສະມິດທິ ສັງກັບປະວິຕິກເຫຼົ່ານັ້ນ ມີອັນໃດເປັນທີ່ປະຊຸມ” ທ່ານກໍຕອບວ່າ “ມີເວທະນາເປັນທີ່ປະຊຸມ ຂ້ານ້ອຍ”

ເມື່ອຂ້ານ້ອຍຖາມທ່ານວ່າ “ທ່ານສະມິດທິ ສັງກັບປະວິຕິກເຫຼົ່ານັ້ນ ມີອັນໃດເປັນປະມຸກ”
ທ່ານກໍຕອບວ່າ “ມີສະມາທິເປັນປະມຸກ ຂ້ານ້ອຍ”

ເມື່ອຂ້ານ້ອຍຖາມທ່ານວ່າ “ທ່ານສະມິດທິ ສັງກັບປະວິຕິກເຫຼົ່ານັ້ນ ມີອັນໃດເປັນໃຫຍ່”
ທ່ານກໍ ຕອບວ່າ “ມີສະຕິເປັນໃຫຍ່ ຂ້ານ້ອຍ”

ເມື່ອຂ້ານ້ອຍຖາມທ່ານວ່າ “ທ່ານສະມິດທິ ສັງກັບປະວິຕິກເຫຼົ່ານັ້ນ ມີອັນໃດເປັນຍິ່ງ”
ທ່ານກໍ ຕອບວ່າ “ມີປັນຍາເປັນຍິ່ງ ຂ້ານ້ອຍ”

ເມື່ອຂ້ານ້ອຍຖາມທ່ານວ່າ “ທ່ານສະມິດທິ ສັງກັບປະວິຕິກເຫຼົ່ານັ້ນ ມີອັນໃດເປັນແກ່ນ”
ທ່ານກໍຕອບວ່າ “ມີວິມູດຕິເປັນແກ່ນ ຂ້ານ້ອຍ”

ເມື່ອຂ້ານ້ອຍຖາມທ່ານວ່າ “ທ່ານສະມິດທິ ສັງກັບປະວິຕິກເຫຼົ່ານັ້ນມີອັນໃດເປັນທີ່ ຍັງ
ລົງ” ທ່ານກໍຕອບວ່າ “ມີນິບພານເປັນທີ່ຍັງລົງ ຂ້ານ້ອຍ”

ດີແລ້ວ ດີແລ້ວ ທ່ານສະມິດທິ ດີຫຼາຍ ທ່ານສະມິດທິ ທ່ານຖືກຂ້ານ້ອຍຖາມບັນຫາແລ້ວ
ກໍແກ້ໄດ້ ແຕ່ທ່ານຢ່າທະນົງຕົນດ້ວຍການແກ້ບັນຫານັ້ນ”

ສະມິດທິສູດທິ ໔ ຈົບ

໕. ຄັນຖະສູດ

ວ່າດ້ວຍຝີມີປາກບາດ ໙ ແຫ່ງ

[໑໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຝີທີ່ເກີດມາໄດ້ຫຼາຍປີ ມີປາກບາດທີ່ບໍ່ແຕກ ໙ ປາກ ເປັນແດນໄຫຼ
ອອກແຫ່ງທຸກສິ່ງ ໄຫຼອອກແຕ່ສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດ ໄຫຼອອກແຕ່ສິ່ງທີ່ມີກິ່ນເໝັນ ໄຫຼອອກແຕ່ສິ່ງທີ່ໜ້າ
ຮັງກຽດ ເປັນແດນໄຫຼເຂົ້າແຫ່ງທຸກສິ່ງ ໄຫຼເຂົ້າແຕ່ສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດ ໄຫຼເຂົ້າແຕ່ສິ່ງທີ່ມີກິ່ນເໝັນ
ໄຫຼເຂົ້າແຕ່ສິ່ງທີ່ ໜ້າຮັງກຽດ ແມ່ນສັນໃດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄຳວ່າ “ຝີ” ນີ້ເປັນຊື່ຂອງກາຍທີ່ສຳເລັດມາຈາກມະຫາພູຕະຮູບ ໔ ນີ້ ທີ່
ມີມານດາບິດາເປັນແດນເກີດ ເຕີບໂຕມາດ້ວຍເຂົ້າສຸກແລະເຂົ້າໜົມ ມີຄວາມບໍ່ທ່ຽງ ມີການ ໄລ້
ທາບິບນວດແຕກສະຫຼາຍແລະກະຈັດກະຈາຍໄປເປັນທຳມະດາ ກາຍນັ້ນມີປາກບາດທີ່ ບໍ່ແຕກ
໙ ປາກ ເປັນແດນໄຫຼອອກແຫ່ງທຸກສິ່ງ ໄຫຼອອກແຕ່ສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດ ໄຫຼອອກແຕ່ສິ່ງທີ່ມີກິ່ນເໝັນ
ໄຫຼອອກແຕ່ສິ່ງທີ່ໜ້າຮັງກຽດ ເປັນແດນໄຫຼເຂົ້າແຫ່ງທຸກສິ່ງ ໄຫຼເຂົ້າແຕ່ສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດ ໄຫຼເຂົ້າ
ແຕ່ສິ່ງທີ່ມີກິ່ນເໝັນ ໄຫຼເຂົ້າແຕ່ສິ່ງທີ່ໜ້າຮັງກຽດ ສັນນັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພາະເຫດນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍຄວນເບື້ອໜ່າຍໃນກາຍນີ້

ຄັນຖະສູດທິ ໕ ຈົບ

໖. ສັນຍາສູດ

ວ່າດ້ວຍສັນຍາ

[໑໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັນຍາ ໙ ປະການນີ້ ທີ່ບຸກຄົນຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມມີ
ຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ຍັງລົງສູ່ອຳມະຕະ ມີອຳມະຕະເປັນທີ່ສຸດ

ສັນຍາ ໙ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອະສຸພະສັນຍາ (ກຳນົດໝາຍຄວາມບໍ່ງາມແຫ່ງກາຍ)
໒. ມໍຣະນະສັນຍາ (ຢຸລຸຄວາມຕາຍທີ່ຈະຕ້ອງມາເຖິງເປັນທຳມະດາ)
໓. ອາຫາຣ ປະຕິກູນສັນຍາ (ຢຸລຸຄວາມປະຕິກູນໃນອາຫານ)
໔. ສັບພະໂລເກ ອະນະພິຣະຕະສັນຍາ (ຢຸລຸຄວາມບໍ່ໜ້າເພີດເພີນໃນໂລກທັງປວງ)
໕. ອະນິດຈະສັນຍາ (ຢຸລຸຄວາມບໍ່ທົ່ງແຫ່ງສັງຂານ)
໖. ອະນິດເຈ ທຸກຂະສັນຍາ (ຢຸລຸຄວາມເປັນທຸກໃນຄວາມບໍ່ທົ່ງແຫ່ງສັງຂານ)
໗. ທຸກເຂ ອະນັດຕະສັນຍາ (ຢຸລຸຄວາມເປັນອະນັດຕາໃນຄວາມເປັນທຸກ)
໘. ປະຫານະສັນຍາ (ຢຸລຸເພື່ອລະອະກຸສິນວິຕົກແລະບາບທຳທັງຫຼາຍ)
໙. ວິຣາຄະສັນຍາ (ຢຸລຸຍວິຣາຄະວ່າເປັນທຳລະອຽດປະນີດ)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັນຍາ ໙ ປະການນີ້ແລ ທີ່ບຸກຄົນຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມມີຜົນ
ຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ຍັງລົງສູ່ອຳມະຕະ ມີອຳມະຕະເປັນທີ່ສຸດ

ສັນຍາສູດທີ ໖ ຈົບ

໗. ກຸລະສູດ

ວ່າດ້ວຍຕະກູນ

[໑໗] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຕະກູນທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ໙ ປະການ ພິກຂຸຍັງບໍ່ເຄີຍເຂົ້າໄປຫາ
ກໍບໍ່ຄວນເຂົ້າໄປຫາ ຫຼື ເຂົ້າໄປຫາແລ້ວ ກໍບໍ່ຄວນນັ່ງໃກ້ ອົງ ໙ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື ຕະກູນ

໑. ຕ້ອນຮັບດ້ວຍຄວາມບໍ່ເຕັມໃຈ
໒. ໄຫວ້ດ້ວຍຄວາມບໍ່ເຕັມໃຈ
໓. ໃຫ້ອາສະນະດ້ວຍຄວາມບໍ່ເຕັມໃຈ

໔. ປົກປິດຂອງທີ່ມີຢູ່
໕. ມີຂອງຫຼາຍ ແຕ່ຖວາຍໜ້ອຍ
໖. ມີຂອງປະນີດ ແຕ່ຖວາຍຂອງເສົ້າໝອງ
໗. ຖວາຍໂດຍບໍ່ເຄົາລົບ ບໍ່ຖວາຍໂດຍເຄົາລົບ
໘. ບໍ່ນັ່ງໃກ້ເພື່ອຟັງທຳ
໙. ບໍ່ຍິນດີພາສີດຂອງພິກຂຸນັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຕະກູນທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ໙ ປະການນີ້ ພິກຂຸຍັງບໍ່ເຄີຍເຂົ້າໄປຫາ ກໍບໍ່ຄວນເຂົ້າໄປຫາ ຫຼື ເຂົ້າໄປຫາແລ້ວ ກໍບໍ່ຄວນນັ່ງໃກ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຕະກູນທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ໙ ປະການ ພິກຂຸຍັງບໍ່ເຄີຍເຂົ້າໄປຫາ ຄວນເຂົ້າໄປຫາ ຫຼື ເຂົ້າໄປຫາແລ້ວ ຄວນນັ່ງໃກ້ ອົງ ໙ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື ຕະກູນ

໑. ຕ້ອນຮັບດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ
໒. ໄຫວ້ດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ
໓. ໃຫ້ອາສະນະດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ
໔. ບໍ່ປົກປິດຂອງທີ່ມີຢູ່
໕. ມີຂອງຫຼາຍ ກໍຖວາຍຫຼາຍ
໖. ມີຂອງປະນີດ ກໍຖວາຍຂອງປະນີດ
໗. ຖວາຍໂດຍຄວາມເຄົາລົບ ບໍ່ຖວາຍໂດຍບໍ່ເຄົາລົບ
໘. ນັ່ງໃກ້ເພື່ອຟັງທຳ
໙. ຍິນດີພາສີດຂອງພິກຂຸນັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຕະກູນທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ໙ ປະການນີ້ແລ ພິກຂຸຍັງບໍ່ເຄີຍເຂົ້າໄປຫາ ຄວນເຂົ້າໄປຫາ ຫຼືເຂົ້າໄປຫາແລ້ວ ຄວນນັ່ງໃກ້

ກຸລະສູດທີ ໗ ຈົບ

໘. ນະວັງອຸໂປສະຖະສູດ

ວ່າດ້ວຍການຮັກສາອຸໂປສິດທີ່ມີອົງ ໙

[໑໘] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອຸໂປສິດປະກອບດ້ວຍອົງ ໙ ປະການ ທີ່ບຸກຄົນຢູ່ຈຳແລ້ວ ຍ່ອມມີຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຫຼາຍ ແຜ່ໄພສານຫຼາຍ

ອຸໂປສິດປະກອບດ້ວຍອີງ ໙ ປະການ ທີ່ບຸກຄົນຢູ່ຈຳແລ້ວ ຍ່ອມມີຜົນຫຼາຍ ມີອານາສິງ
ຫຼາຍ ມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຫຼາຍ ແຜ່ໄພສານຫຼາຍ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ອະຣິຍະສາວິກາໃນທຳວິໄນນີ້ເຫັນປະຈັກດັ່ງນີ້ວ່າ

໑. ພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍ ລະເວັ້ນຂາດຈາກການຂ້າສັດ ຄື ວາງທັນທາວຸດແລະສັດ
ຕາວຸດ ມີຄວາມລະອາຍ ມີຄວາມເອັນດູ ມັງປະໂຫຍດເກື້ອກູນ ຕໍ່ສັບພະສັດຢູ່ຕະຫຼອດຊີວິດ
ແມ່ນເຮົາກໍລະເວັ້ນຂາດຈາກການຂ້າສັດ ຄື ວາງທັນທາວຸດແລະສັດຕາວຸດ ມີຄວາມລະອາຍ ມີ
ຄວາມເອັນດູ ມັງປະໂຫຍດເກື້ອກູນຕໍ່ສັບພະສັດຢູ່ຕະຫຼອດວັນໜຶ່ງ ແລະຄືນໜຶ່ງນີ້ໃນວັນນີ້ ເພາະ
ອີງແມ່ນນີ້ ເຮົາຊື່ວ່າເຮັດຕາມພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍ ແລະຢູ່ຈຳອຸໂປສິດ ອຸໂປສິດເປັນອັນ
ປະກອບດ້ວຍອີງທີ ໑ ນີ້

໑໒໑

໘. ພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍລະເວັ້ນຂາດຈາກທິນອນສູງ ແລະທິນອນໃຫຍ່ ນອນເທິງທີ່
ນອນຕ່ຳ ຄື ເທິງຕຽງ ຫຼື ເທິງທິນອນທີ່ປູລາດດ້ວຍຫຍ້າຢູ່ຕະຫຼອດຊີວິດ ແມ່ນເຮົາກໍລະເວັ້ນ
ຂາດຈາກທິນອນສູງ ແລະທິນອນໃຫຍ່ ນອນເທິງທິນອນຕ່ຳ ຄື ເທິງຕຽງ ຫຼືເທິງທິນອນທີ່ປູລາດ
ດ້ວຍຫຍ້າຢູ່ຕະຫຼອດວັນໜຶ່ງ ແລະຄືນໜຶ່ງນີ້ໃນວັນນີ້ ເພາະອີງແມ່ນນີ້ ເຮົາຊື່ວ່າເຮັດຕາມພຣະ
ອົນທັນທັງຫຼາຍແລະຢູ່ຈຳອຸໂປສິດ ອຸໂປສິດເປັນອັນປະກອບດ້ວຍອີງທີ ໘ ນີ້

໙. ບຸກຄົນມີເມດຕາຈິດ ແຜ່ໄປຕະຫຼອດທິດທີ ໑ ທິດທີ ໒ ໑໒໑ ທິດທີ ໓ ໑໒໑ ທິດທີ
໔ ໑໒໑ ທິດເບື້ອງເທິງ ທິດເບື້ອງລຸ່ມ ທິດສູງ ແຜ່ໄປຕະຫຼອດໂລກ ທົ່ວທຸກໝູ່ເຫຼົ່າ ໃນທີ່ທຸກ
ສະຖານ ດ້ວຍເມດຕາຈິດອັນໄພບູນ ເປັນມະຫັກຄະຕະ ບໍ່ມີຂອບເຂດ ບໍ່ມີເວນ ບໍ່ມີຄວາມ
ບຸງບຸນຢູ່ ອຸໂປສິດເປັນອັນປະກອບດ້ວຍອີງ ໙ ນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອຸໂປສິດປະກອບດ້ວຍອີງ ໙ ທີ່ບຸກຄົນຢູ່ຈຳແລ້ວ ຍ່ອມມີຜົນຫຼາຍ ມີອານາ
ສິງຫຼາຍ ມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຫຼາຍ ແຜ່ໄພສານຫຼາຍ ເປັນຢ່າງນີ້

ນະວັງຄຸໂປສະຖະສູດທີ ໘ ຈົບ

໙. ເທວະຕາສູດ

ວ່າດ້ວຍຜົນແຫ່ງການຕ້ອນຮັບຂອງເທວະດາ

[໑໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອຄືນນີ້ ເມື່ອຣາຕິຜ່ານໄປ ເທວະດາຈຳນວນຫຼາຍ ມີວັນນະງົດ

ງາມຍິ່ງ ເບິ່ງຮັດສະໝີໃຫ້ສະຫວ່າງໄປທົ່ວພຣະເຊຕະວັນ ເຂົ້າມາຫາເຮົາເຖິງທີ່ຢູ່ ໄຫວ້ເຮົາແລ້ວ ຍືນຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ກ່າວກັບເຮົາດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ບັນພະຊົດ ທັງຫຼາຍ ເຂົ້າມາຍັງເຮືອນຂອງຂ້າພຣະອົງທັງຫຼາຍຜູ້ເຄີຍເປັນມະນຸດ ຂ້າພຣະອົງເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ລຸກຮັບ ແຕ່ບໍ່ ຂາບໄຫວ້ ຂ້າພຣະອົງ ເຫຼົ່ານັ້ນເຮັດໜ້າທີ່ຍັງບໍ່ບໍລິບູນ ມີຄວາມຮ້ອນໃຈ ເດືອດຮ້ອນໃຈໃນພາຍ ຫຼັງ ຈຶ່ງເກີດໃນໝູ່ເທບຊັ້ນຕໍ່າ”

ເທວະດາຈຳນວນຫຼາຍອີກພວກໜຶ່ງ ເຂົ້າມາຫາເຮົາແລ້ວກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ ຈະເລີນ ບັນພະຊົດທັງຫຼາຍເຂົ້າມາຍັງເຮືອນຂອງຂ້າພຣະອົງທັງຫຼາຍຜູ້ເຄີຍເປັນມະນຸດ ຂ້າພຣະອົງ ເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ລຸກຮັບ ຂາບໄຫວ້ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ອາສະນະແກ່ບັນພະຊົດເຫຼົ່ານັ້ນ ຂ້າພຣະອົງ ເຫຼົ່ານັ້ນເຮັດໜ້າ ທີ່ຍັງບໍ່ບໍລິບູນ ມີຄວາມຮ້ອນໃຈ ເດືອດຮ້ອນໃຈໃນພາຍຫຼັງ ຈຶ່ງເກີດໃນໝູ່ເທບຊັ້ນຕໍ່າ”

ເທວະດາຈຳນວນຫຼາຍອີກພວກໜຶ່ງ ເຂົ້າມາຫາເຮົາແລ້ວກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງ ຜູ້ຈະເລີນ ບັນພະຊົດທັງຫຼາຍເຂົ້າມາຍັງເຮືອນຂອງຂ້າພຣະອົງທັງຫຼາຍຜູ້ເຄີຍເປັນມະນຸດ ຂ້າພຣະອົງເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ລຸກຮັບ ຂາບໄຫວ້ ແລະໃຫ້ອາສະນະ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ແບ່ງປັນຂອງໃຫ້ຕາມຄວາມ ສາມາດ ຕາມກຳລັງ ຯລຯ ແບ່ງປັນຂອງໃຫ້ຕາມຄວາມສາມາດ ຕາມກຳລັງ ແຕ່ບໍ່ນັ່ງໃກ້ເພື່ອ ຟັງທຳ ຯລຯ ນັ່ງໃກ້ເພື່ອຟັງທຳ ແຕ່ບໍ່ງຽງໂສຕະຟັງທຳ ຯລຯ ງຽງໂສດ ຟັງທຳ ແຕ່ຟັງແລ້ວກໍ ບໍ່ຊົງຈຳທຳໄວ້ໄດ້ ຯລຯ ຟັງແລ້ວຊົງຈຳທຳໄວ້ໄດ້ ແຕ່ບໍ່ພິຈາລະນາເນື້ອຄວາມແຫ່ງທຳທີ່ຊົງຈຳ ໄວ້ ຯລຯ ພິຈາລະນາເນື້ອຄວາມແຫ່ງທຳທີ່ຊົງຈຳໄວ້ໄດ້ ແຕ່ຫາຮູ້ອັດຖະຮູ້ທຳແລ້ວປະຕິບັດທຳ ສົມຄວນແກ່ທຳບໍ່ ຂ້າພຣະອົງເຫຼົ່ານັ້ນ ເຮັດໜ້າທີ່ຍັງບໍ່ບໍລິບູນ ມີຄວາມຮ້ອນໃຈ ເດືອດຮ້ອນໃຈ ໃນພາຍຫຼັງ ຈຶ່ງເກີດໃນໝູ່ເທບຊັ້ນຕໍ່າ”

ເທວະດາຈຳນວນຫຼາຍ ອີກພວກໜຶ່ງເຂົ້າມາຫາເຮົາແລ້ວກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະ ອົງ ຜູ້ຈະເລີນ ບັນພະຊົດທັງຫຼາຍເຂົ້າມາຍັງເຮືອນຂອງຂ້າພຣະອົງທັງຫຼາຍຜູ້ເຄີຍເປັນມະນຸດ ຂ້າພຣະອົງເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ລຸກຮັບ ຂາບໄຫວ້ ໃຫ້ອາສະນະ ແບ່ງປັນຂອງໃຫ້ຕາມຄວາມສາມາດ ຕາມກຳລັງ ນັ່ງໃກ້ເພື່ອຟັງທຳ ງຽງໂສຕະຟັງທຳ ຟັງແລ້ວຊົງຈຳທຳໄວ້ໄດ້ ພິຈາລະນາເນື້ອ ຄວາມແຫ່ງທຳທີ່ຊົງຈຳໄວ້ໄດ້ ແລະຮູ້ອັດຖະຮູ້ທຳແລ້ວປະຕິບັດທຳສົມຄວນແກ່ທຳ” ຂ້າພຣະອົງ ເຫຼົ່ານັ້ນເຮັດໜ້າທີ່ບໍ່ບໍລິບູນແລ້ວ ບໍ່ມີຄວາມຮ້ອນໃຈ ບໍ່ເດືອດຮ້ອນໃຈໃນພາຍຫຼັງ ຈຶ່ງເກີດໃນໝູ່ ເທບຊັ້ນປະນີດ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນັ້ນເຫງົ້າໄມ້ ນັ້ນເຮືອນວ່າງ ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງເພ່ງ ຢ່າຜະໝາດ ຢ່າເປັນ ຜູ້ມີວິປະຕິສານ (ຄວາມຮ້ອນໃຈ) ໃນພາຍຫຼັງເໝືອນເທວະດາພວກທຳອິດ ໆ ເຫຼົ່ານັ້ນເລີຍ

໑໐. ເວລາມະສູດ

ວ່າດ້ວຍເວລາມະພາມ

[໒໐] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນພຣະເຊຕະວັນ ອາຮາມຂອງອະນາຖະບິນທິກະເສດຖີ ເຂດເມືອງສາວັດຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ອະນາຖະບິນທິກະເສດຖີເຂົ້າໄປເຝົ້າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໄດ້ຕັດກັບທ່ານດັ່ງນີ້ວ່າ “ທ່ານຄະຫະບໍດີ ໃນຕະກູນຂອງທ່ານຍັງໃຫ້ທ່ານຢູ່ບໍ?”

ອະນາຖະບິນທິກະຄະຫະບໍດີຂາບທູນວ່າ “ໃນຕະກູນຂອງຂ້າພຣະອົງຍັງໃຫ້ທ່ານຢູ່ຂ້າໜ້ອຍ ແຕ່ທ່ານນັ້ນ ເປັນຂອງເສົ້າໝອງ ເປັນປາຍເຂົ້າກັບນ້ຳຜັກດອງ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ຄະຫະບໍດີ ບຸກຄົນໃຫ້ທ່ານເສົ້າໝອງ ຫຼື ປະນີດກໍຕາມ ຖ້າໃຫ້ທ່ານນັ້ນໂດຍບໍ່ເຄົາລົບ ບໍ່ທຳຄວາມນອບນ້ອມໃຫ້ທ່ານ ບໍ່ໃຫ້ດ້ວຍມືຂອງຕົນເອງ ໃຫ້ທ່ານເໝືອນຈະຖິ້ມ ເປັນຜູ້ບໍ່ເຫັນຜົນທີ່ຈະຕາມມາໃຫ້ທ່ານ ໃນຕະກູນທີ່ທ່ານນັ້ນ ໆ ບັງເກີດຜົນ ເຂົາບໍ່ນ້ອມຈິດໄປເພື່ອບໍລິໂພກອາຫານຢ່າງດີ ບໍ່ນ້ອມຈິດໄປເພື່ອນຸ່ງຫົ່ມຜ້າຢ່າງດີ ບໍ່ນ້ອມຈິດໄປເພື່ອໃຊ້ຍານຢ່າງດີ ແລະບໍ່ນ້ອມຈິດໄປເພື່ອບໍລິໂພກກາມມະຄຸນ ໔ ຢ່າງດີ ແມ່ນແຕ່ບໍລິວານຂອງຜູ້ໃຫ້ທ່ານນັ້ນ ຄື ບຸດ ພັນລະຍາ ທາດ ຄົນໃຊ້ ຫຼືກຳມະກອນ ກໍບໍ່ຕັ້ງໃຈຟັງດ້ວຍດີ ບໍ່ງຽງໂສດສະດັບ ບໍ່ຕັ້ງໃຈໃຝ່ຮູ້ ຂໍ້ນັ້ນເພາະເຫດໃດ ເພາະຜົນກຳ ທີ່ຕົນໄດ້ກະທຳໂດຍບໍ່ເຄົາລົບ

ຄະຫະບໍດີ ບຸກຄົນໃຫ້ທ່ານເສົ້າໝອງ ຫຼື ປະນີດກໍຕາມ ຖ້າໃຫ້ທ່ານນັ້ນໂດຍເຄົາລົບ ທຳຄວາມນອບນ້ອມໃຫ້ທ່ານ ໃຫ້ທ່ານດ້ວຍມືຂອງຕົນເອງ ໃຫ້ທ່ານບໍ່ເໝືອນຈະຖິ້ມ ເປັນຜູ້ເຫັນຜົນທີ່ຈະຕາມມາໃຫ້ທ່ານໃນຕະກູນທີ່ທ່ານນັ້ນ ໆ ບັງເກີດຜົນ ເຂົາບໍ່ນ້ອມຈິດໄປເພື່ອບໍລິໂພກອາຫານຢ່າງດີ ບໍ່ນ້ອມຈິດໄປເພື່ອນຸ່ງຫົ່ມຜ້າຢ່າງດີ ບໍ່ນ້ອມຈິດໄປເພື່ອໃຊ້ຍານຢ່າງດີ ແລະບໍ່ນ້ອມຈິດໄປເພື່ອບໍລິໂພກກາມມະຄຸນ ໔ ຢ່າງດີ ແມ່ນແຕ່ບໍລິວານຂອງຜູ້ໃຫ້ທ່ານນັ້ນ ຄື ບຸດ ພັນລະຍາ ທາດ ຄົນໃຊ້ ຫຼື ກຳມະກອນກໍຕັ້ງໃຈຟັງດ້ວຍດີ ງຽງໂສດສະດັບ ຕັ້ງໃຈໃຝ່ຮູ້ ຂໍ້ນັ້ນເພາະເຫດໃດ ເພາະຜົນກຳທີ່ຕົນໄດ້ກະທຳໄວ້ໂດຍເຄົາລົບ

ຄະຫະບໍດີ ເລື່ອງເຄີຍມີມາແລ້ວ ມີພາມຊື່ເວລາມະ ເຂົາໃຫ້ທ່ານເປັນມະຫາທານຢ່າງນີ້ ຄື ໄດ້ໃຫ້ຖາດຄຳເຕັມດ້ວຍຮູປິຍະ ໘໔,໐໐໐ ຖາດ ຖາດຮູປິຍະເຕັມດ້ວຍ ຄຳ ໘໔,໐໐໐ ຖາດ ຖາດສຳຣິດເຕັມດ້ວຍເງິນ ໘໔,໐໐໐ ຖາດ ໃຫ້ຊ້າງ ໘໔,໐໐໐ ເຊືອກ ມີເຄື່ອງປະດັບຄຳ ມີທຸງຄຳ ຄຸມດ້ວຍຂ່າຍຄຳ ໃຫ້ລົດ ໘໔,໐໐໐ ຄັນ ຫຸ້ມດ້ວຍໜັງຣາດຊະສີ ຫຸ້ມດ້ວຍໜັງເສືອໂຄ່ງ ຫຸ້ມດ້ວຍໜັງເສືອເຫຼືອງ ຫຸ້ມດ້ວຍຜ້າກຳພົນເຫຼືອງ ມີເຄື່ອງປະດັບຄຳ ມີທຸງຄຳ ຄຸມດ້ວຍຂ່າຍຄຳ ໃຫ້ແມ່

ງົວນົມ ໘໔,໐໐໐ ຕົວ ມີນ້ຳນົມທີ່ຮີດແລະໄຫຼສະດວກ ມີພາຊະນະສຳຮິດສຳລັບຮອງຮັບ ໃຫ້ຍິງ
ສາວ ໘໔,໐໐໐ ຄົນສວມແກ້ວມະນີ ແລະແກ້ວກຸນທົນໃຫ້ບັນລັງ ໘໔,໐໐໐ ທີ່ປູລາດດ້ວຍຜ້າໂກ
ເຊົາ ປູລາດດ້ວຍເຄື່ອງລາດເຮັດດ້ວຍຂົນແກະສີຂາວ ປູລາດດ້ວຍເຄື່ອງລາດ ເຮັດດ້ວຍຂົນແກະ
ລາຍດອກໄມ້ ປູລາດດ້ວຍເຄື່ອງລາດຢ່າງດີເຮັດດ້ວຍໜັງຊະມິດ ຂ້າງເທິງມີເພດານ ມີໝອນສີ
ແດງວາງໄວ້ທັງ ໒ ຂ້າງ ໔ ໃຫ້ຜ້າ ໘໔,໐໐໐ ພັບ ເປັນຜ້າເປືອກໄມ້ເນື້ອລະອງດ ຜ້າບໍ່ເນື້ອ
ລະອງດ ຜ້າກຳພົນເນື້ອລະອງດ ຜ້າຝ້າຍເນື້ອລະອງດ ບໍ່ຈຳຕ້ອງກ່າວເຖິງເຂົ້າ ນ້ຳ ຂອງຫຍ້າ
ຂອງບໍຣິໂພກ ຂອງຊົມ ຂອງຕື້ມ ໄຫຼອອກໄປເໝືອນແມ່ນ້ຳ

ຄະຫະບໍດີ ທ່ານອາດຈະມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ສະໄໝນັ້ນ ເວລາມະພາມຜູ້ໃຫ້ທານ
ເປັນມະຫາທານ ເປັນຄົນອື່ນແນ່ແທ້ ແຕ່ທ່ານບໍ່ເພິ່ງເຫັນຢ່າງນັ້ນ ເພາະເວລາມະພາມ ຜູ້ໃຫ້
ທານເປັນມະຫາທານ ໃນສະໄໝນັ້ນ ກໍຄືເຮົານັ້ນເອງ ແຕ່ໃນທານນັ້ນ ບໍ່ມີໃຜເປັນພຣະທັກຂີໂນ
ຍະບຸກຄົນ ໃຜ ໆ ກໍຊຳຮະທັກຂີໂນນັ້ນໃຫ້ໝົດຈົດບໍ່ໄດ້

ຄະຫະບໍດີ ການທີ່ບຸກຄົນເຊື້ອເຊີນບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິຜູ້ດຽວໃຫ້ບໍຣິໂພກ ມີຜົນ
ຫຼາຍກວ່າການທີ່ເວລາມະພາມໄດ້ໃຫ້ທານເປັນມະຫາທານ

ການທີ່ບຸກຄົນເຊື້ອເຊີນບຸກຄົນຜູ້ເປັນສະກະທາຄາມີຜູ້ດຽວໃຫ້ບໍຣິໂພກ ມີຜົນຫຼາຍກວ່າ
ການທີ່ບຸກຄົນເຊື້ອເຊີນບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິຕັ້ງຮ້ອຍໃຫ້ບໍຣິໂພກ

ການທີ່ບຸກຄົນເຊື້ອເຊີນບຸກຄົນຜູ້ເປັນອະນາຄາມີຜູ້ດຽວໃຫ້ບໍຣິໂພກ ມີຜົນຫຼາຍກວ່າການ
ທີ່ບຸກຄົນເຊື້ອເຊີນບຸກຄົນຜູ້ເປັນສະກະທາຄາມີຕັ້ງຮ້ອຍໃຫ້ບໍຣິໂພກ

ການທີ່ບຸກຄົນເຊື້ອເຊີນບຸກຄົນຜູ້ເປັນອະຣະທັນຜູ້ດຽວໃຫ້ບໍຣິໂພກ ມີຜົນຫຼາຍກວ່າການທີ່
ບຸກຄົນເຊື້ອເຊີນບຸກຄົນຜູ້ເປັນອະນາຄາມີຕັ້ງຮ້ອຍໃຫ້ບໍຣິໂພກ

ການທີ່ບຸກຄົນເຊື້ອເຊີນພຣະປັດເຈກພຸດທະເຈົ້າອົງດຽວໃຫ້ບໍຣິໂພກ ມີຜົນຫຼາຍກວ່າການ
ທີ່ບຸກຄົນເຊື້ອເຊີນບຸກຄົນຜູ້ເປັນອະຣະທັນຕັ້ງຮ້ອຍໃຫ້ບໍຣິໂພກ

ການທີ່ບຸກຄົນເຊື້ອເຊີນຕະຖາຄົດອະຣະທັນຕະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າໃຫ້ບໍຣິໂພກ ມີຜົນ
ຫຼາຍກວ່າການທີ່ບຸກຄົນເຊື້ອເຊີນພຣະປັດເຈກພຸດທະເຈົ້າຕັ້ງຮ້ອຍໃຫ້ບໍຣິໂພກ

ການທີ່ບຸກຄົນເຊື້ອເຊີນພິກຂຸສົງມີພຣະພຸດທະເຈົ້າເປັນປະທານໃຫ້ບໍຣິໂພກ ມີຜົນຫຼາຍ
ກວ່າການທີ່ບຸກຄົນເຊື້ອເຊີນຕະຖາຄົດອະຣະທັນຕະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າໃຫ້ບໍຣິໂພກ

ການທີ່ບຸກຄົນສ້າງວິຫານອຸທິດຖວາຍສົງຜູ້ມາຈາກທິດທັງ ໔ ມີຜົນຫຼາຍກວ່າການທີ່
ບຸກຄົນເຊື້ອເຊີນພິກຂຸສົງມີພຣະພຸດທະເຈົ້າເປັນປະທານໃຫ້ບໍຣິໂພກ

ການທີ່ບຸກຄົນມີຈິດເຫຼື້ອມໃສເຖິງພຣະພຸດທະເຈົ້າ ພຣະທຳ ແລະພຣະສົງເປັນສະຣະນະ ມີຜົນຫຼາຍກວ່າການທີ່ບຸກຄົນສ້າງວິຫານອຸທິດຖວາຍສົງຜູ້ມາຈາກທິດທັງ ໔

ການທີ່ບຸກຄົນມີຈິດເຫຼື້ອມໃສ ສະມາທານສິກຂາບົດ ຄື ການງົດເວັນຈາກການຂ້າສັດ ການງົດເວັນຈາກການລັກຊັບ ການງົດເວັນຈາກການປະພຶດຜິດໃນກາມ ການງົດເວັນຈາກ ການເວົ້າຕົວະ ການງົດເວັນຈາກການເສບຂອງມືນເມົາ ຄື ສຸຣາ ແລະເມໄຣອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມ ຜະໝາດ ມີຜົນຫຼາຍກວ່າການທີ່ບຸກຄົນມີຈິດເຫຼື້ອມໃສເຖິງພຣະພຸດທະເຈົ້າ ພຣະທຳ ແລະ ພຣະສົງເປັນສະຣະນະ

ການທີ່ບຸກຄົນຈະເລີນເມດຕາຈິດຢ່າງໜ້ອຍຊົ່ວສູບດົມກິ່ນຫອມ ມີຜົນຫຼາຍກວ່າການທີ່ບຸກຄົນມີຈິດເຫຼື້ອມໃສສະມາທານສິກຂາບົດ ຄື ການງົດເວັນຈາກການຂ້າສັດ ເປັນຕົ້ນນັ້ນ

ຄະທະບໍດີ ການທີ່ບຸກຄົນຈະເລີນອະນິດຈະສັນຍາຊົ່ວລັດນົ່ວມີດຽວ ມີຜົນຫຼາຍກວ່າການທີ່ເວລາມະພາມໄດ້ໃຫ້ທານເປັນມະຫາທານ ຫຼາຍກວ່າການທີ່ບຸກຄົນເຊື້ອເຊີນບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິໃຫ້ບໍຣິໂພກ ຫຼາຍກວ່າການທີ່ບຸກຄົນເຊື້ອເຊີນບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິຕັ້ງຮ້ອຍໃຫ້ບໍຣິໂພກ ຫຼາຍກວ່າການທີ່ບຸກຄົນເຊື້ອເຊີນບຸກຄົນຜູ້ເປັນສະກະທາຄາມີຜູ້ດຽວໃຫ້ບໍຣິໂພກ ຫຼາຍກວ່າການທີ່ບຸກຄົນເຊື້ອເຊີນບຸກຄົນຜູ້ເປັນສະກະທາຄາມີຕັ້ງຮ້ອຍໃຫ້ບໍຣິໂພກ ຫຼາຍກວ່າການທີ່ບຸກຄົນເຊື້ອເຊີນບຸກຄົນຜູ້ເປັນອະນາຄາມີຜູ້ດຽວໃຫ້ບໍຣິໂພກ ຫຼາຍກວ່າການທີ່ບຸກຄົນເຊື້ອເຊີນບຸກຄົນຜູ້ເປັນອະນາຄາມີຕັ້ງຮ້ອຍໃຫ້ບໍຣິໂພກ ຫຼາຍກວ່າການທີ່ບຸກຄົນເຊື້ອເຊີນບຸກຄົນຜູ້ເປັນອະຣະຫັນຜູ້ດຽວໃຫ້ບໍຣິໂພກ ຫຼາຍກວ່າການທີ່ບຸກຄົນເຊື້ອເຊີນບຸກຄົນຜູ້ເປັນອະຣະຫັນຕັ້ງຮ້ອຍໃຫ້ບໍຣິໂພກ ຫຼາຍກວ່າການທີ່ບຸກຄົນເຊື້ອເຊີນພຣະປັດເຈກພຸດທະເຈົ້າອົງດຽວໃຫ້ບໍຣິໂພກ ຫຼາຍກວ່າການທີ່ບຸກຄົນເຊື້ອເຊີນພຣະອະຣະຫັນຕັ້ງຮ້ອຍໃຫ້ບໍຣິໂພກ ຫຼາຍກວ່າການທີ່ບຸກຄົນເຊື້ອເຊີນຕະຖາຄົດອະຣະຫັນຕະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າໃຫ້ບໍຣິໂພກ ຫຼາຍກວ່າການທີ່ບຸກຄົນເຊື້ອເຊີນພິກຂຸສົງ ມີພຣະພຸດທະເຈົ້າເປັນປະທານໃຫ້ບໍຣິໂພກ ຫຼາຍກວ່າການທີ່ບຸກຄົນສ້າງວິຫານອຸທິດຖວາຍສົງຜູ້ມາຈາກທິດ ທັງ ໔ ຫຼາຍກວ່າການທີ່ບຸກຄົນມີຈິດເຫຼື້ອມໃສເຖິງພຣະພຸດທະເຈົ້າ ພຣະທຳ ແລະພຣະສົງເປັນສະຣະນະ ຫຼາຍກວ່າການທີ່ບຸກຄົນມີຈິດເຫຼື້ອມໃສສະມາທານສິກຂາບົດ ຄື ການງົດເວັນຈາກ ການຂ້າສັດ ຯລຯ ການງົດເວັນຈາກການເສບຂອງມືນເມົາ ຄື ສຸຣາ ແລະເມໄຣອັນເປັນເຫດ ແຫ່ງຄວາມຜະໝາດ ແລະຫຼາຍກວ່າການທີ່ບຸກຄົນຈະເລີນເມດຕາຈິດຢ່າງໜ້ອຍຊົ່ວສູບດົມກິ່ນຫອມນັ້ນ”

ເວລາມະສູດທີ ໑໐ ຈົບ

ສີຫະນາທະວັກທີ ໒ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ສີຫະນາທະສູດ	໒. ສະອຸປາທິເສສະສູດ
໓. ໂກຕະທິຕະສູດ	໔. ສະມິດທິສູດ
໕. ຄັນຖະສູດ	໖. ສັນຍາສູດ
໗. ກຸລະສູດ	໘. ນະວັງຄຸໂປສະຖະສູດ
໙. ເທວະຕາສູດ	໑໐. ເວລາມະສູດ

໓. ສັດຕາວາສະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍສັດຕາວາດ

໑. ຕິຖານະສູດ

ວ່າດ້ວຍຖານະ ໓ ປະການ

[໒໑] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມະນຸດຊາວອຸດຕະຣະກຸຣຸທະວິບເໜືອກວ່າ ເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາ ແລະມະນຸດຊາວຊົມພູທະວິບ ດ້ວຍຖານະ ໓ ປະການ

ຖານະ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ບໍ່ມີຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ	໒. ບໍ່ມີຄວາມຫວງແທນ
໓. ມີອາຍຸແນ່ນອນ	

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມະນຸດຊາວອຸດຕະຣະກຸຣຸທະວິບເໜືອກວ່າເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາ ແລະມະນຸດຊາວຊົມພູທະວິບ ດ້ວຍຖານະ ໓ ປະການນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາເໜືອກວ່າມະນຸດ ຊາວອຸດຕະຣະກຸຣຸທະວິບ ແລະມະນຸດຊາວຊົມພູທະວິບ ດ້ວຍຖານະ ໓ ປະການ

ຖານະ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອາຍຸອັນເປັນທິບ	໒. ວັນນະອັນເປັນທິບ
໓. ສຸກອັນເປັນທິບ	

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາເໜືອກວ່າມະນຸດຊາວອຸດຕະຣະກຸຣຸທະວີບ
ແລະມະນຸດຊາວຊົມພູທະວີບ ດ້ວຍຖານະ ໓ ປະການນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມະນຸດຊາວຊົມພູທະວີບເໜືອກວ່າ ມະນຸດຊາວອຸດຕະຣະກຸຣຸທະວີບແລະ
ເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາ ດ້ວຍຖານະ ໓ ປະການ

ຖານະ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ເປັນຜູ້ແກ່ກ້າ
໒. ເປັນຜູ້ມີສະຕິ
໓. ເປັນຜູ້ຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນໃນຊົມພູທະວີບນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມະນຸດຊາວຊົມພູທະວີບເໜືອກວ່າມະນຸດຊາວອຸດຕະຣະກຸຣຸທະວີບແລະ
ເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາ ດ້ວຍຖານະ ໓ ປະການນີ້ແລ

ຕິຖານະສູດທີ ໑ ຈົບ

໒. ອັດສະຂະລຸງກະສູດ

ວ່າດ້ວຍມ້າກະຈອກແລະຄົນກະຈອກ

[໒໒] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາຈັກສະແດງມ້າກະຈອກ ໓ ຈຳພວກ ຄົນກະຈອກ ໓ ຈຳພວກ
ມ້າຕີ ໓ ຈຳພວກ ແລະຄົນຕີ ໓ ຈຳພວກ ມ້າອາຊາໄນ“ພັນຕີ ໓ ຈຳພວກ ແລະບຸຣຸດອາຊາໄນ
ຜູ້ຈະເລີນ ໓ ຈຳພວກ ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງຟັງເລື່ອງນັ້ນ

ມ້າກະຈອກ ໓ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ມ້າກະຈອກບາງຕົວໃນໂລກນີ້ສົມບູນດ້ວຍເຊົາ ແຕ່ບໍ່ສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ບໍ່ສົມ
ບູນດ້ວຍຄວາມສູງ ແລະຄວາມໃຫຍ່
໒. ມ້າກະຈອກບາງຕົວໃນໂລກນີ້ສົມບູນດ້ວຍເຊົາ ແລະສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ແຕ່ບໍ່
ສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງແລະຄວາມໃຫຍ່
໓. ມ້າກະຈອກບາງຕົວໃນໂລກນີ້ສົມບູນດ້ວຍເຊົາ ສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ແລະສົມບູນ
ດ້ວຍຄວາມສູງ ແລະຄວາມໃຫຍ່

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມັກຈະຈອກ ໓ ຈຳພວກນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄົນກະຈອກ ໓ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຄົນກະຈອກບາງຄົນໃນໂລກນີ້ສົມບູນດ້ວຍເຊົາ ແຕ່ບໍ່ສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ບໍ່ສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງແລະຄວາມໃຫຍ່
໒. ຄົນກະຈອກບາງຄົນໃນໂລກນີ້ສົມບູນດ້ວຍເຊົາ ແລະສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ແຕ່ບໍ່ສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງແລະຄວາມໃຫຍ່
໓. ຄົນກະຈອກບາງຄົນໃນໂລກນີ້ສົມບູນດ້ວຍເຊົາ ສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ແລະສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງແລະຄວາມໃຫຍ່

ຄົນກະຈອກສົມບູນດ້ວຍເຊົາ ແຕ່ບໍ່ສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ບໍ່ສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງແລະຄວາມໃຫຍ່ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ຮູ້ແຈ້ງຕາມຄວາມເປັນຈິງວ່າ “ນີ້ທຸກ ນີ້ທຸກຂະສະມຸໄທ ນີ້ທຸກຂະນິໂຣທະ ນີ້ທຸກຂະນິໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາ” ເຮົາກ່າວວ່າ ນີ້ເປັນເຊົາຂອງເຊົາ ແຕ່ເຊົາຖືກຖາມບັນຫາໃນ ອະພິທຳ ແລະອະພິວິໄນ ກຳຈົນປັນຍາ ຕອບບໍ່ໄດ້ ເຮົາກ່າວວ່າ ນີ້ບໍ່ແມ່ນວັນນະຂອງເຊົາ ແລະເຊົາບໍ່ໄດ້ຈົວອນ ບິນທະບາດ ເສນາສະນະ ແລະຄຣິລານະປັດໄຈ ເພສັດຊະບໍຣິຂານ ເຮົາກ່າວວ່າ ນີ້ບໍ່ແມ່ນຄວາມສູງ ແລະຄວາມໃຫຍ່ຂອງເຊົາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄົນກະຈອກສົມບູນດ້ວຍເຊົາ ແຕ່ບໍ່ສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ບໍ່ສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງແລະຄວາມໃຫຍ່ ເປັນຢ່າງນີ້

ຄົນກະຈອກສົມບູນດ້ວຍເຊົາ ແລະສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ແຕ່ບໍ່ສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງແລະຄວາມໃຫຍ່ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ຮູ້ແຈ້ງຕາມຄວາມເປັນຈິງວ່າ “ນີ້ທຸກ ຯລຯ ນີ້ທຸກຂະນິໂຣທະ ຄາມິນີປະຕິປະທາ” ເຮົາກ່າວວ່າ ນີ້ເປັນເຊົາຂອງເຊົາ ເຊົາຖືກຖາມບັນຫາໃນອະພິທຳ ແລະອະພິວິໄນກໍຕອບໄດ້ ບໍ່ຈົນປັນຍາ ເຮົາກ່າວວ່າ ນີ້ເປັນວັນນະຂອງເຊົາ ແຕ່ເຊົາບໍ່ໄດ້ຈົວອນ ບິນທະບາດ ເສນາສະນະ ແລະຄຣິລານະປັດໄຈເພສັດຊະບໍຣິຂານ ເຮົາກ່າວວ່າ ນີ້ບໍ່ແມ່ນຄວາມສູງ ແລະຄວາມໃຫຍ່ຂອງເຊົາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄົນກະຈອກສົມບູນດ້ວຍເຊົາ ແລະສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ແຕ່ບໍ່ສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງ ແລະຄວາມໃຫຍ່ ເປັນຢ່າງນີ້

ຄົນກະຈອກສົມບູນດ້ວຍເຊົາ ສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ແລະສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງ ແລະຄວາມໃຫຍ່ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ຮູ້ແຈ້ງຕາມຄວາມເປັນຈິງວ່າ “ນີ້ທຸກ ຯລຯ ນີ້ທຸກຂະນີໂຣທະ ຄາມິນີ ປະຕິປະທາ” ເຮົາກ່າວວ່າ ນີ້ເປັນເຊົາຂອງເຊົາ ເຊົາຖືກຖາມບັນຫາໃນອະພິທຳ ແລະອະພິວິໄນ ກໍຕອບໄດ້ ບໍ່ຈົນປັນຍາ ເຮົາກ່າວວ່າ ນີ້ເປັນວັນນະຂອງເຊົາ ແລະເຊົາໄດ້ຈົວອນ ບິນທະບາດ ເສນາສະນະ ແລະຄືລານະປັດໄຈເພສັດຊະບໍຣິຂານ ເຮົາກ່າວວ່າ ນີ້ເປັນຄວາມສູງ ແລະຄວາມໃຫຍ່ຂອງເຊົາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄົນກະຈອກສົມບູນດ້ວຍເຊົາ ສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ແລະສົມບູນ ດ້ວຍຄວາມສູງ ແລະຄວາມໃຫຍ່ ເປັນແນວນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄົນກະຈອກ ໓ ຈຳພວກນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມ້າຕີ ໓ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ມ້າຕີບາງຕົວໃນໂລກນີ້ ຯລຯ

໒. ມ້າຕີບາງຕົວໃນໂລກນີ້ ຯລຯ

໓. ມ້າຕີບາງຕົວໃນໂລກນີ້ສົມບູນດ້ວຍເຊົາ ສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ແລະສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງ ແລະຄວາມໃຫຍ່

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມ້າຕີ ໓ ຈຳພວກນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄົນຕີ ໓ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຄົນຕີບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຯລຯ

໒. ຄົນຕີບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຯລຯ

໓. ຄົນຕີບາງຄົນໃນໂລກນີ້ສົມບູນດ້ວຍເຊົາ ສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ແລະສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງ ແລະຄວາມໃຫຍ່

ຯລຯ

ຄົນຕີສົມບູນດ້ວຍເຊົາ ສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ແລະສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງ ແລະຄວາມໃຫຍ່ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ເພາະສັງໂຍດເບື້ອງຕົ້ນ ໔ ປະການສິ້ນໄປ ຈັກເປັນໂອປະປາຕິກະ ປະຣິນິບພານໃນພິບັນນ ບໍ່ຫວນກັບມາຈາກໂລກນັ້ນແນ່ນອນ ເຮົາກ່າວວ່າ ນີ້ເປັນເຊົາຂອງເຊົາ

ເຂົາຖືກຖາມ ບັນຫາໃນອະພິທຳ ແລະອະພິວິໄນ ກໍຕອບໄດ້ ບໍ່ຈົນບັນຍາ ເຮົາກ່າວວ່າ ນີ້ເປັນ ວັນນະຂອງເຂົາ ແລະເຂົາໄດ້ຈົວອນ ບິນທະບາດ ເສນາສະນະ ແລະຄຶລານະປັດໄຈເພສັດຊະບໍ ຣິຂານ ເຮົາກ່າວວ່າ ນີ້ເປັນຄວາມສູງ ແລະຄວາມໃຫຍ່ຂອງເຂົາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄົນດີສົມບູນດ້ວຍເຊົາ ສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ແລະສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງ ແລະຄວາມໃຫຍ່ ເປັນແນວນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄົນດີ ໓ ຈຳພວກນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມ້າອາຊາໄນພັນດີ ໓ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ມ້າອາຊາໄນພັນດີບາງຕົວໃນໂລກນີ້ ຯລຯ
໒. ມ້າອາຊາໄນພັນດີບາງຕົວໃນໂລກນີ້ ຯລຯ
໓. ມ້າອາຊາໄນພັນດີບາງຕົວໃນໂລກນີ້ສົມບູນດ້ວຍເຊົາ ສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ແລະ ສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງແລະຄວາມໃຫຍ່

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມ້າອາຊາໄນພັນດີ ໓ ຈຳພວກນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸຣຸດອາຊາໄນຜູ້ຈະເລີນ ໓ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ບຸຣຸດອາຊາໄນຜູ້ຈະເລີນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຯລຯ
໒. ບຸຣຸດອາຊາໄນຍຜູ້ຈະເລີນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຯລຯ
໓. ບຸຣຸດອາຊາໄນຜູ້ຈະເລີນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ສົມບູນດ້ວຍເຊົາ ສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ແລະສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງ ແລະຄວາມໃຫຍ່

ຯລຯ

ບຸຣຸດອາຊາໄນຜູ້ຈະເລີນສົມບູນດ້ວຍເຊົາ ສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ແລະສົມບູນດ້ວຍຄວາມ ສູງແລະຄວາມໃຫຍ່ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ບັນຍາວິມຸດຕິອັນບໍ່ມີອາສະວະ ເພາະ ອາສະວະສິ້ນໄປ ດ້ວຍບັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ ເຮົາກ່າວວ່າ ນີ້ເປັນເຊົາຂອງເຂົາ ເຂົາຖືກຖາມບັນຫາໃນອະພິທຳ ແລະອະພິວິໄນ ກໍຕອບໄດ້ ບໍ່ຈົນບັນຍາ ເຮົາກ່າວວ່າ ນີ້ເປັນ ວັນນະຂອງເຂົາ ແລະເຂົາໄດ້ຈົວອນ ບິນທະບາດ ເສນາສະນະ ແລະຄຶລານະປັດໄຈເພສັດຊະບໍ ຣິຂານ ເຮົາກ່າວວ່າ ນີ້ເປັນຄວາມສູງ ແລະຄວາມໃຫຍ່ຂອງເຂົາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸຣຸດອາຊາໄນຜູ້ຈະເລີນສົມບູນດ້ວຍເຊົາ ສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ແລະ ສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງແລະຄວາມໃຫຍ່ ເປັນແນວນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸຣຸດອາຊາໄນຜູ້ຈະເລີນ ໓ ຈຳພວກນີ້ແລ

ອັດສະຂະລຸງກະສູດທີ ໒ ຈົບ

໓. ຕັນຫາມູລະກະສູດ

ວ່າດ້ວຍຕັນຫາມູລະທຳ

[໒໓] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາຈັກສະແດງທຳມີຕັນຫາເປັນມູນເຫດ ໙ ປະການ ພວກທ່ານຈຶ່ງ ພັງທຳນັ້ນ ທຳມີຕັນຫາເປັນມູນເຫດ ໙ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ເພາະອາໄສຕັນຫາ	ການສະແຫວງຫາ	ຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ
໒. ເພາະອາໄສການສະແຫວງຫາ	ການໄດ້	ຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ
໓. ເພາະອາໄສການໄດ້	ການພິຈາລະນາ	ຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ
໔. ເພາະອາໄສການພິຈາລະນາ	ສັນທະຣາຄະ	ຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ
໕. ເພາະອາໄສສັນທະຣາຄະ	ຄວາມຫຼົງໃຫຼ່	ຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ
໖. ເພາະອາໄສຄວາມຫຼົງໃຫຼ່	ຄວາມຫວງແທນ	ຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ
໗. ເພາະອາໄສຄວາມຫວງແທນ	ຄວາມຂີ້ຖີ່	ຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ
໘. ເພາະອາໄສຄວາມຂີ້ຖີ່	ການຮັກສາ	ຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ
໙. ເພາະອາໄສການຮັກສາ ບາບອະກຸສິນທຳຫຼາຍປະການ ຄື ການຖືກອັນໄມ້ ການຖືອາວຸດ ການຜິດກັນ ການແຍ່ງຊິງ ການຖຽງກັນ ການເວົ້າຂຶ້ນມືງ ກູ ການເວົ້າສູ່ສູດ ການເວົ້າຕົວະ ຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ		

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳມີຕັນຫາເປັນມູນເຫດ ໙ ປະການນີ້

ຕັນຫາມູລະກະສູດທີ ໓ ຈົບ

໔. ສັດຕາວາສະສູດ

ວ່າດ້ວຍສັດຕາວາດ

[໒໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັດຕາວາດ (ພົບເປັນທີ່ຢູ່ແຫ່ງສັດ) ໙ ປະການນີ້

ສັດຕາວາດ ໙ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ມີສັດຜູ້ມີກາຍຕ່າງກັນ ມີສັນຍາຕ່າງກັນ ຄື ມະນຸດບາງພວກ ເທວະດາບາງພວກ ແລະວິນິປາຕິກະບາງພວກ ນີ້ເປັນສັດຕາວາດປະການທີ ໑
໒. ມີສັດຜູ້ມີກາຍຕ່າງກັນ ແຕ່ມີສັນຍາຢ່າງດຽວກັນ ຄື ເທວະດາຊັ້ນ ພົມກາຍິກາ (ເທວະດາຜູ້ນັບເນື່ອງໃນໝູ່ພົມ) ເກີດໃນປະຖົມຊານທີ ໑ ນີ້ເປັນສັດຕາວາດປະການທີ ໒
໓. ມີສັດຜູ້ມີກາຍຢ່າງດຽວກັນ ແຕ່ມີສັນຍາຕ່າງກັນ ຄື ເທວະດາຊັ້ນ ອາພັດສະ ນີ້ເປັນສັດຕາວາດປະການທີ ໓
໔. ມີສັດຜູ້ມີກາຍຢ່າງດຽວກັນ ມີສັນຍາຢ່າງດຽວກັນ ຄື ເທວະດາຊັ້ນສຸພະກິນຫະ (ເທວະດາຜູ້ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມງາມ) ນີ້ເປັນສັດຕາວາດປະການ ທີ ໔
໕. ມີສັດຜູ້ບໍ່ມີສັນຍາ ບໍ່ສະເໜີວິຍເວທະນາ ຄື ເທວະດາຊັ້ນອະສັນຍິສັດຕະພົມ ນີ້ເປັນສັດຕາວາດປະການທີ ໕
໖. ມີສັດຜູ້ບັນລຸອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານຢູ່ ໂດຍກຳນົດວ່າ “ອາກາດຫາທີ່ສຸດບໍ່ໄດ້” ຢູ່ ເພາະລ່ວງຮູບສັນຍາ ດັບປະຕິຄະສັນຍາ ບໍ່ກຳນົດນາມັດຕະສັນຍາໂດຍປະການທັງປວງ ນີ້ເປັນສັດຕາວາດປະການທີ ໖
໗. ມີສັດຜູ້ລ່ວງອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານ ໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານຢູ່ໂດຍກຳນົດວ່າ “ວິນຍານຫາທີ່ສຸດບໍ່ໄດ້” ນີ້ເປັນສັດຕາວາດປະການທີ ໗
໘. ມີສັດຜູ້ລ່ວງວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານ ໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານຢູ່ໂດຍກຳນົດວ່າ “ບໍ່ມີອັນໃດ” ນີ້ເປັນສັດຕາວາດ ປະການ ທີ ໘
໙. ມີສັດຜູ້ລ່ວງອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານ ໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານຢູ່ ນີ້ເປັນສັດຕາວາດປະການທີ ໙

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັດຕາວາດ ໙ ປະການນີ້ແລ

ສັດຕາວາດສູດທີ ໔ ຈົບ

໕. ປັນຍາສູດ

ວ່າດ້ວຍພິກຂຸຜູ້ອົບຮົມຈິດດີດ້ວຍປັນຍາ

[໒໕] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອໃດ ພິກຂຸອົບຮົມຈິດດີດ້ວຍປັນຍາ ເມື່ອນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນ ຄວນກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ເຮົາຮູ້ແຈ້ງວ່າ “ຊາດສິ້ນແລ້ວ ຢູ່ຈົບພົມມະຈັນແລ້ວ ເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດ ສຳເລັດແລ້ວ ບໍ່ມີກິດອື່ນເພື່ອຄວາມເປັນຢ່າງນີ້ອີກຕໍ່ໄປ” ພິກຂຸອົບຮົມຈິດດີດ້ວຍປັນຍາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸອົບຮົມຈິດດີດ້ວຍປັນຍາວ່າ

໑. ຈິດຂອງເຮົາປາສະຈາກ ຣາຄະແລ້ວ
໒. ຈິດຂອງເຮົາປາສະຈາກ ໂທສະແລ້ວ
໓. ຈິດຂອງເຮົາປາສະຈາກ ໂມຫະແລ້ວ
໔. ຈິດຂອງເຮົາບໍ່ມີ ຣາຄະເປັນທຳມະດາ
໕. ຈິດຂອງເຮົາບໍ່ມີ ໂທສະເປັນທຳມະດາ
໖. ຈິດຂອງເຮົາບໍ່ມີ ໂມຫະເປັນທຳມະດາ
໗. ຈິດຂອງເຮົາບໍ່ກັບມາໃນ ກາມະພົບເປັນທຳມະດາ
໘. ຈິດຂອງເຮົາບໍ່ກັບມາໃນ ຮູບພົບເປັນທຳມະດາ
໙. ຈິດຂອງເຮົາບໍ່ກັບມາໃນ ອະຮູບພົບເປັນທຳມະດາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອໃດ ພິກຂຸອົບຮົມຈິດດີດ້ວຍປັນຍາ ເມື່ອນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຄວນກ່າວ ດັ່ງນີ້ວ່າ “ເຮົາຮູ້ແຈ້ງວ່າ “ຊາດສິ້ນແລ້ວ ຢູ່ຈົບພົມມະຈັນແລ້ວ ເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດສຳເລັດແລ້ວ ບໍ່ມີກິດອື່ນເພື່ອຄວາມເປັນຢ່າງນີ້ອີກຕໍ່ໄປ”

ປັນຍາສູດທີ ໕ ຈົບ

໖. ສິລາຍູປະສູດ

ວ່າດ້ວຍຈິດປຽບດ້ວຍເສົາຫີນ

[໒໖] ສະໄໝໜຶ່ງ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດ ແລະທ່ານພຣະຈັນທິກາບຸດຢູ່ ໃນພຣະເວລຸວັນ ກະລັນທະກະນິວາປະສະຖານ ເຂດເມືອງຣາດຊະຄຶ ໃນບ່ອນນັ້ນແລ ທ່ານພຣະຈັນທິກາບຸດກ່າວ ກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ພຣະເທວະທັດສະແດງທຳແກ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍແນວນີ້ວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອໃດ ພິກຂຸອົບຮົມຈິດດ້ວຍຈິດ ເມື່ອນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຄວນພະຍາກອນດັ່ງນີ້

ວ່າ “ເຮົາຮູ້ແຈ້ງວ່າ “ຊາດສິ້ນແລ້ວ ຢູ່ຈົບພົມມະຈັນແລ້ວ ເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດສຳເລັດແລ້ວ ບໍ່ມີກິດອື່ນເພື່ອຄວາມເປັນຢ່າງນີ້ອີກຕໍ່ໄປ”

ເມື່ອທ່ານພຣະຈັນທິກາບຸດກ່າວຢ່າງນີ້ແລ້ວ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດໄດ້ກ່າວກັບທ່ານພຣະຈັນທິກາບຸດດັ່ງນີ້ວ່າ “ທ່ານຈັນທິກາບຸດ ພຣະເທວະທັດບໍ່ສະແດງທຳແກ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍແນວນີ້ວ່າ ເມື່ອໃດ ພິກຂຸອົບຮົມຈິດດ້ວຍຈິດ ເມື່ອນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນ ຄວນພະຍາກອນ ດັ່ງນີ້ວ່າ “ເຮົາຮູ້ແຈ້ງວ່າ “ຊາດສິ້ນແລ້ວ ຢູ່ຈົບພົມມະຈັນແລ້ວ ເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດສຳເລັດແລ້ວ ບໍ່ມີກິດອື່ນເພື່ອຄວາມເປັນຢ່າງນີ້ອີກຕໍ່ໄປ” ແຕ່ພຣະເທວະທັດສະແດງທຳແກ່ພິກຂຸ ທັງຫຼາຍແນວນີ້ວ່າ ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອໃດ ພິກຂຸອົບຮົມຈິດດ້ວຍຈິດ ເມື່ອນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນ ຄວນພະຍາກອນດັ່ງນີ້ວ່າ “ເຮົາຮູ້ແຈ້ງວ່າ “ຊາດສິ້ນແລ້ວ ຢູ່ຈົບພົມມະຈັນແລ້ວ ເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດສຳເລັດແລ້ວ ບໍ່ມີກິດອື່ນເພື່ອຄວາມເປັນຢ່າງນີ້ອີກຕໍ່ໄປ”

ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ຯລຯ

ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ທ່ານພຣະຈັນທິກາບຸດກ່າວກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ພຣະເທວະທັດສະແດງທຳແກ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍແນວນີ້ວ່າ ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອໃດ ພິກຂຸອົບຮົມຈິດດ້ວຍຈິດ ເມື່ອນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຄວນພະຍາກອນດັ່ງນີ້ວ່າ “ເຮົາຮູ້ແຈ້ງວ່າ “ຊາດສິ້ນແລ້ວ ຢູ່ຈົບພົມມະຈັນແລ້ວ ເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດສຳເລັດແລ້ວ ບໍ່ມີກິດອື່ນເພື່ອຄວາມເປັນຢ່າງນີ້ອີກຕໍ່ໄປ”

ແມ່ນຄັ້ງທີ ໔ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດກ່າວກັບທ່ານພຣະຈັນທິກາບຸດດັ່ງນີ້ວ່າ “ທ່ານຈັນທິກາບຸດ ພຣະເທວະທັດບໍ່ສະແດງທຳແກ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍແນວນີ້ວ່າ “ເມື່ອໃດ ພິກຂຸ ອົບຮົມຈິດດ້ວຍຈິດ ເມື່ອນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຄວນພະຍາກອນດັ່ງນີ້ວ່າ “ເຮົາຮູ້ແຈ້ງວ່າ “ຊາດສິ້ນແລ້ວ ຢູ່ຈົບພົມມະຈັນແລ້ວ ເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດສຳເລັດແລ້ວ ບໍ່ມີກິດອື່ນເພື່ອຄວາມເປັນຢ່າງນີ້ອີກຕໍ່ໄປ” ແຕ່ພຣະເທວະທັດສະແດງທຳແກ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍແນວນີ້ວ່າ ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອໃດ ພິກຂຸອົບຮົມຈິດດ້ວຍຈິດ ເມື່ອນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຄວນພະຍາກອນດັ່ງນີ້ວ່າ “ເຮົາຮູ້ແຈ້ງວ່າ “ຊາດສິ້ນແລ້ວ ຢູ່ຈົບພົມມະຈັນແລ້ວ ເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດສຳເລັດແລ້ວ ບໍ່ມີກິດອື່ນເພື່ອ ຄວາມເປັນຢ່າງນີ້ອີກຕໍ່ໄປ” ພິກຂຸອົບຮົມຈິດດ້ວຍຈິດ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸອົບຮົມຈິດດ້ວຍຈິດວ່າ

໑. ຈິດຂອງເຮົາປາສະຈາກ ຣາຄະແລ້ວ
໒. ຈິດຂອງເຮົາປາສະຈາກ ໂທສະແລ້ວ
໓. ຈິດຂອງເຮົາປາສະຈາກ ໂມຫະແລ້ວ
໔. ຈິດຂອງເຮົາບໍ່ມີ ຣາຄະເປັນທຳມະດາ

໕. ຈິດຂອງເຮົາບໍ່ມີ ໂທສະເປັນທຳມະດາ
໖. ຈິດຂອງເຮົາບໍ່ມີ ໂມຫະເປັນທຳມະດາ
໗. ຈິດຂອງເຮົາບໍ່ກັບມາໃນ ກາມະພົບເປັນທຳມະດາ
໘. ຈິດຂອງເຮົາບໍ່ກັບມາໃນ ຮູບພົບເປັນທຳມະດາ

໙. ຈິດຂອງເຮົາບໍ່ກັບມາໃນອະຮູບພົບເປັນທຳມະດາ

ຜູ້ມີອາຍຸ ແມ່ນຫາກຮູບຢ່າງຫຍາບທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງຕາ ຜ່ານມາທາງຄອງຈັກສຸຂອງພິກ ຊຸຜູ້ມີຈິດລຸດພົ້ນໂດຍຊອບແລ້ວຢ່າງນີ້ ຮູບເຫຼົ່ານັ້ນກໍຄອບງຳຈິດຂອງທ່ານບໍ່ໄດ້ ຈິດຂອງທ່ານບໍ່ ຣະຄົນກັບຮູບເຫຼົ່ານັ້ນເລີຍ ເປັນຈິດຕັ້ງໝັ້ນ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ ແລະທ່ານຍ່ອມພິຈາລະນາເຫັນຄວາມ ເສື່ອມແຫ່ງ ຮູບນັ້ນ

ຜູ້ມີອາຍຸ ເສົາຫີນຍາວ ໑໖ ສອກຢັ່ງລົງໄປໃນຊຸມ ໘ ສອກ ຢູ່ເທິງຊຸມ ໘ ສອກ ແມ່ນ ລົມພາຍຸຢ່າງແຮງພັດມາທາງທິດບູຣະພາກບໍ່ເພິ່ງເຮັດໃຫ້ເສົາຫີນນັ້ນສັ່ນຄອນ ສະເທືອນ ຫວັ່ນ ໄຫວໄດ້ ແມ່ນລົມພາຍຸຢ່າງແຮງພັດມາທາງທິດຕາເວັນຕົກ ຯລຯ ທາງທິດເໜືອ ຯລຯ ທາງທິດ ໃຕ້ ກໍບໍ່ເພິ່ງເຮັດໃຫ້ເສົາຫີນນັ້ນສັ່ນຄອນ ສະເທືອນ ຫວັ່ນໄຫວໄດ້ ຂໍ້ນັ້ນເພາະເຫດໃດ ເພາະ ຊຸມເລິກແລະເສົາຫີນຝັງໄວ້ດີ ສັນໃດ

ແມ່ນຫາກຮູບຢ່າງຫຍາບທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງຕາ ຜ່ານມາທາງຄອງຈັກສຸຂອງພິກຊຸຜູ້ມີຈິດ ລຸດພົ້ນໂດຍຊອບແລ້ວຢ່າງນີ້ ຮູບເຫຼົ່ານັ້ນກໍຄອບງຳຈິດຂອງທ່ານບໍ່ໄດ້ ຈິດຂອງທ່ານບໍ່ຣະຄົນກັບ ຮູບເຫຼົ່ານັ້ນເລີຍ ເປັນຈິດຕັ້ງໝັ້ນ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ ແລະທ່ານຍ່ອມພິຈາລະນາເຫັນຄວາມເສື່ອມແຫ່ງ ຮູບນັ້ນ ສັນນັ້ນ ຄືກັນ

- ແມ່ນຫາກ ສຽງ ຢ່າງຫຍາບທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງຫູ ຯລຯ
- ແມ່ນຫາກ ກິ່ນ ຢ່າງຫຍາບທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງດັງ ຯລຯ
- ແມ່ນຫາກ ຣົດ ຢ່າງຫຍາບທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງລິ້ນ ຯລຯ
- ແມ່ນຫາກ ໂຜດຖັບພະຢ່າງຫຍາບທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງກາຍ ຯລຯ

ແມ່ນຫາກທຳມາຣົມຢ່າງຫຍາບທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງໃຈ ຜ່ານມາທາງຄອງໃຈຂອງພິກຊຸຜູ້ມີ ຈິດລຸດພົ້ນໂດຍຊອບແລ້ວຢ່າງນີ້ ທຳມາຣົມເຫຼົ່ານັ້ນກໍຄອບງຳຈິດຂອງທ່ານບໍ່ໄດ້ ຈິດຂອງທ່ານບໍ່ ຣະຄົນກັບທຳມາຣົມເຫຼົ່ານັ້ນເລີຍ ເປັນຈິດຕັ້ງໝັ້ນ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ ແລະທ່ານຍ່ອມພິຈາລະນາເຫັນ ຄວາມເສື່ອມແຫ່ງທຳມາຣົມນັ້ນ ສັນນັ້ນຄືກັນ

ສິລາຍູປະສູດທີ ໖ ຈົບ

໗. ປະຖະມະເວຣະສູດ

ວ່າດ້ວຍໄພເວນ ສູດທີ ໑

[໒໗] ຄັ້ງນັ້ນແລ ອະນາຖະບິນທິກະຄະທະບໍດີເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕັດກັບອະນາຖະບິນທິກະຄະທະບໍດີດັ່ງນີ້ວ່າ “ຄະທະບໍດີ ເມື່ອໃດ ອະຣິຍະສາວົກຣະງັບໄພເວນ ໔ ປະການ ໄດ້ແລ້ວ ແລະປະກອບດ້ວຍອົງເຄື່ອງບັນລຸໂສດາ ໔ ປະການ ເມື່ອນັ້ນ ອະຣິຍະສາວົກນັ້ນ ເມື່ອຫວັງຢູ່ ເພິ່ງພະຍາກອນ ຕົນເອງວ່າ “ເຮົາມີນະຣົກສິນແລ້ວ ມີກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານສິນແລ້ວ ມີພູມແຫ່ງເຜດສິນແລ້ວ ມີອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ແລະວິນິບາດສິນແລ້ວ ເປັນໂສດາບັນ ບໍ່ມີທາງຕົກຕ່ຳ ມີຄວາມແນ່ນອນທີ່ຈະສຳເລັດສຳໂພທິໃນວັນຂ້າງໜ້າ”

ອະຣິຍະສາວົກຣະງັບໄພເວນ ໔ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ບຸກຄົນຜູ້ຂ້າສັດ ເພາະການຂ້າສັດເປັນປັດໄຈ ຈຶ່ງປະສົບໄພເວນທີ່ເປັນໄປໃນປັດຈຸບັນແດ່ ໃນສຳປະຣາຍະພົບແດ່ ຕ້ອງສະເຫວີຍທຸກຂະໂຫມະນັດທາງໃຈແດ່ ບຸກຄົນຜູ້ເວັ້ນຂາດຈາກການຂ້າສັດ ຍ່ອມບໍ່ປະສົບໄພເວນທີ່ເປັນໄປໃນປັດຈຸບັນ ທີ່ເປັນໄປໃນສຳປະຣາຍະພົບ ທັງບໍ່ຕ້ອງສະເຫວີຍທຸກຂະໂຫມະນັດທາງໃຈ ບຸກຄົນຜູ້ເວັ້ນຂາດຈາກການຂ້າສັດແລ້ວ ຍ່ອມຣະງັບໄພເວນ ນັ້ນໄດ້ ຢ່າງນີ້

໒. ບຸກຄົນຜູ້ລັກຊັບ ຯລຯ

໓. ບຸກຄົນຜູ້ປະພຶດຜິດໃນກາມ ຯລຯ

໔. ບຸກຄົນຜູ້ເວົ້າຕົວະ ຯລຯ

໕. ບຸກຄົນຜູ້ເສບຂອງມືນເມົາ ຄື ສຸຣາ ແລະເມໂຣອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດ ເພາະການເສບຂອງມືນເມົາ ຄື ສຸຣາ ແລະເມໂຣອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດເປັນປັດໄຈ ຈຶ່ງປະສົບໄພເວນທີ່ເປັນໄປໃນປັດຈຸບັນແດ່ ໃນສຳປະຣາຍະພົບແດ່ ຕ້ອງສະເຫວີຍທຸກຂະໂຫມະນັດທາງໃຈແດ່ ບຸກຄົນຜູ້ເວັ້ນຂາດຈາກການເສບຂອງມືນເມົາ ຄື ສຸຣາ ແລະເມໂຣອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດ ຍ່ອມບໍ່ປະສົບໄພເວນທີ່ເປັນໄປໃນປັດຈຸບັນທີ່ເປັນໄປໃນສຳປະຣາຍະພົບ ທັງບໍ່ຕ້ອງສະເຫວີຍທຸກຂະໂຫມະນັດທາງໃຈ ບຸກຄົນຜູ້ເວັ້ນຂາດຈາກການເສບຂອງມືນເມົາ ຄື ສຸຣາແລະເມໂຣອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດ ແລ້ວຍ່ອມຣະງັບໄພເວນນັ້ນໄດ້ ຢ່າງນີ້

ອະຣິຍະສາວົກຣະງັບໄພເວນ ໔ ປະການ ເປັນຢ່າງນີ້

ອະຣິຍະສາວົກປະກອບດ້ວຍອົງເຄື່ອງບັນລຸໂສດາ ໔ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ອະນິຍະສາວົກໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ປະກອບດ້ວຍຄວາມເຫຼື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະພຸດທະເຈົ້າວ່າ “ແມ່ນ ຍ້ອນເຫດນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ເປັນພຣະອະຣະຫັນ ຕັດສະຮູ້ ດ້ວຍພຣະອົງເອງໂດຍຊອບ ພຽບພ້ອມດ້ວຍວິດຊາ ແລະຈະຣະນະ ສະເດັດໄປ ດີ ຮູ້ແຈ້ງໂລກ ເປັນສາຣະຖິເຝິກຜູ້ທີ່ຄວນເຝິກໄດ້ຢ່າງ ປະເສີດ ເປັນສາດສະ ດາຂອງເທວະດາ ແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ ເປັນພຣະພຸດທະເຈົ້າ ເປັນພຣະຜູ້ມີ ພຣະພາກເຈົ້າ”
໒. ປະກອບດ້ວຍຄວາມເຫຼື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະທຳວ່າ “ພຣະທຳ ເປັນທຳ ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ດີແລ້ວ ຜູ້ປະຕິບັດຈະເພິ່ງເຫັນແຈ້ງດ້ວຍຕົນ ເອງ ບໍ່ປະກອບດ້ວຍການ ຄວນຮຽກໃຫ້ມາເບິ່ງ ຄວນນ້ອມເຂົ້າມາໃນຕົນ ອັນ ວິນຍຸຊົນເພິ່ງຮູ້ສະເພາະຕົນ”
໓. ປະກອບດ້ວຍຄວາມເຫຼື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະສົງວ່າ “ພຣະສົງສາວົກ ຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເປັນຜູ້ປະຕິບັດດີ ປະຕິບັດກົງ ປະຕິບັດຖືກທາງ ປະຕິບັດສົມຄວນ ໄດ້ແກ່ ອະນິຍະບຸກຄົນ ໔ ຄູ່ ຄື ໘ ບຸກຄົນ ພຣະສົງສາວົກ ຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້ານີ້ ເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຄວນແກ່ ຂອງຕ້ອນຮັບ ຄວນແກ່ທັກຂົນາ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ”
໔. ເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍສິນທີ່ພຣະອະນິຍະຕ້ອງການ ບໍ່ຂາດ ບໍ່ຊອດ ບໍ່ດ່າງ ບໍ່ໝອງ ເປັນອິດສະຫຼະ ທ່ານຜູ້ຮູ້ສັນເສີນ ບໍ່ຖືກຕັນຫາ ແລະທົດຖືຄອບງຳ ເປັນໄປ ເພື່ອສະມາທິ

ອະນິຍະສາວົກປະກອບດ້ວຍອົງເຄື່ອງບັນລຸໂສດາ ໔ ປະການ ເປັນແນວນີ້ແລ

ຄະຫະບໍດີ ເມື່ອໃດ ອະນິຍະສາວົກຣະງັບໄພເວນ ໔ ປະການນີ້ໄດ້ແລ້ວ ແລະປະກອບ ດ້ວຍອົງເຄື່ອງບັນລຸໂສດາ ໔ ປະການນີ້ ເມື່ອນັ້ນ ອະນິຍະສາວົກນັ້ນເມື່ອຫວັງຢູ່ ເພິ່ງ ພະຍາກອນຕົນເອງວ່າ “ເຮົາມີນະຣົກສິ້ນແລ້ວ ມີກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານສິ້ນແລ້ວ ມີພູມແຫ່ງ ເຜດສິ້ນແລ້ວ ມີອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ແລະວິນິບາດສິ້ນແລ້ວ ເປັນໂສດາບັນ ບໍ່ມີທາງຕົກຕ່ຳ ມີ ຄວາມແນ່ນອນທີ່ຈະສຳເລັດສຳໄພທິໃນວັນຂ້າງໜ້າ”

ປະຖະມະເວຣະສູດທິ ກ ຈົບ

໘. ທຸຕິຍະເວຣະສູດ

ວ່າດ້ວຍໄພເວນ ສູດທີ ໒

[໒໘] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອໃດ ອະຣິຍະສາວົກຣະງັບໄພເວນ ໕ ປະການໄດ້ແລ້ວ ແລະ ປະກອບດ້ວຍອົງເຄື່ອງບັນລຸໂສດາ ໔ ປະການ ເມື່ອນັ້ນ ອະຣິຍະສາວົກນັ້ນ ເມື່ອຫວັງຢູ່ ເພິ່ງ ພະຍາກອນຕົນເອງວ່າ “ເຮົາມີນະຣົກສິ້ນແລ້ວ ມີກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານສິ້ນແລ້ວ ມີພູມແຫ່ງ ເຜດສິ້ນແລ້ວ ມີອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ແລະວິນິບາດສິ້ນແລ້ວ ເປັນໂສດາບັນ ບໍ່ມີທາງ ຕົກຕ່ຳ ມີ ຄວາມແນ່ນອນທີ່ຈະສຳເລັດສຳໄພທິໃນວັນຂ້າງໜ້າ”

ອະຣິຍະສາວົກຣະງັບໄພເວນ ໕ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ບຸກຄົນຜູ້ຂ້າສັດ ເພາະການຂ້າສັດເປັນປັດໄຈ ຈຶ່ງປະສົບໄພເວນທີ່ເປັນໄປໃນປັດຈຸ ບັນແດ່ ໃນສຳປະຣາຍະພົບແດ່ ຕ້ອງສະເຫວີຍທຸກຂະໂຫມະນັດທາງໃຈແດ່ ບຸກຄົນຜູ້ເວັ້ນຂາດ ຈາກການຂ້າສັດ ຍ່ອມບໍ່ປະສົບໄພເວນທີ່ເປັນໄປໃນປັດຈຸບັນ ທີ່ເປັນໄປໃນສຳປະຣາຍະພົບ ທັງ ບໍ່ຕ້ອງສະເຫວີຍທຸກຂະໂຫມະນັດທາງໃຈ ບຸກຄົນຜູ້ເວັ້ນຂາດຈາກການຂ້າສັດແລ້ວ ຍ່ອມຣະງັບ ໄພເວນນັ້ນໄດ້ ຢ່າງນີ້

໒. ບຸກຄົນຜູ້ລັກຊັບ ຯລຯ

໓. ບຸກຄົນຜູ້ປະພຶດຜິດໃນກາມ ຯລຯ

໔. ບຸກຄົນຜູ້ເວົ້າຕົວະ ຯລຯ

໕. ບຸກຄົນຜູ້ເສບຂອງມືນເມົາ ຄື ສຸຣາແລະເມໄຣອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດ ເພາະການເສບຂອງມືນເມົາ ຄື ສຸຣາແລະເມໄຣອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດເປັນປັດໄຈ ຈຶ່ງ ປະສົບໄພເວນທີ່ເປັນໄປໃນປັດຈຸບັນແດ່ ໃນສຳປະຣາຍະພົບແດ່ ຕ້ອງສະເຫວີຍທຸກຂະໂຫມະ ນັດທາງໃຈແດ່ ບຸກຄົນຜູ້ເວັ້ນຂາດຈາກການເສບຂອງມືນເມົາ ຄື ສຸຣາແລະເມໄຣອັນເປັນເຫດ ແຫ່ງຄວາມຜະໝາດ ຍ່ອມບໍ່ປະສົບໄພເວນທີ່ເປັນໄປໃນປັດຈຸບັນ ທີ່ເປັນໄປໃນສຳປະຣາຍະພົບ ທັງບໍ່ຕ້ອງສະເຫວີຍທຸກຂະໂຫມະນັດທາງໃຈ ບຸກຄົນຜູ້ເວັ້ນຂາດຈາກການເສບຂອງມືນເມົາ ຄື ສຸຣາ ແລະເມໄຣອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດແລ້ວຍ່ອມຣະງັບ ໄພເວນນັ້ນໄດ້ ຢ່າງນີ້

ອະຣິຍະສາວົກຣະງັບໄພເວນ ໕ ປະການນີ້ ເປັນແນວນີ້ແລ

ອະຣິຍະສາວົກປະກອບດ້ວຍອົງເຄື່ອງບັນລຸໂສດາ ໔ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ອະຣິຍະສາວົກໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ປະກອບດ້ວຍຄວາມເຫຼື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະພຸດທະເຈົ້າວ່າ “ແມ່ນ ຍ້ອນເຫດນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ຯລຯ ເປັນສາດສະດາຂອງ ເທວະດາ ແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ ເປັນພຣະພຸດທະເຈົ້າ ເປັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ເຈົ້າ”

໒. ປະກອບດ້ວຍຄວາມເຫຼື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະທຳ ຯລຯ

໓. ປະກອບດ້ວຍຄວາມເຫຼື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະສົງ ຯລຯ

໔. ປະກອບດ້ວຍສິນທີ່ພຣະອະຣິຍະຕ້ອງການ ບໍ່ຂາດ ບໍ່ຊອດ ບໍ່ຕ່າງ ບໍ່ໝອງ ເປັນອິດສະຫຼະ ທ່ານຜູ້ຮູ້ສັນເສີນ ບໍ່ຖືກຕັນຫາ ແລະທົດຖືຄອບງຳ ເປັນໄປເພື່ອ ສະມາທິ

ອະຣິຍະສາວົກປະກອບດ້ວຍອົງເຄື່ອງບັນລຸໂສດາ ໔ ປະການ ເປັນຢ່າງນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອໃດ ອະຣິຍະສາວົກຣະງັບໄພເວນ ໕ ປະການນີ້ໄດ້ແລ້ວ ແລະ ປະກອບດ້ວຍອົງເຄື່ອງບັນລຸໂສດາ ໔ ປະການນີ້ ເມື່ອນັ້ນ ອະຣິຍະສາວົກນັ້ນເມື່ອຫວັງຢູ່ ເພິ່ງ ພະຍາກອນຕົນເອງວ່າ “ເຮົາມີນະຣົກສິ້ນແລ້ວ ມີກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານສິ້ນແລ້ວ ມີພູມແຫ່ງ ເຜດສິ້ນແລ້ວ ມີອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ແລະວິນິບາດສິ້ນແລ້ວ ເປັນໂສດາບັນ ບໍ່ມີທາງຕົກຕ່ຳ ມີ ຄວາມແນ່ນອນທີ່ຈະສຳເລັດສຳໄພທິໃນວັນຂ້າງໜ້າ”

ທຸຕິຍະເວຣະສູດທີ ໘ ຈົບ

໙. ອາຄາຕະວັດຖຸສູດ

ວ່າດ້ວຍອາຄາຕະວັດຖຸ

[໒໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອາຄາຕະວັດຖຸ (ເຫດຜູກອາຄາດ) ໙ ປະການນີ້

ອາຄາຕະວັດຖຸ ໙ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ບຸກຄົນຢ່ອມຜູກອາຄາດວ່າ

໑. ຜູ້ນີ້ ໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດແກ່ເຮົາ

໒. ຜູ້ນີ້ ກຳລັງ ເຮັດສິ່ງທີ່ ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດແກ່ເຮົາ

໓. ຜູ້ນີ້ ຈັກເຮັດສິ່ງທີ່ ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດແກ່ເຮົາ
໔. ຜູ້ນີ້ ໄດ້ເຮັດ ສິ່ງທີ່ ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ ແກ່ຄົນຜູ້ເປັນທີ່ຮັກທີ່ພໍໃຈຂອງເຮົາ
໕. ຜູ້ນີ້ ກຳລັງ ເຮັດສິ່ງທີ່ ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ ແກ່ຄົນຜູ້ເປັນທີ່ຮັກທີ່ພໍໃຈຂອງເຮົາ
໖. ຜູ້ນີ້ ຈັກເຮັດ ສິ່ງທີ່ ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ ແກ່ຄົນຜູ້ເປັນທີ່ຮັກທີ່ພໍໃຈຂອງເຮົາ
໗. ຜູ້ນີ້ ໄດ້ເຮັດ ສິ່ງທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ແກ່ຄົນຜູ້ບໍ່ເປັນທີ່ຮັກບໍ່ເປັນທີ່ພໍໃຈຂອງເຮົາ
໘. ຜູ້ນີ້ ກຳລັງ ເຮັດສິ່ງທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ແກ່ຄົນຜູ້ບໍ່ເປັນທີ່ຮັກບໍ່ເປັນທີ່ ພໍໃຈຂອງເຮົາ
໙. ຜູ້ນີ້ ຈັກເຮັດສິ່ງທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ແກ່ຄົນຜູ້ບໍ່ເປັນທີ່ຮັກບໍ່ເປັນທີ່ພໍໃຈຂອງເຮົາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອາຄາຕະວັດຖຸ ໙ ປະການນີ້ແລ

ອາຄາຕະວັດຖຸສູດທີ ໙ ຈົບ

໑໐. ອາຄາຕະປະຕິວິນຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍອຸບາຍກຳຈັດອາຄາດ

[໓໐] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອຸບາຍເປັນເຄື່ອງກຳຈັດອາຄາດ ໙ ປະການນີ້

“ອຸບາຍເປັນເຄື່ອງກຳຈັດອາຄາດ ໙ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ບຸກຄົນຍ່ອມກຳຈັດອາຄາດວ່າ

໑. ຜູ້ນີ້ ໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດແກ່ເຮົາ ການເຮັດສິ່ງທີ່ ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ ແກ່ເຮົານັ້ນຫາບໍ່ໄດ້ໃນຜູ້ນີ້
໒. ຜູ້ນີ້ ກຳລັງເຮັດສິ່ງທີ່ ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດແກ່ເຮົາ ການເຮັດສິ່ງທີ່ ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດແກ່ເຮົານັ້ນ ຫາບໍ່ໄດ້ໃນຜູ້ນີ້
໓. ຜູ້ນີ້ ຈັກເຮັດສິ່ງທີ່ ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດແກ່ເຮົາ ການເຮັດສິ່ງທີ່ ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ ແກ່ເຮົານັ້ນ ຫາບໍ່ໄດ້ໃນຜູ້ນີ້
໔. ຜູ້ນີ້ໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດແກ່ຄົນຜູ້ເປັນທີ່ຮັກທີ່ ພໍໃຈຂອງເຮົາ ການເຮັດສິ່ງທີ່ ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດແກ່ຄົນຜູ້ເປັນທີ່ຮັກທີ່ ພໍໃຈຂອງເຮົານັ້ນ ຫາບໍ່ໄດ້ໃນຜູ້ນີ້

໔. ຜູ້ນີ້ກຳລັງເຮັດສິ່ງທີ່ ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດແກ່ຄົນຜູ້ເປັນທີ່ຮັກທີ່ ພໍໃຈຂອງເຮົາ ການເຮັດສິ່ງທີ່ ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດແກ່ຄົນຜູ້ເປັນທີ່ຮັກທີ່ ພໍໃຈຂອງເຮົານັ້ນ ຫາບໍ່ໄດ້ໃນຜູ້ນີ້
໕. ຜູ້ນີ້ຈັກເຮັດສິ່ງທີ່ ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດແກ່ຄົນຜູ້ເປັນທີ່ຮັກທີ່ ພໍໃຈຂອງເຮົາ ການເຮັດສິ່ງທີ່ ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດແກ່ຄົນຜູ້ເປັນທີ່ຮັກທີ່ ພໍໃຈຂອງເຮົານັ້ນ ຫາບໍ່ໄດ້ໃນຜູ້ນີ້
໖. ຜູ້ນີ້ໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ເປັນປະໂຫຍດແກ່ຄົນຜູ້ບໍ່ເປັນທີ່ຮັກບໍ່ເປັນທີ່ພໍໃຈຂອງເຮົາ ການເຮັດສິ່ງທີ່ເປັນປະໂຫຍດແກ່ຄົນຜູ້ບໍ່ເປັນທີ່ຮັກບໍ່ເປັນທີ່ພໍໃຈຂອງເຮົານັ້ນ ຫາບໍ່ໄດ້ໃນຜູ້ນີ້
໗. ຜູ້ນີ້ກຳລັງເຮັດສິ່ງທີ່ເປັນປະໂຫຍດແກ່ຄົນຜູ້ບໍ່ເປັນທີ່ຮັກບໍ່ເປັນທີ່ພໍໃຈຂອງເຮົາ ການເຮັດສິ່ງທີ່ເປັນປະໂຫຍດແກ່ຄົນຜູ້ບໍ່ເປັນທີ່ຮັກບໍ່ເປັນທີ່ພໍໃຈຂອງເຮົານັ້ນ ຫາບໍ່ໄດ້ໃນຜູ້ນີ້
໘. ຜູ້ນີ້ຈັກເຮັດສິ່ງທີ່ເປັນປະໂຫຍດແກ່ຄົນຜູ້ບໍ່ເປັນທີ່ຮັກບໍ່ເປັນທີ່ພໍໃຈຂອງເຮົາ ການເຮັດສິ່ງທີ່ເປັນປະໂຫຍດແກ່ຄົນຜູ້ບໍ່ເປັນທີ່ຮັກບໍ່ເປັນທີ່ພໍໃຈຂອງເຮົານັ້ນ ຫາບໍ່ໄດ້ໃນຜູ້ນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອຸບາຍເປັນເຄື່ອງກຳຈັດອາຄາດ ໙ ປະການນີ້ແລ

ອາຄາຕະປະຕິວິນຍະສູດທີ ໑໐ ຈົບ

໑໑. ອະນຸປຸບພະນິໂຣທະສູດ

ວ່າດ້ວຍອະນຸປຸບພະນິໂຣດ

[໓໑] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະນຸປຸບພະນິໂຣດ (ຄວາມດັບໄປຕາມລຳດັບ) ໙ ປະການນີ້

ອະນຸປຸບພະນິໂຣດ ໙ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ກາມສັນຍາຂອງຜູ້ເຂົ້າປະຖົມຊານດັບໄປ
໒. ວິຕົກວິຈານຂອງຜູ້ເຂົ້າທຸຕິຍະຊານດັບໄປ
໓. ປິຕິ ຂອງຜູ້ເຂົ້າຕະຕິຍະຊານດັບໄປ

໔. ລົມຫາຍໃຈເຂົ້າ ລົມຫາຍໃຈອອກຂອງຜູ້ເຂົ້າຈະຕຸດຖະຊານດັບໄປ
໕. ຮູບສັນຍາຂອງຜູ້ເຂົ້າອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານດັບໄປ
໖. ອາກາສານັນຈາຍະຕະນະສັນຍາຂອງຜູ້ເຂົ້າວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານດັບໄປ
໗. ວິນຍານັນຈາຍະຕະນະສັນຍາຂອງຜູ້ເຂົ້າ ອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານດັບໄປ
໘. ອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະສັນຍາຂອງຜູ້ເຂົ້າເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານດັບໄປ
໙. ສັນຍາແລະເວທະນາຂອງຜູ້ເຂົ້າສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣດ ດັບໄປ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະນຸປຸບພະນິໂຣດ ໙ ປະການນີ້ແລ

ອະນຸປຸບພະນິໂຣທະສູດທີ ໑໑ ຈົບ

ສັດຕາວາດວັກທີ ໓ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ຕິຖານະສູດ	໒. ອັດສະຂະລຸງກະສູດ
໓. ຕັນຫາສູດ	໔. ສັດຕາວາດສູດ
໕. ບັນຍາສູດ	໖. ສິລາຍູປະສູດ
໗. ປະຖະມະເວຣະສູດ	໘. ທຸຕິຍະເວຣະສູດ
໙. ອາຄາຕະວັດຖຸສູດ	໑໐. ອາຄາຕະປະຕິວິນຍະສູດ
໑໑. ອະນຸປຸບພະນິໂຣທະສູດ	

໔. ມະຫາວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍເລື່ອງໃຫຍ່

໑. ອະນຸປຸບພະວິຫາຣະສູດ

ວ່າດ້ວຍອະນຸປຸບພະວິຫານທຳ

[໓໒] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະນຸປຸບພະວິຫານທຳ ລ ປະການນີ້

ອະນຸປຸບພະວິຫານທຳ ລ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ປະຖະມະຊານ	໒. ທຸຕິຍະຊານ
໓. ຕະຕິຍະຊານ	໔. ຈະຕຸດຖະຊານ
໕. ອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານ	໖. ວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານ
໗. ອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານ	໘. ເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານ
໙. ສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣດ	

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະນຸປຸບພະວິຫານທຳ ລ ປະການນີ້ແລ

ອະນຸປຸບພະວິຫານສູດທີ ໑ ຈົບ

໒. ອະນຸປຸບພະວິຫານສະມາປັດຕິສູດ

ວ່າດ້ວຍອະນຸປຸບພະວິຫານສະມາປັດ

[໓໓] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາຈັກສະແດງອະນຸປຸບພະວິຫານສະມາປັດ ລ ປະການນີ້ ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງຟັງທຳນັ້ນ ຯລຯ

ອະນຸປຸບພະວິຫານສະມາປັດ ລ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ເຮົາກ່າວວ່າ ກາມທັງຫຼາຍຍ່ອມດັບໃນທີ່ໃດ ແລະທ່ານເຫຼົ່າໃດດັບກາມທັງຫຼາຍໄດ້ສະນິດຢູ່ ທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ມີຄວາມຢາກ ດັບສະນິດແລ້ວ ຂ້າມໄດ້ແລ້ວ ເຖິງຝັ່ງແລ້ວດ້ວຍອົງຊານນັ້ນໃນທີ່ນັ້ນເປັນແນ່ ຜູ້ໃດເພິ່ງ ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ກາມທັງຫຼາຍດັບທີ່ໃດ ແລະຄົນເຫຼົ່າໃດນັດັບ

ກາມໄດ້ສະນິດຢູ່ ເຮົາບໍ່ຮູ້ຜູ້ນີ້ ເຮົາບໍ່ເຫັນຜູ້ນີ້” ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕອບຜູ້ນັ້ນຢ່າງນີ້ວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ສະຫງົດຈາກກາມ ແລະອະກຸສົນທຳທັງຫຼາຍແລ້ວ ບັນລຸປະຖົມຊານທີ່ມີວິຕົກ ວິຈານ ປິຕິ ແລະສຸກອັນເກີດຈາກວິເວກຢູ່ ກາມທັງຫຼາຍຍ່ອມດັບໃນປະຖົມຊານນີ້ ແລະທ່ານ ເຫຼົ່ານັ້ນກໍດັບກາມໄດ້ສະນິດຢູ່” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ໂອ້ອວດ ບໍ່ມີມາຍາ ເພິ່ງຊື່ນຊົມ ຍິນດີ ພາສີດວ່າ “ດີແລ້ວ” ເມື່ອແລ້ວ ເພິ່ງນະມັດສະການ ປະຄອງອັນຊະລິເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້ເປັນແນ່

໒. ເຮົາກ່າວວ່າ ວິຕົກແລະວິຈານຍ່ອມດັບໃນທີ່ໃດ ແລະທ່ານເຫຼົ່າໃດດັບວິຕົກ ແລະວິ ຈານໄດ້ສະນິດຢູ່ ທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ມີຄວາມຢາກ ດັບສະນິດແລ້ວ ຂ້າມໄດ້ແລ້ວ ເຖິງຝັ່ງແລ້ວດ້ວຍ ອົງຊານນັ້ນໃນທີ່ນັ້ນເປັນແນ່ ຜູ້ໃດເພິ່ງກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ວິຕົກ ແລະວິຈານດັບໃນທີ່ໃດ ແລະຄົນ ເຫຼົ່າໃດນີ້ ດັບວິຕົກແລະວິຈານໄດ້ສະນິດຢູ່ ເຮົາບໍ່ຮູ້ຜູ້ນີ້ ເຮົາບໍ່ເຫັນຜູ້ນີ້” ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕອບ ຜູ້ນັ້ນຢ່າງນີ້ວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ເພາະວິຕົກວິຈານສະຖົບຣະຈັບໄປ ບັນລຸທຸຕິຍະ ຊານ ຯລຯ ວິຕົກແລະວິຈານຍ່ອມດັບໃນທຸຕິຍະຊານນີ້ ແລະທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນດັບວິຕົກ ແລະວິຈານ ໄດ້ສະນິດຢູ່” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ໂອ້ອວດ ບໍ່ມີມາຍາ ເພິ່ງຊື່ນຊົມຍິນດີພາສີດວ່າ “ດີ ແລ້ວ” ເມື່ອແລ້ວ ເພິ່ງນະມັດສະການ ປະຄອງອັນຊະລິເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້ເປັນແນ່

໓. ເຮົາກ່າວວ່າ ປິຕິຍ່ອມດັບໃນທີ່ໃດ ແລະທ່ານເຫຼົ່າໃດດັບປິຕິໄດ້ສະນິດຢູ່ ທ່ານເຫຼົ່າ ນັ້ນບໍ່ມີຄວາມຢາກ ດັບສະນິດແລ້ວ ຂ້າມໄດ້ແລ້ວ ເຖິງຝັ່ງແລ້ວ ດ້ວຍອົງຊານນັ້ນໃນທີ່ນັ້ນເປັນ ແນ່ ຜູ້ໃດເພິ່ງກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ປິຕິຍ່ອມດັບໃນທີ່ໃດ ແລະຄົນເຫຼົ່າໃດນີ້ດັບປິຕິໄດ້ສະນິດຢູ່ ເຮົາບໍ່ ຮູ້ຜູ້ນີ້ ເຮົາບໍ່ເຫັນຜູ້ນີ້” ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕອບຜູ້ນັ້ນຢ່າງນີ້ວ່າ ຜູ້ມີອາຍຸ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ເພາະປິຕິຈາກຄາຍອອກ ຯລຯ ບັນລຸຕະຕິຍະຊານ ຯລຯ ປິຕິຍ່ອມດັບໃນຕະຕິຍະຊານນີ້ ແລະ ທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນດັບປິຕິໄດ້ສະນິດຢູ່ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ໂອ້ອວດ ບໍ່ມີມາຍາ ເພິ່ງຊື່ນຊົມຍິນ ດີພາສີດວ່າ “ດີແລ້ວ” ເມື່ອແລ້ວ ເພິ່ງນະມັດສະການ ປະຄອງອັນຊະລິເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້ເປັນແນ່

໔. ເຮົາກ່າວວ່າ ອຸເປກຂາ ແລະສຸກຍ່ອມດັບໃນທີ່ໃດ ແລະທ່ານເຫຼົ່າໃດ ດັບອຸເປກຂາແລະ ສຸກໄດ້ສະນິດຢູ່ ທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ມີຄວາມຢາກ ດັບສະນິດແລ້ວ ຂ້າມໄດ້ແລ້ວ ເຖິງຝັ່ງແລ້ວດ້ວຍອົງ ຊານນັ້ນໃນທີ່ນັ້ນເປັນແນ່ ຜູ້ໃດເພິ່ງກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ອຸເປກຂາ ແລະສຸກຍ່ອມດັບໃນທີ່ໃດ ແລະຄົນ ເຫຼົ່າໃດນີ້ດັບອຸເປກຂາ ແລະສຸກໄດ້ສະນິດຢູ່ ເຮົາບໍ່ຮູ້ຜູ້ນີ້ ເຮົາບໍ່ເຫັນຜູ້ນີ້” ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕອບຜູ້ ນັ້ນຢ່າງນີ້ວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ເພາະລະສຸກ ແລະທຸກໄດ້ ຯລຯ ບັນລຸຈະຕຸດຖະຊານ ຯລຯ ອຸເປກຂາ ແລະສຸກຍ່ອມດັບໃນຈະຕຸດຖະຊານນີ້ ແລະທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນດັບອຸເປກຂາແລະສຸກໄດ້ ສະນິດຢູ່” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ໂອ້ອວດ ບໍ່ມີມາຍາ ເພິ່ງຊື່ນຊົມ ຍິນດີພາສີດວ່າ “ດີແລ້ວ” ເມື່ອແລ້ວ ເພິ່ງນະມັດສະການ ປະຄອງອັນຊະລິເຂົ້າໄປ ນັ່ງໃກ້ເປັນແນ່

໕. ເຮົາກ່າວວ່າ ຮູບສັນຍາຍ່ອມດັບໃນທີ່ໃດ ແລະທ່ານເຫຼົ່າໃດດັບຮູບສັນຍາ ໄດ້ສະນິດ

ຢູ່ ທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ມີຄວາມຢາກ ດັບສະນິດແລ້ວ ຂ້າມໄດ້ແລ້ວ ເຖິງຝັ່ງແລ້ວດ້ວຍອົງຊານນັ້ນ ໃນທີ່ນັ້ນເປັນແນ່ ຜູ້ໃດເພິ່ງກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ຮູບສັນຍາຍ່ອມດັບໃນທີ່ໃດ ແລະຄົນເຫຼົ່າໃດນັ້ນດັບຮູບ ສັນຍາໄດ້ສະນິດຢູ່ ເຮົາບໍ່ຮູ້ຜູ້ນີ້ ເຮົາບໍ່ເຫັນຜູ້ນີ້” ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕອບຜູ້ນັ້ນຢ່າງນີ້ວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ບັນລຸອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານ ໂດຍກຳນົດວ່າ “ອາກາດຫາທີ່ສຸດບໍ່ໄດ້” ຢູ່ ເພາະລ່ວງຮູບສັນຍາ ດັບປະຕິຄະສັນຍາ ບໍ່ກຳນົດນາມັດຕະສັນຍາ ໂດຍປະການທັງປວງ ຮູບສັນຍາຍ່ອມດັບໃນອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານນີ້ ແລະທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນດັບຮູບສັນຍາໄດ້ສະ ນິດຢູ່” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ໂອ້ອວດ ບໍ່ມີມາຍາ ເພິ່ງຊິນຊົມຍິນດີພາສີດວ່າ “ດີແລ້ວ” ເມື່ອ ແລ້ວ ເພິ່ງນະມັດສະການ ປະຄອງອັນຊະລິເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້ເປັນແນ່

ຜ. ເຮົາກ່າວວ່າ ອາກາສານັນຈາຍະຕະນະສັນຍາຍ່ອມດັບໃນທີ່ໃດ ແລະທ່ານເຫຼົ່າໃດ ດັບອາກາສານັນຈາຍະຕະນະສັນຍາໄດ້ສະນິດຢູ່ ທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ມີຄວາມຢາກ ດັບສະນິດແລ້ວ ຂ້າມໄດ້ແລ້ວ ເຖິງຝັ່ງແລ້ວດ້ວຍອົງຊານນັ້ນ ໃນທີ່ນັ້ນເປັນແນ່ ຜູ້ໃດເພິ່ງກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ອາກາ ສານັນຈາຍະຕະນະສັນຍາ ຍ່ອມດັບໃນທີ່ໃດ ແລະຄົນເຫຼົ່າໃດນັ້ນ ດັບອາກາສານັນຈາຍະຕະນະ ສັນຍາ ໄດ້ສະນິດຢູ່ ເຮົາບໍ່ຮູ້ຜູ້ນີ້ ເຮົາບໍ່ເຫັນຜູ້ນີ້” ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕອບຜູ້ນັ້ນ ຢ່າງນີ້ວ່າ “ຜູ້ມີ ອາຍຸ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ລ່ວງອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸວິນຍາ ນັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍກຳນົດວ່າ “ວິນຍານຫາທີ່ສຸດບໍ່ໄດ້” ຢູ່ ອາກາສານັນຈາຍະຕະນະ ສັນຍາຍ່ອມດັບໃນວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານນີ້ ແລະທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນ ດັບອາກາສານັນຈາຍະຕະ ນະສັນຍາໄດ້ສະນິດຢູ່” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ໂອ້ອວດ ບໍ່ມີມາຍາ ເພິ່ງຊິນຊົມຍິນດີພາສີດ ວ່າ “ດີແລ້ວ” ເມື່ອແລ້ວ ເພິ່ງນະມັດສະການປະຄອງອັນຊະລິເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້ເປັນແນ່

ກ. ເຮົາກ່າວວ່າ ວິນຍານັນຈາຍະຕະນະສັນຍາຍ່ອມດັບໃນທີ່ໃດ ແລະທ່ານເຫຼົ່າໃດດັບ ວິນຍານັນຈາຍະຕະນະສັນຍາໄດ້ສະນິດຢູ່ ທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ມີຄວາມຢາກ ດັບສະນິດແລ້ວ ຂ້າມ ໄດ້ແລ້ວ ເຖິງຝັ່ງແລ້ວດ້ວຍອົງຊານນັ້ນ ໃນທີ່ນັ້ນເປັນແນ່ ຜູ້ໃດເພິ່ງກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ວິນຍານັນ ຈາຍະຕະນະສັນຍາຍ່ອມດັບໃນທີ່ໃດ ແລະຄົນເຫຼົ່າໃດນັ້ນ ດັບວິນຍານັນຈາຍະຕະນະສັນຍາໄດ້ສະ ນິດຢູ່ ເຮົາບໍ່ຮູ້ຜູ້ນີ້ ເຮົາບໍ່ເຫັນຜູ້ນີ້” ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕອບຜູ້ນັ້ນຢ່າງນີ້ວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ພິກຂຸໃນທຳ ວິໄນນີ້ລ່ວງວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານ ໂດຍກຳນົດວ່າ “ບໍ່ມີອັນໃດ” ຢູ່ວິນຍານັນຈາຍະຕະນະສັນຍາ ຍ່ອມດັບໃນອາກິນຈັນຍາຍະຕະ ນະຊານນີ້ ແລະທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນດັບວິນຍານັນຈາຍະຕະນະສັນຍາໄດ້ສະນິດຢູ່” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກ ຄົນຜູ້ບໍ່ໂອ້ອວດ ບໍ່ມີມາຍາ ເພິ່ງຊິນຊົມຍິນດີພາສີດວ່າ “ດີແລ້ວ” ເມື່ອແລ້ວ ເພິ່ງນະມັດສະການ ປະຄອງອັນຊະລິເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້ເປັນແນ່

ຄ. ເຮົາກ່າວວ່າ ອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະສັນຍາຍ່ອມດັບໃນທີ່ໃດ ແລະທ່ານເຫຼົ່າໃດດັບ ອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະສັນຍາໄດ້ສະນິດຢູ່ ທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ມີຄວາມຢາກ ດັບສະນິດແລ້ວ ຂ້າມ

ໄດ້ແລ້ວ ເຖິງຝັງແລ້ວດ້ວຍອົງຊານນັ້ນ ໃນທີ່ນັ້ນເປັນແນ່ ຜູ້ໃດເພິ່ງກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະສັນຍາຍ່ອມດັບໃນທີ່ໃດ ແລະຄົນເຫຼົ່າໃດນັ້ນດັບອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະສັນຍາໄດ້ສະນິດຢູ່ ເຮົາບໍ່ຮູ້ຜູ້ນີ້ ເຮົາບໍ່ເຫັນຜູ້ນີ້” ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕອບຜູ້ນັ້ນຢ່າງນີ້ວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ລ່ວງອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະສັນຍາ ໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະສັນຍາຢູ່ ອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະສັນຍາຍ່ອມດັບໃນເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະສັນຍານີ້ ແລະທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນ ດັບອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະສັນຍາໄດ້ສະນິດຢູ່” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ໂອ້ອວດ ບໍ່ມີມາຍາ ເພິ່ງຊື່ນຊົມຍິນດີພາສີດວ່າ “ດີແລ້ວ” ເມື່ອແລ້ວ ເພິ່ງນະມັດສະການ ປະຄອງອັນຊະລິເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້ເປັນແນ່

໙. ເຮົາກ່າວວ່າ ເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະສັນຍາຍ່ອມດັບໃນທີ່ໃດ ແລະທ່ານເຫຼົ່າໃດດັບເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະສັນຍາໄດ້ສະນິດຢູ່ ທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ມີຄວາມຢາກ ດັບສະນິດແລ້ວ ຂ້າມໄດ້ແລ້ວ ເຖິງຝັງແລ້ວ ດ້ວຍອົງຊານນັ້ນໃນທີ່ນັ້ນເປັນແນ່ ຜູ້ໃດເພິ່ງກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະສັນຍາຍ່ອມດັບໃນທີ່ໃດ ແລະຄົນເຫຼົ່າໃດນັ້ນດັບ ເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະສັນຍາໄດ້ສະນິດຢູ່ ເຮົາບໍ່ຮູ້ຜູ້ນີ້ ເຮົາບໍ່ເຫັນຜູ້ນີ້” ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕອບຜູ້ນັ້ນຢ່າງນີ້ວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ລ່ວງເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະສັນຍາ ໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣດຢູ່ ເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະສັນຍາຍ່ອມດັບໃນສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣດນີ້ ແລະທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນ ດັບເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະສັນຍາໄດ້ສະນິດຢູ່” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ໂອ້ອວດ ບໍ່ມີມາຍາ ເພິ່ງຊື່ນຊົມຍິນດີພາສີດວ່າ “ດີແລ້ວ” ເມື່ອແລ້ວ ເພິ່ງນະມັດສະການປະຄອງອັນຊະລິເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້ເປັນແນ່

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະນຸປຸບພະວິຫານສະມາປັດ ໙ ປະການນີ້ແລ

ອະນຸປຸບພະວິຫານສະມາປັດຕິສູດທີ ໒ ຈົບ

໓. ນິບພານະສຸຂະສູດ

ວ່າດ້ວຍນິບພານເປັນສຸກ

[໓໔] ສະໄໝໜຶ່ງ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດຢູ່ໃນພຣະເວລຸວັນ ກະລັນທະກະນິວາປະສະຖານເຂດເມືອງຣາດຊະຄຶ ໃນທີ່ນັ້ນ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດກ່າວກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ນິບພານນີ້ເປັນສຸກ ນິບພານນີ້ເປັນສຸກ”

ເມື່ອທ່ານພຣະສາຣີບຸດກ່າວຢ່າງນີ້ແລ້ວ ທ່ານພຣະອຸທາຍີໄດ້ກ່າວກັບທ່ານພຣະສາຣີບຸດດັ່ງນີ້ວ່າ “ທ່ານສາຣີບຸດ ກໍນິບພານນີ້ບໍ່ມີເວທະນາ ຈະເປັນສຸກໄດ້ຢ່າງໃດ”

ທ່ານພຣະສາຣີບຸດກ່າວວ່າ ຜູ້ມີອາຍຸ ນິບພານທີ່ບໍ່ມີເວທະນານັ້ນເປັນສຸກ

ກາມມະຄຸນ ໕ ປະການນີ້

ກາມມະຄຸນ ໕ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຮູບທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງຕາ ອັນໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ ຊວນໃຫ້
ຮັກ ດຶງໃຫ້ຕ້ອງການ ພາໃຈໃຫ້ກຳໜັດ

໒. ສຽງທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງຫູ ຯລຯ

໓. ກິ່ນທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງດັງ ຯລຯ

໔. ຣົດທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງລິ້ນ ຯລຯ

໕. ໂຜດຖັບພະທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງກາຍ ອັນໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ
ຊວນໃຫ້ຮັກ ດຶງໃຫ້ຕ້ອງການ ພາໃຈໃຫ້ກຳໜັດ

ຜູ້ມີອາຍຸ ກາມມະຄຸນ ໕ ປະການນີ້

ຜູ້ມີອາຍຸ ສຸກໂສມະນັດທີ່ອາໄສກາມມະຄຸນ ໕ ປະການເກີດຂຶ້ນ ຮຽກວ່າ ກາມສຸກ

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ສະຫງັດຈາກກາມ ຯລຯ ບັນລຸປະຖົມຊານ ຯລຯ ຖ້າເມື່ອພິກຂຸນັ້ນ
ຢູ່ດ້ວຍວິຫານທຳນີ້ ສັນຍາມະນະສິການທີ່ປະກອບດ້ວຍກາມຍັງຟຸ້ງຂຶ້ນ ຂໍ້ນັ້ນເປັນຄວາມກົດດັນ
ແກ່ພິກຂຸນັ້ນ ທຸກເພິ່ງເກີດຂຶ້ນແກ່ຄົນຜູ້ມີສຸກພຽງເພື່ອຄວາມກົດດັນ ແມ່ນສັນໃດ ສັນຍາມະນະສິ
ການທີ່ປະກອບດ້ວຍກາມເຫຼົ່ານັ້ນ ກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ຍ່ອມຟຸ້ງຂຶ້ນແກ່ພິກຂຸນັ້ນ ຂໍ້ນັ້ນເປັນຄວາມກົດ
ດັນແກ່ພິກຂຸນັ້ນ ຄວາມກົດດັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຮຽກວ່າທຸກ ໂດຍປະຣິຍາຍນີ້ ເພິ່ງຮູ້
ວ່າ ນິບພານເປັນສຸກໄດ້ຢ່າງໃດ

ພິກຂຸບັນລຸທຸຕິຍະຊານ ຯລຯ ຖ້າເມື່ອພິກຂຸນັ້ນ ຢູ່ດ້ວຍວິຫານທຳນີ້ ສັນຍາມະນະສິການ
ທີ່ປະກອບດ້ວຍວິຕົກຍັງຟຸ້ງຂຶ້ນ ຂໍ້ນັ້ນ ເປັນຄວາມກົດດັນແກ່ພິກຂຸນັ້ນ ທຸກເພິ່ງເກີດຂຶ້ນ ແກ່ຄົນ
ຜູ້ມີສຸກພຽງເພື່ອຄວາມກົດດັນ ແມ່ນສັນໃດ ສັນຍາມະນະສິການທີ່ປະກອບດ້ວຍວິຕົກເຫຼົ່ານັ້ນກໍ
ສັນນັ້ນຄືກັນ ຍ່ອມຟຸ້ງຂຶ້ນແກ່ພິກຂຸນັ້ນ ຂໍ້ນັ້ນເປັນຄວາມກົດດັນແກ່ພິກຂຸນັ້ນ ຄວາມກົດດັນ ພຣະ
ຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຮຽກວ່າທຸກ ໂດຍປະຣິຍາຍນີ້ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ນິບພານເປັນສຸກໄດ້ຢ່າງໃດ

ພິກຂຸບັນລຸຕະຕິຍະຊານ ຯລຯ ຖ້າເມື່ອພິກຂຸນັ້ນຢູ່ດ້ວຍວິຫານທຳນີ້ ສັນຍາມະນະສິການ
ທີ່ປະກອບດ້ວຍປິຕິຍັງຟຸ້ງຂຶ້ນ ຂໍ້ນັ້ນເປັນຄວາມກົດດັນແກ່ພິກຂຸນັ້ນ ທຸກເພິ່ງເກີດຂຶ້ນແກ່ຄົນຜູ້ມີ

ສຸກ ພຽງເພື່ອຄວາມກົດດັນ ແມ່ນສັນໃດ ສັນຍາມະນະສິການທີ່ປະກອບດ້ວຍປິຕິເຫຼົ່ານັ້ນ ກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ຍ່ອມຟຸ້ງຂຶ້ນແກ່ພິກຂຸນັ້ນ ຂໍ້ນັ້ນເປັນຄວາມກົດດັນແກ່ພິກຂຸນັ້ນ ຄວາມກົດດັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຮຽກວ່າທຸກ ໂດຍປະຣິຍາຍນີ້ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ນິບພານເປັນສຸກໄດ້ຢ່າງໃດ

ພິກຂຸບັນລຸຈະຕຸດຖະຊານ ໑໒໑ ຖ້າເມື່ອພິກຂຸນັ້ນຢູ່ດ້ວຍວິຫານທຳນີ້ ສັນຍາມະນະສິການ ທີ່ປະກອບດ້ວຍອຸເປກຂາຍັງຟຸ້ງຂຶ້ນ ຂໍ້ນັ້ນເປັນຄວາມກົດດັນແກ່ພິກຂຸນັ້ນ ທຸກເພິ່ງເກີດຂຶ້ນ ແກ່ຄົນຜູ້ມີສຸກພຽງເພື່ອຄວາມກົດດັນ ແມ່ນສັນໃດ ສັນຍາມະນະສິການທີ່ປະກອບດ້ວຍອຸເປກຂາເຫຼົ່ານັ້ນ ກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ຍ່ອມຟຸ້ງຂຶ້ນແກ່ພິກຂຸນັ້ນ ຂໍ້ນັ້ນເປັນຄວາມກົດດັນແກ່ພິກຂຸນັ້ນ ຄວາມກົດດັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຮຽກວ່າທຸກ ໂດຍປະຣິຍາຍນີ້ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ນິບພານເປັນສຸກໄດ້ຢ່າງໃດ

ພິກຂຸບັນລຸອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານ ໂດຍກຳນົດວ່າ “ອາກາດຫາທີ່ສຸດບໍ່ໄດ້” ຢູ່ເພາະລ່ວງຮູບສັນຍາ ດັບປະຕິຄະສັນຍາ ບໍ່ກຳນົດນາມັດຕະສັນຍາໂດຍປະການທັງປວງ ຖ້າເມື່ອພິກຂຸນັ້ນຢູ່ດ້ວຍວິຫານທຳນີ້ ສັນຍາມະນະສິການທີ່ປະກອບດ້ວຍຮູບຍັງຟຸ້ງຂຶ້ນ ຂໍ້ນັ້ນເປັນຄວາມກົດດັນແກ່ພິກຂຸນັ້ນ ທຸກເພິ່ງເກີດຂຶ້ນແກ່ຄົນຜູ້ມີສຸກພຽງເພື່ອຄວາມກົດດັນ ແມ່ນສັນໃດ ສັນຍາມະນະສິການທີ່ປະກອບດ້ວຍຮູບເຫຼົ່ານັ້ນ ກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ຍ່ອມຟຸ້ງຂຶ້ນແກ່ພິກຂຸນັ້ນ ຂໍ້ນັ້ນເປັນຄວາມກົດດັນແກ່ພິກຂຸນັ້ນ ຄວາມກົດດັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຕັດຮຽກວ່າທຸກ ໂດຍປະຣິຍາຍນີ້ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ນິບພານເປັນສຸກໄດ້ຢ່າງໃດ

ພິກຂຸລ່ວງອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸວິນຍານັນຈາຍະຕະນະ-ຊານ ໂດຍກຳນົດວ່າ “ວິນຍານຫາທີ່ສຸດບໍ່ໄດ້” ຢູ່ ຖ້າເມື່ອພິກຂຸນັ້ນຢູ່ດ້ວຍວິຫານທຳນີ້ ສັນຍາມະນະສິການທີ່ປະກອບດ້ວຍອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານເຫຼົ່ານັ້ນຍັງຟຸ້ງຂຶ້ນ ຂໍ້ນັ້ນເປັນຄວາມກົດດັນແກ່ພິກຂຸນັ້ນ ທຸກເພິ່ງເກີດຂຶ້ນແກ່ຄົນຜູ້ມີສຸກພຽງເພື່ອຄວາມກົດດັນ ແມ່ນສັນໃດ ສັນຍາມະນະສິການທີ່ປະກອບດ້ວຍອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານເຫຼົ່ານັ້ນ ກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ຍ່ອມຟຸ້ງຂຶ້ນແກ່ພິກຂຸນັ້ນ ຂໍ້ນັ້ນເປັນຄວາມກົດດັນແກ່ພິກຂຸນັ້ນ ຄວາມກົດດັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຕັດຮຽກວ່າທຸກ ໂດຍປະຣິຍາຍນີ້ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ນິບພານເປັນສຸກໄດ້ຢ່າງໃດ

ພິກຂຸລ່ວງວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານ ໂດຍກຳນົດວ່າ “ບໍ່ມີອັນໃດ” ຢູ່ ຖ້າເມື່ອພິກຂຸນັ້ນຢູ່ດ້ວຍວິຫານທຳນີ້ ສັນຍາມະນະສິການທີ່ປະກອບດ້ວຍວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານຍັງຟຸ້ງຂຶ້ນ ຂໍ້ນັ້ນເປັນຄວາມກົດດັນແກ່ພິກຂຸນັ້ນ ທຸກເພິ່ງເກີດຂຶ້ນແກ່ຄົນຜູ້ມີສຸກພຽງເພື່ອຄວາມກົດດັນ ແມ່ນສັນໃດ ສັນຍາມະນະສິການທີ່ປະກອບດ້ວຍວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານເຫຼົ່ານັ້ນ ກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ຍ່ອມຟຸ້ງຂຶ້ນແກ່ພິກຂຸນັ້ນ ຂໍ້

ນັ້ນເປັນຄວາມກົດດັນແກ່ພິກຂຸນັ້ນ ຄວາມກົດດັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຮຽກວ່າທຸກ ໂດຍປະຣິຍາຍນີ້ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ນິບພານເປັນສຸກໄດ້ຢ່າງໃດ

ພິກຂຸລ່ວງອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານຢູ່ ຖ້າເມື່ອພິກຂຸນັ້ນຢູ່ດ້ວຍວິຫານທຳນີ້ ສັນຍາມະນະສິການທີ່ປະກອບດ້ວຍອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານຍັງຟຸ້ງຂຶ້ນ ຂໍ້ນັ້ນເປັນຄວາມກົດດັນແກ່ພິກຂຸນັ້ນ ທຸກເພິ່ງເກີດຂຶ້ນແກ່ຄົນຜູ້ມີສຸກພຽງເພື່ອຄວາມກົດດັນ ແມ່ນສັນໃດ ສັນຍາມະນະສິການທີ່ປະກອບດ້ວຍ ອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານ ເຫຼົ່ານັ້ນ ກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ຍ່ອມຟຸ້ງຂຶ້ນແກ່ພິກຂຸນັ້ນ ຂໍ້ນັ້ນເປັນຄວາມກົດດັນແກ່ພິກຂຸນັ້ນ ຄວາມກົດດັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຮຽກວ່າທຸກ ໂດຍປະຣິຍາຍນີ້ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ນິບພານເປັນສຸກໄດ້ຢ່າງໃດ

ພິກຂຸລ່ວງເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣດຢູ່ ແລະອາສະວະທັງຫຼາຍຂອງທ່ານໝົດສິ້ນໄປແລ້ວ ເພາະເຫັນດ້ວຍປັນຍາ ໂດຍປະຣິຍາຍນີ້ແລ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ນິບພານເປັນສຸກໄດ້ຢ່າງໃດ

ນິບພານະສຸຂະສູດທີ ໓ ຈົບ

໔. ຄາວິອຸປະມາສູດ

ວ່າດ້ວຍການອຸປະມາດ້ວຍແມ່ງົວ

[໓໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແມ່ງົວທີ່ທ່ຽວໄປຕາມພູ ໂງ່ ບໍ່ສຽບແຫຼມ ບໍ່ຮູ້ຈັກເຂດ ບໍ່ສະຫຼາດທີ່ຈະທ່ຽວໄປເທິງພູທີ່ຊຸຂະ ມັນເພິ່ງມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນໄປສູ່ທິດທີ່ຍັງບໍ່ເຄີຍໄປ ກິນຫຍ້າທີ່ຍັງບໍ່ເຄີຍກິນ ແລະດື່ມນ້ຳທີ່ຍັງບໍ່ເຄີຍດື່ມ” ມັນຍັນຕົນໜ້າຂຶ້ນບໍ່ໄດ້ ແລ້ວຍົກຕີນຫຼັງຂຶ້ນ ຈະໄປສູ່ທິດທາງທີ່ຍັງບໍ່ເຄີຍໄປບໍ່ໄດ້ ກິນຫຍ້າທີ່ຍັງບໍ່ເຄີຍກິນບໍ່ໄດ້ ແລະດື່ມນ້ຳທີ່ຍັງບໍ່ເຄີຍດື່ມກໍບໍ່ໄດ້

ເມື່ອມັນຢືນຢູ່ໃນທີ່ໃດ ເພິ່ງມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນໄປສູ່ທິດທີ່ຍັງບໍ່ເຄີຍໄປ ກິນຫຍ້າທີ່ຍັງບໍ່ເຄີຍກິນ ແລະດື່ມນ້ຳທີ່ຍັງບໍ່ເຄີຍດື່ມ” ເພິ່ງກັບມາຍັງຖິ່ນນັ້ນ ໂດຍສະຫວັດສະດີບໍ່ໄດ້ ຂໍ້ນັ້ນເພາະເຫດໃດ ເພາະແມ່ງົວນັ້ນເປັນສັດທີ່ທ່ຽວໄປຕາມພູ ໂງ່ ບໍ່ສຽບແຫຼມ ບໍ່ຮູ້ຈັກເຂດ ບໍ່ສະຫຼາດທີ່ຈະທ່ຽວໄປເທິງພູທີ່ຊຸຂະ ສັນໃດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸບາງອົງໃນທຳວິໄນນີ້ກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ເປັນຜູ້ຈຳ ບໍ່ສຽບແຫຼມ ບໍ່ຮູ້ຈັກເຂດ ບໍ່ສະຫຼາດທີ່ຈະສະຫງົດຈາກກາມ ແລະອະກຸສົນທຳທັງຫຼາຍແລ້ວ ບັນລຸປະຖົມຊານທີ່ມີ

ວິຕົກແລະວິຈານ ປິຕິ ແລະສຸກອັນເກີດຈາກວິເວກຢູ່ ທ່ານບໍ່ເສບ ບໍ່ຈະເລີນ ບໍ່ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍເຊິ່ງ
ນິມິດນັ້ນ ບໍ່ ອະທິຖານນິມິດນັ້ນໃຫ້ດີ

ທ່ານມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນບັນລຸທຸຕິຍະຊານທີ່ມີຄວາມຜ່ອງໃສ
ພາຍໃນ ມີພາວະທີ່ຈິດເປັນໜຶ່ງຜຸດຂຶ້ນ ບໍ່ມີວິຕົກບໍ່ມີວິຈານ ເພາະວິຕົກ ແລະວິຈານສະງົບ ຣະ
ງັບໄປ ມີແຕ່ປິຕິແລະສຸກອັນເກີດຈາກສະມາທິຢູ່” ທ່ານບໍ່ອາດຈະບັນລຸທຸຕິຍະຊານ ຯລຯ

ທ່ານມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນສະຫງັດຈາກກາມ ແລະອະກຸສົນທຳ
ແລ້ວ ບັນລຸປະຖົມຊານທີ່ມີວິຕົກແລະວິຈານ ປິຕິແລະສຸກອັນເກີດຈາກວິເວກຢູ່” ທ່ານບໍ່ອາດຈະ
ສະຫງັດ ຈາກກາມ ແລະອະກຸສົນທຳທັງຫຼາຍແລ້ວ ບັນລຸປະຖົມຊານ ຯລຯ ພິກຂຸນີ້ເຮົາຮຽກວ່າ
ເປັນຜູ້ພາດ ເປັນຜູ້ເສື່ອມຈາກຜົນທັງ ໒ ຝ່າຍ ປຸງເໝືອນແມ່ງົວທີ່ທ່ຽວໄປເທິງພູ ໂງ່ ບໍ່ສູງບ
ແຫຼມ ບໍ່ຮູ້ຈັກເຂດ ບໍ່ສະຫຼາດທີ່ຈະທ່ຽວໄປເທິງພູທີ່ຊຸຂະ ສະນັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແມ່ງົວທີ່ທ່ຽວໄປຕາມພູ ສະຫຼາດ ສູງບແຫຼມ ຮູ້ຈັກເຂດ ສະຫຼາດທີ່ຈະ
ທ່ຽວໄປເທິງພູທີ່ຊຸຂະ ມັນເພິ່ງມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນໄປສູ່ທິດທີ່ຍັງບໍ່ເຄີຍໄປ
ກິນຫຍ້າທີ່ຍັງບໍ່ເຄີຍກິນ ແລະດື່ມນ້ຳທີ່ຍັງບໍ່ເຄີຍດື່ມ” ມັນຍັນຕິນໜ້າໄວ້ດີແລ້ວ ຍົກຕິນຫຼັງຂຶ້ນ
ເພິ່ງໄປສູ່ທິດທີ່ຍັງບໍ່ເຄີຍໄປ ກິນຫຍ້າທີ່ຍັງບໍ່ເຄີຍກິນ ແລະດື່ມນ້ຳທີ່ຍັງບໍ່ເຄີຍດື່ມໄດ້ ເມື່ອມັນຍືນ
ຢູ່ໃນທີ່ໃດ ເພິ່ງມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນໄປສູ່ທິດທີ່ຍັງບໍ່ເຄີຍໄປ ກິນຫຍ້າທີ່ຍັງ
ບໍ່ເຄີຍກິນ ແລະດື່ມນ້ຳທີ່ຍັງບໍ່ເຄີຍດື່ມ” ເພິ່ງກັບມາຍັງ ຖິ່ນນັ້ນໂດຍສະຫວັດສະດີໄດ້ ຂໍ້ນັ້ນເພາະ
ເຫດໃດ ເພາະແມ່ງົວນັ້ນເປັນສັດທີ່ທ່ຽວໄປຕາມພູ ສະຫຼາດ ສູງບແຫຼມ ຮູ້ຈັກເຂດ ສະຫຼາດທີ່ຈະ
ທ່ຽວໄປເທິງພູທີ່ຊຸຂະ ສັນໃດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ສະຫຼາດ ສູງບແຫຼມ ຮູ້ຈັກເຂດ
ສະຫຼາດທີ່ຈະສະຫງັດຈາກກາມ ແລະອະກຸສົນທຳທັງຫຼາຍແລ້ວ ບັນລຸປະຖົມຊານທີ່ມີວິຕົກ ແລະ
ວິຈານ ປິຕິ ແລະສຸກອັນເກີດຈາກວິເວກຢູ່ ທ່ານເສບ ຈະເລີນ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍເຊິ່ງນິມິດນັ້ນ
ອະທິຖານນິມິດນັ້ນໃຫ້ດີ

ທ່ານມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນບັນລຸທຸຕິຍະຊານທີ່ມີຄວາມຜ່ອງໃສ
ພາຍໃນ ມີພາວະທີ່ຈິດເປັນໜຶ່ງຜຸດຂຶ້ນ ບໍ່ມີວິຕົກບໍ່ມີວິຈານ ເພາະວິຕົກ ແລະວິຈານສະງົບ ຣະ
ງັບໄປ ມີປິຕິແລະສຸກອັນເກີດຈາກສະມາທິຢູ່” ທ່ານບໍ່ຕິດໃຈທຸຕິຍະຊານ ບັນລຸທຸຕິຍະຊານ
ຯລຯ ທ່ານເສບ ຈະເລີນ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍເຊິ່ງນິມິດນັ້ນ ອະທິຖານນິມິດນັ້ນໃຫ້ດີ

ທ່ານມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນເປັນຜູ້ມີອຸເປກຂາ ມີສະຕິສຳປະຊັນຍະ
ສະເຫວີຍສຸກດ້ວຍນາມກາຍ ເພາະປິຕິຈາກຄາຍອອກ ບັນລຸຕະຕິຍະຊານທີ່ ພຣະອະຣິຍະ

ທັງຫຼາຍກ່າວສັນເສີນວ່າ “ຜູ້ມີອຸເບກຂາ ມີສະຕິ ຢູ່ເປັນສຸກ” ທ່ານບໍ່ຕິດໃຈຕະຕິຍະຊານ ບັນລຸ
ຕະຕິຍະຊານ ຯລຯ ທ່ານເສບ ຈະເລີນ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍເຊິ່ງນິມິດນັ້ນ ອະທິຖານນິມິດນັ້ນໃຫ້ດີ

ທ່ານມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ທາງທີ່ດີ ເພາະລະສຸກ ແລະທຸກໄດ້ ເພາະໂສມະນັດແລະ ໂທມະນັດດັບໄປກ່ອນແລ້ວ ເຮົາຄວນບັນລຸຈະຕຸດຖະຊານທີ່ບໍ່ມີທຸກແລະບໍ່ມີສຸກ ມີສະຕິບໍລິສຸດ ເພາະອຸປະກອນ ຢູ່” ທ່ານບໍ່ຕິດໃຈຈະຕຸດຖະຊານ ບັນລຸຈະຕຸດຖະຊານ ຯລຯ ທ່ານເສບ ຈະເລີນ ເຮັດໃຫ້ຫາຍເຊິ່ງນິມິດນັ້ນ ອະທິຖານນິມິດນັ້ນໃຫ້ດີ

ທ່ານມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນບັນລຸອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານ ໂດຍ ກຳນົດວ່າ “ອາກາດຫາທີ່ສຸດບໍ່ໄດ້” ຢູ່ ເພາະລ່ວງຮູບສັນຍາ ດັບປະຕິຄະສັນຍາ ບໍ່ກຳນົດ ນາມັດຕະສັນຍາໂດຍປະການທັງປວງ” ທ່ານບໍ່ຕິດໃຈອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານ ບັນລຸອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານ ຯລຯ ທ່ານເສບ ຈະເລີນ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍເຊິ່ງນິມົດນັ້ນ ອະທິຖານນິມົດນັ້ນໃຫ້ດີ

ທ່ານມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນລ່ວງອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານ ໂດຍກຳນົດວ່າ “ວິນຍານທາທີ່ສຸດບໍ່ໄດ້” ຢູ່” ທ່ານບໍ່ຕິດໃຈວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານ ລ່ວງອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານ ໂດຍກຳນົດວ່າ “ວິນຍານທາທີ່ສຸດບໍ່ໄດ້” ຢູ່” ທ່ານເສບຈະເລີນ ເຮັດໃຫ້ຫາຍເຊິ່ງນິມິດນັ້ນ ອະທິຖານນິມິດນັ້ນໃຫ້ດີ

ທ່ານມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນລ່ວງວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານ ໂດຍກຳນົດວ່າ “ບໍ່ມີອັນໃດ” ຢູ່” ທ່ານບໍ່ຕິດໃຈອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານ ລ່ວງວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານ ໂດຍກຳນົດວ່າ “ບໍ່ມີອັນໃດ” ຢູ່ ທ່ານເສບ ຈະເລີນ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍເຊິ່ງນິມົດນັ້ນ ອະທິຖານນິມົດນັ້ນໃຫ້ດີ

ທ່ານມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນລ່ວງອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານຢູ່” ທ່ານບໍ່ຕິດໃຈເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານ ລ່ວງອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານຢູ່ ທ່ານເສບ ຈະເລີນ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍເຊິ່ງນິມິດນັ້ນ ອະທິຖານນິມິດນັ້ນໃຫ້ດີ

ທ່ານມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນລ່ວງເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະ ຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣດຢູ່” ທ່ານບໍ່ຕິດໃຈສັນຍາເວທະຍິຕະ

ນິໂຣດ ລ່ວງເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸສັນຍາເວທະຍິຕະ
ນິໂຣດຢູ່

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອໃດ ສະມາບັດນັ້ນ ໆ ພິກຂຸເຂົ້າກໍໄດ້ ອອກກໍໄດ້ ເມື່ອນັ້ນ ຈິດຂອງ
ທ່ານຍ່ອມອ່ອນ ເໝາະແກ່ການໃຊ້ງານ ດ້ວຍຈິດທີ່ອ່ອນ ເໝາະແກ່ການໃຊ້ງານ ທ່ານຈຶ່ງ
ຈະເລີນອັບປະມານະສະມາທິ ດ້ວຍອັບປະມານະສະມາທິທີ່ຈະເລີນດີແລ້ວ ທ່ານຈຶ່ງນ້ອມຈິດໄປ
ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງດ້ວຍບັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຊິ່ງທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງດ້ວຍບັນຍາອັນຍິ່ງໃດ ໆ
ເມື່ອມີເຫດ ທ່ານຍ່ອມບັນລຸຄວາມເປັນຜູ້ເໝາະສົມທີ່ຈະປະຈັກແຈ້ງໃນທຳນັ້ນ ໆ

ຖ້າພິກຂຸນັ້ນ ຫວັງວ່າ “ເຮົາເພິ່ງສະແດງລິດໄດ້ຫຼາຍຢ່າງ ຄື ຄົນດຽວສະແດງເປັນຫຼາຍ
ຄົນກໍໄດ້ ຫຼາຍຄົນສະແດງເປັນຄົນດຽວກໍໄດ້ ຯລຯ ໃຊ້ອຳນາດທາງກາຍໄປຈົນເຖິງພົມມະໂລກ
ກໍໄດ້” ເມື່ອມີເຫດ ທ່ານຍ່ອມບັນລຸຄວາມເປັນຜູ້ເໝາະສົມທີ່ຈະປະຈັກແຈ້ງໃນ ທຳນັ້ນ ໆ

ຖ້າພິກຂຸນັ້ນ ຫວັງວ່າ “ເຮົາເພິ່ງໄດ້ຍິນສຽງ ໒ ຊະນິດ ຄື ສຽງທົບແລະສຽງມະນຸດ ທັງ
ທີ່ຢູ່ໄກແລະຢູ່ໃກ້ ດ້ວຍຫຼັກບອນບໍລິສຸດເໜືອມະນຸດ” ເມື່ອມີເຫດ ທ່ານຍ່ອມບັນລຸຄວາມເປັນຜູ້
ເໝາະສົມທີ່ຈະປະຈັກແຈ້ງໃນທຳນັ້ນ ໆ

ຖ້າພິກຂຸນັ້ນ ຫວັງວ່າ “ເຮົາເພິ່ງກຳນົດຮູ້ຈິດຂອງສັດແລະບຸກຄົນອື່ນໄດ້ດ້ວຍຈິດຂອງຕົນ
ຄື ຈິດມີຣາຄະ ກໍຮູ້ວ່າ ມີຣາຄະ ຫຼືປາສະຈາກຣາຄະ ກໍຮູ້ວ່າ ປາສະຈາກຣາຄະ ຈິດມີໂທສະ ກໍ
ຮູ້ວ່າ ມີໂທສະ ຫຼື ປາສະຈາກໂທສະ ກໍຮູ້ວ່າ ປາສະຈາກໂທສະ ຈິດມີໂມຫະ ກໍຮູ້ວ່າ ມີໂມຫະ
ຫຼື ປາສະຈາກໂມຫະ ກໍຮູ້ວ່າ ປາສະຈາກໂມຫະ ຈິດທົດຫູ່ກໍຮູ້ວ່າ ທົດຫູ່ ຫຼື ພຸ່ງຊ່ານ ກໍຮູ້ວ່າ
ພຸ່ງຊ່ານ ຈິດເປັນມະຫັກຄະຕະ ກໍຮູ້ວ່າ ເປັນມະຫັກຄະຕະ ຫຼື ບໍ່ເປັນມະຫັກຄະຕະ ກໍຮູ້ວ່າ ບໍ່
ເປັນມະຫັກຄະຕະ ຈິດມີຈິດອື່ນຍິ່ງກວ່າ ກໍຮູ້ວ່າ ມີຈິດອື່ນຍິ່ງກວ່າ ຫຼື ບໍ່ມີຈິດອື່ນຍິ່ງກວ່າ ກໍຮູ້ວ່າ
ບໍ່ມີຈິດອື່ນຍິ່ງກວ່າ ຈິດເປັນສະມາທິ ກໍຮູ້ວ່າ ເປັນສະມາທິ ຫຼື ບໍ່ເປັນສະມາທິ ກໍຮູ້ວ່າ ບໍ່ເປັນສະ
ມາທິ ຈິດລຸດພົ້ນ ກໍຮູ້ວ່າ ລຸດພົ້ນ ຫຼື ບໍ່ລຸດພົ້ນ ກໍຮູ້ວ່າ ບໍ່ລຸດພົ້ນ” ເມື່ອມີເຫດ ທ່ານຍ່ອມບັນລຸ
ຄວາມເປັນຜູ້ເໝາະສົມທີ່ຈະປະຈັກແຈ້ງໃນທຳນັ້ນ ໆ

ຖ້າພິກຂຸນັ້ນ ຫວັງວ່າ “ເຮົາເພິ່ງຣະນິກຂາດກ່ອນໄດ້ຫຼາຍຊາດ ຄື ໑ ຊາດແດ່ ໒ ຊາດ
ແດ່ ຯລຯ ພ້ອມທັງລັກສະນະທົ່ວໄປ ແລະຊີວະປະຫວັດຢ່າງນີ້” ເມື່ອມີເຫດ ທ່ານຍ່ອມບັນລຸ
ຄວາມເປັນຜູ້ ເໝາະສົມທີ່ຈະປະຈັກແຈ້ງໃນທຳນັ້ນ ໆ

ຖ້າພິກຂຸນັ້ນ ຫວັງຢູ່ວ່າ “ເຮົາເພິ່ງເຫັນໝູ່ສັດ ຯລຯ ດ້ວຍຕາທົບອັນບໍລິສຸດເໜືອມະນຸດ
ຯລຯ ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງໝູ່ສັດຜູ້ເປັນໄປຕາມກຳຢ່າງນີ້ແລ” ເມື່ອມີເຫດ ທ່ານຍ່ອມບັນລຸຄວາມເປັນຜູ້
ເໝາະສົມທີ່ຈະປະຈັກແຈ້ງໃນທຳນັ້ນ ໆ

ຖ້າພິກຂຸນັ້ນ ຫວັງວ່າ “ເຮົາເພິ່ງເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ບັນຍາວິມຸດຕິອັນບໍ່ມີອາສະ
ວະ ເພາະອາສະວະໝົດສິ້ນໄປດ້ວຍບັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ” ເມື່ອມີເຫດ ທ່ານ
ຍ່ອມບັນລຸຄວາມເປັນຜູ້ເໝາະສົມທີ່ຈະປະຈັກແຈ້ງໃນທຳນັ້ນ ໆ

ຄາວີອຸປະມາສູດທີ ໔ ຈົບ

໕. ຊານະສູດ

ວ່າດ້ວຍຊານ

[໓໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາກ່າວວ່າ

໑. ອາສະວະທັງຫຼາຍສິ້ນໄປໄດ້ ເພາະອາໄສປະຖົມຊານ
໒. ອາສະວະທັງຫຼາຍສິ້ນໄປໄດ້ ເພາະອາໄສທຸຕິຍະຊານ
໓. ອາສະວະທັງຫຼາຍສິ້ນໄປໄດ້ ເພາະອາໄສຕະຕິຍະຊານ
໔. ອາສະວະທັງຫຼາຍສິ້ນໄປໄດ້ ເພາະອາໄສຈະຕູດຖະຊານ
໕. ອາສະວະທັງຫຼາຍສິ້ນໄປໄດ້ ເພາະອາໄສອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານ
໖. ອາສະວະທັງຫຼາຍສິ້ນໄປໄດ້ ເພາະອາໄສວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານ
໗. ອາສະວະທັງຫຼາຍສິ້ນໄປໄດ້ ເພາະອາໄສອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານ
໘. ອາສະວະທັງຫຼາຍສິ້ນໄປໄດ້ ເພາະອາໄສເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານ
໙. ອາສະວະທັງຫຼາຍສິ້ນໄປໄດ້ ເພາະອາໄສສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣດ

ເຮົາກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນີ້ວ່າ “ອາສະວະທັງຫຼາຍສິ້ນໄປໄດ້ ເພາະອາໄສປະຖົມຊານ” ເພາະ
ອາໄສເຫດອັນໃດ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ

ເພາະອາໄສເຫດນີ້ວ່າ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ສະຫງົດຈາກກາມ ແລະອະກຸສິນທຳທັງຫຼາຍ
ບັນລຸປະຖົມຊານ ຯລຯ ທ່ານຍ່ອມພິຈາລະນາເຫັນທຳທັງຫຼາຍ ຄື ຮູບ ເວທະນາ ສັນຍາ ສັງ
ຂານ ວິນຍານທີ່ມີຢູ່ໃນປະຖົມຊານນັ້ນ ໂດຍເປັນສະພາວະບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກ ເປັນດັ່ງໂຮກ ເປັນ
ດັ່ງຫົວຝີ ເປັນດັ່ງລູກສອນ ເປັນສິ່ງຄອຍຖ້າກໍ່ຄວາມເດືອດຮ້ອນ ເປັນທີ່ເຮັດໃຫ້ຂັດຂ້ອງ ເປັນດັ່ງ
ຄົນຝ່າຍອື່ນ ເປັນສິ່ງທີ່ ຕ້ອງແຕກສະຫຼາຍ ເປັນຂອງວ່າງເປົ່າ ເປັນອະນັດຕາ ທ່ານຍ່ອມທຳຈິດ
ໃຫ້ກັບຈາກທຳເຫຼົ່ານັ້ນ ເມື່ອແລ້ວ ຈຶ່ງນ້ອມຈິດໄປເພື່ອອະມະຕະທາດວ່າ “ພາວະ ທີ່ສະງົບ
ປະນີດ ຄື ຄວາມຮະງົບສັງຂານທັງປວງ ຄວາມສະລະຄືນອຸປະທິກິເລດທັງປວງ ຄວາມສິ້ນໄປ
ແຫ່ງຕັນຫາ ຄວາມຄາຍກຳໜັດ ຄວາມດັບນິບພານ” ທ່ານດຳລົງຢູ່ໃນປະຖົມຊານນັ້ນ ຍ່ອມບັນ

ລູຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະທັງຫຼາຍ ຫາກຍັງບໍ່ບັນລຸຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະທັງຫຼາຍ ກໍຈະເປັນໂອປະປາຕິກະ ເພາະສັງໂຍດເບື້ອງຕ່ຳ ໕ ປະການສິ້ນໄປ ດ້ວຍຄວາມຍິນດີເພີດເພີນໃນທຳນັ້ນ ຈັກປະຣິນິບພານໃນພິບນັ້ນ ບໍ່ຫວນກັບມາຈາກໂລກນັ້ນອີກ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນາຍຂະມັງທະນູ ຫຼື ລູກມືຂອງນາຍຂະມັງທະນູ ພະຍາຍາມຍິງລູກສອນໄປທີ່ທຸ່ນຫຍ້າ ຫຼື ກອງດິນ ສະໄໝຕໍ່ມາ ເຂົາເປັນຜູ້ຍິງລູກສອນໄດ້ໄກ ຍິງບໍ່ພາດ ແລະທຳລາຍກາຍ ຂະໜາດໃຫຍ່ໄດ້ ແມ່ນສັນໃດ ພິກຂຸກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ສະຫງັດຈາກກາມ ແລະອະກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ບັນລຸປະຖົມຊານ ຯລຯ ທ່ານຍ່ອມພິຈາລະນາເຫັນທຳທັງຫຼາຍ ຄື ຮູບ ເວທະນາ ສັນຍາ ສັງຂານ ວິນຍານທີ່ມີຢູ່ໃນປະຖົມຊານນັ້ນ ໂດຍເປັນສະພາວະບໍ່ທຸ່ງ ເປັນທຸກ ເປັນດັ່ງໂຣກ ເປັນດັ່ງຫົວຜີ ເປັນດັ່ງລູກສອນ ເປັນສິ່ງຄອຍຖ້າກໍຄວາມເດືອດຮ້ອນ ເປັນທີ່ເຮັດໃຫ້ຂັດຂ້ອງ ເປັນດັ່ງຄົນຝ່າຍອື່ນ ເປັນສິ່ງທີ່ ຕ້ອງແຕກສະຫຼາຍ ເປັນຂອງວ່າງເປົ່າ ເປັນອະນັດຕາ ທ່ານຍ່ອມທຳຈິດໃຫ້ກັບຈາກທຳເຫຼົ່ານັ້ນ ເມື່ອແລ້ວ ຈິ່ງນ້ອມຈິດໄປເພື່ອອະມະຕະທາດວ່າ “ພາວະທີ່ສະງົບປະນີດ ຄື ຄວາມຣະງົບສັງຂານທັງປວງ ຄວາມສະລະຄືນອຸປະທິກິເລດທັງປວງ ຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງຕັນຫາ ຄວາມຄາຍກຳໜົດ ຄວາມດັບນິບພານ” ທ່ານດຳລົງຢູ່ໃນປະຖົມຊານນັ້ນ ຍ່ອມບັນລຸຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະທັງຫຼາຍ ຫາກຍັງບໍ່ບັນລຸຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະທັງຫຼາຍ ກໍຈະເປັນໂອປະປາຕິກະ ເພາະສັງໂຍດເບື້ອງຕ່ຳ ໕ ປະການສິ້ນໄປ ດ້ວຍຄວາມຍິນດີເພີດເພີນໃນທຳນັ້ນ ຈັກປະຣິນິບພານໃນພິບນັ້ນ ບໍ່ຫວນກັບມາຈາກໂລກນັ້ນອີກ

ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນວ່າ “ອາສະວະທັງຫຼາຍສິ້ນໄປໄດ້ ເພາະອາໄສປະຖົມຊານ”

ເຮົາກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນີ້ວ່າ “ອາສະວະທັງຫຼາຍສິ້ນໄປໄດ້ ເພາະອາໄສທຸຕິຍະຊານ” ເພາະອາໄສເຫດອັນໃດ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ ຯລຯ

ເຮົາກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນີ້ວ່າ “ອາສະວະທັງຫຼາຍສິ້ນໄປໄດ້ ເພາະອາໄສຕະຕິຍະຊານ” ເພາະອາໄສເຫດອັນໃດ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ ຯລຯ

ເຮົາກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນີ້ວ່າ “ອາສະວະທັງຫຼາຍສິ້ນໄປໄດ້ ເພາະອາໄສຈະຕຸດຖະຊານ” ເພາະອາໄສເຫດອັນໃດ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ

ເພາະອາໄສເຫດນີ້ວ່າ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ບັນລຸຈະຕຸດຖະຊານທີ່ບໍ່ມີທຸກ ແລະບໍ່ມີສຸກ ມີສະຕິບໍລິສຸດເພາະອຸປະກອນຢູ່ ເພາະລະສຸກ ແລະທຸກໄດ້ ເພາະໂສມະນັດ ແລະໂທມະນັດດັບໄປກ່ອນແລ້ວ ທ່ານຍ່ອມພິຈາລະນາເຫັນທຳທັງຫຼາຍ ຄື ຮູບ ເວທະນາ ສັນຍາ ສັງຂານ ວິນຍານທີ່ມີຢູ່ໃນຈະຕຸດຖະຊານນັ້ນ ໂດຍເປັນສະພາວະບໍ່ທຸ່ງ ເປັນທຸກ ເປັນດັ່ງໂຣກ ເປັນດັ່ງຫົວຜີ ເປັນດັ່ງລູກສອນ ເປັນສິ່ງຄອຍຖ້າກໍຄວາມເດືອດຮ້ອນ ເປັນທີ່ເຮັດໃຫ້ຂັດຂ້ອງ ເປັນດັ່ງຄົນຝ່າຍ

ອື່ນ ເປັນສິ່ງທີ່ຕ້ອງແຕກສະຫຼາຍ ເປັນຂອງວ່າງເປົ່າ ເປັນອະນັດຕາ ທ່ານຍ່ອມທຳຈິດໃຫ້ກັບ ຈາກທຳເຫຼົ່ານັ້ນ ເມື່ອແລ້ວຈຶ່ງນ້ອມຈິດໄປເພື່ອອະມະຕະທາດວ່າ “ພາວະທີ່ສະງົບ ປະນີດ ຄື ຄວາມຮະງັບສັງຂານທັງປວງ ຄວາມສະລະຄືນອຸປະທິກິເລດທັງປວງ ຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງຕັນຫາ ຄວາມຄາຍກຳໜັດ ຄວາມດັບນິບພານ” ທ່ານດຳຣົງຢູ່ໃນຈະຕຸດຖະຊານນັ້ນ ຍ່ອມບັນລຸຄວາມ ສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະທັງຫຼາຍ ຫາກຍັງບໍ່ບັນລຸຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະທັງຫຼາຍ ກໍຈະເປັນໂອ ປະປາຕິກະ ເພາະສັງໂຍດເບື້ອງຕ່ຳ ໕ ປະການສິ້ນໄປ ດ້ວຍຄວາມຍິນດີເພີດເພີນໃນທຳນັ້ນ ຈັກປະຣິນິບພານໃນພິບນັ້ນ ບໍ່ຫວນກັບມາຈາກໂລກນັ້ນອີກ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນາຍຂະມັງທະນູ ຫຼື ລູກມືຂອງນາຍຂະມັງທະນູ ພະຍາຍາມຍິງລູກສອນ ໄປທີ່ ຫຸ່ນຫຍ້າ ຫຼື ກອງດິນ ສະໄໝຕໍ່ມາ ເຂົາເປັນຜູ້ຍິງລູກສອນໄດ້ໄກ ຍິງບໍ່ພາດ ແລະ ທຳລາຍກາຍຂະ ໜາດໃຫຍ່ໄດ້ ແມ່ນສັນໃດ ພິກຂຸກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ບັນລຸຈະຕຸດຖະຊານ ຯລຯ ທ່ານຍ່ອມ ພິຈາລະນາເຫັນທຳທັງຫຼາຍ ຄື ຮູບ ເວທະນາ ຯລຯ ທີ່ມີຢູ່ໃນຈະຕຸດຖະຊານນັ້ນ ຯລຯ

ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນວ່າ “ອາສະວະທັງຫຼາຍສິ້ນໄປໄດ້ ເພາະອາໄສຈະຕຸດຖະຊານ”

ເຮົາກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນີ້ວ່າ “ອາສະວະທັງຫຼາຍສິ້ນໄປໄດ້ ເພາະອາໄສອາກາສານັນຈາຍະຕະ ນະຊານ” ເພາະອາໄສເຫດອັນໃດ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ

ເພາະອາໄສເຫດນີ້ວ່າ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ບັນລຸອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍ ກຳນົດວ່າ “ອາກາດຫາທີ່ສຸດບໍ່ໄດ້” ຢູ່ ເພາະລ່ວງຮູບສັນຍາ ດັບປະຕິຄະສັນຍາ ບໍ່ກຳນົດ ນາ ນັດຕະສັນຍາ ທ່ານຍ່ອມພິຈາລະນາເຫັນທຳທັງຫຼາຍ ຄື ເວທະນາ ສັນຍາ ສັງຂານ ວິນຍານທີ່ ມີຢູ່ໃນອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານນັ້ນ ໂດຍເປັນສະພາວະບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກ ເປັນດັ່ງໂຮກ ເປັນດັ່ງຫົວຝີ ເປັນດັ່ງລູກສອນ ເປັນສິ່ງຄອຍຖ້າກໍຄວາມເດືອດຮ້ອນ ເປັນທີ່ເຮັດໃຫ້ຂັດຂ້ອງ ເປັນດັ່ງຄົນຝ່າຍອື່ນ ເປັນສິ່ງທີ່ ຕ້ອງແຕກສະຫຼາຍ ເປັນຂອງວ່າງເປົ່າ ເປັນອະນັດຕາ ທ່ານ ຍ່ອມທຳຈິດໃຫ້ກັບຈາກທຳເຫຼົ່ານັ້ນ ເມື່ອແລ້ວ ຈຶ່ງນ້ອມຈິດໄປເພື່ອອະມະຕະທາດວ່າ “ພາວະທີ່ ສະງົບ ປະນີດ ຄື ຄວາມຮະງັບສັງຂານທັງປວງ ຄວາມສະລະຄືນອຸປະທິກິເລດທັງປວງ ຄວາມ ສິ້ນໄປແຫ່ງຕັນຫາ ຄວາມຄາຍກຳໜັດ ຄວາມດັບ ນິບພານ” ທ່ານດຳຣົງຢູ່ໃນ ອາກາສານັນຈາ ຍະຕະນະຊານນັ້ນ ຍ່ອມບັນລຸຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະທັງຫຼາຍ ຫາກຍັງບໍ່ບັນລຸຄວາມສິ້ນໄປ ແຫ່ງອາສະວະທັງຫຼາຍ ກໍຈະເປັນໂອປະປາຕິກະ ເພາະສັງ ໂຍດເບື້ອງຕ່ຳ ໕ ປະການສິ້ນໄປ ດ້ວຍຄວາມຍິນດີເພີດເພີນໃນທຳນັ້ນ ຈັກປະຣິນິບພານໃນພິບນັ້ນ ບໍ່ຫວນກັບມາຈາກໂລກນັ້ນອີກ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນາຍຂະມັງທະນູ ຫຼື ລູກມືຂອງນາຍຂະມັງທະນູ ພະຍາຍາມຍິງລູກສອນ ໄປທີ່ ຫຸ່ນຫຍ້າ ຫຼື ກອງດິນ ສະໄໝຕໍ່ມາ ເຂົາເປັນຜູ້ຍິງລູກສອນໄດ້ໄກ ຍິງບໍ່ພາດ ແລະ

ທຳລາຍກາຍຂະ ໜາດໃຫຍ່ໄດ້ ແມ່ນສັນໃດ ພິກຂຸກຳສັນນັ້ນຄືກັນ ບັນລຸອາກາສານັນຈາຍະຕະ
ນະຊານໂດຍກຳນົດວ່າ “ອາກາດຫາທີ່ສຸດບໍ່ໄດ້” ຢູ່ ເພາະລ່ວງຮູບສັນຍາ ດັບປະຕິຄະສັນຍາ ບໍ່
ກຳນົດນາມັດຕະສັນຍາ ທ່ານຍ່ອມພິຈາລະນາເຫັນທຳທັງຫຼາຍ ຄື ຮູບ ເວທະນາ ຯລຯ ທີ່ມີຢູ່
ໃນອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານນັ້ນ ຯລຯ

ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນວ່າ “ອາສະວະທັງຫຼາຍສິ້ນໄປໄດ້ ເພາະອາໄສອາກາສານັນຈາ
ຍະຕະນະຊານ”

ເຮົາກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນີ້ວ່າ “ອາສະວະທັງຫຼາຍສິ້ນໄປໄດ້ ເພາະອາໄສວິນຍານັນຈາຍະຕະນະ
ຊານ” ເພາະອາໄສເຫດອັນໃດ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ ຯລຯ

ເຮົາກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນີ້ວ່າ “ອາສະວະທັງຫຼາຍສິ້ນໄປໄດ້ ເພາະອາໄສອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະ
ຊານ” ເພາະອາໄສເຫດອັນໃດ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ

ເພາະອາໄສເຫດນີ້ວ່າ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ລ່ວງວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການ
ທັງປວງ ບັນລຸອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານໂດຍກຳນົດວ່າ “ບໍ່ມີອັນໃດ” ຢູ່ ທ່ານຍ່ອມພິຈາລະ
ນາເຫັນທຳທັງຫຼາຍ ຄື ເວທະນາ ສັນຍາ ສັງຂານ ວິນຍານທີ່ມີຢູ່ໃນ ອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະ
ຊານນັ້ນ ໂດຍເປັນສະພາວະບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກ ເປັນດັ່ງໂຮກ ເປັນດັ່ງຫົວຝີ ເປັນດັ່ງລູກສອນ
ເປັນສິ່ງຄອຍຖ້າກໍ່ຄວາມເດືອດຮ້ອນ ເປັນທີ່ເຮັດໃຫ້ຂັດຂ້ອງ ເປັນດັ່ງຄົນຝ່າຍອື່ນ ເປັນສິ່ງທີ່ຕ້ອງ
ແຕກສະຫຼາຍ ເປັນຂອງວ່າງເປົ່າ ເປັນອະນັດຕາ ທ່ານຍ່ອມທຳຈິດໃຫ້ກັບຈາກທຳເຫຼົ່ານັ້ນ ເມື່ອ
ແລ້ວ ຈຶ່ງນ້ອມຈິດໄປເພື່ອອະມະຕະທາດວ່າ “ພາວະທີ່ສະງົບ ປະນີດ ຄື ຄວາມຣະງັບສັງຂານ
ທັງປວງ ຄວາມສະລະຄືນອຸປະທິກິເລດທັງປວງ ຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງຕັນຫາ ຄວາມຄາຍກຳໜົດ
ຄວາມດັບນິບພານ” ທ່ານດຳຣົງຢູ່ໃນອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານນັ້ນ ຍ່ອມບັນລຸຄວາມສິ້ນໄປ
ແຫ່ງອາສະວະທັງຫຼາຍ ຫາກຍັງບໍ່ບັນລຸຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະທັງຫຼາຍ ກໍຈະເປັນໂອປະປາ
ຕິກະ ເພາະສັງໂຍດເບື້ອງຕົ້ນ ໔ ປະການສິ້ນໄປ ດ້ວຍຄວາມຍິນດີເພີດເພີນໃນທຳນັ້ນ ຈັກປະຣິ
ນິບພານໃນພິບນັ້ນ ບໍ່ຫວນກັບມາຈາກໂລກນັ້ນອີກ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນາຍຂະມັງທະນູ ຫຼື ລູກມືຂອງນາຍຂະມັງທະນູ ພະຍາຍາມຍິງລູກສອນ
ໄປທີ່ ຫຸ່ນຫຍ້າ ຫຼື ກອງດິນ ສະໄໝຕໍ່ມາ ເຂົາເປັນຜູ້ຍິງລູກສອນໄດ້ໄກ ຍິງບໍ່ພາດ ແລະ
ທຳລາຍກາຍຂະ ໜາດໃຫຍ່ໄດ້ ແມ່ນສັນໃດ ພິກຂຸກຳສັນນັ້ນຄືກັນ ລ່ວງວິນຍານັນຈາຍະຕະນະ
ຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານໂດຍກຳນົດວ່າ “ບໍ່ມີອັນໃດ” ຢູ່
ທ່ານ ຍ່ອມພິຈາລະນາເຫັນທຳທັງຫຼາຍ ຄື ເວທະນາ ສັນຍາ ສັງຂານ ວິນຍານທີ່ມີຢູ່ໃນ ອາກິນ
ຈັນຍາຍະຕະນະຊານນັ້ນໂດຍເປັນສະພາວະບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກ ເປັນດັ່ງໂຮກ ເປັນດັ່ງຫົວຝີ ເປັນ
ດັ່ງລູກສອນ ເປັນສິ່ງຄອຍຖ້າກໍ່ຄວາມເດືອດຮ້ອນ ເປັນທີ່ເຮັດໃຫ້ຂັດຂ້ອງເປັນດັ່ງຄົນຝ່າຍອື່ນ

ເປັນສິ່ງທີ່ຕ້ອງແຕກສະຫຼາຍ ເປັນຂອງວ່າງເປົ່າ ເປັນອະນັດຕາ ທ່ານຍ່ອມທຳຈິດໃຫ້ກັບຈາກທຳ ເຫຼົ່ານັ້ນ ເມື່ອແລ້ວ ຈຶ່ງນ້ອມຈິດໄປເພື່ອອະມະຕະທາດວ່າ “ພາວະທີ່ສະງົບ ປະນີດ ຄື ຄວາມ ຣະງັບສັງຂານທັງປວງ ຄວາມສະລະຄືນອຸປະທິກິເລດທັງປວງ ຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງຕັນຫາ ຄວາມ ຄາຍກຳໜັດ ຄວາມດັບ ນິບພານ” ທ່ານດຳລົງຢູ່ໃນອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານນັ້ນ ຍ່ອມບັນລຸ ຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະທັງຫຼາຍ ຫາກຍັງບໍ່ບັນລຸຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະທັງຫຼາຍ ກໍຈະ ເປັນໂອປະປາຕິກະ ເພາະສັງໂຍດເບື້ອງຕ່ຳ ໕ ປະການສິ້ນໄປ ດ້ວຍຄວາມຍິນດີເພີດເພີນໃນ ທຳນັ້ນ ຈັກປະຣິນິບພານໃນພົບນັ້ນ ບໍ່ຫວນກັບມາຈາກໂລກນັ້ນອີກ

ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນວ່າ “ອາສະວະທັງຫຼາຍສິ້ນໄປໄດ້ ເພາະອາໄສອາກິນຈັນຍາຍະ ຕະນະຊານ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ດັ່ງພັນນາມານີ ສັນຍາສະມາບັດ ມີຢູ່ເທົ່າໃດ ສັນຍາປະຕິເວດ ກໍມີຢູ່ເທົ່າ ນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອາຍະຕະນະ ໒ ປະການນີ້ ຄື ເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະສະມາບັດ ແລະສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣດ ຕ່າງກໍອາໄສກັນແລະກັນ ເຮົາກ່າວວ່າ ພິກຂຸຜູ້ໄດ້ຊານ ສະຫຼາດ ໃນການເຂົ້າສະມາບັດ ສະຫຼາດໃນການອອກຈາກສະມາບັດ ເຂົ້າອອກແລ້ວ ເພິ່ງກ່າວອາຍະຕະ ນະ ໒ ປະການນີ້ໄວ້ໂດຍຊອບ

ຊານະສູດທີ ໕ ຈົບ

໖. ອານັນທະສູດ

ວ່າດ້ວຍພຣະອານົນ

[ໝາ] ສະໄໝໜຶ່ງ ທ່ານພຣະອານົນຢູ່ໃນໂຄສິຕາຣາມ ເຂດເມືອງໂກສຳພີ ໃນທີ່ນັ້ນ ທ່ານພຣະອານົນຮຽກພິກຂຸທັງຫຼາຍມາກ່າວວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ” ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຮັບຄຳແລ້ວ ທ່ານພຣະອານົນຈຶ່ງໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ

ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ໜ້າອັດສະຈັນແທ້ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ຜູ້ຊົງຮູ້ຊົງເຫັນ ເປັນພຣະອະຣະຫັນ ຕັດສະຮູ້ດ້ວຍພຣະອົງເອງໂດຍຊອບ ໄດ້ຕັດສະຮູ້ວິທີບັນລຸ ຊ່ອງວ່າງໃນທີ່ຄັບແຄບ ເພື່ອຄວາມບໍລິສຸດແຫ່ງສັດທັງຫຼາຍ ເພື່ອກ້າວລ່ວງໂສກະ (ຄວາມເສົ້າ ໂສກ) ແລະປະຣິເທວະ (ຄວາມຮ້ຳໄຮ) ເພື່ອດັບທຸກ (ຄວາມທຸກກາຍ) ໂທມະນັດ (ຄວາມທຸກ ໃຈ) ເພື່ອບັນລຸຍາຍະທຳ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງນິບພານ

ຄື ຈັກຊຸ (ຕາ) ຊື່ວ່າຈັກເປັນຈັກຊຸນັ້ນເອງ ຄື ຮູບເຫຼົ່ານັ້ນກໍຈັກບໍ່ຮັບຮູ້ ອາຍະຕະນະນັ້ນ ແລະອາຍະຕະນະນັ້ນກໍຈັກບໍ່ຮັບຮູ້ຮູບເຫຼົ່ານັ້ນ

ໂສຕະ (ຫຼຸ) ຊື່ວ່າຈັກເປັນໂສຕະນັ້ນ ໆ ເອງ ຄື ສຽງເຫຼົ່ານັ້ນ ຈັກບໍ່ຮັບຮູ້ອາຍະຕະນະນັ້ນ ແລະອາຍະຕະນະນັ້ນກໍຈັກບໍ່ຮັບຮູ້ສຽງເຫຼົ່ານັ້ນ

ຄານະ (ດັງ) ຊື່ວ່າ ຈັກເປັນຄານະນັ້ນ ໆ ເອງ ຄື ກິ່ນເຫຼົ່ານັ້ນ ຈັກບໍ່ຮັບຮູ້ອາຍະຕະນະນັ້ນ ແລະອາຍະຕະນະນັ້ນກໍຈັກບໍ່ຮັບຮູ້ກິ່ນເຫຼົ່ານັ້ນ

ຊິວຫາ (ລິ້ນ) ຊື່ວ່າຈັກເປັນຊິວຫານັ້ນ ໆ ເອງ ຄື ຣົດເຫຼົ່ານັ້ນ ຈັກບໍ່ຮັບຮູ້ອາຍະຕະນະນັ້ນ ແລະອາຍະຕະນະນັ້ນ ກໍຈັກບໍ່ຮັບຮູ້ຣົດເຫຼົ່ານັ້ນ

ກາຍ ຊື່ວ່າຈັກເປັນກາຍນັ້ນ ໆ ເອງ ຄື ໂຜດຖັບພະເຫຼົ່ານັ້ນ ຈັກບໍ່ຮັບຮູ້ອາຍະຕະນະນັ້ນ ແລະອາຍະຕະນະນັ້ນກໍຈັກບໍ່ຮັບຮູ້ໂຜດຖັບພະເຫຼົ່ານັ້ນ

ເມື່ອທ່ານພຣະອານົນກ່າວຢ່າງນີ້ແລ້ວ ທ່ານພຣະອຸທາຍິໄດ້ຖາມທ່ານພຣະອານົນດັ່ງນີ້ວ່າ “ທ່ານອານົນ ຄົນຜູ້ມີສັນຍາເທົ່ານັ້ນ ຫຼື ວ່າຄົນບໍ່ມີສັນຍາ ບໍ່ຮັບຮູ້ ອາຍະຕະນະນັ້ນ”

ທ່ານພຣະອານົນຕອບວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ຄົນມີສັນຍານັ້ນ ກໍບໍ່ຮັບຮູ້ອາຍະຕະນະໄດ້ ຫຼື ຄົນບໍ່ມີສັນຍາກໍບໍ່ຮັບຮູ້ອາຍະຕະນະນັ້ນໄດ້”

ທ່ານພຣະອຸທາຍິຖາມວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ຄົນຜູ້ມີສັນຍາຢ່າງໃດ ຈຶ່ງບໍ່ຮັບຮູ້ອາຍະຕະນະນັ້ນ”

ທ່ານພຣະອານົນຕອບວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ບັນລຸອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍກຳນົດວ່າ “ອາກາດຫາທີ່ສຸດບໍ່ໄດ້” ຢູ່ ເພາະລ່ວງຮູບສັນຍາ ດັບປະຕິຄະສັນຍາ ບໍ່ກຳນົດນາມັດຕະສັນຍາ ພິກຂຸຜູ້ມີສັນຍາຢ່າງນີ້ ຍ່ອມບໍ່ຮັບຮູ້ອາຍະຕະນະນັ້ນ

ພິກຂຸລ່ວງອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານ ໂດຍກຳນົດວ່າ “ວິນຍານຫາທີ່ສຸດບໍ່ໄດ້” ຢູ່ ພິກຂຸຜູ້ມີສັນຍາຢ່າງນີ້ແລ ຍ່ອມບໍ່ຮັບຮູ້ອາຍະຕະ ນະນັ້ນ

ພິກຂຸລ່ວງວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານ ໂດຍກຳນົດວ່າ “ບໍ່ມີອັນໃດ” ຢູ່ ພິກຂຸຜູ້ມີສັນຍາຢ່າງນີ້ ຍ່ອມບໍ່ຮັບຮູ້ອາຍະຕະນະນັ້ນ

ຜູ້ມີອາຍຸ ຄັ້ງໜຶ່ງ ເຮົາພັກຢູ່ໃນ ອັນຊະນະມີຄະທາຍະວັນ ເມືອງສາເກດ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກຂຸນີ້ຊື່ ຊະຕິລະພາຄຶກາເຂົ້າໄປຫາເຮົາຈົນເຖິງທີ່ຢູ່ ໄຫວ້ແລ້ວຍືນຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ເມື່ອແລ້ວ ໄດ້ກ່າວກັບເຮົາດັ່ງນີ້ວ່າ “ທ່ານອານົນຜູ້ຈະເລີນ ສະມາທິໃດອັນກິເລດນ້ອມໄປບໍ່ໄດ້ ນຳໄປບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີການຂົ່ມທ້າມກິເລດດ້ວຍທຳເຄື່ອງປຸງແຕ່ງ ຊື່ວ່າຕັ້ງໝັ້ນແລ້ວເພາະລຸດພົ້ນ ຊື່ວ່າຍືນດີເພາະຕັ້ງໝັ້ນ ຊື່ວ່າບໍ່ສະດຸ້ງເພາະຍືນດີ ສະມາທິນີ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຕັດວ່າ ມີອັນໃດເປັນຜົນ” ເມື່ອຊະຕິລະພາຄຶ

ກາພິກຂຸນີກ່າວຢ່າງນີ້ແລ້ວ ເຮົາໄດ້ກ່າວກັບພິກຂຸນີນັ້ນວ່າ “ນາງ ສະມາທິໃດອັນກິເລດນ້ອມໄປບໍ່ໄດ້ ນຳໄປບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີການຂົ່ມທຳມກິເລດດ້ວຍທຳເຄື່ອງປຸງແຕ່ງ ຊື່ວ່າຕັ້ງໝັ້ນແລ້ວເພາະລຸດໝັ້ນ ຊື່ວ່າຍິນດີເພາະຕັ້ງໝັ້ນ ຊື່ວ່າບໍ່ສະດຸ້ງເພາະຍິນດີ ສະມາທິນີ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ມີອະຣະຫັດ ເປັນຜົນ” ຜູ້ມີອາຍຸ ພິກຂຸຜູ້ມີສັນຍາຢ່າງນີ້ ຍ່ອມບໍ່ຮັບຮູ້ອາຍະຕະນະນັ້ນ

ອານັນທະສູດທີ ໙ ຈົບ

໗. ໂລກາຍະຕິກະສູດ

ວ່າດ້ວຍພາມຜູ້ຊຳນານຄຳພີໂລກາຍັດ^໑

[໙໘] ຄັ້ງນັ້ນ ພາມຜູ້ຊຳນານໃນຄຳພີໂລກາຍັດ ໒ ຄົນ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ສົນທະນາປາໄສກັບພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພໍເປັນທີ່ບັນເທີງໃຈ ພໍເປັນທີ່ຣະນິກເຖິງກັນແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທຸນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ

“ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ທ່ານປູຣະນະ ກັດສະປະ ເປັນສັບພັນຍູ ເຫັນສິ່ງທັງປວງປະຕິນຍາຍານທັດສະນະຢ່າງເປັດເສັດວ່າ “ເມື່ອເຮົາຢ່າງ ຍືນ ຫຼັບ ແລະຕື່ນຢູ່ ຍານທັດສະນະໄດ້ຜາກົດຕໍ່ເນື່ອງຕະຫຼອດໄປ” ທ່ານກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາຮູ້ເຫັນໂລກອັນບໍ່ມີທີ່ສຸດດ້ວຍຍານອັນບໍ່ມີທີ່ສຸດ” ທ່ານພຣະໂຄດົມ ແມ່ນແຕ່ທ່ານນິຄົນ ນາດຕະບຸດນີ້ກໍເປັນສັບພັນຍູ ເຫັນສິ່ງທັງປວງ ປະຕິນຍາຍານທັດສະນະຢ່າງເປັດສຳເລັດວ່າ “ເມື່ອເຮົາຢ່າງ ຍືນ ຫຼັບ ແລະຕື່ນຢູ່ ຍານທັດສະນະໄດ້ຜາກົດຕໍ່ເນື່ອງຕະຫຼອດໄປ” ທ່ານກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາຮູ້ເຫັນໂລກອັນບໍ່ມີທີ່ສຸດດ້ວຍຍານອັນບໍ່ມີທີ່ສຸດ” ທ່ານພຣະໂຄດົມ ທັງ ໒ ຄົນນີ້ຕ່າງເວົ້າ ອວດຄວາມຮູ້ກັນ ຕ່າງເວົ້າຂັດແຍ້ງກັນ ໃຜເວົ້າຈິງ ໃຜເວົ້າຕົວະ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ຢ່າເລີຍ ພາມ ເລື້ອງທີ່ ຄົນທັງ ໒ ຄົນນີ້ຕ່າງເວົ້າອວດຄວາມຮູ້ກັນ ຕ່າງເວົ້າຂັດແຍ້ງກັນ ໃຜເວົ້າຈິງ ໃຜເວົ້າຕົວະນີ້ຈົ່ງພັກໄວ້ກ່ອນ ເຮົາຈັກສະແດງທຳແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງຟັງ ຈົ່ງໃສ່ໃຈໃຫ້ດີ ເຮົາຈັກກ່າວ ພາມ ເຫຼົ່ານັ້ນທຸນຮັບສະໜອງພຣະພຸດທະດຳຣັດແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈົ່ງໄດ້ຕັດດັ່ງນີ້ວ່າ

ພາມ ປຸງບເໝືອນບຸຣຸດ ໔ ຄົນ ຍືນຢູ່ ໔ ທິດ ຕ່າງມີຕີນແລ່ນໄດ້ໄວ ແລະກ້າວໄດ້ໄວ ພວກເຂົາຕ່າງມີຕີນແລ່ນໄດ້ໄວເຊັ່ນນີ້ ປຸງບເໝືອນນາຍຂະມັງທະນູຖືທະນູໄວ້ໝັ້ນ ສຶກສາມາເຈນຈົບ ສິມີຊຳຊອງ ຜ່ານການປະລອງສິມີມາແລ້ວ ເພິ່ງໃຊ້ລູກທະນູຊະນິດເບົາ ໆ ຍິ່ງເງົາຕານດ້ານຂວາງໃຫ້ຜ່ານໄປໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ແລະຍິ່ງໄດ້ວ່ອງໄວກວ່າການກ້າວຕີນດັ່ງທີ່ກ່າວມາ ປຸງບເ

ໝື່ນຈາກມະຫາສະໝຸດໃນທິດຕາເວັນອອກເຖິງມະຫາສະໝຸດໃນທິດຕາເວັນຕົກ ຖ້າບຸຣຸດຜູ້ຍືນຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກ ເພິ່ງກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາຈະຍ່າງໄປເຖິງທີ່ສຸດໂລກ” ເຂົາງົດການກິນ ດື່ມ ຫຍ້າ ແລະຊີມ ງົດກາຍຖ່າຍອຸດຈາຣະແລະປັດສາວະ ງົດການຫຼັບແລະພັກຜ່ອນ ເຂົາມີອາຍຸ ໑໐໐ ປີ ມີຊີວິດຢູ່ ໑໐໐ ປີ ຍ່າງໄປໄດ້ຕະຫຼອດ ໑໐໐ ປີ ແຕ່ຍັງບໍ່ສາມາດໄປເຖິງທີ່ສຸດໂລກໄດ້ເລີຍ ຈະເພິ່ງຕາຍສາກ່ອນໃນລະຫວ່າງ ຖ້າບຸຣຸດຜູ້ຍືນຢູ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກ ຯລຯ ທາງທິດເໜືອ ຯລຯ ຖ້າບຸຣຸດຜູ້ຍືນຢູ່ທາງທິດໃຕ້ເພິ່ງກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາຈະຍ່າງໄປເຖິງທີ່ສຸດຂອງໂລກ” ເຂົາງົດການກິນ ດື່ມ ຫຍ້າ ແລະຊີມ ງົດກາຍຖ່າຍອຸດຈາຣະແລະປັດສາວະ ງົດການຫຼັບແລະພັກຜ່ອນ ເຂົາມີອາຍຸ ໑໐໐ ປີ ມີຊີວິດຢູ່ ໑໐໐ ປີ ຍ່າງໄປໄດ້ຕະຫຼອດ ໑໐໐ ປີ ຍັງໄປບໍ່ເຖິງທີ່ສຸດໂລກໄດ້ເລີຍ ກໍຈະເພິ່ງຕາຍສາກ່ອນໃນລະຫວ່າງ ຂໍ້ນັ້ນເພາະເຫດໃດ ເພາະເຮົາຈະບໍ່ກ່າວວ່າ “ບຸກຄົນເພິ່ງຮູ້ ເພິ່ງເຫັນ ເພິ່ງເຖິງທີ່ສຸດໂລກໄດ້ດ້ວຍການແລ່ນໄປເຊັ່ນນີ້” ແຕ່ເຮົາກໍບໍ່ກ່າວວ່າ “ບຸກຄົນຍັງບໍ່ເຖິງທີ່ສຸດໂລກຈະເຮັດທີ່ສຸດທຸກໄດ້”

ພາມ ກາມມະຄຸນ ໔ ປະການນີ້ ຮຽກວ່າ “ໂລກ” ໃນອະຣິຍະວິໄນ

ກາມມະຄຸນ ໕ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຮູບທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງຕາ ອັນໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ ຊວນໃຫ້ຮັກ ດຶງໃຫ້ຕ້ອງການ ພາໃຈໃຫ້ກຳໜົດ

໒. ສຽງທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງຫູ ຯລຯ

໓. ກິ່ນທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງດັງ ຯລຯ

໔. ຣົດທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງລິ້ນ ຯລຯ

໕. ໂຜດຖັບພະທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງກາຍ ອັນໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ ຊວນໃຫ້ຮັກ ດຶງໃຫ້ຕ້ອງການ ພາໃຈໃຫ້ກຳໜົດ

ພາມ ກາມມະຄຸນ ໕ ປະການນີ້ ຮຽກວ່າ “ໂລກ” ໃນອະຣິຍະວິໄນ

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ສະຫງົດຈາກກາມ ແລະອະກຸສົນທຳທັງຫຼາຍແລ້ວ ບັນລຸປະຖົມຊານທີ່ມີວິຕົກວິຈານ ປິຕິ ແລະສຸກອັນເກີດຈາກວິເວກຢູ່ ເຮົາຮຽກວ່າ ພິກຂຸນີ້ເຖິງທີ່ສຸດໂລກແລ້ວ ຢູ່ໃນທີ່ສຸດໂລກ ຄົນພວກອື່ນກ່າວເຖິງພິກຂຸນັ້ນຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ນພິກຂຸນີ້ກຳກຽວຂ້ອງກັບໂລກ ສະລັດຕົນອອກຈາກໂລກບໍ່ໄດ້” ແມ່ນເຮົາເອງກໍກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ນພິກຂຸນີ້ ກຳກຽວຂ້ອງກັບໂລກ ສະລັດຕົນອອກຈາກໂລກບໍ່ໄດ້”

ພິກຂຸບັນລຸທຸຕິຍະຊານ ຯລຯ ຕະຕິຍະຊານ ຯລຯ ຈະຕູດຖະຊານ ຯລຯ ເຮົາກໍຮຽກວ່າ ພິກຂຸນີ້ເຖິງທີ່ສຸດໂລກແລ້ວ ຢູ່ໃນທີ່ສຸດໂລກ ຄົນພວກອື່ນກ່າວເຖິງພິກຂຸນັ້ນຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ນພິກຂຸນີ້ກໍກ່ຽວຂ້ອງກັບໂລກ ສະລັດຕົນອອກຈາກໂລກບໍ່ໄດ້” ແມ່ນເຮົາເອງກໍກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ນພິກຂຸນີ້ກໍກ່ຽວຂ້ອງກັບໂລກ ສະລັດຕົນອອກຈາກໂລກບໍ່ໄດ້”

ພິກຂຸບັນລຸອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍກຳນົດວ່າ “ອາກາດຫາທີ່ສຸດບໍ່ໄດ້” ຢູ່ເພາະລ່ວງຮູບສັນຍາ ດັບປະຕິຄະສັນຍາ ບໍ່ກຳນົດນາມັດຕະສັນຍາ ເຮົາກໍຮຽກວ່າ ພິກຂຸນີ້ເຖິງທີ່ສຸດໂລກແລ້ວ ຢູ່ໃນທີ່ສຸດໂລກ ຄົນພວກອື່ນກ່າວເຖິງພິກຂຸນັ້ນຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ນພິກຂຸນີ້ກໍກ່ຽວຂ້ອງກັບໂລກ ສະລັດຕົນອອກຈາກໂລກບໍ່ໄດ້” ແມ່ນເຮົາກໍກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ນພິກຂຸນີ້ກໍກ່ຽວຂ້ອງກັບໂລກ ສະລັດຕົນອອກຈາກໂລກບໍ່ໄດ້”

ພິກຂຸລ່ວງອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານ ໂດຍກຳນົດວ່າ “ວິນຍານຫາທີ່ສຸດບໍ່ໄດ້” ຢູ່ ຯລຯ ພິກຂຸລ່ວງວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານໂດຍກຳນົດວ່າ “ບໍ່ມີອັນໃດ” ຢູ່ ຯລຯ ພິກຂຸລ່ວງອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານຢູ່ ເຮົາກໍຮຽກວ່າ ພິກຂຸນີ້ເຖິງທີ່ສຸດໂລກແລ້ວ ຢູ່ໃນທີ່ສຸດໂລກ ຄົນພວກອື່ນກ່າວເຖິງພິກຂຸນັ້ນຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ນພິກຂຸນີ້ກໍກ່ຽວຂ້ອງກັບໂລກ ສະລັດຕົນອອກຈາກໂລກບໍ່ໄດ້” ແມ່ນເຮົາກໍກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ນພິກຂຸນີ້ກໍກ່ຽວຂ້ອງກັບໂລກ ສະລັດຕົນອອກຈາກໂລກບໍ່ໄດ້”

ພິກຂຸລ່ວງເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸສັນຍາເວທະຍິຕະ ນິໂຣດຢູ່ ອາສະວະທັງຫຼາຍຂອງທ່ານໝົດສິ້ນແລ້ວ ເພາະເຫັນດ້ວຍປັນຍາ ເຮົາຮຽກວ່າ ພິກຂຸນີ້ເຖິງທີ່ສຸດໂລກແລ້ວ ຢູ່ໃນທີ່ສຸດໂລກ ຂ້າມພົ້ນຕັນຫາເຄື່ອງຂ້ອງໃນໂລກໄດ້

ໂລກາຍະຕິກະສູດທິ ກ ຈົບ

໘. ເທວາສຸຣະສັງຄາມະສູດ

ວ່າດ້ວຍສົງຄາມລະຫວ່າງເທວະດາກັບອະສູນ

[໙໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເລື້ອງເຄີຍມີມາແລ້ວ ສົງຄາມລະຫວ່າງເທວະດາກັບອະສູນໄດ້ປະຈັນໜ້າກັນແລ້ວ ໃນສົງຄາມຄັ້ງນັ້ນ ພວກອະສູນຊະນະ ພວກເທວະດາຟ່າຍແພ້ ພວກເທວະດາທີ່ຟ່າຍແພ້ໄດ້ພາກັນຫຼົບໜີມຸ້ງໜ້າໄປທາງທິດເໜືອ ພວກອະສູນໄດ້ໄລ່ຕາມໄປ ຄັ້ງນັ້ນ ພວກເທວະດາໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ພວກອະສູນກໍາລັງໄລ່ຕາມມາ ທາງທີ່ດີເຮົາຄວນກັບ ພວກອະ

ສູນເປັນຄັ້ງທີ ໒” ພວກເທວະດາໄດ້ຮັບກັບພວກອະສູນເປັນຄັ້ງທີ ໒ ແລ້ວ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ພວກອະສູນກໍຊະນະອີກ ພວກເທວະດາຟ່າຍແພ້ ແລະພວກເທວະດາທີ່ຟ່າຍແພ້ໄດ້ພາກັນຫຼົບໜີມຸ້ງໜ້າໄປທາງທິດເໜືອ ພວກອະສູນໄດ້ໄລ່ຕາມໄປ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄັ້ງນັ້ນແລ ພວກເທວະດາໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ພວກອະສູນກຳລັງໄລ່ຕາມມາ ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນກັບພວກອະສູນເປັນຄັ້ງທີ ໓” ພວກເທວະດາໄດ້ຮັບກັບພວກອະສູນເປັນຄັ້ງທີ ໓ ແລ້ວ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ພວກອະສູນກໍຊະນະອີກ ພວກເທວະດາຟ່າຍແພ້ ພວກເທວະດາທີ່ຟ່າຍແພ້ຕ່າງກໍຢ້ານພາກັນເຂົ້າໄປສູ່ເທບບຸຣີ ພວກເທວະດາທີ່ຢູ່ໃນເທບບຸຣີໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ບັດນີ້ ພວກເຮົາໄດ້ເຄື່ອງປ້ອງກັນຕົນຈາກຄວາມບໍ່ກ້າ ຄວາມຢ້ານຢູ່ ພວກອະສູນຈະເຮັດຫຍັງເຮົາບໍ່ໄດ້” ແມ່ນພວກອະສູນກໍໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ບັດນີ້ ພວກເທວະດາໄດ້ມີເຄື່ອງປ້ອງກັນຕົນຈາກຄວາມບໍ່ກ້າ ຄວາມຢ້ານຢູ່ ພວກເຮົາຈະເຮັດຫຍັງພວກເທວະດາບໍ່ໄດ້”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເລື້ອງເຄີຍມີມາແລ້ວ ສົງຄາມລະຫວ່າງເທວະດາກັບອະສູນໄດ້ ປະຈັນໜ້າກັນແລ້ວ ໃນສົງຄາມຄັ້ງນັ້ນ ພວກເທວະດາຊະນະ ພວກອະສູນຟ່າຍແພ້ ພວກອະສູນທີ່ຟ່າຍແພ້ໄດ້ພາກັນຫຼົບໜີມຸ້ງໜ້າໄປທາງທິດໃຕ້ ພວກເທວະດາໄດ້ໄລ່ຕາມໄປ ຄັ້ງນັ້ນແລ ພວກອະສູນໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ພວກເທວະດາກຳລັງໄລ່ຕາມມາ ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນກັບພວກເທວະດາເປັນຄັ້ງທີ ໒” ພວກອະສູນໄດ້ຮັບກັບພວກເທວະດາເປັນຄັ້ງທີ ໒ ແລ້ວ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ເທວະດາກໍ ຊະນະອີກ ພວກອະສູນຟ່າຍແພ້ ພວກອະສູນທີ່ຟ່າຍແພ້ໄດ້ພາກັນຫຼົບໜີມຸ້ງໜ້າໄປທາງທິດໃຕ້ ພວກເທວະດາໄດ້ໄລ່ຕາມໄປ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄັ້ງນັ້ນແລ ພວກອະສູນໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ພວກເທວະດາກຳລັງໄລ່ຕາມມາ ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນກັບພວກເທວະດາເປັນຄັ້ງທີ ໓” ພວກອະສູນໄດ້ຮັບກັບພວກເທວະດາ ເປັນຄັ້ງທີ ໓ ແລ້ວ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ພວກເທວະດາກໍຊະນະອີກ ພວກອະສູນຟ່າຍແພ້ ພວກອະສູນທີ່ຟ່າຍແພ້ຕ່າງກໍຢ້ານພາກັນເຂົ້າໄປສູ່ອະສູນບຸຣີ ກໍພວກອະສູນທີ່ຢູ່ໃນອະສູນບຸຣີໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ບັດນີ້ ເຮົາໄດ້ເຄື່ອງປ້ອງກັນຕົນຈາກຄວາມບໍ່ກ້າຢ້ານຢູ່ ພວກເທວະດາເຮັດຫຍັງເຮົາບໍ່ໄດ້” ແມ່ນພວກເທວະດາກໍໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ບັດນີ້ ພວກອະສູນໄດ້ເຄື່ອງປ້ອງກັນຕົນຈາກຄວາມບໍ່ກ້າຢ້ານຢູ່ ພວກເຮົາຈະເຮັດຫຍັງພວກອະສູນບໍ່ໄດ້”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນທຳນອງດຽວກັນ ສະໄໝໃດ ພິກຂຸສະຫງົດຈາກກາມ ແລະອະກຸສົນ ທຳທັງຫຼາຍແລ້ວ ບັນລຸປະຖົມຊານທີ່ມີວິຕົກ ວິຈານ ປິຕິ ແລະສຸກອັນເກີດຈາກວິເວກຢູ່ ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ບັດນີ້ ເຮົາໄດ້ເຄື່ອງປ້ອງກັນຕົນຈາກຄວາມບໍ່ກ້າຢ້ານຢູ່ ມານຈະເຮັດຫຍັງເຮົາບໍ່ໄດ້” ແມ່ນມານຜູ້ມີບາບກໍໄດ້ມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ບັດນີ້ ພິກຂຸໄດ້ເຄື່ອງປ້ອງກັນຕົນຈາກຄວາມບໍ່ກ້າຢ້ານຢູ່ ເຮົາຈະເຮັດຫຍັງພິກຂຸບໍ່ໄດ້”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສະໄໝໃດ ພິກຂຸບັນລຸທຸຕິຍະຊານ ຯລຯ ບັນລຸຕະຕິຍະຊານ ຯລຯ ບັນລຸຈະຕຸດຖະຊານ ຯລຯ ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸໄດ້ມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ບັດນີ້ ເຮົາໄດ້ເຄື່ອງ ປ້ອງກັນຕົນຈາກຄວາມບໍ່ກ້າຍ້ານຢູ່ ມານຈະເຮັດຫຍັງເຮົາບໍ່ໄດ້” ແມ່ນມານຜູ້ມີບາບກໍໄດ້ມີຄວາມ ຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ບັດນີ້ ພິກຂຸໄດ້ເຄື່ອງປ້ອງກັນຕົນຈາກຄວາມບໍ່ກ້າຍ້ານຢູ່ ເຮົາຈະເຮັດຫຍັງພິກຂຸບໍ່ ໄດ້”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສະໄໝໃດ ພິກຂຸບັນລຸອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍກຳນົດວ່າ “ອາກາດຫາທີ່ສຸດບໍ່ໄດ້” ຢູ່ ເພາະລ່ວງຮູບສັນຍາ ດັບປະຕິຄະສັນຍາ ບໍ່ກຳນົດນາມັດຕະສັນຍາ ພິກຂຸນີ້ເຮົາຮຽກວ່າ ເຮັດໃຫ້ມານສິ້ນສຸດ ຂາດຮ່ອງຮອຍ ປິດຕາມານຜູ້ມີບາບຈົນແນມບໍ່ເຫັນ ຂ້າມພື້ນຕັນຫາເຄື່ອງຂ້ອງໃນໂລກໄດ້ແລ້ວ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສະໄໝໃດ ພິກຂຸລ່ວງອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງ ປວງ ບັນລຸວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານ ໂດຍກຳນົດວ່າ “ວິນຍານຫາທີ່ສຸດບໍ່ໄດ້” ຢູ່ ຯລຯ ລ່ວງວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານ ໂດຍ ກຳນົດວ່າ “ບໍ່ມີອັນໃດ” ຢູ່ ຯລຯ ລ່ວງອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸ ເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານຢູ່ ຯລຯ ລ່ວງເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານ ໂດຍ ປະການທັງປວງ ບັນລຸສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣດຢູ່ ອາສະວະທັງຫຼາຍຂອງທ່ານໝົດສິ້ນແລ້ວ ເພາະເຫັນດ້ວຍປັນຍາ ເຮົາຮຽກວ່າ ພິກຂຸນີ້ເຮັດໃຫ້ມານສິ້ນສຸດ ຂາດຮ່ອງຮອຍ ປິດຕາມານຜູ້ມີ ບາບຈົນເບິ່ງບໍ່ເຫັນ ຂ້າມພື້ນຕັນຫາເຄື່ອງຂ້ອງໃນໂລກໄດ້ແລ້ວ

ເທວາສຸຣະສັງຄາມະສູດທີ ໘ ຈົບ

໙. ນາຄະສູດ

ວ່າດ້ວຍການຫາຄວາມສະງົບຂອງພະຍາຊ້າງ

[໔໐] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສະໄໝໃດ ເມື່ອພະຍາຊ້າງທີ່ຢູ່ໃນປ່າຂວນຂວາຍທ່ຽວຫາກິນຢູ່ ເຫຼົ່າຊ້າງພາຍ ຊ້າງພັງ ລູກຊ້າງໃຫຍ່ ແລະລູກຊ້າງນ້ອຍ ຢ່າງໄປຂ້າງໜ້າ ໆ ທຳລາຍ ຍອດ ຫຍ້າ ພະຍາຊ້າງທີ່ຢູ່ໃນປ່າຍ່ອມອິດອັດ ຣະອາຣັງກຽດ ເພາະການກະທຳນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສະໄໝໃດ ເມື່ອພະຍາຊ້າງທີ່ຢູ່ໃນປ່າ ຂວນຂວາຍທ່ຽວຫາກິນຢູ່ ເຫຼົ່າຊ້າງພາຍ ຊ້າງພັງ ລູກ ຊ້າງໃຫຍ່ ແລະລູກຊ້າງນ້ອຍຕ່າງກໍພາກັນກິນງ່າໄມ້ທີ່ຫັກລົງມາ ພະຍາຊ້າງທີ່ຢູ່ໃນປ່າຍ່ອມອິດ ອັດ ຣະອາ ຣັງກຽດ ເພາະການກະທຳນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສະໄໝໃດ ເມື່ອພະຍາຊ້າງທີ່ຢູ່ໃນປ່າ ລົງສູ່ທ່ານ້າ ເຫຼົ່າຊ້າງພາຍ ຊ້າງພັງ ລູກຊ້າງໃຫຍ່ ແລະລູກຊ້າງນ້ອຍຕ່າງກໍຢ່າງໄປຂ້າງໜ້າ

ໃຊ້ງວງກວນນ້ຳໃຫ້ຊຸ່ນ ພະຍາຊ້າງທີ່ຢູ່ໃນປ່າ ຍ່ອມ ອິດອັດ ຣະອາ ຣັງກຽດ ເພາະການກະທຳນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສະໄໝໃດ ເມື່ອພະຍາຊ້າງ ທີ່ຢູ່ໃນປ່າ ຂຶ້ນຈາກທ່ານ້ຳແລ້ວ ຊ້າງພັງຍ່ອມ ຍ່າງສຽດສີກາຍໄປ ພະຍາຊ້າງທີ່ຢູ່ໃນປ່າ ຍ່ອມອິດອັດ ຣະອາ ຣັງກຽດ ເພາະການກະທຳນັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສະໄໝນັ້ນ ພະຍາຊ້າງທີ່ຢູ່ໃນປ່າໄດ້ມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ບັດນີ້ ເຮົາຢູ່ກັນພຸກພ່ານໄປດ້ວຍຊ້າງພາຍ ຊ້າງພັງ ລູກຊ້າງໃຫຍ່ ແລະລູກຊ້າງນ້ອຍ ກິນຫຍ້າ ຍອດດ້ວນ ຖືກຊ້າງເຫຼົ່ານັ້ນ ແຍ່ງກິນງ່າໄມ້ທີ່ເຮົາຫັກລົງມາ ດື່ມນ້ຳທີ່ຊຸ່ນ ແລະເມື່ອເຮົາ ຂຶ້ນຈາກທ່ານ້ຳ ຊ້າງພັງກໍຍ່າງສຽດສີກາຍໄປ ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນຫຼີກອອກຈາກຝູງໄປຢູ່ ຜູ້ດຽວ” ຕໍ່ມາ ພະຍາຊ້າງນັ້ນໄດ້ຫຼີກອອກຈາກຝູງໄປຢູ່ຜູ້ດຽວ ກິນຫຍ້າຍອດບໍ່ດ້ວນ ບໍ່ຖືກຊ້າງເຫຼົ່ານັ້ນແຍ່ງກິນງ່າໄມ້ທີ່ຕົນຫັກລົງມາ ດື່ມນ້ຳທີ່ບໍ່ຊຸ່ນ ແລະເມື່ອພະຍາຊ້າງນັ້ນ ຂຶ້ນຈາກທ່ານ້ຳກໍບໍ່ຖືກຊ້າງພັງຍ່າງສຽດສີກາຍໄປ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສະໄໝນັ້ນ ພະຍາຊ້າງທີ່ຢູ່ໃນປ່າມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ເມື່ອກ່ອນ ເຮົາຢູ່ພຸກພ່ານໄປດ້ວຍຊ້າງພາຍ ຊ້າງພັງ ລູກຊ້າງໃຫຍ່ ແລະລູກຊ້າງນ້ອຍ ກິນຫຍ້າ ຍອດດ້ວນ ຖືກຊ້າງເຫຼົ່ານັ້ນແຍ່ງກິນງ່າໄມ້ທີ່ເຮົາຫັກລົງມາ ດື່ມນ້ຳທີ່ຊຸ່ນ ແລະເມື່ອເຮົາຂຶ້ນຈາກທ່ານ້ຳ ກໍຖືກຊ້າງພັງຍ່າງສຽດສີກາຍໄປ ບັດນີ້ ເຮົານັ້ນໄດ້ຫຼີກອອກຈາກຝູງມາຢູ່ຜູ້ດຽວ ກິນຫຍ້າຍອດບໍ່ດ້ວນ ບໍ່ຖືກຊ້າງເຫຼົ່ານັ້ນແຍ່ງກິນງ່າໄມ້ທີ່ເຮົາຫັກລົງມາ ດື່ມນ້ຳທີ່ບໍ່ຊຸ່ນ ແລະເມື່ອເຮົາຂຶ້ນຈາກທ່ານ້ຳກໍບໍ່ຖືກຊ້າງພັງຍ່າງສຽດສີກາຍໄປ” ພະຍາຊ້າງນັ້ນໃຊ້ງວງຫັກງ່າໄມ້ ໃຊ້ງ່າໄມ້ປັດກາຍ ມີໃຈເບີກບານ ບຳບັດໂຮກຄັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນທຳນອງດຽວກັນ ສະໄໝໃດ ພິກຂຸຢູ່ພຸກພ່ານໄປດ້ວຍພິກຂຸ ພິກຂຸມີອຸປາສິກ ອຸປາສິກາ ພຣະຣາຊາ ມະຫາອຳມາດຂອງພຣະຣາຊາ ເດຍຣະຖີ ແລະພວກສາວົກຂອງເດຍຣະຖີ ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ “ບັດນີ້ ເຮົາຢູ່ພຸກພ່ານ ໄປດ້ວຍພິກຂຸ ພິກຂຸມີ ອຸປາສິກ ອຸປາສິກາ ພຣະຣາຊາ ມະຫາອຳມາດຂອງພຣະຣາຊາ ເດຍຣະຖີ ແລະພວກສາວົກຂອງເດຍຣະຖີ ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນຫຼີກອອກຈາກໝູ່ໄປຢູ່ຜູ້ດຽວ” ທ່ານໃຊ້ສອຍເສນາສະນະອັນສະຫງົດ ຄື ປ່າ ເຫງົ້າໄມ້ ພູ ຮ່ອມພູ ຖ້ຳ ປ່າຊ້າ ປ່າຫີບ ທີ່ກາງແຈ້ງ ກອງເພືອງ” ທ່ານໄປສູ່ປ່າກໍດີ ໄປສູ່ເຫງົ້າໄມ້ກໍດີ ຫຼື ໄປສູ່ເຮືອນວ່າງກໍດີ ຍ່ອມນັ່ງຄູ່ບັນລັງ ຕັ້ງກາຍກົງດຳຣົງ ສະຕິໄວ້ສະເພາະໜ້າ

ທ່ານລະອະພິດຊາໃນໂລກໄດ້ ມີໃຈປາສະຈາກອະພິດຊາຢູ່ ຊຳຮະຈິດໃຫ້ບໍລິສຸດຈາກອະພິດຊາ ລະຄວາມມຸ້ງຮ້າຍຄືພະຍາບາດໄດ້ແລ້ວ ມີຈິດບໍ່ພະຍາບາດ ມຸ້ງປະໂຫຍດເກື້ອກູນຕໍ່ສັບພະສັດຢູ່ ຊຳຮະຈິດໃຫ້ບໍລິສຸດຈາກຄວາມມຸ້ງຮ້າຍຄືພະຍາບາດ ລະຖິນະມິດທະ ປາສະຈາກຖິນະມິດທະ ມີອາໂລກະສັນຍາ (ກຳນົດໝາຍແສງສະຫວ່າງ) ມີສະຕິສຳປະຊັນຍະຢູ່ ຊຳຮະຈິດ

ໃຫ້ບໍລິສຸດຈາກຖິນະມິດທະ ລະອຸດທັດຈະກຸກກຸດຈະ ເປັນຜູ້ບໍ່ຟຸ້ງຊ່ານ ມີຈິດສະງົບ ພາຍໃນຢູ່ ຊຳຮະຈິດໃຫ້ບໍລິສຸດຈາກອຸດທັດຈະກຸກກຸດຈະ ລະວິຈິກິດສາ ຂ້າມວິຈິກິດສາໄດ້ແລ້ວ ບໍ່ມີ ວິຈິກິດສາໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍຢູ່ ຊຳຮະຈິດໃຫ້ບໍລິສຸດຈາກວິຈິກິດສາ ທ່ານລະນິວອນ ໕ ປະການນີ້ທີ່ເປັນເຄື່ອງເສົ້າໝອງໃຈ ທອນກຳລັງປັນຍາ ສະຫງັດຈາກກາມ ແລະອະກຸສົນທຳ ທັງຫຼາຍແລ້ວ ບັນລຸປະຖົມຊານທີ່ມີວິຕິກ ວິຈານ ປິຕິແລະສຸກອັນເກີດຈາກວິເວກຢູ່ ທ່ານມີໃຈ ເບີກບານ ບຳບັດກິເລດດັ່ງໂຮກຄັນໄດ້ ບັນລຸທຸຕິຍະຊານ ຯລຯ ຕະຕິຍະຊານ ຯລຯ ຈະຕຸດຖະ ຊານ ຯລຯ ທ່ານມີໃຈເບີກບານບຳບັດກິເລດດັ່ງໂຮກຄັນໄດ້

ພິກຂຸບັນລຸອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານ ໂດຍກຳນົດວ່າ “ອາກາດຫາທີ່ສຸດບໍ່ໄດ້” ຢູ່ ເພາະລ່ວງຮູບສັນຍາ ດັບປະຕິຄະສັນຍາ ບໍ່ກຳນົດນາມັດຕະສັນຍາ ທ່ານມີໃຈເບີກບານ ບຳບັດ ກິເລດດັ່ງ ໂຮກຄັນໄດ້ ພິກຂຸລ່ວງອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸວິນ ຍານັນຈາຍະຕະນະຊານ ໂດຍກຳນົດວ່າ “ວິນຍານຫາທີ່ສຸດບໍ່ໄດ້” ຢູ່ ຯລຯ ພິກຂຸລ່ວງວິນຍາ ນັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານ ໂດຍກຳນົດ ວ່າ “ບໍ່ມີອັນໃດ” ຢູ່ ຯລຯ ພິກຂຸລ່ວງອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸເນວະ ສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານຢູ່ ຯລຯ ພິກຂຸລ່ວງເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານໂດຍ ປະການທັງປວງ ບັນລຸສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣດຢູ່ ອາສະວະທັງຫຼາຍຂອງທ່ານໝົດສິ້ນແລ້ວ ເພາະເຫັນດ້ວຍປັນຍາທ່ານເປັນຜູ້ມີໃຈເບີກບານບຳບັດກິເລດດັ່ງໂຮກຄັນໄດ້

ນາຄະສູດທີ ໙ ຈົບ

໑໐. ຕະປຸດສະສູດ

ວ່າດ້ວຍຕະປຸດສະຄະຫະບໍດີ

[໔໑] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນນິຄົມຂອງຊາວມັນລະ ຊື່ວ່າອຸຣຸເວ ລະກັບປະ ແຄວ້ນມັນລະ ເມື່ອເວລາເຊົ້າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຄອງອັນຕະຣາວາສິກ ຊົງຖື ບາດ ແລະຈົວອນສະເດັດເຂົ້າໄປສູ່ນິຄົມຊື່ ອຸຣຸເວລະກັບປະເພື່ອບິນທະບາດ ເມື່ອແລ້ວ ສະເດັດ ກັບຈາກບິນທະບາດ ຫຼັງຈາກສະເຫວີຍພຣະກະຍາຫານສຳເລັດແລ້ວ ຮັບສັ່ງຮຽກທ່ານພຣະ ອານົນມາຕັດວ່າ “ອານົນ ທ່ານຈົ່ງຖ້າຢູ່ທີ່ນີ້ກ່ອນ ຈົນກວ່າເຮົາຈະໄປເຖິງປ່າມະຫາວັນ ເພື່ອພັກ ຜ່ອນກາງເວັນ” ທ່ານພຣະອານົນທູນຮັບສະໜອງພຣະດຳຮັດແລ້ວ

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າສະເດັດດຳເນີນໄປເຖິງປ່າມະຫາວັນແລ້ວ ຈຶ່ງປະທັບນັ່ງ ພັກຜ່ອນກາງເວັນທີ່ເຫງົ້າໄມ້ແຫ່ງໜຶ່ງ

ລຳດັບນັ້ນ ຕະປຸດສະຄະຫະບໍດີເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະອານົນເຖິງທີ່ຢູ່ ອະພິວາດທ່ານ ພຣະອານົນແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ກ່າວກັບທ່ານພຣະອານົນດັ່ງນີ້ວ່າ “ທ່ານພຣະອານົນ ຜູ້ຈະເລີນ ພວກຂ້ານ້ອຍເປັນຄະລິຫັດ ເປັນກາມໂພຄີ ມີກາມເປັນທີ່ຍິນດີ ຮິນຣົມໃນກາມ ບັນ ເທິງໃນກາມ ເນກຂ້າມະຈິ່ງຜາກົດເໝືອນເຫວແກ່ພວກຂ້ານ້ອຍຜູ້ເປັນຄະລິຫັດ ເປັນກາມໂພຄີ ມີກາມເປັນທີ່ຍິນດີ ຮິນຣົມໃນກາມ ບັນເທິງໃນກາມ ທ່ານພຣະອານົນຜູ້ຈະເລີນ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮູ້ ມາດັ່ງນີ້ວ່າ “ຈິດຂອງພິກຂຸໝູ່ ໆ ໃນພຣະທຳວິໄນນີ້ ຍ່ອມແລ່ນໄປ ເຫຼືອມໃສ ດັ່ງໝັ້ນໃນເນກ ຂ້າມະລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາ ເຫັນວ່າ “ເນກຂ້າມະນັ້ນສະງົບ” ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ພິກຂຸໃນພຣະ ທຳວິໄນນີ້ ມີສ່ວນຕ່າງກັບຄົນສ່ວນຫຼາຍ ຄື ເນກຂ້າມະບໍ?”

ທ່ານພຣະອານົນກ່າວວ່າ “ຄະຫະບໍດີ ມີເຫດແຫ່ງຖ້ອຍຄຳທີ່ຈະເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ເຈົ້າໄດ້ ມາເທີ້ນ ຄະຫະບໍດີ ເຮົາຈະໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ເມື່ອແລ້ວຈັກ ຂາບທູນ ເນື້ອຄວາມນີ້ແດ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຈັກຊົງຈຳເນື້ອຄວາມຕາມທີ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະ ພາກເຈົ້າ ຈະຊົງຕອບແກ່ພວກເຮົາ” ຕະປຸດສະຄະຫະບໍດີ ຮັບຄຳທ່ານພຣະອານົນແລ້ວ

ລຳດັບນັ້ນ ທ່ານພຣະອານົນ ພ້ອມດ້ວຍຕະປຸດສະຄະຫະບໍດີ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະ ພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະ ພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຕະປຸດສະຄະຫະບໍດີ ນີ້ໄດ້ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ທ່ານ ພຣະອານົນຜູ້ຈະເລີນ ພວກຂ້ານ້ອຍຜູ້ເປັນຄະລິຫັດເປັນກາມໂພຄີ ມີກາມເປັນທີ່ ຍິນດີ ຮິນຣົມ ໃນກາມ ບັນເທິງໃນກາມ ເນກຂ້າມະຈິ່ງຜາກົດເໝືອນເຫວແກ່ພວກຂ້ານ້ອຍຜູ້ເປັນຄະລິຫັດ ເປັນກາມໂພຄີ ມີກາມ ເປັນທີ່ຍິນດີ ຮິນຣົມໃນກາມ ບັນເທິງໃນກາມ ທ່ານພຣະອານົນຜູ້ຈະເລີນ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮູ້ມາດັ່ງນີ້ວ່າ “ຈິດຂອງພິກຂຸໝູ່ ໆ ໃນພຣະທຳວິໄນນີ້ ຍ່ອມແລ່ນໄປ ເຫຼືອມໃສ ດັ່ງໝັ້ນໃນເນກຂ້າມະ ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ເນກຂ້າມະນັ້ນສະງົບ” ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ພິກຂຸໃນພຣະທຳວິໄນນີ້ ມີສ່ວນຕ່າງກັບຄົນສ່ວນຫຼາຍ ຄື ເນກຂ້າມະບໍ?”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ຂໍ້ນີ້ເປັນຢ່າງນັ້ນ ອານົນ ຂໍ້ນີ້ເປັນຢ່າງນັ້ນ ອານົນ ແມ່ນ ເຮົາເອງກ່ອນຈະຕັດສະຮູ້ ຍັງບໍ່ໄດ້ຕັດສະຮູ້ ຍັງເປັນໂພທິສັດຢູ່ນັ້ນ ໄດ້ມີຄວາມດຳຣິດັ່ງນີ້ວ່າ “ເນກຂ້າມະເປັນຄວາມດີ ຄວາມສະງົບເປັນຄວາມດີ” ຈິດຂອງເຮົານັ້ນ ບໍ່ແລ່ນໄປ ບໍ່ເຫຼືອມໃສ ບໍ່ດັ່ງໝັ້ນໃນເນກຂ້າມະ ບໍ່ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ເນກຂ້າມະນັ້ນສະງົບ” ເຮົານັ້ນຈິ່ງມີ ຄວາມດຳຣິດັ່ງນີ້ວ່າ ອັນໃດນີ້? ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈໃຫ້ຈິດຂອງເຮົາບໍ່ແລ່ນໄປ ບໍ່ເຫຼືອມໃສ ບໍ່ ດັ່ງໝັ້ນໃນເນກຂ້າມະ ບໍ່ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ເນກຂ້າມະນັ້ນສະງົບ” ເຮົາຈິ່ງມີ ຄວາມດຳຣິດັ່ງນີ້ວ່າ ໂທດໃນກາມທັງຫຼາຍ ເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ເຫັນ ແລະບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍ ແລະອານົ ສົງ ໃນເນກຂ້າມະເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ບັນລຸແລະບໍ່ໄດ້ເສບ ເພາະເຫດນັ້ນ ຈິດຂອງເຮົາຈິ່ງບໍ່ແລ່ນໄປ ບໍ່ ເຫຼືອມໃສ ບໍ່ດັ່ງໝັ້ນໃນເນກຂ້າມະ ບໍ່ລຸດພົ້ນ” ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ເນກຂ້າມະ ນັ້ນສະງົບ”

ເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມດຳຣິດັ່ງນີ້ວ່າ ຖ້າເຮົາເຫັນໂທດໃນກາມທັງຫຼາຍແລ້ວເຮັດໃຫ້ຫຼາຍ ໄດ້ບັນລຸອານິສົງໃນເນກຂຳມະແລ້ວ ເສບອານິສົງນັ້ນ ເປັນໄປໄດ້ທີ່ ຈິດຂອງເຮົາຈະເພິ່ງແລ່ນໄປ ເຫຼື້ອມໃສ ຕັ້ງໝັ້ນໃນເນກຂຳມະລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ເນກຂຳມະນັ້ນສະງົບ” ຕໍ່ມາເຮົາໄດ້ເຫັນໂທດໃນກາມທັງຫຼາຍແລ້ວເຮັດໃຫ້ຫຼາຍ ໄດ້ບັນລຸອານິສົງໃນເນກຂຳມະແລ້ວເສບອານິສົງນັ້ນ ຈິດຂອງເຮົາຈຶ່ງແລ່ນໄປ ເຫຼື້ອມໃສ ຕັ້ງໝັ້ນໃນເນກຂຳມະ ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາ ເຫັນວ່າ “ເນກຂຳມະນັ້ນສະງົບ” ອານິນ ເຮົາສະຫງັດຈາກກາມແລະອະກຸສິນທຳທັງຫຼາຍແລ້ວ ບັນລຸປະຖົມຊານທີ່ມີວິຕົກ ວິຈານ ປິຕິ ແລະສຸກອັນເກີດຈາກວິເວກຢູ່ ເມື່ອເຮົາຢູ່ດ້ວຍວິຫານທຳນີ້ ສັນຍາມະນະສິການທີ່ປະກອບດ້ວຍກາມຍັງຟຸ້ງຂຶ້ນ ຂໍ້ນັ້ນເປັນຄວາມກົດດັນແກ່ເຮົາ ທຸກເພິ່ງເກີດຂຶ້ນແກ່ຄົນຜູ້ມີສຸກກຳພຽງເພື່ອຄວາມກົດດັນ ສັນໃດ ສັນຍາແລະມະນະສິການທີ່ປະກອບດ້ວຍກາມ ຍ່ອມຟຸ້ງຂຶ້ນ ຂໍ້ນັ້ນເປັນຄວາມກົດດັນແກ່ເຮົາ ສັນນັ້ນ

ອານິນ ເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມດຳຣິດັ່ງນີ້ວ່າ ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນບັນລຸທຸຕິຍະຊານ ຯລຯ ຈິດຂອງເຮົານັ້ນບໍ່ແລ່ນໄປ ບໍ່ເຫຼື້ອມໃສ ບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນໃນທຸຕິຍະຊານທີ່ບໍ່ມີວິຕົກ ບໍ່ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ທຸຕິຍະຊານນັ້ນສະງົບ” ເຮົານັ້ນຈຶ່ງມີຄວາມດຳຣິດັ່ງນີ້ວ່າ ອັນໃດນໍ? ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈໃຫ້ຈິດຂອງເຮົາບໍ່ແລ່ນໄປ ບໍ່ເຫຼື້ອມໃສ ບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນໃນທຸຕິຍະຊານທີ່ບໍ່ມີວິຕົກ ບໍ່ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ທຸຕິຍະຊານນັ້ນສະງົບ” ເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມດຳຣິດັ່ງນີ້ວ່າ ໂທດໃນວິຕົກເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ເຫັນແລະບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍ ອານິສົງໃນທຸຕິຍະຊານທີ່ບໍ່ມີວິຕົກເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ບັນລຸແລະບໍ່ໄດ້ເສບ ເພາະເຫດນັ້ນ ຈິດຂອງເຮົາຈຶ່ງບໍ່ແລ່ນໄປ ບໍ່ເຫຼື້ອມໃສ ບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນໃນ ທຸຕິຍະຊານທີ່ບໍ່ມີວິຕົກ ບໍ່ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ທຸຕິຍະຊານນັ້ນສະງົບ” ເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ ຖ້າເຮົາເຫັນໂທດໃນວິຕົກແລ້ວເຮັດໃຫ້ຫຼາຍ ໄດ້ບັນລຸອານິສົງໃນທຸຕິຍະຊານທີ່ບໍ່ມີວິຕົກແລ້ວເສບອານິສົງນັ້ນ ເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈິດຂອງເຮົາຈະເພິ່ງແລ່ນໄປ ເຫຼື້ອມໃສ ຕັ້ງໝັ້ນ ໃນທຸຕິຍະຊານທີ່ບໍ່ມີວິຕົກ ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ທຸຕິຍະຊານນັ້ນສະງົບ” ຕໍ່ມາເຮົາໄດ້ເຫັນໂທດໃນວິຕົກແລ້ວເຮັດໃຫ້ຫຼາຍ ໄດ້ບັນລຸອານິສົງໃນທຸຕິຍະຊານທີ່ບໍ່ມີວິຕົກແລ້ວເສບອານິສົງນັ້ນ ຈິດຂອງເຮົາຈຶ່ງແລ່ນໄປ ເຫຼື້ອມໃສ ຕັ້ງໝັ້ນໃນທຸຕິຍະຊານທີ່ບໍ່ມີວິຕົກ ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ທຸຕິຍະຊານນັ້ນສະງົບ” ອານິນ ເຮົາບັນລຸທຸຕິຍະຊານ ຯລຯ ເມື່ອເຮົາຢູ່ດ້ວຍວິຫານທຳນີ້ ສັນຍາມະນະສິການທີ່ປະກອບດ້ວຍວິຕົກຍັງຟຸ້ງຂຶ້ນ ຂໍ້ນັ້ນເປັນຄວາມກົດດັນແກ່ເຮົາ ທຸກເພິ່ງເກີດຂຶ້ນແກ່ຄົນຜູ້ມີສຸກ ພຽງເພື່ອຄວາມກົດດັນ ສັນໃດ ສັນຍາມະນະສິການທີ່ປະກອບດ້ວຍວິຕົກ ຍ່ອມຟຸ້ງຂຶ້ນ ຂໍ້ນັ້ນເປັນຄວາມກົດດັນແກ່ເຮົາ ສັນນັ້ນ

ອານິນ ເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມດຳຣິດັ່ງນີ້ວ່າ ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນເປັນຜູ້ມີອຸເປກຂາ ມີສະຕິສຳປະຊັນຍະ ສະເຫວີຍສຸກດ້ວຍນາມກາຍ ເພາະປິຕິຈາງຄາຍອອກ ບັນລຸຕະຕິຍະຊານທີ່ພຣະອະຣິຍະ ທັງຫຼາຍສັນເສີນວ່າ “ຜູ້ມີອຸເປກຂາ ມີສະຕິ ຢູ່ເປັນສຸກ” ຈິດຂອງເຮົາບໍ່ແລ່ນໄປ ບໍ່ເຫຼື້ອມ

ໃສ ບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນໃນຕະຕິຍະຊານທີ່ບໍ່ມີປິຕິ ບໍ່ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ຕະຕິຍະຊານນັ້ນສະງົບ” ເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມດຳຣິດັ່ງນີ້ວ່າ ອັນໃດນໍ? ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈ ໃຫ້ຈິດຂອງເຮົາບໍ່ແລ່ນໄປ ບໍ່ເຫຼືອມໃສ ບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນໃນຕະຕິຍະຊານທີ່ບໍ່ມີປິຕິ ບໍ່ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ຕະຕິຍະຊານນັ້ນສະງົບ” ເຮົາມີຄວາມດຳຣິດັ່ງນີ້ວ່າ ໂທດໃນປິຕິເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ເຫັນ ແລະບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍ ອານິສົງໃນຕະຕິຍະຊານທີ່ບໍ່ມີປິຕິ “ເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ບັນລຸ ແລະບໍ່ໄດ້ເສບ ເພາະເຫດນັ້ນ ຈິດຂອງເຮົາ ຈຶ່ງບໍ່ແລ່ນໄປ ບໍ່ເຫຼືອມໃສ ບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນໃນຕະຕິຍະຊານທີ່ບໍ່ມີປິຕິ ບໍ່ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ຕະຕິຍະຊານນັ້ນສະງົບ” ເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມດຳຣິດັ່ງນີ້ວ່າ ຖ້າເຮົາເຫັນໂທດໃນປິຕິແລ້ວ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍ ໄດ້ບັນລຸອານິສົງໃນຕະຕິຍະຊານທີ່ບໍ່ມີປິຕິ ແລ້ວເສບອານິສົງນັ້ນ ເປັນໄປໄດ້ ທີ່ຈິດຂອງເຮົາຈະເພິ່ງແລ່ນໄປ ເຫຼືອມໃສ ຕັ້ງໝັ້ນໃນຕະຕິຍະຊານທີ່ບໍ່ມີປິຕິ ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາ ເຫັນວ່າ “ຕະຕິຍະຊານນັ້ນສະງົບ” ຕໍ່ມາເຮົາໄດ້ເຫັນໂທດໃນປິຕິ ແລ້ວເຮັດໃຫ້ຫຼາຍ ໄດ້ບັນລຸອານິສົງ ໃນຕະຕິຍະຊານທີ່ບໍ່ມີປິຕິແລ້ວເສບອານິສົງນັ້ນ ຈິດຂອງເຮົາຈຶ່ງແລ່ນໄປ ເຫຼືອມໃສ ຕັ້ງໝັ້ນໃນ ຕະຕິຍະຊານທີ່ບໍ່ມີປິຕິ ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ຕະຕິຍະຊານນັ້ນສະງົບ” ອານິນ ເພາະປິຕິຈາກຄາຍອອກ ເຮົາຈຶ່ງບັນລຸຕະຕິຍະຊານ ຯລຯ ເມື່ອເຮົາຢູ່ດ້ວຍວິຫານທຳມີ ສັນຍາມະນະສິການທີ່ປະກອບດ້ວຍປິຕິຍັງຟຸ້ງຂຶ້ນ ຂໍ້ນັ້ນເປັນຄວາມກົດດັນແກ່ເຮົາ ທຸກເພິ່ງເກີດຂຶ້ນແກ່ຄົນຜູ້ມີສຸກພຽງເພື່ອຄວາມກົດດັນ ສັນໃດ ສັນຍາມະນະສິການທີ່ປະກອບດ້ວຍປິຕິ ຍ່ອມຟຸ້ງຂຶ້ນ ຂໍ້ນັ້ນເປັນຄວາມກົດດັນແກ່ເຮົາ ສັນນັ້ນ

ອານິນ ເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມດຳຣິດັ່ງນີ້ວ່າ ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນບັນລຸຈະຕຸດຖະຊານທີ່ບໍ່ມີທຸກ ແລະບໍ່ມີສຸກ ເພາະລະສຸກແລະທຸກໄດ້ ເພາະໂສມະນັດ ແລະໂທມະນັດດັບໄປກ່ອນແລ້ວ ມີສະຕິບໍລິສຸດເພາະອຸປະກອນຂາຍູ່ ຈິດຂອງເຮົາບໍ່ແລ່ນໄປ ບໍ່ເຫຼືອມໃສ ບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນໃນຈະຕຸດຖະຊານທີ່ບໍ່ມີທຸກແລະບໍ່ມີສຸກ ບໍ່ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ຈະຕຸດຖະຊານນັ້ນສະງົບ” ເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ ອັນໃດນໍ? ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈໃຫ້ຈິດຂອງເຮົາບໍ່ແລ່ນໄປ ບໍ່ເຫຼືອມໃສ ບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນໃນຈະຕຸດຖະຊານທີ່ບໍ່ມີທຸກ ແລະບໍ່ມີສຸກ ບໍ່ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ຈະຕຸດຖະຊານນັ້ນສະງົບ” ເຮົາມີຄວາມດຳຣິດັ່ງນີ້ວ່າ ໂທດໃນອຸປະກອນ ແລະສຸກ ເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ເຫັນແລະບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍ ອານິສົງໃນຈະຕຸດຖະຊານທີ່ບໍ່ມີທຸກ ແລະບໍ່ມີສຸກ ເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ບັນລຸ ແລະບໍ່ໄດ້ເສບ ເພາະເຫດນັ້ນ ຈິດຂອງເຮົາຈຶ່ງບໍ່ແລ່ນໄປ ບໍ່ເຫຼືອມໃສ ບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນໃນຈະຕຸດຖະຊານທີ່ບໍ່ມີທຸກ ແລະບໍ່ມີສຸກ ບໍ່ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ຈະຕຸດຖະຊານ ນັ້ນສະງົບ” ເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມດຳຣິດັ່ງນີ້ວ່າ ຖ້າເຮົາເຫັນໂທດໃນອຸປະກອນແລະສຸກແລ້ວເຮັດໃຫ້ຫຼາຍ ໄດ້ບັນລຸອານິສົງໃນຈະຕຸດຖະຊານທີ່ບໍ່ມີທຸກ ແລະບໍ່ມີສຸກແລ້ວເສບອານິສົງນັ້ນ ເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈິດຂອງເຮົາເພິ່ງແລ່ນໄປ ເຫຼືອມໃສ ຕັ້ງໝັ້ນໃນຈະຕຸດຖະຊານທີ່ບໍ່ມີທຸກແລະບໍ່ມີສຸກ ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ຈະຕຸດຖະຊານນັ້ນສະງົບ” ຕໍ່ມາເຮົາໄດ້ເຫັນໂທດໃນອຸປະກອນແລະສຸກແລ້ວເຮັດໃຫ້ຫຼາຍ ໄດ້ບັນລຸອານິສົງ ໃນຈະຕຸດຖະຊານທີ່ບໍ່ມີທຸກ ແລະບໍ່ມີສຸກແລ້ວເສບອານິສົງນັ້ນ ຈິດຂອງເຮົາຈຶ່ງແລ່ນໄປ ເຫຼືອມ

ໃສ ຕັ້ງໝັ້ນໃນຈະຕຸດຖະຊານທີ່ບໍ່ມີທຸກແລະບໍ່ມີສຸກ ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ຈະຕຸດຖະຊານນັ້ນສະງົບ” ອາມົນ ເຮົາບັນຈະຕຸດຖະຊານທີ່ບໍ່ມີທຸກ ແລະບໍ່ມີສຸກ ເພາະລະສຸກ ແລະທຸກໄດ້ ຯລຯ ເມື່ອເຮົາຢູ່ດ້ວຍວິຫານທຳນີ້ ສັນຍາມະນະສິການທີ່ປະກອບດ້ວຍອຸເປກຂາຍ່ອມຟຸ້ງຂຶ້ນ ຂໍ້ນັ້ນເປັນຄວາມກົດດັນແກ່ເຮົາ ທຸກເພິ່ງເກີດຂຶ້ນແກ່ຄົນຜູ້ມີສຸກພຽງເພື່ອຄວາມກົດດັນສັນໃດ ສັນຍາມະນະສິການທີ່ປະກອບດ້ວຍ ອຸເປກຂາຍ່ອມຟຸ້ງຂຶ້ນ ຂໍ້ນັ້ນເປັນຄວາມກົດດັນແກ່ເຮົາ ສັນນັ້ນ

ອາມົນ ເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມດຳຣິດັ່ງນີ້ວ່າ ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນບັນລຸອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານ ໂດຍກຳນົດວ່າ “ອາກາດຫາທີ່ສຸດບໍ່ໄດ້” ຢູ່ ເພາະລ່ວງຮູບສັນຍາ ດັບປະຕິຄະສັນຍາ ບໍ່ກຳນົດ ນາມັດຕະສັນຍາ ຈິດຂອງເຮົາບໍ່ແລ່ນໄປ ບໍ່ເຫຼືອມໃສ ບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນໃນອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານ ບໍ່ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານນັ້ນສະງົບ” ເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມ ດຳຣິດັ່ງນີ້ວ່າ ອັນໃດນີ້? ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈໃຫ້ຈິດຂອງເຮົາບໍ່ແລ່ນໄປ ບໍ່ເຫຼືອມໃສ ບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນ ໃນອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານ ບໍ່ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານນັ້ນສະງົບ” ເຮົາມີຄວາມດຳຣິດັ່ງນີ້ວ່າ ໂທດໃນຮູບທັງຫຼາຍເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ເຫັນແລະບໍ່ໄດ້ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍ ອາມົນສິງໃນອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານ ເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ບັນລຸແລະບໍ່ໄດ້ເສບ ເພາະເຫດນັ້ນ ຈິດຂອງເຮົາຈຶ່ງບໍ່ແລ່ນໄປ ບໍ່ເຫຼືອມໃສ ບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນໃນອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານ ບໍ່ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານນັ້ນສະງົບ” ເຮົາຈຶ່ງມີ ຄວາມດຳຣິດັ່ງນີ້ວ່າ ຖ້າເຮົາໄດ້ເຫັນໂທດໃນຮູບທັງຫຼາຍແລ້ວເຮັດໃຫ້ຫຼາຍ ໄດ້ບັນລຸອາມົນສິງໃນອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານ ແລ້ວເສບອາມົນສິງນັ້ນ ເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈິດຂອງເຮົາຈະເພິ່ງແລ່ນໄປ ເຫຼືອມໃສ ຕັ້ງໝັ້ນໃນອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານ ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານນັ້ນສະງົບ” ຕໍ່ມາເຮົາໄດ້ເຫັນໂທດໃນຮູບທັງຫຼາຍແລ້ວເຮັດໃຫ້ຫຼາຍ ໄດ້ບັນລຸອາມົນສິງໃນອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານແລ້ວເສບອາມົນສິງນັ້ນ ຈິດຂອງເຮົາຈຶ່ງແລ່ນໄປ ເຫຼືອມໃສ ຕັ້ງໝັ້ນ ໃນອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານ ນັ້ນສະງົບ” ອາມົນ ເຮົາບັນລຸອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານ ໂດຍກຳນົດວ່າ “ອາກາດຫາທີ່ສຸດບໍ່ໄດ້” ຢູ່ ເພາະລ່ວງຮູບສັນຍາ ດັບປະຕິຄະສັນຍາ ບໍ່ກຳນົດ ນາມັດຕະສັນຍາ ເມື່ອເຮົາຢູ່ດ້ວຍວິຫານທຳນີ້ ສັນຍາມະນະສິການທີ່ປະກອບດ້ວຍຮູບຍັງຟຸ້ງຂຶ້ນ ຂໍ້ນັ້ນເປັນຄວາມກົດດັນແກ່ເຮົາ ທຸກເພິ່ງເກີດຂຶ້ນແກ່ຄົນຜູ້ມີສຸກພຽງເພື່ອຄວາມກົດດັນ ສັນໃດ ສັນຍາມະນະສິການ ທີ່ປະກອບດ້ວຍຮູບ ຍ່ອມຟຸ້ງຂຶ້ນ ຂໍ້ນັ້ນເປັນຄວາມກົດດັນແກ່ເຮົາ ສັນນັ້ນ

ອາມົນ ເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມດຳຣິດັ່ງນີ້ວ່າ ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນລ່ວງອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານ ໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານ ໂດຍກຳນົດວ່າ “ວິນຍານ ຫາທີ່ສຸດບໍ່ໄດ້” ຢູ່ ຈິດຂອງເຮົາບໍ່ແລ່ນໄປ ບໍ່ເຫຼືອມໃສ ບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນໃນວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານ ບໍ່

ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານນັ້ນສະງົບ” ເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມດຳຣິດັ່ງນີ້ວ່າ ອັນໃດນໍ? ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈໃຫ້ຈິດຂອງເຮົາບໍ່ແລ່ນໄປ ບໍ່ເຫຼືອມໃສ ບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນ ໃນວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານ ບໍ່ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານນັ້ນສະງົບ” ເຮົາມີຄວາມດຳຣິດັ່ງນີ້ວ່າ ໂທດໃນອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ເຫັນ ແລະບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍ ອານິສົງໃນວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ບັນລຸ ແລະບໍ່ໄດ້ເສບເພາະເຫດນັ້ນ ຈິດຂອງເຮົາຈຶ່ງບໍ່ແລ່ນໄປ ບໍ່ເຫຼືອມໃສ ບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນ ໃນວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານ ບໍ່ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານນັ້ນສະງົບ” ເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມດຳຣິດັ່ງນີ້ວ່າ ຖ້າເຮົາເຫັນໂທດໃນອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານແລ້ວເຮັດໃຫ້ຫຼາຍ ໄດ້ບັນລຸອານິສົງໃນວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານແລ້ວເສບອານິສົງນັ້ນ ເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈິດຂອງເຮົາຈະເພິ່ງແລ່ນໄປ ເຫຼືອມໃສ ຕັ້ງໝັ້ນໃນວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານ ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານນັ້ນສະງົບ” ຕໍ່ມາເຮົາໄດ້ເຫັນໂທດໃນອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານແລ້ວເຮັດໃຫ້ຫຼາຍ ໄດ້ບັນລຸອານິສົງໃນວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານແລ້ວເສບອານິສົງນັ້ນ ຈິດຂອງເຮົາຈຶ່ງແລ່ນໄປ ເຫຼືອມໃສ ຕັ້ງໝັ້ນໃນວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານ ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານນັ້ນສະງົບ” ອານິນ ເຮົາລ່ວງອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານ ໂດຍກຳນົດວ່າ “ວິນຍານ ຫາທີ່ສຸດບໍ່ໄດ້” ຢູ່ເມື່ອເຮົາຢູ່ດ້ວຍວິທານທຳນີ້ ສັນຍາມະນະສິການທີ່ປະກອບດ້ວຍ ອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານຍັງຟຸ້ງຂຶ້ນ ຂໍ້ນັ້ນເປັນຄວາມກົດດັນແກ່ເຮົາ ທຸກເພິ່ງເກີດຂຶ້ນ ແກ່ຄົນຜູ້ມີສຸກພຽງເພື່ອຄວາມກົດດັນ ສັນໃດ ສັນຍາມະນະສິການທີ່ປະກອບດ້ວຍ ອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານຍ່ອມຟຸ້ງຂຶ້ນ ຂໍ້ນັ້ນເປັນຄວາມກົດດັນແກ່ເຮົາ ສັນນັ້ນ

ອານິນ ເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມດຳຣິດັ່ງນີ້ວ່າ ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນລ່ວງວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານ ໂດຍກຳນົດວ່າ “ບໍ່ມີອັນໃດ” ຢູ່ຈິດຂອງເຮົາບໍ່ແລ່ນໄປ ບໍ່ເຫຼືອມໃສ ບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນໃນອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານ ບໍ່ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານນັ້ນສະງົບ” ເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມດຳຣິດັ່ງນີ້ວ່າ ອັນໃດນໍ? ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈໃຫ້ຈິດຂອງເຮົາບໍ່ແລ່ນໄປ ບໍ່ເຫຼືອມໃສ ບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນໃນອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານ ບໍ່ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານ ນັ້ນສະງົບ” ເຮົາມີຄວາມດຳຣິດັ່ງນີ້ວ່າ ໂທດໃນວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານ ເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ເຫັນແລະ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍ ອານິສົງໃນອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານ ເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ບັນລຸແລະບໍ່ໄດ້ເສບ ເພາະເຫດນັ້ນ ຈິດຂອງເຮົາຈຶ່ງບໍ່ແລ່ນໄປ ບໍ່ເຫຼືອມໃສບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນໃນອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານ ບໍ່ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານນັ້ນສະງົບ” ເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມດຳຣິດັ່ງນີ້ວ່າ ຖ້າເຮົາເຫັນໂທດໃນວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານແລ້ວເຮັດໃຫ້ຫຼາຍ ໄດ້ບັນລຸອານິສົງໃນ ອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານແລ້ວເສບອານິສົງນັ້ນ ເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈິດຂອງເຮົາຈະເພິ່ງແລ່ນໄປ ເຫຼືອມໃສ

ຕັ້ງໝັ້ນໃນອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານ ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານນັ້ນສະງົບ” ຕໍ່ມາເຮົາໄດ້ເຫັນໂທດໃນວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານແລ້ວເຮັດໃຫ້ຫຼາຍ ໄດ້ບັນລຸອານິສົງໃນອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານແລ້ວ ເສບອານິ ສົງນັ້ນ ຈິດຂອງເຮົາຈຶ່ງແລ່ນໄປເຫຼືອມໃສ ຕັ້ງໝັ້ນໃນອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານ ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານນັ້ນສະງົບ” ອານິນ ເຮົາລ່ວງວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານ ໂດຍກຳນົດວ່າ “ບໍ່ມີອັນໃດ” ຢູ່ ເມື່ອເຮົາຢູ່ດ້ວຍວິຫານທຳນີ້ ສັນຍາມະນະສິການທີ່ປະກອບດ້ວຍວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານຍັງຟຸ້ງຂຶ້ນ ຂໍ້ນັ້ນເປັນຄວາມກົດດັນແກ່ເຮົາ ທຸກເພິ່ງເກີດຂຶ້ນແກ່ຄົນຜູ້ມີສຸກພຽງເພື່ອຄວາມກົດດັນ ສັນໃດ ສັນຍາມະນະສິການທີ່ປະກອບດ້ວຍວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານຍ່ອມຟຸ້ງຂຶ້ນ ຂໍ້ນັ້ນເປັນຄວາມກົດດັນແກ່ເຮົາ ສັນນັ້ນ

ອານິນ ເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມດຳຣິດັ່ງນີ້ວ່າ ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນລ່ວງອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານ ໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານຢູ່ ຈິດຂອງເຮົາບໍ່ແລ່ນໄປ ບໍ່ເຫຼືອມໃສ ບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນໃນເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານ ບໍ່ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານນັ້ນສະງົບ” ເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມດຳຣິດັ່ງນີ້ວ່າ ອັນໃດນໍ້ແລ ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈໃຫ້ຈິດຂອງເຮົາບໍ່ແລ່ນໄປ ບໍ່ເຫຼືອມໃສ ບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນໃນເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານ ບໍ່ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານນັ້ນສະງົບ” ເຮົາມີຄວາມດຳຣິດັ່ງນີ້ວ່າ ໂທດໃນອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານ ເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ເຫັນແລະບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍ ອານິສົງໃນເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານ ເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ບັນລຸແລະບໍ່ໄດ້ ເສບ ເພາະເຫດນັ້ນ ຈິດຂອງເຮົາຈຶ່ງບໍ່ແລ່ນໄປ ບໍ່ເຫຼືອມໃສ ບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນໃນເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານ ບໍ່ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານນັ້ນສະງົບ” ເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມດຳຣິດັ່ງນີ້ວ່າ ຖ້າເຮົາເຫັນໂທດໃນອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານແລ້ວເຮັດໃຫ້ຫຼາຍ ໄດ້ບັນລຸອານິສົງໃນເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານແລ້ວເສບອານິສົງນັ້ນ ເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈິດຂອງເຮົາເພິ່ງແລ່ນໄປ ເຫຼືອມໃສ ຕັ້ງໝັ້ນໃນເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານ ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານນັ້ນສະງົບ” ຕໍ່ມາເຮົາໄດ້ເຫັນໂທດໃນອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານແລ້ວ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍ ໄດ້ບັນລຸອານິສົງໃນເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານ ແລ້ວເສບອານິສົງນັ້ນ ຈິດຂອງເຮົາຈຶ່ງແລ່ນໄປ ເຫຼືອມໃສ ຕັ້ງໝັ້ນໃນເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານ ລຸດພົ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານນັ້ນສະງົບ” ອານິນ ເຮົາລ່ວງອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານ ຢູ່ເມື່ອເຮົາຢູ່ດ້ວຍວິຫານທຳນີ້ ສັນຍາມະນະສິການທີ່ປະກອບດ້ວຍອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານ ຍັງຟຸ້ງຂຶ້ນ ຂໍ້ນັ້ນເປັນຄວາມກົດດັນແກ່ເຮົາ ທຸກເພິ່ງເກີດຂຶ້ນແກ່ຄົນຜູ້ມີສຸກພຽງເພື່ອຄວາມ ກົດດັນ ສັນໃດ ສັນຍາມະນະສິການທີ່ປະກອບດ້ວຍອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານຍ່ອມຟຸ້ງຂຶ້ນ ຂໍ້ນັ້ນເປັນຄວາມກົດດັນແກ່ເຮົາ ສັນນັ້ນ

ອານົນ ເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມດຳຣິດັ່ງນີ້ວ່າ ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນລ່ວງເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະ ຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣດຢູ່ ຈິດຂອງເຮົາບໍ່ແລ່ນໄປ ບໍ່ ເຫຼືອມໃສ ບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນໃນສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣດ ບໍ່ລຸດໝັ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ສັນຍາ ເວທະຍິຕະນິໂຣດນັ້ນສະງົບ” ເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມດຳຣິດັ່ງນີ້ວ່າ ອັນໃດນີ້? ເປັນເຫດ ເປັນປັດໄຈໃຫ້ ຈິດຂອງເຮົາ ບໍ່ແລ່ນໄປ ບໍ່ເຫຼືອມໃສ ບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນໃນສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣດ ບໍ່ລຸດໝັ້ນ ເມື່ອ ພິຈາລະນາ ເຫັນວ່າ “ສັນຍາເວທະ ຍິຕະນິໂຣດນັ້ນສະງົບ” ເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມດຳຣິດັ່ງນີ້ວ່າ ໂທດ ໃນເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ເຫັນ ແລະບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍ ອານົສົງໃນ ສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣດ ເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ບັນລຸແລະບໍ່ໄດ້ເສບ ເພາະເຫດນັ້ນ ຈິດຂອງເຮົາຈຶ່ງບໍ່ ແລ່ນໄປ ບໍ່ເຫຼືອມໃສ ບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນໃນສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣດ ບໍ່ລຸດໝັ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣດ ນັ້ນສະງົບ” ເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມດຳຣິດັ່ງນີ້ວ່າ ຖ້າເຮົາເຫັນໂທດໃນເນວະ ສັນຍານາສັນຍາ ຍະຕະນະຊານແລ້ວເຮັດໃຫ້ຫຼາຍ ໄດ້ບັນລຸອານົສົງໃນສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣດ ແລ້ວເສບອານົສົງນັ້ນ ເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈິດຂອງເຮົາຈະເພິ່ງແລ່ນໄປ ເຫຼືອມໃສ ຕັ້ງໝັ້ນໃນສັນຍາ ເວທະຍິຕະນິໂຣດ ລຸດໝັ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣດນັ້ນສະງົບ” ຕໍ່ມາ ເຮົາໄດ້ເຫັນໂທດໃນເນວະສັນຍາ ນາສັນຍາຍະຕະນະຊານແລ້ວເຮັດໃຫ້ຫຼາຍ ໄດ້ບັນລຸອານົສົງ ໃນສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣດແລ້ວເສບ ອານົສົງນັ້ນ ຈິດຂອງເຮົາຈຶ່ງແລ່ນໄປ ເຫຼືອມໃສ ຕັ້ງໝັ້ນ ໃນສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣດ ລຸດໝັ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣດນັ້ນສະ ງົບ” ອານົນ ເຮົາລ່ວງເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸສັນຍາ ເວທະຍິຕະນິ ໂຣດຢູ່ ອາສະວະທັງຫຼາຍຂອງເຮົາໄດ້ເຖິງຄວາມໝົດສິ້ນແລ້ວ ເພາະເຫັນດ້ວຍ ບັນຍາ

ອານົນ ເມື່ອໃດ ອະນຸປຸບພະວິຫານສະມາບັດ ໙ ປະການນີ້ ເຮົາຍັງເຂົ້າບໍ່ໄດ້ ອອກບໍ່ ໄດ້ ທັງໂດຍອະນຸໂລມ ແລະປະຕິໂລມຢ່າງນີ້ ເມື່ອນັ້ນ ເຮົາກໍຍັງບໍ່ຢືນຢັນວ່າ ເປັນຜູ້ຕັດສະຮູ້ສຳ ມາສຳໂພທິຍານອັນປະເສີດໃນໂລກ ພ້ອມທັງເທວະໂລກ ມານໂລກ ພົມມະໂລກ ໃນໝູ່ສັດ ພ້ອມທັງສະມະ ນະພາມ ເທວະດາແລະມະນຸດ

ແຕ່ເມື່ອໃດ ອະນຸປຸບພະວິຫານສະມາບັດ ໙ ປະການນີ້ ເຮົາເຂົ້າກໍໄດ້ ອອກກໍໄດ້ ທັງ ໂດຍອະນຸໂລມ ແລະປະຕິໂລມຢ່າງນີ້ ເມື່ອນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຢືນຢັນໄດ້ວ່າ ເປັນຜູ້ຕັດສະຮູ້ສຳມາສຳ ໂພທິຍານ ອັນປະເສີດໃນໂລກພ້ອມທັງເທວະໂລກ ມານໂລກ ພົມມະໂລກ ໃນໝູ່ສັດພ້ອມທັງ ສະມະນະພາມ ເທວະດາແລະມະນຸດ ກໍຍານທັດສະນະໄດ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ເຮົາວ່າ “ເຈໂຕວິມຸດຕິ ຂອງເຮົາບໍ່ກຳເຣີບ ຊາດນີ້ເປັນຊາດສຸດທ້າຍ ບັດນີ້ ພົບໃໝ່ບໍ່ມີອີກ”

ຕະປຸດສະສູດທີ ໑໐ ຈົບ

ມະຫາວັກທີ ໔ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ອະນຸປຸບພະວິຫາຣະສູດ	໒. ອະນຸປຸບພະວິຫາຣະສະມາປັດຕິສູດ
໓. ນິບພານະສຸກະສູດ	໔. ຄາວິອຸປະມາສູດ
໕. ຊານະສູດ	໖. ອານັນທະສູດ
໗. ໂລກາຍະຕິກະສູດ	໘. ເທວາສຸຣະສັງຄາມະສູດ
໙. ນາຄະສູດ	໑໐. ຕະປຸດສະສູດ

໕. ສາມັນຍະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍສາມັນຍະທຳ

໑. ສຳພາທະສູດ

ວ່າດ້ວຍວິທີປັນລຸຊ່ອງວ່າງໃນທີ່ຄັບແຄບ

[໔໒] ສະໄໝໜຶ່ງ ທ່ານພຣະອານົນຢູ່ໃນໂຄສິຕາຣາມ ເຂດເມືອງໂກສຳພີ ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະອຸທາຍີເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະອານົນເຖິງທີ່ຢູ່ ສົນທະນາປາໄສກັບທ່ານພໍເປັນທີ່ປັນເທິງໃຈພໍ ເປັນທີ່ຣະນຶກເຖິງກັນແລ້ວນັ້ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ກ່າວກັບທ່ານພຣະອານົນດັ່ງນີ້ວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸປັນຈາລະຈັນທະ ເທບພະບຸດໄດ້ກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້ວ່າ

ພຣະພຸດທະເຈົ້າພຣະອົງໃດ ຜູ້ຊົງຫຼົບຫຼີກຢູ່
ຊົງເປັນພຣະມຸນີຜູ້ປະເສີດ ໄດ້ຕັດສະຮູ້ຊານແລ້ວ
ພຣະພຸດທະເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ມີພຣະປັນຍາກວ້າງຂວາງ
ໄດ້ຊົງຮູ້ວິທີປັນລຸຊ່ອງວ່າງໃນທີ່ຄັບແຄບ

ຜູ້ມີອາຍຸທີ່ຄັບແຄບ ເປັນແນວໃດ? ວິທີປັນລຸຊ່ອງວ່າງໃນທີ່ຄັບແຄບ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ຢ່າງໃດ”

ທ່ານພຣະອານົນກ່າວວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ກາມມະຄຸນ ໕ ປະການນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ທີ່ຄັບແຄບ

ກາມມະຄຸນ ໕ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຮູບທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງຕາ ອັນໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ ຊວນໃຫ້
ຮັກ ດຶງໃຫ້ຕ້ອງການ ພາໃຈໃຫ້ກຳໜົດ

໒. ສຽງທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງຫູ ຯລຯ

໓. ກິ່ນທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງດັງ ຯລຯ

໔. ຣົດທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງລິ້ນ ຯລຯ

໕. ໂຜດຖັບພະທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງກາຍ ອັນໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ
ຊວນໃຫ້ຮັກ ດຶງໃຫ້ຕ້ອງການ ພາໃຈໃຫ້ກຳໜົດ

ຜູ້ມີອາຍຸ ກາມມະຄຸນ ໕ ປະການນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ທີ່ຄັບແຄບ

ພິກຂຸໃນພຣະທຳວິໄນນີ້ ສະຫງົດຈາກກາມ ແລະອະກຸສົນທຳທັງຫຼາຍແລ້ວ ບັນລຸ
ປະຖົມຊານ ຯລຯ ຢູ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວິທີບັນລຸຊ່ອງວ່າງໃນທີ່ຄັບແຄບໂດຍປະຣິຍາຍ
ໜຶ່ງດ້ວຍເຫດ ພຽງເທົ່ານີ້ ແມ່ນໃນປະຖົມຊານນັ້ນກໍຍັງມີທີ່ຄັບແຄບ ອັນໃດຊື່ວ່າທີ່ຄັບແຄບໃນ
ປະຖົມຊານນັ້ນ ວິຕົກແລະວິຈານທີ່ຍັງບໍ່ດັບໃນປະຖົມຊານນັ້ນ ຊື່ວ່າທີ່ຄັບແຄບໃນປະຖົມຊານນີ້

ພິກຂຸ ເພາະວິຕົກວິຈານສະງົບຣະງັບໄປ ບັນລຸທຸຕິຍະຊານ ຯລຯ ຢູ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາກເຈົ້າຕັດວິທີບັນລຸຊ່ອງວ່າງໃນທີ່ຄັບແຄບໂດຍປະຣິຍາຍໜຶ່ງ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່ານີ້ ແມ່ນໃນທຸ
ຕິຍະຊານນັ້ນ ກໍຍັງມີທີ່ຄັບແຄບ ອັນໃດຊື່ວ່າທີ່ຄັບແຄບໃນທຸຕິຍະຊານນັ້ນ ປິຕິທີ່ຍັງບໍ່ດັບໃນທຸຕິ
ຍະຊານນັ້ນ ຊື່ວ່າທີ່ຄັບແຄບໃນທຸຕິຍະຊານນີ້

ພິກຂຸ ເພາະປິຕິຈາງຄາຍອອກ ເປັນຜູ້ມີອຸເປກຂາ ມີສະຕິສຳປະຊັນຍະ ສະເຫວີຍສຸກ
ດ້ວຍ ນາມກາຍ ບັນລຸຕະຕິຍະຊານ ຯລຯ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວິທີບັນລຸຊ່ອງວ່າງໃນທີ່
ຄັບແຄບໂດຍປະຣິຍາຍໜຶ່ງ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່ານີ້ ແມ່ນໃນຕະຕິຍະຊານນັ້ນກໍຍັງມີທີ່ຄັບແຄບ
ອັນໃດຊື່ວ່າທີ່ຄັບແຄບ ໃນຕະຕິຍະຊານນັ້ນ ອຸເປກຂາ ແລະສຸກທີ່ຍັງບໍ່ດັບໃນຕະຕິຍະຊານນັ້ນ
ຊື່ວ່າທີ່ຄັບແຄບ ໃນຕະຕິຍະຊານນີ້

ພິກຂຸ ເພາະລະສຸກແລະທຸກໄດ້ ເພາະໂສມະນັດໂທມະນັດດັບໄປກ່ອນແລ້ວບັນລຸ
ຈະຕູດຖະຊານ ຯລຯ ຢູ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວິທີບັນລຸເຖິງຊ່ອງວ່າງໃນທີ່ຄັບແຄບໂດຍ
ປະຣິຍາຍໜຶ່ງ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່ານີ້ ແມ່ນໃນຈະຕູດຖະຊານນັ້ນກໍຍັງມີທີ່ຄັບແຄບ ອັນໃດຊື່ວ່າທີ່
ຄັບແຄບໃນ ຈະຕູດຖະຊານນັ້ນ ຮູບສັນຍາທີ່ຍັງບໍ່ດັບໃນຈະຕູດຖະຊານນັ້ນ ຊື່ວ່າທີ່ຄັບແຄບໃນ
ຈະຕູດຖະຊານນີ້

ພິກຂຸບັນລຸອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍກຳນົດວ່າ “ອາກາດຫາທີ່ສຸດບໍ່ໄດ້” ຢູ່ ເພາະລ່ວງຮູບສັນຍາ ດັບປະຕິຄະສັນຍາ ບໍ່ກຳນົດນາໂດຍຕະສັນຍາ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດ ວິທີບັນລຸຊ່ອງວ່າງໃນທີ່ຄັບແຄບໂດຍປະຣິຍາຍໜຶ່ງ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່ານີ້ ແມ່ນໃນອາກາສານັນ ຈາຍະຕະນະຊານນັ້ນກໍຍັງມີທີ່ຄັບແຄບ ອັນໃດຊື່ວ່າທີ່ ຄັບແຄບໃນອາກາສານັນຈາຍະຕະນະ ຊານນັ້ນ ອາກາສານັນຈາ ຍະຕະນະສັນຍາທີ່ຍັງບໍ່ດັບໃນອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານນັ້ນ ຊື່ວ່າທີ່ຄັບແຄບໃນອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານນີ້

ພິກຂຸລ່ວງອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸວິນຍານັນຈາ ຍະຕະນະ-ຊານ ໂດຍກຳນົດວ່າ “ວິນຍານຫາທີ່ສຸດບໍ່ໄດ້” ຢູ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວິທີບັນລຸ ຊ່ອງວ່າງ ໃນທີ່ຄັບແຄບໂດຍປະຣິຍາຍໜຶ່ງ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່ານີ້ ແມ່ນໃນວິນຍານັນຈາຍະຕະ ນະຊານກໍຍັງມີທີ່ຄັບແຄບ ອັນໃດຊື່ວ່າທີ່ຄັບແຄບໃນວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານນັ້ນ ວິນຍານັນ ຈາຍະຕະນະສັນຍາທີ່ຍັງບໍ່ດັບໃນວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານນັ້ນ ຊື່ວ່າທີ່ຄັບແຄບໃນວິນຍານັນ ຈາຍະຕະນະຊານນີ້

ພິກຂຸລ່ວງວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸອາກິນຈັນຍາຍະຕະ ນະຊານ ໂດຍກຳນົດວ່າ “ບໍ່ມີອັນໃດ” ຢູ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວິທີບັນລຸຊ່ອງວ່າງໃນທີ່ ຄັບແຄບໂດຍປະຣິຍາຍໜຶ່ງດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່ານີ້ ແມ່ນໃນອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານກໍຍັງມີທີ່ ຄັບແຄບອັນໃດ ຊື່ວ່າທີ່ຄັບແຄບໃນອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານນັ້ນ ອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະ ສັນຍາທີ່ຍັງບໍ່ດັບໃນອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານນັ້ນ ຊື່ວ່າທີ່ຄັບແຄບໃນອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະ ຊານນີ້

ພິກຂຸລ່ວງອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸເນວະສັນຍານາສັນ ຍາຍະຕະນະຊານຢູ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວິທີບັນລຸຊ່ອງວ່າງໃນທີ່ຄັບແຄບໂດຍປະຣິຍາຍໜຶ່ ງ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່ານີ້ ແມ່ນໃນເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານກໍຍັງມີທີ່ຄັບແຄບ ອັນໃດ ຊື່ວ່າ ທີ່ຄັບແຄບໃນເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານນັ້ນ ເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະ ສັນຍາ ທີ່ຍັງບໍ່ດັບໃນເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານນັ້ນ ຊື່ວ່າທີ່ຄັບແຄບໃນເນວະສັນຍາ ນາສັນຍາຍະຕະນະຊານນີ້

ພິກຂຸລ່ວງເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸສັນຍາເວທະ ຍິຕະນິໂຣດຢູ່ ອາສະວະທັງຫຼາຍຂອງທ່ານໝົດສິ້ນແລ້ວ ເພາະເຫັນດ້ວຍປັນຍາ ຜູ້ມີອາຍຸ ພຣະ ຜູ້ມີພຣະ ພາກເຈົ້າຕັດວິທີບັນລຸຊ່ອງວ່າງໃນທີ່ຄັບແຄບໂດຍນິບປະຣິຍາຍແລ້ວ ດ້ວຍເຫດພຽງ ເທົ່ານີ້

໒. ກາຍະສັກຂີສູດ

ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ເປັນກາຍະສັກຂີ

[໔໓] ທ່ານພຣະອຸທາຍິຖາມວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ກາຍະສັກຂີ ກາຍະສັກຂີ” ຜູ້ມີອາຍຸ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່າໃດນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງຕັດຮຽກບຸກຄົນວ່າ ກາຍະສັກຂີ”

ທ່ານພຣະອານົນຕອບວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ພິກຂຸໃນພຣະທຳວິໄນນີ້ສະຫງັດຈາກກາມ ຯລຯ ບັນລຸປະຖົມຊານ ຯລຯ ແລະອາຍະຕະນະຄືປະຖົມຊານນັ້ນ ມີຢູ່ໂດຍປະການໃດ ໆ ທ່ານສຳຜັດ ອາຍະຕະນະຄືປະຖົມຊານນັ້ນດ້ວຍກາຍ ໂດຍປະການນັ້ນ ໆ ຢູ່ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງຕັດຮຽກບຸກຄົນວ່າ “ກາຍະສັກຂີ” ໂດຍປະຣິຍາຍແລ້ວ (໑)

ພິກຂຸບັນລຸທຸຕິຍະຊານ ຯລຯ ບັນລຸຕະຕິຍະຊານ ຯລຯ ບັນລຸຈະຕຸດຖະຊານ ຯລຯ ແລະອາຍະຕະນະ ຄື ຈະຕຸດຖະຊານນັ້ນມີຢູ່ໂດຍປະການໃດ ໆ ທ່ານສຳຜັດອາຍະຕະນະຄື ຈະຕຸດຖະຊານ ນັ້ນດ້ວຍກາຍໂດຍປະການນັ້ນ ໆ ຢູ່ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງຕັດຮຽກບຸກຄົນວ່າ “ກາຍະສັກຂີ” ໂດຍປະຣິຍາຍແລ້ວ (໒-໔)

ພິກຂຸບັນລຸອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍກຳນົດວ່າ “ອາກາດຫາທີ່ສຸດບໍ່ໄດ້” ຢູ່ ເພາະລ່ວງຮູບສັນຍາ ດັບປະຕິຄະສັນຍາ ບໍ່ກຳນົດນາມັດຕະສັນຍາ ແລະອາຍະຕະນະຄື ອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານນັ້ນ ມີຢູ່ໂດຍປະການໃດ ໆ ທ່ານສຳຜັດອາຍະຕະນະຄື ອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານນັ້ນ ດ້ວຍກາຍໂດຍປະການນັ້ນ ໆ ຢູ່ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງຕັດຮຽກບຸກຄົນວ່າ “ກາຍະສັກຂີ” ໂດຍປະຣິຍາຍແລ້ວ (໕-໗)

ພິກຂຸລ່ວງເນວະສັນຍາ ນາສັນຍາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸສັນຍາ ເວທະຍິຕະນິໂຣດຢູ່ ອາສະວະທັງຫຼາຍຂອງທ່ານໝົດສິ້ນແລ້ວ ເພາະເຫັນດ້ວຍປັນຍາ ແລະ ອາຍະຕະນະຄືສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣດນັ້ນມີຢູ່ ໂດຍປະການໃດ ໆ ທ່ານສຳຜັດອາຍະຕະນະ ຄື ສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣດນັ້ນດ້ວຍກາຍໂດຍປະການນັ້ນ ໆ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງຕັດຮຽກບຸກຄົນວ່າ “ກາຍະສັກຂີ” ໂດຍນິປະຣິຍາຍແລ້ວ” (໙)

ກາຍະສັກຂີສູດທີ ໒ ຈົບ

໓. ປັນຍາວິມຸດຕະສູດ ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ເປັນປັນຍາວິມຸດ

[໔໔] ທ່ານພຣະອຸທາຍິຖາມວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຮຽກບຸກຄົນວ່າ “ປັນຍາວິມຸດ ປັນຍາວິມຸດ” ຜູ້ມີອາຍຸ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່າໃດນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງຕັດຮຽກບຸກຄົນວ່າ ປັນຍາວິມຸດ”

ທ່ານພຣະອານົນຕອບວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ພິກຂຸໃນພຣະທຳວິໄນນີ້ ສະຫງັດຈາກກາມ ຯລຯ ບັນລຸປະຖົມຊານ ຯລຯ ແລະທ່ານຍ່ອມຮູ້ແຈ້ງປະຖົມຊານນັ້ນດ້ວຍປັນຍາ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງຕັດຮຽກບຸກຄົນວ່າ “ປັນຍາວິມຸດ” ໂດຍປະຣິຍາຍແລ້ວ

ຯລຯ

ພິກຂຸລ່ວງເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານ ໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸສັນຍາ ເວທະ ຍິຕະນິໂຣດຢູ່ ອາສະວະທັງຫຼາຍຂອງທ່ານໝົດສິ້ນແລ້ວ ເພາະເຫັນດ້ວຍປັນຍາ ແລະທ່ານຍ່ອມຮູ້ແຈ້ງສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣດນັ້ນດ້ວຍປັນຍາ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງຕັດຮຽກບຸກຄົນວ່າ “ປັນຍາວິມຸດ” ໂດຍນິບປະຣິຍາຍແລ້ວ”

ປັນຍາວິມຸດຕະສູດທີ ໓ ຈົບ

໔. ອຸພະໂຕພາຄະວິມຸດຕະສູດ ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ເປັນອຸພະໂຕພາຄະວິມຸດ

[໔໕] ທ່ານພຣະອຸທາຍິຖາມວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຮຽກບຸກຄົນວ່າ “ອຸພະໂຕພາຄະວິມຸດ ອຸພະໂຕພາຄະວິມຸດ” “ຜູ້ມີອາຍຸ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່າໃດນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງຕັດຮຽກບຸກຄົນວ່າ “ອຸພະໂຕພາຄະວິມຸດ”

ທ່ານພຣະອານົນຕອບວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ພິກຂຸໃນພຣະທຳວິໄນນີ້ສະຫງັດຈາກກາມ ຯລຯ ບັນລຸປະຖົມຊານ ຯລຯ ແລະອາຍະຕະນະຄືປະຖົມຊານນັ້ນມີຢູ່ໂດຍປະການໃດໆ ທ່ານສຳຜັດອາຍະຕະນະ ຄື ປະຖົມຊານນັ້ນດ້ວຍກາຍໂດຍປະການນັ້ນໆ ຢູ່ ແລະທ່ານຮູ້ແຈ້ງອາຍະຕະນະຄືປະຖົມຊານນັ້ນດ້ວຍປັນຍາ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງຕັດຮຽກບຸກຄົນວ່າ “ອຸພະໂຕພາຄະວິມຸດ” ໂດຍປະຣິຍາຍແລ້ວ

ຯລຯ

ພິກຂຸລ່ວງເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣດຢູ່ ອາສະວະທັງຫຼາຍຂອງທ່ານໝົດສິ້ນແລ້ວ ເພາະເຫັນດ້ວຍປັນຍາ ອາຍະຕະນະຄືສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣດນັ້ນ ມີຢູ່ໂດຍປະການໃດໆ ທ່ານສຳຜັດອາຍະຕະນະຄືສັນຍາ ເວທະຍິຕະນິໂຣດນັ້ນດ້ວຍກາຍໂດຍປະການນັ້ນໆ ຢູ່ ແລະທ່ານຮູ້ແຈ້ງອາຍະຕະນະຄືສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣດນັ້ນ ດ້ວຍປັນຍາ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງຕັດຮຽກບຸກຄົນວ່າ “ອຸພະໂຕພາຄະວິມຸດ” ໂດຍນິບປະຣິຍາຍແລ້ວ

ອຸພະໂຕພາຄະວິມຸດຕະສູດທີ ໔ ຈົບ

໕. ສັນທິດຖືກະທຳມະສູດ ວ່າດ້ວຍສັນທິດຖືກະທຳ

[໔໖] ທ່ານພຣະອຸທາຍິຖາມວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ສັນທິດຖືກະທຳ ສັນທິດຖືກະທຳ” ຜູ້ມີອາຍຸ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່າໃດນັ້ນ? ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງຕັດສັນທິດຖືກະທຳ

ທ່ານພຣະອານິນຕອບວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ພິກຂຸໃນພຣະທຳວິໄນນີ້ສະຫງົດຈາກກາມ ໑໒໑ ບັນລຸປະຖົມຊານ ໑໒໑ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດສັນທິດຖືກະທຳ ໂດຍປະຣິຍາຍແລ້ວ

໑໒໑

ພິກຂຸລ່ວງເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະ ໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣດ ຢູ່ ອາສະວະທັງຫຼາຍຂອງທ່ານໝົດສິ້ນແລ້ວ ເພາະເຫັນດ້ວຍປັນຍາ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງຕັດສັນທິດຖືກະທຳ ໂດຍນິບປະຣິຍາຍແລ້ວ”

ສັນທິດຖືກະທຳມະສູດທີ ໕ ຈົບ

໖. ສັນທິດຖືກະນິບພານະສູດ ວ່າດ້ວຍສັນທິດຖືກະນິບພານ

[໔໗] ທ່ານພຣະອຸທາຍິຖາມວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ສັນທິດຖືກະນິບພານ ສັນທິດຖືກະນິບພານ” ທ່ານຜູ້ມີອາຍຸ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່າໃດນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງຕັດສັນທິດຖືກະນິບພານ”

ທ່ານພຣະອານິນຕອບວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ພິກຂຸໃນພຣະທຳວິໄນນີ້ສະຫງົດຈາກກາມ ຯລຯ ບັນລຸປະຖົມຊານຯລຯ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງຕັດສັນທິດຖືກະນົບພານ ໂດຍປະຣິຍາຍແລ້ວ

ຯລຯ

ພິກຂຸລ່ວງເນວະສັນຍາ ນາສັນຍາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸສັນຍາ ເວທະຍິຕະນິໂຣດຢູ່ ອາສະວະທັງຫຼາຍຂອງທ່ານໝົດສິ້ນແລ້ວເພາະເຫັນດ້ວຍບັນຍາ ດ້ວຍເຫດ ພຽງເທົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງຕັດສັນທິດຖືກະນົບພານ ໂດຍນິບປະຣິຍາຍແລ້ວ”

ສັນທິດຖືກະນົບພານະສູດທີ ໖ ຈົບ

ກ. ນິບພານະສູດ

ວ່າດ້ວຍນິບພານ

[໔໖] ທ່ານພຣະອຸທາຍິຖາມວ່າ ຜູ້ມີອາຍຸ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ນິບພານ ນິບພານ” ຯລຯ

ນິບພານະສູດທີ ກ ຈົບ

ຄ. ປະຣິນິບພານະສູດ

ວ່າດ້ວຍປະຣິນິບພານ

[໔໗] ທ່ານພຣະອຸທາຍິຖາມວ່າ ຜູ້ມີອາຍຸ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ປະຣິນິບພານ ປະຣິນິບພານ” ຯລຯ

ປະຣິນິບພານະສູດທີ ຄ ຈົບ

ຈ. ຕະທັງຄະນິບພານະສູດ

ວ່າດ້ວຍຕະທັງຄະນິບພານ

[໔໘] ທ່ານພຣະອຸທາຍິຖາມວ່າ ຜູ້ມີອາຍຸ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ຕະທັງຄະນິບພານ ຕະທັງຄະນິບພານ” ຯລຯ

ຕະທັງຄະນິບພານະສູດທີ ຈ ຈົບ

໑໐ . ທິດຖະທຳມະນິບພານະສູດ

ວ່າດ້ວຍທິດຖະທຳມະນິບພານ

[໕໑] ທ່ານພຣະອຸທາຍິຖາມວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ທິດຖະທຳມະນິບພານ໒ ທິດຖະທຳມະນິບພານ” ຜູ້ມີອາຍຸ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່າໃດນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງຕັດທິດຖະທຳມະນິບພານ

ພຣະອານົນຕອບວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ພິກຂຸໃນພຣະທຳວິໄນນີ້ສະຫງັດຈາກກາມ ແລະກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ບັນລຸປະຖົມຊານ ຯລຯ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຈຶ່ງຕັດທິດຖະທຳມະນິບພານ ໂດຍປະຣິຍາຍແລ້ວ

ຯລຯ

ພິກຂຸລ່ວງເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານ ໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣດຢູ່ ອາສະວະທັງຫຼາຍຂອງທ່ານໝົດສິ້ນແລ້ວ ເພາະເຫັນດ້ວຍປັນຍາ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງຕັດທິດຖະທຳມະນິບພານ ໂດຍນິບປະຣິຍາຍແລ້ວ”

ທິດຖະທຳມະນິບພານະສູດທີ ໑໐ ຈົບ

ສາມັນຍະວັກທີ ໔ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ສຳພາທະສູດ	໒. ກາຍະສັກຂີສູດ
໓. ປັນຍາວິມຸດຕະສູດ	໔. ອຸພະໂຕພາຄະວິມຸດຕະສູດ
໕. ສັນທິດຖິກະທຳມະສູດ	໖. ສັນທິດຖິກະນິບພານະສູດ
໗. ນິບພານະສູດ	໘. ປະຣິນິບພານະສູດ
໙. ຕະທັງຄະນິບພານະສູດ	໑໐. ທິດຖະທຳມະນິບພານະສູດ

ປະຖະມະປັນນາດ ຈົບ

໒. ທຸຕິຍະປັນນາດ

໑. ເຂມະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ຕັດຮຽກວ່າ ເຂມະ

໑. ເຂມະສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ຕັດຮຽກວ່າ ເຂມະ

[໕໒] ທ່ານພຣະອຸທາຍິຖາມວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ເຂມະ ເຂມະ” ຜູ້ມີອາຍຸ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່າໃດນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງຕັດເຂມະ”

ພຣະອານົນຕອບວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ພິກຂຸໃນພຣະທຳວິໄນນີ້ ສະຫງັດຈາກກາມ໑໑ ບັນລຸ ປະຖົມຊານ ໑໑ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງຕັດເຂມະ ໂດຍປະຣິຍາຍແລ້ວ

໑໑

ພິກຂຸລ່ວງເນວະສັນຍາ ນາສັນຍາຍະຕະນະຊານ ໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸສັນຍາ ເວທະຍິຕະນິໂຣດຢູ່ ອາສະວະທັງຫຼາຍຂອງທ່ານໝົດສິ້ນແລ້ວ ເພາະເຫັນດ້ວຍປັນຍາ ດ້ວຍເຫດ ພຽງເທົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງຕັດເຂມະ ໂດຍນິປປະຣິຍາຍແລ້ວ”

ເຂມະສູດທີ ໑ ຈົບ

໒. ເຂມັບປັດຕະສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ຕັດຮຽກວ່າ ເຂມະປັດຕະ

[໕໓] ທ່ານພຣະອຸທາຍິຖາມວ່າຜູ້ມີອາຍຸພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ເຂມະປັດຕະເຂມະປັດຕະ” ໑໑

ເຂມັບປັດຕະສູດທີ ໒ ຈົບ

໓. ອະມະຕະສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ຕັດຮຽກວ່າ ອຳມະຕະ

[໕໔] ທ່ານພຣະອຸທາຍິຖາມວ່າ ຜູ້ມີອາຍຸ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ອຳມະຕະ ອຳມະຕະ” ຯລຯ

ອະມະຕະສູດທີ ໓ ຈົບ

໔. ອະມະຕັບປັດຕະສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ຕັດຮຽກວ່າ ອະມະຕະປັດຕະ

[໕໕] ທ່ານພຣະອຸທາຍິຖາມວ່າ ຜູ້ມີອາຍຸ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ອະມະຕະປັດຕະ ອະມະຕະປັດຕະ” ຯລຯ

ອະມະຕັບປັດຕະສູດທີ ໔ ຈົບ

໕. ອະພະຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ຕັດຮຽກວ່າ ອະພະຍະ

[໕໖] ທ່ານພຣະອຸທາຍິຖາມວ່າ ຜູ້ມີອາຍຸ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ອະພະຍະ ອະພະຍະ” ຯລຯ

ອະພະຍະສູດທີ ໕ ຈົບ

໖. ອະພະຍັບປັດຕະສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ຕັດຮຽກວ່າ ອະພະຍະປັດຕະ

[໕໗] ທ່ານພຣະອຸທາຍິຖາມວ່າ ຜູ້ມີອາຍຸ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ອະພະຍະປັດຕະ ອະພະຍະປັດຕະ” ຯລຯ

ອະພະຍັບປັດຕະສູດທີ ໖ ຈົບ

៣. ប័ណ្ណស្នើសុំ

វាចាដោយសេចក្តីស្នើសុំ ប័ណ្ណស្នើសុំ

[៥៧] តាមការបញ្ជាក់ពីការស្នើសុំ ដូចមានចែង ឯកសារស្នើសុំស្នើសុំ “ប័ណ្ណស្នើសុំ ប័ណ្ណស្នើសុំ” ។

ប័ណ្ណស្នើសុំស្នើសុំ ៣ ទំព័រ

៤. ការបង្កើតប័ណ្ណស្នើសុំ

វាចាដោយសេចក្តីស្នើសុំ ការបង្កើតប័ណ្ណស្នើសុំ

[៥៨] តាមការបញ្ជាក់ពីការស្នើសុំ ឯកសារស្នើសុំស្នើសុំ “ការបង្កើតប័ណ្ណស្នើសុំ ការបង្កើតប័ណ្ណស្នើសុំ” ។

ការបង្កើតប័ណ្ណស្នើសុំស្នើសុំ ៤ ទំព័រ

៥. ការបង្កើតប័ណ្ណស្នើសុំ

វាចាដោយសេចក្តីស្នើសុំ ការបង្កើតប័ណ្ណស្នើសុំ

[៥៩] តាមការបញ្ជាក់ពីការស្នើសុំ ឯកសារស្នើសុំស្នើសុំ “ការបង្កើតប័ណ្ណស្នើសុំ ការបង្កើតប័ណ្ណស្នើសុំ”

។

ការបង្កើតប័ណ្ណស្នើសុំស្នើសុំ ៥ ទំព័រ

៦. ការបង្កើតប័ណ្ណស្នើសុំ

វាចាដោយសេចក្តីស្នើសុំ ការបង្កើតប័ណ្ណស្នើសុំ

[៦០] តាមការបញ្ជាក់ពីការស្នើសុំ ឯកសារស្នើសុំស្នើសុំ “ការបង្កើតប័ណ្ណស្នើសុំ ការបង្កើតប័ណ្ណស្នើសុំ” ដូចមានចែង ឯកសារស្នើសុំស្នើសុំ “ការបង្កើតប័ណ្ណស្នើសុំ ការបង្កើតប័ណ្ណស្នើសុំ” ។

ທ່ານພຣະອານົນຕອບວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ພິກຂຸໃນພຣະທຳວິໄນນີ້ສະຫງົດຈາກກາມ ໑໒໑ ບັນລຸປະຖົມຊານ ໑໒໑ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງຕັດອະນຸປຸບພະນິໂຣດ ໂດຍປະຣິຍາຍແລ້ວ

໑໒໑

ພິກຂຸລ່ວງເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸສັນຍາເວທະ ຍິຕະນິໂຣດຢູ່ ອາສະວະທັງຫຼາຍຂອງທ່ານໝົດສິ້ນແລ້ວ ເພາະເຫັນດ້ວຍປັນຍາ ດ້ວຍເຫດພຽງ ເທົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງຕັດອະນຸປຸບພະນິໂຣດ ໂດຍນິບປະຣິຍາຍແລ້ວ”

ອະນຸປຸບພະນິໂຣທະສູດທີ ໑໐ ຈົບ

໑໑. ອະພັບພະສູດ

ວ່າດ້ວຍຜູ້ອາດຈະແລະບໍ່ອາດຈະເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະທັດຕະຜົນ

[໖໒] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸລະທຳ ໙ ປະການບໍ່ໄດ້ ກໍບໍ່ອາດຈະເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະ ທັດຕະຜົນໄດ້ ທຳ ໙ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຣາຄະ	(ຄວາມກຳໜົດ)	໒. ໂທສະ	(ຄວາມຄິດປະທຸດສະຮ້າຍ)
໓. ໂມຫະ	(ຄວາມຫຼົງ)	໔. ໂກທະ	(ຄວາມໂກດ)
໕. ອຸປະນາຫະ	(ຄວາມຜູກໂກດ)	໖. ມັກຂະ	(ຄວາມລົບຫຼຸ່ຄຸນທ່ານ)
໗. ປາສະ	(ຄວາມຕື່ສະເໝີ)	໘. ອິດສາ	(ຄວາມຮິດສະຫຍາ)
໙. ມັດສະຣິຍະ	(ຄວາມຂີ້ຖີ່)		

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸລະທຳ ໙ ປະການນີ້ບໍ່ໄດ້ ກໍບໍ່ອາດຈະເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະທັດຕະ ຜົນໄດ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸລະທຳ ໙ ປະການໄດ້ແລ້ວ ອາດຈະເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະທັດຕະຜົນໄດ້

ທຳ ໙ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຣາຄະ	໒. ໂທສະ
໓. ໂມຫະ	໔. ໂກທະ
໕. ອຸປະນາຫະ	໖. ມັກຂະ

໗. ປາສະ

໘. ອິດສາ

໙. ມັດສະຣິຍະ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸລະທຳ ໙ ປະການນີ້ໄດ້ແລ້ວ ອາດຈະເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະ
ຜົນໄດ້

ອະພັບພະສູດທີ ໑໑ ຈົບ

ເຂມະວັກທີ ໑ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ເຂມະສູດ	໒. ເຂມັບປັດຕະສູດ
໓. ອະມະຕະສູດ	໔. ອະມະຕັບປັດຕະສູດ
໕. ອະພະຍະສູດ	໖. ອະພະຍັບປັດຕະສູດ
໗. ປັດສັດທິສູດ	໘. ອະນຸປຸບພະປັດສັດທິສູດ
໙. ນິໂຣທະສູດ	໑໐. ອະນຸປຸບພະນິໂຣທະສູດ
໑໑. ອະພັບພະສູດ	

໒. ສະຕິປັດຖານະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍສະຕິປັດຖານ

໑. ສິກຂາທຸບພັນລະຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດທີ່ແທ້ໃນສິກຂາ

[໖໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຫດທີ່ແທ້ໃນສິກຂາ ໔ ປະການນີ້

ເຫດທີ່ແທ້ໃນສິກຂາ ໔ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ການຂ້າສັດ	໒. ການລັກຊັບ
໓. ການປະພຶດຜິດໃນກາມ	໔. ການເວົ້າຕົວະ
໕. ການເສບຂອງມືນເມົາຄືສຸຣາ ແລະເມໂຣອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດ	

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຫດທີ່ແທ້ໃນສິກຂາ ໔ ປະການນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເພິ່ງຈະເລີນສະຕິປັດຖານ ໔ ປະການ ເພື່ອລະເຫດທີ່ແທ້ໃນສິກຂາ ໔ ປະການນີ້ ສະຕິປັດຖານ ໔ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ພິຈາລະນາເຫັນກາຍໃນກາຍ ມີຄວາມພຽນ ມີສຳປະຊັນຍະ ມີສະຕິ ກຳຈັດ ອະພິດຊາແລະໂທມະນັດໃນໂລກໄດ້
໒. ພິຈາລະນາເຫັນເວທະນາໃນເວທະນາ ຯລຯ
໓. ພິຈາລະນາເຫັນຈິດໃນຈິດ ຯລຯ
໔. ພິຈາລະນາເຫັນທຳໃນທຳມີຄວາມພຽນ ມີສຳປະຊັນຍະ ມີສະຕິ ກຳຈັດ ອະພິດຊາແລະໂທມະນັດໃນໂລກໄດ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເພິ່ງຈະເລີນສະຕິປັດຖານ ໔ ປະການນີ້ ເພື່ອລະເຫດທີ່ແທ້ໃນສິກຂາ ໔ ປະການນີ້

ສິກຂາທຸບພັນລະຍະສູດທີ ໑ ຈົບ

໒. ນິວະຣະນະສູດ

ວ່າດ້ວຍນິວອນ

[໖໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນິວອນ (ທຳທີ່ກັນຈິດບໍ່ໃຫ້ບັນລຸຄວາມດີ) ໕ ປະການນີ້

ນິວອນ ໕ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ກາມສັນທະນິວອນ	(ນິວອນຄຶດຄວາມພໍໃຈໃນກາມ)
໒. ພະຍາປາທະນິວອນ	(ນິວອນຄຶດຄວາມຄິດຮ້າຍ)
໓. ຖິນະມິດທະນິວອນ	(ນິວອນຄຶດຄວາມຫົດຫູ່ແລະເຊື່ອງຊຶມ)
໔. ອຸດທັດຈະກຸກຸດຈະນິວອນ	(ນິວອນຄຶດຄວາມຟຸ້ງຊ່ານແລະຮ້ອນໃຈ)
໕. ວິຈິກິດສານິວອນ	(ນິວອນຄຶດຄວາມລັງເລສົງໄສ)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນິວອນ ໕ ປະການນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເພິ່ງຈະເລີນສະຕິປັດຖານ ໔ ປະການ ເພື່ອລະນິວອນ ໕ ປະການ ນີ້ ສະຕິປັດຖານ ໔ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ພິຈາລະນາເຫັນກາຍໃນກາຍ ມີຄວາມພຽນ ມີສຳປະຊັນຍະ ມີສະຕິ ກຳຈັດ ອະພິດຊາແລະໂທມະນັດໃນໂລກໄດ້
໒. ພິຈາລະນາເຫັນເວທະນາໃນເວທະນາ ຯລຯ
໓. ພິຈາລະນາເຫັນຈິດໃນຈິດ ຯລຯ
໔. ພິຈາລະນາເຫັນທຳໃນທຳ ມີຄວາມພຽນ ມີສຳປະຊັນຍະ ມີສະຕິ ກຳຈັດ ອະພິດຊາແລະໂທມະນັດໃນໂລກໄດ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເພິ່ງຈະເລີນສະຕິປັດຖານ ໔ ປະການນີ້ ເພື່ອລະນິວອນ ໕ ປະການນີ້ແລ

ນິວະຣະນະສູດທີ ໒ ຈົບ

໓. ກາມມະຄຸນສູດ

ວ່າດ້ວຍກາມມະຄຸນ

[໖໕] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກາມມະຄຸນ ໔ ປະການນີ້

ກາມມະຄຸນ ໕ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຮູບທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງຕາ ອັນໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ ຊວນໃຫ້ຮັກ ດຶງໃຫ້ຕ້ອງການ ພາໃຈໃຫ້ກຳໜົດ
໒. ສຽງທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງຫູ ຯລຯ
໓. ກິ່ນທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງດັງ ຯລຯ
໔. ຣົດທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງລິ້ນ ຯລຯ
໕. ໂຜດຖັບພະທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງກາຍ ອັນໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ ຊວນໃຫ້ຮັກ ດຶງໃຫ້ຕ້ອງການ ພາໃຈໃຫ້ກຳໜົດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກາມມະຄຸນ ໕ ປະການນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເພິ່ງຈະເລີນສະຕິປັດຖານ ໔ ປະການ ເພື່ອລະກາມມະຄຸນ ໕ ປະການນີ້ແລ ຯລຯ

ກາມມະຄຸນສູດທີ ໓ ຈົບ

໔. ອຸປາທານັກຂັນທະສູດ

ວ່າດ້ວຍອຸປາທານຂັນ

[໖໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອຸປາທານຂັນ^໑ (ຂັນອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງຄວາມຢືດໝັ້ນ) ໔ ປະການນີ້

ອຸປາທານຂັນ ໔ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຣູປຸປາທານະຂັນ (ອຸປາທານຂັນຄືຮູບ)
໒. ເວທະນູປາທານະຂັນ (ອຸປາທານຂັນຄືເວທະນາ)
໓. ສັນຍູປາທານະຂັນ (ອຸປາທານຂັນຄືສັນຍາ)
໔. ສັງຂາຣູປາທານະຂັນ (ອຸປາທານຂັນຄືສັງຂານ)
໕. ວິນຍານູປາທານະຂັນ (ອຸປາທານຂັນຄືວິນຍານ)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອຸປາທານະຂັນ ໔ ປະການນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເພິ່ງຈະເລີນສະຕິປັດຖານ ໔ ປະການນີ້ ເພື່ອລະອຸປາທານຂັ້ນ ໕ ປະການນີ້ແລ ຯລຯ

ອຸປາທານັກຂັ້ນທະສູດທີ ໔ ຈົບ

໕. ໂອຣຳພາຄິຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍໂອຣຳພາຄິຍະສັງໂຍດ

[໖໗] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໂອຣຳພາຄິຍະສັງໂຍດ (ສັງໂຍດເບື້ອງຕົ້ນ) ໕ ປະການນີ້

ໂອຣຳພາຄິຍະສັງໂຍດ ໕ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສັກກາຍະທິດຖິ	(ຄວາມເຫັນວ່າເປັນອັດຕາຂອງຕົນ)
໒. ວິຈິກິດສາ	(ຄວາມລັງເລສົງໄສ)
໓. ສິລັບພະຕະປະຣາມາດ	(ຄວາມຢຶດໝັ້ນສິນພົດ)
໔. ກາມະສັນທະ	(ຄວາມພໍໃຈໃນກາມ)
໕. ພະຍາບາດ	(ຄວາມຄິດຮ້າຍ)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໂອຣຳພາຄິຍະສັງໂຍດ ໕ ປະການນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເພິ່ງຈະເລີນສະຕິປັດຖານ ໔ ປະການນີ້ ເພື່ອລະໂອຣຳພາຄິຍະສັງໂຍດ ໕ ປະການນີ້ແລ ຯລຯ

ໂອຣຳພາຄິຍະສູດທີ ໕ ຈົບ

໖. ຄະຕິສູດ

ວ່າດ້ວຍຄະຕິ

[໖໘] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄະຕິ ໕ ປະການນີ້

ຄະຕິ ໕ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ນິຣະຍະ (ນະຣົກ)

໒. ຕິຣັດສານໂຍນີ (ກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານ)

໓. ເປດຕິວິໄສ (ແດນເຜດ)

໔. ມະນຸດ

໕. ເທວະດາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເພິ່ງຈະເລີນສະຕິປັດຖານ ໔ ປະການນີ້ ເພື່ອລະຄະຕິ ໕ ປະການນີ້ແລ ຯລຯ

ຄະຕິສູດທີ ໖ ຈົບ

໗. ມັດສະຣິຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍມັດສະຣິຍະ

[໖໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມັດສະຣິຍະ (ຄວາມຂີ້ຖີ່) ໕ ປະການນີ້

ມັດສະຣິຍະ ໕ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອາວາສະມັດສະຣິຍະ (ຂີ້ຖີ່ທີ່ຢູ່)

໒. ກຸລະມັດສະຣິຍະ (ຂີ້ຖີ່ຕະກູນ)

໓. ລາພະມັດສະຣິຍະ (ຂີ້ຖີ່ລາບ)

໔. ວັນນະມັດສະຣິຍະ (ຂີ້ຖີ່ວັນນະ)

໕. ທຳມະມັດສະຣິຍະ (ຂີ້ຖີ່ທຳ)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມັດສະຣິຍະ ໕ ປະການນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເພິ່ງຈະເລີນສະຕິປັດຖານ ໔ ປະການນີ້ ເພື່ອລະມັດສະຣິຍະ ໕ ປະການນີ້ແລ ຯລຯ

ມັດສະຣິຍະສູດທີ ໗ ຈົບ

໘. ອຸດທຳພາຄິຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍອຸດທຳພາຄິຍະສັງໂຍດ ໑

[໗໐] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອຸດທຳພາຄິຍະສັງໂຍດ (ສັງໂຍດເບື້ອງສູງ) ໕ ປະການນີ້

ອຸດທຳພາຄິຍະສັງໂຍດ ໕ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຣູປະຣາຄະ (ຄວາມຕິດໃຈໃນອາລົມແຫ່ງຮູບຊານ)

- ໒. ອະຣູປະຣາຄະ (ຄວາມຕິດໃຈໃນອາລົມແຫ່ງອະຣູປະຊານ)
- ໓. ມານະ (ຄວາມຖືຕົວ)
- ໔. ອຸດທັດຈະ (ຄວາມຟຸ້ງຊ່ານ)
- ໕. ອະວິດຊາ (ຄວາມບໍ່ຮູ້ແຈ້ງ)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອຸດທຳພາຄິຍະສັງໂຍດ ໕ ປະການນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເພິ່ງຈະເລີນສະຕິປັດຖານ ໔ ປະການນີ້ ເພື່ອລະອຸດທຳພາຄິຍະສັງໂຍດ ໕ ປະການນີ້ແລ ຯລຯ

ອຸດທຳພາຄິຍະສູດທີ ໗ ຈົບ

໙. ເຈໂຕຂີລະສູດ

ວ່າດ້ວຍກິເລດເຄື່ອງຕຶງຈິດເໝືອນຕະປູ

[໗໑] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກິເລດເຄື່ອງຕຶງຈິດເໝືອນຕະປູ ໕ ປະການນີ້

ກິເລດເຄື່ອງຕຶງຈິດເໝືອນຕະປູ ໕ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ເຄືອບແຄງສົງໄສ ບໍ່ນ້ອມໃຈເຊື່ອ ບໍ່ເຫຼື້ອມໃສໃນສາດສະດາ ຈິດຂອງພິກຂຸຜູ້ເຄືອບແຄງ ສົງໄສ ບໍ່ນ້ອມໃຈເຊື່ອ ບໍ່ເຫຼື້ອມໃສໃນສາດສະດານັ້ນ ຍ່ອມບໍ່ນ້ອມໄປເພື່ອຄວາມພຽນ ເພື່ອປະກອບເນືອງ ໆ ເພື່ອກະທຳຕໍ່ເນື່ອງ ເພື່ອພຳເພັງພຽນ ນີ້ເປັນກິເລດເຄື່ອງຕຶງຈິດເໝືອນຕະປູປະການທີ ໑ ຂອງພິກຂຸຜູ້ມີຈິດບໍ່ນ້ອມໄປເພື່ອຄວາມພຽນ ເພື່ອປະກອບເນືອງ ໆ ເພື່ອກະທຳຕໍ່ເນື່ອງ ເພື່ອບຳ ເພັນພຽນ

໒. ເຄືອບແຄງສົງໄສ ບໍ່ນ້ອມໃຈເຊື່ອ ບໍ່ເຫຼື້ອມໃສໃນທຳ ຯລຯ

໓. ເຄືອບແຄງສົງໄສ ບໍ່ນ້ອມໃຈເຊື່ອ ບໍ່ເຫຼື້ອມໃສໃນສົງ ຯລຯ

໔. ເຄືອບແຄງສົງໄສ ບໍ່ນ້ອມໃຈເຊື່ອ ບໍ່ເຫຼື້ອມໃສໃນສິກຂາ (ຂໍ້ທີ່ຈະຕ້ອງສຶກສາ) ຯລຯ

໕. ເປັນຜູ້ໂກດ ບໍ່ພໍໃຈ ມີຈິດຖືກໂທສະ (ຄວາມຄິດປະທຸດສະຮ້າຍ) ກະທົບ ມີຈິດແຂງກະດ້າງໃນເພື່ອນພົມມະຈາຣີທັງຫຼາຍ ຈິດຂອງພິກຂຸຜູ້ໂກດ ບໍ່ພໍໃຈ ມີຈິດຖືກໂທສະກະທົບ ມີຈິດແຂງກະດ້າງໃນເພື່ອນພົມມະຈາຣີທັງຫຼາຍນັ້ນ ຍ່ອມບໍ່ນ້ອມໄປເພື່ອຄວາມພຽນ ເພື່ອປະກອບ

ເນື່ອງ ໆ ເພື່ອກະທຳຕໍ່ເນື່ອງ ເພື່ອພຳເພັງພຽນ ນີ້ເປັນກິເລດເຄື່ອງຕຶງຈິດເໝືອນຕະປູປະການທີ ໔ ຂອງພິກຂຸຜູ້ມີຈິດບໍ່ນ້ອມໄປເພື່ອຄວາມພຽນ ເພື່ອປະກອບເນື່ອງ ໆ ເພື່ອກະທຳຕໍ່ເນື່ອງ ເພື່ອພຳເພັງພຽນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເພິ່ງຈະເລີນສະຕິປັດຖານ ໔ ປະການນີ້ ເພື່ອລະກິເລດເຄື່ອງຕຶງຈິດເໝືອນຕະປູ ໕ ປະການນີ້ ຯລຯ

ເຈໂຕຂີລະສູດທີ ໙ ຈົບ

໑໐. ເຈຕະໂສວິນິພັນທະສູດ

ວ່າດ້ວຍກິເລດເຄື່ອງຜູກໃຈ

[໗໒] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກິເລດເຄື່ອງຜູກໃຈ ໕ ປະການນີ້

ກິເລດເຄື່ອງຜູກໃຈ ໕ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ເປັນຜູ້ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມກຳໜັດ ບໍ່ປາສະຈາກຄວາມພໍໃຈ ບໍ່ປາສະຈາກຄວາມຮັກ ບໍ່ປາສະຈາກຄວາມກະຫາຍ ບໍ່ປາສະຈາກຄວາມຮ້ອນຮົນ ບໍ່ປາສະຈາກຄວາມຢາກໃນການທັງຫຼາຍ ຈິດຂອງພິກຂຸຜູ້ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມກຳໜັດ ບໍ່ປາສະຈາກຄວາມພໍໃຈ ບໍ່ປາສະຈາກຄວາມຮັກ ບໍ່ປາສະຈາກຄວາມກະຫາຍ ບໍ່ປາສະຈາກຄວາມຮ້ອນຮົນ ບໍ່ປາສະຈາກຄວາມຢາກໃນການທັງຫຼາຍນັ້ນ ຍ່ອມບໍ່ນ້ອມໄປເພື່ອຄວາມພຽນ ເພື່ອປະກອບເນື່ອງ ໆ ເພື່ອກະທຳຕໍ່ເນື່ອງ ເພື່ອພຳເພັງພຽນ ນີ້ເປັນກິເລດເຄື່ອງຜູກໃຈປະການທີ ໑ ຂອງພິກຂຸຜູ້ມີຈິດບໍ່ນ້ອມໄປ ເພື່ອຄວາມພຽນ ເພື່ອປະກອບເນື່ອງ ໆ ເພື່ອກະທຳຕໍ່ເນື່ອງ ເພື່ອພຳເພັງພຽນ

໒. ເປັນຜູ້ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມກຳໜັດໃນກາຍ ຯລຯ

໓. ເປັນຜູ້ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມກຳໜັດໃນຮູບ ຯລຯ

໔. ສັນອາຫານຕາມຕ້ອງການຈົນອົ່ມເກີນໄປ ປະກອບຄວາມສຸກໃນການນອນ ຄວາມສຸກໃນການເອນຫຼັງ ຄວາມສຸກໃນການຫຼັບຢູ່ ຯລຯ

໕. ປະພຶດພົມມະຈັນດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາເປັນເທບນິກາຍໝູ່ໃດໝູ່ໜຶ່ງວ່າ “ດ້ວຍສິນຂໍ້ວັດ ຕະບະ ຫຼື ພົມມະຈັນນີ້ ເຮົາຈັກເປັນເທບພະເຈົ້າ ຫຼື ເທບອົງໃດອົງໜຶ່ງ” ຈິດຂອງພິກຂຸຜູ້

ປະພຶດພົມມະຈັນດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາເປັນເທບນິກາຍໝູ່ໃດໝູ່ໜຶ່ງວ່າ “ດ້ວຍສິນ ຂໍ້ວັດ ຕະບະ ຫຼື ພົມມະຈັນນີ້ ເຮົາຈັກເປັນເທບພະເຈົ້າ ຫຼື ເທບອົງໃດອົງໜຶ່ງ” ຍ່ອມບໍ່ນ້ອມໄປເພື່ອຄວາມ ພຽນ ເພື່ອປະກອບເນືອງ ໆ ເພື່ອກະທຳຕໍ່ເນືອງ ເພື່ອພ່ຳເພັງພຽນ ນີ້ເປັນກິເລດເຄື່ອງຜູກໃຈປະ ການທີ ໔ ຂອງຜູ້ມີຈິດບໍ່ນ້ອມໄປເພື່ອຄວາມພຽນ ເພື່ອປະກອບເນືອງ ໆ ເພື່ອກະທຳຕໍ່ເນືອງ ເພື່ອພ່ຳເພັງພຽນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກິເລດເຄື່ອງຜູກໃຈ ໔ ປະການນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເພິ່ງຈະເລີນສະຕິປັດຖານ ໔ ປະການ ເພື່ອລະກິເລດເຄື່ອງຜູກໃຈ ໔ ປະ ການ ນີ້ແລະສະຕິປັດຖານ ໔ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນ

໑. ພິຈາລະນາເຫັນກາຍໃນກາຍ ມີຄວາມພຽນ ມີສຳປະຊັນຍະ ມີສະຕິ ກຳຈັດ ອະພິດຊາແລະໂທມະນັດໃນໂລກໄດ້
໒. ພິຈາລະນາເຫັນເວທະນາໃນເວທະນາ ຯລຯ
໓. ພິຈາລະນາເຫັນຈິດໃນຈິດ ຯລຯ
໔. ພິຈາລະນາເຫັນທຳໃນທຳ ມີຄວາມພຽນ ມີສຳປະຊັນຍະ ມີສະຕິ ກຳຈັດ ອະພິດຊາແລະໂທມະນັດໃນໂລກໄດ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເພິ່ງຈະເລີນສະຕິປັດຖານ ໔ ປະການນີ້ ເພື່ອລະກິເລດເຄື່ອງຜູກໃຈ ໔ ປະການນີ້ແລ

ເຈຕະໂສວິນິພັນທະສູດທີ ໑໐ ຈົບ

ສະຕິປັດຖານວັກທີ ໒ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ສິກຂາທຸບພັນລະຍະສູດ	໒. ນິວະຣະນະສູດ
໓. ກາມມະຄຸນສູດ	໔. ອຸປາທານັກຂັນທະສູດ
໕. ໂອຣຳພາຄິຍະສູດ	໖. ຄະຕິສູດ
໗. ມັດສະຣິຍະສູດ	໘. ອຸດທຳພາຄິຍະສູດ
໙. ເຈໂຕຂີລະສູດ	໑໐. ເຈຕະໂສວິນິພັນທະສູດ

໓. ສຳມັບປະທານະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍສຳມັບປະທານ

໑. ສິກຂາສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດທີ່ແທ້ໃນສິກຂາ

[ກ໓] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຫດທີ່ແທ້ໃນສິກຂາ ໔ ປະການນີ້

ເຫດທີ່ແທ້ໃນສິກຂາ ໔ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ການຂ້າສັດ

໑໒໑

໒. ການເສບຂອງມືນເມົາ ຄື ສຸຣາ ແລະເມໄຣອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຫດທີ່ແທ້ໃນສິກຂາ ໔ ປະການນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເພິ່ງຈະເລີນສຳມັບປະທານະ (ຄວາມພຽນຖືກ) ໔ ປະການ ເພື່ອ
ລະເຫດທີ່ແທ້ໃນສິກຂາ ໔ ປະການນີ້ແລ ສຳມັບປະທານ ໔ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ສ້າງສັນທະ ພະຍາຍາມ ຜາຣົບຄວາມພຽນ ປະຄອງຈິດ ມັງໝັ້ນ ເພື່ອປ້ອງກັນ
ບາບອະກຸສິນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດບໍ່ໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ

໒. ສ້າງສັນທະ ພະຍາຍາມ ຜາຣົບຄວາມພຽນ ປະຄອງຈິດ ມັງໝັ້ນ ເພື່ອລະບາບ
ອະກຸສິນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ

໓. ສ້າງສັນທະ ພະຍາຍາມ ຜາຣົບຄວາມພຽນ ປະຄອງຈິດ ມັງໝັ້ນ ເພື່ອເຮັດ
ກຸສິນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ

໔. ສ້າງສັນທະ ພະຍາຍາມ ຜາຣົບຄວາມພຽນ ປະຄອງຈິດ ມັງໝັ້ນ ເພື່ອຄວາມ
ດຳຣົງຢູ່ ບໍ່ເລືອນຫາຍ ຍິ່ງຂຶ້ນໄປ ໄພບູນ ຈະເລີນເຕັມທີ່ແຫ່ງກຸສິນທຳທີ່ເກີດ
ດຂຶ້ນແລ້ວ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເພິ່ງຈະເລີນສຳມັບປະທານະ ໔ ປະການນີ້ ເພື່ອລະເຫດທີ່ແທ້ໃນ
ສິກຂາ ໕ ປະການນີ້ແລ

ສິກຂາສູດທີ ໑ ຈົບ

[໗໔-໗໑] (ເພິ່ງຂະຫຍາຍໝວດທຳວ່າດ້ວຍສຳມັບປະທານເໝືອນໃນສະຕິປັດຖານວັກ)

໑໐. ເຈຕະໂສວິນິພັນທະສູດ

ວ່າດ້ວຍກິເລດເຄື່ອງຜູກໃຈ

[໗໒] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກິເລດເຄື່ອງຜູກໃຈ ໕ ປະການນີ້ ກິເລດເຄື່ອງຜູກໃຈ ໕ ປະການ
ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ເປັນຜູ້ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມກຳໜັດ

ຯລຯ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກິເລດເຄື່ອງຜູກໃຈ ໕ ປະການນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເພິ່ງຈະເລີນສຳມັບປະທານ ໔ ປະການ ເພື່ອລະກິເລດເຄື່ອງຜູກໃຈ
໕ ປະການນີ້ແລ ສຳມັບປະທານ ໔ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ສ້າງສັນທະພະຍາຍາມ ຜາຣົບຄວາມພຽນ ປະຄອງຈິດ ມຸ້ງໝັ້ນ ເພື່ອປ້ອງກັນ
ບາບອະກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດບໍ່ໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ

໒. ສ້າງສັນທະ ພະຍາຍາມ ຜາຣົບຄວາມພຽນ ປະຄອງຈິດ ມຸ້ງໝັ້ນ ເພື່ອລະບາບ
ອະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ

໓. ສ້າງສັນທະ ພະຍາຍາມ ຜາຣົບຄວາມພຽນ ປະຄອງຈິດ ມຸ້ງໝັ້ນ ເພື່ອເຮັດ
ກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ

໔. ສ້າງສັນທະ ພະຍາຍາມ ຜາຣົບຄວາມພຽນ ປະຄອງຈິດ ມັ່ງໝັ້ນ ເພື່ອຄວາມ
ດຳຣົງຢູ່ ບໍ່ເລືອນຫາຍ ຍິ່ງຂຶ້ນໄປ ໄພບູນ ຈະເລີນເຕັມທີ່ແຫ່ງກຸສົນທຳທີ່ເກີ
ດຂຶ້ນແລ້ວ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເພິ່ງຈະເລີນສຳມັບປະທານ ໔ ປະການນີ້ ເພື່ອລະກິເລດເຄື່ອງຜູກ
ໃຈ ໔ ປະການນີ້ແລ

ເຈຕະໂສວິນິພັນທະສູດທີ ໑໐ ຈົບ

ສຳມັບປະທານະວັກທີ ໓ ຈົບ

໔. ອິດທິປາທະວັກ

ໝວດວ່າອິດທິບາດ

໑. ສິກຂາສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດທໍ້ແທ້ໃນສິກຂາ

[໘໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຫດທໍ້ແທ້ໃນສິກຂາ ໔ ປະການນີ້

ເຫດທໍ້ແທ້ໃນສິກຂາ ໔ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ການຂ້າສັດ

ຯລຯ

໕. ການເສບຂອງມືນເມົາຄືສຸຣາແລະເມໂຣອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຫດທໍ້ແທ້ໃນສິກຂາ ໔ ປະການນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເພິ່ງຈະເລີນອິດທິບາດ ໔ ປະການນີ້ ເພື່ອລະເຫດທໍ້ແທ້ໃນສິກຂາ
໔ ປະການນີ້ແລ

ອິດທິບາດ ໔ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສ້າງສັນທະ ພະຍາຍາມ ຜາຣົບຄວາມພຽນ ປະຄອງຈິດ ມັງໝັ້ນ ເພື່ອປ້ອງກັນ ບາບອະກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດບໍ່ໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ
໒. ສ້າງສັນທະ ພະຍາຍາມຜາຣົບຄວາມພຽນ ປະຄອງຈິດ ມັງໝັ້ນ ເພື່ອລະບາບ ອະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ
໓. ສ້າງສັນທະ ພະຍາຍາມຜາຣົບຄວາມພຽນ ປະຄອງຈິດ ມັງໝັ້ນ ເພື່ອເຮັດກຸສົນ ທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ
໔. ສ້າງສັນທະ ພະຍາຍາມ ຜາຣົບຄວາມພຽນ ປະຄອງຈິດ ມັງໝັ້ນ ເພື່ອຄວາມ ດຳລົງຢູ່ ບໍ່ເລືອນຫາຍ ຍິ່ງຂຶ້ນໄປ ໄພບູນ ຈະເລີນເຕັມທີ່ແຫ່ງກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເພິ່ງຈະເລີນອິດທິບາດ ໔ ປະການນີ້ ເພື່ອລະເຫດທັ້ແທ້ໃນສິກຂາ ໔ ປະການນີ້ແລ

ສິກຂາສູດທີ ໑ ຈົບ

[໘໔-໙໑] (ເພິ່ງຂະຫຍາຍໝວດທຳວ່າດ້ວຍອິດທິບາດເໝືອນໃນສະຕິປັດຖານວັກ)

໑໐. ເຈຕະໂສວິນິພັນທະສູດ

ວ່າດ້ວຍກິເລດເຄື່ອງຜູກໃຈ

[໙໒] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກິເລດເຄື່ອງຜູກໃຈ ໔ ປະການນີ້ ກິເລດເຄື່ອງຜູກໃຈ ໔ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ເປັນຜູ້ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມກຳໜົດ

ຍລຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກິເລດເຄື່ອງຜູກໃຈ ໔ ປະການນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເພິ່ງຈະເລີນອິດທິບາດ ໔ ປະການນີ້ ເພື່ອລະກິເລດເປັນເຄື່ອງຜູກໃຈ ໔ ປະການນີ້ແລ ອິດທິບາດ ໔ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ຈະເລີນອິດທິບາດທີ່ປະກອບດ້ວຍສັນທະ ສະມາທິປະທານສັງຂານ (ສະມາທິທີ່ເກີດຈາກສັນທະແລະຄວາມພຽນສ້າງສັນ)
໒. ຈະເລີນອິດທິບາດທີ່ປະກອບດ້ວຍວິຣິຍະສະມາທິ ປະທານສັງຂານ (ສະມາທິທີ່ເກີດຈາກ ວິຣິຍະແລະຄວາມພຽນສ້າງສັນ)
໓. ຈະເລີນອິດທິບາດທີ່ປະກອບດ້ວຍຈິດຕະສະມາທິປະທານສັງຂານ (ສະມາທິທີ່ເກີດຈາກ ຈິດຕະແລະຄວາມພຽນສ້າງສັນ)
໔. ຈະເລີນອິດທິບາດທີ່ປະກອບດ້ວຍວິມັງສາ ສະມາທິປະທານສັງຂານ (ສະມາທິທີ່ເກີດຈາກວິມັງສາແລະຄວາມພຽນສ້າງສັນ)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເພິ່ງຈະເລີນອິດທິບາດ ໔ ປະການນີ້ ເພື່ອລະກິເລດເຄື່ອງຜູກໃຈ ໔ ປະການນີ້ແລ

ເຈຕະໂສວິນິພັນທະສູດທີ ໑໐ ຈົບ

ອິດທິປາທະວັກທີ ໔ ຈົບ

(ຜູ້ສຶກສາເພິ່ງປະກອບສຳມັບປະທານ ໔ ແລະອິດທິບາດ ໔ ເໝືອນສະຕິປັດຖານ ໔)

ຣາຄະເປີຍຍາລະ

[໙໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຄວນຈະເລີນທຳ ໙ ປະການ ເພື່ອຮູ້ຢັ້ງຣາຄະ

ທຳ ໙ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອະສຸພະສັນຍາ (ກຳນົດໝາຍຄວາມບໍ່ງ່າມແຫ່ງກາຍ)
໒. ມໍຣະນະສັນຍາ (ກຳນົດໝາຍຄວາມຕາຍທີ່ຈະຕ້ອງມາເຖິງເປັນທຳມະດາ)
໓. ອາຫາເຣ ປະຕິກູນສັນຍາ (ກຳນົດໝາຍຄວາມປະຕິກູນໃນອາຫານ)
໔. ສັບພະໂລເກ ອະນະພິຣະຕະສັນຍາ (ກຳນົດໝາຍຄວາມບໍ່ໜ້າເພີດເພີນໃນໂລກທັງປວງ)
໕. ອະນິດຈະສັນຍາ (ກຳນົດໝາຍຄວາມບໍ່ທົ່ງແຫ່ງສັງຂານ)

ຜ. ອະນິດເຈ ທຸກຂະສັນຍາ (ກຳນົດໝາຍຄວາມເປັນທຸກໃນຄວາມບໍ່ທ່ຽງແຫ່ງສັງຂານ)

ກ. ທຸກເຂ ອະນິດຕະສັນຍາ (ກຳນົດໝາຍຄວາມເປັນອະນິດຕາໃນຄວາມເປັນທຸກ)

ຝ. ປະທານະສັນຍາ (ກຳນົດໝາຍເພື່ອລະອະກຸສົນວິຕົກແລະບາບທຳທັງຫຼາຍ)

໖. ວິຣາຄະສັນຍາ (ກຳນົດໝາຍວິຣາຄະວ່າເປັນທຳລະອຽດປະນີດ)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຄວນຈະເລີນທຳ ໖ ປະການນີ້ ເພື່ອຮູ້ຢັ້ງຣາຄະ (໑)

[໖໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຄວນຈະເລີນທຳ ໖ ປະການ ເພື່ອຮູ້ຢັ້ງຣາຄະ

ທຳ ໖ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ປະຖະມະຊານ

໒. ທຸຕິຍະຊານ

໓. ຕະຕິຍະຊານ

໔. ຈະຕູດຖະຊານ

໕. ອາກາສານັນຈາຍະຕະຊານ

໖. ວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານ

໗. ອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານ

໘. ເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານ

໙. ສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຄວນຈະເລີນທຳ ໖ ປະການນີ້ ເພື່ອຮູ້ຢັ້ງຣາຄະ (໒)

[໖໕-໑໑໒] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຄວນຈະເລີນທຳ ໖ ປະການນີ້ ເພື່ອກຳນົດຮູ້ຣາຄະ

໑. ເພື່ອຄວາມສັ້ນຣາຄະ

໒. ເພື່ອລະຣາຄະ

໓. ເພື່ອຄວາມສັ້ນໄປແຫ່ງຣາຄະ

໔. ເພື່ອຄວາມເສື່ອມໄປແຫ່ງຣາຄະ

໕. ເພື່ອຄວາມຄາຍອອກແຫ່ງຣາຄະ

໖. ເພື່ອຄວາມດັບໄປແຫ່ງຣາຄະ

໗. ເພື່ອຄວາມສະລະຣາຄະ

໘. ເພື່ອຄວາມສະລະຄົນຣາຄະ (໓-໒໐)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຄວນຈະເລີນທຳ ໖ ປະການນີ້ ເພື່ອຄວາມສະລະຄົນຣາຄະ

[໑໑໓-໔໓໒] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຄວນຈະເລີນທຳ ໖ ປະການນີ້ ເພື່ອຮູ້ຢັ້ງໂທສະ

໑. ເພື່ອກຳນົດຮູ້ໂທສະ

ຯລຯ ເພື່ອຄວາມສິ້ນໂທສະ

ຯລຯ ເພື່ອລະໂທສະ

ຯລຯ ເພື່ອຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງໂທສະ

ຯລຯ ເພື່ອຄວາມເສື່ອມໄປແຫ່ງໂທສະ

ຯລຯ ເພື່ອຄວາມຄາຍອອກແຫ່ງໂທສະ

ຯລຯ ເພື່ອຄວາມດັບໄປແຫ່ງໂທສະ

ຯລຯ ເພື່ອຄວາມສະລະໂທສະ

ຯລຯ ເພື່ອຄວາມສະລະຄືນໂທສະ ຯລຯ ໂມຫະ (ຄວາມຫຼົງ) ຯລຯ ໂກ
ຫະ (ຄວາມໂກດ) ຯລຯ ອຸປະນາຫະ (ຄວາມຜູກໂກດ) ຯລຯ ມັກຂະ (ຄວາມລົບຫຼຸ່ຄຸນທ່ານ)
ຯລຯ ປະລາສະ (ຄວາມຕິຕົວສະເໝີ) ຯລຯ ອິດສາ (ຄວາມອິດສະຫຍາ) ຯລຯ ມັດສະຣິຍະ
(ຄວາມຂີ້ຖີ່) ຯລຯ ມາຍາ (ມາຍາ) ຯລຯ ສາເຖີຍຍະ (ຄວາມໂອ້ອວດ) ຯລຯ ຖຳພະ (ຄວາມ
ຫົວຕື້) ຯລຯ ສາຣຳພະ (ຄວາມແຂ່ງດີ) ຯລຯ ມານະ (ຄວາມຖືຕົວ) ຯລຯ ອະຕິມານະ
(ຄວາມດູໝິ່ນເຂົ້າ) ຯລຯ ມະຫະ (ຄວາມມົວເມົາ) ຯລຯ ປະມາຫະ (ຄວາມຜະໝາດ) ຯລຯ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເພິ່ງຈະເລີນທຳ ໙ ປະການນີ້ ເພື່ອຄວາມສະລະຄືນປະມາຫະ (໒໑-
໓໔໐)

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຢ່າງນີ້ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ມີໃຈຍືນດີຕ່າງຊັ້ນຊົມ ພຣະພາສິດ
ຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແລ

ຣາຄະເປີຍະຍາລະ ຈົບ

ນະວະກະນິບາດ ຈົບບໍລິບູນ